

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

28th, February, 1st, 2nd, and 4th to 9th March 1963.

Volume L (Nos. 1 to 9).

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 28th February 1963.

	PAGES,
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I Expression of sorrow at the demise of Sri A. S. Subba Raj and Sri P. Palani Pillai, Members of the Madras Legis- lative Assembly	1
II Questions and Answers	1-7
III Announcements—	
(1) Message from the Assembly	7-8
(2) Decision of the Business Advisory Committee	8
IV Government Bill—The Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963).	8-35
V Papers laid on the table of the House	35-37

Friday, 1st March 1963.

I Condolence Resolution on the death of Dr. Rajendra Prasad, former President of India	47-50
II Presentation of the Budget for the year 1963-64	50-56
III Papers laid on the table of the House	57-152
	56

Saturday, 2nd March 1963.

I Questions and Answers	153-158
	204
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	158
(2) Message from the Assembly	158
III Calling attention to the acute shortage of cement available to co-operative housing projects	158-159
IV Government Bills ¹ —	
(1) The Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963)	160-181
(2) The Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963) --cont.	204-210
	181-203

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen

1. DR. A. CHIDAMBARANATHAN.
2. SRI K. KAMALAKANNAN.
3. SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR.
4. SRIMATHI T. L. THIRUPURASUNDARI.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (Chairman).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A.	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R. B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham) M.I.E.E., (Lond.) M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V.	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E.	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L. S., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.O.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
24 Maharaja Pillai, M. S.	Tirunelveli Local Authorities.
25 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
26 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
27 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
28 Nallaswami, B. K.	Do.
29 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
30 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Ponnuswamy Villavarayar, J.	State Legislative Assembly.
32 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
33 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
34 Rajamannar, Dr. P. V.	NOMINATED.
35 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
36 Ramachandran, M. G.	Do.
37 Ramadoss, K.	Do.
38 Ramakrishna Achari, K.	Do.
39 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
40 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
41 Ramaswamy, K. V.	Do.
42 Ramaswamy Reddiar, O. P.	NOMINATED.
43 Rengaswamy, V., B.A.	Do.
44 Sambandhan, S. K., B.A.	Madras North Graduates.
45 Sambasiva Reddiar, A.	Salem Local Authorities.
46 Saraswathy Pandurangam	NOMINATED.
47 Seshachariar, M.	Chingleput Local Authorities.
48 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
49 Sivasankara Mehta, R.	Madras Local Authorities.
50 Somasundara Reddiar, A.	State Legislative Assembly.
51 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
52 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
53 Subbiah Chettiar, M.	Tiruchirappalli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
54 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
55 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
56 Surendra Ram, V. M.	State Legislative Assembly.
57 Thangavel Mudaliar, A. K.	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
59 Thirupurasundari, T. L.	NOMINATED.
60 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P.	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister—leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.

[28th February 1963]

(b) the reasons for such re-employment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The number of officers re-employed after retirement is as follows:—

(i) Heads of Departments—

During 1960-61	7
During 1961-62	7
During the period from 1st April 1962 to 15th August 1962	9

(ii) Other Gazetted Officers—

During 1960-61	111
During 1961-62	100
During the period from 1st April 1962 to 15th August 1962	73

(b) The majority of officers re-employed after retirement are technical personnel. Their re-employment is necessitated by dearth of qualified hands for carrying on the activities of the Departments concerned. Re-employment of non-technical personnel usually depends on the suitability of the officers for manning the posts, which by their nature require the services of persons having experience in the particular field.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, will the Hon. Minister tell us the number of non-technical persons who are so re-employed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I will have to calculate the figures. But if the hon. Member wants figures with reference to any particular department, I shall be able to tell him.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ஜூனியர் ஆபிசர்களுடைய உயர்வு அதனால் பாதிக்கப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: அதனால்தான் வயதைக்கூட இங்கிரீஸ் பண்ணவில்லை. பாதிக்கப்படுவது தெரிகிறது. பாதிக்கப்படுகிறது என்பதுதான் சர்க்கார் அபிப்பிராயம். ஆனால் டெக்னிக்கல் ஆபிசர்கள் இல்லாத குறையினால் ரிட்டையர் ஆன ஆபிசர்களைப் பேரூராட்சி வேண்டிய ஆவசியம் சர்க்காருக்கு ஏற்படுகிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister be pleased to tell us at least the approximate number of technical and non-technical people re-employed during these years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member puts a separate question, I will calculate and give the figures. But the information I have with me is that the re-employed non-technical officers are very few.

28th February 1963]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: 'நான்-டெக்னிகல்' ஆபிசர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன்: முக்கியமான வேறு நல்ல ஆபிசர்கள் கிடைக்காத இடத்தில்தான் நான்-டெக்னிகல் ஆபிசர்களைப் போடுகிறோம். கூடுமான அளவில் நான்-டெக்னிகல் ஆபிசர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்பதுதான் விதி.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, do the professors in arts colleges and professional colleges come within the meaning of technical people or non-technical people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They are deemed technical people.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, are these people re-employed on a contract basis or in any other way?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They are re-employed from year to year.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, there are appointments which are filled by promotion. But still some people have been re-employed. What I mean to say is that there are some posts which have to be filled by promotion from below. There are rules to this effect. Are there cases where these promotion posts have been filled by re-employed people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I shall give the actual list—

Chief Inspector of Approved Schools and Vigilance Service	1
Director of Legal Studies	1
Chairman, Electricity Board	1
Inspector of Municipal Councils and Local Boards.	1
Controller of Stationery and Printing	1
Director of Animal Husbandry	1
Director of Public Health	1

All these are technical jobs.

State Civil Service Officers

* 12 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the criteria for appointment of the State Civil Service Officers to the I.A.S. against 25 per cent promotion posts; and

[28th February 1963]

(b) the names of the State Civil Service Officers appointed to the I.A.S. in the years 1960-61 and 1961-62 and their age and qualifications at the time of their appointments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) State Civil Service Officers, who have completed not less than 8 years of service as Deputy Collector or in equivalent posts and are substantive members of the State Civil Service are eligible for consideration for appointment to the I.A.S. under the promotion quota. The actual selection is based on merit.

(b) The following State Civil Service Officers were promoted to the I.A.S. during the years 1960-61 and 1961-62:—

Name.	Age.	Qualification.
<i>Year 1960-61.</i>		
Sri M. K. Subramania Ayyar, I.A.S.	53	B.A.
<i>Year 1961-62.</i>		
Sri K. Padmanabhan, I.A.S.	53	B.A.
Sri P. Kandaswamy, I.A.S.	35	M.A.
Sri V. K. C. Natarajan, I.A.S.	38	M.A.

Lorry owners

* 13 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that lorry owners maintain depots outside the City limits whereat they unload goods in excess of the scheduled weight before they enter the City; and

(b) if so, the action proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) A few godowns are stated to have been put up by lorry owners in suburban areas not for the purpose of lodging overloaded goods but for supplementing the godown facilities in the City. A close watch is, however, maintained by the Police Department over these depots to deal with cases of violations, if any, of the provisions of the Motor Vehicles Act or the rules thereunder.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அரசாங்கம் லாரிகளுக்கான வரியை உயர்த்தி இருப்பதால், லாரிகளுக்குள்ள லோடு டெப்பா சிட்டை இங்கிரீஸ் செய்ய ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have made some provision in the Act itself.

Distilled water

* 14 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recently the Government have seized and frozen capsules of distilled water found defective;

28th February 1963]

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the make and manufacturers of such capsules of distilled water so frozen?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The articles were suspected to contravene the provisions of the Drugs Act and the rules framed thereunder.

(c) As the investigation is still in progress and the analytical reports are awaited, it is not in public interests to disclose the names of the firms, etc., at this stage.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அது நம் ஸ்டேட்டுக்குள்ளேயா அல்லது மற்ற ஸ்டேட்டிலா?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: It is outside our State.

Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital

* 15 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Doctor employed in Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital, brings an Alsatian dog into the hospital and the dog is allowed to loiter in the compound;

(b) whether the attention of the Government has been drawn to the fact that recently a woman who came to the hospital was bitten by the dog; and

(c) if so, the steps taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No.

(b) Government have seen Press reports to that effect.

(c) Circular instructions have been issued by the Director of Medical Services to all Medical Officers to the effect that dogs should not be brought into the compound of hospitals. The Deans, etc., have also been informed that under no circumstances, should any dog, domestic or other be allowed to enter the hospital compound and that severe action will be taken against those who disobey the instructions.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, when the Press report was noticed by the Hon. Minister, was any personal explanation asked for from the concerned doctor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: After receiving the Press report, the information I have with me is the one that I have given by way of answer to the main question.

[28th February 1963]

Co-operative Societies and Co-operative Stores

* 16 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of co-operative societies and co-operative stores working before the Second Plan period; and

(b) the number that came into being during the Second Plan period?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: (அ) 30-6-1956 அன்று பதினேந்தாயிரத்து முன்னூற்று எண்பத்தொன்பது கூட்டுறவு சங்கங்களும், அறுநூற்றியேழு கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும் இருந்தன.

(ஆ) 1-7-1956 முதல் 30-6-1961 முடிய நாலாயிரத்து அறு நூற்றிரண்டு கூட்டுறவு சங்கங்களும், நூற்றி அறுபது கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும் பதிவு செய்யப்பட்டன.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைப் பொறுத்தவரையில் சரிவர நடக்கவில்லை என்ற புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா? அவற்றின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கூட்டுறவு ஸ்டோர் என்று சொன்னால் சிலது சரியாக நடத்தமுடியவில்லை. 'ஓப்பன்' மார்க்கெட்டில் சாமான்கள் வாங்கும்போது போட்டிகள் ஏற்படுகின்றன. மற்றவர்களுடன் போட்டி போட வேண்டி இருப்பதால் மூட வேண்டிய நிலையிலே இருந்து வருகிறது. மற்றபடி வேறு சங்கங்கள் இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின்மூலம் ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சாமான்கள் விற்கப்படுவதாக சர்க்காரில் சொல்லப்படுகிறது. குறைந்த விலையில் விற்கும்போது ஏன் போட்டி ஏற்படுகிறது?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கூட்டுறவு ஸ்டோர் என்று சொன்னாலும் சாமான்களை அது வெளியில் தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

Co-operative Societies

* 17 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert the Primary Agricultural Co-operative Societies which are not limited into limited societies; and

(b) if not, whether there is any proposal to give guarantee to unlimited Primary Agricultural Co-operative Societies?

28th February 1963]

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்:

(அ) இல்லை.

(ஆ) வினா எழாது.

Property-tax

* 18 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to fix the maximum percentage of property-tax to be collected by the Municipalities; and

(b) if so, the details thereof?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்:

(அ) இல்லை, ஐயா.

(ஆ) கேள்வி எழாது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நகரசபைகளில் விதிக்கக்கூடிய வரிக்கு ஏதாவது வரம்பு வைப்பதற்கு அரசாங்கம் இப்போது இல்லையென்றாலும் இனிமேல் தீர்மானிக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அப்படி ஒன்றும் செய்வதாக இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: பொதுவாக எத்தனை பர்சென்ட் விதிக்கலாம் என்ற விதியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: கார்ப்பரேஷன் 15½ சதவிகிதத்திலிருந்து 25 சதவிகிதம் விதிக்க சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. முனிசிபல் ஆக்டில் அப்படியில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: வரி விதிப்பதில் பல தவறுகள் ஏற்படுவதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அப்படி ஏதாவது நடந்திருப்பதாக கனம் அங்கத்தினருக்குத் தோன்றினால் அதை சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கலாம். அப்பொழுது அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: சென்னை நகரத்தில் நகரசபையில் ஆளும் கட்சியாக உள்ளவர்கள், நிர்வாகத்தினர்கள், சர்க்கார் சொத்து வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று பிரசாரம் செய்துவருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: தகவல் இல்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

3-10
p.m.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(I) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras

[Mr. Chairman] [28th February 1963]

Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided:—

1—3—1963—

(1) Presentation of Budget for the year 1963-64.

(2) The Madras Home Guard Bill, 1963, L.A. Bill No. 6 1963).

(3) Clause-by-clause consideration of the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963).

2—3—1963

4—3—1963

5—3—1963

6—3—1963

7—3—1963

(5 days.)

General discussion on the Budget for the year 1963-64.

8—3—1963 Reply to the Debate on the Budget.

The Council will meet at 3 p.m. on all days. The Council will adjourn on the 8th March 1963 and meet again at 3 p.m. on the 20th March 1963.

IV.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963)

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963, (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, the cost of administration of irrigation projects has risen up considerably. An examination of costs of maintenance of even old projects shows that in some cases they are as much as four or five times the cost we were incurring in the year 1930. So also Government are committed to spending a large amount on the maintenance of minor irrigation works, grants in respect of which are being given to Panchayat Unions. Also, a comparison of the wet assessments and water rates that are being charged under the old projects such as Canvey Mettur Project with the water rates levied under the new projects such as Lower Bhavani, Krishnagiri, Vaigai and

Printed at Appendix on pages 37-40.

THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963)

28th February 1963] [Sri V. Ramaiah]

Sathanur Projects will show that ryots under the new projects are paying a much higher water rate commensurate with the costs of the projects whereas under the old projects the rates have remained unaltered for the last thirty years and more. There is, therefore, Sir, a clear justification for making the ryots under the older projects share this burden equitably and also to share the increased cost of maintenance to which I have referred. It was with this point of view the Government decided to bring forward this Bill.

The Bill, as originally drafted, has been considered carefully by the Select Committee, and as a result of the deliberations of the Select Committee, the percentage increases were reduced as also the ceilings for different classes of lands.

The additional wet assessment and additional water charge in the Bill, as passed by the Legislative Assembly, are as follows:—

I and II class sources:

Additional wet assessment—45 per cent subject to the following ceilings:—

Single crop wet land — Rs. 18.

Compounded double crop wet land and registered double crop wet lands — Rs. 27.

Additional water rate— 75 per cent.

III to V class sources:

Additional wet assessment—30 per cent subject to the following ceilings:—

Single crop wet land — Rs. 12.

Compounded double crop wet land and registered double crop wet lands — Rs. 17.

Additional water rate — 37½ per cent.

Also in respect of water rate for dry or manavari lands taking Government water (the charge for the first crop plus land revenue assessment plus additional water rate under this Bill) is subject to a ceiling of Rs. 15.

The Select Committee and the Madras Legislative Assembly have also given another important concession, namely, that if a particular land is liable to additional wet assessment, it need not pay additional water charge and vice versa; only the higher of the two will be charged.

In the Madras Legislative Assembly the Government have also accepted an amendment giving retrospective effect from 1st July 1961 to the repeal of the Andhra Wet Assessment Act in the Added Territory.

[Sri V. Ramaiah] [28th February 1963]

The Select Committee has also liberalised the provisions regarding time for appeal increasing it to sixty days from thirty days and increasing the further discretionary period from sixty days to ninety days.

It has also been made clear in the Bill that the increased assessment or increased water rate will not count towards calculation of standard acre for Agricultural Income-tax Act or for determination of standard acre under Land Ceiling Act or for the purpose of Public Trusts Act—nor will it count towards court-fee under Court-fees and Suits Valuation Act or for the purpose of stamp duty.

Members of this House may see how in response to the opinion expressed both in the Select Committee and in the Legislative Assembly concessions have been given, and I commend, Sir, this Bill, as passed by the Legislative Assembly, to this House.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I am conscious that the Bill was referred to a Select Committee and that some concessions have been shown by the Select Committee. Still, I feel that this Bill will be harmful to the agricultural economy of our country. Therefore it is that I have to make some observations as regards even the present Bill that has come from the Select Committee and the Assembly.

The assessment as it stands at present is thirty years old. I agree. But still when a revision of assessment is made, various factors are taken into consideration. But none of these things have been looked into and none of the particulars are available now when it is desired to increase the assessment. The increased assessment is made as a percentage of the original assessment. That is what is happening now. The first principle of all taxation is that the person liable to tax should have the capacity to pay the tax. If that principle is infringed, then two consequences follow. One is that it is harmful to the agricultural economy when the tax is high. The second is that it leads to evasion and also arrears of tax. In many cases taxes are so high that people are tempted to evade taxes and steps are taken for preventing evasion. Still there are large arrears. But so far as the land revenues concerned—I am confining remarks to our State—there are very little arrears. All these years, the land revenue has been the only source wherein the arrears are the minimum. (An hon. Member: Maximum) Certainly not. I can substantiate, it with facts. People have been paying it more or less promptly. The hon. Member is referring to the time 20 years or so before when the price of paddy was only fifteen annas per kalam in the Tanjore District. At that time probably, the land revenue arrears were said to be high and there was a lot

28th February 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

of agitation for the purpose of reducing the land revenue. There was a case for that at that time. But afterwards for the last 20 or 15 years or so, after the rise in the price of paddy, there is very little disinclination on the part of the ryots to pay the tax—to pay the land revenue, which is not a tax but only land revenue.

Now I should like to remind the House that we had an Act in 1956 imposing a surcharge of two annas. Then the Panchayat Act imposed a cess of 45 nP. on the assessment. That is one kind of additional levy. (Interruption) I know that. It is under section 115. But there is another surcharge under section 116 which the Panchayat Union can levy. The rate has not been mentioned in the Act. Therefore, we do not know what the rate of the levy would be when imposed. We have to await that levy also. Hon. Members of this House should remember that also. The Panchayat Block Development will impose the surcharge under section 115, and the other levy under section 116 will be imposed by the Union Council.

SRI M. SESHACHARIAR: Both are the same.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There is no use saying that they are the same. I refuse to accept that statement and say that they are separate. They are two different sections. I have thought about it and therefore it is that I am referring to it so that things could be made clear to me. According to me, under section 115 of the Act, there is one imposition of 45 nP. and under section 116 another surcharge would be levied by the Panchayat Union Council, on every person liable to pay revenue in respect of any land. There is nothing in section 116 which prohibits them from doing it. That is all my point. Therefore, I am right in stating that under section 116 the Panchayat Unions will add something more. They may increase it by another 25 nP. Nothing is there to prohibit it. They have every right to do that.

There are all these local cesses, and I have made a calculation. If the land revenue is Rs. 10, the landholder will have to pay Rs. 17, that is an increase of 70 per cent. And now this additional imposition will make it much higher and for double crop lands it will be still higher. Therefore it is I am stating that already the burden of land revenue assessment is very great and this additional cess will increase the burden still further. There may also possibly be an education cess. I am not sure about it. (Interruption) There is now an additional assessment. The words ‘additional assessment’ are there and it could well be an additional assessment for education. Therefore it is I am saying that one will have to bear the land revenue as also all these additional cesses.

Sir, we must first take into consideration the fact that cesses are things which will go on increasing even though the land revenue as such may not be increasing. When you go on adding to the burden of the people, the rate increases. But what is it that is actually happening now? The price of paddy is going down at the present

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [28th February 1963]

moment. Therefore, the income will also become less and less and the difficulties of the ryots will become greater and greater. Now in Thanjavur there is discussion going on between the Collector and the ryots. The ryots say that the yield this year has been much worse. The other people say that the yield is greater. Therefore, they say: 'Let us have a survey, an accurate survey and let us know what the exact position is'. But there is a feeling among the landholders that the yield is much less than in the previous years or, at any rate, the yield is not greater with all the water-supply and the other plans and other things, which we have got in that district (Interruption). Still there has not been any substantial increase. That at least you should accept. (Hon. Members on the Treasury Bench: No, no.) I think I can ask you to accept that there has not been any increase in yield. The figures show that.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We do not agree.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is our case and so many people also have written letters in the daily Press. Still the Collector says: 'No, no; the yield is all right'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But still the prices are any prices.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is because the Government put it at Rs. 7½ per kalam.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We have not fixed any prices.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: But what is the actual fact? The Government are purchasing only at Rs. 7½ per kalam. Whether they fix a price or not, they are taking paddy only at Rs. 7½ per kalam. Now I am not objecting to that. I am only asking the Government to take into consideration all these things when they increase the assessment. They should not also say: 'Let the paddy price go down. It is better. Our people in cities and towns will have to pay lesser price for paddy or rice and all that'. It may be so. But you must take into consideration the effect of all these. When you impose additional assessments not only on land revenue but also on water tax—it is a more difficult thing to which I will come later—production will be affected and the people will not be able to bear the additional levy. The point I wish to impress upon the Government is this. The cesses are increasing and there are other provisions to impose further cesses. The Government should, therefore, take a long range view of these things when they try to impose further additional assessment. It is no good merely saying we have so many plans and other things and want finance for implementing them. Now the holdings have been divided and subdivided and so on, on account of the imposition of cesses both on the landholders and the tenants. When the holdings have become less and less, they become uneconomical also. Now this additional imposition will create great misery for them. These

28th February 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

things the Government should have taken into consideration before passing a legislation which would be put permanently on the Statute Book. And I am sure with the passing of this legislation there would be further incentive only to impose further and additional levy of assessment and not for reduction of these assessments. This is not the proper time also for such impositions. There might be some other time for such levies. I have no objection at all to the Government imposing additional assessment. But simply to say that because there was no resettlement, the Government should impose the additional cess, is arbitrary and nothing else. Because we want still more money, we are bringing forward this Bill. To say that agriculture is an industry and, as all other industries are having all these burdens, it should also be subject this additional tax, is not the proper view to take. There is already the Agricultural Income Tax. Even though there is the exemption in respect of the first Rs. 3,600, still people having holdings which will fetch them more than Rs. 3,600 have to pay the agricultural income-tax. Then, there is this additional tax. The people have to pay the land tax, the agricultural income-tax, the additional cess, the additional revenue assessment, and also any further cess that may be imposed. That is the position now. The Government must realise what the present position is. Before we pass a Bill of this kind, we must take into consideration the position of the cultivators and others engaged in agriculture. The revenue officers will impose this tax no doubt. That is why I am asking where all this will end. I can understand a revision of assessment. I can also understand resettlement, because there are various factors to be taken into consideration in the process of resettlement. People may go and make representation to the authorities at the village and taluk level. Those representations will be looked into. Only then will the officers consider the levy of the additional tax. But the Government now go on adding a percentage to the tax as surcharge. This is not proper. This is what I say.

As regards the rate and other things, I have also given notice of amendments to this Bill. Of course, this is a Money Bill, and we may not have any power to send it back to the other House. But anyhow we shall do our duty here. I have given notice of a recommendation—under the rules, the term 'amendment' is not to be used in the case of a Money Bill—for reducing the rate. I consider that the rates of additional assessment are very high. I want a reduction in the rate of tax. I want a reduction even in the rates as recommended by the Select Committee. Then there is a curious provision with reference to the remission of the tax. We must first determine the assessment which has to be remitted on account of the failure of crops. When there is remission why impose this additional assessment at all? They want to calculate the proportion and then fix the proportion of remission of additional tax. Why all this process? Once the land is not able to bear even the original assessment, then there is a case made out for remission of the assessment. There is no case for imposing this

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [28th February 1963]

additional assessment. Therefore, this particular provision is entirely wrong. This is my own view of the matter, and I submit it for the consideration of the hon. Members of this House.

In addition to the additional revenue assessment, there is the water rate. So far as water rate is concerned, I want to remind hon. Members about the legal nature and the position of the water rate. Water rate is not a tax according to the Madras Irrigation Cess Act of 1865, which provision is now sought to be omitted in clause 21. This is a very wrong provision. It is a very dangerous provision according to me. I will explain it now. They want to say that it is in the nature of a land tax. It is not so. All these years, it has been only a fee. This was made clear under the Madras Irrigation Cess Act. In that Act, it is stated—

‘For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land’.

It is not a tax at all. The difference is very well explained by the Supreme Court in its judgment of 1954, and that is accepted. That is, a fee is a *quid pro quo* for services rendered while a tax is an imposition by the State for various purposes. The State wants money. It can impose a tax. Now in clause 21, this provision is sought to be omitted. Why? They in clause 21, this provision is sought to be omitted. Why? They want to leave out this provision and bring in the words ‘a cess in the nature of a land tax’. If the Government want to call it a cess, let them call it so. I am not able to understand the expression ‘cess in the nature of a tax’. According to me, it is not at all correct. Cess is different from tax. Therefore it is I am rather forcefully stating my point. Once the Government come to this position, there will be no end for legislation of the same kind. Why should we omit sub-section (2) of the Madras Irrigation Cess Act of 1865? It is stated in the Statement of Objects and Reasons that the Government have executed so many irrigation projects. I am thankful to them for all that. I am not saying anything in disparagement of what the Government have done for the past many years in respect of the irrigation projects. But the question is that the Madras Irrigation Cess Act of 1865 definitely says, ‘Provided also that no water cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement which is classified and assessed as wet, unless the land be irrigated whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

(i) from any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court as the source of irrigation of such land; or

Therefore, the supply of water from an accustomed irrigation source pointed out by the revenue authorities or in the case of dispute, from the source pointed out by the Court, is taken free of charge. The State is bound to give the ryots water so as long as

28th February 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

the land is registered and classified as wet. This is the important provision in the Madras Irrigation Cess Act, 1865. Then the Act says—

‘(ii) from any source assigned or adjudged as aforesaid in respect of such land, otherwise than in accordance with any notification or order of the State Government or of any authority subordinate to them, regulating or specifying the time, method and conditions of supply of water for the irrigation of such land from such source and the number of crops which may be irrigated on such land with supply free of separate charge’.

Whether the irrigation be voluntary or involuntary, no charge should be levied. This provision is now being removed. Sir, there is this fundamental difference between cess and fee. The ryots have the right to get the accustomed water-supply free of charge. So far as the new projects are concerned, because they are new sources, they stand on a different footing. But so far as the lands under the ancient Cauvery delta and other big rivers and tanks are concerned, the ryots should not be asked to pay any additional assessment. Those lands which have been registered as wet in the records and which get water from the accustomed water sources so adjudged by the revenue authorities should get their water-supply without any additional charge. That is the law. That is the fundamental right which we have got. The Government must state that the people will get their water-supply not only from the accustomed sources of supply but also from new sources. Then only there is a case for any additional assessment. Otherwise, it will cease to be a fee. There has been no discussion in the Select Committee about this. Clause 21 says—

‘In section 1 of the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act (VII) of 1865),—

(i) in sub-section (1) for the words “to levy at pleasure a separate fee for such water”, the words “to levy on the land so irrigated a separate cess by way of land tax for such water” shall be substituted’.

Every word in the Act is important. First, the tax is not introduced here as a land tax. It should be called a cess. The Act is called the Madras Irrigation Cess Act. They want to use the word ‘cess’, but then add another expression ‘cess in the nature of a land tax’. This is a departure from principles. Only when Government can show that the person gets water not only from the accustomed source of supply but also from new sources, they can impose this charge. Why should Government remove sub-section (2)? The Government can always prove that more water is being supplied and, therefore, they want a separate fee. The Madras Act of 1865 begins with the preamble—

‘Whereas in several districts of the Madras Presidency, large expenditure out of Government funds has been, and is still being, incurred in the construction and improvement of works of irrigation and drainage . . .’

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [28th February 1963]

(Interruption by Sri M. Seshachariar). This has been working in their minds. It is for that purpose that they are adding this charge. Still they wanted that persons under the accustomed sources of supply should not be taxed to any additional assessment. But now the Government have executed large irrigation projects. I started by saying "We are all thankful to the Madras Government for what they have done all these years in the matter of irrigation projects." I am not questioning them at all. But the question is, how far the Irrigation Act can be amended—this is the important point—to the great advantage of the country. After Independence our Government take credit for doing many things. They say that they do not care for the profits that may accrue from any expenditure on the irrigation projects. Formerly, when the British were ruling and the I.C.S. officers were carrying on the administration, they wanted the Chief Engineers and others to give them particulars as to the amount spent on each irrigation project and the profit that would be derived from it—whether it would be four or five per cent. But now there is no such thing. We are here to spend any amount not for the purpose of increasing the cess as land tax. When a certain amount is spent and there is benefit to the ryots, as a result of irrigation sources, of course, the Government are at liberty to increase the assessment. But when that is not the case, I would request the Government not to approach this levy as a water tax but as a fee. I will oppose clause 21, if not the whole Bill, because it goes to the root of the matter. Hitherto we were thinking that the State was bound to ensure the accustomed supply of water for lands registered as wet for a long time now. Their position must not be changed. (Interruption by Sri M. Seshachariar). Why should the words "land tax" be used? Let the hon. Member argue as a lawyer and not as a party-man. As a lawyer if the hon. Member argues and convinces me, I shall support him. If I do not agree with him, I have to state my view as a Member of the Legislature. If no change is contemplated, why should there be a clause? The Law Department have carefully thought about it and used the words "land tax". I may even be prepared to concede water-tax, but I do not concede that it should be treated as a land tax. It should always mean a water fee. That is the only honourable way in which the State should look at this. In 1865 when the British ruled the country, to clear all doubts it was said that it must be a fee. Why do the Government want to use the word "tax" now? Why should we use unnecessary words? If clause 21 had not been incorporated in the Bill, I would not have wasted so much time over this. Since it is there, it will be taken advantage of by some other Government, by some other party that may come into power. A party which follows a certain policy may also do it. Those who do not agree with this Bill may change it. That is why so far as this clause is concerned, it must be opposed. So far as the water cess is concerned, the less said about it the better. I have given notice of amendments. I shall speak on them when the time comes.

28th February 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

In conclusion, this Bill seems to be at the present juncture unnecessary. Any additional imposition will be a hardship on the ryots as well as the landholders and the mirasidars. On the one hand, the Government help them by giving them fertilizers and other things and ask them to cultivate and increase the production on the land. On the other, they go on imposing this assessment. It really depresses the ryots. It frustrates their hopes. In the present situation of the country, this unnecessary frustration need not be caused.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவரவர்களே, இந்த நில வரி உயர்வு மசோதா பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நண்பர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் குறிப்பிட்டது போல, இந்தக் கூடுதல் வரி விதிப்பு மசோதாவை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வராமல் இருந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் விலை வாசிகள் ஏறியுள்ள இந்த நேரத்தில், விவசாயச் செலவுகள் அதிகரித்துள்ள இந்த நேரத்தில், விவசாயத்தால் விவசாயிக்கோ அல்லது குத்தகைதாரருக்கோ ஏதாவது மிச்சம் வருமா என்றால், அதற்கு வழியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலமையில் இந்தக் கூடுதல் வரி விதிப்பதானது, நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போலிருக்கின்ற விவசாயி நசித்துப் போகக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிரவும், இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, யூனியன் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்தது போல, கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகிதம் 100 சதவிகிதம் கூடுதல் வரி விதிக்க வழி செய்திருக்கிறார்கள். சில யூனியன்களிலே ஏற்கனவே கூடுதலான வரி விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வரி கூடிக் கொண்டிருக்கும்போது, அரசாங்கம் வேறு கூடுதல் வரி விதிக்க புதிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இந்தக் கூடுதல் வரியை விவசாயிகளால் தாங்க முடியாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அரசாங்கம் தெரிவித்துள்ளபடி, ஒரு போக சாகுபடி நஞ்செய் நிலத்துக்கு (Single-crop wet land) வரி 18 ரூபாயும், நீர்த் தீர்வை (water cess) 15 ரூபாயும் சேர்ந்து, மொத்தம் ரூ. 33 அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டி ஏற்படும். இருபோக நஞ்செய் நிலத்துக்கு (Double-crop wet land) ரூ. 27 வரியும், நீர்த் தீர்வை ரூ. 15ம் சேர்ந்து, மொத்தம் ரூ. 42 செலுத்த வேண்டி வரும். பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரி தவிர இருக்கிறது. அதையும் சேர்த்துக் கணக்குப் பார்த்தால், ஒரு போக நஞ்செய் நிலத்துக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 50விருந்து ரூ. 55 வரையும், இருபோக நஞ்செய் நிலத்துக்கு, கிட்டத்தட்ட ரூ. 60-ம், வரியாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். அதே நேரத்தில் விவசாயிக்கு நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இன்றுள்ள நெல் விலையைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால்—அரசாங்கம் கொடுக்கும் விலையை

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [28th February 1963]

3-50
p.m.

விட்டு விடுவோம்—நடப்பில் இருக்கிற விலையை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, இன்று தஞ்சாவூரிலும், இதர இடங்களிலும் மூட்டை ரூ. 16 முதல் ரூ. 16½ வரை விற்கிறது. இந்த விலைப்படி கணக் கிட்டுப் பார்த்தால், ஒரு போக நஞ்சையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 15 மூட்டை நெல் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், மொத்த வருமானம் ரூ. 240 ஒரு வருடத்திற்கு. இதில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம்பிரகாரம், நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு 40 சதவிகிதமும், குத்தகைகாரனுக்கு 60 சதவிகிதமும் என்ற கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்தால், நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு ரூ. 96-ம், குத்தகைதாரனுக்கு ரூ. 144-ம், மொத்தம் கிடைக்கிறது. அதே மாதிரி, இருபோக நஞ்சை நிலத்தில் ஏக்கருக்கு 25 மூட்டை சராசரி கண்டுமுதல் ஆகும் என்றால், மொத்த வருமானமாகிய ரூ. 400-ல், நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டப்படி, நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு ரூ. 160-ம், குத்தகைதாரனுக்கு ரூ. 240-ம் மொத்தமாகக் கிடைக்கிறது. இதில் விவசாயச் செலவைக் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், விவசாயிக்கோ, குத்தகைதாரனுக்கோ கிடைக்கிற நிகர வருமானம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி, நிலச் சொந்தக்காரனாக இருந்தாலும் சரி, Absentee landlord ஆக இருந்தாலும் சரி, நிலத்தைப் பாதுகாக்க காவலாளி, Clerk போட்டுப் பரிபாலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக செலவைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், ஒருபோக நஞ்சை நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு ரூ. 96 வருமானமாக வரும்போது, செலவு வகையில், வரியாக ரூ. 50-ம், இதரச் செலவுகள் ரூ. 25-ம் சேர்த்து, மொத்தம் அவனுக்கு ரூ. 75 செலவாகிறது. நான் சொல்லுவது குறைந்த கணக்கு. இன்னும் அதிகமாக அவனுக்குச் செலவாகும். இருந்தாலும் இந்தக் குறைந்த கணக்குப்படி பார்த்தாலும், ஒருபோக சாகுபடி நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு வருஷத்திற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நிகர வருமானம் ரூ. 21-தான் கிடைக்கிறது. ஒரு போக சாகுபடி நஞ்சை நிலக் குத்தகைதாரனுக்கு மொத்த வருமானமாகிய ரூ. 144-ல் கிட்டத்தட்ட வரியும், இதர விவசாயச் செலவும் சேர்த்து ரூ. 125 செலவாகிறது. இந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால், ஒரு வருஷம் பூராவும் பாடுபட்டு உழைக்கிற விவசாயிக்கு ரூ. 19 கூட மிஞ்ச வழியில்லை. இதே மாதிரி இரு போக சாகுபடி நஞ்சை நிலத்துக்கு கணக்குப் பார்த்தால், இருபோக சாகுபடியில் நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு கிடைக்கும் மொத்த வருமானமாகிய ரூ. 160-ல் செலவு ரூ. 100 போக, நிகர வருமானம் ஒரு வருஷத்திற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 தான். ரூ. 4,000 பேர்ட்டு நிலத்தை வாங்கி, அதை நம்பி வாழக்கூடிய ஏழை விவசாயியாக இருந்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் நிகர வருமானமாகிய ரூ. 60-ஐ வைத்துக்கொண்டு எப்படி அவன் ஜீவனம் செய்ய முடியும் என்று சிர் தூக்கி பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி குத்தகைதாரனுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய 240 ரூபாய் மொத்த வருமானத்தில், செலவு ரூ. 200-க்கு குறைவாக. அவனுக்கு மிஞ்சுவது ரூ. 40 தான். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் மேலும் வரி போட்டு எடுத்துக் கொண்டு விட்டால், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஆகட்டும், அல்லது குத்தகைதார

28th February 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

னுக்கு ஆகட்டும், என்ன நன்மை ஏற்படும்; அவன் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அவனுக்கு என்ன நன்மை உண்டு என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் சொல்லுகிற கணக்கை வைத்துக் கொண்டு வரிசூல் செய்யவேண்டுமென்று கருதி, அரசாங்கம் வரியை உயர்த்திக்கொண்டே போனால், நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போல் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நசித்துப் போகிற நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, அதற்குத் தகுந்தபடி செய்தால் நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்த வருமானமாகிய ரூ. 21, ரூ. 19, ரூ. 60, ரூ. 40-ஐ வைத்துக்கொண்டு, அதிக பாடுபட்டு நிலத்தில் கடுதல் விளைச்சல் செய்ய நிலச்சொந்தக்காரனுக்கோ, குத்தகை தாரனுக்கோ ஊக்கம் இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாளுக்குநாள் விவசாய உற்பத்தி குறைந்து வருவதற்கு தண்ணீர் வசதி, இதர வசதிகள் போதவில்லை என்ற காரணத்தோடு, கடுதல் வரிபோடுவதன்மூலம் ஊக்கமும் குறைகிறது என்றால், அதன் விளைவாக என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில்தான் அரசாங்கம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, விவசாயிக்கும், நிலச் சொந்தக்காரனுக்கும் இருந்துவந்த நல்லுறவை நீக்கி, அவர்கள் இருவரும் யாருக்கு எது சொந்தம், எதை எப்படி எடுத்துக் கொள்ளுகிறது என்ற விவகாரத்தில் ஈடுபட்டு, ஒருவரை ஒருவர் கோட்டில் சந்திக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில், அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யாமல், அவர்கள்மேல் அதிக பளுவை ஏற்றினால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான கொள்கையை அரசாங்கம் கடைபிடித்தால், உலகில்கம்ப்யூன்ஸ்டு, சோஷலிஸ்டு நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விளைச்சல் குறைவு நம்முடைய நாட்டிலும் ஏற்பட்டு, பஞ்சத்தை உண்டு பண்ணும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபட்டு, மக்கள் வரிச்சுமையைத் தாங்க முடியாமல், நம்பிக்கை இழக்கும்படி நேரிட இடம் இருக்கக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செட்டில்மெண்டைப்பற்றி பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். செட்டில்மெண்டு 30 வருடத்திற்கு ஒருதடவை எடுத்துப்பார்க்கும்போது, அந்த நேரத்தில் நிலத்திலிருந்து என்ன வருமானம் வருகிறது, செலவு என்ன ஆகிறது என்று கணக்கெடுத்துப் பார்க்கிறார்கள். பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்ததுபோல, 1924-ல் கலம் நெல் 14 அணை விற்கும்போது, பலர் நிலத்தை விற்புத்தான், அல்லது அடமானம் வைத்துத்தான் வரி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1924-ல் கலம் 14 அணை விற்பது, இன்று 8 ரூபாய் விற்கிறது. ஒன்றுக்கு 8 வீதம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, ஏன் நில வரியை உயர்த்தக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கேட்கலாம். அன்று

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [28th February 1963]

கூட விவசாயிகள் வரியைச் செலுத்துவது சிரமமாக இருக்கிறது என்றுதான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்று விவசாயச் செலவு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று அரசாங்கம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு வரி போடுவதையே கொள்கையாகக் கொண்டு, மக்கள் மேல் வரியைச் சுமத்திக்கொண்டு போனால், அவர்களுக்கு ஹிம்ஸை ஏற்படுவதோடு இல்லாமல், அரசாங்கத்திற்கே சிரமம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையில் நாளைக்கு புது வரிகள் வர இருக்கின்றன. அது பற்றி நாளைக்குப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்றாலும் வரிகள் போட்டால் தாங்கக்கூடிய அளவுக்குப் போடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மனு தர்மத்தில் சொல்லியுள்ளபடி, வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு வரி போட்டால் கூட, இந்தத் தொந்தரவுகளை இருக்காது. ஒரு சட்டமும் இயற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அந்த மாதிரி இருந்தால், நியாயம் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்து, 1-1/2 ரூபாய் வரி கொடுக்கும்படி ஏற்பட்டால், இருக்கிற சொத்தை விற்றுத்தான் கொடுக்க முடியும். இப்போது தங்கம் கூட இல்லை, விற்றுக்கொடுக்க. லாரிகள் மீது அதிக வரி போட்டார்கள். இன்றைக்கு அதனால் லாரிக்காரர்கள் பிழைக்க வழியில்லாமல், லாரியை விற்றுத்தான் வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஸ்ஸுக்கு ரூ. 300, ரூ. 400 வருமானம் வரக்கூடிய பஸ்காரர்களுக்குப் பரவாயில்லை. 100 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பஸ்காரர்களின் நிலைமை மோசமாகி விட்டது. அதிகாரிகள் சொல்லிவிட்டார்கள், ஆகவே வரி போட வேண்டுமென்று போட்டாமல், சீர்தூக்கிப் பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜனங்கள் அரசாங்கத்தை நம்பிக் கெட்டது போதும், ஆண்டவன்தான் நம்மைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்ற நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. அ. க. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, நீர் இல்லாவிட்டால் நிலம் இல்லை. நிலம் இல்லை என்றால் நீரும் இல்லை. ஆகையால் இரண்டைப்பற்றியும் இதில் பேச இருப்பதால் நிலத்திலே இருக்கிற கஷ்டங்களை முதலிலேயும், அதற்கு அடுத்த தரப்போடே நீரைப்பற்றியும் சொல்லுகிறேன். சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் இந்த வருஷம் விவசாயிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்றால் ஒன்றும் இல்லை, பாப்பர்தான். காரணம் என்ன என்று கேட்டால் கூலியில் ரூபாய்க்கு எட்டு அணா ஜாஸ்தி. அப்படி கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி பண்ணினாலும், உற்பத்தி பண்ணின சரக்கைப் பார்க்கிறபோது ஒன்றும் இல்லை, ரூபாய்க்கு விலையில் நாலாண்டு போச்சு. ரூபாய்க்கு கூலியிலே ஒரு எட்டாணா. அதிலே விலையில் நாலாண்டு என்று இப்படியாகப் போச்சு. இந்த நிலைமையில் உற்பத்தி பண்ணினாலும், அப்படி உற்பத்தி பண்ணின சரக்கைச்

28th February 1963] [திரு. அ. க. தங்கவேல் முதலியார்]

சரியான விலைக்கு வாங்க மார்க்கெட்டில் ஆள் இல்லை. என்ன புண்ணுவான் விவசாயி? வந்த விலைக்குத் தள்ளி விட்டுப் போய் விட்டான். இதுதான் நிலைமை. என்னைக் காட்டிலும் பெரிய மிராசுதார்கள், ஜமீன்தார்கள் எல்லாம் இங்கும் இருக்கிறார்கள். வருகிற லாபம் யாருக்கு? கூலிக்காரனுக்கு லாபம். நிலம் சொந்தக்கார விவசாயிகள் உற்பத்திபண்ணுவார்கள். அவர்களிடம் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் நன்றாக இருப்பார்கள். கரண்ட் வேறு சார்ஜ் அதிகம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் வரி ஏறிக் கொண்டே போகிறது. விலை இறங்கி விட்டது. இப்பொழுது தான் இருக்கிறது கஷ்டம். இதற்கு முன்னால் விலை ஓடிக் கொண்டே இருந்தது. இப்பொழுது எதையும் ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும். Standard Acre-ஐப் பற்றி இந்த வருஷம்தான் இந்தச் சட்டம் ஒன்றும் இதைப் பாதிக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஜமீன்தார்கள், இராஜாக்கள் போனமாதிரி இதுவும் மாற்றப்பட்டு விட்டால் இப்பொழுது இருக்கிற ஸ்டாண்டர்ட் ஏகர் விஸ்திரணம் குறைந்துவிடும். இம்மாதிரி ஏதாவது வந்து கொண்டே இருக்கிறது. [இந்த நாற்காலி வேறு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பிடித்துக் கொண்டு நின்று பேசமுடியவில்லை.] போன வருஷம் பஞ்சாயத்து வரி 45 நயாபைசா போட்டார்கள். அதற்கு முன்பு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு போட்டது. இப்பொழுது நாம் வேறு போடுகிறோம். இப்படி கணக்கு போட்டால், ரூபாய்க்கு 1-8-0-க்கு மேல் அதிகிறது. தூக்கமுடியாத பளுவை தூக்கினால் கழுத்து முறியும். விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் நல்லபடியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் போகிறபோதே பார்க்கலாம். மந்திரிகள் போகிற போது, மாலை போட்டு மரியாதை பண்ணுகிறார்கள் என்பதற்காக விவசாயிகள் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. ஏதோ பர்பிட் 'கிரிட்' கொடுக்க மாட்டார்களா என்று செய்கிறார்கள். சுய லாபத்திற்காகத்தான் செய்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஏறும்பு இருக்கிற மாலை யைக் கூட போடுகிறார்கள். கழுத்தெல்லாம் ஏறும்பு கடிக்கிறது.

திரு. அ. க. தங்கவேல் முதலியார்: வரி போடக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. செய்கின்றதை காலத்தைப் பார்த்துச் செய்யுங்கள். பாங்குகள் உணவுப் பொருளின்மீது கடன் கொடுக்கும் காரணமாக விலை ஏறுகிறது என்று சென்ற வருட கூட்டத்தில் பேசியபோது, அதைத் தடுக்க இந்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் என்று இந்த சபையில் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தியப் பாங்காப்புச் சட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்தினார்கள். இது வந்தவுடன் பாங்குகள் உணவுப் பொருளின்மீது கடன் தரவில்லை. மார்கெட்டில் நெல் வாங்க மாட்டேன் என்று வியாபாரிகள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு நெல் பாங்கு உள்ளே போகவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் முதல் வைத்து வியாபாரம் செய்கிறவன், ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கூட வியாபாரம் பண்ணலாம் இப்பொழுது. அப்பொழுது 1,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு, 5,000-க்குப் பண்ணலாம். இந்த நிலைமையில் கஷ்டம்.

[திரு. அ. க. தங்கவேல் முதலியார்] [28th February 1962]

விவசாயிகள் மார்க்கெட்டில் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு வந்து கேட்ட விலைக்கு போட்டுவிட்டு போய்விட்டார்கள். 200-க்கு கணக்கு போட்டுக்கொண்டு எடுத்துக்கொண்டுபோனால் ரூ. 150 தான் கைக்குக் கிடைக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்கள் எப்படியாவது இருக்கலாம். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் உள்ளவர்களையாவது கவனிக்க வேண்டும். கசக்காலில் பயிர் பண்ணு கற்றவர்களுக்கு எல்லாம் அந்தக் காலத்தில் அதிகத் தீர்வை. இந்த நிலம் இருக்கிறதே, அதற்கு அதிகத் தீர்வை என்பது அந்தக் காலத்திலே, 2 போகம், 3 போகம் கசக்காலில் பாய்ச்சலில் பயிர் பண்ணினார்கள். இப்பொழுது நீர்மட்டம் குறைந்து விட்டதால், அந்த கசக்கால் நிலங்கள் புஞ்சை நிலங்களாக காட்சியளிக்கின்றன. இப்பொழுது அதை செடிமெண்டு பண்ணி ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றும், சென்ற உச்சவாம்பு சட்டம் வந்த போது சொன்னேன். அது அவசியம் செய்ய வேண்டியதுதான் என்று மந்திரி மாணிக்கவேலர் சொன்னார். இப்பொழுது அவர் இல்லை. டில்லிக்குப் போய் விட்டார். தாங்களாவது அதைப் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுதாவது கசக்காலில் தண்ணீர் சரியாக இருக்கிறதா, அல்லது இல்லையா என்பதைப் பார்த்துத் தீர்வை போட வழிவகை செய்ய வேண்டும். புஞ்சை நிலத்திலே எல்லாம் பம்பு செட் போட்டுவைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே எல்லாம் இந்த வரி போட்டால் என்னவாகும்? அதற்கு மறுபடியும் வரி போடக் கூடாது. செய்கிறபோது எல்லாவற்றையும் பார்த்துச் செய்யுங்கள். நீங்கள் உத்திரவு போடுகின்றபோது எந்தெந்த இடத் தில் கசக்காலில் பாய்ச்சல் அடைப்பட்டு கிடைக்கிறதோ அங்கே எல்லாம் என்ன பண்ணவேண்டும் என்று பார்த்துச் சொல்லுங்கள். இதற்கு வருஷா வருஷம் நிலத்தீர்வை வஜா மலுவைப் போட்டு வஜா வாங்கவேண்டும். இதே மாதிரி ரெவின்யூ டிபார்ட் மெண்டில் ரிகார்டு இருக்கிறது. ரிகார்டைக் கொடுக்க மாட்டார்கள் நீங்கள் கேட்டால். ஆகையினால் இதிலே சிக்கல் இருக்கிறது. நமக்குச் சண்டை வந்திருக்கிறது. பணம் வேண்டியது தான். வரி போட்டு வாங்கவேண்டியதுதான். வாங்குவதையும் நல்ல முறையில் வாங்குவது நல்லது. இந்த மாதிரி வருஷா வருஷம் வரி போட்டுக்கொண்டே போனால் என்ன பண்ணுவது? ஆகையினால் பெர்துவாக இந்தக் காலத்தில் இதைக் கொண்டு வரவே வேண்டியதில்லை. ஏதோ கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். கொண்டுவந்ததை ஏதோ பக்குவமாகப் பார்த்துச் செய்யுங்கள். ஒரே காலத்தில் நில வரியையும் தண்ணீர் வரியையும் போடா தீர்கள். இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் கொண்டுவந்தால் ஆபத்தாகி விடும். இப்பொழுது நீங்கள் ஓட்டுக்குப் போகப் போவதில்லை; 1967-ல் தானே என்று இருந்து விடக்கூடாது. ஆகையினால் தயவு செய்து எல்லாவற்றையும் கருதி, தண்ணீர் வரியே வேண்டாம். ஒன்றை எடுத்துவிடவேண்டும். ஒன்றை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

28th February 1963]

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, there is only one point which I would like to mention in regard to this matter. The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar was mentioning about the inequity of the new legislation in regard to the amendment that it sought to make in the original Irrigation Cess Act. We have got to understand the scope of the Irrigation Cess Act, why it was passed, when it was passed and so on. It was passed at a time when all sorts of improvements had been made and when people were trying to misuse the water. It was only then that that legislation was passed. It was not for the people who took water from the accustomed source of supply. If it is an accustomed source of supply for wet land, no such levy was there and the Irrigation Cess Act would not apply. If it is irregular irrigation, if it is for manavari crop, if it is for dry land, only then that Act would apply. To say that we are changing for something for taking water from the accustomed source of supply and all that is only misleading the whole thing.

The other contention of the hon. Member was that it was only a fee and cannot be a tax. Even that is not correct. Our Courts have decided that. I am sure the Hon. the Leader of the House would make mention of it later when he replies to the discussion. It is a charge on the land. Once it is a charge on the land, what else can it be except a tax? Therefore, to say that it is only a fee and the new legislation affects the fundamental principles . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I would request to be permitted to interrupt the hon. Member to explain myself. It is different as a charge. As fee, only the provisions of the Revenue Recovery Act are attracted specially by the Section. That is what we must remember, because it is a fee, and, therefore, they are anxious to give power to recover it like any other fee under the provisions of the Revenue Recovery Act.

4-10
p.m.

SRI M. SESHACHARIAR: The hon. Member cannot say that it is not a charge on the land. The cess that is levied is a charge on the land and, therefore, it becomes a tax. The whole matter has been studied by our High Court and a decision given. Therefore, there is no purpose in saying that it is not a tax but something else. It has been decided once for all that it is a tax. As I said it should be remembered that the water tax is levied when water is taken for a wet land from a source not intended to supply water to that wet land. Then if there is irregular irrigation, the cess is levied. If a manavari crop is raised with irrigated water from a Government source, then again the cess is levied. If dry land takes water—it is not applicable to the wet lands—then the cess is levied.

Of course, Sir, I can understand my learned Friend when he said that the measure could have been reserved for some other time. But when we are faced with this emergency and the

28th February 1963] [Sri M. Seshachariar]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Therefore Government probably want to take advantage of it to increase their income, there is justification also for their bringing this Bill forward. But there is one thing to which I should like to draw the attention of the Government, which I hope they would take note of and see, if possible, that the Panchayat Unions are restrained to some extent from enhancing the fees to any extent they like. What I find is this. In some Panchayat Unions, in North Arcot as also in my district, the additional fee or cess has been raised to 60 per cent. In certain cases it has gone up even to 90 per cent and in one Panchayat to 100 per cent. I believe Government have powers under section 117 or 118 of the Act to prescribe limits. If the Government prescribe a maximum rate, then alone will the Panchayat Unions be restrained from collecting such high surcharges. There is another provision also in the Act which my hon. and learned Friend did not refer to. It is section 119. I think, under which the Unions can collect certain levies for certain specified purposes such as kudimaramath or other developmental purposes. Therefore, the amount collected by the Unions would be not less than twice the amount that is paid as land revenue. It may be much more than that in certain places.

SRI M. SESHACHARIAR: In places where they are now paying one rupee as land revenue they would have to pay Rs. 2 as surcharge and in certain places more. I am not trying to hide anything. I am only stating facts. What I want to mention is this. The Government should pass some rule by which the Unions should be restrained from enhancing these charges whenever there is difficulty for them. Last year there was not much of a difficulty. This year they find they are in deficit everywhere and unfortunately, the slab system has been introduced everywhere and that has not been very helpful. Therefore, they are trying to enhance the surcharge wherever possible. In this connection, the Government have also got to bear in mind the fact that they have to pay a matching grant on the collections so made by the Panchayat Unions. Therefore, the Government would do well to pass some rule by which the maximum that could be levied by the Unions are prescribed. That is all I would like to suggest to the Government in regard to this matter. Otherwise, I am prepared to support this measure.

* திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கான கூடுதல் தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வையைப் பொருத்து அமைந்த பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு வருகிற நேரத்தில் அதில் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தும் கூட, சேர்க்கப்பட்ட அங்கத்தினராக இருந்த காரணத்தினால், என்னுடைய திருத்தங்களையோ மற்ற கருத்துக்களையோ அங்கு அதிகமாக எடுத்துக்கூற முடியாத காரணத்தால், இங்கு அதுபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா நிற்க நேரத்தில் கொண்டுவரப்படுவது சரியில்லை என்பதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் உற்பத்தியை

28th February 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

பெருக்கவேண்டுமென்ற மிக முக்கியமான குறிக்கோளைக் கொண்டு வருகிற அரசாங்கமானது உற்பத்தியைப் பாதிக்கிற அளவில் நிலத்தில் கூடுதல் வரியையும் தண்ணீர் தீர்வையும் விதிப்பது பொருந்தாது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே மதிப்பிற்குரிய ஐந்த சபை அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சொன்னது போல, பல வழிகளில் வரி செலுத்தமுடியாமல் இரண்டு, மூன்று ஐந்து ஏக்கர்கள் என்று நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறிய சொந்தக்காரர்கள் அவதிப்பட்டு வருவதை அடிக்கடி கூறுப்பயணம் செய்யும் அமைச்சர்கள் நவராக அறிவார்கள். அவர்களிடத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதன் காரணமாக பல கிராம விவசாயிகள் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் சொல்லியும் மகஜர் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிற விவசாயிகளின்மேல் இந்த மசோதாவின் மூலம் கூடுதல் தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வை, போடுவது மிகுந்த சிரமத்தைத்தான் கொடுக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பால் சுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் கூறியதுபோல, பஞ்சாயத்து யூனியன் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் வேறு விதிக்கிறார்கள். அதுவும் நிலத்தின் வரி மீதுதான் விதிக்கப்படுகிறது. உத்தேசித்த கூடுதல் வரியின் மீது விதிக்கப்படுகிறது அல்ல என்றுலும்கூட அவர்கள் எந்த அளவுக்கு விதிக்கவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்குக் கிடையாது. மதிப்பிற்குரிய ஐயர் அவர்கள் கூறியது போல, ஒரு இடத்தில் 20 சதவிகிதம், மற்றொரு இடத்தில் 100 சதவிகிதம் என்று விதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் மற்றொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் இருப்பதனால், ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்கு மற்ற யூனியனைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் மீது பொறுமை ஏற்படும் அளவில், வருத்தப்படும் அளவில், சர்க்கார் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் மூலமாக ஒரு வேற்றுமை உண்டாவதாகத்தான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகமாக வரி விதிப்பதால், அவர்களுக்கு மேட்சிங் கிராண்ட் அதிகமாக சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக விதிக்கலாம் என்று விதி அமைக்க சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிற வருமானம் ஒரு கோடி ரூபாய் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு இந்த வரியை விதித்து இதன்மூலம் ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்காத அளவுக்கு மீண்டும் இதை புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ரூபாயை வேறு வழிகளில் சம்பாதித்துக்கொள்ள வசதி இருக்கிற காரணத்தால், இந்த நிலத்தின் மீது உற்பத்தியைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு விதிக்கப்படும் வரிகளை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றும் மீண்டும் இதைப் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இங்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[28th February 1963]

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத் தீர்வையை உயர்த்துவதற்கும் நீர் மீது விதிக்கப்பட்ட வரையைக் கூடுதலாகுவதற்கும் இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கொண்டுவந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் காரணம் கூறினாலும், இதில் வழங்குகிற பாதிக்கத்தைக் கருதி இதை வரவேற்க முடியாத நிலையில் நான் இருக்கிறேன். பொதுவாகவே அரசாங்கம் வரி விதிப்பதன் கொள்கையை எண்ணிப் பார்க்கிற போது, அந்த வரி யாசூதத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு இதுவை எந்த இடையூறும் இல்லையா என்பதை சிந்தித்து உணர்ந்து இருக்க வேண்டும். இந்த வரியைப் பொறுத்த வரையில், பொதுவான வரியாகவே அமைந்திருக்கிறது. தக்கவர்கள் மட்டும் கட்டக்கூடிய வரியாக அமையாமல், எல்லோரும் செலுத்தவேண்டிய வரியாக உள்ளது. வர்ப்பை வரி எப்படி பொது மக்கள் அனைவரையும் பாதிப்பதாக அமைந்திருக்கிறதோ, அது போன்றே அமைந்திருக்கிறது. இந்த வரியின் நோக்கம் இதற்கு முன்னால் அரசாங்கத்தால் கொள்கையளவில் கூறப்பட்டது போன்று, குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரி விதிப்பு பாதகமாக இருக்காது என்ற உறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்தால், அதற்கு வேண்டிய விதிகள் வகுக்கப்படுமென்று கூறினால், இதை நான் வரவேற்க முடியும். நில உடமை உச்ச வரம்பு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், நிலத்தில் குறைந்த வருமானம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எவ்விதமான பாதகமும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. விவசாய வருமான வரி போடப்பட்ட போதிலும், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் செலுத்தவேண்டுமென்றல்லாமல் அதிகமான நிலம் உள்ளவர்களே செலுத்தவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அதுபோன்று குறைந்த நிலம் உள்ளவர்கள் இந்த வரி மூலம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பலராலும் சொல்லப்படுகிறது.

4-20
p.m.

புதிய வரி நீரின் வரி மீதும் கூடுதலாக விதிப்பதன் மூலம் குறைந்த நிலத்தின் மீதும் நீரின் மீதும் விதிக்கப்படும் போது இந்தப் புதிய வரி குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களைப் பாதிக்காமல் இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் ஆழ்ந்து சிந்தித்திருக்கவேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் அதிக நிலம் உள்ளவர்கள் குறைவாகையால் இதன் மூலமாக அதிகமாக வரி பெற முடியாது என்று அரசாங்கம் சொன்னால், அதன்மூலம் கிடைக்கவேண்டிய அளவு வருமானம் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று அரசாங்கம் கூறினாலும் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களில் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் மூன்று ஏக்கருக்கும் குறைவான நிலம் உள்ளவர்கள் கூட இந்த நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்பதால், விவசாயம் கட்டியதில் நிலையில், குடும்பம் நடத்தக்கூட முடியாத நிலையில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் மட்டுமாவது இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி செய்யவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதை ஆதரித்து

28th February 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

நானும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூடுதல் வரி என்று வழங்கப் படுவது குறித்து நான் குறிப்பிடுகிறேன். இது ஒரு கட்டணமாக இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். ஃபீஸ் என்பது கட்டணமாக அமைவதாகும். தீர்வை அல்லது வரி என்று சொன்னால் கட்டாயமாகச் செலுத்தவேண்டிய ஒன்றாக அமைந்து விடுகிறது. கட்டணமாக இருக்குமானால், புதிய நீர் வசதிகளை அந்தந்த வட்டார மக்களுக்குச் செய்யமுடிந்த அளவுக்கு அந்த வசதி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதை ஒட்டி நீரின்மீது கட்டணம் பெறவேண்டுமென்ற நியதியை ஏற்று வரியினின்றும் விலக்குக்காட்ட வேண்டியது அவசியமானால் அதைச் செய்வதற்கு ஏற்ப கட்டணமாக இதை வசூலிக்க முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டும். ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்ட தீர்வை பின்னால் வரியாக நிரந்தரமாகச் செலுத்தப்படும் ஒன்றாக வளர்ந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படும்போது, வருகிற புதிய கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து பெற முயற்சிக்கும்போது அது நிலைபெற்றுப்போனால் மாறுதல் இன்றி கட்டாயமாக வசூலிக்கப்படும் வரியாக மாறும் நிலை இருக்குமாகையால், சட்ட முறைப்படி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் 'டாக்ஸ்' என்ற பெயரில் அது இடம் பெறக்கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். ஃபீஸ் என்று இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். செய்யப்படுகின்ற நீர், நில வசதிகள் யாருக்கேனும் கிடைக்காமல் போனால், அவர்களுக்கும் கட்டணம் கட்டாயமாக ஆக்கப்படாமல் யாருக்குப் புதிய திட்டத் திட்டம் நன்மை கிடைக்கிறதோ, அவர்கள் மட்டும் இதனை செலுத்தக் கூடியதாக ஆக்குவதற்கு வழி செய்ய முடியுமானால், பொது மக்களுக்குக் கூட இந்த வரி அனைவரையும் பாதிக்கவில்லை என்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுமென்று கருதுகிறேன். மற்ற வகையில் இங்கே விதிக்கப்பட இருக்கிற கட்டண அளவுகள் பொதுவாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட மக்களுக்கு சற்று அதிகமாக இருக்கிறது என்று கருதப்படுவது பலவகையிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக வரி கூட்டப்படுகிறது என்ற கருத்து நிச்சயமாக மாற்றப்படவேண்டும். ஐம்பது சதவீதம் 70 சதவீதம் என்று இருக்கிற இந்த விகிதத்திலிருந்து குறைக்கப்படவேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்து, தனித்தனி பகுதிகளாக தரப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்கள் மூலமாக இந்த அவையில் தனியாக ஆராயப்பட இருக்கிறது. பொதுவாக நான் வற்புறுத்த விரும்புவது, இது வரியாக இல்லாமல் கட்டணமாக ஏற்கப்படவேண்டும் என்பதும், குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கூடுதல் வரியால் பாதகம் ஏற்படாமல் தடுக்க வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதும், இப்போது விதிக்கப்பட இருக்கும் வரி அளவானது குறைக்கப்படவேண்டும் என்பதும் ஆகும். அமைச்சர்களால் இவை ஆழ்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

4-20
p.m.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : உதவி சேர்மென் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] 28th February 1963

கூறிய வாதத்துக்கு மாத்திரம் நான் பதில் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். பொதுவான பிரச்சனைகளைப்பற்றி என்னுடைய சுக அமைச்சராகிய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுவார்கள்.

கனம் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இந்தத் தண்ணீர் தீர்வையைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது, தண்ணீர் தீர்வை (Water cess) என்பது ஒரு 'Fee' அதாவது 'கட்டணம்' தான்; இது 'Tax' ஆக (வரியாக) இருந்ததில்லை, இருக்கவும் கூடாது என்று வாதாடினார். அவருடைய வாதத்தின் கருத்து என்னவென்றால், 'கட்டணமாக' இருந்தால், எந்த அளவுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்துக்கு செலவு செய்யப்பட்டதோ, அந்தத் தொகையை வருவிக்கு மளவுக்குத்தான் தீர்வை விதிக்க முடியும். வரியாக இருந்தால், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்ட போதிலும் கூட, எந்த அளவு வரையில் மக்களால் தாங்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு வரியாக வருவிக்க முடியும். ஆகவே கனம் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் வற்புறுத்தியது என்னவென்றால், இதைக் கட்டணமாக வைத்து, ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசன வசதிக்காகவும் எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டதோ, அந்தத் தொகையளவு திரும்பக் கிடைக்கும்படியாக நாம் தீர்வையை விதிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மேற்கோளாக அவர்கள் Irrigation Cess Act-ல் அவ்விதம் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் சரித்திரத்தை நாம் படித்தோமேயானால், நமக்குச் சில விஷயங்கள் நன்றாகப் புலப்படும். 1864-ம் வருஷத்தில் இந்த Irrigation cess சட்டத்தை முதலில் நிறைவேற்றிய போது, கனம் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் தெரிவித்த ஷரத்து அதில் இல்லை.

"For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land."

என்ற சொல் அப்போது இல்லை. இது 1945-ம் வருஷத்தில் தான் சேர்க்கப்பட்டது. 1864-ல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது கூட, சில நிலங்களுக்கு ஏற்கனவேயே நீர்ப்பாசன வசதிகளெல்லாம் இருந்தன. அதற்குப் பிறகு அப்போதிருந்த சர்க்கார் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால், அதற்குத் தீர்வை விதிக்கலாமா, விதிக்கக்கூடாது என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. Ryotwari Settlement செய்து விட்டால், அந்த செட்டில்மெண்டிலேயே தண்ணீர் தீர்வையும் சேர்ந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால், புதிதாக ஏதாவது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் கூட, Ryotwari Settlement-ல் முன்னால் சேர்ந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி தண்ணீர் தீர்வை புதிதாக விதிக்கக்கூடாது என்று அன்றிருந்த சட்டத்திலேயே எடுத்துக்

28th February 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

காட்ட முடியும். அந்த விதமாக சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் வாதாடப்பட்டது. 1942-ல் ஹைக்கோர்ட்டில் நடந்த கேஸில் தீர்ப்பு என்ன கொடுத்தார்கள் என்றால் :

I am reading the head-notes

"The water-cess levied under the Madras Irrigation Cess Act of 1865 is in the nature of a land tax. Accordingly where under the grant or treaty no land tax is leviable in respect of certain land, Government have no power to levy water-cess whether it be in respect of first or second crop."

அதாவது சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு நிலத்துக்கு வரி கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டால், பின்னால் எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து நீர்ப்பாசன வசதி செய்தாலும், அதற்கு வரி வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதுதான் 1865-ம் வருஷத்திய சட்டத்தின் அடிப்படை. இந்த கேஸில் அவர்கள் தெரிவித்தது என்ன என்பதைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

"A charge for water supply for the purpose of cultivation is a charge on land. The Madras Irrigation Cess Act levies the cess on land. I am now reading from M.L.J. 2 1942 page 150. In delivering the judgment of the Privy Council "in *Kandakuri Balasurya Prasada Row v. The Secretary of State for India in Council*, in which the appellants sought to recover from the Secretary of State for India, sums paid under protest in respect of water-cess levied under the Act of 1865, LORD PARKER OF WADDINGTON said that the cess under the Act is leviable on land which is irrigated and therefore is in the nature of a land tax. In view of this judgment there can be no doubt that the exemption certificate applies to water-cess, it being a form of land tax."

அந்த விதமாக வாதாட முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால், 1942-ம் வருஷத்திய தீர்ப்பை மாற்றுவதற்கு 1945-ம் வருஷத்தில் இந்த ஷரத்தைப் போட்டோம். இந்த ஷரத்து என்னவென்றால் புதிதாக எந்த நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்தாலும், அந்த செலவுத் தொகையை ஈடுகட்டும் அளவுக்குப் பணம் வசூல் செய்ய Cess ஆக வருவிக்க முடியும்; இது land-tax என்று கருதி இதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடாது என்ற கருத்தைப் போட்டோம். இன்று இதை என் மாற்றுகிறோம் என்றால், நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான வருஷத்துக்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களால் Revenue Assessment செய்த இடத்தில் அவர்களுக்கு என்ன லாபம் வந்தாலும் தண்ணீர் தீர்வை போடக்கூடாது. நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு இடைக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதாக இருந்தால், அந்தக் காலத்தில்

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [28th February 1963]

அதற்கு எவ்வளவு செலவழித்தார்களோ அதையொட்டி Water Cess போட வேண்டும். பத்து, 15 ஆண்டுகளாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து நிலத்திற்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி கொடுத்திருக்கிறோமே, இவர்கள் தலையில் எல்லா கோடி ரூபாய் செலவும் விடும். இது நியாயமா என்பதுதான்—இன்றைக்கு பிரச்சனை 'Haves' and 'Have-nots' -க்கு இடையில் நீண்ட காலமாக இருந்துவரும் பிரச்சனையாக இது. உடையவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், "இல்லாதவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டாம்; எங்களுக்கு இருக்கிற உடமை எங்களோடு இருக்கட்டும், புதிதாக வந்தவர்கள் தான் புதிய வரி பளுவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். இது நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் மாத்திரம் ஏற்படுகிறது என்பது அல்ல; மின்சாரத்தில் இந்தத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. பைகாரா, மேட்டூர் டாம், இவற்றின் Electricity rate பிரகாரம் கணக்குப் போட்டால், அவர்களுக்கு மின்சாரம் ஒரு நயா பைசா (1 nP.) rate-க்கு நாம் கொடுக்கவேண்டும் இப்போது நெய்வேலி தெர்மல் ஸ்டேஷனிலிருந்து மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், 6 நயா பைசாவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இது நியாயமா; இது தான் நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு இருக்கிற பிரச்சனை. சர்க்கார் அதற்காக என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், மொத்தமாக எல்லா நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கும் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டு, அதை நியாயமான முறையில் (equitable manner) நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றுள்ள எல்லோரும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மாறுதலைச் செய்கிறோம். இந்த மாறுதல் செய்தால்தான் நீண்டகாலமாக நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றவர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும்; புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றவர்கள் சற்று குறைவாகக் கொடுக்க முடியும். அதைச் செய்யத் தான் இந்தத் திருத்தம் அவசியமாகிறது. இன்னும் பண்டைக்கால நீர்ப்பாசன வசதிகளில்கூட, செலவு அப்படியே நின்றுவிட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு, அதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் செலவு இன்னும் பலவிதமான துறைகளில் செலவுகள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. Irrigation sources- ஐ ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசனத் திட்டமாக எடுத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் என்ன செலவாயிற்று, அதற்குக் கட்டணம் எவ்வளவு வசூல் செய்தது என்று ஒவ்வொன்றாகப் போட வேண்டுமென்றால் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு விதமான நீர்த் தீர்வையை நாம் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே நாம் செய்ய இருக்கும் திருத்தமானது நியாயமானது, சட்டத்துக்குப் புறம்பானதல்ல. பழைய திருத்தம் எதற்காக ஏற்பட்டது என்று தெரிந்து கொண்டால், இன்றைக்கு அதை மாற்றுவது எவ்வளவு அவசியம் என்பது தெரிகிறது. 1945-ம் வருஷத்திய திருத்தமானது அன்று நாம் புதிதாகச் செய்கின்ற நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு தீர்வையை மற்றவே முடியாது என்ற நிலைமையை உண்டாக்கியது. 1963-ல்

4-30
p.m.

28th February 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

இருந்தது போல் திருப்பிக் கொண்டுபோய், நியாயமான தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டுமென்பது தான் இந்தத் திருத்தம். இதை சபை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறோம். மற்றபடி இந்த விவாதத்துக்குப் போதுமான பதில் கனம் ராமையா கொடுப்பார்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Deputy Chairman, Sir, for the benefit of the hon. lady Member sitting in front of me I shall just reply in English. My hon. colleague in trying to explain (Sri K. Balasubramanya Ayyar: He has explained in Tamil). The Hon. Leader of the House having explained the difficulty pointed out by the hon. Deputy Leader of the Opposition regarding the term 'tax' and 'levy', I shall now confine myself to the general aspect of this Bill before us. Well, Sir, this Bill has been considered on many occasions for over a year. When this measure was introduced for the first time during the last Budget, this was more or less fully discussed both in this House and in the other House. Again, there was an occasion when it was further discussed during the debate on the Governor's Address. More than that, this Bill has been carefully followed by many in this State who are interested in irrigation, and also it was carefully considered by the Select Committee in which hon. Members of this House were invited to be present. In the Select Committee meetings the Bill was further considered and we arrived at certain decisions which have come out in the form of a Bill which is before the House now.

Now the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar, when he started speaking, was just giving a history of this Bill. He has made a deep study as far as the land tenure and irrigation are concerned. He was trying to present to us that the old irrigation sources from which the ryots were benefited for hundreds of years should be left more or less untouched. Well, by the way he presented his argument, many of us will be tempted to feel that we are doing something extraordinary or we are levying a high charge for traditional irrigation sources as such. This point was engaging my attention for quite some time. For I am not only in charge of land revenue but also irrigation. Now looking into the history of irrigation in this State, I would like to point out one thing to the hon. Deputy Leader of the Opposition who has put in a vehement plea that the old sources should not be taxed, because we have not incurred any additional expenditure. Well, in his reply the Leader of the House just now pointed out not only the difference between the terms 'tax' and 'levy', but he also went into the general question of how this necessity to impose an additional tax has been felt and how it has been introduced, by quoting the rates of electricity supply in the Electricity Board. He pointed out the cost of generation of electricity in projects like Mettur, Pykara and Papanasam. (Interruption by Sri K. Balasubramanya Ayyar.) I agree with Mr. Balasubramanya Ayyar. The cost of generation in Mettur, Pykara and Papanasam, he pointed

[Sri V. Ramaiah] [28th February 1963]

out, would come to one naya paisa per unit whereas the cost of generation from Kundah Hydro-electric Station, the Madras Thermal Station and also the Samayanallur Station would come to more or less 6 naya Paise. I am not quoting the rates in respect of the Neyveli Project. As far as the practice in the Electricity department is concerned, we do not seek to fix the rate with reference to each project as such. The whole thing is a common grid and the rates payable are also common. I would like here to point out as one not only in charge of revenue but also in charge of irrigation, that we are not making any such attempt at all. People using the water in the Cauvery Delta Irrigation System or any other old irrigation system have been paying a very much lower rate than the ryots who have benefited from the irrigation projects which have subsequently come into existence. If I give figures, I can convince the hon. Members that even the additional tax now proposed to be imposed will not come anywhere near the rate which is paid by the people who are benefited from projects like Lower Bhavani, Sathanur and also the latest project, the Parambikulam Aliyar Project. There is still a great difference between the tax payable under the new irrigation sources and the old ones.

DEPUTY CHAIRMAN: The Government are giving water only for dry crops.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The Deputy Chairman has reminded me that I am missing one important point. The charge per acre in respect of projects like Lower Bhavani, Sathanur or even Parambikulam Aliyar Project is very high and cannot compare with the tax payable by the ryots under the old irrigation systems like Cauvery Delta or Periyar System or even the Tambaraparani System.

4-40
p.m.

As pointed out by Dr. Balasubramanya Ayyar . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I wish he becomes and continues to be a doctor. Only we have no power to confer that title.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: In my mind the hon. Member is already a doctor. Sri Balasubramanya Ayyar was just now saying that he had no objection if people who were going to be benefited for the first time were charged high. We have done it. Even after this additional levy, this assessment will not come anywhere near the assessment imposed on people benefited by new projects. Now, if we look into the irrigation systems in the Chingleput district, the latest system of irrigation is with the help of electricity. If you come to the charges which a ryot has to pay for irrigating an acre of land by power, it comes to more than Rs. 50 or so. But he does not grudge to pay because he knows he can get a good return. If all the plea is that the charges are going to be very heavy and that this additional levy cannot be withstood by the ryots, I am wondering how this demand for rural power has been

28th February 1963] [Sri V. Ramaiah]

increasing rapidly. By the end of this calendar year, I am told that in this State the ryots would be making use of about 160,000 pump-sets. The ryots are making use of these pump-sets in Coimbatore and Salem districts. I am not going into these details to justify the additional levy. Still we will have to keep in mind that background. There are great variations in the fee paid by the ryots who use the old sources of irrigation and those who use the new sources of irrigation. A heavy amount is paid by the ryots who come under the new projects. We have also to bear in mind that the old sources of irrigation are not left untouched. Every year we have to spend a great deal of money on their upkeep and maintenance. I got details worked out, not for the purpose of this Bill, but for information when I took over Irrigation. It was an astonishment to me as well as to those connected with irrigation itself to know how much we were spending every year on maintenance. In the Cauvery Delta System the cost of maintenance in the year 1933 was Rs. 5.36 lakhs; to-day it is Rs. 30 lakhs per year. In the recent Cauvery Mettur Project, in the year 1933 it was Rs. 1.39 lakhs and now it has gone up to Rs. 7.64 lakhs. Thus, if I go into the cost of maintenance of each project, I find that the cost has shot up four or five times. To my surprise and to the surprise of everybody we found that in calculations for the purpose of maintenance the Finance Department itself had allowed a lump-sum approach by saying that we could spend four times the cost in the year 1946. Then, again, if we go into special repairs, the cost will come to another 100 per cent more. I am just narrating all this to show that when we levy this additional fee, we are not doing it just for the purpose of raising revenue, but only with the view, as the Leader of the House pointed out, that the people who are benefited should rise to the occasion and pay something towards the cost which we are incurring year by year. We cannot just charge a heavy amount from one section of the ryots who get the benefit of new irrigation projects leaving out men who have been benefiting for centuries from old irrigation sources which have had to be maintained at a heavy cost. If I stop the maintenance of the traditional sources of irrigation and try to save the maintenance cost, the whole project will go out of order. Again, we have to bear in mind in this context the mind of the ryots. In those days there was an effort on the part of the agriculturists to have their own channels and their own mud tanks. But to-day the ryot wants water to be taken at Government cost right up to his field. This position exists not in the new project alone but also in the old projects. If I am not to touch the old irrigation system and if I am to content myself only with new irrigation projects, this State will definitely suffer because much has to be done not only by way of maintenance but also for further improvement. Unless we take it up as a big programme, we may not have better and more efficient irrigation. That is what we are trying to do. In the coming years the Thanjavur ryot has to be better provided. He has to get the water at the moment he wants it. The same thing should happen in respect of

4-50
p.m.

[Sri V. Ramaiah] [28th February 1963]

all the old irrigation schemes also. Therefore in the coming years we have to concentrate more on perfecting the old irrigation systems. I asked a special Division to go into the problems of the Thanjavur ryot. From the preliminary report I got from them, I find that if we want to improve the irrigation system in Thanjavur district, we will have to spend ten to fifteen crores of rupees. Unless we undertake to do it, there is not going to be any benefit to them. There is no use of saying: 'Somehow I am getting water. I will get on. I am not going to pay more for the water'.

These are all the bigger problems we have to face. And the additional levy will be more or less an incentive to us to think in terms of improving the old irrigation sources.

The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said that if the periodical settlement work had gone on as in the old days once in thirty years, the need for the present Bill would not be there. I know by resettlement we would have automatically got an increase of over Rs. 18 over the previous settlement rates. In some cases it might have been much more. But here just now, as was pointed out by the Hon. the Leader of the House, we are not trying to equaise the rates in the different systems. We are only trying to get something more towards the cost which we are incurring year after year in the maintenance of the sources of irrigation. Because we were concentrating on many other activities and because the resettlement had not taken place, it is not just to say that the ryot should not pay anything towards these increased maintenance charges. If the resettlement had taken place, we would have easily got the extra money which we want for this purpose.

Sir, as regards the need for bringing in this measure, the Hon. the Finance Minister had dealt with it on various occasions both in this House and in the other House. I need not, therefore, go into the same ground again. This was brought in during the last Budget session definitely with the intention of getting more money to fulfil our Plan projects. Later on a much more serious situation arose on account of the Chinese aggression. I am, therefore, sure hon. Members would appreciate that the need for such a measure at this juncture is still greater than it was when it was first introduced. Our object is to spend whatever money we get in fulfilling the Plan targets and projects. I am, therefore, sure hon. Members would properly appreciate our intention and accept the Bill as a whole.

A number of other points were raised by the hon. Members. The hon. Member Sri Subbiah Chettiar said that the time we had chosen to impose this levy was not opportune because the prices of agricultural commodities were falling and so the additional levy would seriously affect the ryots. That point had been considered by the Select Committee. When we introduced the measure for the first time, we thought that the ryots would be able to stand a levy of 60 to 40 per cent. Considering the present position, we

28th February 1963] [Sri V. Ramaiah]

have brought it down to 40 to 35 per cent. The interest of the ryots had been constantly kept in view. It is nobody's intention to crush the ryots as such. We know their capacity and we know also the extent to which they can bear the burden. It is not our intention to crush them out of existence, through this measure.

There are a number of amendments given notice of by Members which will come up for discussion. Many relate to bringing down the rates. I am sure the hon. Member Sri K. Balasubramanya Iyer will move them and also put forth his points forcefully in order to convince us. Then at that time I will try to explain the Government's case. I cannot convince him but I will try to (tion). Anyway I must accept I have not got the power to convince him. Before he ended his speech, he said his only concern was clause 21 and he was prepared to concede all the other clauses. So, I would request him first to concede all the other clauses and lastly we will take up clause 21. The reply to the points to be made by the hon. Member will again have to come from the Hon. Minister in charge of Law. I will leave it to lawyers to fight it out.

Now, I request the House to take the Bill into consideration.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 8 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 100. Notification issued with G.O. Ms. No. 2398, Public (General-M), dated 17th December 1962 regarding introduction of Tamil in certain offices of the Public Health, Animal Husbandry, Education, Jail and Women's Welfare Departments with effect on and from 1st January 1963.

* 101. Notification issued with G.O. Ms. No. 4162, Home, dated 4th December 1962 regarding collection of tax at reduced rate in respect of Lorry M.D.J. 1623 belonging to Salesian Sisters' Society, Auxilium College, Katpadi, for a period of three years from 1st July 1962.

* 102. Notification issued with G.O. Ms. No. 49, Home, dated 4th January 1963 regarding extension of grace time for payment of tax for fourth quarter of 1962-63 in respect of stage carriages and public carriers.

[28th February 1963]

* 103. Notification issued with G.O. Ms. No. 3457, Food and Agriculture, dated 12th November 1962 regarding issue of the Madras Cotton Control Order, 1962.

* 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2814, Rural Development and Local Administration, dated 28th December 1962 regarding amendments to the rules regarding prohibition or regulation of grant of licences and permissions by panchayats.

* 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 2815, Rural Development and Local Administration, dated 28th December 1962 regarding amendment to the rules regarding prohibition or regulation of grant of licences and permissions by panchayat union councils.

* 106. The Regulations made under the Bhodan Yagna Act, 1958, issued by the Madras State Bhodan Yagna Board, Madurai.

* 107. Notification issued with G.O. Ms. No. 6039, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 7th December 1962 regarding amendment to the Madras Employment of Children Rules, 1989.

* 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 31, Public (General-M) Department, dated 7th January 1963 regarding introduction of Tamil in the offices of all Superintending Engineers in the Highways and Rural Works Department and Assistant Examiners of Local Fund Accounts in the Local Fund Audit Department.

* 109. Notification issued with G.O. Ms. No. 6028, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 7th December 1962 regarding amendment to Schedule II to the Workmen's Compensation Act, 1923.

* 110. Reports on the activities of the Medical and Public Health Departments for the half year ended 30th June 1961 and of the Sanitary Engineering Branch for the half year ended 30th September 1960.

* 111. Notification issued with G.O. P. No. 4629, Revenue, dated 22nd December 1962 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

* 112. Notification issued with G.O. No. 4683, Revenue, dated 22nd December 1962 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

* 113. Notification issued with G.O. P. No. 4593, Revenue, dated 14th December 1962 regarding exemption from the sales tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959, on the purchase of the groundnut or the kernel actually used for producing the oil with effect on and from 1st October 1960.

28th February 1963]

114. Notification issued with G.O. Ms. No. 2606, Health, dated 28th December 1962, regarding issue of rules namely, The Enteric Fever (Prevention and Control) Rules, 1962.

115. Notification issued with G.O. Ms. No. 4618, Revenue, dated 17th December 1962, regarding amendment to the rule relating to the power to appoint managers of estates.

† 116. Report and proceedings of the Select Committee on the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963).

* Sent by post to all M.L.As. on 23rd February 1963.

† Sent by Registered post to all M.L.As. on 20th February 1963.

[28th February 1963]

APPENDIX.

[Vide Item (IV) on page 8]

THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER CESS BILL, 1963 (L.A. BILL No. 4 OF 1963).

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the levy of additional assessment and additional water-cess on certain lands in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Act, 1963.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1962.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “additional assessment” means the additional assessment levied under section 3 or 4;

(2) “additional water-cess” means the additional water-cess levied under sub-section (1) of section 5;

(3) “fasli year” means the year commencing on the 1st day of July;

(4) “first class source of irrigation”, “second class source of irrigation”, “third class source of irrigation”, “fourth class source of irrigation” or “fifth class source of irrigation” means any source of irrigation registered as a first class source of irrigation, second class source of irrigation, third class source of irrigation, fourth class source of irrigation or fifth class source of irrigation, as the case may be, in the revenue accounts of the Government in accordance with a settlement notification duly published in the *Fort St. George Gazette* and for the time being in force;

(5) “Government” means the State Government;

(6) “inam land” shall have the meaning assigned to it in clause (d) of section 2 of the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956);

(7) “landholder” means any holder of land under ryotwari settlement and includes,—

(i) any inamdar liable to pay full assessment under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956); and

(ii) any person liable to pay land revenue under section 23 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948);

[28th February 1963]

(8) “land revenue” means—

(i) in the case of any land in respect of which a ryotwari settlement is in force, the ryotwari assessment payable;

(ii) in the case of any inam land on which full assessment of revenue has been levied under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956), such assessment;

(iii) in the case of any land in respect of which a ryotwari settlement effected in pursuance of section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), has not been brought into force, the land revenue payable under section 23 of that Act;

(9) “settlement notification” includes a resettlement notification;

(10) “water-cess” means the water-cess levied under the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865);

(11) “wet land”, “single-crop wet land”, “compounded double-crop wet land” or “double-crop wet land” means the land registered in the revenue accounts of the Government as wet, single-crop wet, compounded double-crop wet or double-crop wet, as the case may be.

3. *Levy and collection of additional assessment on wet land under first or second class source of irrigation.*—Subject to the provisions of section 6, in respect of every wet land under first or second class source of irrigation, there shall be levied and collected by the Government from the landholder for every fasli year, an additional assessment at the rate of forty-five per centum of the land revenue payable for that fasli year for that land:

Provided that the additional assessment under this section together with the land revenue payable shall,—

(i) in respect of any single-crop wet land, in no case exceed eighteen rupees per acre per fasli year; and

(ii) in respect of any compounded double-crop wet land or double-crop wet land, in no case exceed twenty-seven rupees per acre per fasli year.

4. *Levy and collection of additional assessment on wet land under third, fourth or fifth class source of irrigation.*—Subject to the provisions of section 6, in respect of every wet land under third, fourth or fifth class source of irrigation, there shall be levied and collected by the Government from the landholder for every fasli year, an additional assessment at the rate of thirty per centum of the land revenue payable for that fasli year for that land:

Provided that the additional assessment under this section, together with the land revenue payable, shall,—

(i) in respect of any single-crop wet land, in no case exceed twelve rupees per acre per fasli year; and

(ii) in respect of any compounded double-crop wet land or double-crop wet land, in no case exceed seventeen rupees per acre per fasli year.

[28th February 1963]

5. *Levy and collection of additional water-cess.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865), but subject to the provisions of section 6, there shall be levied and collected by the Government for every fasli year, an additional water-cess at the following rates from every person liable to pay water-cess in respect of any land:—

(i) Land under first or second class source of irrigation.	Seventy-five per centum of the water-cess.
(ii) Land under third, fourth or fifth class source of irrigation.	Thirty-seven and a half per centum of the water-cess:

Provided that in respect of any land registered as dry or manavari in the revenue accounts of the Government, and—

(i) cultivated with one crop only, the aggregate of—

- (a) the land revenue;
- (b) the water-cess for such crop; and
- (c) the additional water-cess thereon under this sub-section.

shall in no case exceed fifteen rupees per acre per fasli year;

(ii) cultivated with more than one crop, the person concerned shall be liable to pay—

(a) for the first crop, the aggregate of—

- (1) the land revenue;
- (2) the water-cess for such crop; and
- (3) the additional water-cess thereon under this sub-section,

subject to a maximum of fifteen rupees per acre per fasli year; and

(b) for the second and subsequent crop, the water-cess for such second and subsequent crop together with the additional water-cess thereon under this sub-section:

Provided further that in respect of any other land, the additional water-cess under this sub-section, together with the water-cess payable in respect of such other land shall, in no case, exceed fifteen rupees per acre per fasli year.

(2) The authority or officer competent to levy, and the procedure to be followed (including appeal and revision) for the levy and collection of, the additional water-cess shall be the same as the authority or officer competent to levy, and the procedure specified for the levy and collection of, the water-cess under the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865) and the rules made thereunder.

6. *Landholder to pay only additional assessment or additional water-cess in certain cases.*—Notwithstanding anything contained in sections 3 to 5, where in respect of the same land, both the additional

[28th February 1963]

assessment and the additional water-cess are leviable under section 3 or 4 and 5, the landholder concerned shall be liable to pay in respect of that land only the amount of additional assessment or the amount of additional water-cess, whichever amount is higher.

7. *Assessing authority for additional assessment.*—(1) Any officer of the Revenue Department not lower in rank than a Deputy Tahsildar and having jurisdiction may, after following such procedure as may be prescribed, assess the additional assessment under this Act. Such assessment shall, subject to the provisions of sections 8 and 9, be final and shall remain in force so long as the land revenue for the land remains the same.

(2) Any officer referred to in sub-section (1) may reassess the additional assessment payable under this Act every time the land revenue for the land is revised. The provisions of sub-section (1) and other provisions of this Act shall, as far as may be, apply in relation to such reassessment as they apply in relation to the assessment of the additional assessment under sub-section (1).

8. *Appeal against order of assessment under section 7.*—(1) Any person objecting to the amount of additional assessment assessed under sub-section (1) of section 7, or denying his liability to be assessed to additional assessment under this Act, may appeal against the assessment—

(i) where the assessment has been made by the Deputy Tahsildar in charge of a sub-taluk or the Tahsildar in charge of a taluk or range, to the Revenue Divisional Officer of the Division concerned;

(ii) where the assessment has been made by the Revenue Divisional Officer of a division, to the Collector of the district concerned;

(iii) where the assessment has been made by the Collector of a district, to the Board of Revenue.

(2) The appeal shall be presented within a period of sixty days from the date of the service of the order of assessment or within such further time not exceeding ninety days as the appellate officer or authority referred to in sub-section (1) may, in his or its discretion, allow.

(3) An appeal under this section shall be heard in such manner as may be prescribed. In disposing of an appeal, the appellate officer or authority may—

- (i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment; or
- (ii) set aside the assessment and direct the assessment to be made after such further inquiry as may be directed:

Provided that no enhancement of assessment shall be made under this section unless the appellant has been given a reasonable opportunity of being heard against such enhancement.

(4) The appellate officer or authority may, at the conclusion of the appeal, communicate the orders passed in the appeal to the assessee and to the officer who made the assessment.

(5) Any order passed in the appeal shall, subject to the provisions of section 9, be final.

[28th February 1963]

9. *Revision by the Board of Revenue.*—The Board of Revenue may call for and examine the record of any officer or authority in respect of any proceeding under section 11, or in respect of any proceeding relating to additional assessment under this Act not being a proceeding in respect of which an appeal lies to the Board of Revenue, to satisfy itself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed thereon; and if, in any case, it appears to the Board of Revenue that any such proceeding, decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration it may pass orders accordingly:

Provided that the Board of Revenue shall not pass any order prejudicial to any party unless he has been given a reasonable opportunity of being heard.

10. *Additional assessment recovered as land revenue.*—(1) The additional assessment payable under this Act shall be deemed to be public revenue due on the land in respect of which a person is liable to pay additional assessment and the land, the building thereon and its products shall be regarded as the security for the additional assessment.

(2) The provisions of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864) and of the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), as amended by the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), shall apply in relation to the payment and recovery of the additional assessment payable under this Act in respect of any land as they apply in relation to the payment and recovery of the revenue due upon such land.

11. *Remission of additional assessment or additional water-cess.*—(1) Where, on account of total or partial failure of crops, the land revenue or the water-cess has been remitted in respect of any land, the additional assessment or additional water-cess as the case may be payable in respect of such land under this Act shall stand remitted by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land.

(2) If any question arises whether any person is entitled to remission of additional assessment or additional water-cess under sub-section (1) or regarding the extent of such remission, the question shall be decided by the prescribed authority and in the prescribed manner, and the decision of such authority on such question, shall, subject to the provisions of section 9, be final.

12. *Exemptions.*—Notwithstanding anything contained in this Act, no additional assessment or additional water-cess shall be payable under this Act in respect of any land irrigated by any source from any of the projects mentioned in Schedule I.

13. *Power to amend Schedule I.*—(1) The Government, may, by notification, add any project to, or omit any project from Schedule I; and on the publication of such notification, such project shall be deemed to be included in, or as the case may be, omitted from, Schedule I.

[28th February 1963]

(2) Where a notification has been issued under sub-section (1), there shall, unless the notification is in the meantime rescinded, be introduced in the Legislature, as soon as may be, but in any case during the next session of the Legislature following the date of the issue of the notification, a Bill on behalf of the Government, to give effect to the addition to, or omission from, Schedule I specified in the notification, and the notification shall cease to have effect when such Bill becomes law, whether with or without modifications, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder:

Provided that if the notification under sub-section (1) is issued when the Legislature is in session, such a Bill shall be introduced in the Legislature during that session:

Provided further that where for any reason a Bill as aforesaid does not become law within six months from the date of its introduction in the Legislature, the notification shall cease to have effect on the expiration of the said period of six months.

14. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the unit for the purposes of assessment under this Act;

(c) the production of documents; and

(d) the holding of inquiries and the enforcement of the attendance of persons at such inquiries and their examination on oath or affirmation.

15. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

16. *Publication of rules and placing of rules and orders before the Legislature.*—(1) All rules made under section 14 shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made under section 14 and every order made under section 15 shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or order or both Houses agree that the rule or order should not be made, the rule or order, shall thereafter have effect, only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order.

17. *Additional assessment or additional water-cess not to be taken into account for certain purposes.*—Notwithstanding anything contained in this Act, the additional assessment or additional

APPENDIX

[28th February 1963]

water-cess payable under this Act shall not be deemed to be land revenue for the purpose of,—

(i) calculating standard acre under the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955); or

(ii) assessment of local cess and local cess surcharge under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958); or

(iii) calculating standard acre or the compensation payable under the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961); or

(iv) calculating standard acre under the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961); or

(v) calculating court-fees under the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955); or

(vi) calculating stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

18. *Repeal.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (2) of section 1, the Andhra Land Revenue (Additional Wet Assessment) Act, 1956 (Andhra Act XXII of 1956) is hereby repealed with effect from the 1st day of July 1961:

Provided that such repeal shall not affect—

(a) the previous operation of such Act or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under such Act; or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against such Act; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid; and

any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed:

Provided further that any amount collected from any person under the Andhra Land Revenue (Additional Wet Assessment) Act, 1956 (Andhra Act XXII of 1956) for the fasli year commencing on the 1st day of July 1961 or on the 1st day of July 1962 shall be adjusted towards the additional assessment or the additional water-cess due from such person under this Act

19. *Act to override other laws.*—Except as otherwise provided in this Act, the provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract or decree or order of a Court or other authority.

APPENDIX

28th February 1963]

20. *Act not to apply to certain areas in the State.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), nothing contained in this Act shall apply to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district and to the leasehold villages specified in Schedule II.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the Government may, by notification, direct that the provisions of this Act shall apply to any of the areas specified in sub-section (1) with effect from such date as may be specified in such notification.

21. *Amendment of section 1, Madras Act VII of 1865.*—In section 1 of the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865),—

(i) in sub-section (1), for the words “to levy at pleasure a separate fee for such water”, the words “to levy on the land so irrigated a separate cess by way of land tax for such water” shall be substituted;

(ii) sub-section (2) shall be omitted.

Schedule I.

(See section 12.)

- 1 Amaravathi Reservoir Project.
- 2 Krishnagiri Reservoir Project.
- 3 Lower Canal Project.
- 4 Mettur Canal Project.
- 5 New Kattalai High Level Canal Scheme.
- 6 Parambikulam-Aliyar Project.
- 7 Pullambadi Canal Scheme.
- 8 Sathanur Project.
- 9 Vaigai Reservoir Project.

Schedule II.

[See section 20 (1).]

Serial number.	District.	Taluk.	Revenue number and name of village.	Extent of the leasehold.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Chingleput ..	Saidapet ..	13. Grant Lyon ..	Whole village.
2	Do. ..	Do. ..	55. Mukthapudupet ..	Do.
3	Do. ..	Ponneri ..	146. Karadiputhur ..	Do.
4	Do. ..	Do. ..	147. Kannankottai ..	Do.
5	Do. ..	Do. ..	150. Thervoy ..	Do.
6	Do. ..	Do. ..	151. Kandigai ..	Do.
7	Do. ..	Do. ..	180. Pappankuppam alias Alamelu-mangapuram	Do.

APPENDIX

[28th February 1963]

Serial number.	District.	Taluk.	Revenue number and name of village.	Extent of the leasehold.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
8	Madras	..	121. Ikkattutungal	.. Whole village.
9	Salem	.. Harur	.. 317. Hunisanahalli	.. Do.
10	Do.	.. Do.	.. 318. Sillarahalli	.. Do.
11	Do.	.. Do.	.. 321. Regadahalli	.. Do.
12	Do.	.. Do.	.. 322. Mottankurichi	.. Do.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

FORT ST. GEORGE, MADRAS-9,
27th February 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 1st March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the Clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
DR. RAJENDRA PRASAD, FORMER PRESIDENT OF INDIA.

MR. CHAIRMAN: It is my sad and sorrowful duty to announce to the House the death of Dr. Rajendra Prasad, the first President of India, at 10-15 p.m. yesterday in Patna.

Born on December 3, 1884, at Ziradei in the Saran district of Bihar, Dr. Rajendra Prasad went to school at Chapra and proved a great success and stood first in the entrance examination of the Calcutta University. He continued his studies in the Presidency College, Calcutta, and stood first in the Intermediate and B.A. examinations. Even at this early stage of his life, he participated in social welfare activities and in the student movement. In 1906 he became an active worker in politics and served as a volunteer at the historic Congress held at Calcutta which was presided over by Dadabhai Naorojee. A year later he passed his M.A. Examination in English and joined the Greer College at Muzaffarpur. Later, he joined the legal profession. In 1910, he joined the Servants of India Society at the invitation of Gopala Krishna Gokhale. On the establishment of the Patna High Court, he began to practise in his home State and soon established his reputation. He joined the first satyagraha launched by Mahatma Gandhi at Champaran in Bihar and became an ardent and loyal lieutenant of Gandhiji. Since then, he was in the fore front of every national movement for Indian Independence. He was twice President of the Indian National Congress. The great relief work organised by him during the 1934 Bihar earthquake was a marvel of zeal and organisational capacity.

In 1946, he was unanimously elected President of the Constituent Assembly and the manner in which he conducted the proceedings with fairness and integrity were greatly appreciated.

In 1950, Dr. Rajendra Prasad was elected as the first President of India and continued as such till May 12, 1962.

Dr. Prasad enthroned himself in the hearts of the people by his simplicity, sincerity of conviction and purpose, deep devotion to duty, selfless service in the cause of the nation and the people, his religious piety, humility and integrity of character. He preserved always a singular equanimity of thought and action. In the words of his biographer "possessed a genius without pride, power with charm and a style of thought bereft of mental poise."

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
DR. RAJENDRA PRASAD, FORMER PRESIDENT OF INDIA

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [1st March 1963]

of a revolutionary movement in the country, still he was a conservative in many important matters. In regard to the fundamental culture of our country and the fundamental Dharma of our country, he felt that we must not break from the past and that we must follow the past. To some extent, there was some slight difference in emphasis between him and Pandit Nehru and even Dr. Radhakrishnan. But still he was there to point out what he felt as one of the foremost man in the country. While he was a conservative, he was there to do service in the great revolutionary movement of liberating the country from the shackles of foreign rule. He was truly a beaconlight to all of us. His services will ever be remembered and India will ever cherish his memory. Generations of our countrymen will always find in his life an example to follow.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members will now stand in silence and pass the resolution unanimously.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Leader of the House will now present the Budget for the year 1963-64. After that, as a mark of respect to the late Dr. Rajendra Prasad, the House will adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

II.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I have the honour to present the Budget Estimates for 1963-64 to this House. In his Budget Speech* in the other Chamber this morning the Finance Minister has dealt with the proposals embodied in the Budget in detail. I shall not cover the same ground again, but shall refer, in brief, only to some salient features of the Budget.

2. The Budget Estimates for the next year reveal a deficit of Rs. 2.74 lakhs in spite of the substantial tax effort made in the current year. The assistance from the Centre for Plan Schemes in the next year has been cut by about Rs. 4 crores, and part of this reduction will be on Revenue Account. We have also had to incur considerable additional expenditure on schemes relating to internal security as a result of the National Emergency. The implementation of the Plan is gathering momentum as we enter the third year, and the outlay in the next year has been fixed at about Rs. 59.83 crores.

3. The deficit on Revenue Account is thus due to the combined impact of the National Emergency and the Plan. Even though it is appreciable the Government have decided not to resort to additional taxation in the present Budget. Some of the new measures of taxation introduced in the current year like the tax on motor vehicles and tax on consumption of electricity, have 'built-in' elements of growth and we should get larger revenues from

* Printed as Appendix I on pages 57-152.

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

1st March 1963] [Sri R. Venkataraman]

them in future. We expect about Rs. 9 crores in the next year from these measures of additional taxation. We may also seek to get a little more from some of our important existing taxes, like the General Sales Tax, by tightening up the machinery for collection. One of the encouraging features during the last few years has been the steady increase in the yield from General Sales Tax. In 1956-57, we secured only Rs. 11.17 crores from this tax and by 1961-62 this had increased to Rs. 15.79 lakhs. In the Revised Estimates for 1962-63, we are taking credit for Rs. 17.59 lakhs and the final performance may in fact be even better. For the next year, we are assuming a figure of Rs. 19.21 lakhs, but with some effort, it should be possible to secure nearly Rs. 20 crores, largely because of Industrial and Commercial development.

4. There are also two other factors which point to some improvement in the revenue position as now revealed in the Budget Estimates. The Central Government have decided on an increase in the rate of Central Sales Tax from 1 per cent to 2 per cent. This, tax, though levied by the Centre, is collected and appropriated by the States. We may expect to secure an additional revenue of about Rs. 2 crores from this enhancement. We are now levying 7 per cent sales tax on certain specified articles of luxury, like motor cars, refrigerators, photographic cameras, etc. State Governments have been seeking to ensure uniformity in the rate of sales tax on these commodities. Some State Governments may shortly increase the rate of sales tax on these luxury articles, in which case, we may have to fall in line and revise the existing rate of sales tax on these commodities. We may therefore expect the revenue deficit to be largely covered with corresponding improvement in our ways and means position which has been none too comfortable in the current year.

5. Since the commencement of the Second Five-Year Plan, our revenues have registered a steady increase. But so has our expenditure. The Second Plan initiated a process of large-scale development of social services like Education, Medical and Public Health. The bulk of the increase in expenditure in recent years has been on these services, as will be seen from the following figures relating to expenditure on select heads of development at the commencement of the Second Five-Year Plan and as embodied in the Budget Estimates for the next year:—

Head of development.	Budget Estimates, 1956-57.	Budget Estimates, 1963-64.
	(RS. IN LAKHS)	
Education including Technical Education	10,26.97	28,71.46
Medical	3,57.55	7,06.67
Public Health	53.98	2,69.23
Agriculture	1,90.51	5,72.88
Community Development	2,99.69	5,75.43

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
DR. RAJENDRA PRASAD, FORMER PRESIDENT OF INDIA

[Mr. Chairman] [1st March 1963]

Dr. Prasad was a true disciple of Mahatma Gandhi and truth and non-violence remained the sheetanchor of his life. In his death, the nation has lost a great and distinguished son.

I now move the Condolence Resolution :

" This House places on record its profound sense of sorrow at the demise of Dr. Rajendra Prasad, the first President of India from January 26, 1950, till May 12, 1962 and conveys its deep sense of sympathy to the members of the bereaved family."

The Hon. Leader of the House and the Deputy Leader of the Opposition will speak on the resolution.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, it is my melancholy duty to associate this House with the sentiments of sorrow so movingly expressed by you. Dr. Rajendra Prasad is one of our eminent statesmen who helped to liberate this country, to establish it on a firm footing of democracy and freedom and guided its destinies in the most difficult period of its existence. He combined in him great virtues, the virtue of humility, the virtue of dedication to service and above all the virtue of self-less service to humanity at large. It is needless to say how much the country has suffered owing to the demise of one of our elder statesmen. When we pass resolutions of this kind, it is not so much to pay tributes to the glorious life of the departed leaders, but to instil in ourselves a desire to follow the footsteps of the great leaders and emulate them in ever so humble a form in the practice of the virtues which they all possessed.

Sir, Dr. Rajendra Prasad entered public life at a time when membership of the Congress was no bed of roses. It did not offer at that time membership to the legislatures, Councils and Cabinets. It offered at that time only tears and toil, sweat and sorrow. The only respite from work which the great servants of the Congress had during the troublesome time was the respite they had in prison for the terms which they were set. At that time, a man of such eminent qualification, a man who had stood high and first in every one of the University examinations that he took, a man who had a very prosperous and brilliant career in front of him, a person whose abilities as a successful lawyer were recognised threw away all the great advantages that he possessed, and sacrificed his entire life for the future of the country. Sir, it is this spirit that we have to catch now. We have to dedicate ourselves to this great task of serving this country, and in this dedication we have to see that no idea of any personal profit or personal advancement comes in, and that whatever is required for the country's sake is willingly and voluntarily surrendered.

Sir, I had the privilege of knowing Dr. Rajendra Prasad, and one thing which struck me was the extraordinary humility that he possessed. Though he held the highest office in this country,

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
DR. RAJENDRA PRASAD, FORMER PRESIDENT OF INDIA

1st March 1963] [Sri R. Venkataraman]

though he was the first citizen of this country, he would talk to every humble citizen of this country as his equal. Not only would he do so, but he had the extraordinary capacity to make the other man feel that he was talking to a person of equal status. The humility which he displayed on occasions when there were heated debates in the Constituent Assembly really smoothened the process of arriving at conclusions. But for his extraordinary tact, extraordinary humility and extraordinary reasonableness, the scenes of the Constituent Assembly would have been fraught with more violent punctuations.

Sir, the country has lost a great leader at a time when his wise counsel would be most useful and helpful. The country which is now going through the throes of an emergency looks up to its elder statesmen to give the proper guidance so that we may be able to face the heavy odds that we have to do. And in this we have lost the services of an eminent elder statesman, a man whose wisdom could have been of immense help to us. We can only hope that a great life as that of Dr. Rajendra Prasad will leave indelible impacts in the history of this country for others to emulate and to follow. May his soul rest in peace.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, 3-30 p.m.
I heartily associate myself with all the sentiments that you have expressed and the sentiments that the Leader of the House has expressed. Our loss is immense and our grief is very immediate. Words fail us really to express our profound sense of sorrow at the passing away of one of the greatest men that India has produced. Dr. Rajendra Prasad was devoted to our Dharma. He was one of the trust disciples of Mahatma Gandhi. If Mahatma Gandhi was alive to-day, he would have felt the greatest sorrow at the passing away of one of his foremost disciples. In fact, after his retirement, Dr. Rajendra Prasad wanted to devote his whole time to Sarvodaya work. Therefore it is he went to Patna and lived in that Ashram. If he had lived long, Sarvodaya work would have been more fruitful than it has been up till now. Unfortunately, the services which he would have rendered to Sarvodaya Movement are lost now. At the present juncture, as the Leader of the House has said, his counsel would have been invaluable, his guidance would have been very great and his help would have been immense. His life is a beaconlight to all to serve this country. Humble as I am, I have been the recipient of many kindness from him. On an invitation from me to preside over a small function at the Sanskrit College, he unyielded the portrait of the Right Honourable V. S. Srinivasa Sastri and he spoke golden words about that patriot. Even though they might have differed in politics, still he had the large heart and the spirit to appreciate the talent, ability and the services rendered by V. S. Srinivasa Sastri. A great man with a large heart, he sometimes felt that in some matters we were going at a revolutionary pace. I want to stress that aspect. In spite of the fact that he was one of the leaders

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

[Sri R. Venkataraman] [1st March 1963]

The house will be pleased to note from these figures that the additional resources mobilised during the Second and Third Five-Year Plans have been utilised largely on increased outlays on developmental services. Non-development expenditure, that is expenditure on Departments like Police, Jails, General Administration, etc., has declined from 44 per cent of general revenues in 1956-57 to 34 per cent in the Budget Estimates of 1963-64. It is this policy of careful scrutiny and strict control over non-development expenditure that has enabled the State Government to fulfil its Plan targets and, in fact, improve on them.

6. One of the usual criticisms levelled against the Government is that increase in establishment charges has absorbed a large portion of additional resources raised specifically for financing the Plan. The total establishment charges in 1957-58 were of the order of Rs. 20.25 crores, constituting 34 per cent of the total expenditure of Rs. 59.15 crores. Since then, there was a substantial upward revision of scales of pay of Government servants of all categories in pursuance of the recommendation of the Madras Pay Commission. Even so, the expenditure on establishments in the Budget Estimates for 1963-64 accounts for only Rs. 33.11 crores, constituting only 26 per cent of the total expenditure of Rs. 1,27.19 crores. Far from there being an increase, the proportion of establishment charges has come down by 8 per cent during the past six years. It should also be remembered that the increase in certain categories of staff such as Teachers, Doctors, Nurses is directly related to the expansion of important social services. There is, however, no room for complacency. The present National Emergency demands that we should conserve all our resources and concentrate these on purposes directly related to defence and development. The Government have, therefore, initiated measures of economy in the employment of staff and in expenses on stationery, contingencies and travelling allowances. We have also either deferred or slowed down considerably programmes relating to construction of administrative buildings and staff quarters. These measures, apart from the savings they yield, are significant for setting a general tone of austerity and avoidance of waste in keeping with the current temper of the Nation.

7. The buoyancy in our revenues which I referred to earlier is directly related to the growth of the economy of the State during the last few years. It is a truism that a Government can only be as prosperous as the community it serves. The State has made significant strides in industrial and agricultural production in recent years and it is this increased production that has caused the growth in revenues and sustained developmental expenditure.

8. In promoting the establishment of new industries and thus providing increased opportunities for employment, we have eschewed dogma in regard to the relative roles of public and private sectors, and tried to pursue a policy of active encourage-

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

1st March 1963] [Sri R. Venkataraman]

ment of private enterprise in all fields where it could make an effective contribution. The State Government have been using their good offices with the Government of India in enabling industrialists in the State to obtain licences for the setting up of new industries. The Government have also assisted them with supply of power and have arranged, wherever needed, for the acquisition of land and the provision of water supply. The new industrial units have also received substantial assistance by way of participation in the Share structures and long-term loans under State aid and from the Madras Industrial Investment Corporation. In respect of the twenty-nine industries, for which statistics are gathered under the Census of Manufacturing Industries Act, investment has increased from Rs. 71.34 crores in 1956 to Rs. 1,18.7 crores in 1960. The recent growth in industries is illustrated by the following comparative figures of production:—

Industry.	1956.	1962.
Textiles	5.58 lakh bales.	8.64 lakh bales.
Cement	667,038 tons.	1,268,584 tons.
Sugar	63,272 ..	154,349 ..
Fertiliser (Superphosphate) ..	69,963 ..	104,175 ..
Bicycles	130,462 Nos.	277,355 Nos.

A factor which augurs well for the industrial development of the State is the emergence in recent years of an entrepreneur class willing to invest and seek new lines of production. In order to assist them, the Government propose to set up an expert consultative service to prepare feasibility reports of new industrial ventures.

9. Turning to the public sector, the Neyveli Lignite Project, the Raw Film Factory, the Surgical Instruments and Teleprinter factories have made satisfactory progress. The prospects of setting up at an early date a steel plant based on Neyveli Lignite and Salem Iron Ore have also now improved with the successful conclusion of the tests carried out in East Germany and Norway. The Government of India have commissioned Messrs. Dastur & Co., for the preparation of a detailed Project Report. The Government have also provided the lands required for the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli and construction work has already been taken up. Machinery is expected to start arriving from Czechoslovakia in the next few months.

10. Honourable Members will be glad to know that a Defence Industries Project is taking shape at Avadi and that we are rendering all assistance for its early completion and, in particular, are arranging for the water-supply for this project. It is to conserve water for this purpose that we have undertaken the acquisition of 7,500 acres of wet land under Red Hills and Sholavaram lakes for which a provision of Rs. 1,75 lakhs has been made in the Budget Estimates. We have also taken up a scheme for the transmission of water required for the project at a cost of Rs. 58 lakhs.

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

[Sri R. Venkataraman] [1st March 1963]

11. The growth of defence industries around Madras and the gearing up of production of other industries to meet the requirements of defence forces, will make heavy demands on our Power Grid, which is already under heavy strain. The House is aware of the impressive increase in the installed capacity of the Madras Grid during the first two Plan periods. From about 146,000 KW at the beginning of the First Five-Year Plan, the installed capacity of our grid has been stepped up to 571,700 KW by the end of the Second Plan. An allocation of Rs. 1,00 crores out of the total Third Plan provision of Rs. 2,91 crores, indicates the importance which Government attach to the generation and transmission of power. All the power projects included in the Third Five-Year Plan are progressing according to schedule. In view of the accelerating demand for power, we have also taken steps to advance some of the power programmes not originally proposed to be taken up during the current Plan period. Thus the Mettur Tunnel Hydel Scheme originally visualised the installation of only two units of 50 Megawatts each. We have, with the concurrence of the Planning Commission, now decided to take up the Second Stage of this programme, namely, installation of the third and fourth units also in the present Plan period itself. This project is being assisted by the Soviet Union, with whom we have already placed orders for machinery and equipment. The Kundah Project, for which the Canadians are rendering assistance will be commissioned according to schedule in 1964-65. Orders for machinery for the Anamalai Hydro-electric Project have also been placed. Investigation of Kodayar Hydro-electric Scheme in Kanyakumari District has also been completed and we are exploring with the Planning Commission the possibilities of taking up this project during the current Plan itself. The first two units of 50 Megawatts each, under the Neyveli Thermal Scheme have already gone on stream and we expect the other three units also to be completed early. But even if all these projects are commissioned, the demand for power will still outstrip the supply. We have therefore taken up with the Mysore Government the question of execution of the Hogenakal Project which has a power potential of 800 MW. We hope that Mysore Government will extend to us their fullest co-operation in the execution of this project. We are also aware of the need to reduce the present heavy dependence of our grid on the seasonal irrigation discharges and have impressed upon the Government of India the need for providing a measure of stability by setting up a nuclear power station in our State. The Government of India have accepted our view point and we expect the third Atomic Power Plant in the country to come up at Kalpakkam near Mahabalipuram.

12. We are fully conscious of the fact that heavy industries alone cannot provide adequate opportunities for employment and have therefore pursued a policy of encouragement of small-scale industries and also of cottage industries like Handlooms. The Budget Estimates provide for an allocation of Rs. 1.38 lakhs for Handlooms and of Rs. 2.53 lakhs for Small Scale Industries. The outlay on Small Scale Industries may not be impressive in

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

1st March 1963] [Sri R. Venkataraman]

financial terms, but they are intended to act as a catalyst in promoting the establishment of similar units in larger numbers in the private sector.

13. The national emergency has revealed that in an under-developed country like ours, unemployment can co-exist with serious deficiencies of trained manpower in certain crucial sectors. We are therefore accelerating the programmes for Technical Education, and are taking steps to increase the intake in Engineering Colleges from 1,157 to 1,482 with simultaneous increase in admissions to Polytechnics also. Provision has also been made for the opening of two more Polytechnics in the next year. We have also reviewed the facilities available at present for training of craftsmen of different kinds such as fitters, turners, machinists, etc., who will be required in large numbers for defence forces and defence-oriented industries and are opening more industrial training institutes. The defence forces will also need medical personnel on a large scale. In order that such division of medical personnel may not cause any serious set-back to our programmes of medical and health, we are increasing the annual admissions in the Medical Colleges from 600 to 700. Government have also decided to open a new Medical College in a mofussil centre with full complement of students. The present Medical College at Kilpauk with its limited strength of only 75 students will be merged in due course with the new institution when it starts functioning. Facilities for training of para-medical personnel such as Nurses, Pharmacists, etc., have also been enlarged.

14. The anxiety to step up the pace of industrialisation is understandable in a predominantly agricultural country. It is only industrialisation that would provide diversified occupation for our growing population and enable us to utilise fully our natural resources. But in this process we cannot overlook the need for stepping up agricultural production, particularly in the present national emergency. We are aiming at about 30 per cent increase in production of foodgrains during the Third Plan period and fulfilment of this target will tax our energies to the utmost. One factor which gives warrant for the hope that this target may not be unattainable is the significant improvement in the supply position of fertilisers in the current year. We have also provided larger funds for Minor Irrigation programmes. We are also persevering with schemes such as rural and urban compost, distribution of green manures, supply of improved implements, etc., which individually may not be spectacular, but collectively can make an impact on the present level of productivity on land. We are progressively sharing the responsibility for the proper implementation of all these schemes with the Panchayat Unions and Panchayats. They have a great part to play in harnessing the enthusiasm of our farmers in stepping up agricultural production and thus assisting the defence effort of the country. Our people in the country side have contributed substantially to the National Defence Fund. But the most effective form in which they can contribute to the defence effort of the country is by stepping up production in the agricultural sector.

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

[Sri R. Venkataraman] [1st March 1963]

15. The major part of our Third-Five Year Plan is closely connected with the defence effort of the country. In particular, the Plan as now re-oriented in the light of the National Emergency, lays stress on schemes contributing to agricultural and industrial production. It is only by fulfilling our Plan without any serious shortfall that we can build up the defence potential of the country. To meet the demands of defence and development alike, we will have to accept a measure of restraint on current consumption and mobilise all our resources. The national emergency has no doubt brought problems in its wake, but it has also brought about a sense of cohesion, unity and determination among our people. If we can direct the newly aroused enthusiasm of our people on constructive lines, it should not be difficult to find the resources both for defence and developmental programmes. Writing during the last World War on the task facing Britain in economic mobilisation, Lord Keynes, the great economist, observed—

“A reluctance to face the full magnitude of our task overcome it is a coward's part. Yet the nation is not in this mood and only asks to be told what is necessary.”

These sentiments are as much true of India to-day as they were of Britain during the early dark days of the Second World War.

With these words, Sir, I commend the Budget Estimates of 1963-64 for the acceptance of this House.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 117. Notification issued with G.O. Ps. No. 4482, Revenue, dated 4th December 1962 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

* 118. Notification issued with G.O. Ms. No. 4778, Revenue, dated 29th December 1962, appointing the 31st day of January 1963 as the date on which the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68, which have already come into force, shall come into force in the under-tenure estate of Virapandiapulikkulam in Koilpatti taluk of Tirunelveli district.

* Laid on the table of the House on 28th February 1963.

1st March 1963]

APPENDIX

[Vide item II on page 50]

1963-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1-ம் தேதி தமிழ்நாடு சட்ட சபையில் நிதி அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களின் உரை.

சபாநாயகர் அவர்களே,

முன்னுரை

1963-64-ம் ஆண்டுக்குரிய நிதி நிலை அறிக்கையை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன். 1961-62-ம் ஆண்டுக் கணக்குகளும், 1962-63-ம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடுகளும் சபைமுன் உள்ளன. பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நான் முதல் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கையில் 1961-62-ம் ஆண்டுக் கணக்கில் வருவாய் வகையில் 8 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் துண்டு விழுமெனத் தெரிவித்திருந்தேன். அந்த ஆண்டின் இறுதியான பன்னி விவரங்கள் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து வருவாய் வகையில் இன்னும் கூடுதலாகவே, அதாவது 9 கோடியே 61 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவது தென்படும். சென்ற ஜூன் மாதம் சட்ட சபையில் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் நடப்பு ஆண்டில் வருவாய் வகையில் 2 கோடியே 86 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழலாமெனத் தெரிவித்திருந்தேன். நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகள் இப்பொழுது சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏறக்குறைய முன்பு உத்தேசித்த அளவுக்கே, அதாவது 2 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று அந்த மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் இச் சபை ஒப்புக்கொண்ட அதிக வரித் திட்டங்களின் மூலம் முழுப் பயனையும் நாம் அடுத்த ஆண்டில் அடைவோம். அப்படியிருந்தும் இப்போது சபையின் முன்புள்ள மதிப்பீடுகளிலிருந்து வருவாய் வகையில் 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதை நாம் காண்கிறோம்.

அவசர கால நிலையும் பட்ஜெட்டும்

2. இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அவசர நிலை காரணமாக மாநில அரசாங்கம் பல புதுப் பொறுப்புக்களை ஏற்கவேண்டி நேர்நிற்கின்றது. தவிர, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும் வேலைத் திட்டங்களும் துரிதமாக முன்னேற வேண்டிய கட்டத்தை அடைந்திருக்கின்றன. இந்த இரண்டு அம்சங்களும் நான் இப்பொழுது சமர்ப்பித்துள்ள அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் பிரதிபலிக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டின் எல்லைப்பற்றத்தில் நேர்ந்த நியாயமற்ற ஆக்கிரமிப்புக் காரணமாக நாம் நம்முடைய பாதுகாப்புத் திறனைப் பெருக்கி எத் திக்கிலிருந்தும் நிகழக்கூடிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்காலத்தில் சமாளிப்பதற்குரிய ஒரு நிலையை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கின்றது. இந் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கான நட

[1st March 1963]

வடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய அரசியல் அமைப்பில் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது. தேசியப் பாதுகாப்புக்காகக் கூடுதல் செலவின் நிமித்தம் அதிக பளுவை ஏற்க நம்முடைய மக்கள் தயங்கமாட்டார்கள் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அங்ஙனம் நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனை வளர்க்கும் முயற்சியில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உதவி புரிகின்ற பெரும் பொறுப்பு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கின்றது. எனவே, நாட்டில் இப்பொழுது எழுந்துள்ள அவசர கால நிலை மாநில பட்ஜெட்டின் வரவினங்கள், செலவினங்கள் என்ற இரண்டு பகுதிகளையும் பாதித்திருப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

3. சென்ற மாதம் நடப்பு ஆண்டுக்குரிய உப மதிப்பீடுகளைச் சமர்ப்பிக்கும்பொழுது, நாட்டின் அவசர கால நிலை காரணமாக நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள சில கூடுதல் செலவினங்களைப்பற்றி நான் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்பை நாம் ஏற்ற நாளிலிருந்து அபிவிருத்திக்குச் சம்பந்தப் படாத செலவினங்களைக் கூடிய அளவில் குறைத்து நமது நிதி வசதிகள் அனைத்தையும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துவது என்ற கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து வந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக பொது நிர்வாகம், போலீஸ் போன்ற துறைகளில் நாம் செலவினங்களை நல்ல முறையில் கட்டுப்படுத்தியுள்ளோம். ஆனால், நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நேருக்கடி நிலை காரணமாக நமது போலீஸ் படைகளை, குறிப்பாக விசேஷ ஆயுத போலீஸ், ஆயுத ரிசர்வ் போலீஸ் படைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறோம். உள்நாட்டில் ஒழுங்கையும் சமாதானத்தையும் நிலைநிறுத்துவதன் மூலமும், போர்முனைக்கு அடுத்த பகுதிகளில் சில பொறுப்புக்களைப் பாதுகாப்புப் படைகளிலிருந்து ஏற்று நிர்வகிப்பதன் மூலமும் போலீசார் இன்றைய சூழ்நிலையில் நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு உறுதுணையாக இருக்கமுடியும். எனவே, போலீஸ் படைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கும், அவைகளுக்குத் தேவையான தளவாடங்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் முதலியவற்றை வாங்குவதற்கும் கூடுதலாகப் பணம் அமைதித்திருக்கின்றோம். தவிர, குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் “ஊர்க் காவல்” (ஹோம் கார்ட்ஸ்) படைகளை நிறுவ நாம் செய்துள்ள ஏற்பாடுகள் பற்றியும் இம்மாமன்றம் அறியும். உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கான இது போன்ற பணிகளுக்கு ஆகும் செலவு அடுத்த ஆண்டில் 85 லட்சம் ரூபாய் என மதிப்பிடப்படுகிறது. போலீஸ் துறையின் மொத்தச் செலவினம் நடப்பு ஆண்டு பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் 6 கோடியே 98 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 1963-64-ல் 8 கோடியே 11 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருப்பதிலிருந்து இது நன்றாய்த் தெரியும். கல்லூரிகளில் இளைஞர்களுக்குப் பரவலாக ராணுவப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக நாம் கூடுதல் தேசிய மாணவர் படைகளை எழுப்ப மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் காரணமாகவும் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. வருகிற ஆண்டில் இதற்காகச் சுமார் 57 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் அவசர கால நிலை நீடிக்குமானால் நமக்கு இன்னும் என்னென்ன கூடுதல் பொறுப்புகள் ஏற்படும்

[1st March 1963]

என்பதைத் தற்போதைய சூழ்நிலையில் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. உதாரணமாக, ஊர்க் காவல் படைகளை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கான யோசனைகள் கூறப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, இது போன்ற பல கூடுதல் செலவினங்கள் எழக்கூடிய ஒரு நிலையை சபை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

4. இன்று மத்திய அரசாங்கம் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக கூடுதலாக நிதி வசதிகள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. அதன் காரணமாகத் திட்ட வேலைகளுக்காக மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களுக்கு வழங்குவதும் உதவித் தொகைகள் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்குத் தரும் உதவி 450 கோடி ரூபாய் அளவிலிருந்து 400 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் குறையும் என்று தெரிகிறது. இது நாம் எதிர்பார்த்ததுதான். 1963-64-ல் நமது திட்ட வேலைகளுக்காக 35 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடனாகவும், மான்யமாகவும் பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆனால், இப்போது நமக்கு 31 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத்தான் உதவி கிடைக்குமெனத் தென்படுகிறது.

திட்டத்தில் புதுத் திருப்பம்

5. நாட்டின் அவசரகால நிலை காரணமாக இத்தகைய இன்னல்களும் பிரச்சினைகளும் ஏற்பட்டிருப்பினும், நம் மக்களின் சமூக, பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்காக மேற்கொண்டுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான நமது முயற்சிகளில் தளரக்கூடாது. ஏனென்றால், பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மூலமே நாட்டின் தற்காப்புத் திறனை வளர்க்க முடியும். உண்மையில் தேசியப் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு விவசாய, தொழில் உற்பத்திக்கான திட்டங்களிலும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான மின்சாரம், போக்குவரத்து போன்ற துறைகளிலும் நாம் இன்னும் அதிக அளவிற்கு முதலீடு செய்யவேண்டும். நாட்டின் அவசர கால நிலையை முன்னிட்டு குறிப்பிட்ட சில திட்ட வேலைகளைத் திருத்தவோ, குறைக்கவோ வேண்டி இருக்கலாம். ஆனால், நம் நாட்டில் எதிரிக்கு நிகரான படை அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் நாம் நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும் என்கின்ற கொள்கைதான் நான் இந்த சபைமுன் வலியுறுத்திச் செய்ய விரும்புகிறேன். மேல் நாடுகளிலிருந்து உணரவேண்டிய படிப்பினை இதுதான். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளின் பாதுகாப்பு அமைப்பு பலமான ஒரு பொருளாதார அமைப்பின் மேல்வழி எழுந்ததாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் இணைத்துள்ள அபிவிருத்தி வேலைகள் பெரும்பாலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற வகையில்தான் அமைந்துள்ளன. இத் திட்டத்தின்கீழ் நாம் முதலீடு செய்வதாக உத்தேசித்துள்ள 291 கோடி ரூபாயில் விவசாயம், தொழில் வளர்ச்சி, பாசனத் திட்டங்கள், தொழில் நுட்பக் கல்வி போன்ற துறைகளுக்கென மாத்திரம் 195 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். நாட்டில் இன்றைய நிலையில் நமது திட்ட வேலைகளை மேலும்

[1st March 1963]

பரிசீலனை செய்து, அதன் அடிப்படையில் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு மேலும் அதிக முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளோம். பாதுகாப்புப் படைகளுக்கும் அவற்றைச் சார்ந்த பல தொழில்களுக்கும் தொழில் துட்பப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஏராளமாகத் தேவைப்படுவதால், அவர்களுடைய பயிற்சிக்கான திட்டங்களைத் துரிதப்படுத்தவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. விவசாயம், சிறிய பாசனத் திட்டங்கள், மின்சாரம், தொழில் துட்பக் கல்வி, இவற்றிற்கு இப்பொழுது அதிக நிதி ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் சிமெண்ட், உருக்கு போன்ற பற்றாக்குறைப் பொருள்களைச் சேமிக்கவும், செலவினங்களைக் குறைக்கவும் வேண்டி, வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் போன்ற சில திட்டங்களை ஓரளவு குறைப்பதற்கும் நாம் தயங்கவில்லை. பொதுவாக, கட்டிட வேலைத் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து அலுவலகக் கட்டிடங்கள், பணியாளர்களுக்கான விடுகள் போன்ற வேலைகளை ஒத்திப் போட்டுள்ளோம் அல்லது குறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இம்மாதிரி மிகுதிப்படும் பணத்தையெல்லாம் நாட்டின் தற்காப்பு முயற்சியுடன் இணைந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த வகை செய்திருக்கிறோம். இந்த பட்ஜெட்டுடன் சமர்ப்பித்துள்ள 1963-64-ம் ஆண்டின் திட்டம் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களுக்கு இன்று உரிய முக்கியத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. திட்ட வேலைகளுக்கு நாம் இன்று கொடுத்துள்ள புதிய திருப்பத்தை சபை ஏற்கும் என நான் நம்புகின்றேன்.

விவசாய உற்பத்தி

6. தற்போதைய சூழ்நிலையில் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப்பற்றி நான் விவரித்துக் கூற வேண்டியதில்லை. நமது தேசிய வருமானத்தில் விவசாய வருமானம் ஏறக்குறைய சரி பாதியாகும். எனவே, தேசிய வருமானம் உயர்ந்து அதன் விளைவாக மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் வளம் பெறவேண்டுமென்றால், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன்மூலம்தான் நாம் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கித் தன்னிறைவு பெற முடியும். அன்றியும், வளர்ந்துவரும் நம் தொழில்களுக்கு வேண்டிய பருத்தி போன்ற மூலப் பொருள்களையும் போதிய அளவிற்கு உறுதியாகப் பெறமுடியும். திட்டத்தின் கீழ் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வேலைகள் ஓரளவு நமக்கு வெற்றி அளித்துள்ளன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திட்டத்தின் முதல் ஆண்டாகிய 1961-62-ல் உணவுத் தானிய உற்பத்தி சுமார் 2.3 லட்சம் டன் அளவிற்கு அதிகரித்தது. இந்தச் சாதனைகளைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால், இத்துடன் நாம் திருப்தியடைந்து விடக்கூடாது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் நம்முடைய குறிக் கோளான 17 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி அளவை எய்துவதற்கான முயற்சிகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த அளவிற்கு உற்பத்தித் திறன் பெருகுவது பெரும்பாலும் ரசாயன உர வகைகளைப் பயன்படுத்துவதைச் சார்ந்திருக்கும். எனவே, நடப்பு ஆண்டில் ரசாயன உரங்கள் கிட்டும் நிலையில் ஒரு கணிசமான

[1st March 1963]

அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுள்ளதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1961-62-ல் சுமார் 1.6 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டிற்குச் சமமான உரம் விவசாயிகளுக்கு வழங்க வழிவகை செய்யப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் ஜனவரி வரை 2.03 லட்சம் டன் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வருகிற ஆண்டிலும் உரம் கிட்டுகின்ற வாய்ப்புக்கள் இதேபோன்று தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. உரவகைகள் மேற்கொண்டும் இந்த ஆண்டில் வருமென்றும், நிதி ஆண்டின் முடிவில் நம்மிடம் 90 ஆயிரம் டன் உரவகைகள் இருபில் இருக்குமெனவும் இப்போது நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். உர வகைகளின் இருப்பு நிலை திருப்திகரமாக இருப்பதால், அவற்றை வழங்குகின்ற முறையில் உள்ள சில வரையறைகளைத் தளர்த்தும்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்தல உரங்கள்

7. கிராமங்களிலும், நகரப்புறங்களிலும் சூழிவள உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அமுலில் இருக்கும் திட்டங்களைப்பற்றிச் சபைக்குத் தெரியும். நடப்பு ஆண்டில் 31 லட்சம் டன் அளவிற்கு கிராமக் குழிவளம் உற்பத்தியாகுமென எதிர்பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் 28 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவு கூறவேண்டும். அடுத்த ஆண்டில், 36 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இத் திட்டத்தில் அக்கறை காட்டுவதால் இந்த லட்சியத்தை அடைவது அசாத்தியமல்ல. பசுந்தாள் உர விதைகள் விநியோகத்தையும், 1963-64-ல் 2,750 டன்னிலிருந்து சுமார் மூவாயிரம் டன்கை உயர்த்த ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம். பசுந்தாள் உர விதைகளைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறோம். அதற்கான வேண்டிய நிதி வசதியையும் அளித்துள்ளோம்.

பொறுக்கு விதைத் திட்டம்

8. உணவுத் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான மற்றொரு முக்கியமான திட்டம் பொறுக்கு விதைகளை வழங்கும் திட்டமாகும். இதற்காக அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை நாம் பரவலாக ஏற்படுத்தியுள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் 40 விதைப் பண்ணைகளையும், அடுத்த ஆண்டில் 34 பண்ணைகளையும் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கிறோம். இதுவரை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள விதைப் பண்ணைகளும் படிப்படியாக நல்ல முறையில் செயலாற்றத் தொடங்கியிருக்கின்றன. அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட பிரதம விதைகளைக் கிராமத்தில் இதற்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட கிராம சகாயக் எனப் படும் விவசாயிகளமூலம் பெருக்கி கிராமத்திலுள்ள மற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதுதான் நமது திட்டம். இதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமென்றால், வித்துக்

[1st March 1963]

சிறு பாசனத் திட்டங்கள்

14. விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான பற்பல திட்டங்களில் குறுகிய காலத்தில் பலன்கள் தரும் திட்டங்களில்தான் இப்பொழுது சிறப்பாகக் கவனம் செலுத்துகிறோம். சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து காட்டிவரும் அக்கறை இச் சபைக்கு நன்கு தெரியும். சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கென மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் நாம் ஒதுக்கியுள்ள 12 கோடியே 80 லட்ச ரூபாயில், 1961-62-ல் நாம் 2 கோடியே 98 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் முதலில் 3 கோடியே 12 லட்சமும், அடுத்த ஆண்டில் 3 கோடியே 65 லட்சமும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். குறிப்பாக, இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய கிணறுகள் தோண்டும் உதவித் திட்டங்களுக்கு 97 லட்சம் ரூபாய் கடன்களாகவும் 16 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும் கொடுக்க வகை செய்துள்ளோம். பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்காக வழங்கும் கடன்களுக்கென 1962-63-ல் 17.4 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருந்தோம். 1963-64-ல் இதை 22.16 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இத் திட்டத்தின்கீழ் 245 எண்ணெய் என்ஜின்களும், 1,800 மின்சார மோட்டார்கள்வும் வழங்கப்படும். சிறிய பாசன ஆதாரங்களை அபிவிருத்தி செய்ய இவ்வாறு பெரும் அளவில் செலவு செய்யும் நேரத்தில், எங்கெங்கே இருக்கும் சிறு பாசன ஆதாரங்களைச் சரியாகப் பராமரிப்பதிலும் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இச் சிறிய பாசன ஆதாரங்களில் பெரும்பாலானவை இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆதாரங்களைச் சரிவரப் பராமரிப்பதில் தங்களுக்குள்ள பொறுப்புக்களை அவர்கள் உணர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என நான் நம்புகிறேன். சிறிய பாசன ஆதாரங்களைப் பராமரிப்பதற்கென 27 லட்சம் ரூபாய் ஸ்தல பாசன மானியமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள்

15. நமது பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களும் திருப்திகரமாக முன்னேறி வருகின்றன. நமது மாநிலத்தில் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்களில் மிகவும் பெரியது பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 2.4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும். ஆளியாறு அணைக்கட்டு வேலை பூர்த்தியாகி, நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 7,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டது. 1963-64-ல் இத் திட்டத்திற்கென 4 கோடியே 62 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தவிர, பாலாறு அணைக்கட்டு, கால்வாய்கள் இவற்றின் சீரமைப்பிற்காக 17.65 லட்சம் ரூபாயும், சாத்தனூர் திட்டம் இரண்டாம் நிலைக்காக 8.45 லட்சம் ரூபாயும் இந்த பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கியுள்ளோம். மற்ற நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களில், மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சளாறு திட்டமும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கோமுகி நதித் திட்டமும் முறையே, 66 லட்சம் ரூபாய் செலவிலும், 87 லட்சம் ரூபாய் செலவிலும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நடுத்தரத் திட்டங்களுக்காக

1st March 1963]

காக 5 லட்சம் ரூபாய் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவினைப் பொறுத்து, மேலும் நிதி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்போம்.

கால் நடை வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

16. உற்பத்தி அளவைப் பெருக்குவதற்கான நமது பன்முனை முயற்சியில், பால் போன்ற உப உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியையும் கவனிக்க வேண்டும். இக் கருத்தின் அடிப்படையில் நமது கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்கள் முக்கியத்துவம் பெருகின்றன. கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமான பற்பல வேலைகளுக்காக, 1963-64-க்கான திட்டத்தில் 55.56 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நமது கேந்திரக் கிராமத் திட்டங்கள் திருப்திகரமாக முன்னேறி வருகின்றன. இத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயலாற்றவும் மேற்கொண்டு விரிவு படுத்தவும் போதிய அளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 1963-64-ல் நான்கு புதிய கேந்திரக் கிராம வட்டாரங்களை ஏற்படுத்த உத்தேசித்து, இத் திட்டத்திற்கென பட்ஜெட்டில் மொத்தம் 10½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கால்நடைகளின் வைத்திய உதவிக்கான வசதிகளைப் பரவலாகச் செய்யும் நமது நீண்டகால திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக, 1963-64-ல் 50 கால்நடை வைத்திய மருந்துச்சாலைகளைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்களோம். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு மருந்து நிலையம் ஏற்படுத்துவது என்பதுதான் நமது குறிக்கோளாகும். பொது மக்களுக்கும், ராணுவப்படைகளுக்கும் பெருமளவிற்கு முட்டைகள் தேவைப்படும். எனவே, இதன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது அவசியம். உயர்ந்த இனக் கோழிகளையும் மற்றும் கருவிகளையும் வழங்கும் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவதோடு அதிகப் பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டில் கோழி வளர்ப்பு நிலையங்கள் நான்கினை ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கிறோம். மொத்தத்தில் கோழி அபிவிருத்தி சம்பந்தமான பற்பலத் திட்டங்களுக்காக சுமார் எட்டரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பால் திட்டங்கள்

17. சென்னை நகரத்தின் பால் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான விரிவான திட்டத்தில் நமக்கு ஓரளவு வெற்றி கிட்டியுள்ளது. சென்னை நகர எல்லையில் மாதவரத்தில் கால்நடைப் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்தப் பண்ணையில் இப்போது சிறுவாயிரம் மாடுகளுக்குமேல் உள்ளன. இந்தப் பண்ணையில் உற்பத்தியாகும் பால் மட்டுமன்றி, அண்டைக் கிராமங்களிலிருந்தும் பால் சேகரிக்கப்படுகிறது. தவிர, ஈரோடு பகுதிகளிலிருந்தும் பால் நூனிக்கத் தொடங்கியுள்ளோம். இப் பகுதிகளிலிருந்து நூனிலும் பாலின் அளவு தினசரி 25 ஆயிரம் லிட்டர் அளவிற்கு உயரும். இப் பண்ணையிலுள்ள மத்திய நிலையம் இப்போது அன்றாடம் 25 ஆயிரம் லிட்டர் பாலை சென்னை நகரத்தில் வழங்குவதற்காகப் பதன்படுத்தி வருகிறது. இந்த நிலையம் நாளாவட்டத்தில் 75 ஆயிரம் லிட்டர் அளவிற்குப் பாலைப் பதன்

[1st March 1963]

களைச் சேகரித்துக் கொடுப்பது போன்ற பிரச்சனைகளுக்குக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் தீர்வுகாணவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி சென்ற ஆண்டு நான் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்தப் பிரச்சனைகளை ஒருவாறு சமாளிப்பதற்காக சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். அறுவடைக்குப்பின், காலந் தாழ்த்தாது பொறுக்கு விதைகளைக் கிராம சகாயக்குகளிடமிருந்து மற்ற விவசாயிகள் வாங்குவதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் உதவி அளிக்கும் ஒரு திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடியானவர்கள் பெருமளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து இத் திட்டத்தின் நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக அரசாங்கம் பங்கு மூலதனம் நிமித்தமாக அவர்களுக்குக் கடன் உதவி அளிக்கும் ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்திருக்கின்றது.

பருத்தி

9. பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்ற வர்த்தகப் பயிர்களை அதிகமாய் உற்பத்தி செய்வதிலும் நாம் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தக் கருத்திற்கேற்ப பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக அரசாங்கம் “பாக்கேஜ் திட்டம்” ஒன்றை அண்மையில் அனுமதித்துள்ளது. கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் மழைக்கால கம்போடியா பருத்தியும், 30 ஆயிரம் ஏக்கர் கோடைக்கால கம்போடியா பருத்தியும் பயிராகும் நிலப்பரப்பில் இத் திட்டம் அமுலாக்கப்படும். 12½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ் உரவகைகளுக்கான குறுகியகாலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கும், பூச்சி மருந்துகளுக்கு 50 சதவிகிதம் மானியம் வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

எண்ணெய் வித்துக்கள்

10. நமது எண்ணெய் வித்துக்களில் மிகவும் முக்கியமான வேர்க்கடலைப் பயிரின் உற்பத்தி அளவை உயர்த்துவதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் வேர்க்கடலைப் பயிருக்கான பாக்கேஜ் திட்டம் அமுலில் இருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்தப் பாக்கேஜ் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தி அதன் கீழ் கூடுதலாக 80,000 ஏக்கர் நிலங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டம் ஒன்றிற்கு நாம் இப்போது அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். மூன்றாண்டுக் காலம் நீடிக்கும் இத் திட்டத்திற்கு 27 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். வருகின்ற ஆண்டில் இத் திட்டம் மதுரை மாவட்டத்தில் கம்பம், உத்தமபாளையம், போடி வட்டாரங்களில் 20,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சி தாலுகா, கோயம்புத்தூர் தாலுகா பகுதிகளில் 20,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலும் செயல்படும். 1964-65-ல் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கண்டமங்கலம், விக்ரவாண்டி, கோலியனூர் வட்டாரங்களில் 20,000 ஏக்கர்களிலும், வட ஆற்காடு

[1st March 1963]

மாவட்டத்தில் சாத்தனூர் திட்டப் பகுதியில் 20,000 ஏக்கர்களிலும் அமுலாக்கப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ், பொறுக்கு விதைகள், சீரான கலப்பு உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்புக் கருவிகள் முதலியன வழங்கப்படும். பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கான மருந்துகள் பாதி விலையில் விநியோகிக்கப்படும்.

11. இங்ஙனம் அரசாங்கம் தேவையான வசதிகளையெல்லாம் செய்துதர முடியும். ஆனால், உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பது நமது கிராமப் புறங்களிலுள்ள பல இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் காட்டும் உற்சாகத்தையும் ஆற்றலையுமே பெரிதும் பொறுத்திருக்கும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நாட்டின் தற்போதைய அவசரகால நிலையில் நம் மக்களின் ஒற்றுமையுணர்ச்சி, மன உறுதி இவற்றைக் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். மக்களின் பொங்கியெழும் இந்த உற்சாகத்தையும், உறுதியையும் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற நடவடிக்கைகளில் திருப்பி விடுவது நம்முடைய கடமையாகும்.

பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை

12. இவ்வாறு, நம் குடியானவர்களைத் தூண்டி அவர்களுடைய திறன், வசதிகள் முழுவதையும் பயன்படுத்தி, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் முக்கிய பங்கு இருக்கின்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், இந்த ஜனநாயக ஸ்தாபனங்கள் பொதுப் பணிகளில் பெரும் அக்கறை காட்டி, அவைகளிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்களை உற்சாகத்துடன் நிறைவேற்றி வருகின்றன. குறிப்பாக, அரசாங்கம் பெருமளவில் தரும் மானியங்களைக் கொண்டும், பொதுமக்களிடமிருந்து பெறும் நன்கொடைகளைக் கொண்டும் கிராம மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டங்களில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந் நற்பணிகள் மேலும் செயல்படுவதற்காக அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் கிராமக் குடி தண்ணீர்த் திட்டங்களுக்கென 1 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாயும், இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்புக்கென 1 கோடியே 29 லட்சம் ரூபாயும், பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கென 30 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

13. நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள இன்றைய நிலையில், பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் விவசாயத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் இதே அளவு அக்கறை காட்ட வேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1963-64-ல் விவசாய வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 69 லட்சம் ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கியுள்ளோம். எல்லாக் கிராமங்களிலும் இப்பொழுது கிராமத் தொண்டர் படை எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பணியில் இத்தொண்டர் படை முழு மூச்சுடன் இறங்க வேண்டும். இது தான் கிராம மக்கள் நாட்டின் தற்காப்பு முயற்சிக்குச் செய்யக் கூடிய பெரும் சேவையாகும்.

APPENDIX

[1st March 1963]

படுத்தும். இங்ஙனம் தொலைவிலுள்ள நகரங்களில் பால், பால் பொருள்கள் முதலியவை நல்ல விலைக்கு உறுதியாக விற்கும் என்கிற நிலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம்தான் நாம் கிராமப் பகுதிகளில் பால் உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிக்க முடியும். பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கறவை மாடுகளை வாங்குவதற்காக மொத்தம் சுமார் 37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மதுரை மாநகரிலும் 78 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் பால் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை அமுல் நடத்த இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத் திற்கு UNICEF ஸ்தாபனத்தார் 31 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இயந்திர தளவாடங்களை இலவசமாக வழங்க முன்வந்துள்ளனர் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்திட்டத் தின்கீழ் குறைந்த வருமானமுள்ள சுமார் 12 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு மலிவான விலைக்குப் பால் வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதையொட்டி பூர்வாங்க வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் சமீபத்தில் விசேஷப் பொறியியல் பணியாளர்களை நியமித்திருக்கிறது.

மீன் வளம்

18. மீன்வள அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காகவும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 1963-64-ம் ஆண்டிற்குரிய திட்டத்தில் மீன்வள வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக 58.58 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மீன் பிடிப்புத் தொழிலை நவீன விஞ்ஞான முறையில் சீரமைக்கும் நீண்டகாலத் திட்டத்தை ஒட்டி மீனவர்களுக்கு இயந்திரப் படகுகளை வழங்கி வருகிறோம். வரும் ஆண்டில், 100 படகுகள் வழங்குவதற்காக சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ராயபுரத்தில் படகு கட்டும் தொழிற்சாலை விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும் என எதிர்பார்ப்பதால், குறிப்பிட்ட அளவிற்குப் படகுகள் வழங்குவது சாத்தியமாகுமென நினைக்கிறோம். தவிர மூன்று லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள நைலான் வலையும் மீனவர்களுக்கு வழங்க உத்தேசித்துள்ளோம். இக் கயிறு உற்பத்தி இப்பொழுது நம் நாட்டிலேயே துவங்கியிருப்பதால், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அந்நியச் செலாவணி இனித் தடையாக இராது. மீன் பிடிப்பதற்கான விசைப் படகுகளை உற்பத்திசெய்வதோடு இந்தப் படகுகளைத் தனியாக நங்கூரம் போட்டு நிறுத்தி வைப்பதற்கான வசதிகளையும் நாம் அமைத்துத் தர வேண்டும். இந் நோக்கத்தோடுதான் மீன் பிடித்துறைமுகங்கள் கட்டும் திட்டம் ஒன்றையும் நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். கடலூர் மீன் பிடித் துறைமுக வேலை இப்போது பெரும்பாலும் முடிவுபெற்று விட்டது. நாகைப் பட்டினம் மீன் பிடித் துறைமுகம் சம்பந்தமான வேலை அடுத்த நிதி ஆண்டில் பூர்த்தியாகிவிடும். நமது நாட்டில் மீன்வள அபிவிருத்திக்காக நார்வே நாட்டினர் உதவி வருகின்ற திட்டம் நம் மாநிலத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்பதை அறிய இச் சபை மகிழ்ச்சியடையும் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் படகு கட்டும் துறை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான உதவியை நாம்

APPENDIX

[1st March 1963]

பெறலாம் என நினைக்கிறோம். மேலும், மரைன் டிசல் எஞ்சின் களும், உபகரணங்களும், குளிர்ப் பதன இயந்திரங்களும் நமக்குக் கிட்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

கூட்டுறவு

19. கிராம அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான நமது பல்வேறு திட்டங்களுக்கும் அடிப்படைத் தேவை கடன் வசதியாகும். கிராம மக்களுக்கு உரிய காலத்தில் நியாய வட்டிக்குக் கடன் வசதி கிடைக்கும்படி நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன்கள் கொடுப்பதற்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். இது தவிர, உர வகைகள் வாங்குவதற்காக குறுகிய காலக்கடன்கள் கொடுப்பதற்காகவும் அறுபது லட்சம் ரூபாய் வகை செய்துள்ளோம். இருப்பினும், கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொடுப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். 1963-64-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் கிராம மக்களில் 80 சத வீதத்தினர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகி விடுவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பற்பல வகைகளில் தரப்படும் கடன் அளவு நடப்பு ஆண்டில் 34 கோடி ரூபாயாக இருப்பது, அடுத்த ஆண்டில் 40 கோடி ரூபாயாக உயரும். இப்பொழுது 103 அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் மாத்திரம் அமுலில் இருக்கும் முழுப் பண உதவித் திட்டம் மேலும் 70 வட்டாரங்களுக்கு வருகிற ஆண்டில் விஸ்தரிக்கப்படும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து நிலத்தை ஈடு காட்டக்கூடிய நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்கு மாத்திரமல்லாமல், விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லோருக்குமே படிப்படியாகக் கடன் வசதி கிட்டும்படியாக நாம் செய்யவேண்டும். அங்ஙனம் பரவலாகக் கடன் வழங்குவதில் இருக்கின்ற நஷ்ட வாய்ப்புக்களை எதிர் நோக்கிக் கூட்டுறவுப் பிரதம சங்கங்களுக்கும் மத்திய பாங்குகளுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையில் அவைகளின் வசூலாகக் கடன் விசேஷக் க்ஷேம நிதிக்கு 22 லட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகையாகக் கொடுப்பதற்கு சபைமுன் உள்ள பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

பயன்படுத்துவோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள்

20. தற்போதைய சூழ்நிலையில் நின்றியமையாத பண்டங்களின் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உதவக்கூடும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. எனவே, ஒரு லட்சம் மக்கட் தொகைக்கு மேற்பட்ட எல்லா நகரங்களிலும் பயன்படுத்துவோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை விரிவாக ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை அரசாங்கம் துவங்கியிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மாவட்டச் சங்கங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சங்கங்கள் மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்வதன்மூலம் பண்டங்களை நியாயமான விலைக்கு வாங்கி விநியோகம் செய்ய முடியும். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனைத்திற்கும் அரசாங்கம் பங்கு மூலதனம், தொழில் மூலதனம் இவற்றின் நிமித்தமாக உதவித்

[1st March 1963]

ஆண்டுதோறும் சேர்த்துக் கொள்ளமுடியும். 1963-64-ல் மேலும் இரு புதிய பாஸ்டெக்னிக் குகை ஏற்படுத்த உத்தேசித்துள்ளோம். அவற்றுள் ஒன்று திருச்சிராப்பள்ளியில் அமையும். பாஸ்டெக்னிக் குகளில் மாணவர்களை இன்னும் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து வருகிறது. வரும் ஆண்டில் மகலிர் பாஸ்டெக்னிக் குகள் இரண்டும் புதிதாக நிறுவப்படும். 1963-64 பட்ஜெட்டில் மகலிர் பாஸ்டெக்னிக் குகளுக்குக் கமார் 12½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கிண்டியிலுள்ள மத்திய பாஸ்டெக்னிக் குக் களையானத் தொழில் நடப்பப் படிப்பிற்கான இப்போது வகுப்பு ஒன்று 1963-64-ல் தொடங்கும். வளர்ந்துவரும் நமது ரசாயனத் தொழில் களுக்குத் தேவைப்படும் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதே இதன் நோக்கமாகும். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு நன்மை பயக்குவதற்கான வகுப்புகள் நடத்தும் திட்டங்களையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து வருகிறது.

சிறாகத் தொழில்கள்.

34. தொழில் வளர்ச்சியையொட்டி நமக்கு அதிகம் நிறைவான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுவர். அத்தகைய கைத்திறவுள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான நிலையங்களையும் நிறுவியுள்ளோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் 3368 தொழிலாளர்களுக்குக்கான பயிற்சிகள் அளிக்க வசதிகள் இருந்தன. புதிய பயிற்சி நிலையங்களை நிறுவியதன்மூலம் மேற்கொண்டு இரண்டு ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இப்பொழுது நம் மாநிலத்தில் 22 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் Industrial Training Institute உள்ளன. 1963 ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து உளுத்தூர்பேட்டையில் என்றும், திருவண்ணாமலையில் மன்கொன்றுமாக இரண்டு நிலையங்களை நிறுவவென உத்தேசித்துள்ளோம். தவிர, 1963-64-ல் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் மேற்கொண்டு வரப்படும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை நிறுவவதற்கு வாய்வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் ஒன்று புதுக்கோட்டையிலும், இன்னொன்று தூத்துக்குடியிலும் அமையும். தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களிலும் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் பாடகராய்ப் படைகளுக்குத் தேவைப்படும் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான குறுகிய கால வகுப்புக்களையும் துவக்கியிருக்கிறோம்.

35. கனரகத் தொழில்கள்மூலமாக மாத்திரம் நாம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகம் பெருக்க முடியாது. கனரகத் தொழில்களோடு இணைக்க பலதரப்பட்ட சிறாகத் தொழில்களையும் அமைக்கவேண்டுமென்ற பரிந்துரையைத்தான் ஐம்பதாம் அருகிய நாட்களிலிருந்து நாம் அளிக்கிறோம். பாதுகாப்பாய் படைகளின் கேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலும் சிறாகத் தொழில்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. இம் மாதிரி, சிறாகத் தொழில்களுக்குப் பல நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட உதவும் வகையில் அரசாங்கம் மாதிரி உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையங்கள் பலவற்றையும் சிறாகத் தொழில்களுக்குத் தேவையான இடவசதி, மின்சார வசதி,

[1st March 1963]

தண்ணீர் வசதி போன்ற வசதிகள் ஒருங்கமைந்த தொழிற் பேட்டைகளையும் ஏற்படுத்துவதன்மூலம் ஊக்கம் அளித்து வந்திருக்கிறது. மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் ஏற்படுத்துவதாக உத்தேசித்துள்ள பல தொழிற்பேட்டைகளில் தேனீ, விருத்தாசலம், காராக் குடி, புதுக்கோட்டை, திண்டுக்கல், அம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில் கட்டிட வேலை இப்போது நடைபெற்று வருகிறது. கோவில்பட்டியிலும், கிருஷ்ணகிரியிலும் நில ஆர்ஜித வேலைகள் முடிவடைந்து விட்டன. 1962-63-ல் இத் தொழிற்பேட்டைகளில் 41 தொழிற்கூடங்கள் கட்டும் வேலைகள் பற்பல நிலைகளில் உள்ளன. 1963-64-ல் கூடுதலாக 100 கூடங்கள் கட்டப்படும். வரும் நிதி ஆண்டில் 3 தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவ உத்தேசித்துள்ளோம். இவை மூன்றையே நாகர்கோவில், சூர்ப்பேரணம், சிவகங்கை ஆகிய இடங்களில் அமையும். தனியார் துறையில் தொழில்திபர்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்த மனைக்கட்டுகளை நியாயமான விலைக்கு வழங்குவதற்காக அம்பத்தூரில் சுமார் 600 எக்கர் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம். இதே நிலத்தில் 70 கூடங்கள் அடங்கிய ஒரு தொழிற்பேட்டையும் அமையும். சில கூடங்கள் சம்பந்தமான கட்டிட வேலைகள் எற்கனவே நடந்து வருகின்றன. வேலூரிலும் தஞ்சாவூரிலும் உள்ள சைகில் இணைப்புத் தொழிற் கூடங்கள் இரண்டும் வேலை வெற்றிகரமாக நடந்து வருகின்றன. சைகில் பாங்குகள் சிலவற்றை இவை வருகிற ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கும். 1963-64-ல் கிருஷ்ணகிரியிலும், தூத்துக்குடியிலும் இதுபோன்ற இன்மை இன்மை புதிய சைகில் இணைப்புத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதற்கென பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கலாம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராஜபாளையத்திலும் சூர்ப்பேரணத்திலும் உள்ள பொதுகூடத்துப் பொறியியல் தொழிற்கூடங்களை விரிவு செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம். திருச்சியிலுள்ள விவசாயப் பண்ணைக் கருவிகள் தொழிற்சாலையையும் விரிவுபடுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம்.

36. கூட்டுறவுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் நியங்கும் சிறாகத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய தொழில் எலக்ட்ரிக் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் திண்டிவிலுள்ள சோடிர்பேட்டையில் தொழிற் கூட்டுறவு பாங்கு ஒன்றை நிறுவியுள்ளோம். பாங்கின் பங்கு எலக்ட்ரிக் கள்காக அரசாங்கம் பத்த லட்சம் ரூபாய் மதவீடு செய்திருக்கிறது. பாங்கு நடப்பு ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்கி, சில சிறாகத் தொழில்களுக்கு எற்கனவே கூடன் வசதிகள் வழங்கியிருக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து பெருமளவில் மொகிட்டுகளைப் பெற்றுத்தான் இந்த பாங்கு தனது நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். எனவே, பொது மக்களிடமிருந்து பெறும் மொகிட்டுகளைக் கிரப்பித் கொடுப்பதற்கான உத்தரவாதத்தை அரசாங்கம் அளித்துள்ளது.

கைத்தறித் தொழில்

37. தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தன் கொள்கையை வகுக்கையில், கைத்தறி போன்ற எளமான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை அளிக்கும் குடிசைத் தொழில்களின்

[1st March 1963]

நலனைப் புறக்கணித்துவிடவில்லை. கைத்தறித் தொழில் அபிவிருத்திக்காக மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கைத்தறித் துறையில் ஆக்க வேலைகள் திட்டப்படி நிறைவேறி வருகின்றன. 1963-64-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்கென 1 கோடியே 38 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் நல்ல ரக நூல் நியாய விலைக்குக் கிட்டுமபடிச் செய்ய நம் மாநிலத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கமளித்து வருகிறது. அந்த ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசாங்கம் முதலீடு செய்து வருகிறது. திருநெல்வேலி, நாசரத், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள நான்கு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் அரசாங்கம் இதுவரை சுமார் 49 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் நிறுவப்பட்டு வரும் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையில் 10 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்ய அரசாங்கம் அனுமதித் திருக்கிறது. இந்த நிதி ஆண்டின் இறுதிக்குள் மதுரை கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையிலும் 10 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்யப்படும். இப்போழுது உத்தேசித்துள்ள மற்ற கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் பங்குத் தொகை முதலீடு செய்வதற்கென, 1963-64 பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சமீப மாதங்களில் கைத்தறித் தொழிலில் ஓரளவிற்குத் துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. நெசவாளர்ச் சங்கங்களின் சங்கடங்களைப் போக்குகின்ற வகையில் கூடுதலாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கென மாநிலக் கைத்தறித் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு அரசாங்கம் தொழில் மூலதனக் கடனாக 50 லட்சம் ரூபாய் நடப்பு ஆண்டில் வழங்கியது. கைத்தறி ஜவுளி விற்பனையையும் வெகுவாக ஊக்குவதற்கென 15 நாட்களுக்கு விசேஷ ரிபேட் கொடுப்பதென முடிவு செய்து அரசாங்கம் நிதி உதவி அளித்திருக்கிறது. இந்த விசேஷ ரிபேட்டின் காரணமாக 10 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவாகும். இப்போது ஏற்பட்டுள்ள துணித் தேக்கம் தற்காலிகமானது என்றும், நாட்டின் பாதுகாப்பு முயற்சிகள் பெருகப் பெருக மில் துணி, கைத்தறித் துணி போன்ற எல்லா வகைத் துணிகளுக்கும் தேவை அதிகமாகும் என்றும் நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம்.

கல்வி வளர்ச்சி

38. நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையை மனதிற்கொண்டு நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கும் போது, கல்வித் திட்டங்களின் வளர்ச்சி குன்றாமல் வழிவகை செய்திருக்கிறோம். கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்விச் செலவு பெருமளவு அதிகரித்திருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாய் தெரியும். நடப்பு மாநில பட்ஜெட்டில் எல்லா அபிவிருத்தித் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்குத்தான் இன்று நாம் அதிகம் செலவிடுகிறோம். கல்வி வளர்ச்சி சம்பந்தமாகச் சில புள்ளி விவரங்களை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கத்தில், அதாவது 1955-56-ல் கல்விக்காக நாம் செய்த செலவு 10 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய்

1st March 1963]

ஆனால், 1963-64 பட்ஜெட்டில் நாம் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பது 27 கோடியே 58 லட்சம் ரூபாய் கல்விச் செலவை சமுதாய வளர்ச்சிக்காக நாம் செய்யும் முதலீடு எனக் கொள்ள வேண்டும். தேசிய நெருக்கடியினால் ஏற்பட்டுள்ள தற்காலிக இன்னல்கள் காரணமாக இத் துறையின் அபிவிருத்தி வேகத்தை மட்டுப் படுத்துவது சரியல்ல. இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி விஸ்தரிக்கப் பட்டுவிடும். நடப்பு ஆண்டில் மட்டும் 6 வயது முதல் 11 வயது வரையிலுள்ள ஏழுவர் சிறுமியர் 4 லட்சம் பேர் ஏற்கெனவேயே சேர்ந்துவிட்டார்கள் என மதிப்பிடப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 3 லட்சம் மாணவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப் படுவார்கள். கட்டாயக் கல்வித் திட்டம் இத்துறை விரைவில் பரவியிருப்பதற்கான காரணங்களில் மிகவும் முக்கியமானது, கல்வியின் பயனை இப்போது மக்கள் பரவலாக அறிந்திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏழை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது தான். இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயலாற்றுவதற்காக 1963-64 பட்ஜெட்டில் 1 கோடியே 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் உணவின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக 'கேர்' (Care) ஸ்தாபனம் முன்போலவே தாராளமாக உதவி அளித்து வருகிறது என்பதை அறிய கனம் அங்கத்தினர் மகிழ்ச்சி யடைவார்கள். நடப்பு ஆண்டில் இந்த ஸ்தாபனத்தாரிடமிருந்து 1 கோடியே 5 லட்சம் பவுண்டு தானியமும், 80 லட்சம் பவுண்டு பால் பவுடரும் நமக்குக் கிட்டியிருக்கின்றன. நாமும் இந்தப் பொருள்களை வழங்கும் திட்டத்திற்கான செலவினங்களுக்கென சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதில் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முக்கிய பொறுப்பு வகிக்கின்றன. அவைகளுக்கு அரசாங்கம் பெருமளவிற்கு உதவி செய்து வருகிறது. ஆரம்பக் கல்விக்கு ஆகும் செலவின் நிமித்தம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மானியமாக 11 கோடியே 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உயர்நிலைக் கல்வி.

39. ஆரம்பக் கல்விக்கான வசதிகளின் வளர்ச்சியை யொட்டி, உயர்நிலைக் கல்விக்கான வசதிகளையும் பெருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, பத்தாம் வகுப்பு வரையில் ஏழை மாணவர்களுக்கெல்லாம் கல்வி இலவசம் என அரசாங்கம் கொள்கை வகுத்திருப்பதால், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர விரும்பும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவு அதிகரித்துள்ளது. இந்த நிலையை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சமாளித்திருக்கின்றது என்பது, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மட்டும் 480 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளன என்பதிலிருந்தே நன்கு புலனாகும். நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளில் உயர்நிலைக் கல்விக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை 5 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய். ஆனால், அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் 6 கோடியே 52 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்த உயர்நிலைக்

[1st March 1963]

கல்வி வசதிகளை மேலும் பெருக்குவதற்கு அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் போதிய வாய்ப்புத் தந்திருப்பது நன்கு தெரியும். கல்லூரிக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கும்பகோணத்தில் மகளிர்க் கல்லூரி ஒன்றைப் புதிதாக நிறுவுவதற்கு சபைமுன் உள்ள பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மருத்துவ வசதிகள்

40. அவசர கால நிலைக்கொப்ப, நமது திட்டத்தைத் திருத்தி யமைக்கும்போது சமூக நலப் பணிகளில் எவற்றைக் கொள்ள வேண்டும், எவற்றை விடவேண்டும் என்று பாகுபாடு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படியிருப்பினும் 1963-64-ல் மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற திட்டங்களுக்காக 5 கோடியே 6 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்திருக்கிறோம். இந்த திட்டங்களை மேலும் விஸ்தரிக்க இயலாமைக்கு முக்கிய காரணம் நமக்குப் போதிய அளவிற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிட்டாதது தான். பாதுகாப்புப் படைகளில் பணியாற்றுவதற்கு நமது மாநிலத்தில் பல டாக்டர்கள் முன் வந்துள்ளனர். இதைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமென்றாலும், நாம் குறிப்பிடவேண்டியது ஒன்று உள்ளது. பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்குப் பெருமளவில் டாக்டர்கள் தேவைப்படுவதால், கிராமப் பகுதிகளில் புதிய மருத்துவ மனைகளைத் திறப்பதை நாம் கொஞ்சம் மட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இந்தக் கஷ்டம் தற்காலிகமானதுதான். ஏனெனில், டாக்டர்கள், அவர்களுக்குத் துணையாய் இருக்கின்ற பலவித பணியாளர்கள் முதலியவர்களுக்கான பயிற்சி வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஆண்டு தோறும் சேர்த்துக்கொள்ளும் மாணவர்களின் தொகையை 600 விருந்து 700-ஆக உயர்த்த ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றோம். எல்லா வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு புதிய மருத்துவக் கல்லூரியை ஏதேனும் ஒரு மாவட்டத்தில் திறப்பதென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இப் புதிய கல்லூரி செயல்படத் தொடங்கியதும், அத்துடன் கீழ்ப்பாக்கத்தில் இப்பொழுது குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்களுடன் இயங்குகின்ற மருத்துவக் கல்லூரியும் சேர்ந்துவிடும். டாக்டர்கள் பெறவேண்டிய 'இன்டர்னி' பயிற்சிக்குப் பதிலாக ஓராண்டு "ஹவுஸ் சர்ஜன்" பயிற்சி பெற்றால் போதுமென ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். தவிர, எம்.பி.பி.எஸ். இயந்திரத் தேர்வை ஓர் ஆண்டில் மூன்று தடவை நடத்தவும் உத்தேசித்திருக்கின்றோம். மேலும், ஆஸ்பத்திரிகளில் கூடுதலாக 400 நர்சுகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் மற்றொரு திட்டத்திற்கும் அனுமதி அளித்திருக்கின்றோம். இவற்றைத் தவிர, கூடுதலாக 100 பார்மசீஸ்டிகளுக்கும், 135 துணை நர்சுகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்கத் திட்டத்தையும் மேற்கொண்டுள்ளோம்.

வீட்டு வசதி.

41. நாட்டின் பாதுகாப்பு வேலைகளுக்கு அவசியம் தேவைப் படுகின்ற சிமெண்ட், உருக்கு போன்ற பற்றாக்குறைப் பொருள்களின் உபயோகத்தை ஓரளவு குறைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மனதிற்கொண்டு, அரசாங்கம் தன்னுடைய வீட்டு வசதித்

[1st March 1963]

திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்துள்ளது. ஏற்கெனவே எடுத்துக் கொண்ட எல்லா வீட்டு வசதி வேலைத் திட்டங்களும் துரிதமாக நிறைவேற்றப்படும். ஆனால் புதிய வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதில் நிதானம் அவசியமென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வீட்டுவசதித் திட்டங்களுக்காக சுமார் 77 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். சிறப்பாக, சேரி அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளைக் குறைத்துக் கொள்வதில்லையென அரசாங்கம் தீர்மானித்து இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேரி அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக மட்டில் 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் போன்ற முக்கிய நகரங்களை அடுத்து மனைக் கட்டு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக மொத்த அளவில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் வேலையையும் நாம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவோம். இவ்வாறு நில ஆர்ஜிதம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதால், பின்னர் நிதி வசதிகள் பெருகும் போது நம்முடைய வீட்டு வசதித் திட்டங்களை இன்னும் விரைவில் நிறைவேற்ற முடியும். வீட்டு வசதித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பெரும் இடையூறு இருப்பது சென்னை போன்ற நகரங்களில் செங்கல் விலை ஏராளமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். எனவே, பொதுத் துறையில் இயந்திரங்களைக் கொண்டு செங்கல் தயாரிக்கும் இரு தொழிற்சாலைகளை நிறுவ அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இவைகளில் ஒன்றை மாநில வீட்டு வசதிக்குழு வினரும், மற்றொன்றை மாநிலத் தொழில் துறையினரும் நிர்வகித்து வருவார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்காகப் பட்ஜெட்டில் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பின்னிலை வகுப்பினர் நலன்

42. பின்னிலை வகுப்பினரின் நலனில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து விசேஷ அக்கறை காட்டி வருகின்றது. 1963-64 பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் ஹரிஜனங்கள், பின்னிலை வகுப்பினர் நலன் சம்பந்தமான திட்டங்களுக்காக 3 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதில் இந்த வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் வழங்குவதற்கென மட்டில் 1 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகளை வழங்கும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இதற்கென, சபையின் முன் உள்ள பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில் 23½ லட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டம்

43. அரசினர் கணிசமாகச் செலவிடும் மற்றொரு முக்கியமான சமூக நலத் திட்டம் முதியோர் பென்ஷன் திட்டமாகும். சென்ற மாதம் முதல் உப மதிப்பீடுகளைச் சபையில் சமர்ப்பிக்கும்போது நான் குறிப்பிட்டதுபோல, இத் திட்டத்தைச் செயலாற்றுவதில் மற்ற சில மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தையொட்டி இத் திட்டத்திற்கு ஓர் ஆண்டிற்கு 25 முதல் 30 லட்சம் ரூபாய் வரை தான் செலவாகுமென எதிர்பார்த்தோம். ஆயினும், இதுவரை 40 ஆயிரம் பேருக்கு இத் திட்டத்தின்கீழ் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டுவிட்டதால், அடுத்த ஆண்டுக்குரிய பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளில்

APPENDIX

[1st March 1963]

1963-64 மதிப்பீடுகள்

46. இப்பொழுது 1963-64-ம் ஆண்டின் பட்ஜெட் மதிப்பீடுகளைக் கவனிக்கலாம். இப்பொழுதிருக்கின்ற வரி விதிப்பு அளவில், அடுத்த ஆண்டில், ரெவின்யூ கணக்கில் வரவு 124 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய் என்றும், செலவு 127 கோடியே 19 லட்சம் ரூபாய் என்றும் மதிப்பிடுகிறேன். எனவே, ரெவின்யூ கணக்கில் 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. மதிப்பீடுகளை நிர்ணயிப்பதில் இப்பொழுதுள்ள விற்பனை வரி, ஸ்டாம்பு கட்டண வரி போன்ற வரிகளிலிருந்து சாதாரணமாகவே ஆண்டுதோறும் கூடுதலாக கிடைக்கின்ற வருவாயையும் மனதில் கொண்டுள்ளோம். சென்ற பட்ஜெட்டில் மேற்கொண்ட புதிய வரி விதிப்புத் திட்டங்களின்மூலம் அடுத்த ஆண்டு 9 கோடி ரூபாய் வருமெனக் கணக்கிட்டிருக்கிறோம். இங்ஙனம் நம்முடைய வருவாய் உயர்ந்திருப்பினும் திட்ட வேலைகள் துரிதமாக நிறைவேற்றி வருவதாலும், அவசரகால நிலையையொட்டி எழுந்துள்ள பல புதுப் பொறுப்புக்களை ஏற்றிருப்பதாலும், ரெவின்யூ கணக்கில் 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது.

47. ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழும் தொகை கணிசமாக விரும்பினும், நான் புதிதாக ஒரு வரியையும் விதிப்பதாக உத்தேசிக்கவில்லை. மத்திய விற்பனை வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதென, மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த வரியை மத்திய அரசாங்கம் விதித்தபோதிலும், அதை வசூலித்துப் பயன்படவது மாநில அரசாங்கமாகும். எனவே, ரெவின்யூக் கணக்கில் துண்டு விழும் தொகையில், ஒரு பகுதியை இந்த வரியிலிருந்து கூடுதலாக கட்டும் தொகை ஈடு செய்யும் என எதிர்பார்க்கலாம். தவிர, சமீப ஆண்டுகளில் மோட்டார் கார்கள், காரிராக்கள் போன்ற சில ஆடம்பரப் பொருள்களின் (Luxury Articles) மீது ஒரே மாதிரி விகிதத்தில் விற்பனை வரி விகிதக் கட்டக் கொள்கையை மாநில அரசாங்கங்கள் பின்பற்றி வருகின்றன. இக்கொள்கையைப் பின்பற்றி, மற்ற மாநிலங்கள் ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது விகிதக்கப்படும் விற்பனை வரியை உயர்த்தினால், நாடும் அப்பொருள்களின் மீதுள்ள வரி விகிதங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டியவரும். அம்மாதிரி ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரி விகிதங்களை மாற்றியமைப்பதிலிருந்து கொஞ்சம் அதிக வருவாய் கிடைக்கலாம்.

வழிவகை நிதிநிலை

48. பட்ஜெட்டில் ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழுவதைப்பற்றி நாம் பெரும் கவலைகொள்ளவேண்டியதில்லை. ஆனால், வரும் ஆண்டிலும் நமது வழிவகை நிதிநிலை தொடர்ந்து இக்கட்டாக இருக்கும் என்பதை நாம் மனதிற்கொள்ளவேண்டும். வரும் நிதி ஆண்டு ஆரம்பத்தில் நமது ரொக்க இருப்பு கணிசமானது அல்ல. ரூபாய் 20 கோடியே 75 லட்சத்திற்கு மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதோடு, 18 கோடியே 87 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மற்ற மூலதனத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கும்.

APPENDIX

1st March 1963]

இத்திட்டங்களில் சில, சென்னை நகரத்துக்கும் அதன் சுற்றுப்புறங்களுக்கும் தண்ணீர் வழங்கல் போன்ற திட்டங்கள்—நம் முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கும், பாதுகாப்பு வேலைகளுக்கும் இன்றியமையாதன. நிதி வசதியின்மை காரணமாக, இத் திட்டங்களை நாம் தாமதப்படுத்துவதற்கு இல்லை. அடுத்த ஆண்டில் கெடுவடையும் கடன்களுக்காகவும் பெருமளவிற்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டில் மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய தேவைகளுக்காகவும் மாநில அரசாங்கங்களின் தேவைகளுக்காகவும் கடனை மொத்தமாக எழுப்பும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே, மாநில அரசாங்கம் பொதுக் கடன் ஒன்றும் எழுப்பவேண்டியிராது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி, நடப்பு ஆண்டில் நாம் எழுப்பிய பொதுக் கடனுக்குச் சமமான தொகை, அதாவது சுமார் 13 கோடியே 13 லட்சம் ரூபாய் நமக்கு இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்க வேண்டும். இதைத் தவிர, நமது மாநில மின்சார போர்டு தன்னுடைய முதலீட்டுச் செலவுக்காக 3½ கோடி ரூபாயிலிருந்து 4 கோடி ரூபாய் வரையில் பொதுக் கடன் எழுப்ப முடியும் எனக் கொள்ளலாம். இருப்பினும், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நமது மக்களிடமிருந்து கணிசமான தொகையைப் பெறுவதன்மூலமே நமது வழிவகை நிதிநிலையைச் சீர்ப்படுத்த முடியும். இந்தத் திட்டத்தின் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மூன்றேற்றம் திருப்திகரமாகியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் சிறு சேமிப்பு மூலமாக 3 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கத்தக்க மாறாக, சுமார் 1½ கோடிதான் கிடைக்குமென இப்பொழுது மதிப்பிடப்படுகிறது. நம் மாநிலத்தில் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், புத்துயிர் அளிக்கச் சரிபத்தில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் இக் திட்டத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளுமாறு செய்கிறார்களோம். இதற்கான நிர்வாக அமைப்பையும் வலுப்படுத்தியிருக்கிறோம். நாட்டின் தற்போதைய நிலையில் அதிக அளவிற்குச் செரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஒவ்வொரு குடும்பமும் உணர்வுகின்ற வகையில் நாம் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஒரு மகத்தான மக்கள் நெருக்கமாகச் செய்ய வேண்டும். இவ்வகையில், பொதுமக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டி சேமிப்புத் திட்டம் வெற்றிபெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் இச் சபையிலுள்ள நாம் எல்லோரும் பங்கு கொள்ளவேண்டும்.

முடிவுரை

49. இந்த பட்ஜெட் எந்தப் பின்னணியில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அதை மனதிற்கொண்டு பட்ஜெட்டின் பல அம்சங்களை நாம் ஆராயவேண்டும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் நமது பட்ஜெட் நம்முடைய அபிவிருத்திக் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு கருவியாகப் பயன்பட்டுள்ளது. இன்று தேசியப் பாதுகாப்பு என்ற மற்றொரு லட்சியத்திற்கும் அது வழிவகை செய்ய வேண்டியுள்ளது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந் நாட்டு மக்களின் மூன் சமர்ப்பிக்கையில் அதை உருவாக்கிய

APPENDIX

[1st March 1963]

இதற்கென 1 கோடியே 22 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். எந்தச் சமூக நலத் திட்டத்தின் வெற்றியும் அதை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளின் மனப்பான்மையைப் பொறுத்திருக்கும். இந்தத் திட்டத்திற்கு இப்போது நாம் எதிர்ப்பார்க்கும் கூடுதல் செலவை சபை ஏற்கத் தயங்காது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முன்னேற்றம்

44. திட்டங்களின் பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றி இதுகாறும் விரித்துக் கூறினேன். இப்போது திட்டம் முழுவதுமாக எங்ஙனம் நிறைவேறியுள்ளது என்பதைப் பரிசீலனை செய்யும் நிலையில் உள்ளோம். சட்ட சபையில் சமர்ப்பித்துள்ள பட்ஜெட் திட்டங்களிலிருந்து உருவாகின்ற திட்டத்தின் அளவு 59 கோடியே 83 லட்சம் ரூபாயாகும். பல வேலைத் திட்டங்களின் விவரங்களைப் பற்றி நான் இதுகாறும் கூறியவற்றிலிருந்து, மத்திய அரசாங்கத் திலிருந்து அடுத்த ஆண்டு கிட்டுகின்ற உதவி 4 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், முக்கியமான எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் போதிய தொகை ஒதுக்கியிருப்பது நன்கு விளங்கும். 1961-62-ல் 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். இப்போது சபையின்முன் உள்ள திருத்த மதிப்பீடுகளிலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் திட்டச் செலவு 58 கோடியே 32 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருக்குமென்பது தெரியும். 1963-64 பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் திட்டச் செலவுகளுக்காக 59 கோடியே 83 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து, திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டு இறுதிக்குள் திட்டத்தில் சுமார் 58 சதவிகிதம் நிறைவேறிவிடும் என்பதும் தெளிவாகிறது. தேசிய நெருக்கடி காரணமாக, நமக்குப் புதிய பொறுப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்றாலும், நமது திட்டத்தின் முக்கியமான எல்லாப் பணிகளுக்கும் போதிய தொகை ஒதுக்கியுள்ளதை மேலே சொன்ன புள்ளி விவரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சுருங்கக் கூறின், நாம் ஏதாகிலும் கணிசமான அளவிற்குக் குறைந்திருப்பது கட்டிட வேலைகளைத்தான். மத்திய உதவியில் 4 கோடி ரூபாய் வெட்டு இருந்தாலும், எவ்விதக் குறைவுமின்றி நமது திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்ற முடிகிறது என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் பல ஆண்டுகளாகவே அத்தியாவசியமில்லாத செலவினங்களை நாம் கட்டுப்படுத்தி வந்திருப்பதுதான். எழுதுபொருள்களிலும், பிரயாணப்படி வகையிலும், அலுவலகச் சில்லறைச் செலவுகள் வகையிலும் மேற்கொண்டு சிக்கனம் செய்ய நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். திட்ட வேலைகள் அல்லது பாதுகாப்பு வேலைகள் தவிர, வேறு எதற்கும் புதிதாகப் பணியாளர்களைக் கூடியவரை அனுமதிப்பதில்லை என்ற கொள்கையை நாம் இப்பொழுது பின்பற்றி வருகிறோம். இப்பொழுது நாட்டிலுள்ள நிலைமையில் இது போன்று பலவகைகளிலும் நமது நிதி வசதிகளைப் பேணுவதன் மூலம்தான் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிக இன்றியமையாத நமது திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்.

1962-63 திருத்த மதிப்பீடுகள்

45. இனி, நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகள், அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட் மதிப்பீடுகள் இவற்றைப்பற்றிய சில முக்கிய புள்ளிவிவரங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஜூன்

APPENDIX

1st March 1963]

மாதம் இவ்வாண்டு வரவினங்களை, புதிய வரி விதிப்புகளையும் உள்ளிட்டு, சுமார் 113 கோடியே 15 லட்சம் எனவும், செலவினங்களை சுமார் 116 கோடியே 1 லட்சம் எனவும் மதிப்பிட்டிருந்தேன். திருத்த மதிப்பீடுகளிலிருந்து, ரெவின்யூ கணக்கில் வரவு 117 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாயாகவும், செலவு 120 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயாகவும் உயர்ந்துள்ளது தெரியும். ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழுவது 2 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய். சென்ற பட்ஜெட்டில் நான் அறிவித்த புதிய வரி விதிப்புத் திட்டங்களின் மூலம் நமக்குக் கிட்டியுள்ள அதிக வருவாயைப் பற்றி கணம் அங்கத்தினர்கள் அறிய விரும்புவார்கள். நான் அச்சமயம் புதிய வரிகளின்மூலம் 7 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் தொகை கிட்டுமென எதிர்பார்த்திருந்தேன். வரி விதிப்பு யோசனைகளில், தண்ணீர்த் தீர்வை உயர்வும், நகரப்புற நிலவரித் திட்டமும் இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. தவிர, மோட்டார் வண்டி வரி போன்ற சில வரிகள் விஷயத்தில் சட்டமாக்குவதற்கு முன் சில சலுகைகளைக் காண்பிக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும், புதிய தொழில்களுக்கு வரி விலக்குத் தந்தாலும், சென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்குட்பட்ட தொழில்களுக்குக் குறைந்த விகிதத்தில் வரி விதித்தாலும், மின்சார உபயோக வரியிலிருந்து எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வருவாய் கிட்டவில்லை. கடந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்த புதிய வரிகளிலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் 4 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய்தான் கிட்டுமென இப்பொழுது எதிர்ப்பார்க்கிறோம். புதிய வரிகளின்கீழ் ஏற்பட்ட குறைவை, ஏற்கனவே யுள்ள விற்பனை வரி போன்ற வரிகளிலிருந்தும், மின்சார போர்டுக்குக் கொடுத்துள்ள கடன், மற்ற கடன்கள் இவற்றின்மீது பெறும் வட்டியிலிருந்தும் கூடுதலாகக் கட்டியுள்ள வரவுகள் ஓரளவுக்கு ஈடுகட்டியுள்ளன. திருத்த மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள கூடுதல் செலவைப் பொறுத்தவரையில், அது பெரும்பாலும் அபிவிருத்தித் துறைகளில்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதுவும் சிறப்பாக கல்வி (1 கோடியே 53 லட்சம் ரூபாய்), மருத்துவம் (50 லட்சம் ரூபாய்), தொழில்கள் (1 கோடியே 8 லட்சம் ரூபாய்) துறைகளில் தான் என்பது தெரியும். திட்டத்தில் சேராத பகுதியில், போலீஸ், முதியோர் பென்ஷன் என்ற இரண்டு இனங்களிலும் அதிகச் செலவாகியிருக்கிறது. மூலதனச் செலவைப் பொறுத்த வரை, திருத்த மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள தொகை (18 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய்) ஏற்கனவே பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் நிர்ணயித்த தொகைக்கு (ரூபாய் 18 கோடியே 85 லட்சத்துக்கு) ஏறக்குறைய சமமாகும். இவ்வாண்டு நிதி மார்க்கெட்டின் நிலை சாதகமாக விருந்ததால், ஏற்கனவே நாம் எதிர்பார்த்த 10 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, 13 கோடியே 13 லட்சம் ரூபாய் பொதுக் கடனாக எழுப்ப முடிந்தது. ஆனால், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிடக் குறைவாகத்தான் கிடைத்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் நம்முடைய வழிவகை நிதி நிலை (ways and means) சரளமாக இல்லை. எனினும், நடப்பு நிதி ஆண்டின் இறுதியில் 73 லட்சம் ரூபாய் இருப்பு இருக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

APPENDIX

[1st March 1963]

வர்கள் உலக சமாதானத்தின் அடிப்படையில்தான் திட்டத்தை வெற்றிகரமாய் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை உணர்ந்திருந்தார்கள். உலகெங்கும் சமாதானம் நிலவுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் நாம் நம் மாபெரும் தலைவரின்கீழ் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்க, நம் நாட்டு மண்ணிலேயே ஆக்கிரமிப்பு நடந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. இந்த ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிப்பதில் நட்பு நாடுகளிலிருந்து நமக்கு உதவி கிடைப்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், நமது தற்காப்பு அமைப்பு களைப் பலப்படுத்தி, இனியும் ஆக்கிரமிப்பு நடந்தால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த நாட்டைத் திரட்டுகின்ற பெரும் பொறுப்பு—கடமை—மகத்தான இந்த நாட்டின் பிரஜைகளான நம்மைச் சேர்ந்ததாகும். ஏனென்றால், இது தன்மான உணர்ச்சியுள்ள, சுதந்திர நாடாகும். வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிக்கத் தயார் செய்துகொள்ளும் அதே நேரத்தில், நம் மக்களின் சுமுக, பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்ற நமது நீண்டகால இலட்சியத்தை மறந்துவிட முடியாது. பாதுகாப்பு அபிவிருத்தி, இந்த ஓரண்டு இலட்சியங்களுக்குள் முரண்பாடு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இவையிரண்டையும் ஒருங்கே அடையவேண்டுமென்றால் நம் முடைய ஆள் பலம், பொருள் பலம் எல்லாவற்றையும் திரட்ட வேண்டும். அப்படித் திரட்டுகையில், தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டி நேர்ந்தால், சுதந்திர நாட்டினர் என்ற முறையில் நாம் பின்வாங்கக் கூடாது. நெருக்கடியின் முன்னிலையில் நம் மக்களுடைய ஒற்றுமை உணர்ச்சி, தியாக உணர்ச்சி இவற்றைக் கடந்த சில மாதங்களில் கண்கூடாகக் கண்டுள்ளோம். எல்லாத்தரத்தினரும், முக்கியமாக ஏழை, எளிய மக்கள், தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு மனமுவந்து வழங்கியிருப்பதிலிருந்தும், பாதுகாப்பை யொட்டிய பற்பல பணிகளுக்குத் தங்கள் சேவைகளை அர்ப்பணிக்க முன்வந்திருப்பதிலிருந்தும், வாய்ப்பளித்தால், நம் மக்கள் எதற்கும் சுயங்கமூட்டார்கள் என்றும், பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி இரண்டிற்குமே தேவையான நிதி வசதிகளைத் திரட்ட முடியும் என்றும் நம்பிக்கை பிறக்கிறது. இக் தருணத்தில், பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இம் மன்றத்தில் உள்ள நம் எல்லோருக்கும் புனிதமான கடமையொன்றுண்டு. அதுதான் தோட்டங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் உள்ள பலதரப்பட்ட நம் மக்களின் சக்தியையெல்லாம் அக்கப் பணிகளில் திருப்பி நம்முடைய பொருளாதாரம் இன்னும் வேகமாக முன்னேறுகின்ற சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பதாகும். அங்ஙனம் செய்தால் பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி என்கிற இரண்டு இலட்சியங்களையும் நிச்சயமாக நம்மால் அடைய முடியும். இந்த பட்டுட்டை அராய்கையில் இக் கருத்துக்களையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதிற்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த பட்டுட்டை சபை ஏற்கவேண்டுமென்று கோரி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st March 1963]

இணைப்பு I.

[1956-57 முதல் உள்ள கணக்குகள் 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த அடிப்படையில் அமைந்தது.]

தமிழ் நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்.

பெருந்தலைப்புகள்.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
மத்திய ஆயத் தீர்வைகள் கார்ப்பொரேஷன்	..	..	1,66-49	1,82-56	1,75-14	3,14-43	5,88-53	6,03-51	6,09-04	*	*	*	*
நீக்கலாக இதரவருமான வரி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வருமான வரியில் பங்கு.	23-50	..	5,67-38	5,59-54	5,23-85	6,16-07	6,36-72	6,66-29	7,34-11	7,87-20	8,00-00	7,75-00	8,00-00
விவசாய வருமான வரி	..	..	..	141-94	1,12-51	1,29-67	86-55	1,53-49	1,34-48	1,41-51	1,42-00	1,36-00	1,36-00
சோத்து வரி	..	..	..	17-57	22-35	28-41	26-18	30-26	29-32	40-49	38-00	38-00	40-00
இரயில்வே கட்டண வரி	..	..	..	..	..	31-07	70-37	84-43	89-77	†	†	†	†
தலைவர்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பாசன வருவாய் உள்பட மொத்த வருவாய்.	7,00-78	..	5,95-41	5,97-34	6,19-86	6,91-52	6,67-34	7,04-62	7,40-21	6,83-32	6,82-74	6,82-94	8,29-94
ஆயத் தீர்வைகள்	3,72-22	..	27-22	28-62	30-29	27-97	22-63	22-94	24-68	33-09	26-04	29-93	29-90
வாகன வரி	81-23	..	3,59-89	4,00-87	4,37-73	4,54-29	4,99-58	5,49-51	6,05-10	7,02-72	7,42-50	10,24-60	11,50-24
விற்பனை வரி	..	..	..	..	..	..	14,76-11	16,74-53	19,11-53	21,25-61	23,19-04	23,69-15	25,76-41

* 1961-62 கணக்குகளில் ரூ. 655-49 லட்சமும் 1962-63 திட்ட மதிப்பீட்டில் (திருத்தியது) ரூ. 8,02 லட்சமும், 1962-63 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 8,76 லட்சமும், 1963-64 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9,00 லட்சமும் "மத்திய ஆயத் தீர்வைகளில் மாநிலங்களின் பங்கு" என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளன.

† "LV1. மத்திய உதவி மானியங்கள்" என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

APPENDIX

தமிழ் நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1962-63.

APPENDIX

[1st March 1963]

மிகுந்த தலைப்புகள். 1938-39. 1954-55. 1955-56. 1956-57. 1957-58. 1958-59. 1959-60. 1960-61. 1961-62. திட்ட திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

திருத்த மதிப்பீடு, 1963-4. (13)

[1st March 1963]

1st March 1963]

பாதுகாப்பு—													
நேரடி வருவாய் † (சுழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்.	..	6-31 —38-39	6-59 —44-32	7-23 —45-46	9-14 —57-72	9-57 59-46	10-42 —64-57	11-08 —78-64	10-61 —91-56	11-52 —1,23-70	11-40 \$	11-09 \$	11-09 \$
நிகர வருவாய்	..	—32-08	—37-73	—38-24	—48-58	—49-89	—53-95	—67-56	—80-95	—1,12-18	11-40	11-09	11-09
பாதுகாப்பு—													
நேரடி வருவாய் † பொதுப் பணிகள்	..	1-99 25-12	2-23 1,11-38	2-42 1,14-67	2-08 1,28-73	1-89 99-11	2-26 1,10-45	2-35 1,40-81	2-24 1,42-25	2-52 1,13-86	2-48 80-67	2-47 1,01-08	2-21 94-09
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்.	..	42-51	5,97-21	7,03-08	8,13-43	2,54-27	..	..	..	..	..	..	..
சுழிக்கவும்—(நடைமுறைச் செலவுகள்) நிகர வருவாய்	..	—24-81	—3,71-79	—4,52-08	—5,26-02	—2,20-07	..	..	..	..	..	..	..
..	..	17-70	2,25-42	2,51-00	2,87-41	34-20	..	..	..	..	..	..	..
மொட்டார், நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த வருவாய்கள் (அரசாங்கப் பல் துறை) (அ).													
(சுழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்	..	..	1,42-54	1,53-35	1,81-21	2,13-34	2,27-55	2,51-46	3,15-14	3,69-27	4,05-65	4,31-54	4,63-45
நிகர வருவாய்	..	..	25-85	25-22	31-30	27-82	28-07	31-88	20-11	22-38	4,05-65	4,31-54	4,63-45

* “விரிபான வரி” என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† “LI-A” சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள், மத்திய அபிவிருத்திப் பணிகள் மூலம் வருவாய்” என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ நிலவரி அட்டைகளிலே.

§ 1962-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செவ்வியப் பக்கத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

|| இத்தகைய சமூகப் பணிகளை அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினர் உதவித் தொகை, மத்திய அரசினர் உதவி மானியம் என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

¶ பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டதால், எந்த நிறுத்தங்களும் செய்யப்படவில்லை.

** பலவகை, சமுதாய வளர்ச்சி, தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களின் கீழ் சேர்த்து கொள்ளப்பட்டது—1960-61-ல் கணக்கு 38-65 லட்ச ரூபாயும், 1961-62-ல் திட்ட மதிப்பீட்டில் (திருத்தி) 36-01 லட்ச ரூபாயும்.

(அ) 1949-50-க்கு முன்பு வரவுகள், “பலவகையும் நடைமுறைச் செலவுகளும்” என்ற ரெவின்யூக் கணக்கின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டு, “பலவகை” என்றும் செலவுத் தலைப்பில் காட்டப்பட்டது.

(ஆ) “XXXII.—பலவகை, சமூக, அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்” என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

	1962-63.											
	1958-59	1959-60	1960-61	1961-62	1962-63	1963-64	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
பெருந்தகையுள்.	2-88	13-07	11-32	16-06	9-09	9-26	4-33	15-30	16-39	18-60	18-17	18-78
மேலு வங்காளச் சம்பளம்— ஓய்வூதிய அலுவலர்கள், ஆய்வி குறித்த உதவித் தொகைகளும் வருவாய் தொகைகளும்.	3-96	13-16	12-79	9-76	11-76	19-07	18-70	22-01	39-60	36-75	34-67	35-76
எழுது பொருளும்-அச்சுத் தரையும்.	45-63	1-31-89	1-77-08	1-75-17	1-39-19	1-30-63	1-69-24	1-99-35	2-52-28	2-61-84	2-34-92	2-42-66
காட்டுவனம் † பலவகை—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
அரசாங்கப் பஸ் போக்கு வரத்துத் தொகு மூலம். மொத்த வருவாய் (உ).	14-58	1-23-02	87-10	74-90	2-39-03	2-56-63	3-69-39	(உ) 5-93-03	99-80	83-81	1-66-66	89-17
இதர இனங்கள்	14-58	1-23-02	87-10	74-90	2-39-03	2-56-63	3-69-39	(உ) 5-93-03	99-80	83-81	1-66-66	89-17
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பூனியன் உதவி மானியங்கள் மத்திய, மாநில அரசாங்கத் தாராளமையே பலவகைச் சரிக்கட்டுதல்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வாணிக, இதர நிறுவனக் கனிடமிருந்து பங்கு வீதங் கள் முதலியன.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
திறப்பு வருவாய் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
ரெவின்யூச் செம நிதியி லிருந்து மாநில வகையில்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சமூகாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபி விருத்தி வேலைகள் கணக்கில் வருவாய்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

[1st March 1963]

1st March 1963]

	1962-63.											
	1958-59	1959-60	1960-61	1961-62	1962-63	1963-64	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
தற்காப்புச் செலவுகள் கூடுதல் வரி விதிப்புக்கான, மொத்த வரவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பெரு மொத்தம்	16,13-45	43,32-88	52,09-48	56,23-21	62,56-36	69,95-07	81,10-65	92,03-27	92,17-84	1,13,15-09	1,17,10-12	1,24,45-09
கார்ப்பொரேஷன் வரி நீக்கலாக இதர வருமான வரிகள்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நிலவரி ..	25-36	79-42	80-09	98-58	1,12-08	1,72-83	1,68-73	1,75-05	1,08-70	78-73	65-03	76-06
ஆயத் தீர்வைகள் ..	32-18	38-02	6-18	6-76	7-04	6-24	5-53	5-41	†	†	†	†
வாகன வரி— நாட்டாண்மைக் கழகங் களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	72-77	68-15	66-06	63-74	60-46	60-31	60-21	54-26	*	*	*	*
இதர தொகுச் செலவு ..	2-29	9-11	11-04	11-61	11-34	13-09	13-24	12-90	15-15	12-67	13-80	13-36
விநியோக வரி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர வரிகளும் இல்லா தனம்—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நாட்டாண்மைக் கழகங் களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பங்கு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர தொகுச் செலவு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
முத்திரைத் தொகு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பத்திரப்பதிவு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கட்டணங்கள், இதர பொறுப்பு களைத் தட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
(எழிக்கலம்)—வாணிகத் தொகுவினருக்கு மாற்றப் பட்ட வட்டி.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட நிகரத் தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

APPENDIX

* "இதர பலவகை உதவித் தொகைகளுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது" என்பதன்மீதுச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
† "விநியோக வரி" என்பதன்மீதுச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
‡ இத்தொகைகள் சம்பந்தமான அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினர் உதவித் தொகை, மத்திய அரசினர் உதவி மானியம் என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.
§ 1962 ஏப்ரல் 1 முதல் XVI, வட்டி என்பதன்மீது வரவாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.
(உ) 1949-50 முதல் மொட்டா-நீர்வழி போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் என்பதன்மீது வரவுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. (b) மத்திய ஆயத்தீர்வைகள் என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளன.
(உ) "XXXI—சமூக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்" முத்திரைத் தொகுவின என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.
(உ) "XXXIX—தொகுவினங்கள்" என்பதன்மீதுச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
(உ) கம்பெனி வரி விதிப்பு மாற்றத்தின் விளைவாக, வருமானவரி பங்கு குறைவடைந்த சரிக்கட்ட மத்திய அரசினரிடமிருந்து மான்யத்திற்கென ரூ. 209-83 லட்சம் இதில் அடங்குகிறது.

இடம்
மதிப்பீடு
(திருத்தியது).

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)
- (6)
- (7)
- (8)
- (9)
- (10)
- (11)
- (12)
- (13)

ஆ. ரெவினியூக் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.

கிறப்புச் செலவினங்கள்—
வருவாய்க் கணக்கிற்கு
மாற்றுப்பட்ட மாநில
வாணிகத் திட்டங்களின்
மீது நிரைச் செலவு.

பிற இனங்கள்	17-47	6-44	2-71	3-24	2-69	9-70	2-95	2-18	1-49	1-57	1-46
மது நுகரத் செயல்.	..										
மொத்தம்	17-47	6-44	2-71	3-24	2-69	9-70	2-95	2-18	1-49	1-57	1-46

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்
களும், தேசிய வளர்ச்சித்
திட்டமும், தல அபி
விருத்தி வேலைகளும்.
ரெவின்யூச் சேம நிதிக்கு
மாற்றியது.

16,09-72	47,24-52	54,55-61	56,86-66	59,15-02	68,35-37	80,57-70	91,09-43	1,01,79-11	1,16,01-15	1,30,02-12	1,37,19-35
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	------------	------------	------------	------------

முடிவாக உபரி
பற்றாக்குறை
பற்றாக்குறை--].

• மூலதனக் கணக்கின்பீழ்க் காட்டப்படுகின்றன, புள்ளி விவரம்—
954.38 11 68.50

..	2,54-38	11,66-50	3,68-74	-6,25-08	16-00	1,18-21	-32-36	38-80
† 37—சமுதாய அலிருத்தித் திட்டங்கள்,	தேசிய வளர்ச்சிய் பணித் திட்டங்கள்,	ஸ்தல அபிருத்திப் பணிகள் என்பதன்மீது காட்பட்டிருக்கிறது.						

[1st March 1963]

இணைப்பு II.

1953-54 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-57 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

1st March 1963]

மூலதனச் செலவின் விவரம்

உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1955-56.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.	1961-2.	1961-2.	1962-3.	1963-4.
திட்டத்தின் விரமம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1955-56.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.	1961-2.	1962-3.	1963-4.
திட்டத்தின் விரமம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1955-56.	1956-7.	1957-8.	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.	1961-2.	1962-3.	1963-4.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						(நாடாய் லட்சத்திவ்.)

வ. பாசன சுப்பர்தலை மதலிய திட்டங்கள்.

செழும் பவானித் திட்டம்	9,96-00	10,20-66	16-52	83	—	61	—	4-95	1-48	1-52	10,35-45	2-99	—3-62	50
மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம்.	2,67-00	1,61-34	9-36	7-13	3-31	80	14	48	1,82-26	3-70	4-37	..	..	
மலம்புழாத் திட்டம்	4,42-00	4,23-94	14-79	..	..	..	..	..	4,38-73	..	..	..	..	
மணிமுத்தாறு திட்டம்	3,98-00	3,92-21	92-43	40-24	14-14	6-15	7-50	—3-30	5,22-07	—5-28	1-62	—4	..	
ஓரணியாறு திட்டம்	1,04-00	74-10	18-34	6-64	88	01	37	01	99-61	..	..	..	..	
வாலையாறு திட்டம்	1,00-00	94-92	4-25	..	..	..	..	..	99-17	..	..	..	..	
மல்கலை திட்டம்	88-65	50-69	8-86	78-22	14-12	5-53	53	—1-02	59-65	—3-08	—77	—53	..	
சுமராவதித் திட்டம்	2,97-00	1,36-83	1,03-80	32-56	19-42	16-92	28-87	1-20	3,26-89	—1-93	4-91	3-29	..	
வைகைத் தேக்கத் திட்டம்	3,00-00	83-99	34-55	32-56	19-42	16-92	28-87	1-20	1,83-67	—1-93	4-91	3-29	..	
சோதனூர்த் திட்டம்	2,89-00	82-70	90-40	50-49	14-29	5-22	2-22	09	2,48-31	—82	53	—33	..	
செருங்குறித் திட்டம்	1,84-00	40-92	58-33	38-96	18-24	3-53	31	—49	1,59-18	1-63	44	47	..	
கடனை வாய்க்கால் திட்டம்	1,56-65	..	1-72	15-34	57-79	98-85	48-57	2-83	2,25-10	—4-33	4-43	27	..	
புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம்.	1,42-43	..	1-91	16-09	64-53	86-43	21-95	7-01	1,97-92	4-11	4-07	4-57	..	
லீனா தேக்கத் திட்டம்	61-37	..	..	3-50	30-03	25-15	1-15	3-46	56-37	1-08	99	46	..	
நீரைக்கரைத் தேக்கத் திட்டம்.	49-56	..	47	..	..	..	..	..	47	..	..	..	..	
பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம்.	30,00-00	..	..	..	92	1,61-84	2,73-76	4,13-27	8,39-79	4,52-39	4,10-89	4,62-35	..	

1962-3

[1st March 1963

APPENDIX

ஈ. மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவு.

[illegible]

1962-63.

[1st March 1963]

APPENDIX

1st March 1963

APPENDIX

• **LVI-A** சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்திப் பணிகள் மூலம் வருவாய் ஏற்படுத்தும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

↑ பொது நிர்வாகத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. “**33 B.** சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்திப் பணிகள்” என்பதற்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“47. பலவகைத் துறைகள்” என்பதன்மீட்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

|| அட்டவணையில் உள்ள சாதிகள், மலைச்சாதிகள் முதலியோரின் நலனுக்கான 3,56.19, 3,36.82, 3,89.52, செலவு இடில் அடங்குமறுது.

பா. "36. பலவகைத் துறை" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை நகர பல பாதாள போக்குவரத்துத் துறை நல அமைச்சர் 1975-07 முதல் 1976-07 வரையிலுந்து கீழ்க்கண்ட கார்ப்பரேட்டினர்.

Appendix

[1st March 1963

APPENDIX

* பூர்த்தியான, பூர்த்தியாகாத பல வேலைகள் அடங்குகின்றன. எனவே உத்தேசச் செலவு கொடுக்கப்படவில்லை.
† தற்போதையத் தமிழ்நாட்டிற்குச் சம்பந்தப்பட்டவை.
‡ 1957 ஜூலை 1-ம் தேதி முதல் மாதிலி மின்சார சபை செய்த செலவு.

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி:

சட்டங்கள் சாலை வேலைகள் (பணியாளர், இயந்திரங்கள், தள வாடகைகள் உட்பட), இயந்திர வழங்கிய நாடாண் மைக் கழகங்களுக்கு மானி யங்கள், சாலை வேலைகளுக்காக நாடாண்மைக் கழகக் களுக்கு மானியங்கள், பணியாளர்களுக்கான வீதா ளர் வேலை, மொத்தக் குறைப்புத்தொகை.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	1962-3			(12)	(13)
											1946-7 விருந்து 1956-6 உரை.	1956-7.	1957-8.		
..	..	..	4,72-24	1,03-20	1,50-63	1,93-88	2,47-88	3,23-43	4,06-98	18,97-24	4,76-65	4,24-10	2,53-38		
..	..	..	43-25	72-94	75-68	1,12-14	1,29-89	1,56-33	5,89-13	1,60-93	1,87-54	1,67-33			
..	..	..	14-75	16-30	— 3-14	— 2-14	— 2-14	— 2-14	22-49	— 2-14	— 2-14	— 2-14			
..	..	..	26-13	31-49	— 3-96	— 3-96	— 3-96	— 3-96	41-78	— 3-96	— 3-96	— 3-96			
..	..	..	6-86	13-56	12-01	15-70	22-84	23-63	94-60	33-98	34-06	33-83			
..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..			
..	..	..	4,72-24	1,93-19	2,84-92	2,75-37	3,69-62	4,70-06	5,79-84	26,45-24	6,30-66	6,39-60	4,38-34		

உ. - பொதுப் பணிக்குக்கான மூலதனச் செலவு.

(ரூபாய் லட்சத்திலே)

மொத்தம் ..

ஊ. ஜமீன்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு.

[1st March 1966]												
மேன் பணத்தொகை நஷ்ட	..	5,41.24	13.43	3.98	68.64	82.40	1,25.59	16.45	8,51.73	14.00	12.25	4.50
சமீப இலக்காலத்தொகை												
கொடுத்ததும்.												
<u>எ. காட்டு வள மூலத்தைக் கெலவு.</u>												
காட்டு வள வேலைகள்	..	..	7.64	17.55	19.51	24.05	29.25	32.99	1,30.89	41.06	55.29	58.14

1st March 1963]

எ. பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்திக்கான மூலத்தைச் செலவு.

தகவல்கள்	18-17	11-33	17-41	2-72	38-25	42-18	53-46	5-31	10-39	27-20
(இருப்புகள்).										
நிரம	32-98	42-97	40-07	57-00	61-16	21-69	2,55-17	0-28	28	
நிரவழங்குத் திட்டங்கள்.										
தேசிய நிரவழங்குத் திட்டமும், சுகாதாரமும்.	9-49	14-61	30-67	30-47	5-88	7-40	86-76	13-50	7-80	2-07
நிரவழங்குவதற்கு சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியம்.	7-29	11-17	1-26	1-26	1-26	1-26	13-42	1-26	1-26	1-26
மூன்று நிரவழங்குத் திட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தல்.										
மொத்தம்	31-59	79-49	52-73	86-91	95-26	75-20	4,21-18	18-03	21-06	28-01

ஐ. விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சிக்கு மூல்தனச் செலவு.

	..	..	2-70	2-67	0-74	1-08	4-16	11-35	8-66	8-69	1-25
அரசாங்க விதைப் பண்ணை கஷ்டக்காக தீவர ஆர்ஜிதம்.	..	..	2-70	2-67	0-74	1-08	4-16	11-35	8-66	8-69	1-25

[1st March 1963]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1962-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55.57	5,55.57
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,72.75	8,72.75
ஆகஸ்டு 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	12,20.72	12,20.72
செப்டம்பர் 1961	1972-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	10,43.51	10,43.51
ஆகஸ்டு 1962	1974-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	13,13.00	..

(ii) நிலையான சிறப்புக்கடன்கள்.

	மொத்தத் தொகை.
	ரூபாய்.
(1) 1796-1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	1,33,000
(2) 1796-1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	10,500
(3) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வைப்புத் தொகை	41,770
(4) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட வைப்புத் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்குக் காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	66,878
மொத்தம்—(ii)	2,52,148
அல்லது	2.52 லட்சம்

கருக்கம்.

(மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களும், திருமயப் பெறமுடியாத விசேஷக் கடன்களும்.)	
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	10,14.79
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	19,78.61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள்	26,92.55
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு	66,85.95
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1962-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	52.31
(6) மக்கள் தொகை வீதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெற முடியாத கடன்கள் விஷயமாக நமது பங்கு	67,38.26
(7) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத விசேஷக் கடன்கள் நிலை காரணமாக 1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு	1.29
	67,39.55

[1st March 1963]

மத்திய அரசினரிடமிருந்தும் தீயேச்சையின் அதிகார சபைகளிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று செல்லாகாமல் உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள், மக்கள்தொகை வீதாச்சாரப்படி சீரமைத்துத் தமிழ் நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கைக் குறிக்கிறது.)

அ. தமிழ்நாடு அரசினர் பெற்றுள்ள கடன்கள்.

	1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த செல்லாகாத கடன்களில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.
(1)	(2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மானாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்	1,30.47
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	20,07.96
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	17,15.14
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1962 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில்	1,95,72.94
மொத்தம்—அ.	1,44,25.61

ஆ. முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

	1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசினர் எழுப்பிய கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.
(1)	(2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
சுயாட்சிக்கு முந்திய கடன்	1.56
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	68.84
மொத்தம்—ஆ.	70.40

இ. சுயேச்சை அதிகார சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடன்கள் (1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்தபடி).

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
தேயேயக் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி—கிடங்குச் சபை	75.54
இந்திய ரிசர்வ் பாங்கினைச் சேர்ந்த தேயே விவசாயக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியிலிருந்து கடன்கள்	2,62.93
அகில இந்தியக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் கமிஷன்	— .15
இந்திய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்	2,33.69
மொத்தம்—இ.	5,72.01
பெரு மொத்தம்—அ + ஆ + இ.	1,50,68.06

APPENDIX

[1st March 1968]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்மீது தமிழ் நாடு திட்டவேலைகளின்

செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

முகிய அபிவிருத்தித் திட்டப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (1961-62).	கணக்குகள் (1961-62).	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது (1962-63).	திருத்த மதிப்பீடு (1962-63).	திட்ட மதிப்பீடு (1963-64).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
IV. போக்குவரத்தும்; செய்தித் தொடர்பும்—					
சாலைகள்	11,00	2,20	2,05	2,35	2,34
உல்லாசப் பயணம்	35	..	6	3	..
மொத்தம்—IV ..	11,25	2,20	2,11	2,38	2,34
V. கல்வி—					
கல்வி	25,43	2,59	3,98	4,50	5,39
கலாச்சார நடவடிக்கை	21	2	3	4	2
தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	6,52	73	1,20	1,17	1,39
மொத்தம்—V ..	32,16	3,34	5,19	5,71	6,70
VI. சுகாதாரம்—					
தண்ணீர் வழங்கல்-வடிகால்— சென்னை மாநகராட்சி மன்றம்.	2,00	46	1,00	81	1,45
நகரப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	7,50	1,13	1,41	1,34	1,05
கிராமப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	1,50	38	14	15	4
மற்றச் சுகாதாரத் திட்டங்கள் ..	10,50	3,04	2,75	2,71	2,52
மொத்தம்—VI ..	21,50	5,01	5,30	5,01	5,06
VII. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்					
.. .. .	3,26	75	71	80	74
VIII. சமூக நலன்					
.. .. .	52	..	3	6	5
IX. தொழிலாளர் நலன்					
.. .. .	1,33	9	26	20	41
X. வீட்டு வசதியும், நகர அபிவிருத்தியும்					
.. .. .	7,00	1,14	1,42	1,32	92
XI. புள்ளிவிவரம்					
.. .. .	24	..	4	2	3
XII. பலவகை					
.. .. .	35	4	6	6	6
மொத்தம் ..	2,90,89	50,00	57,27	55,52	59,83

கு. 25 ஸ்டீம் ஒருமொத்த செலவு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1st March 1968]

APPENDIX

Speech of Sri M. Bhaktavatsalam, Finance Minister, presenting the Budget for 1963-64 to the Madras Legislature on 1st March 1963.

Introduction

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1963-64. The Accounts for 1961-62 and the Revised Estimates for 1962-63 are also before the House. While presenting my first Budget after the General Elections I had indicated that on the basis of preliminary actuals then available the Revenue Deficit for 1961-62 might be of the order of Rs. 8,50 lakhs. The final figures for the year now before us disclose a higher revenue deficit of Rs. 9,61 lakhs. The Budget Estimates for 1962-63 presented to the Legislature in June last had envisaged a revenue deficit of Rs. 2,86 lakhs after taking credit for the additional taxation measures announced in that Budget. The Revised Estimates for the year now presented to the House reveal that the deficit for the current year would be more or less at the level originally anticipated and it would in fact be Rs. 2,92 lakhs. We will realise in 1963-64 the full yield from all the measures of additional taxation agreed to by the House. But even so, the estimates before the House disclose a revenue deficit of Rs. 2,74 lakhs.

Impact of National Emergency on Budget

2. The Budget Estimates now presented to this House reveal in a measure the combined impact on the State Budget of the National Emergency and the increasing tempo of execution of Plan schemes. The unprovoked aggression on our frontiers has underlined the need for this country to increase its defence potential and remain in a state of preparedness against aggression from any quarter. It is of course primarily the responsibility of the Central Government to take measures for the defence of the country against aggression and I have no doubt that the nation will not grudge the additional burdens on account of increased expenditure on national defence. The State Governments have also an important part to play in assisting the Central Government in building up the defence potential of the country. It should not therefore be surprising that the National Emergency has left its mark also on the State Budget both on the expenditure side and on the revenue side.

3. While presenting the First Supplementary Estimates for the current year to the House last month, I had occasion to refer briefly to some of the additional items of expenditure entailed by the National Emergency. Ever since we embarked on a programme of economic development through successive Five-Year Plans, we have sought to keep non-development expenditure to the minimum

[1st March 1963]

and thus conserve all our resources for developmental schemes. We have, in particular, kept well under control our expenditure on General Administration and the Police. But the present National Emergency has brought home to us the need for the strengthening of our Police forces, particularly the Special Armed Police and the Armed Reserve. The Police can assist in the defence effort of the country by maintaining internal order and peace and also by taking over, if needed, certain tasks from the troops in the forward areas. We have therefore sanctioned additional funds for the strengthening of the Police force and for providing it with better equipment and transport. The House is also aware that we have taken steps to constitute Home Guards in select urban areas. The additional expenditure on account of these schemes for internal security is estimated to be of the order of Rs. 85 lakhs in 1963-64 and this is fully reflected in the upward revision of gross appropriation for Police from Rs. 6.98 lakhs in the Budget Estimates for 1962-63 to Rs. 8.11 lakhs in 1963-64. The steps we have taken for the raising of additional Companies of National Cadet Corps in colleges will also entail additional expenditure and the provision on this account in the coming year will be about Rs. 57 lakhs. It is difficult to forecast in the present context what further commitments we may have to assume as the situation unfolds itself. There are, for example, suggestions that the Home Guards Scheme should be enlarged in scope and coverage. The House should therefore bear in mind the possibility of further expenditure on programmes relating to the defence effort.

4. The diversion of larger resources for defence has also affected the assistance we are normally getting from the Government of India for the fulfilment of the Plan. The reduction of Central assistance to the States for Plan schemes in the next year from about Rs. 450 crores to Rs. 400 crores was not unexpected. We should normally have secured Central assistance to the extent of at least Rs. 354 crores as loans and grants for our Plan in 1963-64 but the assistance now indicated is of the order of only Rs. 31.3 crores.

Reorientation of the Budget

5. In spite of the difficulties and the problems created by the National Emergency, we cannot afford to slacken our efforts at improving the socio-economic conditions of our people on the lines envisaged in our Plan, because it is only through economic development that we can strengthen the defence potential of the country. The demands of national defence will in fact call for larger investments in schemes for agriculture and industrial production and in economic overheads such as Power and Transport. Some Plan schemes of low priority may have to be recast or slowed down but the point I would like to stress is that the Plan, in its essentials will have to be fulfilled if we are to create conditions in which our defence forces can face the enemy on even terms. This

[1st March 1963]

is the lesson to be learnt from the experience advanced nations like U.S.A., Britain and Soviet Union whose defence structures have been built around strong economic bases. The pattern of development outlined in the State's Third Five-Year Plan is largely production-oriented. Of the total Plan outlay of Rs. 291 crores, sectors like Power, Agriculture, Industries, Major and Minor Irrigation and Technical Education account for Rs. 195 crores. We have now made a further review of our Plan programmes in the light of the National Emergency and have laid greater stress on schemes for augmenting production—agricultural and industrial. We have also taken steps for accelerating schemes for training of technical personnel who are needed in such large numbers for defence forces and for defence-oriented industries. Larger allocations have been made for Agriculture, Minor Irrigation, Power, Technical Education and Craftsmen Training Schemes. We have not at the same time hesitated to prune somewhat the provision for schemes like housing in view of the need to conserve our resources and also scarce materials like cement and steel. We have reviewed our building programmes in general and have deferred or slowed down the construction of administrative buildings and staff quarters, and have diverted the funds so saved for essential developmental schemes closely connected with the defence efforts of the country. The Plan for 1963-64 presented along with the Budget reflects fully the relative priorities in the present context and I have no doubt that the House will approve of the Plan as reoriented.

Agricultural Production

6. I need not emphasise the importance of agricultural production in the present context. The yield from agriculture constitutes almost half of our national income and any significant improvement in national income, and therefore in standards of living of our people, can accrue only through increased agricultural production. It is only by intensifying production in this vital sector that we can ensure self-sufficiency in food and raw materials for our growing industries. In 1961-62, the first year of the Plan, production of foodgrains recorded an increase of about 2.3 lakhs of tons. This is no doubt heartening, but there is no room for complacency as the target for the Third Plan period is an additional production of nearly 17 lakhs of tons. For realising this target we depend largely on increased use of fertilisers and the House will therefore be glad to know that there has been noticeable improvement in supplies of fertilisers in the current year. The quantity of fertilisers made available to the agriculturists in 1961-62 was about 1.6 lakhs of tons in terms of ammonium sulphate. In the current year, up to the end of January, a quantity of 2.93 lakhs of tons was made available to them. There are indications that the present improvement in supplies of fertilisers will continue in the coming year and that with fresh arrivals we may have a carry-over of 90,000 tons at the close of the financial year. In view of the improved supply position, instructions have been issued for relaxation of some of the present quantitative restrictions on the issue of fertilisers.

APPENDIX

1st March 1963]

satisfactory progress and we are making adequate provision for continuance and expansion of these schemes. It is proposed to start four new Key Village Blocks during 1963-64 and an overall provision of Rs. 10.50 lakhs has been made for the scheme in the Budget. As part of our programme for improvement of facilities for Veterinary Aid, we have provided for the opening of Thirty Veterinary Dispensaries during 1963-64. Our ultimate aim is to have one dispensary for each Block. Increased production of eggs is important both for civilian and Defence Consumption. Schemes for supply of pedigree birds and equipment are being continued with increased financial provision. It is proposed to establish four Poultry Extension Centres during 1963-64. On the whole, a provision of about Rs. 8.5 lakhs has been made for different schemes of Poultry Development.

Dairying and Milk Supply

17. The comprehensive scheme drawn up for improvement of supplies of milk to the Madras City has recorded a fair measure of success. We have established a cattle colony at Madhavaram on the outskirts of the Madras City and there are now over 3,000 animals in the colony. Apart from the production in the colony, milk is also collected from producing centres in adjoining rural areas. The Milk Project has also started getting supplies from Erode and these will eventually be stepped up to 25,000 litres per day. The Central Dairy at the Colony is now processing 25,000 litres of milk a day for supply to the City but will eventually handle 75,000 litres. By thus providing an assured market in distant urban centres for milk and milk products, we will also be stimulating production of milk in rural areas. We have also provided about Rs. 37 lakhs for grant of loans to milk-supply co-operatives for purchase of milch animals. We have also proposed to implement a scheme for improvement of milk supplies in Madurai City at a cost of Rs. 78 lakhs. Towards this scheme, UNICEF are supplying free of cost equipment worth Rs. 31 lakhs. Under this scheme, milk is to be supplied to about 12,000 low-income families at subsidised prices. To expedite the preliminary works connected with the implementation of this scheme, the Government have recently sanctioned special engineering staff.

Fisheries

18. Increased allocation has been made for schemes of development of fisheries. A provision of Rs. 58.58 lakhs has been earmarked for these schemes in the Annual Plan for 1963-64. As part of our long-term plan for modernisation of fishing gear and equipment, we have allotted about Rs. 25 lakhs for supply of improved fishing boats. The target of 100 boats for the year 1963-64 should not be difficult as we expect the boat building yard at Royapuram to start functioning shortly. We also propose to distribute Rs. 3 lakhs worth of nylon nets to fishermen in 1963-64. As the manufacture of synthetic twine has now been taken up in India, foreign exchange may not impede the implementation of this programme. Along with mechanisation of fishing boats, we should

APPENDIX

1st March 1963]

sector in setting up new industries. The primary agency for canalising such assistance to the private sector has been the Madras Industrial Investment Corporation. In the current year, the Corporation has assisted a number of industries with long-term loans for expansion. It has also promoted new ventures by underwriting issues of share capital. In 1962, the Corporation assisted a wide range of industries with loans to the extent of Rs. 3.16 lakhs. On the basis of licences granted in the past year, special efforts have been made during the current year by industrialists in the private sector to implement licences obtained by them. An Alloy Steel Plant in the private sector in Salem district is expected to go into production shortly. Two units have been licensed for the manufacture of sugar machinery. In the field of chemical industries, the two units, licensed for production of caustic soda and other chemicals, viz., Dharangadara and Mettur Chemicals, are taking steps for increasing their production. Among the fertiliser factories, the factory in Pannore commenced production of superphosphate in August 1962. Another unit at Cuddalore is expected to commence regular production shortly. The third unit at Coimbatore will go into production by July 1963. Besides, Parry's have commenced production of ammonium phosphate recently.

22. The House is aware that State Government have in recent years assisted in the establishment of a number of co-operative sugar factories. The Salem Co-operative Sugar Mills is expected to be completed and go into production by August 1963. We have provided assistance by way of share capital to the two co-operative sugar factories at Kallakurichi and Samayanallur in the current financial year. A provision of Rs. 10 lakhs has been made in the next year's Budget for participation in the share capital of co-operative sugar factories. Of the other major industries in the private sector, the Paper Mills of Seshasayee have gone into production while the cement factory under erection at Sankaridrug in Salem district will go into production in the coming year. A letter of approval has also been granted for the establishment of another cement factory near Karur. The Rayon factory of the South India Viscose, Limited, Coimbatore has gone into full production and has proposed to increase its production capacity further.

Public Sector

23. The major industrial project in the public sector is the Integrated Neyveli Lignite Project, which envisages utilisation of the extensive deposits of lignite in South Arcot district. The lignite is to be utilised, among other things for generation of thermal power to the extent of 250 M.W. in the first stage and this is to be stepped up to 400 M.W. in continuation. The first unit of Thermal Power Station under this Scheme was commissioned in August last and up to December in the current year, had fed 142 million units into the Madras Grid. The second unit was commissioned on the 29th January 1963 while work on the erection of

APPENDIX

1st March 1963]

could be made available to the Defence Industries Project at Avadi and other important industries. A provision of Rs. 1.75 lakhs has been made in the Budget for 1963-64 for this programme of acquisition and another Rs. 58 lakhs for the transmission of the water to the project sites at Avadi. The Ministry of Defence is also setting up a factory for the manufacture of Marine Diesel Engines at Ennore, for which we have already acquired about 70 acres of land. About 110 acres belonging to the State Government and Southern Railway will also be transferred to the Project.

Power

29. The gearing of industrial production to meet requirements of defence will depend largely on the availability of powers. Out of the total five-year outlay of Rs. 2,91 crores, a little over Rs. 1,00 crores have been earmarked for development of power. Though there has been appreciable improvement in the installed capacity of the grid during the last two Plans, the demand for power has outstripped the supply. Steps have therefore been taken to accelerate the execution of power schemes. Against the original provision of Rs. 18.5 crores for power in 1962-63, the revised outlay is expected to be of the order of Rs. 19.34 crores. In the Annual Plan for 1963-64, the provision for Power schemes has been stepped up still further to Rs. 20.75 crores. Civil works of the final stage of the Kundah-Hydro-Electric project, intended to generate an additional supply of 240 MW in this Plan period are in progress according to schedule and the project will be commissioned during the course of 1964-65. Civil works on the Mettur Tunnel Scheme First Stage involving utilisation of irrigation discharge from the Mettur Dam to generate 100 MW of power are in advanced stage of progress and the machinery and equipment intended for the project have started arriving from the U.S.S.R. The generating units are expected to be commissioned during 1964. The House will be glad to know that the Planning Commission has recently approved the Second Stage of the Mettur Tunnel Scheme with a further installed capacity of 100 MW, even though this part of the scheme had not originally been included in the Third Five-Year Plan. Orders for equipment and machinery required for this extension have also been placed with the U.S.S.R. The work on Parambikulam-Aliyar Hydro-Electric Scheme is gathering momentum and orders for generating machinery for Sarkarpathi and Sholayar Power House schemes have already been placed. At the beginning of the First Plan, the consumption of power in the State was of the order of 12 units per capita, whereas at the end of December 1962, it had increased to 70 units per capita. In the Annual Plan for 1963-64, a sum of Rs. 5 crores has been provided for rural electrification. By January this year over 14,000 towns and villages and hamlets had been electrified and 158,000 pump-sets connected.

30. As I observed earlier, in spite of the increase in the installed capacity including the two Thermal Units recently commissioned at Neyveli, the demand for power is in excess of the available

APPENDIX

1st March 1963]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1962 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றிருந்த
செல்லாகாக்
கடன்கள்.

(2)
ரூ.

(1)

கடன்கள்—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.	1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்த செல்லாகாக் கடன்கள்.
(1)	(2)
கடன்கள்.	ரூ.
1. கட்டிடக்கு முற்பட்ட கடன்	1,30,46,520
2. கெடித்த குறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1,56,008
3. கெடித்த குறைமுக தொழிலியிருத்திக்கான கடன்கள்	2,90,25,066
4. ஊர்டல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	60,04,749
5. மிராம, குடிசைத் தொழிலியிருத்திக்காகக் கடன்கள்	2,33,762
6. உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்.	69,33,077
7. (மின்) சக்தி வசதிகள் விநியோகிக்கான கடன்கள்	3,36,72,447
8. சிறு சேமிப்பு வசதிகளைப் பங்கிட்டுத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	14,80,61,475
9. சிறு தொழிலாளர் அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள்	2,48,52,428
10. உதவித் தொகை உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	7,59,01,078
11. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	4,54,18,474
12. தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	36,45,909
13. தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், மிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்	79,43,486
14. புரல் பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	66,552
15. கோழிப் பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	4,633
16. காட்டுவன, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	1,24,84,294
17. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் வீட்டு வசதியுள்ள காலனிகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	17,00,767
18. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்	2,87,74,645
19. தேசிய நீர் வழங்கல்—சுகாதாரத் திட்டங்களின்கீழ்க் கடன்கள்	2,10,12,589
20. புறவகை அபிவிருத்தித் காரியங்களுக்கான கடன்கள்	62,51,34,427
21. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	2,33,92,142
22. பறகுக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டங்களுக்காகக் கடன்கள்	4,30,61,306
23. மீனவன வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக்கும் பொருட்டுக் கடன்கள்	1,93,39,545
24. மீனவன அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் உட்பட)	37,12,43

25. சிறிய குறைமுகங்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	28,61,929
26. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	85,58,599
27. புயல் நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	1,56,78,108
28. சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான கடன்	69,55,422
29. கைப்பணிகள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	9,09,606
30. பட்டுத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	3,09,000
31. மாநில அரசாங்கத்தின் குறைந்த வருமானம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு உதவுவதற்கான கடன்	26,44,430
32. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	2,99,160
33. கமிசு தயாரிப்புத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	7,39,075
34. பருத்தி அபிவிருத்தி விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	9,50,000
35. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	84,738
36. மத்திய அரசினர் ஊக்குவிக்கும், மத்திய அரசினர் உதவி பெறும் மருத்துவ பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்	4,02,70,528
37. மாநில அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான (விவசாயம் முதலியன) கடன்	4,87,80,387
38. கைத்தறிகளை விசைத்தறிகளாக மாற்றுவதற்கான கடன்	6,002
39. நில ஆர்ஜித-அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான கடன்	93,07,418
40. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன்பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	13,47,46,628
41. கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தாத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பெர்னாள்—சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்	9,08,14,334
42. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	12,00,000
43. மிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்	14,38,660
44. பதப்படுத்தும்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்	7,199
45. மெட்டிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்	7,72,614
46. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அலுவலர் இடத்தில் அதிகாரிகளுக்குக் கடன்	9,55,559
47. சென்னை பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்—நியூஜெர்ஸி உதவி	10,87,629
48. காலநடை பராமரிப்பு, பால் பண்ணை, மீன்வளம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்	68,76,784
49. பழ உற்பத்தி அபிவிருத்திக்கான கடன்கள்	1,30,000

பெரு மொத்தம்

1,44,70,00,617

APPENDIX

[1st March 1963]

supply and the position may need a close watch in the coming summer months, as the storage position in the reservoirs is not too satisfactory. The Mettur Reservoir had to be depleted to complete the work in respect of the Mettur Tunnel Scheme and the Mettur Power Station may go out of commission during the ensuing summer. In order to conserve the power available for defence-oriented industries, the Government have imposed some restrictions on power consumptions for non-essential purposes.

31. The Government have constantly been exploring possibilities of taking up new power schemes in the State. The Kodayar Hydro-Electric Scheme in Kanyakumari has been investigated and sent to the Planning Commission for approval. The scheme envisages a total installed capacity of 75,000 KW and will cost Rs. 7.8 crores. We would endeavour our best to take up the scheme in the Third Plan itself. Another Major Hydro-Electric Scheme which is at present being investigated is at Hogenakkal on the river Cauvery. The scheme which will cost Rs. 58 crores has a power potential of 800 MW. The investigation and execution will need the concurrence of the Mysore Government and it is hoped that it would be possible to reach accord with that Government at an early date. In view of the heavy dependence of our grid on irrigation discharges with consequent power shortages in summer months, this Government have been urging on the Government of India to establish a nuclear thermal station in Madras State. They have accepted our case and it is now expected that the third nuclear power station in the country will be located at a place near Mahabalipuram in Madras State.

Technical Education

32. The capacity of our industries to meet the growing requirements both of civilian consumption and defence will depend largely on the availability of trained man-power. The present National Emergency has underlined the need for accelerating our schemes for technical education. At the commencement of the First Plan, the annual admissions in engineering colleges in our State were of the order of 437. This has now been stepped up to 1,157. Proposals are now under consideration for increasing the admissions still further from 1,157 to 1,482 in view of the needs of defence forces and defence-oriented industries. Part of this increase will be met by the introduction of 3-year degree courses in engineering colleges for B.Sc. students. The Government are also considering the question of starting part-time courses for diploma candidates who wish to qualify themselves for an engineering degree. The Government have also decided to start a new Engineering College at Salem. The site has been selected and steps taken for acquisition of the lands. Active steps have also been taken to start a Regional Engineering College at Tiruchirappalli during 1963-64. This is a Centrally Sponsored Scheme and gets substantial assistance from the Centre. About 400 acres of land have been acquired and a special division is in charge of construction of buildings. This college will have an initial strength of 120 students and will be stepped up to 250 as soon as practicable.

APPENDIX

1st March 1963]

33. There has been a similar increase in the training facilities at the diploma level. While at the commencement of the First Plan, there were only 9 Polytechnics with an in-take of 622 students, we have 24 Polytechnics now with an in-take of 2,910. Two new Polytechnics are proposed to be started during 1963-64, of which one will be at Tiruchirappalli. The Government are also contemplating certain proposals for increasing the admissions in existing Polytechnics. Two new Women's Polytechnics will also be started during the year. A provision of about Rs. 12.5 lakhs has been made for Women's Polytechnics in the Budget for 1963-64. In the Central Polytechnic at Adyar, a Diploma Course in Chemical Technology will be started in 1963-64 to train the personnel needed for our growing chemical industries. Government have also under consideration proposals for starting courses for the benefit of those who are actually employed in industries.

Craftsmen Training

34. We have set up a number of Industrial Training Institutes for training skilled workers and operators. At the commencement of the Third Plan, we had facilities only for training 3,368 craftsmen and now with the opening of additional Industrial Training Institutes, opportunities have been created for training a little over 2,000 craftsmen in addition. We have now 22 Industrial Training Institutes and it is proposed to establish two more Institutes at Ulundurpet and Tiruvannamalai from August 1963. Besides, provision has been made in the Budget for 1963-64 for three more Industrial Training Institutes, of which one will be located at Pudukkottai and another at Tuticorin. We have also started short-term courses for training craftsmen in both the Industrial Training Institutes and Engineering Colleges for meeting the requirements of the Defence Forces.

Small-scale Industries

35. Heavy Industries alone can never provide adequate opportunities for our growing population. The pattern of development in other countries like Japan has shown that in conjunction with heavy industries, we should also have a net work of small-scale industries. These small-scale industries have also a great part to play in meeting the requirements of Defence Forces. The State Government have sought to encourage the establishment of small-scale industries by setting up a number of model-cum-production training centres and also industrial estates with provision for factory space, power and water facilities for a number of scale industrial units. Of the various industrial estates contemplated during the Third Plan period, construction of buildings is now in progress at Teni, Vriddhachalam, Karaikudi, Pudukkottai, Dindigul and Ambattur. Acquisition of land has been completed at Koilpatti and Krishnagiri. Forty-one units were under various stages of construction in the industrial estates in 1962-63. Construction of 100 additional units will be taken up in 1963-64. In the

APPENDIX

[1st March 1963]

coming financial year, we have proposed to establish three new industrial estates to be located at Nagercoil, Kumbakonam and Sivaganga respectively. We have also acquired about 600 acres of land at Ambattur for the provision of well developed plots at reasonable cost to private industrialists. An industrial estate with 70 units is also to be set up in this block of land and of this, construction has already started in respect of a few units. The two cycle assembling units at Vellore and Thanjavur are making satisfactory progress. They will also start manufacturing some of the components in the coming year. Two more cycle assembling units are to be started in 1963-64 at Krishnagiri and Tuticorin respectively and provision has been made for the same in the Budget. We are also taking steps for the expansion of the General Engineering Workshops at Rajapalayam and Kumbakonam and of the Farm Implements Unit at Tiruchirappalli.

36. To met the requirements of working capital of small-scale industries both in the co-operative and private sectors, the Government have established an Industrial Co-operative Bank at the Industrial Estate, Guindy. The Government have contributed Rs. 10 lakhs towards the share capital of the bank. The bank started functioning in the current year and has already disbursed credit to a few small-scale industrial units. The bank will have to mobilise additional resources by way of deposits from the public and to this end, the Government have guaranteed the repayment of principal and interest on deposits accepted from the public.

Handlooms

37. In formulating their policy in regard to industrial development, Government have not also overlooked the interests of Cottage Industries like the Handloom, which provide employment to a very large number of people. We have made a provision of Rs. 8,00 lakhs in the Third Five-Year Plan for the development of the Handloom Industry and the Schemes are being implemented according to schedule. A provision of Rs. 1,38 lakhs has been made for this sector in the Budget Estimates for 1963-64. With a view to ensuring steady supply of yarn of good quality at fair prices to Handloom Industries, Government have been encouraging establishment of Co-operative Spinning Mills in the State by substantial contributions in the form of share capital to such mills. They have so far invested Rs. 48.78 lakhs in the four Co-operative Spinning Mills at Tirunelveli, Nazereth, Srivilliputhur and Salem. During the current year, Government have sanctioned Rs. 10 lakhs for investment in the Co-operative Spinning Mills under organisation at Kancheepuram. Another sum of Rs. 10 lakhs will also be invested in the Madurai Co-operative Spinning Mill before the close of the financial year. A provision of Rs. 30 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1963-64 for further contributions towards share capital of other Co-operative Spinning Mills

APPENDIX

1st March 1963]

now under organisation. In recent months, there has been some accumulation of stocks in the Handloom Industry. In order to relieve the difficulties of Weavers' Societies, the State Government sanctioned a working capital loan of Rs. 50 lakhs to the State Handloom Weavers' Co-operative Society for procuring goods from its primaries. Government have also recently sanctioned financial assistance towards grant of a special rebate for a fortnight for promoting sales of handloom goods. This special rebate may entail an additional expenditure of Rs. 10 lakhs. We may hope that the stagnation in the handloom industry is only temporary and that as the Defence efforts of the country gather momentum, there will be improvement in the demand for cloth of all description, both mill and handloom.

Education

38. In re-adjusting the priorities in the Plan, we have taken care to maintain the present tempo of development in respect of schemes relating to Education. Honourable Members are aware that the expenditure on Education has registered a steady increase during the last few years and now constitutes the largest single item of development expenditure in the State's Budget. Our expenditure on Education at the commencement of the Second Plan in 1955-56 was Rs. 10.82 crores while in the Budget Estimates for 1963-64, this is as high as Rs. 27.58 crores. The outlays on Education are in the nature of a social investment and it will be inadvisable to slow down further development in this field on account of temporary difficulties due to the National Emergency. By 1962-63, compulsory primary education has been extended to cover all areas in the State and in the current year alone 4 lakhs of additional pupils of the age-group 6-11 have already been enrolled. For the next year, it is anticipated that 3 lakhs of pupils will be admitted in elementary schools. Apart from the current general awareness of the value of education, one of the most important factors responsible for this rapid spread of the scheme of compulsory education is the provision of midday meals to poor pupils in elementary schools. An allotment of Rs. 1.35 lakhs has been made in the Budget for 1963-64 for further continuance of the scheme. The House will also be glad to know that the CARE organization are continuing their generous assistance towards enriching the quality of midday meals scheme as now implemented in the State. During the current year, Government will be receiving 10.5 million pounds of corn-meal and 8 million pounds of milk powder under the programme and have provided for an expenditure of Rs. 13.06 lakhs on the scheme for distribution of these commodities. The major responsibility for proper implementation of elementary education programme now vests in the panchayat unions, but a substantial measure of financial assistance has been provided to them in the Budget Estimates. A sum of Rs. 11.13 crores will be disbursed as grants to the panchayat unions towards expenditure on elementary education.

APPENDIX

[1st March 1963]

Secondary Education

39. The expansion of elementary education has naturally also led to a demand for enlargement of the present facilities for secondary education. In particular, the number of pupils seeking admission in high school classes has increased with the implementation of Government's policy of free education up to the Tenth Standard. The Government have met this demand to a very large extent as can be gauged from the fact that during the last two years alone 480 new high schools have been opened. A provision of Rs. 6.52 lakhs has been made for secondary education in the Budget Estimates for 1963-64 as compared with 5.70 lakhs in the Revised Estimates for the current year. As regards collegiate education, provision has been made in the Budget for 1963-64 for the opening of a women's college at Kumbakonam.

Medical and Public Health

40. In our Plan as now re-oriented, we have naturally had to adopt a more selective approach in regard to Social Service Programmes. Even so, an allocation of Rs. 5.96 lakhs has been made for medical and public health schemes in the Annual Plan for 1963-64. But the main factor militating against further expansion of these programmes is shortage of trained personnel. There has been very encouraging response from medical personnel in our State for taking up Emergency Commissions in the Army. Though we should all be happy about this trend, it should also be remembered that with this diversion of medical personnel to Defence Forces, we may have to go a little slow with the opening of new medical institutions in rural areas. I may, however, assure the House that this set-back will be purely temporary, as we are simultaneously taking action for stepping up facilities for training of medical and para-medical personnel. We are initiating action for increasing the admissions in medical colleges from about 600 to 700 per annum. We have decided to start a new full-fledged Medical College in a mofussil centre with which the present Medical College at Kilpauk with only a limited strength will be merged. The interne training has been replaced by Housemanship for one year and it is also proposed to hold the final M.B.B.S. Examination thrice in a year. We have also sanctioned a scheme for training of 400 additional nurses in select hospitals. Besides, programmes for training 100 additional pharmacists and 135 auxiliary nurse-midwives have also been taken on hand.

Housing

41. The Government have reviewed their housing schemes in the light of the imperative need to conserve scarce materials like cement and steel, so essential for Defence purposes. While all schemes, which have already been taken on hand will be pursued vigorously and completed, we may have to adopt a more cautious policy in regard to new schemes. Even so, a provision of about

APPENDIX

1st March 1963]

Rs. 77 lakhs has been made for the different housing schemes in the Plan. We are in particular pressing on without any cuts programmes for slum improvement for which a sum of Rs. 60 lakhs has been allotted. We are also proceeding with the scheme for bulk acquisition of land in the neighbourhood of important cities like Madras, Madurai, Trichirappalli and Coimbatore, so that we may push through the housing schemes later when resources become available. One of the main factors inhibiting housing schemes has been the high prices of bricks in Madras City and elsewhere. The Government have therefore decided to set up two fully mechanised units for manufacture of bricks in the public sector. One of these will be operated by the Madras State Housing Board and the other by the State Industries Department. A token provision has been made in the Budget for these schemes.

Welfare of Backward Classes

42. The welfare of Backward Classes continues to be special concern of the Government. In the Budget Estimates for 1963-64, a provision of about Rs. 3.90 lakhs has been made for schemes relating to welfare of Harijans and Backward Classes. Of this, a sum of Rs. 1.10 lakhs has been ear-marked for disbursement of scholarships. Government also attach considerable importance to the provision of suitable house-sites to Harijans and have accordingly allotted a sum of Rs. 23.5 lakhs in the Budget Estimates.

Old-age Pension

43. Another scheme of Social Welfare on which the Government are now incurring substantial expenditure is the Old Age Pension Scheme. As I indicated to the House while presenting the first Supplementary Estimates last month, we had originally anticipated that the expenditure on the scheme may be of the order of only Rs. 25 to 30 lakhs in the light of the experience of the working of the scheme in other States. However, 40,000 persons have already been admitted to the benefits of the scheme and provision has accordingly been made for Rs. 1.22 lakhs in the Budget for the next year. I am sure that the House will not grudge the additional expenditure now anticipated on the scheme.

Third Five-Year Plan Progress

44. We are now in a position to review the progress in the implementation of the Plan as a whole. From the Budget Estimates for different schemes of development as now presented to the Legislature, a Plan of about Rs. 59.83 crores emerges. From the details of the schemes under different schemes furnished by me, it will be noted that in spite of a cut in Central assistance to the extent of Rs. 4 crores, we have made adequate provision for all important schemes. In 1961-62, we had fulfilled a Plan

APPENDIX

1st March 1963]

area of about 20,000 acres. This programme will now be extended over an additional area of 80,000 acres at a cost of Rs. 27 lakhs spread over a three-year period. The programme in 1963-64 will cover an extent of 20,000 acres in Cumbum, Uthamapalayam and Bodi Blocks in Madurai district and another 20,000 acres in parts of Pollachi and Coimbatore taluks in Coimbatore district. In 1964-65, the programme will be extended to cover 20,000 acres in Kandamangalam, Vikravandi and Koliyanur Blocks in South Arcot district and 20,000 acres in Sathanur Project area in North Arcot district. The scheme provides for supply of improved seeds, balanced manure mixtures and plant protection materials. Pesticides will also be supplied at half cost.

11. Honourable Members will agree that while the Government can provide all the necessary facilities, increased production will depend ultimately upon the zeal and energy shown by millions of farmers over the country side. During the present National Emergency, we have seen concrete evidence everywhere of the unity, patriotism and determination of our people. It is now up to us to canalise this enthusiasm of the people towards the achievement of higher goals of production in Agriculture.

Panchayat Development

12. In thus galvanising our farmers and mobilising their energies and resources for stepping up Agricultural production, the Panchayat Unions and Panchayats have an important part to play. During the last two years, these democratic organisations have taken keen interest in public affairs and in implementing the schemes of development entrusted to them. They have in particular been keen on the provision of basic amenities to the villagers with the assistance made available by the Government and with public contributions. We are allotting sufficient funds for enabling them to continue this good work. For 1963-64, we have provided Rs. 1.40 lakhs for provision of water supply, Rs. 1.20 lakhs for construction of link roads and Rs. 30 lakhs for construction of school buildings.

13. I would now appeal to the Panchayats and Panchayat Unions to show the same degree of interest in implementing the Agricultural Programmes in the situation now facing the Country. We are providing Rs. 69 lakhs as grants to Panchayat Unions for Agricultural Programmes in 1963-64. The Village Volunteer Labour Force now being raised in all rural areas should dedicate themselves to this task of raising the level of productivity in Agriculture. This is by far the most effective way in which people in rural areas can contribute to the Defence Effort of the Nation.

Minor Irrigation

14. Among the various schemes for Agricultural Production, special stress has now been laid on schemes yielding quick results in the short run. The House is aware of the continuing interest

APPENDIX

[1st March 1963]

of the order of Rs. 50 crores. From the Revised Estimates for the current year now before the House, the anticipated expenditure in the current year for the Plan is found to be Rs. 58.32 crores. With the provision of Rs. 59.83 crores in the Budget Estimates for 1963-64, it will be evident that by the end of the third year, we would have fulfilled about 58 per cent of our Plan. The National Emergency has imposed new burdens on us, but even so, we have managed to make adequate provision for all the essential schemes in our Plan. If in spite of the cut in Central assistance of Rs. 4 crores, we are able to fulfil our Plan without any shortfall it is largely due to the prudent policy which we have followed over the years of keeping all non-essential expenditure to the minimum. We have taken steps to effect economies in Stationery, Travelling Allowance and Contingent expenditure. We are also resisting demands for additional staff, except where they are required for Plan schemes or defence efforts. It is only by conserving our resources in this manner in a period of exceptional strain that we can fulfil the Plan, which is so vital for our economic growth.

Revised Estimates for 1962-63

45. I shall now indicate briefly the broad figures relating to the Revised Estimates of the current year and the Budget Estimates for the next. In June last, I had estimated the receipts for the current year at Rs. 1,13.15 crores inclusive of the yield from certain measures of additional taxation, while the expenditure was estimated at Rs. 1,16.01 crores. The Revised Estimates indicate that the receipts and expenditure on Revenue Account would be Rs. 1,17.10 crores and Rs. 1,20.02 crores respectively, leaving a revenue deficit of Rs. 2.92 lakhs. Honourable Members will be interested to know the yield from various measures of additional taxation proposed by me in the last Budget. I had then anticipated that we would secure from these measures of additional taxation, a revenue of the order of Rs. 7.15 lakhs. Of the measures announced in the last Budget those relating to enhancement of water-cess and levy on urban land are yet to take effect. Further, in respect of some of the measures like the Motor vehicles taxation, we had to extend certain concessions before the proposals became law. Also the tax on consumption of energy has not yielded as much as we expected in view of the concessions given in respect of new industries and consumers in the Madras Thermal area. It is now anticipated that the additional yield from new taxation announced in the last Budget would be only Rs. 4.80 lakhs during the current year. The shortfall under the new taxes has to some extent been compensated by increase under our normal sources of revenue like sales-tax and interest on loans including the loans to the Electricity Board. The increase in expenditure in the Revised Estimates is largely on developmental heads, like Education (Rs. 1.58 lakhs), Medical (Rs. 50 lakhs) and Industries (Rs. 1.08 lakhs). On the non-Plan side, there has been increase in expenditure under two

APPENDIX

1st March 1963]

main heads, Police and Old Age Pension. As regards Capital Expenditure, the figures in the Revised Estimates (Rs. 18.82 crores) almost correspond to the original Budget Estimate of Rs. 18.85 crores. Due to favourable market conditions, we were able to secure Rs. 13.13 crores from our Open Market Loan as against only Rs. 10 crores anticipated earlier. The increase under this head has been partially offset by the shortfall under Small Savings. The Ways and Means position during the current year has not been comfortable. However, we expect the year to close with a cash balance of Rs. 73 lakhs.

Budget for 1963-64

46. Turning now to the Budget Estimates for 1963-64, I place the receipts under Revenue Account at the current levels of taxation at Rs. 124.45 crores and the expenditure on Revenue Account at Rs. 127.19 crores. This will result in a revenue deficit of Rs. 2.74 lakhs. In fixing our estimates, we have allowed for a measure of growth from our existing sources of revenue, like Sales Tax, Stamp Duties, etc. We have also taken credit for about Rs. 9 crores as likely yield from the additional taxation measures introduced in the last Budget. Even so, in view of the rising tempo of expenditure on Plan Schemes and the new commitments arising from the National Emergency, we are left with a revenue deficit of Rs. 2.74 lakhs.

47. In spite of the substantial deficit on revenue account, I am not proposing any measures of additional taxation. The Central Government have decided on an increase in the rate of Central Sales-tax. This tax is levied by the Centre, but collected and appropriated by the States. We may expect a portion of the revenue deficit to be covered by the additional yield from this taxation. The State Governments have in recent years been following a policy of ensuring uniformity in the rates of sales-tax on certain luxury articles, like motor cars, cameras, etc. We may, in pursuance of this policy, have to adjust our own rates of sales-tax on these luxury articles, if the other State Governments revise their rates of sales-tax on these commodities. A little additional revenue may be expected in this process of adjustment in the rates of sales-tax on luxury goods..

Ways and Means

48. While the deficit in the Revenue Budget which I have left uncovered need therefore cause us no undue concern, it will be only prudent to bear in mind that our ways and means position will continue to be difficult in the year to come. We are opening the year with only a small cash balance—the smallest in recent years. Apart from an investment of Rs. 20.75 crores in Power programme, which will be financed by the Electricity Board partly from its own resources and partly with a loan of Rs. 9 crores from the State Government, we have on hand a big capital programme of Rs. 18.87 crores. Some of these

APPENDIX

[1st March 1963]

programmes, such as those for provision of water-supply to Madras City and its industrial environs are closely connected with our industrial development and defence effort. These programmes cannot brook any delay and should not suffer for want of resources. We have also large repayments of loans falling due in the next year. We may not ourselves be raising an open market loan in the coming year, for it is expected that the Government of India might float a consolidated loan covering their own and the States' requirements. We should under this arrangement get about Rs. 13.13 crores, equivalent to our open market loans in the current year. Apart from this, our Electricity Board should be able to raise successfully a loan of about Rs. 3½ to 4 crores for meeting part of the outlay on power programmes. Even so, we will still have a substantial amount to raise in the form of Small Savings collections from our people. Our record of collections in regard to Small Savings in the first two years of the Plan has not been quite satisfactory. In the current year, we hope to secure only Rs. 1½ crores from this source as against our original estimates of Rs. 3 crores. We have recently taken certain steps for revitalising the Small Savings movement in the State, particularly in the rural areas. Panchayats and Panchayat Unions have now been closely associated with the programme and the administrative machinery has also been suitably strengthened. But the Small Savings programme should become a mass movement involving every family in the country. Increased savings are as much in the interest of the family as in the interest of the nation. This is, therefore, a field in which private and public interests coincide. In thus shaping public opinion in favour of larger savings, all of us in this House have an important part to play.

Conclusion

49. The proposals embodied in this Budget have to be necessarily viewed against the background in which it has been framed. Our Budget has become during the last few years an instrument for the fulfilment of our Plans. To-day, it has to subserve another end which is no less important, *viz.*, National Defence. While placing the Third Five-Year Plan before the public of this country, our planners had realised that its successful fulfilment will depend on the maintenance of international peace. Under our great leader, we have ourselves been playing a very important role in fostering the conditions in which such peace can be maintained. It is all the more unfortunate therefore that there should have been aggression on our soil. In meeting the challenge posed by this aggression, we may no doubt get help from friendly countries. But the main burden involved in strengthening our defences and mobilising the country against any possible aggression in future will rest with us. This follows from our position as a self-respecting and independent country. While thus preparing ourselves against external aggression, we cannot lose sight of our long-term objective of strengthening our economy and

APPENDIX

1st March 1963]

thereby assuring better and improved standards of living to our people. There cannot be any conflict between these two important objectives of defence and development. But the pursuit of these two objectives will call for mobilisation of all our resources—human and material—and we cannot, as a free country, grudge all the sacrifices involved in such mobilisation. Events during the last few months have given ample evidence of our unity of purpose and willingness to sacrifice to preserve our self-respect and hard-earned freedom. The spontaneous enthusiasm with which people of all ranks, particularly the poor, have contributed to the National Defence Fund and offered their services in various forms of activities connected with defence, gives warrant for the hope that given a proper lead, we shall not falter, and that the resources necessary both for defence and development can be raised. We in this House, the elected representatives of the people, have at this hour a sacred duty to direct the energy of people of all ranks, at work—in fields and in factories—towards ensuring a faster rate of growth so that our economy can meet the demands made on it by defence and development. I have no doubt that Honourable Members will keep these considerations in view in considering the Budget proposals which I now commend for their acceptance.

The figures from 1956-57 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

1962-63.													
Major heads.		1938-39.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	Accounts, 1961-62.	Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1963-64.
(1)	(2) RS. LAKHS.	(3) RS. LAKHS.	(4) RS. LAKHS.	(5) RS. LAKHS.	(6) RS. LAKHS.	(7) RS. LAKHS.	(8) RS. LAKHS.	(9) RS. LAKHS.	(10) RS. LAKHS.	(11) RS. LAKHS.	(12) RS. LAKHS.	(13) RS. LAKHS.	
A. REVENUE.													
Union Excise Duties ..	..	1,66-49	1,82-56	1,75-14	3,14-43	5,88-53	6,02-51	6,09-04	*	*	*	*	
Taxes on income other than Corporation tax—													
Share of Income-tax.	22-50	5,67-38	5,59-54	5,23-85	6,16-07	6,36-72	6,66-29	7,34-11	7,87-20	8,00-00	7,75-00	8,00-00	
Agricultural Income-tax.	..	..	1,41-94	1,12-51	1,29-67	86-55	1,53-49	1,34-48	1,41-51	1,42-00	1,36-00	1,36-00	
Estate Duty ..	..	5-28	17-57	22-35	28-41	25-18	30-26	29-32	40-49	38-00	38-00	40-00	
Taxes on railway fares.	..	..	..	..	31-07	70-37	84-43	89-77	†	†	†	†	
Land Revenue—													
Gross receipts including portion due to irrigation.	7,00-78	5,95-41	5,97-34	6,19-86	6,91-52	6,67-34	7,04-62	7,40-21	6,83-32	6,82-74	6,82-94	8,29-94	
Excise ..	3,72-23	27-22	28-62	30-29	27-97	22-63	22-94	24-68	33-09	26-04	29-93	29-90	
Taxes on vehicles ..	81-22	3,59-89	4,00-87	4,37-73	4,54-29	4,99-58	5,49-51	6,05-10	7,02-72	7,42-50	10,24-60	11,50-24	
Sales tax ..	..	..	..	..	..	14,76-11	16,74-53	19,11-53	21,25-61	23,19-04	23,69-15	25,76-41	
Other taxes and duties—													
General Sales tax ..	..	8,68-98	9,82-07	11,16-77	11,78-05	†	2,22-20	2,45-64	†	†	†	†	
Other items ..	3-19	2,49-35	2,66-40	2,75-61	3,84-67	2,07-50	2,22-20	2,45-64	2,78-93	2,63-76	4,59-37	5,62-83	
Total ..	3-19	11,18-33	12,48-47	13,92-38	15,62-72	2,07-50	2,22-20	2,45-64	2,78-93	2,63-76	4,59-37	5,62-83	
Stamps ..	..	1,73-37	3,59-56	3,62-76	3,50-00	3,91-81	4,77-80	4,52-97	5,21-74	5,26-84	5,90-50	6,90-67	
Registration ..	32-70	60-46	69-66	78-85	79-42	86-26	1,04-51	1,06-90	1,13-14	12,00-20	1,29-87	1,46-02	
Interest ..	19-73	45-75	52-76	5,96-8	3,78-97	4,94-96	6,07-48	7,08-82	8,29-59	11,47-07	11,84-44	12,59-71	
Administration of Justice.													
Jails ..	5-98	27-32	22-02	26-20	26-32	24-08	30-99	35-59	30-92	31-87	30-74	31-86	
Police ..	5-66	22-18	21-41	21-81	19-14	22-58	22-82	29-51	39-37	33-36	38-15	38-15	
Miscellaneous departments.													
Ports and Pilotage ..	44-67	..	..	..	..	..	..	††	59-50	41-00	35-96	35-59	
Education ..	8-35	57-81	73-40	93-71	1,34-64	1,79-59	2,02-65	2,68-82	48-50	42-59	41-78	44-52	
Medical ..	10-25	22-13	27-35	31-14	61-04	73-90	83-84	85-60	79-77	59-28	72-46	75-17	
Public Health ..	2-59	6-05	22-13	7-17	19-40	68-05	1,18-50	1,85-78	16-66	23-32	24-10	12-37	
Agriculture ..	3-12	88-14	80-37	1,04-21	1,01-71	1,62-16	2,33-09	2,48-54	1,91-75	2,41-27	2,31-42	2,52-29	
Animal Husbandry ..	1-02	8-69	7-93	13-08	19-23	18-27	23-18	15-18	11-49	9-72	12-17	13-74	
Co-operation ..	4-18	43-35	64-53	1,27-82	1,06-47	72-43	1,25-62	2,03-55	37-62	31-33	33-73	33-73	
Industries ..	18-85	77-13	1,17-52	1,23-41	2,47-24	2,17-03	2,79-19	2,84-83	1,84-51	1,41-46	2,55-95	3,15-17	
Community Development Projects, National Extension Service and Local Service and Social Development Works.	††	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Miscellaneous, Social Service and Developmental Organizations ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Irrigation—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Direct receipts ..	6-31	6-59	7-22	9-14	9-57	10-62	11-08	10-61	11-52	11-40	11-09	11-09	
Deduct—Working expenses.	—38-39	—44-32	—45-46	—57-82	—59-46	—64-57	78-64	—91-56	—1,23-70	..	..	..	
Net receipts ..	—32-08	—37-73	—38-24	—48-58	—49-59	—53-95	—67-56	—80-95	—1,12-18	11-40	11-09	11-09	

* A sum of Rs. 6,55-49 lakhs in the Accounts for 1961-62, Rs. 802 lakhs in Budget Estimate (Revised), 1962-63, Rs. 8,76 lakhs in Revised Estimate, 1962-63 and Rs. 9,00 lakhs for 1963-64 have been shown under "States share of Union Excise Duties".

† Shown under "LVI — Grants-in-aid from the Central Government."
‡ Shown under "Sales Tax".
§ Shown under "I.I-A — Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

Excises and revenue.

... Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

shown under expenditure side with effect from 1971-72.

†† The subvention from Central Government for the development schemes relating to these departments have been shown under "Grants-in-aid" from the Central Government.

Central Government.
included under Miscellaneous, Social Services and Developmental Organization"—(Rs. 38.65 lakhs in Accounts, 1960-61 and Rs. 36.01 lakhs in Revised Estimate, 1961-62).

§ Included under. XXI Miscellaneous Departments".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.	1938-39.	1944-55.	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1962-63.			
										Accounts, Budget, Revised Estimate			
										1961-62.	1962-63.	1963-64.	1963-64.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(13)
LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	RS.
A. REVENUE—cont.													
Direct receipts *	1.99	2.23	2.42	2.08	1.89	2.26	2.35	2.24	2.52	2.48	2.47	2.21	2.21
Public Works ..	25.12	1,11.38	1,14.67	1,28.73	99.11	1,10.45	1,40.81	1,42.25	1,13.86	80.67	1,01.08	94.09	94.09
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42.51	5,97.21	7,03.08	8,13.43	2,54.27	..	..	..	..	..	..	..	..
Deduct—Working expenses.	-24.81	-3,71.79	-4,52.08	-5,26.02	-2,20.07	..	..	..	..	..	..	..	..
Net receipts	17.70	2,25.42	2,51.00	2,87.41	34.20	..	..	..	..	..	..	..	..
Road and Water Transport Schemes—	..	1,42.54	1,53.35	1,81.21	2,13.34	2,27.55	2,51.46	3,15.14	3,69.27	4,05.65	4,31.54	4,63.45	4,63.45
Gross Receipts (a).	..	-1,16.69	-1,28.13	-1,49.91	-1,85.52	-1,99.48	-2,19.58	-2,95.03	-3,46.89	†	†	†	†
Working expenses ..	..	25.85	25.22	31.30	27.82	28.07	31.88	20.11	22.38	4,05.65	4,31.54	4,63.45	4,63.45
Net receipts ..	..	13.07	11.32	16.06	9.09	9.26	4.33	15.30	16.30	18.60	18.17	18.78	18.78
Contributions and Recoveries towards Pensions and other retirement benefits.	2.88	12.16	12.79	9.76	11.76	19.07	18.70	22.01	29.60	36.75	34.67	25.76	25.76
Stationery and Printing.	3.96	12.16	12.79	9.76	11.76	19.07	18.70	22.01	29.60	36.75	34.67	25.76	25.76
Forest §	45.63	1,31.89	1,77.08	1,75.17	1,29.19	1,30.63	1,69.24	1,99.35	2,52.28	2,61.84	2,34.92	2,42.66	2,42.66
Miscellaneous—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Gross Receipts from Bus service (b).	14.58	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	3,69.39	† 5,93.03	99.80	83.81	1,66.66	89.17	89.17
Other items ..	..	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	3,69.39	5,93.03	99.80	83.81	1,66.66	89.17	89.17
Total ..	14.58	1,23.02	87.10	74.90	2,39.03	2,56.63	3,69.39	5,93.03	99.80	83.81	1,66.66	89.17	89.17

[1st March 1963]

1st March 1963]

State's Share of Union Excise Duties.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grants-in-aid from the Central Government.	..	1.90	72.19	1,28.09	5.55	5.25	4.31	8.36	10,66.80	13,87.10	15,23.12	14,13.77	14,13.77
Miscellaneous adjustments between Central and State Governments.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Dividends, etc., from Commercial and other Undertakings.	..	43.01	47.15	15.54	25.19	26.69	5.34	1.59	1.07	0.45	0.38	0.88	0.88
Extraordinary receipts.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Transfer from Reserve Fund.	..	40.19	2,50.73	2,76.93	1,65.57	1,89.38	2,01.10	2,69.65	†	†	†	†	†
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works †.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Lumpsum Credit for additional taxation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	16,13.45	43,32.28	52,09.48	56,23.21	62,56.36	69,95.07	81,10.65	92,03.27	92,17.84	1,13,15.09	1,17,10.12	1,24,45.00	1,24,45.00

(a) Prior to 1949-50 the receipts were included under the Revenue head "Miscellaneous" and working expenses and shown under the expenditure head "Miscellaneous".

(b) Receipts are shown under "Receipts from Road and Water Transport Schemes from 1949-50".

(c) Included under "XXIX—Industries".

† Includes Rs. 2,03.83 lakhs towards grant from the Central Government to cover the reduction in the share of income-tax consequent on the change in company taxation.

‡ Shown under "XXI—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

§ The Subvention from Central Government for the Development schemes relating to these departments have been shown under "Grants-in-aid" from the Central Government.

* Excludes land revenue.

† Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

1938-39.		1954-55.		1955-56.		1956-57.		1957-58.		1958-59.		1959-60.		1960-61.		Accounts, 1961-62. Estimated (Revised).		Budget Estimated 1963-64.	
(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)								
RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
..	..	1-93	2-79	2-57	4-85	11-21	11-21	11-60	11-05	11-95	12-13								
25-36	79-42	80-09	88-58	1,12-08	1,72-83	1,68-78	1,75-05	1,06-70	78-73	65-03	76-06								
32-18	38-02	6-18	6-76	7-04	6-24	5-53	5-41	†	†	†	†								
72-77	68-15	66-06	63-74	60-46	60-31	60-21	54-26	†	†	†	†								
2-29	9-11	11-04	11-61	11-34	13-09	13-24	12-90	15-15	12-67	13-80	13-36								
..	..	..	..	..	50-24	51-04	56-36	65-39	62-70	66-67	69-31								
..	63-39	77-51	91-10	1,01-02	1,36-53	1,50-08	1,66-72	†	†	†	†								
64	45-41	46-27	47-92	48-58	2-36	2-13	2-03	2-23	5-39	4-73	5-82								
4-72	12-84	15-33	18-03	20-31	20-84	24-17	27-12	27-99	26-68	30-22	34-20								
29-13	38-25	38-76	37-45	36-78	37-74	40-20	43-73	45-88	50-91	48-58	52-84								
58-54	1,79-13	2,61-80	3,70-85	4,38-55	4,54-97	5,18-23	6,96-03	7,81-81	9,07-31	9,29-85	10,21-16								
-1,07-54	-3,34-90	-4,05-57	-4,95-33	-2,83-78	-2,20-94	-2,41-04	-2,68-32	-2,95-26	††	††	††								
-49-00	-1,55-77	-1,43-77	-1,24-48	1,54-77	2,34-03	2,77-19	4,27-71	4,86-55	9,07-31	9,29-85	10,21-16								

[illegible]

* Includes expenditure on Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., including concessions to Backward Classes as shown below :—

..	..	98-14	1,17-77	1,58-15	2,13-41	2,35-94	3,06-26	3,63-83
† Included under—"Other Miscellaneous Contributions and Assignments". ‡ Included under "Sales Tax". § Below under "47. Miscellaneous Departments".								

men's .
 || Shown under—"63-B,Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Projects".
 || Included under—"General Administration."

*** Includes expenditure on Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., including concessions to Backward Classes shown below :—

†† Taken as receipts under XVI. "Interest" with effect from 1st April 1692.

Included under "26. Miscellaneous Department".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

Major heads.	(1)	1962-63.											
		1938-39	1954-55.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	Accounts, Budget Revised			Budget
			RS	RS	RS	RS	RS	RS	RS	1961-62. Estimate	1962-63. Estimate	1963-64. Estimate	1963-64.
			LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	(Revised).	(Revised).	(Revised).	LAKHS.
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.													
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39-09	95-07	1,18-38	2,72-00	1,58-31	1,01-03	1,09-02	1,25-08	1,73-02	1,30-95	1,40-41	1,20-33	
Construction of Irrigation, etc. works.	1-25	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Capital Outlay on Industrial Development.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Aviation	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Public Works	1,19-07	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Road and Water Transport Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18-92	1,81-96	2,25-99	2,89-28	83-86	..	..	..	..	..	..	..	
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Famine Relief	16-04	11-48	96-10	29-88	36-61	57-11	70-69	73-73	35-19	19-23	18-61	57-20	
Pensions and other retirement benefits.	97-12	1,37-23	1,40-97	1,33-61	1,24-76	1,35-02	1,40-85	1,56-08	1,91-60	1,89-61	2,32-44	3,11-60	
Territorial and Political Pension.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	1-87	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Stationery and Printing.	27-07	1,01-12	85-77	1,13-22	1,02-50	1,03-87	1,21-38	1,42-62	1,38-03	1,58-05	1,42-85	1,37-42	
Forest	40-17	63-75	64-25	57-75	55-99	61-21	70-43	77-49	84-27	91-67	93-73	91-28	

[1st March 1963]

1st March 1963]

Miscellaneous—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items ..	4-45	18-69	76-55	70-38	1,06-57	1,12-60	1,61-28	1,31-69	2,18-94	4,23-29	2,67-00	2,60-43	
Commutation of Pensions.	..	10-59	5-08	7-27	7-25	10-96	4-55	5-63	3-06	4-84	2-25	2-31	
Miscellaneous contributions and assignments.	..	..	..	..	..	..	..	..	2,14-62	2,52-21	2,89-23	3,06-80	
Extraordinary charges—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Net Outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	17-47	6-44	2-71	2-24	2-69	9-70	2-95	2-18	1-49	1-57	1-46	
Other items ..	..	17-47	6-44	2-71	2-24	2-69	9-70	2-95	2-18	1-49	1-57	1-46	
Total ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	40-11	3,33-53	2,99-68	2,35-47	2,86-47	3,07-88	3,97-57	..	..	..	..	
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Civil Defence ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Grand total ..	16,09-72	47,24-52	54,55-81	56,86-66	59,15-02	68,35-37	80,57-70	91,09-43	1,01,79-11	1,16,01-15	1,20,02-12	1,27,19-35	
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (-).	3-73	-3,91-64	-2,46-33	-63-45	+3,41-34	+1,59-70	+52-95	+93-84	-9,61-27	-2,86-06	-2,92-00	-2,74-26	

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50 to 1961-62.

† Shown under Capital Account.

The figures are—

2,54-38 11,66-50

-3,68-74 -5,25-05

76-00 1,18-27 -92-56

98-80 37-69 49-34

39-54

† Shown under "37. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of 1953-54 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-57 taken into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the Scheme.	(1) (2)	1946-47 to 1955-56.										1962-63.			Budget Estimate 1963-64.								
		(3)		(4)		(5)		(6)		(7)		(8)		(9)		(10)		(11)		(12)		(13)	
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.		RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.																							
Lower Bhavani Project.	9,96-00	10,20-66	16-52	83	— 61	— 4-95	1-48	1-52	10,35-45	2-99	— 3-62	50											
Mettur Canals Scheme.	2,67-00	1,61-34	9-36	7-13	3-31	50	14	48	1,82-26	3-70	4-37	..											
Malampuzha Project. . .	4,42-00	4,23-94	14-79	..	..	..	..	..	4,38-73	..	..	..											
Manimuthar Project ..	3,98-00	3,92-21	92-43	40-24	14-14	— 6-15	— 7-50	— 3-20	5,22-07	— 5-28	— 1-62	— 4-91											
Aranar Project ..	1,04-00	74-10	18-34	6-64	88	01	— 37	01	99-61	..	..	..											
Walayar Project ..	1,00-00	94-92	4-25	..	..	..	..	..	99-17	..	..	..											
Mangalam Project ..	88-65	50-69	8-96	..	..	..	..	..	59-65	..	..	..											
Amaravathi Project ..	2,97-00	1,36-83	1,03-80	78-22	14-12	— 5-53	— 53	— 1-02	3,25-89	— 3-09	— 77	— 53											
Vaigai Reservoir Pro- ject.	3,00-00	83-99	34-55	32-56	19-42	— 16-92	28-87	— 1-20	1,83-67	— 1-93	4-91	3-29											
Sathanur Project ..	2,89-00	82-70	90-40	50-49	14-29	5-22	2-22	99	2,46-31	82	53	— 33											
Krishnagiri Project ..	1,84-00	40-92	58-33	38-96	18-24	3-53	— 31	— 49	1,59-18	1-63	44	47											
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,56-65	..	1-72	15-34	57-79	98-85	48-57	2-83	2,25-10	— 4-33	— 4-43	27											

[1st March 1963]

1st March 1963]																							
Pullambadi Scheme.	Canal	1,42.43	..	1.91	16.09	64.53	86.43	21.95	1,97.92	4.11	4.07	4.57											
Vidur Reservoir Pro- ject.	Pro-	61.37	..	..	3.50	30.03	25.15	1.15	— 3.46	56.37	1.08	.46											
Meenakarai Reservoir Project.	Reservoir	49.56	..	.47	..	..	..	..	..	.47	..	..											
Parambikulam-Aliyar Project.	Canal	30.00-00	..	..	..	.92	1,51.84	2,73.76	4,13.27	8,39.79	4,52.89	4,10.89	4,62.35										
Neyyar II Stage ..	..	..	..	..	.10	1.48	24.32	26.11	28.42	80.43	14.08	20.72	— .21										
Improvement to Palar Ancient System.	..	..	..	..	..	..	..	..	5.34	5.34	15.65	16.32	17.05										
Sathanur Reservoir Pro- ject II Stage.	Pro-	..	..	..	..	..	..	..	5.11	5.11	30.00	20.44	8.45										
Ramanadhi Scheme Chittarpattanamkal Modernising Vaigai Channel, Gomukhi Nadhi, Manjalar.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	5.00										
Works under the special minor irrigation pro- gramme including Tank Improvement Scheme.	..	4,61.68	55.20	55.29	85.70	1,38.51	1,70.59	1,77.30	11,44.27	1,70.92	1,87.05	1,98.44											
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive). Irrigation Projects trans- ferred to Andhra and Mysore States.	*	2,78.73	3.39	26.15	32.99	46.99	47.66	28.20	4,64.11	32.00	33.30	15.07											
Pro rata charges on Establishments and Tools and Plant.	..	..	33.55	2.23	2.66	.62	— .29	3.14	45.65	0.26	1.12	0.70											
Total ..	..	..	52,10.23	5,16.65	3,74.20	3,57.85	5,51.54	6,13.50	6,66.55	82,90.52	7,15.50	6,94.71	7,11.24										

* Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

† Does not relate to the present Madras State.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—contd.

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1948-47 to 1955-56.	1962-63.												
			Total												
			Accounts, 1946-47 to 1961-62. Budget Revised Estimate. 1961-62. (Revised). Budget Estimate. 1963-64.												
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)			
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.		
B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES. *															
Moyar Hydro-Electric Scheme.	..	3,94.55	11.35	2.57	..	..	..	..	4,08.47	..	..	..	..		
Pykara Hydro-Electric Scheme.	..	11,31.82	1,90.83	60.18	..	..	..	..	13,82.83	..	..	..	..		
Mettur Hydro-Electric Scheme.	..	9,79.57	2,50.19	59.45	..	..	..	..	12,89.21	..	..	..	..		
Papaseean Hydro-Electric Scheme.	..	7,54.13	2,69.72	70.64	..	..	..	..	10,94.49	..	..	..	..		
Periyar Hydro-Electric Scheme.	10,48.00	97.03	1,81.82	75.83	..	..	..	..	3,54.68	..	..	..	..		
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	14.15	1,63.92	43.59	..	..	..	..	2,21.66	..	..	..	..		
Madras-Thermal Electric System.	..	12,99.22	2,31.82	70.56	..	..	..	..	16,01.60	..	..	..	..		
Other Minor Schemes ..	..	62.08	..	..	..	..	..	..	62.08	..	..	..	..		
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	15,69.08	..	..	..	..	..	..	15,69.08	..	..	..	..		
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	- 6.44	47.41	30	..	..	..	..	41.27	..	..	..	..		

* Expenditure incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

[1st March 1963]

1st March 1963]

C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.

	1,09.07	3.33	4.09	4.06	3.64	2.96	2.24	1,29.39	7.00	2.30	2.30
Cinchona Plantations	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Kerala Soap Institute	..	1.29	..	..	..	..	..	1.30	..	..	..
Government Industrial Engineering Workshop.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Fish Liver Oil Industry.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Government Silk Filatures.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Polytechnics ..	..	48.59	13.34	..	..	..	..	..	..	..	..
Artesian Wells ..	..	14.75	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Fertilizers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	21.00	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Dhruvadhara Chemical Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Shares ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Industrial Housing ..	..	7.82	19.34	9.43	15.64	16.39	12.42	63.08	21.00	20.00	9.86
Industrial Estates ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Stationery and Printing.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Bulk acquisition of lands for Housing Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Tractor Hiring Schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—cont.

		Accounts												1962-63.	
		1946-47 estimated cost. to 1955-56.										Budget Estimate (Revised).		Revised Estimate.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)			
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES—cont.															
Water-supply Schemes for defence Industries Project, Avadi.	..	..	..	..	..	..	..	7.35	7.35	..	..	..	..	58.00	
Acquisition of Land for Improving Waterfaci- lities for Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	22.50	..	..	1,75.00	
Other items ..	..	32.73	6.15	2.20	14.46	1,68.60	..	15.39	2,39.53	66.67	40.02	19.95	..	..	
Lumpsum deduction for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Total ..	..	3,85.55	1,04.22	1,68.86	1,64.74	2,85.61	1,77.56	2,24.62	15,11.16	3,32.49	3,86.87	5,20.47	..	..	

APPENDIX

D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

Madras City Bus Service.	..	1,34.61	68.09	22.59	30.88	69.23	71.24	62.90	4,59.54	87.28	14.47	85.24	..	..
--------------------------	----	---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------	----	----

E. CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC WORKS.

Buildings ..	..	4.72.24	1,02.20	1,50.63	1,93.88	2,47.88	3,23.43	4,06.98	18,97.24	4,76.65	4,24.10	2,53.38	..	..
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	..	43.25	72.94	75.58	1,12.14	1,29.89	1,55.33	5,89.13	1,60.93	1,87.54	1,67.23	..	..
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	..	14.75	16.30	—2.14	—2.14	—2.14	—2.14	22.49	—2.14	—2.14	—2.14	..	..
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	..	26.13	31.49	—3.96	—3.96	—3.96	—3.96	41.78	—3.96	—3.96	—3.96	..	..

[1st March 1963]

1st March 1963]

Pro rata charges for Establishments.	..	..	..	6.86	13.56	12.01	15.70	22.84	23.63	94.60	33.98	34.06	23.83	..
Lumpsum deductions for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	—34.80	..	..	..
Total ..	..	4,72.24	1,93.19	2,84.92	2,75.37	3,69.62	4,70.06	5,79.84	2,645.24	6,30.66	6,39.60	438.34	..	..

F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.

Advance compensation and interim pay- ments.	..	5,41.24	13.43	3.98	68.64	82.40	1,25.59	16.45	8,51.73	14.00	12.25	4.50	..	..
--	----	---------	-------	------	-------	-------	---------	-------	---------	-------	-------	------	----	----

G. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

Forest Works ..	..	..	..	7.54	17.55	19.51	24.05	29.25	32.99	1,30.89	41.06	55.29	58.14	..
-----------------	----	----	----	------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------	----

H. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.

Sanitary Works (Stocks).	..	..	..	—	18.17	11.33	—	17.41	—	2.72	38.25	42.18	53.46	5.31	10.39	27.20
Rural Water-supply Scheme.	..	..	..	32.98	42.97	40.07	57.00	61.16	21.69	2,55.17	0.28	..	..	..	..	..
National supply and Sanita- tion.	..	..	..	9.49	14.61	30.67	30.47	—	5.88	7.40	86.76	13.50	7.80	2.07	..	..
Grants to Madras Corporation for water-supply.	..	..	..	7.29	11.17	—	1.26	—	1.26	13.42	—	1.26	—	1.26	..	..
Deepening of Wells ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.

Total ..	..	..	..	31.59	79.49	52.73	86.91	95.26	75.20	4,21.18	18.03	21.06	28.01	..	..	..
Acquisition of lands for State Seed Farms.	..	..	..	..	2.70	2.67	0.74	1.08	4.16	11.35	8.66	8.69	1.25	..	..	..

APPENDIX II—A TO THE BUDGET SPEECH

[The figures up to the end of 1953-54 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-57 taken into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1946-47 to 1954-55.											1955-56.											1956-57.											1957-58.											1958-59.											1959-60.											1960-61.											1961-62.											Accounts.											Budget Estimate.											Revised Estimate.											Budget Estimate.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
	1954-55.											1955-56.											1956-57.											1957-58.											1958-59.											1959-60.											1960-61.											1961-62.											Accounts.											Budget Estimate.											Revised Estimate.											Budget Estimate.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)	(32)	(33)	(34)	(35)	(36)	(37)	(38)	(39)	(40)	(41)	(42)	(43)	(44)	(45)	(46)	(47)	(48)	(49)	(50)	(51)	(52)	(53)	(54)	(55)	(56)	(57)	(58)	(59)	(60)	(61)	(62)	(63)	(64)	(65)	(66)	(67)	(68)	(69)	(70)	(71)	(72)	(73)	(74)	(75)	(76)	(77)	(78)	(79)	(80)	(81)	(82)	(83)	(84)	(85)	(86)	(87)	(88)	(89)	(90)	(91)	(92)	(93)	(94)	(95)	(96)	(97)	(98)	(99)	(100)	(101)	(102)	(103)	(104)	(105)	(106)	(107)	(108)	(109)	(110)	(111)	(112)	(113)	(114)	(115)	(116)	(117)	(118)	(119)	(120)	(121)	(122)	(123)	(124)	(125)	(126)	(127)	(128)	(129)	(130)	(131)	(132)	(133)	(134)	(135)	(136)	(137)	(138)	(139)	(140)	(141)	(142)	(143)	(144)	(145)	(146)	(147)	(148)	(149)	(150)	(151)	(152)	(153)	(154)	(155)	(156)	(157)	(158)	(159)	(160)	(161)	(162)	(163)	(164)	(165)	(166)	(167)	(168)	(169)	(170)	(171)	(172)	(173)	(174)	(175)	(176)	(177)	(178)	(179)	(180)	(181)	(182)	(183)	(184)	(185)	(186)	(187)	(188)	(189)	(190)	(191)	(192)	(193)	(194)	(195)	(196)	(197)	(198)	(199)	(200)	(201)	(202)	(203)	(204)	(205)	(206)	(207)	(208)	(209)	(210)	(211)	(212)	(213)	(214)	(215)	(216)	(217)	(218)	(219)	(220)	(221)	(222)	(223)	(224)	(225)	(226)	(227)	(228)	(229)	(230)	(231)	(232)	(233)	(234)	(235)	(236)	(237)	(238)	(239)	(240)	(241)	(242)	(243)	(244)	(245)	(246)	(247)	(248)	(249)	(250)	(251)	(252)	(253)	(254)	(255)	(256)	(257)	(258)	(259)	(260)	(261)	(262)	(263)	(264)	(265)	(266)	(267)	(268)	(269)	(270)	(271)	(272)	(273)	(274)	(275)	(276)	(277)	(278)	(279)	(280)	(281)	(282)	(283)	(284)	(285)	(286)	(287)	(288)	(289)	(290)	(291)	(292)	(293)	(294)	(295)	(296)	(297)	(298)	(299)	(300)	(301)	(302)	(303)	(304)	(305)	(306)	(307)	(308)	(309)	(310)	(311)	(312)	(313)	(314)	(315)	(316)	(317)	(318)	(319)	(320)	(321)	(322)	(323)	(324)	(325)	(326)	(327)	(328)	(329)	(330)	(331)	(332)	(333)	(334)	(335)	(336)	(337)	(338)	(339)	(340)	(341)	(342)	(343)	(344)	(345)	(346)	(347)	(348)	(349)	(350)	(351)	(352)	(353)	(354)	(355)	(356)	(357)	(358)	(359)	(360)	(361)	(362)	(363)	(364)	(365)	(366)	(367)	(368)	(369)	(370)	(371)	(372)	(373)	(374)	(375)	(376)	(377)	(378)	(379)	(380)	(381)	(382)	(383)	(384)	(385)	(386)	(387)	(388)	(389)	(390)	(391)	(392)	(393)	(394)	(395)	(396)	(397)	(398)	(399)	(400)	(401)	(402)	(403)	(404)	(405)	(406)	(407)	(408)	(409)	(410)	(411)	(412)	(413)	(414)	(415)	(416)	(417)	(418)	(419)	(420)	(421)	(422)	(423)	(424)	(425)	(426)	(427)	(428)	(429)	(430)	(431)	(432)	(433)	(434)	(435)	(436)	(437)	(438)	(439)	(440)	(441)	(442)	(443)	(444)	(445)	(446)	(447)	(448)	(449)	(450)	(451)	(452)	(453)	(454)	(455)	(456)	(457)	(458)	(459)	(460)	(461)	(462)	(463)	(464)	(465)	(466)	(467)	(468)	(469)	(470)	(471)	(472)	(473)	(474)	(475)	(476)	(477)	(478)	(479)	(480)	(481)	(482)	(483)	(484)	(485)	(486)	(487)	(488)	(489)	(490)	(491)	(492)	(493)	(494)	(495)	(496)	(497)	(498)	(499)	(500)	(501)	(502)	(503)	(504)	(505)	(506)	(507)	(508)	(509)	(510)	(511)	(512)	(513)	(514)	(515)	(516)	(517)	(518)	(519)	(520)	(521)	(522)	(523)	(524)	(525)	(526)	(527)	(528)	(529)	(530)	(531)	(532)	(533)	(534)	(535)	(536)	(537)	(538)	(539)	(540)	(541)	(542)	(543)	(544)	(545)	(546)	(547)	(548)	(549)	(550)	(551)	(552)	(553)	(554)	(555)	(556)	(557)	(558)	(559)	(560)	(561)	(562)	(563)	(564)	(565)	(566)	(567)	(568)	(569)	(570)	(571)	(572)	(573)	(574)	(575)	(576)	(577)	(578)	(579)	(580)	(581)	(582)	(583)	(584)	(585)	(586)	(587)	(588)	(589)	(590)	(591)	(592)	(593)	(594)	(595)	(596)	(597)	(598)	(599)	(600)	(601)	(602)	(603)	(604)	(605)	(606)	(607)	(608)	(609)	(610)	(611)	(612)	(613)	(614)	(615)	(616)	(617)	(618)	(619)	(620)	(621)	(622)	(623)	(624)	(625)	(626)	(627)	(628)	(629)	(630)	(631)	(632)	(633)	(634)	(635)	(636)	(637)	(638)	(639)	(640)	(641)	(642)	(643)	(644)	(645)	(646)	(647)	(648)	(649)	(650)	(651)	(652)	(653)	(654)	(655)	(656)	(657)	(658)	(659)	(660)	(661)	(662)	(663)	(664)	(665)	(666)	(667)	(668)	(669)	(670)	(671)	(672)	(673)	(674)	(675)	(676)	(677)	(678)	(679)	(680)	(681)	(682)	(683)	(684)	(685)	(686)	(687)	(688)	(689)	(690)	(691)	(692)	(693)	(694)	(695)	(696)	(697)	(698)	(699)	(700)	(701)	(702)	(703)	(704)	(705)	(706)	(707)	(708)	(709)	(710)	(711)	(712)	(713)	(714)	(715)	(716)	(717)	(718)	(719)	(720)	(721)	(722)	(723)	(724)	(725)	(726)	(727)	(728)	(729)	(730)	(731)	(732)	(733)	(734)	(735)	(736)	(737)	(738)	(739)	(740)	(741)	(742)	(743)	(744)	(745)	(746)	(747)	(748)	(749)	(750)	(751)	(752)	(753)	(754)	(755)	(756)	(757)	(758)	(759)	(760)	(761)	(762)	(763)	(764)	(765)	(766)	(767)	(768)	(769)	(770)	(771)	(772)	(773)	(774)	(775)	(776)	(777)	(778)	(779)	(780)	(781)	(782)	(783)	(784)	(785)	(786)	(787)	(788)	(789)	(790)	(791)	(792)	(793)	(794)	(795)	(796)	(797)	(798)	(799)	(800)	(801)	(802)	(803)	(804)	(805)	(806)	(807)	(808)	(809)	(810)	(811)	(812)	(813)	(814)	(815)	(816)	(817)	(818)	(819)	(820)	(821)	(822)	(823)	(824)	(825)	(826)	(827)	(828)	(829)	(830)	(831)	(832)	(833)	(834)	(835)	(836)	(837)	(838)	(839)	(840)	(841)	(842)	(843)	(844)	(845)	(846)	(847)	(848)	(849)	(850)	(851)	(852)	(853)	(854)	(855)	(856)	(857)	(858)	(859)	(860)	(861)	(862)	(863)	(864)	(865)	(866)	(867)	(868)	(869)	(870)	(871)	(872)	(873)	(874)	(875)	(876)	(877)	(878)	(879)	(880)	(881)	(882)	(883)	(884)	(885)	(886)	(887)	(888)	(889)	(890)	(891)	(892)	(893)	(894)	(895)	(896)	(897)	(898)	(899)	(900)	(901)	(902)	(903)	(904)	(905)	(906)	(907)	(908)	(909)	(910)	(911)	(912)	(913)	(914)	(915)	(916)	(917)	(918)	(919)	(920)	(921)	(922)	(923)	(924)	(925)	(926)	(927)	(928)	(929)	(930)	(931)	(932)	(933)	(934)	(935)	(936)	(937)	(938)	(939)	(940)	(941)	(942)	(943)	(944)	(945)	(946)	(947)	(948)	(949)	(950)	(951)	(952)	(953)	(954)	(955)	(956)	(957)	(958)	(959)	(960)	(961)	(962)	(963)	(964)	(965)	(966)	(967)	(968)	(969)	(970)	(971)	(972)	(973)	(974)	(975)	(976)	(977)	(978)	(979)	(980)	(981)	(982)	(983)	(984)	(985)	(986)	(987)	(988)	(989)	(990)	(991)	(992)	(993)	(994)	(995)	(996)	(997)	(998)	(999)	(1000)	(1001)	(1002)	(1003)	(1004)	(1005)	(1006)	(1007)	(1008)	(1009)	(1010)	(1011)	(1012)	(1013)	(1014)	(1015)	(1016)	(1017)	(1018)	(1019)	(1020)	(1021)	(1022)	(1023)	(1024)	(1025)	(1026)	(1027)	(1028)	(1029)	(1030)	(1031)	(1032)	(1033)	(1034)	(1035)	(1036)	(1037)	(1038)	(1039)	(1040)	(1041)	(1042)	(1043)	(1044)	(1045)	(1046)	(1047)	(1048)	(1049)	(1050)	(1051)	(1052)	(1053)	(1054)	(1055)	(1056)	(1057)	(1058)	(1059)	(1060)	(1061)	(1062)	(1063)	(1064)	(1065)	(1066)	(1067)	(1068)	(1069)	(1070)	(1071)	(1072)	(1073)	(1074)	(1075)	(1076)	(1077)	(1078)	(1079)	(1080)	(1081)	(1082)	(1083)	(1084)	(1085)	(1086)	(1087)	(1088)	(1089)	(1090)	(1091)	(1092)	(1093)	(1094)	(1095)	(1096)	(1097)	(1098)	(1099)	(1100)	(1101)	(1102)	(1103)	(1104)	(1105)	(1106)	(1107)	(1108)	(1109)	(1110)	(1111)	(1112)	(1113)	(1114)	(1115)	(1116)	(1117)	(1118)	(1119)	(1120)	(1121)	(1122)	(1123)	(1124)	(1125)	(1126)	(1127)	(1128)	(1129)	(1130)	(1131)	(1132)	(1133)	(1134)	(1135)	(1136)	(1137)	(1138)	(1139)	(1140)	(1141)	(1142)	(1143)	(1144)	(1145)	(1146)	(1147)	(1148)	(1149)	(1150)	(1151)	(1152)	(1153)	(1154)	(1155)	(1156)	(1157)	(1158)	(1159)	(1160)	(1161)	(1162)	(1163)	(1164)	(1165)	(1166)	(1167)	(1168)	(1169)	(1170)	(1171)	(1172)	(1173)	(1174)	(1175)	(1176)	(1177)	(1178)	(1179)	(1180)	(1181)	(1182)	(1183)	(1184)	(1185)	(1186)	(1187)	(1188)	(1189)	(1190)	(1191)	(1192)	(1193)	(1194)	(1195)	(1196)	(1197)	(1198)	(1199)	(1200)	(1201)	(1202)	(1203)	(1204)	(1205)	(1206)	(1207)	(1208)	(1209)	(1210)	(1211)	(1212)	(1213)	(1214)	(1215)	(1216)	(1217)	(1218)	(1219)	(1220)	(1221)	(1222)	(1223)	(1224)	(1225)	(1226)	(1227)	(1228)	(1229)	(1230)	(1231)	(1232)	(1233)	(1234)	(1235)	(1236)	(1237)	(1238)	(1239)	(1240)	(1241)	(1242)	(1243)	(1244)	(1245)	(1246)	(1247)	(1248)	(1249)	(1250)	(1251)	(1252)	(1253)	(1254)	(1255)	(1256)	(1257)	(1258)	(1259)	(1260)	(1261)	(1262)	(1263)	(1264)	(1265)	(1266)	(1267)	(1268)	(1269)	(1270)	(1271)	(1272)	(1273)	(1274)	(1275)	(1276)	(1277)	(1278)	(1279)	(1280)	(1281)	(1282)	(1283)	(1284)	(1285)	(1286)	(1287)	(1288)	(1289)	(1290)	(1291)	(1292)	(1293)	(1294)	(1295)	(1296)	(1297)	(1298)	(1299)	(1300)	(1301)	(1302)	(1303)	(1304)	(1305)	(1306)	(1307)	(1308)	(1309)	(1310)	(1311)	(1312)	(1313)	(1314)	(1315)	(1316)	(1317)	(1318)	(1319)	(1320)	(1321)	(1322)	(1323)	(1324)	(1325)	(1326)	(1327)	(1328)	(1329)	(1330)	(1331)	(1332)	(1333)	(1334)	(1335)	(1336)	(1337)	(1338)	(1339)	(1340)	(1341)	(1342)	(1343)	(1344)	(1345)	(1346)	(1347)	(1348)	(1349)	(1350)	(1351)	(1352)	(1353)	(1354)	(1355)	(1356)	(1357)	(1358)	(1359)	(1360)	(1361)	(1362)	(1363)	(1364)	(1365)	(1366)	(1367)	(1368)	(1369)	(1370)	(1371)	(1372)	(1373)	(1374)	(1375)	(1376)	(1377)	(1378)	(1379)	(1380)	(1381)	(1382)	(1383)	(1384)	(1385)	(1386)	(1387)	(1388)	(1389)	(1390)	(1391)	(1392)	(1393)	(1394)	(1395)	(1396)	(1397)	(1398)	(1399)	(1400)	(1401)	(1402)	(1403)	(1404)	(1405)	(1406)	(1407)	(1408)	(1409)	(1410)	(1411)	(1412)	(1413)	(1414)	(1415)	(1416)	(1417)	(1418)	(1419)	(1420)	(1421)	(1422)	(1423)	(1424)	(1425)	(1426)	(1427)	(1428)	(1429)	(1430)	(1431)	(1432)	(1433)	(1434)	(1435)	(1436)	(1437)	(1438)	(1439)	(1440)	(1441)	(1442)	(1443)	(1444)	(1445)	(1446)	(1447)	(1448)	(1449)	(1450)	(1451)	(1452)	(1453)	(1454)	(1455)	(1456)	(1457)

[1st March 1963]

APPENDIX

145

[1st March 1963]

APPENDIX III. TO THE BUDGET SPEECH

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount out- standing on 30th Sep- tember 1953.	Amount out- standing on 31st October 1956.	Amount out- standing on 31st March 1962.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
<i>A Loans raised before the 1st October 1953.</i>					
September 1937 and September 1940.	3 per cent. Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	..80	..28	..10
September 1938 ..	3 per cent. Loan, 1953..	1,51.29	15.20	..48	..27
June 1939 ..	3 per cent. Loan, 1959..	1,50.00	1,23.00	1,23.00	..79
September 1942 ..	3 per cent. Loan, 1955..	1,25.00	1,23.25	..15	..02
September 1943 ..	3 per cent. Loan, 1950..	1,25.10	1,25.10	3.12	..03
August 1944 ..	3 per cent. Loan, 1958..	1,10.00	1,07.05	1,07.02	..13
September 1945 ..	3 per cent. Loan, 1960..	3,00.00	2,78.44	2,78.44	..01
September 1956 ..	2½ per cent. Loan, 1961..	4,09.30	3,81.77	3,81.77	..08
July 1950 ..	3 per cent. Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	1.17
September 1951 ..	8½ per cent. Loan, 1962..	3,01.49	3,01.49	3,10.49	3,01.49
August 1952 ..	4 per cent. Loan, 1964..	5,24.81	5,24.81	5,24.81	5,24.81
July 1953 ..	4 per cent. Loan, 1963..	10,33.71	10,33.71	10,33.71	10,33.71
	Total—(i) ..	39,03.99	34,54.73	31,94.38	18,63.67

B. Loans raised from 1st October 1953 to 1st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.		Amount outstanding on 31st October 1956.		Amount outstanding on 31st March 1962.	
		RS. LAKHS.		RS. LAKHS.		RS. LAKHS.	
		(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
August 1955 ..	4 per cent loan, 1967 ..	10,47.17	10,47.17	10,47.17	..	..	..
September 1956 ..	4 per cent loan, 1968 ..	13,83.56	13,83.56	13,83.56	..	..	..
Total—B. ..	..	24,30.73	24,30.73	24,30.73	..	..	..

C. Loans raised after 1st November 1956.

July 1958 ..	4½ per cent loan, 1970 ..	5,55.57	..	5,55.57	..
August 1959 ..	4 per cent loan, 1971 ..	8,72.75	..	8,72.75	..
August 1960 ..	4 per cent loan, 1969 ..	12,20.72	..	12,20.72	..
September 1961 ..	4½ per cent loan, 1972 ..	10,43.51	..	10,43.51	..
August 1962 ..	4½ per cent loan, 1974 ..	13,13.00	..	..	..

[1st March 1963]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii). ..	2,52,148 or 2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market loans and Special Irredeemable loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	10,14.79
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956	19,78.61
(3) Loans raised after 1st November 1956	36,92.55
	66,85.95
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	52.31
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1962 ..	67,38.26
(6) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio ..	1.29
(7) Total liability as on 31st March 1962 on account of open market loans and special irredeemable loans	67,39.55

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1962 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

	Share of Madras in the outstanding balance on 31st March 1962.
(1)	(2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt	1,30.47
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953	20,07.06
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	17,15.14
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1962	1,05,72.94
Total—A. ..	1,44,25.61

1st March 1963]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1962 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES—cont.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.]—cont.

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

	(1)	Share of Madras in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore- Cochin State before 1st November 1956. (2)
		RS. LAKHS.
Pre-autonomy debt		1.56
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956		68.84
Total—B. ..		70.40

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES AS ON 31st MARCH 1962.

	RS. LAKHS.
Loans from the National Co-operative Development and Warehousing Board	75.54
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India	2,62.93
Loans from the All-India Khadi and Village Industries Commission ..	—0.15
Loans from the Life Insurance Corporation of India	2,33.69
Total—C. ..	5,72.01
GRAND TOTAL—A+B+C ..	1,50,68.02

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1962.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1962.
(1)	(2)
	RS.
Loans.	
1 Pre-Autonomy Debt	1,30,46,520
2 Loans for Cochin Harbour Works	1,56,008
3 Loans for the Development of Handloom and Khadi Industry	2,90,25,066
4 Loans for the construction of Hostel Buildings	60,07,749
5 Loans for the Development of Village and Cottage Industries	2,32,762
6 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	69,32,077
7 Loans for Expansion of Power facilities	3,36,72,557

[1st March 1963]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

DEBT CHARGES, 1960-61 to 1963-64—cont.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	Accounts, 1960-61.	Accounts, 1961-62.	Budget Estimate (Revised), 1962-63.	Revised Estimate, 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.
			(RS. IN LAKHS.)		
C. Sinking Funds—					
Contribution to the loan Depreciation Fund of open-market loans ..	69.41	84.58	1,00.12	1,00.23	1,08.77(e)
Contribution to the General Sinking Fund	8,14.84	15.14	6.33	6.33	14.94(f)
Total—C. ..	8,84.25	99.72	1,06.45	1,06.56	1,23.71
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET)	8,11.96	5,86.27	10,13.76	10,36.40	11,44.86

NOTE.—(a) The additional provision made for one full year's interest on the new loan raised in 1962-63 is partly offset by the decrease in interest due to the discharge of the maturing loan.

(b) Lump-sum provision for interest charges on the probable short-term borrowings from the Reserve Bank of India.

(c) Includes a lump-sum provision of Rs. 30 lakhs for charges connected with the issue of the open market loan in 1962-63.

(d) The increase is mainly due to the additional interest payable on the loans to be received in 1962-63.

(e) The increase is due to the additional provision made for the new loan raised in the current year.

(f) The inclusion of Sinking Fund provision for the maturing loan accounts for increase in the Budget Estimate, 1963-64.

† Shown as receipts under "XVI. Interest".

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH

[For further details, please see the Supplement on the Third Five-Year plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN.

Main heads of development.	Total provision 1961-66.	Accounts, 1961-62.	Budget Estimate (Revised), 1962-63.	Revised Estimate, 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—					
Agricultural Production	9.66	1.04	1.89	1.33	1.57
Land Development	1.01	21	22	44	23
Minor Irrigation Projects	12.89	2.98	3.12	3.40	3.65
Animal Husbandry	3.52	36	70	54	56

1st March 1963]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH—cont.

[For further details please see the Supplement on the Third Five-Year Plan]—cont.
STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main heads of development.	Total Provision 1961-66.	Accounts 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.	Revised Estimate 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—cont.					
Dairying and Milk supply ..	2.75	79	97	87	1.02
Fisheries	2.22	24	55	57	59
Forests	2.12	29	43	50	54
Soil conservation	2.50	48	52	55	54
Marketing and Warehousing ..	40	2	8	6	4
Community Development Projects.	20.47	4.17	4.86	4.88	4.20
Co-operation	4.71	1.21	1.09	1.10	91
Total—I. ..	62.16	11.79	14.42	14.24	13.85
II. Irrigation and Power—					
Irrigation	27.42	4.64	5.15	4.80	4.97
Power Project	1,00.19	18.20	18.50	19.34	20.75
Total—II. ..	1,27.61	22.84	23.65	24.14	25.72
III. Industry—					
Large and Medium Industries ..	3.35	9	12	17	4
Handlooms	8.00	1.43	1.58	1.78	1.36
Small-scale Industries	3.00	95	2.17	*2.32	*2.85
Industrial Estates	3.20	27			
Handicrafts	60	4	11	6	9
Coir	15	1	3	1	4
Sericulture	18	1	4	3	3
Khadi and Village Industries ..	8		3	1	2
Total—III. ..	23.51	2.80	4.08	4.38	3.95

* Takes into account a lump-sum savings of Rs. 31 lakhs in the Revised Estimate, 1962-63 and Rs. 50 lakhs in the Budget Estimate 1963-64.

[1st March 1963

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH—cont.

[For further details please see the Supplement on the Third Five Year Plan]—cont.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main heads of development.	Total provision, 1961-66.	Accounts 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.	Revised Estimate, 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
IV Transport and Communication—					
Roads	11.00	2.20	2.05	2.35	2.34
Tourism	25	..	6	3	..
Total—IV. ..	11.25	2.20	2.11	2.38	2.34
V. Education—					
Education	25.43	2.59	3.96	4.50	5.39
Cultural activities	21	2	8	4	2
Technical Education	6.52	73	1.20	1.17	* 1.29
Total—V. ..	32.16	3.34	5.19	5.71	6.70
VI. Health—					
Water-supply and Drainage—Corporation	2.00	46	1.00	81	1.45
Water-supply—Urban	7.50	1.13	1.41	1.34	1.05
Water-supply—Rural	1.50	88	14	15	4
Other Health Schemes	10.50	3.04	2.75	2.71	2.52
Total—VI. ..	21.50	5.01	5.30	5.01	5.06
VII. Welfare of Backward Classes	3.26	75	71	80	74
VIII. Social Welfare	52	..	3	6	5
IX. Labour Welfare	1.33	9	26	20	41
X. Housing and Urban Development	7.00	1.14	1.42	1.32	92
XI. Statistics	24	..	4	2	3
XII. Miscellaneous	35	4	6	6	6
Grand Total ..	2,90.89	50.00	57.27	58.32	59.83

* Takes into account a lumpsum savings of Rs. 25 lakhs.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 2nd March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Bus routes

* 19 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any circular has been issued by the Transport Commissioner with regard to maximum distance for variation of bus routes;

(b) if so, what it is?

(c) whether any deviation by the Secretary, Regional Transport Authority, Tiruchi, from the circular has been brought to the notice of the Government; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) to (d) : A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it that the variations granted in violation of the circular circulated to the Regional Transport Authorities have not been brought to the notice of the Minister or the Government or that the Government have not enquired into them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member would give specific cases of violations, then the Government would look into the matter.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There was a case with regard to variations granted to the Devaki Transport which exceeded 12 miles in spite of the circular issued to the Transport Authority. May I know what kind of action the Hon. Minister proposes to take in respect of that matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may write about the particular violation of the circular issued by the Government and then Government will enquire into the case. Government will not have all the information about all things done by the Transport Commissioner throughout the year. It would be

[1st March 1963]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31ST MARCH 1962—cont.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1962.
(1)	(2)
Rs.	
<i>Loans—cont.</i>	
8 Loans under the scheme of sharing Small Saving collections	14,80,61,475
9 Loans for the Development of Small scale Industries	2,48,52,428
10 Loans for Grow More Food Schemes	7,59,01,078
11 Loans under the Community Development Programme	4,54,18,474
12 Loans under the National Extension Service Programme	36,46,909
13 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube Well Casing Scheme.	79,43,486
14 Loans for Dairy Development Scheme	66,553
15 Loans for Poultry Development Scheme	4,633
16 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	1,24,84,294
17 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	17,00,767
18 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	2,87,74,645
19 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes ..	2,10,12,539
20 Loans for Miscellaneous Development purposes	52,51,34,427
21 Loans for financing Expenditure on Irrigation Schemes	2,33,93,142
22 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas.	4,20,31,106
23 Loans for financing Capital Expenditure on Police Housing Scheme ..	1,23,39,545
24 Loans for Co-operative Development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	37,12,434
25 Loans for the Development of Minor Ports	28,61,929
26 Loans for Famine Relief Works	85,58,599
27 Loans for Cyclone Relief Measures	1,57,78,108
28 Loans for Slum Clearance Scheme	63,55,422
29 Loans for Development of Handicrafts	9,00,606
30 Loans for Development of Silk Industry	3,09,000
31 Loans for financing expenditure on assistance to low-paid employees of the State Government.	26,44,430
32 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	2,09,160
33 Loans for the Development of Coir Industry	7,39,075
34 Loans under Cotton Extension Scheme	9,50,000
35 Loans under the Scheme of Colonization	84,733

1st March 1963]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH—cont.

SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31ST MARCH 1962—cont.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1962.
(1)	(2)
Rs.	
<i>Loans—cont.</i>	
36 Loans for Centrally sponsored and Centrally Aided Medical and Public Health Schemes.	4,02,70,528
37 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	4,97,80,387
38 Loans for conversion of Handlooms into Powerlooms	6,002
39 Loans for land acquisition and Development Schemes	92,07,418
40 Ways and Means advances granted to the Composite Madras State treated as loan.	13,47,46,628
41 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	9,08,14,334
42 Loans for Development of Large and Medium Industries	12,00,000
43 Loans for Village Housing Project Schemes	14,38,660
44 Loans for setting up of seasoning and preservation Plants	7,199
45 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures ..	7,72,514
46 Loans to All-India Officers for House Building purposes	9,58,355
47 Loans for Madras Milk Scheme—New Zealand Aid	10,57,628
48 Loans for Animal Husbandry, Dairying and Fisheries Schemes ..	66,70,784
49 Loans for the Development of Fruit Production	1,36,500
Grand Total	1,44,96,00,617

DEBT CHARGES, 1962-61 to 1963-64.

	Accounts, 1960-61.	Accounts, 1961-62.	Budget Estimate (Revised) 1962-63.	Revised Estimate, 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
					(RS. IN LAKHS.)
A. Interest—					
Interest on open market loans (Net).	2,14.00	2,48.37	2,69.15	2,99.00	3,13.26(a)
Discount on loans	3.05	2.67	..	3.28	..
Interest on Ways and Means advances from the Reserve Bank of India ..	..	..	5.00	5.00	5.00(b)
Expenditure on the issue of new loans, etc.	2.46	2.21	31.50(c)	3.25	1.55
Interest on loans from the Government of India	4,00.21	4,58.87	5,17.00	5,34.50	6,04.50(d)
Interest on loans from autonomous bodies.	7.30	12.51	19.07	18.35	26.51
Interest on Provident Funds ..	30.57	33.77	37.58	38.70	42.01
Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits ..	38.44	23.40	28.01	26.76	28.32
Total—A...	6,96.03	7,81.80	9,07.31	9,29.84	10,21.15
B. Deduct—Interest on Capital Outlay transferred to other heads ..	—2,68.32	—2,95.25	†		
Net total—A.—B. ..	4,27.71	4,86.55	9,07.31	9,29.84	10,21.15

[2nd March 1963]

appropriate for the hon. Members first to write to the Government about specific instances before they put questions in the Assembly or in the Council.

திரு. ஜெ. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சார், சில இடங்களில் ஜீப் பஸ்கள் விடப்பட்டும் சில இடங்களில் விடப்படாமலும் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதற்கு வேறு கேள்வி போடவேண்டும்.

National integration

* 20 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to ban books of general nature which contain passages prejudicial to national integration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

* 21 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any circular has been issued by the Government recently to panchayat unions and panchayats with the direction to obtain signatures of members thereof in affirmation of their support for national integration; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) Panchayat unions and panchayats were requested to organize the celebration of the National Integration Pledge Campaign from the 2nd to 9th October 1962. A detailed common programme of celebration was drawn up and communicated to panchayat union councils. The programme included, among other things, broadcast of a message from the Governor of Madras, speeches explaining the significance of the campaign and the inauguration of the campaign by the signing of the pledge by the Chairman and Councillors.

Taxis

* 22 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of taxis in the City of Madras as on 1st June 1962; and

(b) the number of taxis licensed during the period from 1st April 1961 to 1st June 1962?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) 1,411.

(b) 277.

[2nd March 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, inspite of the large number of taxis licensed by the Government, is the Hon. Minister aware of the fact that they are not available for people especially during nights after 8 p.m. and may I know what arrangements the Government propose to make to make them available during nights?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Government have also decided to build up fleets of taxis in Madras City by licensing fleet-owners in addition to the present small operators so as to ensure uninterrupted service in the City. We are looking to some such fleet-owners coming up and taking licences.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to license more taxis owned by small proprietors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The policy is to license as many taxis, as we require. If applications are filed, they will be considered.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, if the same rates are allowed for the taxis during the day and during the nights, it will be difficult for the drivers and the operators. Therefore, is there any proposal before the Government to revise the rates and allow an increased rate for taxis running during nights especially after 8 p.m. or 9 p.m.?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have travelled all over the World, and I know of no country where the taxi fares are different, one fare for the day and another for the night.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I am sorry the Hon. Minister is not aware of its existence. I would request him to go to Ceylon and to Malaya to see such rates. In those countries the fares are different during night and day, one rate for the day and another for the night.

(An hon. Member : They are not different.)

Nylon thread

* 23 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to State—

(a) the quantity of nylon thread allotted to the State during 1961-62;

(b) the districts to which it has been distributed and the quantity supplied to each district;

(c) the quantity of nylon thread supplied to Co-operative Stores and individuals; and

[2nd March 1963]

(d) whether the Government have received recently any representation about the irregularities in the distribution of nylon thread?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) Import licences to the value of Rs. 1,37,600 were issued to the Fisheries Department during 1961-62, 19,071 lb. of nylon thread have actually been imported and 6,050 k.g. are under supply.

	LB.
(b) Madras	2,611-03
South Arcot	50-00
Thanjavur	450-00
Ramanathapuram	600-00
Kanyakumari	3,950-00
Total	7,661-03

(c) 7,661-03 lb.

(d) No.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: சார், நைலான் நூற்பு மில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Co-operative Societies

* 24 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Societies that are defunct in the State as on 1st September 1961; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR:

(அ) நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு.

(ஆ) கூட்டுறவு சங்கங்களின் செயலற்ற நிலைமைக்கு காரணங்கள்.—

சங்கங்களின் நிர்வாகிகளும், அங்கத்தினர்களும் அவைகளை நடத்துவதில் ஊக்கமளிக்கவில்லை. சங்கங்களை நன்கு நடத்தக் கூடிய வேறு நிர்வாகிகளை நியமிக்கும் நிலைக்கு இடமில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: May I know the number of Societies that became defunct because of default or irregularities?

[2nd March 1963]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: I will give the districtwise distribution. It is as follows:—

Madras—2; Chingleput—1; South Arcot—18; North Arcot—20; Salem—8; Coimbatore—13; Nilgiris—7; Tirunelveli—8; Ramanathapuram—3; Madurai—21; Tiruchirappalli—8; Thanjavur—8; Kanyakumari—80.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்காமல் நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் அலுவலர்கள் நான் அபிஷியலோடு ஒத்துழைக்காததுதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? அப்படி இருந்தாலும் ஒத்துழைக்கக் கூடிய அரசாங்க அலுவலர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதுதான் கூட்டுறவின் முக்கிய கொள்கை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தவறுகள் காரணமாக கொசைடிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சில இருக்கத்தான் இருக்கின்றன.

Pablo Boats

* 25 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to provide anchorage facilities for the Pablo Boats in Tuticorin Port, and, if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இல்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: பாப்லோ படகுகளுக்கு கான தனித் துறைமுகம் கட்டப்படுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அதற்குத் தனியாக இப்போது தேவையில்லை. சில இடங்களில் கட்டித் கொண்டு வருகிறார்கள்.

Elections

* 26 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether elections to the various municipal councils and the Council of the Corporation of Madras have been postponed; and

[2nd March 1963]

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) Yes.

(b) In view of the state of emergency in the country, elections to Municipal Councils and the Council of the Corporation of Madras have been postponed under the provisions of the Madras Local Authorities (Extension of Term of Office of Members) Act, 1962.

திரு. ஆர். வெங்கட்டாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திலும் சட்டமன்றத்திலும் இடைத்தேர்தல் நடத்தலாம் என்று எலெக்ஷன் கமிஷனர் தெரிவித்திருக்கும்போது, நகராட்சி மன்றத் தேர்தல்களை நடத்துவதில் என்ன சிரமம் இருக்குமென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள்?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி யோசிக்கவில்லை.

திரு. எ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : காஞ்சிபுரம் முனிசிபாலிட்டியில் ஒரு மெம்பர் செத்துப்பேர்ய் மூன்று வருஷங்களாகின்றது. அந்த இடம் காலியாக இருப்பது தெரியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the Commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras, recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Home Guard Bill, 1963.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO THE ACUTE SHORTAGE OF CEMENT AVAILABLE TO CO-OPERATIVE HOUSING PROJECTS.

DR. T. V. SIVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, under rule 42 of the Madras Legislative Council Rules, I would like to call the attention of the Hon. the Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the acute shortage of cement available to co-operative housing projects and the immediate necessity to

2nd March 1963] [Sri T. V. Sivanandam]

increase the cement quota allotted to such co-operative housing schemes and the necessity to examine the relief that can be given for the members whose houses are half-built and the construction is being delayed for want of cement.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, in view of the acute short supply position of cement in the State, due to the limited allotment made by the Government of India, this Government appointed a Committee with the Secretary to Government, Public Works Department, as Chairman, to go into all aspects relating to cement supply position and rationalizing the distribution of cement so as to ensure that, with the limited quantities of cement available, the maximum number of works are taken on hand and completed. After examining the report submitted by the Chairman of the Committee, the Government have ordered, among other things, as follows in October 1962 :—

(i) Thirty per cent of quantity of cement allotted to this Government under State quota will be reserved entirely for the public (including wagon load consumers).

(ii) The remaining 70 per cent will be distributed to the various Government and quasi-Government institutions. Out of this, the Registrar of Co-operative Societies will get 1·2 per cent for building works of co-operative societies.

(iii) The Chief Engineers have also been instructed to revise their models and designs so that cement will be consumed to the barest minimum and that other materials could be used instead of cement.

For the period January to March 1963, the Government of India have allotted a quota of 95,850 tonnes against the usual quota of 127,800 tonnes per quarter. The quantity of cement that has been allotted to the Co-operative department during January–March 1963 is 1,150 tonnes. Releases have also been made to individual co-operative societies direct to the extent of 1,762 tonnes during the first nine months of 1962. Apart from this, applications received from individual members of co-operative societies for construction of houses on their own account are registered and releases are made according to the order of priority.

In view of the cut imposed by the Government of India, there is all round scarcity for cement in the State. As the Government have also slowed down their building programmes, the question of enhancing the quota for the general public is under active consideration of the Government. The State Housing Board has also switched over to the use of lime mortar so as to reduce the use of cement for their building works.

Inasmuch as there is scarcity of cement to meet the ever increasing demand, it is hoped that the general public will switch over to the use of lime mortar in the place of cement for building works especially when the commodity is in great demand for defence purposes which have to be met in full on top priority.

[2nd March 1963]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

3-20 (1) THE MADRAS HOME GUARD BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 6 OF
p.m. 1963.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

Sir, consequent on the emergency proclaimed by the President on the 26th October 1962, it was considered necessary to provide for the constitution of a Home Guard in this State. Accordingly, an Ordinance was promulgated on 24th January 1963.

The Bill which is before the House seeks to replace the Ordinance by an Act of the Legislature.

The idea is to build up a voluntary organization whose services can be utilized for various duties in times of emergency. In the context of the present emergency, the State Government regard the Home Guard organization as a powerful instrument for strengthening the will of the people to stand up to hardship and danger in the country's hour of need. Necessary training will be given to make this voluntary organization a truly national and disciplined force which will serve as auxiliary to the police and generally help in maintaining internal security, help the community in an emergency like an air raid, a fire, a flood, an epidemic and so on and also help to keep the essential services to be maintained without interruption.

The Home Guard would mostly consist of persons with a continuous occupation such as service, industrial employment, business or profession. When they are called out for duty or training, the State Government will pay their out-of-pocket expenses.

It is proposed to set up a Women's Wing of the Home Guard in Madras, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore, to start with. The members of these wings will be trained mainly in home nursing, first-aid, motor driving, control room operations, etc.

With these words, I move that the Madras Home Guard Bill, as passed by the Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in welcoming this Bill. Last time, I made a suggestion that instead of confining it to the four cities, it should be extended to all the districts. I do find activities in almost every district

[2nd March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

headquarters and in important towns calling for applications for enrolment into the Home Guard. I find, Sir, even though any person willing to serve as a Member of the Home Guard is at liberty to apply, in the matter of putting in the application, there are a number of curbs. We must appreciate the Hon. Minister's statement that people who are in continuous service, educated and employed, should be given preference in the matter of enrolment into the Home Guard. Actually, Sir, from what I could see in a day or two, when there was such a flood of applications in the Police station at Ramanathapuram, very many people loitering in the streets quite mistaking the aim and scope of the Home Guard Act, have been flooding their applications into the Police station. It would militate against our very aim if such applications are to be accepted in a hurry. Sir, at the time of the enrolment into the Home Guard, we should see that the applications received are carefully scrutinized. I have a misgiving that the time for entertainment of applications was not quite enough, that the publicity given to the scheme is not yet ripe and that it has not yet succeeded in attracting the right type of Home Guard that we would like to have, for it is going to be a permanent feature of our society. The educated and the people in continuous service, as the Hon. Minister rightly pointed out, should be attracted to the Home Guard scheme. There is one snag, Sir, in putting in the application. The application is declared invalid unless there is an undertaking given by the employer that he is willing that the application be entertained. This means the employer is in a position to place a veto on the application. A number of teachers, I know, are enthusiastic about joining this scheme, as they rightly should be. A number of elementary school teachers in my own place, particularly those employed in the Panchayat Unions, could not put in their applications because the undertaking to be given by the management was not forthcoming from the Panchayat Union Commissioner. I know permission has to be given to the Panchayat Union employee or the district board employee or the Government employee to be enrolled into the Home Guard. If this undertaking were to be insisted upon, even the individual liberty of the present employee to apply for selection into the Home Guard will be very much vitiated. I should like the undertaking to be a mere formality, even as we say that anybody who is willing to become a member of the Home Guard must be allowed to join the Home Guard. The Heads of Departments must submit such applications as a matter of routine; otherwise, some employees whose services cannot be spared and some teachers, whose employer or the manager may be reluctant to spare them, may find that their applications have not been forwarded. The undertaking to be given by the employer can well be a formality. However, it cannot be altogether dispensed with.

Regarding the training for Home Guards, it is to be given during such hours and for such period as may be prescribed. I would very much like to suggest that the training should be given

3-20
p.m.

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd March 1963]

out of office hours because we must proceed on the assumption that most of the people who join the Home Guard are people who are employed from 10 O'clock to 4-30 or 5 in the evening, and 90 per cent of the Home Guards should be like the Scouts and the Rovers who have the voluntary spirit to come forward to do social service. If we visualise that scheme of Home Guards where only people who are educated and who are in occupation treat it as a piece of voluntary service, then this training could very well be outside office hours. If the Home Guard scheme in a particular town is to be implemented, the training has necessarily got to be in that very town where we are going to introduce the Home Guard Movement. For the matter of that, if Ramanathapuram is one of the places chosen for the implementation of the scheme, people in the municipal town of Ramanathapuram can be taken and the training ought to be given within the municipal limits of Ramanathapuram and has got to be outside school hours or office hours so that people who are employed do not find any handicaps to serve in it.

It is well that the employer should be obliged to take back the trainees. There are provisions here to see to it that the pay and other allowances are ensured to the employees who join the scheme.

What mystifies me altogether is clause 5. In section 13 there are very salutary provisions regarding suspension and removal. Whenever we find that somebody is unfit to be in the Home Guard Scheme, we give him a hearing and we condemn him after a hearing. But in clause 5 we find that one could be discharged on grounds which need not be disclosed. Honestly I do not see why there should be this clause 5 altogether when the powers to remove after giving him the right of hearing and following a particular procedure are all very well laid down in clause 13. If the administrative officer, be it the Commissioner or the Superintendent of Police should find clause 13 too inconvenient, he may escape the inconvenience of the clause by discharging a person under clause 5 of this Bill. If one could be removed from the Home Guard under clause 13, I do not see why that elementary protection that is necessary for every employee, namely, the right to be heard before he is discharged, should be denied to him under clause 5.

* வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊர்க்காவல் படை மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை பேச விழைகிறேன். இந்தப் படை மிகவும் அவசியமான ஒரு படை. இது இந்த நெருக்கடி நிலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், இது ஒரு நிரந்தரப் படையாக இயங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. போலீசாருக்குத் துணையாக இருப்பது, வெள்ளம், புயல் போன்ற சேதங்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சேவை செய்தல் கொள்ளை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்து, அவர்களை மீட்டல் போன்ற காரியங்களுக்காகவும், நெருக்கடியான சமயங்களில் பஸ், மோட்டார் போக்குவரத்தை நடத்தவும் ஜன நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கும், முதல் உதவி செய்வதற்காகவும், மருத்

[2nd March 1963] [வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

துவ உதவி செய்வதற்காகவும் இதுபோன்ற பல பணிகளுக்கு என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக ஏற்கனவே நம்முடைய நாட்டில் ஒரு படை இருந்தது. சாரண இயக்கத்தில் ஒரு பகுதி 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், Rovers பெருஞ் சாரணர்கள் என்ற படையினர் இதேத் தொண்டைச் செய்து வந்தனர். அந்த இயக்கம் அழிந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து வருந்துகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே நல்லதொரு ஊர்க்காவல் படையை அமைக்க இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இதனாலே போலீசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு நிச்சயமாக ஏற்படக்கூடும். குற்றம் குறைகள் எல்லாம் சுண்டிப்பாகக் குறைந்து போகும். பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சி நினைப்பு இல்லாமல், வேறுபாடு இல்லாமல், இந்த ஊர்க்காவல் படையில் சேருவார்கள். மேலும், கட்சி வேறுபாடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீங்கிவிடவேண்டும், நீங்கிவிடும் என்பதுதான் என் நினைப்பு. இந்த மசோதாவில் இந்தப் படையில் சேருகிறவர்களுக்குத் தகுதிகள் என்ன என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. விதிகளில் குறிப்பிடப்படும் என்று நினைக்கிறேன். இருப்பது வயதிலிருந்து 40 வயதுவரையில் உள்ளவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று அறிந்தேன். 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களில் அநேகர் நல்ல நிலைமையில் உடல் உரம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கே எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். தகுதி உடையவர்கள் தன்மை படைத்தவர்கள், இவர்களுக்கு வயது வரம்பை எடுத்துவிட்டு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பது நல்லது.

அதோடு பகுதி 9-ல், உத்தியோகத்திலிருந்து ஒருவர் இந்தப் படையில் சேர்ந்து பணி செய்து திரும்பிவந்தால், உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்ள இஷ்டம் இல்லை என்றால், ஆறு மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து தள்ளிவிடச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது. இவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் வேறு ஒருவரை வைத்திருப்பார்கள். பின்னால் வந்தவர் தகுதி உடையவராக இருந்தால், முன்னால் இருந்தவரை நிறுத்திவிடலாம். இப்படியானால் இவர்கள் எங்கே போவது? சுண்டிப்பாக இவர்கள் அதே வேலைகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் தெரிகிறது. கனம் அனகத்தினர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பயிற்சி பெரும் நேரம், அலுவலகங்களில் வேலைசெய்பவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்குச் சரியாக உத்தியோக நேரத்தில் இருக்க முடியாது. காலையில் அல்லது மாலையில்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Emergency நெருக்கடி ஏற்படுகின்ற நேரங்களில் முழு நேர அலுவலர்களாக அழைக்கப்படுவார்கள். அப்படி அழைக்கப்பட்டால், இவர்கள் வழக்கமாக சம்பாதிக்கும் இடத் திலிருந்து சம்பளம் வரும். இதற்குத் தனி Allowance-ம் கிடைக்கும். ஆனால் இப்படி நிரந்தரமாக உத்தியோகம் இல்லாதவர்கள், தனியாக வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள், உழவர்கள், மீனவர்கள் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் இதிலே சேர ஆசைப்படுவார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வந்தால் முழுநேர வேலையில் ஈடுபடும்போது,

[வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [2nd March 1963]

அலுவலகங்களில் உள்ளவர்களால் சம்பளம் வராது. இவர் களுக்கு சம்பளம், பொதுவாகத் தங்கள் குடும்பம் நடைபெறு வதற்குரிய செலவுத் தொகையாவது அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான செய்தி என்று குறிப்பிட்டுக்கொண்டு, இந்த ஊர்க்காவல் படை சீக்கிர மாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளு கிறேன். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ள நிவாரணம் போன்றவை எல்லாவற்றிற்கும் இந்த ஊர்க்காவல் படை துணையாக இருக்கவேண்டும்.

பொதுவாக இப்பொது பொதுத் தொண்டு மனப்பான்மை மறைந்துகொண்டு வருகிறது. மக்கள் கோழைகளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். தனக்கு ஆபத்து வரும் போல் இருக் கிறது என்றால் வீடு, மனை, மனைவி எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டுத் தான் தப்பிப் பிழைத்தால் போதுமென்று ஒடிவிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இது என்ன காரணம்?

வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : நம்பிடும் பொதுத் தொண்டு மனப்பான்மை போய்விட்டது; பொறுப்பு உணர்ச்சி போய்விட்டது. தன்னலம் தலையெடுத்து விட்டது, இதுதான் காரணம். எனவே பல நல்ல தொண்டுகளுக்கெல்லாம் இந்த ஊர்க்காவல் படை துணையாக இருக்கும், ஆதலால் இதனை மன மார வரவேற்று முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் படை அவசியமானதுதான். அவசர நிலையில் இருக்கவேண்டியதுதான். இந்தக் காவல்படை இந்த எலக்ஷனிலே போலீஸ் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக நடந்து கொண்ட மாதிரி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். போலீசுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது. தனிப் பட்டவர்கள் நடத்தி, தனிப்பட்ட Management -ல் இருக்க வேண்டும். போலீஸ்கிட்டே போனால் நேர்மையே போய்விடும். என்னுடைய நம்பிக்கையைச் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் பார்த்துவிட்டேன். இந்தப் போலீசுக்கு அதிகாரத் தைக் கொடுத்தால், சந்தர்ப்பம் போல் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார் கள். ஆகையினால்தான் போலீஸ் கிட்டே அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. கலெக்டர்கள், இன்னும் பெரிய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தினம் மூன்று ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்றும் சட்டை, மற்ற உடைகள் தைத்துக் கொடுப்பார்கள்; மற்ற தினங்களில் வருகிறபோது காபி, இன்னும் ஏதாவது கொடுப் பார்கள்; 'நாங்கள் எல்லோரும் போகப் போகிறோம்' என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். எங்களை மிரட்டி எங்கள் கிட்டே ஜாஸ்தி கூலி வாங்குகிறார்களோ என்னமோ? இதை clear ஆக சட்டம் பாஸ் பண்ணுகிறபோது சொல்லிவிட வேண்டும், சொன்னால் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் லாபமாக இருக்கும்.

[2nd March 1963] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

இப்பொழுது சண்டைக்கு அவசம் தேவைப் படுகிறது என்றாலும், இதில் சேர்ந்த இவர்கள் போகக்கூடாது. propaganda பண்ணுகிறான், 'ஐந்தாம் படை. இதிலே சேர்ந்தால், அவசரம் வருகிறபோது உங்களையும் சண்டைக்கு அனுப்பி விடுவான்' என்று. இந்த ஆட்கள் ஊர் பாதுகாப்புக்காகத்தான். சண்டை யில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுவது இல்லை. இஷ்டம் இருந்தால் சேரலாம் என்று clear ஆக இந்த விதத்தில் சட்டம் போட வேண்டும். இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அகப்படை மசோதாவை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் படை நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களின் நலனையும் பாதுகாக்கும் வகையில் அமைக்கப் படுவதோடு கூட, நிரந்தரமானதாக இருந்தால் நாட்டுக்கு நன்மையாக இருக்கு மென்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அகப்படை அமைக்க இருப்பது பற்றி மக்களி டையே போதுமான அளவுக்கு இது வரையில் தெரிவிக்கப்பட் வில்லை. ஆகவே நல்ல விதமாகத் தெரியப்படுத்தி, மக்கள் எல்லோரும் உற்சாகத்துடன் இப்படையில் வந்து சேர சந்தர்ப் பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நண்பர் ழுத்துக் கண்ணப்பன் தெரிவித்தது போல, கட்சி மனப்பான் மைக்கு இடமில்லாமல் இப்படை அமைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட் டால் நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதோடு, எல்லோராலும் ஒருங்கே வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகப்படைக்கு ஆட்களை சேர்க்கின்றபோது, அவர் களுடைய யோக்கியதாம்சம், கடந்த கால நடவடிக்கை இவற்றைக் கவனித்து வருங்காலத்தில் அவர்களால் நாட்டுக்குத் தீமை நேராது என்ற நம்பிக்கையான ஆட்களைச் சேர்த்தால், அது படைக்கு ஒரு கௌரவத்தை உண்டாக்குவதோடு, சேவை மனப் பான்மையையும் ஏற்படுத்தும். நாட்டுப் பற்றற்ற கம்யூனிஸ்டுகளை எக்காரணத்தைக்கொண்டும் இந்தப் படையில் சேர்க்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன் : அந்தக் கட்சியை சேர்க்கக் கூடாது என்கிறீர்களா?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நான் அந்தக் கட்சியைப் பற்றிப் பேசவில்லை. நாட்டுப் பற்றற்றவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தான் சொன்னேன். நான் சொன்னதை மீண்டும் சொல்லுகிறேன். அதாவது நம்முடைய நாட்டின் மீது பற்று இருப்பவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. நம் நாட்டின் மீது பற்றில்லாதவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, Advisory Committee களில், Hospital Advisory Committee, மற்றும் அது போன்ற

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [2nd March 1963]

ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கம் நியமிக்கின்ற கமிட்டிகளில் இதுவரையில் ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இடம் அளிக்கப்படுகிறது. மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு இடமளிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இல்லாமல், ஆளுங்கட்சியினர் பரந்த மனப்பான்மையோடு இப்படையில் எல்லோருக்கும் இடமளித்து நல்ல விதமாகச் செயல் படும்படி செய்தால் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும். இந்த மாதிரி யான ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வந்ததற்கு, அவர்களைப் பாராட்டி, இந்தத் ஸ்தாபனம் நல்ல வகையில் செயல் பட உதவினால், அவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருப்போம் என்று கூறி, அகப்படை மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I welcome this Bill. I would like to know one thing. There was a Home Guard Act of 1948. There it was said that whenever any emergency arose, that Act would be invoked. Was any action taken under that Act? I do not remember to have seen anything. Was any difficulty anticipated and was it the reason why that Act was not taken advantage of? The hon. Member Vidwan Muthukannappan wants it to be a permanent feature. Why was not any action taken upon that Act which was passed in 1948? For that there should be some explanation so that we may try to decide whether it will be useful or whether there will be difficulties.

Next, there are some differences as regards the various provisions between that Act and the present Bill. If they have been considered duly, so far as the Emergency is concerned, I have nothing to say about it. But there was one provision which said that for these Home Guards there could be a Commandant. Now I find that the whole thing is to be controlled by the Commissioner of Police in Madras City and the Superintendent of Police in the District and the final voice is that of the Inspector-General of Police. Is there any reason for feeling that the Commandant should not be there? Not that I am saying anything about that. There is the Emergency and I leave it to the best discretion of the Government. I do not want to make any comment. But I won't say that the Home Guard should be a permanent feature. At any rate, there is not sufficient material to ask for it now. We can consider it after its working for some time. There is one thing to be noted. We will be giving a weapon to the anti-social elements, and a training to them for further purposes. I am not suggesting that there will be anti-social elements here at all. But if it is to be made a permanent feature, there must be various safeguards for the purpose of enlisting volunteers. During the Emergency I leave it to the Government to decide what sort of volunteers will be taken. But careful and responsible persons alone should be given this privilege of joining the scheme. Otherwise, this law will be misused. We do not know how long this Emergency will continue. When that is the case, Home Guards will only have to be trained. They will have to take action only whenever an Emergency arises. Therefore, on the whole, Government would

[2nd March 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

be well-advised to have responsible persons alone to join the scheme. Certificates of character, their position and social service will have to be insisted on. It will be a very useful thing if they have done some social service. Otherwise, even if some training is given, they may not be very useful to society and to the town. Anyway, we must insist on good certificates as regards the character of the person concerned. I am not talking about the physical ability to which the hon. Member referred. I am leaving myself out of account in that connection. The position occupied by the person concerned and his character should count in recruitment to the volunteer corps. The question of having officers may also be considered. People of some status may join the scheme. Formerly, appointment of a Commandant was contemplated. I do not know whether it is possible now. One thing I am certain about, namely, that the Government do not have any idea of compulsorily asking them to go to the front, whenever an emergency arises. If there is any such idea, then the selection must be much more efficient. Ordinarily Home Guard means being at home. But, unfortunately, even the Himalayas are our home. Home does not mean our own home. The whole of India may be called our home. I do not know what is the exact meaning attached to 'Home Guard'. (Interruption) The Tamil translation also does not make any difference. So, there should be some definition in the rules. What do you exactly mean by the Home Guard? Is it for towns like Tiruchirappalli or Salem or for a City like Madras? (An hon. Member: Home Guards to safeguard). I think it must be made clear in the enactment itself so that the people who join it may understand what they are expected to do. By saying these things I do not want to throw cold water at all on this proposal. It is a very welcome measure. But some safeguards must be there as regards the persons who join the Home Guard. Otherwise, in villages and other small places there are factions. They may take advantage of this. I am not talking of 'katchi' here just now. I am not afraid of that. It is a minor factor. But there are factions, serious factions in villages. They will try to take advantage of this and try to use these people because you give them good training and even give them weapons also. These people may be used against us instead of against the enemy. Therefore, I think the responsibility is great in respect of selecting the proper people for the Home Guard. I am not afraid, as I said, of the political parties. Some of them are very eloquent on the platforms but they will never come near this business. In this the political parties themselves must take some responsibility even though they may differ from the Government to protect the people. It is good for them and good for all. I do not agree with the view that some of the political parties should not be allowed to be here. We are not concerned with the political parties. We are concerned with the individuals. My hon. Friend over here wanted to interdict the Communists. I leave it to the Government. They know best how to decide the matter. I am not prepared to make any suggestions. It is said that the Communists are penitent and they

3-40
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1963]

may also be allowed to join the Home Guard. It is a matter for the Government to decide and therefore, I leave it to them. Apart from that, I do not want to take advantage of any reason by which you will ask them not to join this volunteer force. But this thing is very important, their responsibility and their character. Both these things should be fully gone into and then they should be admitted.

* திரு. கே. ராமதாஸ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊர்க்காவல் படை மசோதாவை வரவேற்கின்ற வகையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். டி. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்ததுபோல, இந்தப் படையில் சேர முன்வருபவர்களின் தகுதியைக் குறித்து நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் படையில் யார் வேண்டுமானாலும் சேரலாம், அரசியல் கட்சி சார்புடையவர்கள், சார்பு இல்லாதவர்கள் எவர் வேண்டுமானாலும் சேரலாம் என்று பலரால் பேசப்படுகிறது. என்னைப் பொருத்த மட்டில், இந்தப் படையில் சேரக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு தகுதியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேசப்பற்றில்லாதவர்களை, இந்தப் படையில் சேர்த்தால், அது ஊர்க்காவல் படையாக அமையாமல், ஊர்க் கலகப் படையாக அமைந்து விடக் கூடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். 'மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே' என்று சொல்லுவதற்குக் கூசுகின்றவர்கள், இன்று என்ன காரணத்தினாலோ மறைமுகமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நாடு என்னுடைய நாடு என்று கருதுபவர்கள் மட்டுமே இந்தப் படையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் கம்ப்யூனிஸ்டுகளை இதில் சேர்க்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்தினார். என்னைக் கேட்டால், சுதந்திரா கட்சிக்காரர்களை இதில் அபிப்பிராயம் சொல்லவே விடக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ஏனென்றால் இன்று நாட்டுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கின்ற தருணத்தில் கூட, அவர்களுடைய பேச்சு விபரீதமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : என்ன விபரீதத்தைக் கண்டு விட்டீர்கள்?

திரு. கே. ராமதாஸ் : பகைவனுக்குக் 'காட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள்'.

ஆகவே, இந்தப் படையை அமைக்கிற போது, கட்டபொம்மன் காலத்திலிருந்து, காந்தியடிகள் காலம் வரையில் சரித்திரத்தை உணர்ந்தவர்களை, இந்த நாடு சுதந்திர நாடு, இந்த நாட்டின் சுதந்திரம் பறிபோகக்கூடாது, இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குத் துன்பமும் தீமையும் வரக் கூடாது என்று எண்ணுகிறவர்களை மட்டுமே இந்தப் படையில் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திருவாளர்

[2nd March 1963] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் சொன்னது போல், ரஷ்யர்கள், சமூக விரோதிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, இந்தப் படையில் குழைந்து விடுவார்கள். ஆகவே மிகவும் ஜாக்கிரதையான முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஆட்களைச் சேர்த்து நல்ல முறையில் ஊர்க்காவல் படையை அமைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதா எவ்வளவு இன்றியமையாத ஒரு கட்டத்தில் வந்திருக்கின்றது என்பது முன்னால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரச் சட்டத்திலேயே விளங்கும். ஏறத்தாழ நெருக்கடி நிலையில் நாட்டு மக்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்வதற்கும் தயாராயிருக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சான்றாகவும் அதற்குத் துணையாகவும் இந்த ஊர்க்காவல் படை அமைக்கப்படுவது அவர்களிடத்தில் ஒரு புது நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதற்குத் துணையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். விபத்துக்களாலும் அல்லது வேறு பல கொடுமைகளாலும் மக்கள் அல்லப் படுகின்றபோது, அந்த மக்களுக்கிடையில் ராணுவ அதிகாரிகள் அல்லது போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மட்டும் தான் அவர்களுக்குத் துணை செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கின்ற போது, அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கையிடை, தங்களைப் போன்றே பல்வேறு பணிகளில் உள்ள சாதாரண மானவர்கள், இப்படிப்பட்ட சில பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு தங்களுக்கு இடையில் தொண்டுசெய்ய வருகின்றார்கள் என்பதைக் காணும்போது பொதுமக்களுக்கும் அதே வகையான தொண்டில் தாங்களும் ஈடுபடவும், தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளவும் ஒரு புது ஆர்வமும், உறுதியும் ஏற்படமுடியும் என்று நம்புகிறேன் எனவே இந்த இயக்கம் அகப்படாது அமைப்பு, ஏறத்தாழ சாதாரண இயக்கத்திற்கும், இன்றுள்ள போலீஸ் படையாகிய காவற்படைக்கும், இடைப்பட்ட நடுத்தரபடையாக அமையும். இது நிரந்தரமானதாக அமையவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்றாலும், இப்படிப்பட்ட ஒரு படை அமைப்பில் மக்கள் பலபேர் ஈடுபடுகின்ற ஒரு முறையும், பயிற்சியும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நெருக்கடி காலத்தில் இந்தப் படையின் துணையும், வேலையும் நமக்கு அவசியமானதாகும். அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இல்லாத காலத்திலும் இந்தப் படையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பல பேர் இருப்பார்களேயானால், பொதுமக்களுக்குத் திடீரென்று விபத்து விளையும்போது அவர்களுடைய தொண்டு தேவைப்படுகிற வேளையில், அவர்களை அழைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த வகையில் பார்க்கின்றபோது போலீஸ் இலாக்காவின் அதிகாரிகள், சென்னை மாநகரத்தில் போலீஸ் ஆணையாளர் அவர்களும், அதேபோல் மாவட்டங்களில் மாவட்டக் காவல்துறை தலைவர்களும், இந்தப் படைக்கு நிர்வாகத் தலைவர்களாக இருக்கலாம் என்றாலும், இந்தப் படைக்கு அல்லவோபோது பயிற்சி தருவதற்கும், அறிவுரை கூறவும்,

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

ஆகிய கடமைகளைச் செய்ய போலீஸ் ஆணையாளருக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள், இப்படிப்பட்ட காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ, நிரந்தரமான அரசாங்க வேலையில் உள்ளவர்களாகவோ இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அகப்படை, போலீஸ் இலாக்காவின் மேற்பார்வையில் இருக்க நேரிடுவது, இந்தப் படை தவறான வழியில் போய்விடுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுமானால், அப்படிப் போலீஸ் இலாக்காவின் மேற்பார்வையில் இருப்பது அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புக்கு அவசியமாகலாம். ஆனால் போலீஸ் இலாக்காவுக்குக் கீழிருந்து பணியாற்றுகிறோம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் பெரியவர்கள் பலர், சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையில் உள்ள பலர், இந்தப் படையில் சேர ஒரு வேலை கூச்சமடையக் கூடும். எனவே அந்த நிலையில் பார்க்கின்றபோது, சமூகத்தில் டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள், பொறியியலாளர்களாக இருப்பவர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள், இன்னும் வலிவுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், இவர்கள் எல்லோரும் சேர உலக்குவிக்க வேண்டுமானால், கூடுமான வரையில் தீர்வாகப் பொறுப்புக்காக மட்டும் இது போலீஸ் இலாக்காவில் உள்ள சூப்பரிண்டெண்டன்ட் தலைமையில் மாவட்டங்களிலும், கமிஷனர் தலைமையில் சென்னைமாநகரிலும் இருக்கலாமே தவிர, பயிற்சி முறை செயல்கள் அவ்வளவையும் கவனிப்பதற்குரிய முறையில் N. C. C. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைப் போன்ற தகுதியுள்ளவர்களை இதற்குத் தலைவர்களாக ஆங்காங்கு நியமிப்பது நல்லது என்று கருதுகின்றேன். கல்லூரிகளில் N. C. C. பயிற்சி தருகின்ற ஆசிரியர்களில் இதற்குத் தேவையான எல்லா தகுதியும் பெற்றவர்கள், அத்துடன் போலீஸ் இலாக்காவில் நேரிடையாகப் பணியாற்றாமல், ஆனால் அதற்குள்ள எல்லா கடமைகளையும் செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பவர்கள், இதில் பெற்றுப்பெற்றுக்கொள்ளுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

3-50 அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, வயது கவனிக்கப்படக் கூடாது என்ற கருத்தை நாம் முழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளுவது நல்ல தல்ல என்பதாகும். ஆனால் வயதைக் குறிப்பிடுகின்றபோது, ஓரளவு தளர்த்த, exemption விதிவிலக்குத்தர இடமிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அதேபோல் இந்தப் படையில் சேர விரும்புகிறவர்களுக்கு எழுத்தறிவும், ஓரளவு கல்வியும் இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை இருக்குமானால் நல்லதாகும். எழுதப் படிக்கக்கூட இயலாதவர்கள்—படித்துக் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட படையிலே சேருவார்களானால், உடலுழைப்புக்குப் பயன்படுவார்களே தவிர, நெருக்கடி நிலை தோன்றும்போது அதற்கு ஏற்ப பணியாற்றுவது கடினமாகும். அரசாங்க அலுவலில், உள்ளவர்கள்தவிர தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள் இந்த அகப்படையில் சேர்ந்ததன்பின்னர் எந்தக் காரணத்தாலோ அவர்தம் வேலையி

2nd March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

னின்றும் நீக்கப்படும்போது ஆறுமாத ஊதியம் வழங்கி விலக்கி விடலாம் என்பது நல்லதல்ல. யாரும் அனுமதி பெற்றுச் சேர்ந்து விட்டால், பின்னர் சட்டப்படி வேறு ஏதேனும் குற்றம் குறை யிருந்தால் தவிர அகப்படையில் ஈடுபட்டதனால் விலக்கப்படுவது நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. மேலும் படையில் சேருகிறவர் களின் பண்பாட்டைக் கருத வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று கருதவேண்டுமே தவிர, அரசியல் கட்சிக் கண்ணோட்டம் தலையிடமானால், நிச்சயமாக அது கட்சிப் பாதுகாப்புப் படையாக மாறுமே தவிர, ஊர்ப் பாதுகாப்புப் படையாக அமையாது. பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற பண்பு இருக்கிறதா என்பது உரியவர்களால் முறைப்படி கண் காணிக்கப்படவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இடம் தாராங்கள் என்று நான் கேட்பதாகக் கருதவேண்டாம். இடம் கொடுக்க மறுத்தால் அதனைக் கண்டு வருத்தப்படுவோம் என்றும் கருதவேண்டாம். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், பண்புள்ளவர்களாக இருந்தால், பொறுப்புணர்ந்து நடந்து கொள்வார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், பண்பற்றவர்களானாலும் பொறுப்புக்கு மீறி, சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கட்சி நலனுக்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் சமூகநலத்திற்கும்கூட தவறு செய்யக்கூடும். கட்சியைவிட கண்ணியத்தை அடிப்படையாக வைத்து, ஆட்களைப் பொறுக்கு வதற்கான வழியை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு வேண்டுகோளுக் கூட உடல் தோற்றம் கவனிக்கப்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். அது கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும். போலீஸ் இலாக்காவில் தேர்ந் தேடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கு இருக்குமளவுக்கு தோற்றப் பொலிவு இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படாவிட்டாலும், இந்தப் படையில் சேருவோர் சிறந்த தோற்றமுள்ளவர்களாக இல்லா விடினும் ஓரளவுக்குத் தோற்றமுள்ளவர்களாக இருக்க குறைந்த அளவு விதி ஏற்படுத்துவது நல்லது. அப்போதுதான் இதற் கேற்ற தகுதி உள்ளவர்களாக அவர்கள் இருக்க முடியும். படையின் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் பொது மக்களிடத்தில் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கவேண்டும். திரு விழாக் காலங்களில் குறிப்பாக சென்னைக் கடற்கரை போன்ற இடங்களில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மக்கள் கூடும்போதும், இந்தியப் பிரதமர் போன்றோர் வரும்போது ஏற்படுகின்ற கூட்ட நெருக்கடி நேரங்களிலும் போலீசார் மேற்கொள்ளும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும், மக்களை ஒழுங்கு படுத்தும் நடவடிக்கைகளிலும், இந்த ஊர்க்காவல் படையினர் பயன்படுத்தப்படுவார்களா னால், பொதுமக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு ஏற்பட்டு, பணியாற்றுவதில் உற்சாகம் வளர்ந்து, நாளுக்கு நாள் அதிகப் பயன் அவர்களால் கிடைக்கமுடியும். இந்தப் படையில் சேருகிறவர்கள் ஒரு முறை சேர்ந்தபின்னர் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையுடைய ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதியவர்கள் வந்து சேருகிற வாய்ப்பை அளித்து, நெருக்கடி

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

ஏற்படுத்தும்போது எல்லோரும் அழைக்கப்படலாம் என்ற முறையில் அமைப்பளிதி இருக்குமானால், நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் வாய்ப்புப் பெறுவார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறி இந்த அகப்படைத்திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் படை அமைப்பு முறையைப் பற்றி எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். அது அப்படி வரவேற்கவேண்டிய ஒன்றுதான். முக்கியமாக நமது டெபுடி லீடர் அவர்கள் சொல்லியது போல, நிரந்தரமாக நம் நாட்டில் இந்தப்படை இருப்பதற்கு ஊர் மக்களிடத்தில் பகுதி பகுதியாக, திரு. அன்பழகன் சொல்லியதுபோல, பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் ஒரு சிலர் என்றில்லாமல், விரும்பும் பொதுமக்களில் அனைவருக்கும் பயிற்சி கொடுக்கும் திட்டத்தைக் குறிப்பிட்ட நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் வேறிடங்களிலும் விரைவில் கொண்டு வர அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஊர்க்காவல் படையினருக்கு நல்லவிதமாக பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக எல்லாப் பயிற்சியும் ஓரளவோடு நின்றனவாகிறது. அதுவும் ஒரு சில குறைபாடுகளோடு நின்றனவாகிறது. அப்படி இல்லாமல் நல்ல விதமான நிரந்தரமான முறையில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். அப்படிப் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் நிறையப் பேர் இருக்கவேண்டும். பயிற்சி அளிக்கக்கூடியவர்கள் இப்போது இருக்கிற போலீஸ் படையில் எவ்வளவு பேர் எங்கெங்கு இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவரும். கிராமப் படைகள் நடைபெறுவதில் கூட நல்லவிதமாகப் பயிற்சி அளிப்பதற்கில்லாமல், பல ஊர்களில் நல்ல முறையில் இயங்க ஆரம்பிக்கப் படாமலே இருந்துவருகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்கு பயிற்சி அளித்தாலும் நல்லவிதமாகப் பயிற்சி கொடுப்பவர்களை வைத்து அப்பயிற்சி அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பயிற்சி பெறக் கூடியவர்களுக்கும், மற்றும் சேவை செய்யக் கூடிய காலங்களில் அலவன்ஸ் என்று ஒன்றை அரசாங்கத்திலிருந்து பெறலாமென்று 16-வது விதியின் கீழ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்து, இரண்டாவது உப பிரிவின் கீழ் யார் ஒருவர் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை வாங்குகிறார்களோ, 'எம்ப்ளாயர்' அவர்கள் அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் அது பொருந்துமா என்பது அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. பயிற்சி காலத்தில் அரசாங்கம் அலவன்ஸ் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும், எம்ப்ளாயர் கொடுக்கலாம். இப்போது நிரந்தரமாக மூன்று மாத காலம் ஆறுமாத காலங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பயிற்சி பெற்றவர்களின் சேவை அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் தேவைப்பட்டால், அந்தக் காலத்தில் வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களையே கொடுக்கச் சொல்வது நியாயமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இரண்டு மூன்று பேர்களை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கக்கூடிய சிறு வியாபாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய அந்தஸ்தில் இருப்பார்களா என்பதை அரசாங்கம் நிச்சயித்து, விதிகளை

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

ஏற்படுத்தும்போது, விளக்கம் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஊர்க்காவல் பாதுகாப்புப் படைச் சட்டத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் எல்லா சாரார்களாலும் வரவேற்கப்படுவது மிகவும் மகிழ்வுக்குரிய விஷயமாகும். எல்லா சாரார்களும் வரவேற்றுப் பேசினாலும், பேச்சில் ஒன்றுக்கொன்று தாக்கிப் பேசிக்கொண்டு இருந்தது வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். இன்னினர் இருக்க வேண்டும், இன்னினர் இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஒரு சிறு திருத்தத்துடன் நான் ஆதரிக்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுகளில் ஐந்தாம்படையாக உள்ளவர்கள் இதில் சேர்க்கப்படக்கூடாது. அப்படியென்றால் எல்லா கம்யூனிஸ்டுகளும் ஐந்தாம்படையினர் என்று அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவது என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் இந்தந்த கட்சிக்காரர்கள் இருக்கக்கூடாது என்ற அர்த்தத்தில் பேசுவது துரதிருஷ்டவசமான ஒரு அம்சமாகும். நாட்டுப்பற்று ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. நாட்டுப்பற்று கொண்ட ஊழியர்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் பாதுகாப்புப் படையில் சேருபவர்களுக்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கற்றுக் கொடுப்பது என்ற அம்சம் இருப்பதைக் கண்டு உள்மையில் நான் பூரிப்படைகிறேன். இரண்டாம் உலக யுத்தம் நடந்த சமயத்தில் எ.ஆர்.பி. என்ற இது போன்ற நிறுவனம் இருந்தது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்பது அப்படையில் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டில் எழும் ஒவ்வொரு பிராணியும் முறைப்படி பாட்டா எப் பயிற்சி பெறவேண்டும். அதனால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டு என்ற கருத்து கொண்டவன் நான். இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும் அளவுக்கு செல்வம் நம் கையில் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும் இந்த ஊர்ப் பாதுகாப்புப் படையில் சேர்க்கக்கூடியவர்களுக்கு அந்தப் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருப்பது மகிழ்வுக்குரியது. பாடாட்டுக்குரியது. இந்தப் படையில் சேரக் கூடியவர்கள் இவ்வளவு பகுதிநான் நகரத்தில் சேர வேண்டுமென்று இருப்பது கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவுபேர் அதிகம் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்னும்போது ராஷ்டிரகன், கண்டபடி, திரிகிறவர்கள் அதின் இடம் பெருமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்கு முன் சொல்லியவர்கள் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாட்டுப்பற்று கொண்டு நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்ட லட்சோப லட்சம் பேர்கள் துடிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக இதில் சேருவார்கள். நாம் இவ்வளவு பேர் சேருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், அதைப்போல பல மடங்காகச் சேருகின்ற குழந்தை நடைமுறையில் இருக்கிறது. இப்படியாக எவ்வளவு பேர் சேர்த்தாலும் தகுதி உள்ளவர்கள் அனை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [2nd March 1963]

வருக்கும் நாம் இடம் அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-00
p.m.

இதிலே சேருகிறவர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் என்று ஒன்றும் இல்லை. அவ்வப்போது யார் யாரை Training க்கு கூப்பிடுகிறோமோ அவர்களுக்குப் படி கொடுப்பதற்குச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவரவர்களுக்கு எவ்வப்போது வேலை கொடுக்கப் படுகிறதோ அப்போது சம்பளம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். எவ்வளவு பேர் சேர்ந்தாலும், நாம் அழைத்தவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்போகிறோம். ஒரு சில பேருக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கப்போகிறோம். எவ்வளவு லட்சம் பேர், கோடி பேர் வந்தாலும் எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு ரிசர்விலே இருக்கட்டும். இவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் ஒன்றும் கொடுக்கப்போவது இல்லை. ஆகையினால் இதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விரிவு ஆக்கமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு விரிவுபடுத்தி, செயல்பட்டு வெற்றிபெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தலைவர் அவர்களே, முதலில் கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேலு முதலியார் அவர்களுக்கு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இதிலே சேருகிறவர்களுக்குச் சம்பளமும் இல்லை; நிரந்தரமான உத்தியோகமும் இல்லை; உத்தியோகம் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். பயிற்சி அளிக்கின்ற காலத்தில் அவர்களுக்குச் செலவுக்காக, Out of pocket expenses என்று சொல்லுவது—அன்றாடச் செலவு—அதற்குக் கொடுக்கப்படும். பின்னாலே அவர்களுடைய சேவை எப்பொழுது தேவைப்படுகிறதோ அப்பொழுதும், Training க்குக் கொடுக்கிற மாதிரி, என்றைக்கு Duty—ல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதோ அன்றைக்கு Out of pocket expenses—க்குத் தான் கொடுக்கப்படும். உத்தியோகம் என்று ஒன்றும் இல்லை. உத்தியோகம் வேண்டும் என்பவர்களுக்காகவும் இல்லை. உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் என்று மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். உத்தியோகத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிறவர்கள், தொழில் புரிந்து வாழ்க்கையை நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் பயிற்சி கொடுத்து நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவது என்பது நோக்கம்.

இரண்டாவதாக, பயிற்சி பெறுகிறவர்களை சண்டைக்கு அனுப்புவது என்பது இல்லை. அந்த பயம் வேண்டாம். உத்தியோகம் கிடைக்கிறது என்று ஆசைப்படக்கூடாது. சண்டைக்கு அனுப்பிவிடுவோம் என்ற பயமும் வேண்டாம். மற்றொரு விஷயம். இவர்கள் போலீசுக்கு உதவியாகத்தான் இருப்பார்கள். போலீஸ் சம்பந்தமே கூடாது என்று சொன்னார்கள். இது போலீசுக்கு உதவியாகத்தான் இருக்கும். போலீசாரில் சிலர் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் வேறு இடங்களில் அவர்களுடைய கடமையைச் செலுத்த வேண்டி இருக்கும். இப்பொழுதே நம்முடைய மாநிலத்தின் போலீசார் எல்லாக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லையைக் காத்து வருகிறார்கள்; தீரத்துடன் காத்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]
2nd March 1963]

வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் காத்துவருகிறார்கள். ஆகையால் போலீசாருக்கு உட்பட்டுப் பார்ப்பது என்பதுதான் உள்நோக்கம்.

மூன்றாவது செக்ஷனை அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் படித்திருப்பார்கள். இருந்தாலும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே போலீசாருக்கு உட்பட்டுத்தான் இருப்பார்கள்.

3. Constitution and Control of Home Guard.—(1) The Government may constitute a volunteer body called the Home Guard, every member of which shall exercise such powers, discharge such duties and perform such functions, in relation to the maintenance of services essential to the life of the community, the protection of persons, the security of property and the preservation of public order, as may be assigned to him by the provisions of this Act and the rule made thereunder.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (1), the Government may make rules requiring every member of the Home Guard to—

(a) serve in aid of the police force and generally to help in the maintenance of the security of the State;

(b) help of public during any emergency including flood, fire or epidemic;

(c) render nursing and first-aid; and

(d) facilitate the maintenance of transport services and the control of traffic and crowds.

ஆகவே போலீசாருக்கு உட்பட்டுத்தான் இருப்பார்கள்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: போலீஸ் கண்ட்ரோலில் வந்தால் போலீஸ் பழக்க வழக்கங்கள் தான் உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் போலீஸ்காரன் மாதிரியாகி விடுவார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: போலீஸ் இலாகாவிலே நல்ல பழக்கம் உடையவர்களும் கெட்ட பழக்கம் உடையவர்களும் இருக்கலாம். போலீசார் குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதிலும், அமைதியைக் காப்பாற்றுவதிலும் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொதுமக்கள் உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. யாரோ ஒரு போலீஸ்காரர் எனக்குத் தெரிந்தவர், என்னுடைய நண்பராக இருக்கிறவருக்குக் கெட்ட பழக்கம் வந்து விடுகிறது என்றால், இது ஒரு காரணமாகாது. சாதாரணமாக நமக்குக் கூட கெட்ட பழக்கம் இருக்கிறது. போலீசார் அநேக கடமைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக சில பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்துவதற்குத்தான் இந்த Home Guard.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: நீங்கள் சொன்னது சரி. குற்றுக்கொடுக்க வாதியார் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதிகாரம் அவர்கள் கிட்டே இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் மாதிரி வாத்தியார்கள் இருக்கலாம். Home Guard தப்பு செய்துவிட்டால் யாரைப்போய் கேட்பது? உங்கள் கிட்டே இருக்கிற போலீஸ்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முடியாது] [2nd March 1963]

காரன் தப்பு செய்துவிட்டால் யாபைக் கேட்பது? அவர்களுக்
குள்ளே ஒற்றுமை. போலீசுக்குப் போலீஸ் விட்டுக்கொடுக்காதே.
அந்த மாதிரி விடக்கூடாது என்பதுதான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதைத் தவிர்க்கவே முடியாது.
நமக்குப் போலீசாரே வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டு, வேறு
ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால், செய்யலாம். ஆகவே கனம்
அங்கத்தினர் சொல்லுவதைச் செய்வது என்பது முடியாத
காரியம். இது நெருக்கடி நிலைமை. நமக்கு ஒரு நெருக்கடியான
தேவை ஏற்படுகிறது. போலீஸ் ஒரு ஸ்தாபனம். அதற்குப்
போட்டி ஸ்தாபனம், பர்பந்தர் இல்லாத ஒரு ஸ்தாபனம்
சுயேச்சையான ஒரு ஸ்தாபனம் என்றால், அது யாருக்கும் நல்ல
தல்ல. கட்டுப்பாடுதான் மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு ஸ்தாபனம்
என்றால், அதற்குக் கட்டுப்பாடுதான் அவசியம் வேண்டும். ஆனால்
இதிலே கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் ஒரு
வித்தியாசம் சொன்னார்கள். 1948-ல் Home Guard Act
இருந்தது. அதன்படி நிரந்தரமாக உத்தியோகம் கொடுக்கப்
பட்டது. இது நிரந்தரம் இல்லை. நிரந்தரமான உத்தியோகமும்
இல்லை, முழுநேர உத்தியோகமும் இல்லை. ஆனால் இந்த Home
Guard-ல் நல்ல தகுதி படைத்தவர்களை, பொறுப்பு உள்ளவர்களை,
அந்தஸ்து உள்ளவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து (Non-officials)
இந்த ஆபிஸர் பதவியில் போடப்படுவார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இவர்களும் Part-time
தானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆமாம். திரு. அன்பழகன்
திரு. வஹாப் அவர்கள் கூறியதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.
இதிலே கட்சி பார்க்கக்கூடாது. கட்சி பார்க்கிற உத்தேசம் இல்லை.
சேருகின்ற தனிப்பட்ட நபர்கள் தகுதி உள்ளவர்களா, இல்லையா
என்பதுதான் முக்கியமானது. தகுதி யோக்கியதை இவற்றைப்
பார்த்துத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதிலே மற்ற
ஒன்றுகூட திரு. அன்பழகன் கூறினார். எழுதப் படிக்க தெரிந்த
வர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். கூடியவரையில்
நன்றாகப் படித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நல்லது. எவ்
வளக்கெவ்வளவு நன்றாக படித்தவர்கள் வருகிறார்களோ அவர்களை
எடுப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். நாம் போடு
கின்ற விதிகளில் குறைந்த பட்சம் School final- ஆவது படித்த
வர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று போடவேண்டும். வழக்
கறிஞர்கள் எல்லாம் வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள்.
Commercial Establishment- விருந்து சேர்க்கவேண்டும்; ஆசிரி
யர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: 8th Standard- வரையிலாவது
படித்திருக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆனால் B.A. படித்தவர்களே
அசாஸ்யமாக வரும்போது அவர்களைத்தானே எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும். முக்கியமாக தகுதி அந்தஸ்து உடையவர்களைத்தான்

[2nd March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பது உத்தேசம். பயிற்சி கொடுக்கிற
போது, ஏற்கனவே ஒரு துறையில் உத்தியோகம் செய்கின்றவர்களை
எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பது அடிப்படை. பயிற்சி அளிக்கிற
போது அந்தப் பயிற்சி காலத்திற்கு அவர்களுக்கு Allowance
கிடைக்கும். அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பிடித்துக் கொள்வது
கூடாது. ஒன்றரை மாதம் Basic Training அளிக்கப்படும்.
அப்பொழுது அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளக்
கூடாது என்று இருக்கிறது.

4-10
p.m.

கனம் அங்கத்தினர் சம்பந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.
பயிற்சிக்குப் பின்னால், அவர்கள் வேலை தேவைப் படுகிறபோது,
அவர்கள் எந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த ஸ்தா
பனம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று
சொல்லுவது முறையாக என்று கேட்டார்கள். பயிற்சி காலத்தில்
யார் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது? வேலை செய்கிறபோது
யார் கொடுப்பது என்ற வித்தியாசம் பாராட்டுவதாக இல்லை.
அவர்கள் வேலை மாதக் கணக்கில் ஒரேயடியாகத் தேவைப்படுவதாக
இருக்காது. எவ்வப்போது அவர்களுடைய சேவை கோரப்
படுகிறதோ அவ்வப்போது அவர்கள் வரவேண்டும். அப்போது
அவர்களை வேலையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், அவர்களை
அனுப்பி வைப்பதோடு, அவர்கள் வேலை தேவைப்படுகின்ற காலம்
வரையில் அந்தக் காலத்துக்கும் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க
வேண்டும். நெருக்கடி நிலையை ஓட்டி இந்தப் படை
அமைக்கப்படுவதால், அவர்களுடைய வேலை கோரப்படுகிறபோது,
அவர்கள் யாரும் வரத் தயங்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புவ
தோடு, அவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தும் ஸ்தாபனத்
தார் அவர்களை அனுப்பி வைக்கவும் தயங்க மாட்டார்கள் என்று
நம்புகிறேன். அப்படிக் கோரப்படும்போது, ஸ்தாபனத்தார்
அவர்கள் வருவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். கனம் ராஜா
ஜயர் கூறினார்கள். அனுமதி கொடுப்பது என்றிருந்தால் அனுமதி
கொடுக்காமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று
கேட்டார்கள். அனுமதித்த பிறகுதான் வரவேண்டும். வேலைக்கு
வைத்திருக்கும் ஸ்தாபனத்தைக் கேட்காமல் வந்துவிட்டால்,
திரும்பி எப்படிப் போய் சேர முடியும்? அப்படிச் சுட்டுப்பாடு
எப்படி இருக்கும்? ஷர்க்காவல் படை உத்தியோகம் நிரந்தரமான
உத்தியோகமில்லை. ஆகவே எந்த ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் வேலை
செய்து வந்தார்களோ அங்கேதான் திரும்பப் போய்ச் சேர
வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் அனுமதி கொள்வரவேண்டியதில்லை.
அவர்களைக் கேட்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்றால், பின்னால்
போய் அந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்ய முடியாது.

ஒன்பதாவது செக்ஷனைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த
செக்ஷன்படி, இந்த படையை சேர்ந்த ஒருவர் வேலை முடிந்து
திரும்பப் போனால், அவரை எந்த ஸ்தாபனத்தார் வேலைக்கு
வைத்திருந்தார்களோ, அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்து
கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில், ஏதோ ஒரு காரணத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd March 1963]

தால் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால், அந்தக் காரணம் நல்ல காரணமா என்பதை 'Prescribed authority' முடிவு செய்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். 'Prescribed authority' வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவிட்ட பிறகு, ஸ்தாபனத்தார் மறுத்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை என்று செக்ஷன் 9, இரண்டாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உறுதியாகச் சொல்லுவது சரியல்ல. எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது செக்ஷனின் அடிப்படை. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தால், நஷ்ட சதி கொடுக்க வேண்டும். என்னென்ன சந்தர்ப்பம் என்பதை 'Prescribed authority' தான் முடிவு செய்யவேண்டும்; ஸ்தாபனத்தை நடத்துகிற நிர்வாகி அல்ல என்று சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதில் ஆட்சேபனைக்கு இடமில்லை.

ஐந்தாவது செக்ஷன், பதிமூன்றாவது செக்ஷன் இதில் உள்ள வித்தியாசங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 5-வது செக்ஷன் Discharge- ஐப் பற்றியது. 13-வது செக்ஷன் 'Suspension or removal' ஐப் பற்றியது. 13-வது செக்ஷனுக்கும் 5-வது செக்ஷனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், 13-வது செக்ஷன் தண்டனையைப் பற்றியது. தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அவர்களுக்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும். என்ன காரணத்துக்காகத் தண்டனை கொடுக்க உத்தேசிக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதற்குச் சமாதானம் கேட்டு பிறகு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். Discharge என்பது, அவர்கள் தகுதியில்லை, லாயக் கில்லை Security- க்குப் பாதுகாப்பு இருக்குமென்று கூறுனால், ஒரு காரணமும் சொல்லாமல், சமாதானம் கேட்காமல், நீக்கி விடுவது. அப்படி நீக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 5-வது செக்ஷன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: திடீரென்று எப்படி லாயக்கில்லை என்று தெரியும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நேற்று இருந்தது மாதிரி, நடந்து கொண்டது மாதிரி இன்று நாம் நடப்பதில்லை. ஒருவன் ஒரே மாதிரியாக எப்போதும் இருப்பான் என்று ஜோசியம் சொல்ல முடியாது. இந்தப் படையில் ஒரு நபரைச் சேர்த்தும் போது, அந்த நபரைப் பற்றிய ஒரு விஷயம் அந்தச் சமயத்தில் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். பின்னால் அந்த விஷயம் தெரிய வந்திருக்கலாம். சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பிறகு, ஒரு நபரின் நடவடிக்கையால் இவர் லாயக்கு இல்லை என்று ஏற்படலாம். நெருக்கடியை ஒட்டி இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படுவதால், ஒரு காரணமும் சொல்லாமல் அவர்களை நீக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில்தான் மசோதா இப்போது தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடியைப் பொருத்து, அவ்வப்போது எவ்வளவு பேர் தேவைப்படுகிறதோ, அந்தத் தேவையைப் பொருத்து போடவேண்டுமென்றுதான் அடிப்படை.

2nd March 1963]

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, எவ்வளவு பேர் தேவைப் படுகிறார்களோ அவ்வளவு பேரையும் ஒரே தடவையில் சேர்த்து பயிற்சி அளித்துவிடுவது என்று சர்க்கார் கருதுகிறார்களா அல்லது பல தடவையில் பயிற்சி கொடுத்து, பல முறைகளில் மேலும் மேலும் சேர்க்க வேண்டிய நிலை இருக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரே முறையில் எல்லோரையும் சேர்த்துவிடுவது என்பதல்ல அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். இப்போதைய உத்தேசம் 20 ஆயிரம் பேரைச் சேர்ப்பது. அப்படிச் சேர்ப்பதில், ஸ்ரீ பாலகப்பிரமணிய ஐயர் தெரிவித்தது போல, ஜாக்கரதையாகப் பார்த்து எடுக்க வேண்டும். முதன் முதலில் கொஞ்சம் பேரைச் சேர்த்து 9-ம் தேதி துவக்கப்பட இருக்கிறது. பின்னால் அவசரப்படாமல் நன்றாகப் பார்த்து, தரமானவர்கள் வருவார்களா என்று பரிசீலனை செய்து, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அவசரப்பட்டு எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக, பயிற்சி ஆபிஸ் நேரத்தில் இல்லாமல், out of office hours- ல் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா ஐயர் சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. பயிற்சி எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். சேர்ந்தாற்போல் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும், ஒன்றரை மாதத்திற்கு ஆபிசுக்குப்போய் வேலையைக் கவனிக்க முடியாமல் இருக்கும். ஏதோ மாலைப் பொழுதில் சௌகரியமாய் ஒரு மணி Drill வருவதில்லை பயிற்சி. ஒன்றரை மாதத்துக்கு ஆபிசுக்குப் போகாமல் இருக்க வேண்டியிருக்கலாம். வேறு ஏற்பாடுதான் செய்து கொள்ள வேண்டும். 'Out of office hours' என்று அமைத்துக் கொள்ளுவது முடியாது.

திரு. எம். ராஜா ஐயர்: அப்பொழுது. Substitute நியமிக்க வேண்டியிருந்தால், நியமிக்கலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: Substitute நியமித்துக் கொள்ளலாம் தற்காலிகமாக. ஆனால் Substitute-க்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறவர்கள் இவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால், வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் அப்படிக் கொடுப்பதென்றால், அரசாங்கம் அனுமதித்தால்தானே முடியும்.

திரு. டி. பி. ஸ்ரீனிவாஸவரதன்: அப்படிச் சம்பளம் கொடுத்தால், பிற்பாடு grant- க்கு அதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் ஸ்ரீ பாலகப்பிரமணிய ஐயர் கேட்கிற விளக்கம் எனக்குப் புரிகிறது. அதைப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd March 1963]

வயதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் வித்வான் முத்துக் கண்ணப்பன் தெரிவித்தார்கள். ஸ்ரீ முத்துக்கண்ணப்பனுக்கு இந்தப் படையில் சேரவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தால் சேரலாம். வயதுக்கு அவருக்கு Exemption வேண்டியிருந்தாலும் கொடுக்கலாம். (சிரிப்பு.) வயதைப் பொருத்த மட்டில், ரொம்பத் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் வயது குறுக்கே நிற்கக்கூடாது என்று ஏற்கனவேயே விதிகளில் Exemption கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறோம். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களில் சிலர் அதில் சேருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

1948-ம் வருஷத்திய ஊர்க்காவல் படைச் சட்டம் இந்த மசோதாவில் Repeal செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் நமக்குப் பயனில்லை. அந்தச் சட்டம் நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி அப்போது இயற்றப்படவில்லை. போலீஸுக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக்கொள்ளுவது என்ற உத்தேசத்தோடு இயற்றப்பட்டது. இப்போது நெருக்கடியை ஒட்டி, போலீஸுக்கு உதவியளிக்க இந்தப் படை part-time ஆக அமைக்கப்பட இந்தச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. அதனால் தான் பழைய சட்டத்தை உதவி செய்துவிட்டு, இந்தப் புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல் நான் விளக்கிக் கூற வேண்டியது ஒன்று மில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: இந்தத் திட்டத்தை தாலுக்கா வாரியாக, எல்லா இடங்களுக்கும் பரவச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நெருக்கடி எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவானது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மற்றொன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் Village Volunteer Force கிராமத் தொண்டர் படை, அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு உதவி அளிப்பது, வழிகாட்டுவது, முக்கியமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுவது இவையெல்லாம் தான் கிராமத் தொண்டர் படையின் நோக்கம். நான் பல கிராமங்களில் பார்க்கிறேன். கிராமத்தில் தொண்டர்கள் இந்தப் பணியில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படை எல்லா கிராமங்களிலும் உண்டு. அந்தப் படை வேறு, இந்த ஊர்க்காவல் படை வேறு. ஊர்க்காவல் படை நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி சில வேலைகளைச் செய்யத்தான் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. வேறு மன்றத்தில் கேட்டார்கள். மதுவிலக்குத்திட்ட அமுல் வேலையை, குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் வேலையை இந்தப் படையிடம் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் ஏற்படுத்தப்படுவதல்ல இந்தப் படை. இது பொதுவாக, நெருக்கடியை ஒட்டி, நான் குறிப்பிட்ட சில வேலைகளைக் கவனிப்பதற்குத்தான் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இப்போது இந்த Home Guard நகரப்புறங்களில் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரிவுபடுத்தும்போது, மேன்மேலும் பெரிய கிராமங்களில் அமைக்கப்படும். முதலில் நாம் உத்தேசித்தது, இவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனமாக அமைப்பதாக இல்லை. குறிப்

[2nd March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பிட்ட நகரங்களில்தான் Home Guard ஐ அமைக்க முதலில் உத்தேசித்தோம். ஆனால் பின்னால் கொஞ்சம் விரிவுப்படுத்துவது என்று முடிவு செய்தபிறகு இருபதாயிரம் பேர் நாம் அமைத்துக் கொள்வது என்பதனால் இன்னும் பெரிய கிராமங்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில்கூட அது வரும். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் பஞ்சாயத்துகள் வாரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நோக்கமில்லை. சிலவற்றில் வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். அனுபவத்தில் அவசியம் ஏற்பட்டால், மேலும் அதை விஸ்தரித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் இது அமைக்கப்படுகிறது.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 18 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963)—cont.

Mr. CHAIRMAN: Now we will take up the clause-by-clause consideration of the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963. There are no amendments to clause 2. I now put clause 2 to the vote of the House.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

Mr. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I move—

'In clause 3:

(i) in line 6, for the words 'forty-five per centum' substitute the words 'thirty per centum'.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1963]

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso :

‘ Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section.’

The amendments were duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I have given notice of two amendments to clause 3. One is about the percentage of the additional land revenue payable. The other is about the proviso exempting landowners owning three acres and less from paying the additional assessment under the clause.

முதலில் இதிலுள்ள புரவிசோவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். இதில் மிராசதார் 3 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் அதற்குக் குறைவாகவும் இருக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த அதிகமான நிலவரியைப் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. எல்லா மசோதாக்களிலும் பல நல்ல சீர்திருத்தங்களாக நாம் செய்துவந்துகொண்டிருக்கிறோம். நிலச்சுவான்தார்கள் 3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். பல சமயங்களில் மந்திரிகள்கூட அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமானது என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை மனதில் முக்கியமாக வைத்துக் கொண்டுதான் இதைச் சொல்கிறோம். நிலவரியை அதிகப்படுத்துவதாக இருக்கிறபடியாலும், அவர்களுக்கு அனேகமாக பல பேர்களுக்கு அதிலே கிடைக்கும்படியான வரும்படி சொம்பக் குறைவாக இருக்கிறதாலும், அதிகமான வரியை அவர்கள் தாங்க முடியாது என்ற நிலைமை அவர்களுக்கு இருக்கிறதாலும், அவையெல்லாம் நாம் விசாரணை செய்ததில் தீர்மானமாக இருக்கிறபடியாலும், இதைச் சர்க்கார்கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அக்கிரல் சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் மசோதாவில்கூட 3,600 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு டாக்ஸ் கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறது. அதுபோல் இது அல்ல என்று சொல்வார்கள். நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், ஐந்து பேருள்ள குடும்பத்தில் மொத்தம் மாதம் ரூ. 300 வந்தால் ரூ. 500-க்கு குறைவாக வரும்படி வருவதாக இருந்தால், அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று அந்த மசோதா காட்டியது. அவற்றை இந்த மசோதாவில் காட்ட வேண்டும். அதற்காக இது ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அதில் யோசனை செய்யும்போது, ரூ. 300 மொத்த வரும்படியாக இருந்தால், ஐந்துபேர் குடும்பத்தில் இருப்பார்கள். மாதம் அதற்குக் குறைந்தால் கஷ்டமாக இருக்குமே என்று இன்கம் டாக்ஸ் கவனித்தார்கள். அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

இதிலே. அதனால் நிலவரியை அவர்கள் பேரில் செலுத்தவேண்டிய தில்லை என்ற எண்ணத்தில்தான் இதை முக்கியமாக வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் புரவிசோ விஷயத்தில்.

• அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்து விட்டோமே 45 சதவீதம் என்று சொல்வார்கள். முக்கியமாக இருக்கிற பெரிய பயம் என்னவென்று கேட்டால், பஞ்சாயத்து கவுன்சில் இன்னும் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று கனம் சேஷாச்சாரியார் சொன்னார்கள். இவ்வளவு தூரம் போடவேண்டுமென்ற எல்லை இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே 45 நயாபைசா போடலா மென்று பிளாக் டெவலப்மெண்டில் இருந்து, இவர்கள் அதற்கு மேல் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் போட ஆரம்பித்துவிட்டால், அதிகமாக ஆகிவிட்டால், பிறகு குழுவில் குறைத்திருப்பது கட்டுப்படுத்தப்படாமல் போகும். அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டால் இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்கலாம். நான் முழுவுதும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவன்தான். கொஞ்சம் குறைக்கலாமென்று மரியாதையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே குறைத்திருக்கிறோமே என்று சொல்வார்கள். சர்க்காருடைய மனப்பான்மை ஒன்று உண்டு. மத்திய சர்க்காரில் ஹெவி டாக்சேஷன் வரப்போகிறது என்று முதலில் சொல்வார்கள். பிறகு அவ்வளவு போடவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அது நல்ல யோசனையே. எத்தனையோ கஷ்டம் இருந்தாலும் அதை சர்க்கார்தான் நடத்துகிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை நமது மனிதர்களுக்கு முக்கியமாக உண்டு.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்துவிட்டவர்களே.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : ஆமாம். இந்த இன்கம் டாக்ஸ் வரியை கூடியபாட்டுமீ ஒழுங்காகக் கொடுப்பது தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான். இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வது. முக்கியமான பெரிய பிரச்சனை யாரோ இரண்டு பேரைக்கூட விசாரித்து நண்பனை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இங்கு பேசுவது அவசியமில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி தாங்கள் சொல்லியதன் பேரில் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். கூடியபாட்டும் வரியைக் குறைக்கலாமென்று பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்தார்கள். 60 என்று போட்டார்கள். இன்னும் குறைக்கலாம் என்ற எண்ணமும் இருக்கலாம் அவர்களுக்கு. ஐந்து மடங்கு அதிகமாகப் போட்டுவிட்டு டிடக்ஷன் என்று மொத்தமாகப் போட்டுவிட்டார்கள். அதைத் தந்திரமாகச் செய்ததாக நான் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையை அறிந்து செயல்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும். நான் மெம்பராக அந்தக் குழுவில் இல்லை. எந்த யோசனையில் அதைச் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அது போதாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய பட்டியலைக் காட்டமுடியும். நான் இப்போது அதற்குத் தயாராக வரவில்லை. ஒரு கணக்குப்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

போட்டு ஒருவர் கொடுத்தார்கள். பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறவர்கள் இப்போது லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் இல்லாமல் எழு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். பத்தும் ஏழும் பதினேழு. இந்தப் பதினேழுக்கு இப்போது இதையும் சேர்த்தால் 60 இல்லாமல் 45 சேர்த்தால் $4\frac{1}{2}$ கூட சேர்க்கவேண்டும். $21\frac{1}{2}$ ரூபாய் சேர்க்கும் படியாக வரும். பத்து ரூபாயாக இருந்தது அது. Double Crop க்குப் போய்விட்டால், சேலம் ஜில்லாவிலே ரூ. $36\frac{1}{2}$ கொடுத்ததாக ஒரு அங்கத்தினர் கீழ் சபையில் கூறினார். இப்பொழுதே ரூ. $36\frac{1}{2}$ வரைக்கும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு மேலே இருக்கிறது local cess charge என்பது. வட ஆற்காட்டில் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த மாதிரியான பயம் இருக்குமே என்பதை எல்லாம் உத்தேசித்துத்தான், இதை இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்தால் நல்லது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை அநேகமாக ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற எண்ணமும் எனக்கு இருக்கிறது. உண்மையைத் தெரிவிக்கின்ற கடமை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மூன்று ஏக்கர்தாரர்களுக்கு அவசியம் விதி விலக்கு வேண்டும். அங்கே 5 ஏக்கர் என்று கேட்டார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி வருகிறோம். இப்படியாக இந்த மூன்று என்ற எண்ணை ஒரு பெரிய, நல்ல எண்ணாக்கிவிட்டோம். அதையே இங்கேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று ஏக்கருக்காவது இந்த அதிக வரியைச் சுமத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இதைப் பிரேரேபிக்கிறேன். இதற்கு ஆதாவு வருகிறது. இருந்தாலும் கடைசியில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது போல்தான் நடக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கம் எதையும் சமூகம் பாணியில் செய்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் முக்கியமாக டிபுடி லீடர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு குறைந்த அளவு, அதாவது மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் மனப்பதற்கு இல்லை. ஆகையினாலே இந்த ஒரு திருத்தத்தை, அவர் குறிப்பிட்டது போல், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள நுரைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லுவது உண்மை தான். அவர் பல சான்றுகளை எடுத்துச் சொல்லி, பல சட்டங்களிலே, குறிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில், அதிலும் குறிப்பாக Agricultural Income-tax சட்டத்திலும் சில நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டினார். அதேபோல் இங்கேயும் கொடுத்தால் என்ன என்ற ஒரு நிலைமையை எடுத்துக்காட்டினார். ஆனால்

2nd March 1963] [திரு. வி. ராமையா]

இப்போது இருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்தால், இது ஒன்றும் புது அடிப்படை மசோதா இல்லை. நில வரி இப்பொழுது எப்படி, யார் யாருக்கு என்று நாம் விதித்திருக்கிறோமோ, அவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக வரி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதா. இதிலே ஒரு விதிவிலக்கு கொடுத்தோம் என்றால், இது முன்பே இருக்கும் மசோதாவுக்கு எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதோடு இந்தப் பிரேரணையை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சோஷலிஸ்த் தர்மத்தை அடிப்படையாக வைத்து எல்லா காரியங்களையும் நடத்தும் இந்த அரசாங்கம் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தைவிட்டு விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அவருடைய கேள்வியைப் பார்த்துப்போது, கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கலாம். இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சனையை மறந்து விடக்கூடாது. இப்பொழுது first class source அடிப்படையில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும், fifth class source இல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும் சமம் என்று திரு. சம்பந்தன் கூறினால், அதிலே என்ன பொருத்தம் இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. First class source -ல் இருக்கக்கூடிய மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை ஏறத்தாழ fifth class source நிலம்—மூன்று ஏக்கரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படை மூன்று ஏக்கர் என்று சொன்னால், உயர்ந்த பட்சம் என்று குறிப்பிடுகிறபோது உயர்ந்த நிலம் மூன்று ஏக்கர், அதற்குக் கீழே இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் பொருள்படும்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் இந்த நிலையை இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுதான் தெரிகிறது. மூன்று ஏக்கர் fifth class source நிலத்திற்கும் fifth class source -ல் இருக்கிற மூன்று ஏக்கர் நிலத்திற்கும் நெருங்கிய நிலை இல்லை. Fifth class source ல் இருந்தால், ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை விவசாயம் நடக்குமா என்பதே கஷ்டம். Fifth class source -ல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் அதற்கு இருக்கும் மதிப்பு, தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரோடு, புதுக்கோட்டை அல்லது கிழக்கு மாநாதுபுரம் கண்மாய்ப் பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும், தாம் பிரபாவி பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் இது எல்லாம் எப்படி ஒரே சமமானது? எடுத்துக்கொண்டால் இது எல்லாம் எப்படி ஒரே சமமானது? முறைக்குப் பல முறை பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகுதான் செய்தோம். ஆகையினால் எந்த விதமான திருத்தமும் வேண்டாம். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : எந்த நிலையில் எது இருக்கிறதோ அதற்குத் தக்க வரி. அது அதற்குத் தகுந்தபடி விகிதம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பரிசீலனை பண்ணவில்லை. ஒரு ஏக்கர் அங்கே, இரண்டு ஏக்கர் இங்கே என்று இருந்தால், அது அதற்குத் தகுந்தபடி போடவேண்டும். எல்லாம் மனப் பான்மையைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மனப்பான்மை சரியாகத்தான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அப்பொழுது வெள்ளை அடங்கலில் முதல் தர பாசன வசதி என்று இருந்தது. அதுவே இப்பொழுது ஐந்தாம் தரம், ஆறாம் தரத்திற்குக்கூட லாயக்கு இல்லை. இப்பொழுது முதல் தரமா, ஐந்தாம் தரமா என்று பார்த்துப் போடுவீர்களா என்ற சந்தேகம்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேலு முதலியார் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் நியாயமான சந்தேகம். குறிப்பாக சமீப காலத்தில் Re-settlement மேற்கொள்ளாததால், source மாறி இருக்கலாம். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல் அதுவேதான். Re-settlement ஏற்பட்டிருந்தால் கஷ்டம் இல்லை. Re-settlement நடந்திருந்தால், அரசாங்கத்திற்கு இந்த மசோதாவால் கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு மேலே கிடைத்திருக்கும். இதை எல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி விலும், இது சம்பந்தப்பட்ட பலரிடமும் பேசிய பிறகுதான் இந்த மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கருக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் இப்பொழுது நடைமுறை சட்டத்தில் இருக்கும் நடைமுறைக்கு முரணாக இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. அதோடு அல்லாமல் தண்ணீர் தீர்வை போடுவது acreage அடிப்படையில் கொடுத்தால் லாபம் இருக்காது. அதைவிட source அடிப்படையில், அதேனும் விதிவிலக்கு கொடுத்தால் ரொம்ப லாபமாக இருக்கும். இந்த ஐந்தாம் source -ஐ எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்திற்கு இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் தண்ணீர்தான் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் தீர்வை போடுகிறோம். First class source-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஆறு அல்லது ஏழு மாதம் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்ற நிலைமை இல்லை. இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான், மற்றொரு இடத்தில், இதை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறபோது அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யருடைய மற்றொரு திருத்தம் இந்த 45 சத விதிகத்தைக் குறைத்துவிடவேண்டும் என்பது. இதற்கு அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் 60 சத விதிகமாக மக்களுக்குத் தெரிவித்து,

2nd March 1963] [திரு. வி. ராமையா]

அதற்குப் பிறகு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிறபோது 45 சதவிகிதமாக ஒத்துக்கொண்டு, ஏதோ தங்களுடைய தாராளத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக இந்த வழியைப் பின்பற்றி இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இது நடை முறையில் பழக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் போதே பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, 75 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டும். அந்த நோத்தில் திட்டச் செலவுக்காக இந்தப் பணம் வர வேண்டும் என்று கருதினோம். ஆனால் உடனே அமல் நடத்திக்கொண்டு வர முடியவில்லை இந்த மசோதாவை. இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்ற முறையில் ஏறத்தாழ இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வரையிலும் காத்திருக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் அரசாங்கத்திற்குத்தான் ஏற்பட்டது கஷ்டம். இது பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றபோது, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில், இப்பொழுது இருக்கும் நெருக்கடிக்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வருகிறபோது, நாம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அளவுக்குத்தான் இதிலே ஏதேனும் குறைக்க முடியும் என்ற நிலையைக் கமிட்டி ஒத்துக் கொண்டு, சட்டசபை ஒத்துக்கொண்டு, அந்த முடிவு இந்த சபையில் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம், அடுத்த வருஷ நிதி நிலை அறிக்கை கொடுக்கிறபோது, இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டுதான் புது வரி ஒன்றும் போடவில்லை. இதையும் குறைத்துவிட்டால் ஒன்றும் இருக்காது. ஆகவே ஆட்சேபணை இல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களுப் மற்றவர்களுர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment? 4-40 p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am pressing my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In clause 3 :

(i) in line 6. for the words ‘forty-five per centum’ substitute the word ‘thirty per centum’;

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso :

‘ Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

[2nd March 1963]

Clause 4.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move—

“In clause 4, line 6, for the words ‘thirty per centum’, substitute the words ‘ten per centum’.”

I do not think the Government will accept this amendment. But still I move.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I second the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move—

“In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (1) for the words ‘Seventy-five per centum’, substitute the words, ‘fifty per centum’; and

(ii) in item (ii) for the words ‘Thirty-seven and a half per centum’ substitute the words ‘twenty-five per centum’.”

75 சத விகிதம் என்று இருப்பதை 50 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; 37½ சத விகிதம் என்றிருப்பதை 25 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; நில வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

மழமுடைய மந்திரி அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். புதிதாக அணைக்கட்டுகள் கட்டி தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக நாங்கள் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாடுகளிலிருந்து சில பேர் நன்மை அடைகிறவர்கள் அதிகமாக நில வரி கொடுக்கிறார்கள். வெகுநாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் விதத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று காரணம் சொன்னார்கள். அந்தக் காரணம் சரியானது அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். புதிதாகத் தண்ணீர் வரி கொடுக்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் அதற்கு முன்னால் கொடுத்திருப்பது wet assessment இல்லை; dry assessment தான் கொடுத்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் குறைவாகக் கொடுத்திருப்பார்கள். இப்போது கூட்டி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறீர்களோ, என்னவோ. அதை

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்]

அதிகமாகப் போட்டிருந்தால், அடுத்து இதைச் சொல்லலாம். புதிதாகத் தண்ணீர் கிடைத்தவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள்; வெகு நாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் விதத்தை அதற்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக அவர்கள் பேரில் போடுவது சரியல்ல. பிரித்துக்கொள்ளுகிற மனப் பான்மையை இதில் கொண்டு வரக்கூடாது. புதிதாக ஒருவன், ஏழையாக இருப்பவன், திடீரென்று பணம் சம்பாதித்து விடுவான். வெகு நாளாக எண்ணப்போல இருப்பவன் அப்படியே இருப்பான். அதிகமாகச் சம்பாதித்தவனைப் பார்த்து, நீ பிரித்துக் கொடு என்றால் சரியாக இருக்காது. இது தேர் வடம் மாதிரி அல்ல, நீயும் கொஞ்சம் இழு என்று சொல்ல.

இன்னொன்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல கோடி ரூபாய் செலவு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அதை ஈடு கட்டுவதற்காகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பல சௌகரியமான ஏற்பாடுகள் Irrigation Cess Act -ல் யோசனை பண்ணிப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது அதிகமாகத் தண்ணீர் வசதி வந்தால், அவர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வரி போடலாம்; பாக்கிக்குப் போடக் கூடாது என்றிருக்கிறது. வெகு நாளாக Revenue Authorities காண்பித்திருக்கும்படியான தண்ணீர் வாங்கும்படியான இடம் எங்கே இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் repair செய்ய வேண்டியது உங்களுடைய கடமை; அதற்காகப் பணம் செலவழித்தேன், கொடுங்கள் என்று சொல்லக் கூடாது. அங்கே Accustomed source of supply -யிலிருந்து வந்து கொண்டிருப்பதால், நீங்கள் வரிபோடுவதற்கு அதிகாரமில்லை. நீங்கள் என்ன சொல்லலாம், நாங்கள் புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டியிருக்கிறோம், அதிகத் தண்ணீர் வருகிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே ஜலம் வருகிற இடத்தில், ஜலம் வரச் செய்தோம் என்று சொல்லக் கூடாது. அது உங்களுடைய கடமை. அதைக் காரணமாகச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதம் என்று போட்டிருப்பது அதிகம். பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து தண்ணீர் வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. அதற்கும் கொடுத்து, இன்னும் 2, 3 இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. ஆகையால் 75 சதவிகிதம் என்று போட வேண்டாம்; இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்துப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். மூன்று, நான்கு, ஐந்து ரகம் போட்டிருப்பதால், ரகத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் 75 சதவிகிதத்திலிருந்து 50 சதவிகிதமாகக் குறைத்து, 37½ சத விகிதத்திலிருந்து 25 சத விகிதமாகக் குறைத்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தரப் பட்டுள்ள இந்தத் திருத்தத்தின் அவசியத்தைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூடுதல் நில

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

வரியை விதிக்கின்ற இந்த முறையால், நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கப்பெறுகின்ற அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரி விதித்ததை அதிகப்படுத்துவதால், எந்த விதமான துன்பமும் இருக்காது என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். முன்னர் மூன்று ஏக்கரா அளவுக்கு உள்ள நிலத்துக்குக் கூடுதல் வரியால் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதை நாங்கள் தெரிவித்தபோது, அதற்கு இசைய மறுத்த அமைச்சர் அவர்களே மனமார ஒருண்மையை ஒப்புக்கொண்டார்கள், சட்ட மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தைத்தான் அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது source களிலிருந்து நீர்ப்பிரிவுகளிலிருந்து நீர் கிடைக்கிற பகுதியில் ஆண்டுக்கு இரண்டு, மூன்று மாதம்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால், சில நேரத்தில் ஒரு ஆண்டு முழுதுங்கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கூடுதல் வரியினின்று விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற திருத்தம் அதற்குத் தரப்பட்டிருந்ததும் என்றால் இந்தச் சட்டத்தில் காணப்படும் இந்தப் பகுதிக்கே

(i) Land under first or second class source of irrigation.	Seventy-five per centum of the water cess.
(ii) Land under third, fourth or fifth class source of irrigation.	Thirty-seven and a half per centum of the water cess.

முதல் பகுதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதமாக இருப்பது 50 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டு வேண்டுமென்பதாகும்.

இரண்டாவது திருத்தம். நிலங்களில் நீர் பெறும் வகையால் மூன்று, நான்கு, ஐந்து என்னுள் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகளில் வருகின்ற நிலங்களுக்கு 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதல் செய்வதிலிருந்து 25 சதவிகிதம் மட்டும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்பதாகும். இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முழு அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், குறித்த காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கருத்தின்படி, 3, 4, 5 நீர்ப்பிரிவுகளில் நீர் கிடைக்கின்ற கால அளவினால் 3-வது நிலப்பிரிவில் 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதல் தாங்கும் என்று மந்திரி கருதினாலும், 4-வது பிரிவில் 37½ சதவிகிதம் வரி கூடுதலைத் தாங்காது என்பதையும், ஐந்தாவது நீர்ப்பிரிவில் வருகிற நிலங்கள் இந்த வரி உயர்வைச் சிறிதும் தாங்காது என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து, 37½-யை மொத்தம் 25 சதவிகிதமாக ஆகாவிட்டாலும், நான்காவது பிரிவுக்கும் 25 சதவிகிதமாகவும் ஐந்தாவது பிரிவுக்கு எந்த வரி கூடுதலும் இல்லை என்ற கருத்தையும் தங்களுடைய திருத்தமாக ஏற்றுக்கொண்டால், அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டார்கள்.

2nd March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்னும் குறை ஏற்படாதவாறு இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதி நான் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா: தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத் தினர் அன்பழகன் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய முறையில், நான் இதற்கு முன்பு ஒரு திருத்தத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது நான் உபயோகித்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி என்னை அதில் கட்டுப்படுத்திவிடலாம் என்ற நினைப்பில் பேசினார். என்னுடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பொருத்தவரையில், நான் சொல்லியதைத் திரும்பச் சொல்லுவதில் நான் எந்த விதமான சங்கடத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. மூன்றாவது, நான்காவது சோர்ஸ்களில் எடுக்கும் போது ஏக்கர் அடிப்படையில் பார்ப்பதைவிட சோர்ஸ் அடிப்படையில் பார்ப்பதுதான் உசிதம் என்பதைத் திரும்பவும் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நீர் சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும் போது இன்றைக்குள்ள நிலையில்கூட இந்த விதி விலக்கு தேவையில்லை என்ற கருத்தை 11-வது கிளாஸ்க்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் சொல்ல நினைத்தேன். இந்தப் பிரச்சனை இப்போதே வந்துவிட்டதால் அதைக் குறித்துப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும்போது ஐந்து அல்லது நான்கை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாக மாகாணத்தில் வருஷாவருஷம் வரி வஜா இருக்கிற நிலையில்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது பொதுவாக பூரணமான வேளாண்மை வருகிறபோதுதான் ஏற்படுகிறது. அப்போதுதான் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற வருஷங்களில் ரெமிஷன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியில் பார்த்தால், வரி வசூல் செய்வதில் அக்கரை காட்டுவதைவிட அங்கு எப்படி ரெமிஷன் கொடுப்பது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதுதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விவராய்ச்சிப் பார்க்கும்போது அவர்களைப் போல உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் வேறு எங்கும் இல்லை என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லமுடியும். எந்த வருஷமாவது மழை பெய்துவிட்டால், அந்த வருஷம் எந்தவிதமான கூச்சலும் இருக்காது அவர்களிடமிருந்து. அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் கடமையைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் இப்போது போய்ப் பார்த்தால், வரி வஜா என்ற பேச்சே இருக்காது. இப்போது மழை பெய்துவிட்டது. ஐந்தாவது சோர்ஸில் இருக்கிறவர்கள்கூட நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக வரி வஜாவைக் கொஞ்சம் தாராளமாகவே 3, 4, 5 பிரிவுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். எங்கெங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றதோ அங்கு அதைக் கொடுக்கிறார்கள். கடைசி நிலையில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கஷ்டம். இதுவரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி, தாராளமாக வரி வஜா கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வரி வஜா ஆகிவிட்டால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் கிடையாது. நான் அந்த கிளாஸ்க்குச் சொல்ல நினைத்தது எல்லாம் வரி வஜா கொடுக்கக்கூடியதில் இதுவரையில் இருந்த அடிப்படையில்

[திரு. வி. ராமையா] [2nd March 1963]

விவசாயிகள் விஷயத்தில் சிக்கல்கள் இருந்தாலும், நிரந்தரமாக அதைப் போக்குவதற்கு எக்கிகியூட்டிவ் ஆர்டர் பிரகாரம் கலெக்டர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, போர்டு மெம்பர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இவர்களுக்கு அதிக சிரமம் ஏற்படாமல் செய்ய நினைத்திருக்கிறேன். மழை என்கே இல்லாமல் போய்விட்டாலும், இன்றுள்ள நிலைமையில் கிராம அதிகாரியிடமிருந்து அறிக்கை வரவேண்டும். நான்கு அணு மசூல், இரண்டு அணு மசூல் என்று இதைப் பார்க்கும்போது இதில் சங்கடம் அதிகம். உண்டு இதற்குப் பரிசாரம் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் இது சம்பந்தமான அதிகாரிகளை வைத்துப் பேசி விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சுகளில் விளைவு நன்றாக இருக்கும்போதே விலக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் சரியாக இருக்காது. விளைவு இருக்கிற வருஷத்தில் வரியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். முதல் இரண்டு சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் முணுமுணுக்கிறார்கள். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் இந்த வருஷமாவது வரி கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே என்று நினைப்பார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அடிஷனல் லெவியை மட்டும் நீக்குவிட்டால் அவர்கள் பிரச்சனை தீராது. வரி வஜா கொடுப்பதைவிட அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமாக வழி கண்டு பிடித்துவிட்டால் அவர்களுக்கு லாபம். அதைத்தான் நான் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி பேச என்னைப்போன்ற வரண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்குத்தான் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் 4, 5 சோர்சுகள் இந்த லெவியிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சொல்வதில் ஸாபிடில்லை. நல்லதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. அவர்களுடைய துன்பம் நீக்கப்படவும் வேறு வழிகளில் அவர்களுக்குப் பலன் ஏற்படவும் வரி ரெமிஷனாகச் சொல்லிக் கொண்டு இதன்மூலம் மட்டும் அவர்களுக்குப் பெரிய லாபம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (i), for the words ‘Seventy-five per centum’, substitute the words, ‘fifty per centum’; and

(ii) in item (ii), for the words ‘Thirty-seven and a half per centum’, substitute the words ‘twenty-five per centum’.”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 10 were put and carried.

2nd March 1963]

Clause 11.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 11 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words :—

“ by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land ”.

பதிலேராது கிளாஸ் வரி வஜா கொடுப்பதைப் பற்றியுள்ளது. வரி வஜா கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது இந்த கிளாஸ்.

“ Where on account of total or partial failure of crops, the land revenue or the water-cess has been remitted in respect of any land

சாதாரண வரியைக் கொடுக்கவே முடியவில்லையே, அதற்குப் பிறகு எப்படிப்போனால் என்ன? தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய் விட்டது பிறகு என்ன? ‘Proportion’ என்று போட்டிருக்கிறதே. அது பிரயோஜனம் இல்லை. அதைத் தள்ளிவிட வேண்டியது தான். இருக்கிற வரியைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிலேயே குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறான். டோல் ரெமிஷன் வேண்டுமென்று கொடுத்தவனுக்கு அடிஷனலாகக் கொடுத்தால் என்ன செய்வான்? போய்விட்டு வா, நல்லது என்று சொல்வதைவிட அதில் போய் விவகாரம் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் ஒரு அடி போகட்டும் என்று பார்க்கக்கூடாது. அவர்கள் சொல்லியது போல வரி வஜா கொடுப்பேன் என்று சொல்வதே ரொம்ப தெம்பு. இல்லையென்றால் அவர்கள் சாப்பிடாமலே கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்கள் சொல்வது ரொம்ப உண்மை. இப்போது புரவிசோ என்பது வேண்டியதில்லை. அதில் லாபம் ஒன்றுமில்லை. சீர்திருத்தம் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் அதைப்பற்றி அவசியமில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment, Sir.

5-00
p.m

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு வேண்டிய பதிலை இதற்கு முன்பு வந்த திருத்தத்தின்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இந்த ரெமிஷன் கொடுக்கும்போது, டோடல் ரெமிஷன் கேட்கும்போது, இதற்கு ஏன் இடம் என்று கேட்டார்கள். டோட்டல் ரெமிஷன் (வரி வஜா) செய்துவிட்டால் இதற்கு இடமே இல்லை. ஆகையால் இதற்குப் பிறகு ரெமிஷன் கொடுக்கிற போதே சில நிலங்களில் சேதம் பரிபூரணமாக ஏற்பட்டு இருக்க

[திரு. வி. ராமையா]

[2nd March 1963]

காது. ஓளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும். இது போன்று சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த புர்போர்ஷ் னேட்டாக வரி வஜா கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறிப்பாக 4, 5 சோர்க்களிலிருந்து பார்த்தால், அனேகமாக பரிபூரண வரிவஜாவாகத்தான் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைக்குக் குறைவாக வஜா ஏற்படுகிறபோது பரிபூரணமாக வரி வஜா கொடுத்து விடுகிறார்கள். 3-வது, 4-வது, 5-வது Source-ல் பார்த்தால் பரிபூரணமாக வரி வஜா எல்லாதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கஷ்டம் இருக்க முடியாது. அங்கே மாகூல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறபோது, வரி கொடுக்கத் தயங்கவில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் இந்த அதிக வரியைக் கொடுக்கத் தயங்கப் போவதில்லை. ஆகையினால் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் விதிகளில் ஏதேனும் புதிதாகத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால், நாங்கள் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருப்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்: 10 ரூபாய் வரி போட்டு ஏழு ரூபாய் வஜா செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதுவே கொடுக்க முடியாமலும் இருக்கிறது. அதிக வரியில் proportion எதற்காக? 10-லிருந்து ஏழுக்கு குறைந்துவிட வேண்டியது என்று எதற்காக?

கனம் திரு. வி. ராமையா: பத்தில் ஏழைத் தள்ளி விட்டால் மூன்றுதான். இதிலே வரும் விவசாயிகளுக்குப் பரிபூரண வஜா இருக்க முடியாது. 10-லிருந்து ஏழு அல்லது மூன்று அல்லது ஐந்து என்று நிர்ணயம் செய்து, அதைச் சரியாகச் செய்தால் போதும் என்பது தான் விவசாயிகள் பிரச்சனை. அதைத் தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த சபைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நாங்களும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்றால், இந்த வரி வஜா செய்யும் முறையில் மறு பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வந்தால்தான், அவர்களுக்கு லாபமாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

“In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words: ‘by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land’”.

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

Clauses 12 to 20 were put and carried.

[2nd March 1963]

Clause 21.

Mr. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 21 do stand part of the Bill.”

The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar has given notice of an amendment. It is a negative amendment and is not in order. But, if he wants to speak on the clause, he can do so.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்: தம்முடைய அபிப்பிராயத்தில் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. அதாவது இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம், Irrigation Cess Act, 1865-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்கு வந்தது. அதிலே ஒன்றும் மாறுதல் இல்லை.

“No water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement” முதலிலே செக்ஷன் ஆரம்பத்திலே, “..... it shall be lawful for the State Government before the end of the revenue year succeeding that in which the irrigation takes place to levy at pleasure a separate fee for such water (hereinafter referred to as the water-cess); and the State Government may prescribe the rules under which, and the rates at which, such water-cess shall be levied, and alter or amend the same from time to time” என்று இருக்கிறது. இந்த செக்ஷன் பிரகாரம், ‘levy at pleasure a fee for such water, separate and at such rate as the State Government may prescribe.’ என்று இருக்கிறது. இது 1865-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் இருந்தது. இந்தச் சட்ட ஆரம்பத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், “Whereas, in several districts of the Madras Presidency, large expenditure out of Government funds has been, and is still being, incurred in the construction and improvement of works of irrigation and drainage to the great advantage of the country and of properties and tenants of land; and whereas it is right and proper that a fit return should in all cases alike, be made to Government on account of the increased profits derivable from lands irrigated by such works;” இதில் லாபம் பல பேர் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதிக செலவு வருகிறது. இந்தத் தண்ணீருக்கு வரி போடலாம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு “It shall be lawful for the State Government”; இது நியாயமாக இருக்கும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். “A separate fee for such water”— ஒரு தனியான கட்டணத்தைக் கேட்பது என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கட்டணத்திற்குச் சில மாறுபாடுகள் உண்டு. ஜமீன்தார்களோடு அல்லது இனாம்தார்களோடு ஒப்பந்தம் இருந்தால், அந்த ஒப்பந்தப்படி வரி செலுத்தக்கூடாது என்று இருந்தால், அதை வாங்கக்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

கூடாது. "Provided that where a zamindar or inamdar or any other description of landholder not holding under ryotwari settlement is by virtue of engagements with the Government entitled to irrigation free of separate charge, no water-cess under this Act shall be imposed for water supplied to the extent of this right and no more." ஜமீன்தார் அவர்களுக்கும் இனம்தார் அவர்களுக்கும் உள்ள ஒரு சலுகை. ஒப்பந்தம் ஏற்கனவே இருக்கிறதாலே இந்தச் சலுகை ".....no water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement which is classified and assessed as wet, unless the land be irrigated, whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

(i) from any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court as the source of irrigation of such land; or ... "

Wet-ஆகக் Classify பண்ணி, நஞ்சை தீர்வை போடுவது என்று தீர்மானம் பண்ணி இருந்தால், அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடையாது. இதிலே ஒரு சின்ன மாறுதல், ".....unless the land be irrigated; whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

From any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court....."

வெகுநாளாக இதிலிருந்துதான் உற்பத்தி ஆகிறது என்று தீர்மானமாக இருந்தாலும் சரி, கோர்ட்டில் நகவல் வந்து தீர்மானம் பண்ணி இருந்தாலும் சரி, அந்த இடத்திலிருந்து எடுக்கும் பலனுக்கு வரி கிடையாது.

திரு. கே. ராஜாராம்: Wet-க்கு மாத்திரம்தான்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்: நான் என்ன சட்டத்திற்கு மாறுகப் பேசுகிறேன்? Wet -க்கு மாத்திரம்தான். அதிலே ஒரு ஷரத்து. அதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். "For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land." இது 1945-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஏன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதற்கு, அவர்களே காரணம் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒன்று, இரண்டு தீர்ப்புகள் வந்தன. இந்தத் தீர்ப்பு சம்பந்தமாகவே அது வந்திருக்கிறது.

5-10 Statement of Objects and Reasons-ல் விரிவாகச் சொல்லி
v.m. இருக்கிறார்கள், "that is to say, water-cess was being levied in all cases which are not covered by the first proviso to section 1 of the Act.

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

In a recent case, the Madras High Court has held that the water-cess under the Act is levied on land which is irrigated and it is, therefore, a form of land tax, and that consequently the cess is not leviable in the case of lands held free of all land tax. The Government consider it necessary to amend the Act so as to make it clear that the water cess levied under the Act is not a tax on land but is a fee levied for the water supplied or used for the irrigation of land."

இதைத் தீர்மானம் பண்ணித்தான் நாங்கள் போடுகின்றோம் என்று அந்தச் சட்டத்தின் முகவுரையில் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது இந்த இரண்டு மூன்று தீர்ப்புகள் சொன்னார்களே, இவையெல்லாம் ஜமீன்தார் விஷயமாகவும் இனம்தார்கள் விஷயமாகவும் வந்தன. அதில் அவர்களுக்கு ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தண்ணீர் வரி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பதற்கு ஏற்பட்டது. 1942-ல் போட்ட தீர்ப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்களே, அதில் கர்னாடிக் நவாப் காலத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தது. அவன் போய் விட்டான் இப்போது. அந்த ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்களுக்கு என்ன இருந்தது என்றால் நிலத்தை "free of quit-rent assessment or other land-tax" அனுபவிக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்படி இருக்கும்போது திருச்சியில் பாதிரிமார்கள் நிலத்தை வாங்கினார்கள். அதற்கு முன்னால் கவர்ன்மெண்டாரிடம் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் அந்த மாதிரி வேண்டும் என்று கேட்டு அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். உங்களுக்கு "quit-rent assessment or other land-tax" கிடையாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அதற்குள் வருகிறதா என்ற கேள்வி வந்தது. அப்போது நமது ஹைகோர்ட்டு இது ஒரு Tax தான் (வரி தான்), ஆகையால் அவர்களுக்கு வஜா உண்டு என்று அடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். Land-tax (நிலவரி) என்ற அடித்தம் இருந்தது என்று அடிப்பிராயப்பாட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்த பிரிவினாவுகளில் ஷர்ப்பாபத்தில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் பண்ணினார்கள் என்பதை ஆராய்வதக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஆதாரம் உருளான் வழக்கு என்று வழங்கப்பட்டு வந்தது. (காருக்குறிச்சி என்று சொல்லுவதுபோல்) பழக்கத்தில் உருளான் வழக்கு என்று கூறப்பட்டது. அந்த கந்துக்கூறி (Kandukkuri Bala Surya Prasad vs. Secretary of State for India) என்ற தீர்ப்பில் பர்மனென்ட் செட்டில்மென்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா உண்டு, அசெஸ்மென்ட் வஜா உண்டு என்று இருந்தது. அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, கொடுக்கமாட்டோம் என்று சன்னை போட்டார்கள். சீழ்க்கோர்ட்டில் போடலாம் என்றார்கள். அப்புவர் கபூர் கோர்ட்டில் கூடாது என்றார்கள், பிரிவினாவுகளில் ஷர்ப்பாப பர்க்கர் வாடிங்டன், என்ன சந்தேகப்பட்டார்கள் என்றால், நீங்கள் சொன்னது உண்மைதான். இது உண்மையான வரிமாதிரித் தெரிகிறது. ஆகையால் ஜமீன்தார் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தைக்கொண்டு போட்டார்கள். இந்த இரண்டும் வந்ததால் நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரூபகம் வந்தது. இது ஆபத்து என்று நினைத்தார்கள். வரி என்ற

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

சொல்லி விட்டுவிட்டார்கள். ஜலம் கொடுப்பதற்கான கட்டணம் தான் என்றார்கள். 1945-ல் 1942-ம் வழக்கை அனுசரித்து எழுதியிருக்கும்படியான சட்டத்தில், அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. 'For the avoidance of doubt' என்றார்கள்.

'For the avoidance of doubt' may mean for the avoidance of wrong interpretation."

சட்டத்தில் கௌரவமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, 'நீங்கள் இதைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டாம்'

'For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land' என்றார்கள். இரண்டாவது பிரிவில் 'for the water supplied or used' என்று போட்டார்கள். இப்போது இதை மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். Cess in the nature of land-tax என்று அந்தத் தீர்ப்பை வைத்துப் போடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்போது போட்டவர்கள் ஒழுங்காகப் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். வரி என்றால் என்ன, கட்டணம் என்றால் என்ன என்பது விசாரித்தபிறகு ஏற்பட்டு விட்டது. அதிலும் முக்கியமாக அறநிலைய பாதுகாப்பு விஷயத்தில் அவர்கள் கட்டணம் போட்டார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி ஐந்து சதவீதம் என்று போட்டார்கள். அந்தமாதிரிப் போட்டால் அது வரிமாதிரித் தோன்றுகிறது. கட்டணமில்லை, வரி என்றால் மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வாதாடினார்கள் மடாதிபதிகள். அப்போது ஜஸ்டிஸ் முக்கர்ஜி அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் குவிட் புரோ கோ (Quid pro-quo) என்று போட்டார்கள். என்ன உபகாரம் செய்திருக்கிறார்களோ அதை அனுபவிப்பதற்காகப் போடுவதுதான் கட்டணம், அது வரி அல்ல என்றார். இந்த சட்டசபையில் சட்டத்தில் அந்தமாதிரி நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிச் சொல்லாது போனால், ஒரு சமயம் வரி என்று சொல்லிவிடலாம். அதற்காகத் தான் ரொம்ப ஒழுங்காகப் போட்டார்கள். 'For the water supplied or use' for the irrigation of land. தவறாமென்பதே கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இரண்டு காரணமாகக் கட்டணம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று 45-வது செக்ஷன் பிரகாரம் செய்தார்கள். அதோடு மாத்திரமல்ல, அடியில் கோடு போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு 1948-ம் வருஷத்தில் இது என்றைக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சட்டம் மூலமாக இதைப் போட்டார்கள். Permanently re-enacted என்று நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். "This was permanently re-enacted by Section 2 of, and the First Schedule to, the Madras Re-enacting (No. II), Act, 1948 (Madras Act VIII of 1948). என்று

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருப்பதால் எதற்கு இப்போது வாதாடவேண்டும் என்றார் மந்திரி. அது அப்படியல்ல. கட்டணம் என்றால் வரம்பு இல்லாது போட முடியாது. வரி என்றால் வரம்பு இல்லாமல் போடலாம், தேசத்தின் அவசியத்திற்காக என்று போடலாம். கட்டணம் என்பது அப்படி முடியாது. கணக்குப் போட்டு இவ்வளவு செலவழித்திருக்கிறோம். எல்லோரும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று காண்பித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வைக்கவேண்டும். அப்படித்தான் செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சண்டையில்லை. இன்றைக்குப் போடுவதில் தப்பு என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருந்ததை அனுவசியமாக மாற்ற வேண்டிய காரணமில்லை. அப்படியே இருப்பது நல்லது. வரி என்பதை மாற்றி cess in the nature of land-tax என்று போட்டு விட்டார்கள். அது போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு வருக்கும் என்று போடாமல் எல்லோருக்கும் மொத்தமாகப் போட்டிருக்கிறோம். முதல் சோர்ஸ், இரண்டாவது சோர்ஸ், மூன்றாவது சோர்ஸ் என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதில் தப்பில்லை. ஆனால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போடலாம் என்றால், எல்லையில்லாமல் போய்விடும். சட்டத்தை திருப்பிமாற்ற அவசியமிருப்பதாக எனக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் தவிர, ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் தான் போடுவார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : லைசென்ஸ் கட்டணம் இருக்கிறது. அது எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் போடலாம். ஆனால் இதில் முக்கியமாக இருக்கிற பிரச்சனை என்னவென்று கேட்டால், எவ்வளவு செலவு பண்ணினாலும் அதனால் மக்கள் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துத்தான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டுமென்று வரும். டாக்ஸ் என்றால் அளவு அதற்கு இல்லை. இப்போது பெட்ரோல் 12 ரூபாயாகிவிட்டது. என்ன என்று கேட்டால் உத்தரவு போட்டாய்விட்டது என்று சொல்கிறான். என்ன செய்வது? கொடுத்தால்தான் பெறலாம். இல்லாவிட்டால் கவுன்சிலுக்குப் போக முடியாது. அமென்ட்மென்ட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறான். ஒன்றுக்கே 12 ரூபாய் என்று சொல்லவில்லை. நான் போட்டதைச் சொன்னேன். அதுபற்றி ஏழு நயா பைசாவிலிருந்து 80 ஆகிவிட்டது. பதிமூன்று நயா பைசா அதிகப்படுத்தியிருக்கிறான். அவர்கள் போட்டது 10, இவன் கேட்டது 13. அவன் நாலு அடி. இவன் தனியாக ஒரு அடி. பதிமூன்று லிட்டர் போட்டுவிட்டு 12 ரூபாயை கீழே வை என்கிறான். நேற்றுதான் வரி என்று சொன்னார். இன்றைக்கு ஏறிவிட்டது. அதுதான் சட்டத்தின் மகிமை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : அட்வான்ஸ் கால்குலேஷன் என்று இருக்கிறது.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : காரணம் இருக்கலாம். அனுபவிக்கிற கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். சட்டத் தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டால் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். கேள்வி முறை இல்லை. அப்படித்தான் பண்ணுவார்கள் என்று நான் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. சாவதானமாக மந்திரி பேசினார்களே, அதைக் கேட்டுக்கொண்டுதானே நாம் இருந்தோம். இருக்கிறோம். அவர்களும் அலட்சியமாக நீங்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், நாங்கள் கேட்கமாட்டோம் என்று சொல்வதும் இல்லை. அந்த நிலைமை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் வரவில்லை. வேறு எங்கெங்கோ ஏதேதோ செய்வதாகப் பார்க்கிறோம். இங்கு அப்படியில்லை. 1945-ம் வருஷச் சட்டப் படி மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தகுந்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தேன். 1940-ம் வருஷத்தில் பார்க்கர் எழுதினார். 'நீங்கள் நினைத்ததைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்களே' என்று ஜாமீன்தார்களுக்கு அனுசூலமாக எழுதினார். இப்போது நீங்கள் ஜனங்களுக்குப் போடக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் ரொம்ப வேற்றுமை இருக்கிறது. அதற்குத்தான் 1945-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். 1948-ல் அது இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாற்றுவதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்தது. 1945-ல் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். இப்போது வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் என்றால் அதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாது. ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றவேண்டாமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I will meet the two points raised by the distinguished Deputy Leader of the Opposition. Firstly, he said that there was no necessity to amend the Irrigation Cess Act. The need to amend that Act arises in this way. The Supreme Court has laid down what are the two ingredients of a 'fee' as distinguished from 'tax'. If we strictly apply those two ingredients, it is a matter for doubt—I do not say that it is conclusively decided—whether the proposed levy which has been accepted by this House will come within the definition of 'fee' or not. The Supreme Court has laid down the two elements for determining a 'fee'. I shall now read out from page 492 of the Supreme Court Journal, Volume XVII (1954)—

"Thus two elements are essential in order that a payment may be regarded as a fee. In the first place, it must be levied in consideration of certain services which the individuals accepted either willingly or unwillingly and in the second place, the amount collected must be earmarked to meet the expenses of rendering these services"

Sir, it is not possible to earmark this additional assessment for any particular purpose. Therefore, if we leave the section in the Irrigation Cess Act as it is and adopt and pass this Act, then it is liable

[2nd March 1963] [Sri R. Venkataraman]

to be challenged in a Court that the new enactment, namely, the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963, is not valid. I do not say that the contention will be accepted, but it is liable to be challenged. Therefore, we have got to amend the Irrigation Cess Act and, therefore, the amendment has been proposed in the Bill.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : அந்தத் தீர்ப்பில் நன்றாகப் பார்த்தால் அவர்கள் இரண்டுதான் முக்கியமாகச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இந்த ஒரு பிரிவு பிரயோஜனமாகப் பண்ணுகிறோம் என்று இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் பைனலாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாத்திரம் நான் வாசிக்கிறேன்.

'If, as we hold, a fee is regarded as a sort of return or consideration for services rendered, it is absolutely necessary that the levy of fees should, on the face of the legislative provision, be co-related to the expenses incurred by Government in rendering the services'.

(Supreme Court Journal; Volume XVII, 1954, page 359).

76-வது மதராஸ் ஆட்க் பற்றிப்பேசும்போது இதை நான் வற்புறுத்தவில்லை. டாக்ஸ், ஃபீ என்பதை வற்புறுத்தவில்லை. லெஜிஸ்லேட்டிவ் டிரொளிஷனில் இது இருக்கவேண்டும். அதன்படி கவனிக்கப்படவேண்டும். டாக்ஸ் என்று திடீரென்று போடுகிறார்களே, அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பது என் தீர்மானம். டாக்ஸ் என்று போட்டால், அவர்கள்தான் பண்ணவேண்டும். ஃபீ என்று போட்டால், நாம் செய்யலாம் என்று இருந்தது. அதற்குத்தான் இந்தப் பேச்சு வந்தது.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, my point is this. Several tests have been laid down for the purpose of determining whether a charge is a fee or a tax. Among the tests they laid down, the first two have been enunciated. In coming to the conclusion in respect of that they decided that it is not necessary whether it is in the Consolidated Fund or kept separately or anything of that kind. All that I put before the House is that it is a matter for doubt and that it is liable to be challenged in a court that the present additional assessment will not come within the definition of fee and, therefore, is illegal. That is the legal position and that is why we are amending the Act.

Now, Sir, I come to the justification for the amendment. Even in the ryotwari settlement, there is no rule that the settlement cannot be increased. All that it says is that during the period of the settlement, there should be no special charge for the water supplied. At the end of every thirty years when resettlement takes place, all these factors will be taken into consideration and then a higher land revenue is determined and assessed. In that case, one can take into consideration the services rendered, the quantity of water supplied, the taram of the land, and the price at which the produce is sold. After taking into consideration all these factors,

[Sri R. Venkataraman] [2nd March 1963]

a higher land revenue is assessed. Actually, the Privy Council in this case compared the ryotwari and zamindari settlement and they said this : (M.L.J. Vol. XXXIII, 1917—Page 161).

“ It has, however, long been the practice on Government estates to make periodical settlements with the ryots whereby the Government's share in the produce is commuted for a fixed annual payment, in assessing which the wet lands are separately classified. The annual payment is incapable of increase during the period for which the settlement is made. It is paid (*inter alia*) for the Ryot's right to water for irrigating his mamul wet lands and would be increased if a new cess were imposed for the supply. ”

5-30 p.m. In the period during which this settlement lasts, we cannot increase either the water rate or the land revenue. But once resettlement takes place, we are entitled to raise it. Since we are not making a resettlement, we say that the water-cess must be increased commensurate with the general conditions under which water is supplied to other people and who take water from other sources. If a person installs a pumpset and gets water, he pays Rs. 20 to Rs. 30 for the water per acre. If another person gets water from a new source of irrigation, he pays as much as Rs. 22.50 nP. per acre in respect of the water width he gets.

I say it would be inequitable where there is no resettlement that the person who is accustomed to taking water from an old source should still continue to get it at the old rate. It is really inequitable to say that the man who is drawing water from an old source must pay the old rate merely because the Government have decided not to have a resettlement. If there is a resettlement, there would be an increase. Instead of having a resettlement, we are having an increase through the increase in the water cess commensurate with what the average farmer or the cultivator pays for his use or supply of water from other sources. That is the justification for this clause. As regards the legal position, since it is a matter of doubt, whether it is the old clause in the Irrigation Cess Act that should remain or it should be changed, we thought it should be made clear and in doing so we are reverting to the position before the Amendment was passed.

Clause 21 was put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move :

“ That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

2nd March 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is :

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m., on Monday the 4th March 1963.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 119. Notification issued with G.O.P. No. 139, Revenue, dated 9th January 1963, regarding issue of rules under section 5 (2), 7 (c) and 7 (d) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* 120. Notification issued with G.O.P. No. 4786, Revenue, dated 31st December 1962, regarding amendments to the rules 3 and 4 of the rules framed under section 67 read with sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

† 121. A short review of the activities of the Madras State Electricity Board during the first half of 1962-63.

* Laid on the table of the House on 28th February 1963.
† Kept in the Library for perusal by Members.

[2nd March 1963]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 19 on page 153]

- (a) Yes.
- (b) Copy of the circular is appended.
- (c) There has been no deviation.
- (d) Does not arise.

APPENDIX.

Memorandum No. 25779/E2-60, dated 6th October 1960.

Circular No. 28 of 1960.

From the Transport Commissioner, Chepauk, Madras, addressed to all Regional Transport Authorities.

[SUBJECT.—*Motor vehicles—stage carriages—Opening of new routes and variation of existing routes—Further instructions—Issued. Reference—This office Circular No. 25/56 (Memorandum No. 27323/E4/56, dated 5th July 1956).*]

In the reference cited, the Regional Transport Officers were instructed to discourage, as far as possible, applications for variations of existing routes if the distance covered by the variation is appreciable—say ordinarily exceeding 5 to 10 miles. Several cases were noticed in which variations involving extension were being allowed piecemeal at frequent intervals thereby circumventing the above instructions. In order to obviate this and with a view to discourage frequent variations, it is considered that there should be a time limit set between one variation and another.

2. The Regional Transport Authorities are, therefore, informed that frequent variation of permits shall be avoided and that the interval between one variation and another in respect of the route covered by a permit shall not be less than 3 years except where the combined length of the extensions involved in the variations does not exceed 10 to 12 miles.

APPENDIX II.

[Vide item IV (1) on page 160.]

(L. A. Bill No. 6 of 1963 as passed by the Assembly)

A Bill to provide for the constitution of a Home Guard in the State of Madras.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Home Guard Act, 1963.
- (2) It extends to the whole of the State of Madras.
- (3) It shall come into force at once.

[2nd March 1963]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

- (a) “member of the Home Guard” means a person who is appointed as such under section 4;
- (b) “Government” means the State Government.

3. *Constitution and control of Home Guard.*—(1) The Government may constitute a volunteer body called the Home Guard, every member of which shall exercise such powers, discharge such duties and perform such functions, in relation to the maintenance of services essential to the life of the community, the protection of persons, the security of property and the preservation of public order, as may be assigned to him by the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (1), the Government may make rules requiring every member of the Home Guard to—

- (a) serve in aid of the police force and generally to help in the maintenance of the security of the State;
- (b) help the public during any emergency including flood, fire or epidemic;
- (c) render nursing and first-aid; and
- (d) facilitate the maintenance of transport services and the control of traffic and crowds.

(3) Subject to the overall control of the Inspector-General of Police, the Home Guard shall function under the control of the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district.

4. *Appointment of members of Home Guard.*—(1) Subject to the provisions of this Act and the rules made thereunder, any person willing to serve as a member of the Home Guard and possessing such qualifications as may be prescribed may be appointed a member of the Home Guard in such manner and by such authority as may be prescribed.

(2) Every member of the Home Guard shall receive on his appointment a certificate in the prescribed form, under the seal of the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district, by virtue of which the member aforesaid shall be vested with the powers, functions and privileges of a member of the Home Guard.

(3) Every member of the Home Guard shall receive such training during such hours and for such period as may be prescribed including training in—

- (a) police duties like control of traffic and crowds;
- (b) rescue operations, first-aid and firefighting;
- (c) map reading, fieldcraft, wireless operation and use of firearms.

[2nd March 1963]

5. *Period of service and discharge.*—(1) A member of the Home Guard shall be required to serve the Government for such period as may be prescribed but any such member may be discharged from the Home Guard at any time by such authority on such grounds and subject to such conditions as may be prescribed:

Provided that it shall not be necessary for such authority to disclose the ground of discharge if such authority considers such disclosure to be against the public interest.

(2) The order of discharge under sub-section (1) shall be final.

6. *Calling out of Home Guard.*—The Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district may by order at any time call out the prescribed manner any member of the Home Guard for training or for exercising the powers, discharging the duties and performing the functions assigned to the Home Guard by the provisions of this Act and the rules made thereunder.

7. *Powers, privileges and protection of Home Guard.*—(1) A member of the Home Guard when called out by an order under section 6 shall have the same powers, privileges and protection as an officer of the Police appointed under the Madras City Police Act, 1888 (Madras Act III of 1888), or the Madras District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859), as the case may be.

(2) No prosecution shall be instituted against a member of the Home Guard in respect of anything done or purporting to be done by him in the exercise of his powers, or the discharge of his duties, or the performance of his functions as such member except with the previous sanction of the Commissioner of Police in the City of Madras and of the Superintendent of Police in a district.

8. *Control by officers of police force.*—A member of the Home Guard, when called out by an order under section 6 in aid of the police force, shall be under the control of officers of the police force in such manner and to such extent as may be prescribed.

9. *Reinstatement in civil employ of persons called out under section 6.*—(1) It shall be the duty of every employer by whom a person called out by an order under section 6 is employed to grant him such leave as may be necessary and to reinstate him in his employment on the termination of the period during which he has been so called out in an occupation and under conditions not less favourable to him than those which would have been applicable to him had he not been so called out:

Provided that if the employer refuses to reinstate such person or denies his liability to reinstate such person, or if for any reason the reinstatement of such person is represented by the employer

[2nd March 1963]

to be impracticable, either party may refer the matter to the prescribed authority and that authority shall, after considering all matters which may be put before it and after making such further inquiry into the matter as may be prescribed, pass an order—

(a) exempting the employer from the provisions of this section, or

(b) requiring him to re-employ such person on such terms as that authority thinks suitable, or

(c) requiring him to pay to such person by way of compensation for failure or inability to re-employ, a sum not exceeding an amount equal to six months' remuneration at the rate at which his last remuneration was payable to him by the employer.

(2) If any employer fails to obey the order of any such authority as is referred to in the proviso to sub-section (1), he shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees, and the court by which an employer is convicted under this section shall order him (if he has not already been so required by the said authority) to pay to the person whom he has failed to re-employ a sum equal to six months' remuneration at the rate at which his last remuneration was payable to him by the employer, and any amount so required to be paid either by the said authority or by the court shall be recoverable as if it were a fine imposed by such court.

(3) In any proceeding under this section it shall be a defence for an employer to prove that the person formerly employed did not apply to the employer for reinstatement within a period of two months from the termination of the period during which he was called out by an order under section 6.

(4) The duty imposed by sub-section (1) upon an employer to grant leave to such person as is referred to in that sub-section or to reinstate him in his employment shall attach to an employer who, before such person is actually called out by an order under section 6 terminates his employment in such circumstances as to indicate an intention to evade the duty imposed by that sub-section, and such intention shall be presumed until the contrary is proved if the termination takes place after the issue of an order relating to that person under section 6.

10. *Preservation of certain rights of persons called out under section 6.*—When any person called out by an order under section 6 has any rights under any provident fund or superannuation fund or other scheme for the benefit of employees maintained in connection with the employment he relinquishes, he shall continue during the period for which he has been so called out and if he is reinstated, until such reinstatement under the provisions of this Act, to have in respect of such fund or scheme such rights as may be prescribed.

[2nd March 1963]

11. *Pay and allowances.*—(1) Every member of the Home Guard shall, during the period of training or service in the Home Guard, receive from the Government such allowances as may be prescribed.

(2) Where any such member was in any employment immediately before he is called out for training or service by an order under section 6, the employer shall be liable to pay him the pay and allowances as if such member had not been so called out.

(3) If any employer refuses or fails to pay any such member the pay and allowances as provided in sub-section (2), such pay and allowances may, on application by the member to the prescribed authority, be recovered from the employer in such manner as may be prescribed.

12. *Surrender of arms, uniforms, etc.*—(1) Every person who for any reason ceases to be a member of the Home Guard shall within ten days of so ceasing deliver up his certificate of appointment, arms, accoutrements, clothing and other articles supplied to him as a member of Home Guard to the Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district or to such person and at such place as such Commissioner of Superintendent may specify.

(2) The officer or person receiving under sub-section (1) any certificate of appointment arms, accoutrements, clothing and other articles shall give a receipt for the same to the person delivering such certificate, arms, accoutrements, clothing and articles.

(3) Any Magistrate and, for special reasons recorded in writing, any police officer not below the rank of a Deputy Commissioner of Police or Assistant or Deputy Superintendent of Police may issue a warrant to search for and seize wherever they may be found the certificate, arms, accoutrements, clothing or other articles not delivered up in accordance with the provisions of sub-section (1). Every warrant so issued shall be executed in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), by a police officer or if the Magistrate or the police officer issuing the warrant so directs, by any other person.

(4) Nothing in this section shall be deemed to apply to any article which under the orders of the Commissioner of Police in the City of Madras or the Superintendent of Police in a district has become the property of the person to whom it was supplied in accordance with the rules made under this Act.

13. *Suspension or removal.*—(1) The Commissioner of Police in the City of Madras and the Superintendent of Police in a district may by order in writing suspend or remove from the Home Guard any member of the Home Guard under his control,—

(a) who on being called out by an order under section 6 without reasonable cause neglects or refuses—

(i) to obey such order, or

[2nd March 1963]

(ii) to exercise the powers; discharge the duties and perform the functions as a member of the Home Guard, or

(iii) to obey any lawful order or direction given to him for the exercise of the powers, discharge of the duties and performance of the functions as member of Home Guard, or

(b) who is guilty of any breach of discipline or of any misconduct.

(2) No order under sub-section (1) shall be passed unless the member of the Home Guard affected by such order is given an opportunity to be heard in his defence.

(3) The suspension or removal of a member of the Home Guard under this section shall be in addition to any penalty to which such member may be liable under any other law for the time being in force.

14. *Appeals.*—(1) An appeal against any order of suspension or removal passed under section 13 shall lie to the Inspector-General of Police, Madras, within thirty days of the date of receipt of such order by the person concerned.

(2) The decision of the Inspector-General of Police in the appeal shall be final.

15. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to generality of the foregoing power, such rules may provide for or regulate the following matters, namely :—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the organization, qualification, appointment, discipline, training, arms, accoutrements and clothing, conditions of service, powers, duties and functions of the Home Guard;

(c) the exercise by any police officer or any officer of the Home Guard of the powers conferred by section 6 on the Commissioner of Police in the City of Madras, or the Superintendent of Police concerned in a district;

(d) the exercise of control by officers of the Police over the Home Guard when acting in aid of the police force;

(e) the exercise by a member of the Home Guard of any of the powers exercisable under sub-section (1) of section 7;

(f) the constitution of the authority for the purpose of section 9 and the manner in which such authority may conduct any inquiry under this Act.

(3) All rules made under this Act shall be published in the Fort. St. George Gazette and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

[2nd March 1963]

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

16. *Member of the Home Guard to be public servant.*—A member of the Home Guard acting under this Act shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

17. *Removal of disqualification.*—(1) A member of the Home Guard shall not be disqualified for being chosen as, or for being, a member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council by reason only of the fact that he is a member of the Home Guard.

(2) Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law for the time being in force, a member of the Home Guard shall not be disqualified for being chosen as, or for being, a member of any local authority by reason only of the fact that he is a member of the Home Guard.

18. *Repeals.*—The Madras Home Guards Act, 1948 (Madras Act I of 1948) and the Madras Home Guard Ordinance, 1963 (Madras Ordinance 2 of 1963), are hereby repealed.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, 4th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Madura Mills, Limited.

* 27 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any shares in the Madura Mills Limited, and, if so, the number of shares taken;

(b) the dividend, if any, received by the Government during 1961–62;

(c) whether there are any representatives of the Government in the above mill, and, if so, who they are; and

(d) the amount of loan, if any, granted to the above mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (d) Government have not subscribed any share capital nor granted any loan to the Madura Mills, Limited.

Bricks

* 28 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the prices of bricks in the City of Madras are high; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes. The price of building bricks has been rising very steeply in Madras City.

(b) The Government are considering the question of imposing control over the price and distribution of bricks. They are also taking steps to augment the supply of bricks by setting up two fully automatic modern brick-making plants—one by the Industries Department and the other by the Madras State Housing Board—to meet the requirements of Government Departments and quasi-Government bodies like the State Housing Board.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us, Sir, when these brick-making factories will come up?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They will come up in about eighteen months.

[4th March 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to start such factories in the mufassal in any of the district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If private parties come up for licence in the mufassal, Government would support them.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறையில் செங்கல் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை அமைக்க யாருக்கேனும் அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு பேர்களுக்குப் பரிக் ஒர்க்ஸ் செய்வதற்கு லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, சதர்ன் பரிக் ஒர்க்ஸ், இரண்டாவது பாண்டியன் பரிக் ஒர்க்ஸ், திருமுல்லைவாயில். இதைத் தவிர லைசன்ஸ் இல்லாமல் செங்கல் செய்வதற்கு சில பாக்டரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to strengthen the present co-operative societies that are engaged in the making of bricks in the villages?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are small-scale industries. They do not require any licence. Wherever possible we are starting these co-operatives.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செங்கல் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு உடனடியாக ஏதேனும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுமா? அல்லது விலை நிர்ணயம் செய்யாமல், வேறுவகையில் விநியோகம் செய்வதை மட்டும் கட்டுப்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்காருக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் வாங்குவதற்கு மாத்திரம் விலை நிர்ணயம் செய்வதாக சர்க்காரின் உத்தேசம்.

வித்துவான் டி. முத்துக் கண்ணப்பன் : அரசாங்கம் அமைக்க விரும்பும் செங்கற் குளிகள் எந்தெந்த இடத்தில் அமைக்க ஏற்பாடு ஆகியிருக்கின்றது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதுதான் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். அதுவே 1-1/2 வருஷம் ஆகலாம். அதனால் இப்போது சொல்வதற்கில்லை.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : சர்க்கார் மானியம் வழங்கக்கூடிய கட்டிடங்களுக்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா? ஹைஸ்கூல்களுக்கு சர்க்காரால் கட்டிட மானியம் வழங்கப்படுவதால், அவைகளுக்குச் செங்கல் வாங்குவதில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது அந்த உத்தேசமில்லை.

[4th March 1963]

திரு. கே. ராமதாஸ் : சென்னை நகரத்தை விஸ்தரிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் சென்னை அருகிலுள்ள செங்கற் குளிகளை சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால் அகற்ற ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : செங்கற் குளிகள் சாதாரணமாக நகருக்கு வெளிப்புறங்களில்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிதாக வரும்போது விஸ்தரிக்கப்படும் நகரத்திற்கு வெளியில்தான் அவை இருக்கும்.

Power Supply

* 29 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN and DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government of Andhra Pradesh has approached the Government for power supply;

(b) whether there was any discussion recently on this matter between the Chief Ministers of Andhra and Madras States; and

(c) if so, the decisions, if any, taken there at?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes. The Government of Andhra Pradesh moved in the matter in August 1962.

(b) No.

(c) Does not arise.

(அ) ஆம்; ஆந்திர அரசினர் ஆகஸ்ட் 1962-ல் கடிதம் எழுதினர்.

(இ) இல்லை.

(உ) வினா ஏழாது.

Tuticorin Spinning Mills, Limited

* 30 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have taken shares in the Tuticorin Spinning Mills, Limited, and, if so, the number of shares taken;

(b) the dividend, if any, received by the Government during 1961-62;

(c) whether there are any representatives of the Government in the above mill, and, if so, who they are; and

(d) whether any loan has been granted to the above mill and, if so, the amount so granted?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Government have not subscribed any share capital to the Tuticorin Spinning Mills, Limited.

(b) & (c) Do not arise.

(d) Government sanctioned to the mill two loans amounting to Rs. 9,52,331 in 1954 and 1955; but they were subsequently transferred to the Madras Industrial Investment Corporation.

[4th March 1963]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Are they working properly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are not only working properly but they have repaid the instalments.

Panchayat courts

* 31 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of panchayat courts formed after the Panchayats Act, 1958, has come into force districtwar;

(b) the number of panchayat courts yet to be formed in the State districtwar; and

(c) the reasons for the delay in constituting such courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 'Nil'.

(b) 'Nil'.

(c) The Madras Panchayats Act, 1958, provides that after the panchayat union councils are constituted under the Act, the village panchayats shall cease to perform functions of panchayat courts. The Board of Revenue has been asked to take necessary steps to establish village courts under section 6 of the Madras Village Courts Act, 1888, and to create courts of village munsifs under section 7 of the Act in the areas where the Madras Panchayats Act, 1958, has come into force. The consolidated proposals from the Board of Revenue in this regard are awaited.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that there are no panchayat courts now functioning in most of the villages excepting a very few, that are working against the rules? It has been stated by the Hon. Minister that all those panchayats were not authorized to function as panchayat courts. So, there are actually no courts in the villages and villagers find it rather difficult and rather expensive to go to the nearest civil courts. Will the Government take some steps to expedite the election to the panchayat courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I said, consolidated proposals from the Board of Revenue are awaited, but aggrieved parties can go to the village munsif's court.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Since the Panchayat Union Council Act has come into force and since the village munsifs' courts are not preferred by the villagers, will the Government at least conduct elections to the panchayat courts or authorize the present panchayats to act as village courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have stated clearly that it is not the idea of the Government that we should have the village panchayats elected to perform the judicial functions. There

4th March 1963]

are no longer village courts which will exercise jurisdiction. All these will be assigned to the village munsif and the village munsif will function as the village court.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக் களில் பழைய பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கான கோர்ட் அதிகாரங்கள் இருந்தன. அதனால் பொதுமக்களுக்குக் குறைந்த செலவில் கோர்ட் நடவடிக்கைகள் நடத்துவதற்குச் சாதகமாக இருந்தது. அதனால் மீண்டும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களை வழங்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்த மாதிரி நீதி வழங்கும் பொறுப்பைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற அரசாங்கத்தின் உத்தேசத்தின் பேரில் புதிதாக அமைக்கப்படும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பு இல்லை என்று சட்டம் செய்திருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Minister said that the elected representatives should not act as panchayat courts. But is it not laid down in the Act itself that elections should be held to the panchayat courts that will consist of only elected representatives?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot understand what the hon. Member means. Under the Act the panchayats have no jurisdiction. Therefore, there is no question of electing any panchayat courts for the purpose of exercising judicial jurisdiction.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Act provides that representatives would be elected to act as village courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The proposal under the present Act is that the village munsifs may be constituted into village court.

Compensation grant

* 32 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the rate at which compensation grant due to loss of fee income on account of various concessions is paid;

(b) whether any representation has been received by the Government that the advance grant paid due to loss of fee income is not adequate enough to meet the salaries of the teaching staff; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) At present the compensation grant is calculated at the rates of fee levied during 1955-56 in the case of schools in existence during 1955-56 and at

[4th March 1963]

the rates of fees levied during the year of opening or at the rates levied during the year of compensation, whichever is less, in the case of schools opened after 1955-56.

(b) Yes.

(c) The matter is under consideration.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : The Hon. Minister said that the matter was under consideration. May I request the Hon. the Minister for Education to expedite because the 1955-56 rate was only just half the present fee rate and many schools find it difficult even to pay the salaries? I request the Hon. Minister to expedite and see that the current rate is taken into consideration for compensation of loss of fee income.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The fees levied vary from school to school. Very few schools would be hit by this order. That is under examination.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களிடமிருந்து முன்னர் வசூலிக்கப்பட்ட சர்பளத்திற்கு ஈடாக நஷ்ட ஈடு அரசாங்கத்தின் மூலமாகத் தரப்படுவது என்பது முன்னர் தரப்பட்ட விகிதாசாரத்தில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு மடங்கு என்று புதிதாக அரசாங்கக் கல்வி இலாகாவின் அறிவிப்பில் காட்டப்பட்டிருப்பதால், இப்போது பள்ளி நடத்துகிறவர்கள் நடத்தமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அறிவார்களா? அதை நீக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் முன்பு கூறியது. சம்பள விதிதம் பள்ளிக்குப் பள்ளி வித்தியாசமாகவும், சில பள்ளிகளில் அதிகமாகவும், சிலவற்றில் குறைவாகவும் விதித்திருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்படுகின்ற பள்ளிகள் ஒரு சிலதான் இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எவ்வளவுதரம் விதிகளை மாற்றியமைக்க முடியுமோ அதைச் செய்வோம்.

2-10 P.M. SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, since the year 1955-56 there has been the Pay Commission Report and the salaries were raised. Then again there is dearness allowance and it has also been raised in the last seven years and the Government give only aid to the aided institutions. They do not bear the entire deficit. They pay only two-thirds of the net deficit and the one-third is borne by the management. Therefore, unless the compensation is paid on the present rates of fees, it is possible for the managements to meet the cost of running the schools. I request the Hon. Minister to kindly go into the whole question and give relief to the aided managements.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would endorse and emphasise what the hon. Member stated. The managements should also be prepared to contribute one-third. If they are prepared to contribute that much, then they will not face any serious difficulties in the matter.

4th March 1963]

SRI M. RAJAH IYER : Has any representation been made to the Government that the Grant-in-aid Code should be radically revised? It would be more economical for the Government to pay the teachers directly and the quantum of grant that would have to be paid will also be much less.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question relates to compensation paid in lieu of fee concessions. Certain schools have made representations in this regard and that is under examination.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர் ஒருவருக்கு ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டரை, ஒரு ரூபாய் நான்கரை வீதம் என்று பள்ளி நிர்வாகிகளுக்குத் தரப்பட்ட ஈட்டுத் தொகை இப்போது அறை அரை அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போன்று ஒரு ரூபாயிலிருந்து நான்கரை ஐந்தரை அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டு ஒரு உத்தரவு கல்வி இலாகாவில் பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அதை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பு வாசித்ததையே வாசிக்கிறேன். அது தான் இப்போது நடை முறையில் இருக்கிற உத்தரவு.

At present the compensation grant is calculated at the rates of fee levied during 1955-56 in the case of schools in existence during 1955-56

1955-56-ல் என்ன ஈட்டில் கொடுத்திருந்தார்களோ அதற்கு தகுந்தாற்போல நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும்.

and at the rate of fees levied during the year of opening or at the rates levied during the year of compensation, whichever is less, in the case of schools opened after 1955-56.

அதுதான் இப்போது அமுலில் இருக்கிறது.

S.S.L.C. Public Examination

* 33 Q.—**SRI M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of candidates offering the Academic Course that appeared for the S.S.L.C. Public Examination, March 1961 and March 1962, respectively, and the percentage of candidates declared eligible for the University Course;

(b) similar figures for the candidates offering the Diversified Courses;

(c) whether any representations have been received to revise the new rules of eligibility for the University Course for the candidates offering the Diversified Course; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A statement^a is laid on the table of the House.

(c) Yes.

[4th March 1963]

(d) As the representations related to the new eligibility rules framed by the University of Madras, they were forwarded to the University for necessary action.

SRI M. RAJAH IYER : Has the pointed attention of the University been drawn to the fact that because there are several subjects and individual minimum is insisted upon in each subject, there has been a shortage in the percentage of boys passing the examination? The University has actually approved of the rules of eligibility suggested by the department. Therefore, it is up to us to suggest the revision of rules of eligibility.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, the representations have been forwarded to the University for examination and consideration.

Constituencywise map

* 34 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 90 on 5th July 1962—

(a) whether there is any proposal to publish constituencywise map of the State; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) No, Sir. The question of printing constituencywise map will be considered, when the constituencies are delimited with reference to the final census figures of 1961.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1963–64.”

MR. CHAIRMAN : The question is :

“ That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1963–64. ”

The motion was put and carried.

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

[4th March 1963]

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1963–64 :

Time and date for the receipt of nominations, 4 p.m. on 7th March 1963.

Time and date for the scrutiny of nominations, 12 noon on 8th March 1963.

Time and date for the withdrawal of nominations, 4 p.m. on 8th March 1963.

Poll, if necessary, on 25th March 1963.

Nomination forms can be had from the Secretary.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1963–64. ”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1963–64. ”

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for the election of six members to the House Committee for the financial year 1963–64 :—

Time and date for the receipt of nominations. 5 p.m. on 7th March 1963.

Time and date for the scrutiny of nominations. 1 p.m. on 8th March 1963.

Time and date for the withdrawal of nominations. 5 p.m. on 8th March 1963.

Poll, if necessary On 25th March 1963.

Nomination forms can be had from the Secretary.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963–64.

MR. CHAIRMAN : We will now commence the general discussion on the Budget for the year 1963–64.

[4th March 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I thank you for allowing me to initiate the discussion on the subject. The receipt of the State Budget after the staggering Central Budget proposals made us have a sign of relief. But even this was short-lived. The national emergency is there and every one will admit that we should put forth our best efforts and strain ourselves to the utmost. That will be conceded by all people.

In our Budget there is only a deficit of Rs. 274 lakhs and this gap is expected to be filled up by increased receipts from the Centre during the year. We find that the Inter-State sales-tax has been doubled from one per cent to two per cent. I think it will give us about three crores. (The Hon. the Finance Minister was seen indicating dissent).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Rs. 2 crores.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : That is one. Another source is the increased receipts from our sales-tax. I am certain it will go up. Within the last five or six years, the income from this source has doubled itself. I find from the figures given that it has gone up from Rs. 14 crores to nearly Rs. 25 crores. It will go up still further. Then, again, the Hon. the Leader of the House has stated, "We are now levying 7 per cent sales-tax on certain specified articles of luxury, like motor cars, refrigerators, photographic cameras, etc. State Governments have been seeking to ensure uniformity in the rate of sales-tax on these commodities. Some State Governments may shortly increase the rate of sales-tax on these luxury articles, in which case, we may have to fall in line and revise the existing rate of sales-tax on these commodities." We are now levying 7 per cent on some of these. The Orissa Government are levying 10 per cent. Since the Government want uniformity in this respect, I am quite sure this Government will go up to 10 per cent. The increased receipts from these two sources alone, I am quite sure, would be enough to wipe out the gap. In addition to all these, you have now got the additional levy on land revenue and additional levy on water cess and a levy on urban land. The increased receipt from these four sources will be sufficient not only to wipe out the deficit, but it will also give us a surplus of about four or five crores as the Hon. the Leader of the House himself has assured us.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Thank you very much.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Last year we budgeted for an income of Rs. 117 crores. The actual income went up to Rs. 121 crores. The revenues had gone up by four crores of rupees.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If it is so, I would like to enter into a contract with the Hon. Member to get a surplus of four to five crores.

4th March 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I may tell the Hon. the Finance Minister that I feel very nervous on these matters. I am only putting before them the layman's point of view. I have gone through all the literature supplied to us. Even after that, I find only conflicting figures. I can get only at the main points and that is all.

But one thing which is heartening to note is this. The plan schemes, they say, will be implemented without any pruning. That is a redeeming feature. There are opportunities for further employment and present employees also will be retained. That is a good thing. Our State looks forward to reduce inflation. Higher indirect taxes are levied by the Centre. It is stated that these taxes are anti-inflationary measures. I do not think they are so. They will really produce nothing but inflation. Sir, as I said, on closer examination I doubt whether there will be any deficit at all.

8-20
p.m.

Sir, in 1961-62 the revenue was less than Rs. 100 crores. The then Hon. Minister for Finance said that very soon this State would reach the high watermark of Rs. 100 crores. It is now Rs. 124.45 crores. The Revenue in 1938-39 was only Rs. 16 crores. The revenue to-day is eight times that amount, which is largely due to sales-tax. In 1958-59 the revenue under sales-tax was Rs. 14.76 crores. The estimated revenue in 1963-64 is Rs. 25.76 crores. Now the increase in the sales-tax, I am sure the Hon. Minister will admit affects the common man. Sales-tax always hits the common man. The sales-tax is levied on the sale of both the essential and non-essential things. Then we find there are the excise and customs duties. Here again those duties hit the ordinary man, especially people belonging to the low income group and the middle income group. The price of kerosene oil has increased by ten naye paise per bottle. Soap which was considered a luxury some thirty years before, is no luxury now. It has become a necessity. Then we find the petrol and petroleum products are subjected to increased taxes. This will result in the bus passenger fares going up. That means the common man will be hit, that is to say, the people whose income is stationary. We cannot neglect them. We have been saying that the middle class people have been neglected. It is a fact that they have been neglected all these years. They form the minority but they form the stable element in any society. If we take these people into consideration, we find that their provident fund contribution is 6 per cent. Take, for instance, an employee on Rs. 400 per mensem. He has to pay compulsorily 6 per cent towards provident fund. Again he has to contribute compulsorily another 5 per cent in view of the National Emergency. Now the Central Government are coming forward with a proposal for 4 per cent compulsory savings in addition to the heavy income-tax. All these come to 6 plus 5 plus 4, which is equal to 15 per cent. The four per cent compulsory savings, is only the minimum. It ranges from 4 to 10 per cent. Then, Sir, he has to pay premium on insurance policy which he must take compulsorily.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963]

Sir, most of these non-gazetted officers, I mean, the low income and the middle income group, have borrowed money for putting up houses. They have also taken advances from their provident fund for other purposes. They have to repay these loans. Then, they have to pay the profession tax. All these taxes and contributions come to nearly 25 per cent of the N.G.O.'s salary. The Government may say that the 5 per cent and the 4 per cent contributions are only savings. But, Sir, when they are not able to have two square meals a day and when they are not able to give the minimum comforts to their children to-day, what is the good of providing something for the old age? They must be enabled to live to-day so that they may get the benefits of the savings later on. I think Rs. 120 or so out of Rs. 400 is a big slice. Out of Rs. 800 if nearly Rs. 200 are taken away, the man in the middle income group will actually suffer. I have not here included the amount that he has got to spend for the education of his girls and boys in the college. If the person is a gazetted officer, he must pay the school fees also for his children. I would, therefore, appeal to the Hon. the Minister for Finance to exempt these people from the 5 per cent compulsory contribution in view of the fact that the Central Government are asking for 4 per cent compulsory savings. Or this Government must ask the Central Government to give up the increase in income-tax and the compulsory deposit of 4 per cent. Four per cent, I say, is only the minimum. Ten per cent is the highest. I am now pointing out that this is really a hardship on the low income group man or the middle income group man. It is very difficult for those people to get on.

Now, Sir, the Gold Control Rules are there. All these years these people pledged their gold ornaments and raised money for paying the school fees or examination fees of their children. Now they are afraid of pledging those gold jewels. Even the pawn-brokers are afraid of lending money on the gold jewels. I am not underestimating the National Emergency. But the Government must see that the tax is distributed equitably and is levied equitably. There is no point in going on placing more and more hardships upon a certain class of people who form the stable element in any society. All these years, Sir, just as I pleaded with the Hon. the Minister for Finance, I once again plead that some of the compulsory contributions ought to go or the Government must try to give relief. From 1955-56 to 1962-63 there has been a rise in the cost of living. It is nearly double or at least 1½ times. I think it is difficult to say that the rising tempo of development could be maintained in the changed conditions brought about by the massive Central taxation.

Not only that. Sir, we find the price of post-card has risen. Of course, it can be reduced.

MR. CHAIRMAN: How can we reduce?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: By reducing the number of cards we write. (Laughter) The hon. Member Mr. K. Balasubramanya Ayyar was harping on the levies which will be made by the Panchayats and Panchayat Unions. The Panchayat Unions can

[4th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

tax to any extent. Let the Government consider all these things and make a representation to the Central Government that relief should be given to some extent.

Sri, the next item is the Third Five-Year Plan. The Planning Commission has allotted Rs. 290 crores for the entire Third Plan. This year, I think, they have allotted Rs. 59.83 crores. In the explanatory note it is stated that during the course of the year such additional funds as are needed will be given. I am emphasising this point, because after some months the Government must find the ways and means for getting it. There are Centrally assisted and Centrally sponsored schemes. Only the expenditure on the former is shown in the State plan.

So far as education is concerned, the Government have allotted in the Third Plan, Rs. 5.39 crores. I should like to draw the attention of the Minister for Education to one important matter. The Government have set apart Rs. 28.71 crores for Education. This sum includes Rs. 5.39 crores included in the Third Plan. The Government are spending a very large amount. A business undertaking or a manufacturing industry spending about 22 per cent of its income on education will employ an army of scientists, statisticians and accountants and highly trained and highly paid experts, with the two-fold purpose of reducing the cost and increasing efficiency. They will ensure that every item of expenditure is justified and that the results are as good as can be expected. The latest scientific knowledge will be promptly utilised in promoting production and training the right type of personnel. That is what a business concern would do. Similarly, if the Government are to spend Rs. 28 crores on education, I would earnestly plead with the Education Minister that it is more essential in education than in business to see that every rupee of expenditure is justified and that the results of the total expenditure are as good as can possibly be expected. The Education Department employs a large number of Inspectors—men and women of high qualifications—whose task is to get in close touch with the schools, the teachers and the authorities, and to see that the standard of education does not go down. But what is the present position? These are busy people performing a heavy task and other task not related to education at all. They are certainly not in a position to carry out the intensive research required which is a 3-30
p.m. wholetime job in itself. In all advanced countries where large amounts are spent on education, from time to time national surveys of basic attainments in language and arithmetic of children between 7 plus and 10 plus of age are carried out. But here we have not carried out any survey at all. This State has been spending for the last four or five years very large sums on education. No one would regard the State's expenditure of Rs. 28 crores on education as likely to be mostly wasted. But can anyone in the Council seriously maintain that every rupee of it is fully justified or that the whole vast sum yields the best possible results in the life of each individual child and of the country as a whole? Therefore, I would suggest.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963]

without casting any aspersion on the Education Department, that when we are spending a large amount on education, a national survey from time to time is absolutely essential to see that the standard of attainment, if not improved, is at least maintained. The reason why I am saying this is this. Now many schools are ill-equipped and understaffed. The pupil-teacher ratio is 1 : 50 in many schools even in elementary schools. How can one expect the best results under the circumstances? One should not judge progress in education from the quantitative expansion alone but from the improvement in the quality of education. Quality can be maintained only if there is adequate and qualified staff, with manageable strength per section, besides minimum equipment in the shape of teaching aids.

Sir, I read in to-day's paper that the Hon. the Minister for Education had spoken at Coimbatore about employing married trained women teachers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I only referred to cases of ladies undergoing the training, still getting married, and settling themselves in the family. I suggested to such of those ladies that they might take interest in offering adult education, to grown-up people. That is all I said.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Not to their working at schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even if they come to schools, I would welcome it because there is such a serious shortage of teachers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I wish the Government implemented their proposal. I do not want to say more. The Secondary Education Commission recommended it and placed it before the Government, but the department did not accept it previously.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I referred only to the need for spreading adult education among the middle class women.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : That is encouraging.

I shall just touch upon a few points in the Third Five-Year Plan relating to education before I close. For training of additional teachers a sum of Rs. 21.99 lakhs has been set apart. This is utterly inadequate. The Hon. the Minister for Education knows that even if we begin to train this year, it will take two years to get trained teachers. For two years we cannot keep the schools without teachers. The number of elementary schools has gone up from 28,000 to 30,000. The number of secondary schools has gone up from 1,500 to 1,800. Even if we take one L.T. for every newly opened secondary school, we would require at least 300. Now the number of trained people coming from the training institutions are just enough to fill normal vacancies and not to fill the posts created by the opening of new schools.

[4th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

For construction of quarters for women teachers a sum of Rs. 12.38 lakhs has been set apart. Previously we were told that they could not construct quarters at all. Perhaps the same thing would happen to this Rs. 12.38 lakhs. (Interruption) There has not been any progress in this direction.

For free education of girls up to X Standard for all poor pupils a sum of Rs. 26.41 lakhs has been set apart. What about free education of boys? The State bears the expenditure on education of poor boys and perhaps the Central Government bear the entire expenditure for poor girls. Why should there be this discrimination?

The allotment of Rs. 5.21 lakhs for improvement of secondary education is thoroughly inadequate. I know something is allotted for science, for laboratory, and so on. This is quite insufficient.

For increasing the number of merit scholarships in secondary schools a sum of Rs. 0.33 lakhs has been set apart against a sum of Rs. 0.17 lakhs provided last year. The Headmasters make their recommendations but till the end of February nothing is known. It is not known which boy gets the scholarship and which boy does not. There is a lot of delay. I would tell the Hon. Minister that delay means that the boys or the girls are put to unnecessary suffering and the parents also are put to unnecessary suffering.

About medical and public health I am going to touch only one point. I am on the Health Education Council. We suggested that the schools should have urinals and latrines. This was referred to the Director of Public Instruction. I have got the reply from his office. The reply is that there is no moving space for many of the elementary schools and hence no urinals can be constructed. Want to provide for environmental hygiene and sanitation. But when elementary and necessary amenity is not provided, the boys commit nuisance outside. It is further pointed out that it is only in the case of secondary schools this is insisted on and that otherwise, recognition will not be granted, but that in the case of elementary schools there is no such provision. I would request the Government to take immediate action in the matter. It is certainly very distressing to get such a reply from the Department of Education. One of the conditions of recognition should be that there should be adequate sanitary arrangements.

About water-supply, since a subsidy is given, we suggested that every school should have a well to provide drinking water. But the department say that when there is no moving space for these children, they cannot think of wells. These are elementary things which should be provided.

Then, under housing Rs. 92 lakhs are provided in the Third Plan. So many conditions are attached. To those for whom loans have been sanctioned money may be given if it is the first or second drawal. What about those who have already purchased sites expecting loans? I would request the Government to

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963]

consider their case. About 15 lakhs of rupees are provided for the low income group. I do not know whether the middle income group comes under the State Housing Board or the co-operative society. I would request the Government to see that some money is provided for them. Some of them have purchased materials like brick and cement. Unless they raise the construction to the basement, loan is not granted. We want more houses to be constructed for these people. So, I would request Government to do something in the matter.

The last thing is about the establishment charges. The Hon. the Leader of the House said that the establishment charges had not risen and that previously they were higher. The Government should not calculate it in terms of percentage. The amount has risen from about Rs. 20 crores to Rs. 30 crores. Of course, it is inevitable after the revision of pay and increase of dearness allowance. But now we find that there is a lot of inefficiency in the Government Departments. It is due to various factors. One reason is that there has been deterioration in the standard of attainment of these people. There has certainly been deterioration in the standard in schools. The Government are taking such students in service and there is inefficiency. They are all young and enthusiastic people, but the standard of education they have received is quite insufficient for them to cope with the work. Why not the Government organise evening classes and give them some training in their own interests? Efficiency is the most important thing. I find in-service training was organised in a Collector's office. I asked one clerk about it last year. I learnt that in-service training was sought to be given but was given up. It is better that the Government take it up. It is very essential to have efficiency in the Government departments. The staff newly recruited in the last ten years require further education, further general education and also education in the field of work they have got to do.

3-40 p.m. Sir, I have made briefly my remarks on the Budget. I once more appeal to the Hon. Minister and the Government to see that the low income groups and the middle class people are not put to unnecessary hardship. The burden imposed on them is beyond what they can bear. The Hon. the Finance Minister should represent to the Government of India to see that relief is given to them.

Thank you, Sir.

* திரு. பி. கே. நல்லசாமி: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து நாம் நமது மாநிலத்தில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி அலசிப் பார்க்கும்போது, எனக்குக் கொஞ்சம் அதிருப்திதான் ஏற்படுகிறது. கொழும்பு மகாநாட்டு முயற்சிகள் வெற்றியடையாது என்கின்ற நிலையில், இன்று நமது

[4th March 1963] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

மாநிலமும் தேசமும் இருக்கிற ஒரு உற்சாகமற்ற தன்மையைப் பார்த்தால், மிகவும் வருத்தமடைய வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். காரணம், துப்பாக்கி சத்தம் கேட்கும்போது, ஒரு வேகம் ஏற்படுவதும், உடனே சத்தம் கொஞ்சம் நின்றதும், தூங்கிப் போகக்கூடிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோமா என்ற ஒரு ஐயம் எனக்கு மனதில் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களில்கூட மக்களே வரக்கூடிய தேசப் பாதுகாப்புப் போர் மீண்டும் ஏற்படுமானால், அதற்கு உடல் வலிமை உடையவர்களாகவும் மன வலிமை படைத்தவர்களாகவும் ஆக்குவதற்கு வேண்டிய ஒரு திட்டத்தை நாம் போடவேண்டியது ரொம்ப அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலை, குறிப்பாக இப்போதுள்ள மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், வருங்கால சுதந்திரப் போர்களை நடத்தக்கூடிய வீரர்கள் அவர்கள். அவர்களில் ஆண்களாக இருக்கிற எல்லா மாணவர்களுக்கும் என்.சி.சி., ஏ.சி.சி. பயிற்சி கொடுக்கக்கூடிய அளவில் நமது திட்டம் இல்லை. அந்த அளவில்கூட குறைபாடு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஹோம் கார்டுகள் இப்போது நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அளவு நமது மாகாண ஜனத்தொகை அளவைப் பார்த்தால், ஒரு சதக்கணக்கு போடக்கூடிய நிலையில் இது வருமா என்ற நிலையில் அவ்வளவு குறைந்த பட்சத்தில் நாம் இருக்கிற வாய்ப்பு பட்ஜெட்டில் காணப்படுகிறது. கிராமத்தில் இருக்கிற தொண்டர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், நான் சென்ற தடவையே சொன்னேன். உடனடியாகப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான திட்டம் செய்யவேண்டுமென்று. ஆனால் இன்னும் உருப்படியாக ஒன்றும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. போதிய விவாதிப்பு இல்லை என்றுதான் எனக்கு மனம் சங்கடப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் இடைத் தேர்தல் வேறு நாம் ஆரம்பிப்பது என்று இன்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டோம். நெருக்கடி நிலைமை இருக்கும்போது, இன்னும் ஏப்ரல் மாதத்திற்குப் பிறகு என்ன ஆகுமோ என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, இடைத்தேர்தல் ஆகிய ஒரு பெரிய புயலைக் கிளப்பிவிட்டு ஒரு கட்சியை மற்றொரு கட்சி தாக்கி எந்த அளவுக்கு அதை நம் தேசப் பாதுகாப்பு நிலையைக் குலைக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதை விட்டு விட்டோம் என்றுதான் எனக்கு மிகுந்த அச்சமாக இருக்கிறது. கிராமத்து வசமாக காலியான ஸ்தானங்கள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுடையதாக இருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், இருக்கிற கட்சியில் எந்தக் கட்சி இருந்தார்களோ அவர்கள் கட்சியே காலி ஸ்தானத்தில் மீண்டும் இருக்கட்டும் என்று. இந்த நிலைக்கு யாரும் இப்பொழுது ஒப்ப மாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஆளும் கட்சியைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் முதலமைச்சர் சொன்ன அதுவும் செயல்படாமல் போய்விட்டும். இந்த அளவில் நாம் ஒரு புயல்தான் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறோம் என்பது என்னுடைய எண்ணம். இது நம் தேசப்பாதுகாப்பு ஒற்றுமைக்குப் பெரும் இடையூறு இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. அந்தப் புயல் தேசப் பாதுகாப்பு முயற்சிக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் இடையூறு இருக்காமல், நமக்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [4th March 1963]

கொள்வதற்கு ஏதாவது செய்தால் ஒழிய ரொம்ப துரதிர்ஷ்டமான நிலைதான் வருமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பொதுமக்களுக்குக் கூட பாதுகாப்புக்கான முயற்சிகளில் பரந்த அளவில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் டிரைவர்கள் பயிற்சி கொடுத்தோம். அவர்கள்கூட வேலையில்லாமல் அலைவதைப் பார்த்தால், மறுபடியும் அவர்கள் பயிற்சிக்கு வருவார்களா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை உடனே நாம் நெருக்கடி நிலையில் கொடுக்காமல் இருக்கிறோம். எனக்குத் தெரியும், பயிற்சி பெற்ற டிரைவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் இப்பயிற்சிக்கு மக்கள் வந்து சேர்வதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிடுகிறது. அதே மாதிரி டாக்டர்கள், நர்சுகள் மற்றவர்கள் தயாரிப்பதில் கூட குறிப்பாக டாக்டர்கள், நர்சுகள் தேசபக்தியை அவர்களுக்கு ஊட்டினாலும் பணத்தில் இருக்கிற முக்கியமான மோகத்தின் காரணமாக அதிகம் பேர் முன்வருவது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். ராணுவத்திற்கு டாக்டர்கள் பயிற்சிக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, நர்ஸ் போன்ற மற்றவர்கள் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, ராணுவத்திற்கென்றே ஒரு தொகை ஒதுக்கித் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் நல்ல முறை என்று தோன்றுகிறது. ராணுவத்திற்குத் தேவையான வைத்தியக் கல்வி தனி மாதிரியாக இருக்கும். குண்டு காயம், தோட்டாக் காயம் படுவது இந்த மாதிரித் தனிவகையாகி சிகிச்சையில் அவர்கள் பழக வேண்டும். இரண்டாவது, பயிற்சி பெற்று வரக்கூடிய டாக்டர்கள் பிறகு அங்கு போய்த்தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலே நல்ல பயிற்சி பெறுவார்கள் ஆகையால் இதற்குத் தனியாக செலவுகள் செய்யும் முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், குறிப்பாக உணவு உற்பத்தியில், அதிகம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு யூனியன்கள் அமைத்தோம். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பார்த்தால், ரோடு போடுவது, சில பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது போன்றவைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர, எந்தக் கிராமத்தில் இவ்வளவு உற்பத்தி, எந்த தானியம் எவ்வளவு விளைந்தது என்பதைப் போன்ற ஆராய்ச்சியோ அமைப் போன்ற திட்டங்களோ அங்கு அதிகமாக செய்வதாகத் தெரியவில்லை. நடப்பதெல்லாம் அமோனியம் சல்பேட்டுக்குச் சண்டை. அதற்கு மேல் கிராம விதைப்பண்ணைகள். அவை நல்லமுறையில் நடக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். கிராம சகாயக்குகள் சரியான முறையில் இல்லை என்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் சர்க்கார் விதைப்பண்ணை இருக்கிறது. அங்கு வந்த விதைகள் சரியாக முளைக்கவில்லை என்று தாராபுரம் டி.டி.சி. யில் புகார் வந்திருக்கிறது. அதனால் சில இடங்களில் ஒரு வேளை நல்லமுறையில் இருக்கலாம்; சில இடங்களில் நல்ல முறையில் இல்லாமலிருக்கலாம். நான் கிராம விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. கிராம விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். கிராம சகாயக்காக அதிகாரிகள்

3-50
P.M.

4th March 1963] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதனால் கிராம சகாயக் தன் வேலையை சரியாக கவனிப்பதில்லை. இப்போது கிராமத்தொண்டர் படை அமைத்திருப்பதன் காரணமாக ஒரு சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம சகாயக்குகளை நியமனம் செய்கிற உரிமையை, அதிகாரத்தை இந்தத் தொண்டர்களிடத்தில் விட்டுவிட்டால், சரியான சகாயக்குகள் வந்து சேருவார்கள். அதிகாரிகள் நியமிப்பதால், சரியான சகாயக்குகள் வருவதில்லை. கிராமத் தொண்டர்கள் 40 பேர் கூடி சகாயக்குகளை நியமித்தால், நிச்சயம் நல்ல சகாயக்குகள் வருவார்கள். ஆகவே, இதை நிவர்த்தி செய்ய இப்போது வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எல்லாவற்றையும்விட மிக முக்கியமானது, இதை நான் சொம்ப நாளாக இங்கும் சொல்லுகிறேன், மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலிலும், (District Development Council) சொல்லுகிறேன், அதில் இன்னும் கவனம் சரியானபடி செலுத்தப்படவில்லை—முக்கியமானது உரம், மனித மல உரம். கிராமங்களில் இன்னும் சரியான கம்போஸ்டு உரம் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்கான திட்டத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செய்யவில்லை. கம்போஸ்டு தயார் செய்வது என்று போட்டிருக்கிறோமே ஒழிய, நடைமுறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், எல்லாம் 20000 குழிகள். கம்போஸ்டு குழி என்று பெயர் இருக்கும். அதற்குப் பணம் வாங்கியாகியிருக்கும். ஆனால் அந்தப் பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் கம்போஸ்டு குழி ஒன்றுக்கு ரூ. 3 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த 3 ரூபாய் வாங்குவதற்கு, விவசாயி நான்கு மைல் நடந்து வந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பல இடங்களில் போய்க்கணக்கு எழுதி பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் கம்போஸ்டு தயாரிப்பதில் பெருவாரியான கிராமங்களில் உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தாக வேண்டும். இதை இந்த கிராமத் தொண்டர் படை கூட செய்யலாம். கிராமத்தில் இந்தத் தொண்டர்கள் இன்றைக்கு காக்கி டிரஸ் போட்டாகி விட்டது. ஆனால் என்ன வேலை செய்வது என்று மாத்திரம் இன்னும் உருப்படியாக எதுவும் ஏற்படவில்லை. வேலையும் உருப்படியாக எதுவும் தொடங்கவில்லை. காவற்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம், 'left, right' போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தி, இன்னும் ஊக்குவித்தால் ஒழிய, சரியான முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்த கம்போஸ்டு தயாரிக்கும் திட்டத்தில் கடுபடாததால் லட்சியம் நிறைவேறும். லட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமானால், அதிக கவனம் இவைகளில் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பரம்பிக்குளம்—அலியார் வாய்க் கால் பாசனத்துக்காக நிறுத்துவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் அங்கே இருக்கக்கூடிய பல விவசாயிகளுக்கு இப்போது நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தால் சில நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [4th March 1963]

எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். மேட்டூர், கீழ்பவானி போன்ற வாய்க்காலில் எல்லாம் நஞ்செய்ச் சாகுபடித் தண்ணீர் விடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அலியார் பிரதேசத்தில் புஞ்செய்ச் சாகு படிக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போதுகூட, சர்க்கார் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால், உடனே அது உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் வந்து விடுகிறது. நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்காது இருக்கும்போது, மேட்டு நிலம் 120 ஏக்கரா வரையிலும் ஒருவர் வைத்துக் கொள்ள முடியுமென்றால் இப்போது 52½ ஏக்கராதான் உச்சவரம்பில் வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதுவும் புஞ்செய் வெள்ளாமைக்கு எடுக்கும்போது, நிலத்தின் விலையை அதிகமாக உயர்த்திவிடும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. நஞ்செய் நிலமாக இருந்தால், நிலத்தின் விலையும் உயர்ந்துவிடும். அந்த முறையில் இன்னும் பல திட்டங்கள் வர இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பல பேர் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை கவனித்துப் பார்த்து, ஓரளவு இந்த நிலையை, விசேஷமாக ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை ஏதாவது திருத்த முடியுமானால் நல்லமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, பொன், வெள்ளித் தொழிலாளர்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். பொன் வெள்ளித் தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய 14 கார்ட்டு தங்கத்தை Release செய்தால், அவர்கள் பிரச்னை ஏறக்குறைய தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லலாம். அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 14 கார்ட்டு தங்கத்தை Release பண்ணிவிட்டால், சிறிதளவாவது வேலை தொடங்கப்பட்டு அவர்கள் பட்டினி நிலையும் நீங்கும். நான் தாலிக்கு 24 கார்ட்டு தங்கம்தான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிற கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. எங்கள் பக்கத்தில் என்னுடைய சகோதரிகள், தாய்மார்கள் தாலியாக மஞ்சளைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களை ஆயிரக்கணக்கில் பார்க்கலாம். நான் காண்பிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆதலால் 14 கார்ட்டு தங்கத்தில் தாலி செய்து போட்டுக்கொள்ளுவது சாஸ்திர ரீதியாகவோ அல்லது வேறு எந்த வழியிலோ குறைவானதாக ஆகிவிடாது. 14 கார்ட்டு தங்கத்தில் தாலி செய்து போட்டுக் கொள்ளுவதால், ஓரிந்து தர்மமே ஒழிந்துவிடும் என்று எந்தத் தாய்மார்களாவது அல்லது வேறு யாராவது கருதினால், அது தவறான கருத்தாகும். எங்கள் ஊரில் மஞ்சள் கயிற்றில் மஞ்சள் காய்ப்பைக் கோர்த்து தாலியாகக் கட்டிக் கொள்ளுவதைக் கௌரவமாகக் கருதுகிறார்கள். 14 கார்ட் தங்கத்தில் தாலி போடுவதால் மோசம் போய்விடும் என்று கூச்சல் போடுவதை அரசியல்வாதிகள் வைத்துக் கொள்ளட்டும். தாய்மார்களில்கூட எல்லா தாய்மார்களும் 14 கார்ட் தங்கத்தில் தாலி போட்டுக்கொள்ளுவதை தாழ்வாகக் கருதி ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் அரசியல்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [4th March 1963]

வாதிகள்தான் பலமாக எதிர்த்து, ஒலிபெருக்கி வைத்துப் பேசுகிறார்கள். நியாய புத்தியுள்ள பொன் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக 14 கார்ட் தங்கத்தை வெளியிட வேண்டுமென்றுதான் கோருகிறார்கள்.

தங்கத்தை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் முடக்கப்பட்ட மூலதனம், Dead capital என்று சொன்னார்கள். கடன் வாங்க உதவுமே தவிர, வேறு எதற்கும் உபயோகப்படாது. ஆதலால் ஓரளவுக்கு தங்க மோகத்தைக் குறைக்க இந்தச் சட்டத்தை நல்ல அளவில் பயன்படுத்துவதற்கு நாமெல்லோரும் பாடுபட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்களாகிய நாம் பாடுபட வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய மோகத்தைத் தவிர்க்க இது நல்ல வாய்ப்பு. தாலி 14 கார்ட்டாக இருந்தாலும், அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் கம்மியாக இருந்தாலும், அதனால் அழகு குறைந்து விடாது, புனிதத் தன்மையும் குறைந்துவிடாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, 14 கார்ட்டு தங்கத்தை உடனடியாக வெளியிட நமது அமைச்சரவை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் சர்ச்சைகளும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்ட சபைகளில் நடவடிக்கைகளும் நடக்கின்றன. ஆனால் அதை எவ்வளவு தூரம் நடைமுறையில் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நான் யாரையும் குறை கூறிப் பேசவில்லை. நான் அதிகமாகப் பேச வதில்லை. சென்ற வருஷம் பேசினேன். இப்பொழுது பேசுகிறேன். குறிப்பாக அவர் தெரிவித்தபடி நாட்டின் நிலைமை மத்திய அரசாங்கத்தைத்தான் சேர்ந்தது என்ற எண்ணத்தில்தான் நாம் எல்லோரும் இருக்கிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் என்றும் போலத்தான் இருக்கிறது. பேச்சுதான் இருக்கிறது. காரியத்தில் ஒன்றும் இல்லை. செய்வது போல் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். ஆகையினால் மாகாண அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு உண்டு. மத்திய அரசாங்கம் எல்லா வற்றையும் செய்துவிட முடியும் என்று நான் இப்பொழுது நினைக்க வில்லை. நாட்டின் பாதுகாப்பை அவர்கள் மாத்திரம் செய்து விடுவார்கள் என்று நான் நம்பிவிடவில்லை. முன்பே தெரியும், அவர்கள் எவ்வளவு அதிகப் பேச்சு. குறைந்த வேலை என்பது. நாமும் அப்படியே கோட்டை கட்டிக்கொண்டு செல்லுவோம் என்றால், சென்ற 15 ஆண்டுகளாக அதுபவித்துவரும் சாதாரண எந்த முறையில் பாதிக்கப்படலாம் என்பதை இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் தெரிந்துகொள்ளலாம். கடவுள் எதிரிகளுக்கு நல்ல புத்தியைக்கொடுத்து, நமக்கும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்து நாம் செய்யவேண்டிய கடமையைச் சரியாகச் செய்ய ஆரம்பித்தால் அரசாங்கம் எந்தத் திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். ஆகையினால் மத்திய அரசாங்கத்தையே எதிர்பார்த்துக்

4-00
p.m.

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] 4th March 1963

கொண்டு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையை எல்லாம் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று ஏதோ சட்டரீதியாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் போதாது. சில சமயத்தில்தான் சட்டம் வேலை செய்யும். அதற்கு அனுகூலமாக ஊக்கம் இல்லை என்றால், நாம் ஊக்கம் உண்டாக்கும் நிலைமையில் அந்தந்த மாநில அரசாங்கங்கள் வேலையைத் துவக்கி மத்திய அரசாங்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் வேலை செய்தால்தான் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். சென்ற வருஷம் அதிகமாகப் பேசினேன். எனக்கும் வருத்தம். நான் பேசியது எனக்குத் திருப்ப அனுப்பப்பட்ட போது ஏண்டா பேசினேன் என்று நினைத்தேன். இப்பொழுது அது குறைவு என்று நினைத்தேன். அவைங்கள் கடமையைச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு செய்யவில்லை என்றால், அவர்களோடு போகவில்லை, நாட்டில் இருக்கிற 45 கோடி மக்களுடைய நிலைமை அவர்களைப் பொறுத்ததுதான் இருக்கிறது. நமக்குப் பொறுப்பு அதிகம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. எப்பொழுதும் தினசரி பத்திரிகைகளை, நான்கு மாதங்களாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன், ஜனங்கள், ஜனங்கள் என்று அவரே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார். ஜனங்கள் செய்யவேண்டியதைச் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தில் இருந்துகொண்டு செய்ய வேண்டியவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யவில்லை என்பதுதான் ஜனங்களுடைய எண்ணம். இதைச் சொல்லுவதற்கு யாரும் தயங்குகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் power பணம் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, சைன்யம் இவற்றை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, எதிரிகள் நம்மை எப்படி ஏமாற்றலாம் என்று பேசிக்கொண்டு தொல்லை கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கும்போதும் நாம் இப்படியே இருந்தால் என்ன என்று எனக்கே தெரியவில்லை. இதற்கு மேலே எனக்கு இப்பொழுது எதுவும் பேசும் உத்தேசம் இல்லை.

இதுவரையில் ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம் எல்லோருடைய எண்ணமும். இதுவே கம்யூனிஸ்ட் மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தால் நாம் பேசவே முடியாது. ஜனநாயகத்தை நாம் எவ்வளவு நன்றாக முன்வந்து நடத்த வேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்த முறையில் நடத்த முடியாது. ஆகையினால் எல்லோருடைய அடிப்படை எண்ணமும் ஜனநாயகம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஜனநாயக அரசாங்கம் Dictatorship மாநிரி வேலை செய்ய முடியாது என்று இருந்தாலும், அதிலே பாதிப்பை நாம் செய்யமுடியும் மனது இருந்தால். அந்த முறையில், பாதுகாப்புக்குத் தகுந்த முறையில் நம்முடைய வேலையைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். ஏதோ விவசாயத்தை யும் கைத்தொழிலையும் மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. நாம் செய்ய வேண்டிய சேவையை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஊக்கமும் உணர்ச்சியும், நமக்குள் என்ன பாகுபாடு இருந்தாலும், எவ்வளவு கட்டுகள் இருந்தாலும் கூட, அதை எல்லாம் ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இப்பொழுது செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்வோமாக.

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

தவிர, Home Guards விஷயமாக முந்தா நான் சட்டம் செய்யப் பட்டது. அது ஏதோ ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஆயிரம் என்று சொல்லப் பட்டது. இந்த ஆயிரம் எல்லாம் போதாது. ஒரு கிராமத்திற்குக் குறைந்தது இரண்டு மூன்று தொண்டர்களுவது இருக்க வேண்டும். நகரங்களுக்கு ஜனசக்திக்குத் தகுந்தபடி ஏற்பட வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நாம் ஏதாவது செய்ய முடியும். இதைப் போலீஸிடம் ஒப்படைத்தால் போதாது. Retired Commander யாராவது இருந்தால் அவர்களை உபயோகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் எல்லாம் சாதாரண காலத் தில்தான். ஜனங்களிடம் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது, அதை வளரவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுவதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிலபேர் இருக்க வேண்டும். ஜனங்களுக்கு தைரியம் சொல்ல, தொண்டு செய்ய குறைந்தபட்ச படை வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் இல்லை என்றால் ரோம்பவும் கஷ்டம் தான் வரும். சென்னையில் எம்டன் ஒரு குண்டு போட்டதற்கு என்ன நடந்தது என்பதை நாம் பார்த்தோம். இப்பொழுது அப்படி இருக்காது. இப்பொழுது காலம் வேறு, அப்பொழுது காலம் வேறு. இப்பொழுது ஜனங்களுக்கு விழிப்பு இருக்கிறது.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : அதைக் கேட்டே ஒருவர் செத்துப் போய்விட்டார்.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : ஆகையினால் நாம் செய்ய வேண்டியதை இன்னும் துரிதமாகச் செய்வோமாக. அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் செய்யும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது. இளைஞர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் தான் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் அதிக ஊக்கத்துடன் வேலை செய்ய வேண்டும். உணர்வும் ஊக்கமும் இல்லாமல் இருந்தால் மனிதன் இருந்தும் இறந்தவன்தான். ஆகையினால் இறக்கப்போகிறோம் என்ற எண்ணம் எந்தாலே தொல்லை. எப்பொழுதும் இறப்பு இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் இருப் போம் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் தான் உலகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வேலை செய்வதற்கு நாம் தகுந்த முறையில் வேலை முறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதிகப் பணம்தான் வேண்டும். எந்த Section க்கு எவ்வளவு வரி போட வேண்டும் என்று தெரியவேண்டும். எங்கே அறியாமை இருக்கிறதோ எங்கே ஒற்றுமை இல்லையோ அந்தப் பகுதியில் அதிகமாகச் சுரண்டலாம் என்று நினைக்கிறோம். எங்கே பலவீனம் இருக்கிறதோ அங்கே இன்னும் பலவீனமாக ஆக்கி விட்டால் நாம் தான் தொல்லைப்படவேண்டும். இதையெல்லாம் சரியான முறையில் செய்வதற்கு நாம் இன்னும் ஊக்கம் உண்டாக்கவேண்டும். தியாகமும் வேண்டும். எல்லோரும் தொல்லைப்படுகிறபோது தியாகம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கொஞ்சம் அதிகமாக,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [4th March 1963]

by the Finance Minister and also by the Leader of this House. The Finance Minister in his budget speech has stated 'In the sphere of industrial development, the State has continued to follow a pragmatic policy of assisting the private sector in setting up new industries. The primary agency for canalising such assistance to the private sector has been the Madras Industrial Investment Corporation'. These sentences are very important. In the speech of the Leader of this House, we find the statement "In promising the establishment of new industries and thus providing increased opportunities for employment, we have eschewed dogma in regard to the relative roles of public and private sectors, and tried to pursue a policy of active encouragement of private enterprise in all fields where it could make an effective contribution" the dogma being that the public sector alone must occupy a large share of activity and not the private sector. That is the usual dogma. The Hon. the Leader of the House says that they have eschewed that dogma. He says also in his speech, 'A factor which augurs well for the industrial development of the State is the emergence in recent years of an entrepreneur class willing to invest and seek new lines of production.' These two statements are very good so far as the policy of industrialisation of the State is concerned. All of us will agree that industrialisation is almost the best thing for stepping up our defence potential. Especially in modern warfare, it is not enough to know how to fight with rifles. In the old days even if one was not able to shoot at the target, still one could shoot at oneself. But now if one is an army—man and is able to gauge the situation and grapple with modern scientific weapons, then one will succeed. This is the situation at the present time. Therefore, industrialisation, military training and scientific research, and the whole population becoming scientific-minded are all necessary for the purpose of stepping up our defence potential. Therefore it is I welcome this industrialisation. Production in all sectors must be the watchword at the present time. Production must be much more to meet the obstinate Chinese who have their expansionist policy for a number of years past. It is necessary to have an increased tempo in production. Our watchword, I repeat, must be more production. Production is very necessary in two sectors, namely, agriculture and industry. Therefore it is I welcome this policy which has been declared now by both the Finance Minister and the Leader of this House for the first time categorically in their speeches. But, Sir, the difficulties in industrialisation are also to be realised. So many bottlenecks and other obstacles have to be surmounted. There is the difficulty of foreign exchange. That is the fundamental difficulty that we have to counteract. We had foreign exchange resources to the extent of 785 millions, but now it has come down to 110 millions—a very low minimum of foreign exchange. Whenever an industry wants to import machinery, etc., the question of foreign exchange arises. Take, for example, woollen fabrics. Import of woollen fabrics means a demand upon the foreign exchange. Originally the limit was Rs. 7 crores. Now they want Rs. 5 crores more.

4th March 1968]

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR : Woollen goods available.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : They are available in Kanpur. 'Woollen fabrics' is a defence potential. When our troops go to the border, they must have woollen clothing, in view of the very cold climate there. In the Himalayas our jawans will suffer very much without warm clothing. Therefore, these woollen goods are required for purchasing which much foreign exchange is required. How we will be able to get the required foreign exchange passes our comprehension. It is in that context that we must look at the Gold Control Order. There was a large quantity of gold smuggled into our country chiefly by black-marketing in dollars. When gold was smuggled into our country by all these people who went abroad and sold their exports in those places, the problem arose for the Government of India as to what they should do for the purpose of arresting this smuggling of gold.

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR : It is three thousand miles away.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But anyhow the smuggling of gold is a serious problem and must be prevented. Only to prevent the smuggling of gold, the Gold Control Rules have come into force. But, unfortunately, they have outstepped the bounds of real control. That is why they took advantage of the Defence of India Rules. Even though my friend says that it is not necessary to have 'Thali' in 22 carat gold, so many people feel differently about it. He may not feel it, because he has no 'Thali' (Loud laughter). But one of our lady members mentioned about the 22 carat purity gold for Thali. Even the people in North India have not understood our sentiments. That is what I am saying. It is a question of sentiment. I am not saying anything rational or reasonable. There are so many communities who have no Thali but exchange only rings. We cannot argue in this rational fashion. I am sorry my friend began to talk in that rational fashion. There is no rationality about it. Why should we have any Thali? Why not exchange rings? All these things can be asked. I am sorry that kind of argument is used. There is another important reason involved in this. There is the interference with the personal liberty of the people. That is why we have the Gold Control Rules framed under the Defence of India Rules. That is a thing which has to be taken note of. The Central Finance Minister was obstinate about it. Therefore, goldsmiths are out of employment. Another thing is that the onus of proof is thrown on the person that he has not smuggled. That is a thing which is not possible except under the Defence of India Rules. How can anybody prove that he has not smuggled these things?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He has only to prove how he came to possess the article.

[4th March 1963]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sometimes he does not know these things. Six or seven years ago a friend of mine got a gold nib from Singapore. Now he is terribly afraid as to how to prove that he has not smuggled. The day when the order was published the man was sleepless. He cannot even be defended by lawyers because the order is under the Defence of India Rules. It is rather a serious order. It is the unsocial conduct of many people who smuggle gold that is responsible for this. Whoever is responsible for blackmarketing also? These are the two things that have brought about the unfortunate situation. We have not got the capacity to smuggle gold. So far as our industrial policy is concerned, I heartily welcome the policy now pursued by our State. The only two difficulties are the difficulty of foreign exchange and the insufficiency of raw material. Let us take the cycle industry, for example. I read the Survey of Cycle Industry in the papers. Without supply of steel for cycle parts it is difficult to produce cycles. Insufficiency of raw materials is there. The Hon. the Minister for Industries is going to speak to Sri T. T. Krishnamachari about coal, coke and steel. All these three things are essential for the purpose of developing industry. Unless we get them, we cannot step up our defence production. During the last three or four years so many new industries have been started. Still they are not working properly. I am connected with the transformer industry. I find that 70 per cent of the transformer material has to be imported. Therefore, the cost of production is very great. Unless all this material is got, and unless there are sufficient facilities for taking them from the ship and utilizing them, there is no possibility of improving the transformer industry. Transformers are absolutely necessary for our electrical works. Then, there is the bottleneck of transport. We have got the Lignite Corporation. Suppose we get coal from there. It has to be transported to so many places. We have got the meter gauge here and the broad gauge there. Trains cannot go up to that place. So long as transport is not easy and cheap, the cost of production will increase and the difficulty of distributing the products also will increase. Therefore, if a new industry is to be started, the Minister for Finance, the Minister for Transport, the Minister who supplies raw materials, all these people should join together and think over the whole thing. Government also must help the industry. It is no use merely having an I.C.S. or I.A.S. Officer there. Technical men should be put in charge of these affairs with the assistance of administrative officers.

Now we have got the super profits tax. Any industry which goes on producing a lot in proportion to its results will have to pay a large amount of tax. In that way capital formation will be retarded. Capital will become shy. Unless dividends are given, capital will not be forthcoming. Any powerful industrialist who wants to produce as much as possible on account of his ability and experience will feel deterred. When a large profit is made, 60 to 90 per cent of it goes to the Government. During war-time as my respected Friend Sri O. P. Ramasamy Reddiar said, such

4th March 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

a thing should not happen. People will lose their initiative. The President of India said in his speech on August 18, 1962, "We do not want to spoil the initiative. We want to enthuse the private sector." Our late lamented respected Dr. Rajendra Prasad said, "During the time of Mahatma Gandhi we were all self-dependent. Now we have all lost our initiative. For everything we have got to go to the Government. For any trouble we say that the Government are responsible." That was what he said in his farewell address. Really it is not sound economics to have super profits tax. The difficulty of the Finance Minister is how to cover the deficit. Then we have to rely on deficit financing. The Government have got a manufactory at Nasik. Deficit financing to the tune of Rs. 151 crores will really cause inflation. Prices will go on rising. So far as the agricultural sector is concerned, the economic policies of our State have not been consistent. They have been contradictory. On the whole, the effect on the agricultural economy has not been very satisfactory. Increase of taxes is one thing. At the same time, we have not yet decided what an economic holding is. The Tamil Nad Congress Committee went into the whole question. As yet there has been no literature on the subject. We have not found out what really is an economic holding. Without having a fixed idea about economic holding after a proper survey, we have passed so many laws. We say that there should be mechanisation of agriculture. For mechanisation small holdings will not do. On the one hand, they say fragmentation of holding is bad. At the same time, they want to fix a ceiling of five acres. Yesterday the Hon. Sri Kakkan gave figures that of 92 lakhs of agricultural labourers in our country, 64 lakhs were agricultural owners. A man who works on the land, according to the figures, gets an income of Rs. 375 per annum. It comes to about Rs. 30 per month or one rupee a day. A cooly here is able to get Rs. 2-50 p.p. to Rs. 3 here. That being the case, how will the agriculturist have enthusiasm for production? After all, we think that the man cultivates the land with the members of his family. That is why the ceiling was sought to be fixed. The final result of all this legislation is nothing. The man is not able to get his livelihood. Where will he go for the capital? After all, agriculture requires some capital. There is nobody to give the capital necessary. We have Co-operative societies. They meet only a very small proportion even after so many years of their functioning. The Agricultural Finance Corporation can do them nothing. The co-operative societies merely swear by the Societies Act and they are not able to meet even a third of the total agricultural credit of the country. Therefore, they have to obtain their credit from other agriculturists and money-lender. The trouble with them is they are going on exacting more and more interest.

Another trouble with the co-operative societies in providing credit facilities to the agriculturists is that they cannot merely depend on the security of the crops. What happened this time in Tanjore? Even the pesticides supplied by the Government under

5-30
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [4th March 1963]

the package scheme could not protect the crops. The snakes were killed, and rats began to do their work. So long as the snakes were there, the rats were afraid. They destroyed the snakes and the rats had their own day. There was lot of this rat trouble and in spite of the package plan, the yield has not been very great. There is a great deal of discussion going on now whether the yield has gone down or has increased. When there is a quarrel about it, the real truth will be out. Some were saying, 'No, no; the yield has gone up considerably' and so on. That is the present difficulty in Tanjore.

So far as agriculture is concerned, now we have become small holders, whether we are a tenant or a landholder. What is the use of fertilisers being supplied by Government? They must have the capital to buy them and utilise them. The co-operative societies find it difficult to advance without sufficient security. Therefore it is I have been saying that we must have at least crop insurance. Let the Government study whether it is possible or not to have these crop insurance schemes. In one year you may have the harvest, in another year the harvest may not be there. Therefore, for the purpose of security at least you must have the crop insurance. The Government must think about it.

Again, if at all they get any loans, they are long dated loans. The agriculturists especially, want loans immediately. If you give a loan to him now, with the next year's harvest he will pay it back. I have no doubt that our agriculturists are honest men. In our State they are all honest men. If they get the harvest, they will pay back. If not, they will go on explaining and doing other things. That is the only difficulty.

The co-operative societies are really on their guard. They can give loans only on proper security and not otherwise. If they granted loans otherwise, they will be infringing the provisions of the Act. It is in that way that they are loath to give loans immediately. It also takes a lot of time for them to disburse these loans. If you apply for a loan this year for sowing or planting the crop, you may probably get a loan next year after harvest.

(Mr. Chairman in the Chair)

Now things are improving a little. Still they cannot reach the acme of perfection which is necessary to help our agriculturists. That is my point. The agriculturist wants some money immediately. The crops do not wait for you. The seasons do not wait for you. You must have the seed at the proper moment and the transplanting must be done at the proper time. Agriculture is a thing that is very much affected by seasonal inactivity. That is the most important thing about agriculture.

Therefore, my point is that the agricultural policy of this Government has been contradictory. Now speaking with a little more hesitancy because the Hon. Chairman has taken the Chair . .

[4th March 1963]

MR. CHAIRMAN : The hon. member has exceeded the time-limit.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I will finish in a few minutes. I have not been referring to the smaller points. I wanted to concentrate on these two things, agriculture and industry, which are supposed to be the most important things for the purpose of stepping up our defence potential. So far as the agricultural sector is concerned and the agricultural economy is concerned, our economic policy has been contradictory, inconsistent and on the whole not conducive to the work of our farmers and our peasants. That is my view and I hope and trust that the Hon. Minister in charge of Agriculture and the Hon. the Finance Minister will see to it that sufficient capital is forthcoming for the purpose of the agriculturists. Otherwise, the appeal made in those speeches of the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Leader of the House that the agriculturists will help us to produce more will go in vain.

Finally, Sir, I should like to refer to one important thing, the education of the agriculturist. That is the most important thing. Our agriculturists are getting on with the time honoured methods of cultivation. Now at the present day he must be educated in the improved methods of agriculture. He does not need education in other matters such as agitation and so on. They are not necessary for them. Education, so far as agriculture is concerned is absolutely necessary for them. If all the agricultural schools that we have started could reach them, it would be very helpful to them in increasing agricultural production.

Sir, I will conclude by referring to two things about which I have already made representations to the Hon. the Finance Minister, because I wish to say it here also. One is about grant of pension to college teachers. I made mention of this at the time I spoke on the supplementary demands.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have made provision for that.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I know provision has been made in the Budget for 1962-63 but the rules, I understand, are still pending with the Director of Public Instruction and nothing has been done. That is what they say. If this matter could be hastened and the college teachers enabled to get their pensions, it will be good. When other people are getting a pension, they are feeling very much that they are not getting any pension. This is one other added misfortune. This is what they feel. Sometimes people might be happy if both did not get the benefit. They feel, 'When the school teachers get the pension, why should we not get it when we have also served for so long?'

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [4th March 1963]

The next thing which I wish to refer to is about the Headmasters, who retired from service before the year 1960. I understand the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan has also brought this to the notice of the Government. I support the case of these people also.

Thank you, Sir.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வரைக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கவனிப்பது, நம் நாட்டு முன்னேற்றப் பாதையை கவனிப்பது, பொருளாதாரத்தை எப்படிப் பெருக்குவது, எல்லா மக்களுக்கும் எப்படி நல்வாழ்வு கொடுப்பது என்று இந்த விதமாக நாம் முயற்சி செய்து வந்தோம். ஆனால் இந்த ஆண்டில் போர் ஏற்பட்டதாலே சீனர்கள் அக்கிரமமாக நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்ததாலே, அதை முன் வைத்து இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே தான் நாம் இப்பொழுது அதிக வரி போட வேண்டிய நிலைமை. அதைப்பற்றி நாம் குறை கூறவேண்டியது இல்லை. ஆயினும் குறை கூறுவது இருக்கவேண்டும்.

திரு. கே. பாலகப்பிரமணிய அய்யர் : செய்கிறவர்களைத் தான் குறை சொல்லுவார்கள்.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : நம் நாட்டுப் படை சரியான நிலையில் இல்லாமல் இருந்ததாலே, சரியான பாதுகாப்பு செய்யாததாலே, நாம் முதலில் இந்தப் படையெடுப்பாலே பின்வாங்க நேரிட்டது. நல்ல சமயம் நாம் ரொம்ப பின் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இல்லை. இப்பொழுது தகுந்த உதவிகள் வந்திருக்கின்றன. ஆகையினால் அதைப்பற்றி நாம் தைரியமாக இருக்கலாம். நாட்டுக்கு முதல் தேவையானது படை. நல்ல மக்களாக இல்லாவிட்டால், படை சரியாக அமையாது. நம் நாட்டு மக்கள் அதிக ஆண்டுகளாகப் போர்ப் பயிற்சி இல்லாமல், நல்ல சுகவாழ்விலே இருந்ததாலே, சீனர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. இப்பொழுது இந்தியா பூராவும் ஒற்றுமையாக இருந்து நம்முடைய வேலையைச் செய்ய வேண்டியதாக இருப்பதால், இப்பொழுது நம் குடிமக்களுக்கு நாம் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. நமது நண்பர் சொன்னது போல், இந்தப் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாத்திரம் கிடையாது. மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இந்தப் பொறுப்பு உண்டு. மாநில அரசாங்கங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு அங்கங்களாக இருந்துகொண்டு தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு கை சொல்லியதாம் நான் எதற்காக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று. கால் நடக்கமாட்டேன் என்று சொல்லியதாம். இப்படி ஒவ்வொரு அங்கங்களும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் இருந்தால், எப்படி மனிதன் நல்லபடி இருக்கமுடியாதோ, அது போல் மத்திய அரசாங்கம் சரியாக வேலை செய்யாது. இந்தியா என்றால் இதுகாரும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத மக்களாக இருந்தேன். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. இப்பொழுது எல்லோரும் படித்தால்தான் நாடு வளம் பெரும் என்று நல்ல நிபுணர்கள்

[4th March 1963] [திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

கண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் பெருந்த அளவில், ஒன்றாவது வகுப்பில் 40 பேர் சேர்ந்தால், ஐந்தாவது வகுப்பில் 10 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். இதனாலே நாட்டுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது? பெண்கள் போதுமான அளவுக்குப் படிக்க வருவது இல்லை. இதற்குக் காரணம் மக்களும் ஏழைகள். இதைக் கவனித்துத்தான் ஐக்கிய நாடுகள் Unicef என்ற அங்கத்தை வைத்து Mr. Galbraith செய்தது போல் உணவு, பால் முதலியவை கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது எந்த நாடும் தனித்து தனியாக வாழமுடியாது. மற்ற நாடுகளிடம் உதவி பெற்றுக் கொண்டு, அந்த உதவிகளாலே நம்முடைய மக்களை நன்றாக வலிவுடையவர்களாக்க வேண்டும். குழந்தை பெறுவதற்காக தாய் சேய் நல விநிதி என்று வைத்திருக்கிறோம். நல்ல மருத்துவம் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது மக்கள் 50, 60 வயது வரையில் வாழ்கிறார்கள். அதோடு வலிவோடு இருக்கும்படியாக நலம் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாயம் நாம் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்திற்கு என்ன முக்கியமான தேவை? கூழ், நிலம் வேண்டும், நீர் வேண்டும், உரம் வேண்டும். விதை வேண்டும், பணம் வேண்டும். இதை எல்லாம் நான் சொல்லுவது புதிதல்ல. திருக்குறளிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இந்த ஆறும் தேவை. கூழ் என்றால் உணவு, உற்பத்தியான பொருள். நம் தேவைக்கு ஏற்ற விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அமெரிக்காவிலே ஒரு ஆள் செய்கிறான் என்றால் 19 பேருக்கு சாப்பாடு போடுகிறான். நம் நாட்டில் 70 பேர் விவசாயம் பண்ணினால் கூட, 20 பேருக்குச் சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை. அங்கெல்லாம் கூலி ஜாஸ்தி. கூலி ஆட்களுக்குக் கூலி கொடுத்தால் முடியாது என்று சில இயந்திர சாதனங்களைக் செய்தார்கள். நம் நாட்டில் என்ன கஷ்டம்? இங்கு மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். 100 க்கு 70 பேர் விவசாயம் செய்கிறார்கள். நிலம் கொடுத்தால்தான் வேலை செய்யமுடியும். இரண்டையும் கவனித்து நாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்து சிறுசிறு நிலங்களாக இருப்பதைச் சேர்த்து பயிர் செய்தால் விவசாயம் செய்யலாம் என்று செய்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி குறை கூறக் கூடாது. கூடியவரையில் செய்கிறார்கள். சரியாக அதைச் செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அது இல்லாத குறையினால்தான் கஷ்டப்படுகிறோம். அது இல்லாதவிடத்தில் குற்றம் ஏற்படுகிறது. விவசாயத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்வதோடு கூட ஐக்கிய நாடுகளில் ஒரு வழி செய்யவேண்டுமென்று வாஷிங்டனில் மார்ச் 17 முதல் பசி பட்டினி பிணியைப் போக்குவதற்கு ஒரு திட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு விவசாயத்தில் சரியாக முன்னேற்றம் காணவேண்டும். நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதில் முனையவேண்டும். படை, குடி, கூழ், அமைச்சு என்றிருக்கிறது. அமைச்சு என்பது என்ன? நம் அமைச்சர்கள். அவர்கள் என்ன அறிவில் குறைந்தவர்களா? படிப்பில் குறைந்தவர்களா? இல்லை. 'பல்குழுவும், பாழ்செய்யும் உட்பகையுழ் வேந்தலைக்கும் கொல்குறும்பும்' இந்த மூன்றும் இந்த நாட்டில்

[திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்] [4th March 1963]

சேர்ந்திருப்பதால், பலவிதத்திலும் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். அவர்களைத் தொந்திரவு செய்யாமல் இருந்தால் நம்நாடு முன்னேறும். அமைச்சர்கள்மீது குற்றம் சாட்டுவது கூடாது. அவர்களும் மனிதர்கள்தான். இந்த அமைச்சர்களும் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரண் என்பதுதான் இப்போது நண்பர் சொல்லியதுபோல ஊர்க்காவல்படை, போலீஸ் படை, பிறகு நாட்டுப்புறங்களில் காவல்படை, செய்யவேண்டியது. பழைய மாதிரி ஒரு சண்டை போட்டுவிட்டு ஒரு ராஜ்யத்தைப் பிடித்து 500 ஆண்டு ஆளும் காலம் போய்விட்டது. இப்போது நாளுக்கு நாள், மணிக்குமணி சண்டை போட்டாலொழிய 10 வருஷம் சண்டைபோடும் காலமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொறுப்பை உணரவேண்டும். ஆண், பெண் அனைவரும் தங்கள் கடமையைச் செய்தாலொழிய, நம்நாட்டுக்கு பழி வந்துசேரும். குற்றங்கள் இருக்கலாம். குறைகள் இருக்கலாம். அதைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தோமா என்று மனதில் கையை வைத்துக் கொண்டு உழைக்கவேண்டும். இப்போது இருக்கிற நிலையில் நம் சொத்தை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு திரட்டுப் பசங்கள் பங்கு போடுகிறார்கள். அதைப் பார்க்க கேவலமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த இழிவு நிலையைப் போக்க ஒவ்வொருவரும் ராணுவத்தில் சேர்ந்து தன்மானத்தைக் காக்கவேண்டி உழைத்தால்தான், நம் நாட்டுக்கு நாம் அடைந்த சுதந்திரம் காப்பாற்றப்படும். நாம் எல்லோரும் நாட்டுக்கு என்று உழைத்து, வித்தியாசம் எதுவும் இல்லாமல், ஒரே ஆட்சியின் கீழ், ஒரே தலைவரின் கீழ் வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச இடமளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri R. Venkatachalam will now speak. He will please confine his speech to ten minutes.

* திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1963-64 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பதை ஒட்டி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக பட்ஜெட்டிலுள்ள கருத்துக்களையும் குறைகளையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நான் அவற்றைக் குறிப்பிடாமல் எனக்குக் காலம் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற காரணத்தால் எனது மாவட்டத்தில் அரசாங்கம் செய்யத் தவறியவற்றையும் செய்ய வேண்டியவற்றையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய நிதிநிலை அறிக்கை உரையின்போது சேலம் மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் ஒரு தொழிற்பேட்டையும், ஓரூர் பகுதியில் தொழிற்கருவிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணகிரி தொழிற்பேட்டைக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்திருப்பதாக இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

கிருஷ்ணகிரி. இருப்பினும் சேலம் மாவட்டம் நம் மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருந்தும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால் அவற்றிற்குச் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யாமல் இருக்கிற காரணத்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலாவது அவர்கள் கூறிய சில வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு கல்விக்கான தொகை பெரிய அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட சேலம் மாவட்டம் பூராவுக்கும் ஒரே கல்லூரி தான் இருந்துவருகிறது. அந்தக் கல்லூரி போதாது என்ற காரணத்தாலும் வடசேலம் பகுதியில் கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும், அதற்கு இந்த தேவிய நெருக்கடி காரணத்தால் கல்லூரிக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நிலங்களை இனாமாக வழங்குவதாக பொதுமக்கள் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தூதுக்குழுவினர் கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டுமிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் காணப்படாதது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. அடுத்து கிருஷ்ணகிரி-ராயக்கோட்டா ரோடில் தென்பெண்ணை ஆற்றில் பாலம் இல்லாததால், மழை பெய்து தண்ணீர் வருகிற காலங்களில் கிருஷ்ணகிரி பகுதிகளில் திட்ட வேலைகள் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்துவருகிறது. அந்தப் பாலம் மிகவும் அவசியமென்று தலைமைப் பொறியாளர் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இருப்பினும் அந்தத் திட்டங்கள் முன்னேறாதது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தம்கூட அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் காணமுடியவில்லை. இந்த ஆண்டிலே அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-20
p.m.

அடுத்து, அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போன்று கிருஷ்ணகிரி குடிநீர் குழாய்த் திட்டமானது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் ஜி.ஓ. 2765 தேதி 11-9-1958 உத்திரவுப்படி கிருஷ்ணகிரி பரப்பு வரிசையில் 22-வதாக குறிப்பிடப் பட்டும் காவேரிப்பட்டணம் 52-வதாக இருந்தம்கூட இது முதலில் ஏற்று நடத்தப்பட்டு கிருஷ்ணகிரித் திட்டம் கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் அடுத்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரூர் பகுதி பிற்போக்கான வட்டமாக இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே இருந்த சட்டசபை உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் அந்த இடத்தில் முள்ளிக்காடு அணையைக் கட்டினால் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்றும் அதன் மூலம் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படுமென்றும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் காணப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக மத்திய அரசாங்கம் 270 கோடிக்கு மேல் வரி விதித்திருப்பதால் மாநில அரசாங்கம் வரிவிதிக்கவில்லை.

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [4th March 1963]

என்று காரணம் காட்டினால், இப்போது நில வரியையும், நீர்த் தீர்வையையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிற மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கிற வரியால் அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரியைத் தாங்கமுடியாமல் இருப்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வரியை யும் போடாமல் விட்டுவிட்டார் என்று ஆறுதல் பட்டாலும், ஏழை மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், மீண்டும் வரி போடாத காரணத்தால், நமது மாநில அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி இங்கு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 122. Short reviews of the activities of the Madras Record Office, Tribunal for Disciplinary Proceedings, and the Madras Public Service Commission for the first half of 1962-63.

123. Notification issued with G.O. Ms. No. 2221, Public (General-M), dated 15th November 1962, relating to the introduction of Tamil in Government offices up to district level.

124. Notification issued with G.O. Ms. No. 4791, Revenue, dated 31st December 1962, appointing the 7th February 1963 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68 which have already come into force, shall come into force in the under-tenure estate of 'Thethupalli' in Tirupathur taluk of Sivaganga Zamindari Estate in Ramanathapuram district.

* Kept in the library for perusal by Members.

[4th March 1963]

APPENDIX

[Vide answer to Starred question No. 33 on page 7]

Statement furnishing particulars relating to the results of the S.S.L.C. Public Examination held in March 1961 and March 1962.

I. S.S.L.C. PUBLIC EXAMINATION, MARCH 1961.

	Candidates presented through schools.		Private candidates.	
	Acade- mic.	Diversi- fied.	Acade- mic.	Diversi- fied.
1 Number who have taken subjects qualifying for admission to University Courses of Study.	54,815	5,750	10,900	462
2 Number declared eligible ..	30,514	3,480	2,385	132
3 Percentage	55.7	60	21.9	27

II. S.S.L.C. PUBLIC EXAMINATION, MARCH 1962.

	1959 Scheme.		1948 Scheme.	
	Acade- mic.	Diversi- fied.	Acade- mic.	Diversi- fied.
1 Number who have taken subjects qualifying for admission to University Courses of Study.	47,231	6,165	12,143	612
2 Number declared eligible ..	26,580	2,572	2,256	116
3 Percentage	56	41.7	19	18.9.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 5th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P.V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Atomic Power Station

35. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 40 on 17th December 1959, the stage at which the question of establishing an atomic power station in Madras State, now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government of India have announced that when a decision is taken to proceed with the installation of the third Atomic Power Station in India, it is proposed to locate it at Kalpakkam, near Mahabalipuram.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, will this Government see that it is expedited at least since it is hanging fire for the last so many years and also because there is the power shortage in this State every year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This Government will do all that lies in their power to expedite the installation.

Engineering College, Guindy

36. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the M.Sc. students in Engineering College, Guindy, were not paid their stipends from March 1961; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b): The stipends are payable by the Government of India and they have been paid to the Post-Graduate students in the College of Engineering, Guindy, till the end of February 1962. Sanction of the Government of India for payment of stipends from March 1962 has also since been accorded.

[5th March 1963]

Thermal Station

37. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to permit industries to have their own thermal station in the City of Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Government have received a proposal sponsored by a group of industrialists to set up a thermal power station in the private sector near Madras to meet their own requirements. The proposal has the support of this Government.

(b) The Government of India who were addressed in the matter are not in favour of the proposal. However, it is proposed to address them again to reconsider their decision.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, was there any proposal from the district of Coimbatore for establishing such power stations in the private sector? What happened to that proposal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There was no official proposal to that effect.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, some time before there was a proposal from the mill-owners of Coimbatore to have their own thermal stations. What happened to that proposal? Will the Government take it up and ask the mill-owners to have their own thermal stations so that the others may have the supply from the public sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I presume there was an idea like that, but no proposal. The only proposal the Government had was from the group of industrialists at Ennore, and it is in respect thereof we have taken steps.

Match Factory

38. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any factory was started for the manufacture of matches at Perambur in 1956 in the Public Sector;

(b) if, so whether it is still functioning; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (c): The Government Handmade Match Factory at Perambur which was started in September 1956 had to be closed down with effect from 30th June 1961 as it continued to sustain loss due to the non-availability of labour at the rates offered in the locality to work the factory to its full capacity.

[5th March 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know, Sir, who are the people responsible for starting that factory at that place?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Madras Government including the Industries Department. The point about this is that this is an unemployment relief scheme. We wanted to give employment to those who remained unemployed at a comparatively low rate of wage—12 annas per day. Since the industry prospered in that area, labour was not available at 12 annas per day. Therefore, we had to close it.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Was this factory at any time worked at any profit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It could never work at a profit because at no time did we get the full complement of workers necessary.

Vivekananda Rock, Kanyakumari

39. Q.—DR. A. SREENIVASAN AND
VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN } : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a dispute has arisen over the right of ownership of Vivekananda Rock, Kanyakumari, between the District Devasthanam Department and the Local Catholics; and

(b) if so, the details thereof and the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) A dispute arose between the Kanyakumari Devaswom Board and the Catholics of the Kanyakumari District over the erection of a cross on the Vivekananda Rock.

(b) The authorities of Kanyakumari temple used to have oil lamps lighted on this rock on Tirukarthikai day of every year. The rock has been held as a sacred place by the Hindus. In April 1962, a cross was found planted on this rock. On the night of 30th September 1962, it was found that the cross was removed by persons unknown. Suitable preventive action has been taken by the Revenue and Police authorities.

வித்துவான் டி. முத்துகண்ணப்பன் : ஐயா, இந்த விவேகா னந்தர் ஞாற்றாண்டு விழாவினை முன்னிட்டு அந்தப் பாதையில் அவருடைய சிலையை வைப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தப் பாதையின் மீது விவேகானந்தர் உருவச்சிலையை வைப்பதாக ஒரு கமிட்டியார் அனுமதி கேட்டார்கள். ஆனால் பாதையின்மீது வைக்க வேண்டாம், பாதையின் இயற்கை அழகு அதனால் பாதிக்கப்படும், வேறு இடத்தில் வைப்பதாக இருந்தால் வையுங்கள் என்று

[5th March 1963]

கூறினேன். அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். விவேகாநந்தர் அந்தப் பாதையின் மீது மூன்று நாட்கள் தங்கி அங்குதான் அவர்கள் சிந்தனையை முதன்முதலில் செலுத்தினார்கள். ஆகையால் அங்கு ஒரு ஸ்லேப் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

UNSTARRED QUESTION.**Accidents**

1. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state districtwise—

(a) the number of accidents in which motor vehicles were involved during 1961-62;

(b) the number of cases in which prosecutions were launched; and

(c) the number of cases in which prosecutions were not launched and the reasons therefor?

A.—(a) to (c): A statement* is placed on the table of the House.

[Note.—An asterisk* at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE BUSINESS OF THE HOUSE

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that in partial modification of the programme of business of the Legislative Council announced on the 28th February, the general discussion on the Budget will conclude on the 8th March 1963, and the Hon. the Minister for Finance will reply to the Debate on the 9th March 1963. The Council will adjourn on the 9th March 1963, and meet again at 3 p.m. on the 25th March 1963, for presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64 —CONT.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, the Budget speech of the Hon. the Minister for Finance must be universally welcomed. In spite of the grave emergency that the country is passing through, when one would have normally expected heavy taxation to come down upon us, it has been pleasantly free from any such levy. In fact, till the Kerala proposals this morning were actually announced, we thought that it was almost decided in the recent meeting of the State Finance Ministers to leave all the taxation to the Centre and to have no fresh taxation in the States. We are very happy for the pleasant disappointment that it has caused us in this respect. One would normally expect also during the emergency to see some pruning even in essential services. But our Hon. the Finance Minister who luckily holds the portfolio of education also, has been making it very clear that there would be no pruning at all in the Education Budget, and it

[5th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

is a very heartening feature to see that the provision for education has actually risen from Rs 27 crores to Rs. 29 crores, and that is as it should be. The Hon. the Education Minister has been making it very clear that education should not suffer under any circumstances. I am happy that he has been able to implement that faith of his in the first Budget that has been presented to us since the commencement of the crisis. It has been said, Sir, that any stinting in education would defraud the future. I am very happy that future generations are so well taken care of by the education of the young being so well cared for now. Anxious misgivings were expressed yesterday and a note of caution was also sounded that every pie that we spend out of this big sum of Rs. 29 crores must be very properly utilised. The education section points to the fact that we have made very great quantitative progress. The additional enrolment under primary education and secondary education has all been very impressive. Lakhs of young children have come into the schools far exceeding our targeted anticipations. We are now faced with the problem of having to cope with this huge increase in enrolment. There are three ways in which one can get on with the additional enrolment in schools physically. We want more teachers. We want more teachers to be trained. It is a bit disappointing to find that in the budget for 1963-64, there is just a meagre sum of Rs. 29.99 lakhs provided, not to start any new or additional sections this year but just to keep the old additional sections—72 sections—started last year going. This is unfortunate. Perhaps it may be due to the emergency. Whatever the reason, it is a pity that we are not able to increase the number of teachers that can be taken in for training. So, we have to be content with this meagre provision, and the anticipation of additional teachers being trained is not yet to be realised.

The second way in which we could cope with this huge enrolment in elementary schools is to increase the teacher-pupil ratio. However unsound it may be educationally to leave in the charge of each teacher more students than he could possibly manage, there is no way out for us but to increase the teacher-pupil ratio. We, the teachers' organisations, are very loud in clamouring for a low teacher-pupil ratio from the point of view of efficiency and quality. But, considering the fact that lakhs of students are coming into the schools, a higher pupil-teacher ratio becomes inevitable. In this respect, I would just make one submission to the Government. Even though we have raised the teacher-pupil ratio, we must see to it that this raised ratio does not affect the existing incumbents. It should be a salutary principle in all reforms introduced by the Government that however good a measure may be, it ought not to affect the existing incumbents.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is exactly the idea of the Government.

SRI M. RAJAH IYER: It is so heartening to hear it, Sir. Particularly in the Panchayat Unions there is some misinterpretation of the Government Order, and we must be very thankful

3-10
p.m.

[Sri M. Rajah Iyer] [5th March 1963]

to the Hon. Minister for the very handsome assurance that this would affect only the new entrants who enter the field and would not affect the existing incumbents at all. That must dispel any ghost of a doubt that teachers may have in their minds.

The third alternative is to raise the age of retirement of the teachers. It is something for which we have been pleading, and this morning dailies have given publicity to the fact that a deputation of teacher M.L.C.'s waited on the Hon. Minister and urged on the Government the need for raising the age of retirement of teachers. An old teacher is a national asset. We have always been pointing out that a teacher ought not to be retired when his services are most needed for society, particularly so in this Emergency when we want more teachers. The pity of it all is that under agencies in which you require teachers most, they are retired in their 55th year. Private schools take care of themselves because they can retain teachers up to their 60th year. But actually if you work it out, this huge enrolment should have been in the local body schools only. I am only sorry that the figures of agencies that are responsible for this enrolment are not available. If they are worked out, it would be revealing that 99 per cent of the additional enrolment of students has gone into local body schools. In the Ramanathapuram District Board, for the matter of that, there are a hundred high schools to-day where a few years ago there were just five or ten high schools. In at least 50 per cent of them there are no qualified teachers. I know of a high school where they are still waiting for a Science Graduate, some Graduate, to accept the order of appointment to turn up. We are in the month of March; in a few days' time the boys have to sit for the Public Examination, and they do not have any teacher to manage the class. It is an unfortunate state of affairs that in local bodies where there is a dearth of teachers, the rules compel them to retire teachers when they have attained 55 years of age. If at all anybody deserves consideration, it is the local body agency. I am not pleading for the teacher at all. He will be glad to leave the local body school, walk across the street, and get into a private school where he will be reinstated on much better terms and conditions than those that he will get if he were to be re-employed in the local body school. There is the danger of his being posted to an inaccessible, remote and inconvenient place in local body service. Under private agencies such retired teachers are welcomed so that their wisdom and ripe experience may be utilised. We should see to it that these people are not enabled to leave the school at the end of the school year. We should tighten the hold over such teachers who have been in continuous service till the end of 1962-63, and those who might have completed the 55th year in the course of this academic year ought not to be allowed to leave the service at the end of this year. This would, to some extent, ensure availability of teachers. It would also ensure teachers of good quality being available particularly in local body service.

[Sri M. Rajah Iyer] 5th March 1963]

Sir, we are very proud of the physical achievement of ours, namely, that so many lakhs of pupils have come into schools. When we find from the statistics that about 13 per cent or one-eighth of our population is there in the schools and colleges, all that we have to do for education or anything that we have to do in this regard cannot be considered to be too much indeed. I do share the misgiving expressed by our esteemed Friend that even though we may be satisfied with the quantitative expansion, we must see to it that quality does not suffer. I was just mentioning that the continuance in service of aged teachers would ensure quality. There are two other measures that I would like to emphasize and these are measures in which, luckily for us, the Hon. Minister sees eye to eye with us. So, we would like these measures to be implemented at the earliest opportunity. What we want is very quick and drastic action in this regard. One is the enrolment of women teachers. As the Hon. Minister has been pointing out everywhere, women are luckily free from the various distractions in life, and they make very good teachers. They throw themselves heart and soul with such sincerity and devotion to teaching that they would make ideal teachers. If in the 72 additional sections intended last year, perhaps for male teacher, could be cut out and they could be converted into women training sections, we shall only be too happy about it. For one thing they make very good teachers and for another they could relieve shortage of teachers by taking up jobs in this Emergency. So, more women teachers should enter the teaching profession.

The other thing in which we have the endorsement of the Hon. Minister is that a completed S.S.L.C. must be the minimum qualification for entry into the teaching profession. Whatever justification might have been there in the past for allowing the Eighth standard or III Form passed students to enter the training schools, there is no excuse at all to-day for a student to give up study after the completion of III Form. Education is absolutely free and high schools have come up in many places and in good number. At a stone's throw from one's home there is a high school available. In spite of all these facilities and advantages which our popular Government have given to the public, if there is anyone who cannot complete his S.S.L.C. education, what excuse has he except his utter incompetence? We are not justified at all in recruiting such people any more. I do agree that it means additional cost to the Government, a little more cost to the Government. The cost of training does not differ, but when we entertain teachers, we have to put them at the secondary grade level. Therefore, this little extra cost must be considered very inconsiderable, when valued against the great good that we will be doing to our society by putting very proper men to take care of children in the elementary schools.

I am grateful again, Sir, to the Government for so many facilities extended to teachers, particularly to improve the welfare of teachers. One special facility is making the loans granted to

[Sri M. Rajah Iyer] [5th March 1963]

the children of N.G.O.'s for technical education, education in professional colleges, available to the children of teachers, and also the facility has been extended to poor parents, on the whole in society, without any discrimination whatsoever. But I have been receiving very anxious enquiries from a number of brother teachers saying that they have heard nothing at all regarding the applications for loans that these teachers have put in for the prosecution of technical studies by their children in professional colleges. They are capable children, competent children, who are eligible for such loans, and in the certain hope that these loans will be available, their parents have made some arrangements elsewhere to raise loans to put their children in the engineering and medical colleges. The Hon. Minister should see to it that every teacher parent who has applied for the loan, who is otherwise eligible, who satisfies all the other means tests which the Government might impose, should be given the loan that he has applied for, because it is the certainty of his getting the loan that has impelled the poor teacher to put his son in a professional college. The year is running out and before the end of March, we must see to it that these teacher parents get the loans applied for.

3-20
p.m.

Sir, the Government of India are doing a lot to improve the lot of teachers. I am sure this would not have escaped the notice of our State Government. There is a very special clause in the loans sanctioned for the prosecution of higher studies, a special facility intended to attract deserving men into the teaching profession. We want now teachers for our engineering colleges, we want teachers for our professional colleges. The Government of India have offered a special inducement that every year of teaching service in any of the professional colleges would mean a rebate of 10 per cent of the loan amount sanctioned to them. That means, Sir, that in ten years' time the entire loan received by a particular candidate in a professional college is repaid by him in kind though not in cash. Ten years of service as a teacher means that he repays entirely to the Government of India the loan that he has received. That is the sort of encouragement that is given by the Government of India in the education wing. I do hope that our Government also will take a leaf out of the Government of India and show some such special consideration to attract deserving men to our teaching profession.

Speaking about elementary education, Sir, I must draw the special attention of the Hon. Minister to the fact that the provision of Rs. 30 lakhs for school buildings in panchayat unions for the entire State is very inadequate. Thirty lakhs for the entire State would not touch the fringe of the problem. We have seen educational institutions in panchayat unions. Some of them are housed in tumble-down sheds. It is a pity that the students have to remain there and receive their education. There is danger to life there. Any moment such schools may be in the news and if anything happens to those children, we here have our share of the responsibility in having brought it about by allowing such a

5th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

meagre amount for the construction of these schools. We might be held responsible for the loss of life that might happen in the remote villages. There must, therefore, be substantial increase in the provision made for this purpose, even if that could be done by pruning the allotments under the other heads. There are a number of other allotments that could be removed *in toto*.

I find under basic education, there is an allotment of Rs. 1½ lakhs, Rs. 1,50,000 for merely conducting seminars and bi-monthly conferences. Rs. 90,000 for bi-monthly conferences and Rs. 60,000 for conducting seminars. I must point out that this Rs. 1½ lakhs is an utter waste for these seminars and conferences for aught I know, are a mere farce. I have had something to do with these seminars and conferences, with every one of them conducted in my place. I am not decrying basic education as such. It was a new philosophy when it was propounded nearly 25 years ago. But all the essentials of that new philosophy have now been integrated in our elementary education and what held good 25 years ago, does not hold good any more now, because today our elementary schools make the nearest approach to the basic schools of 25 years ago. Our education then was book-centered. Later it was made child-centered. Later it was made activity-centered. Now basic education says it must be activity centered, but the activity must be a productive activity, and every one of our elementary schools is almost that. Therefore, where is the need for this expenditure of Rs. 1½ lakhs over these seminars and conferences, where precious little work is done? If that could be transferred for construction of more buildings for our elementary schools, I should think that even our basic education enthusiasts would be very happy about it.

Then, Sir, there is a provision of Rs. 8 lakhs for the opening of branch libraries to see to it that children and adults do not relapse into illiteracy. Sir, we must first of all provide all the facilities necessary for ensuring literacy among them before we think of providing facilities for preventing them from lapsing into illiteracy. I am rather mystified at this provision of Rs. 8 lakhs under the plan schemes for the opening of branch libraries only, because I think it is the exclusive privilege and prerogative of the Local Library Authorities that are functioning very efficiently in the various districts to attend to that. Whether we should spend Rs. 8 lakhs over opening of 60 branch libraries is a matter fit for reconsideration by the Government.

Sir, in the matter of technical education, the progress that we have made is very impressive. Starting with only 9 polytechnics at the commencement of the First Five-Year Plan period with an intake of 622 diplomates, we can today boast of 24 polytechnics with 2,910 students being taken every year, almost five times the number we admitted during the First Five-Year Plan period. That only shows how fast we are preparing for the industrial revolution that is taking place in the country before our eyes. It is a thing for which we should all be very grateful to the Government. Two more polytechnics are to be opened this year.

[Sri M. Rajah Iyer] [5th March 1963]

But there is just one thing which I would urge the Government to reconsider. They are just considering a proposal to start evening classes, or classes out of office hours in order to help these diploma-holders to qualify themselves for a degree so that they might become B.Es. I think this glamour for degrees, at least in technical education should go. Sir, we must point to our diploma-holders or technicians that their worth will be judged not by the degrees that they acquire but by their professional skill, practical technical competence. Unfortunately, there is a craze for degrees. I can understand it in the academic sphere where an additional degree would count for something. But in the technical sphere a diploma-holder is just as good as a B.E. degree-holder. A diploma-holder who can do his work very well must be certain of the fact that his chances of promotion will not in any way be impaired even if he continues to be only a diploma-holder. We must do something to put an end to this craze for degrees. I would very much urge upon the Government that we do not do anything to encourage this hankering after degrees at least in the technical sphere. We have seen the very many foreign experts coming here. The other day a Norwegian fishing expert came to Mandapam. I was, to tell you frankly, surprised to find that he knew everything about the work he was doing. Even though he is an expert, he had not been to any University and taken any degrees. Of course, we must have a lot of qualified technicians and the diploma should be as good as a degree. In the matter of selecting students for these polytechnics for the diploma course, I made a plea last year and I think it would be very opportune I do so once again in this month of March because we make our admissions in the month of May or June. Students who have passed their S.S.L.C. are admitted into these polytechnics. But, unfortunately, the students who have had the advantage of practical workshop experience, who have studied engineering as a subject in the schools and who know how to use their hands, have to stand in a queue and take their chances along with the other bright students who had taken the academic course. The selection is mostly decided on the basis of the marks which I would say is unfair, because it is not possible to secure marks in workshop experience and engineering as the other boys do in the academic course. I would go even to the extent of saying, Sir, that these boys who have taken the bifurcated course, even if they are not declared eligible for college course, should be preferred to boys who might have scored 70 or 80 per cent in the academic course. If the record of the boys in the engineering subject is good, even though they fail to secure eligibility for college course for lack of marks in Sanskrit, History or Geography, they must be preferred as these other subjects count for nothing in the engineering course. I do not see any reason why their failure to secure eligibility for admission to the college course should stand in the way of their admission into the polytechnic. Sir, we condemned Ramanujam as unfit for a degree in mathematics because he was not good enough in some other subject. Why should we continue to condemn the technicians as unfit for the technical course in the

5th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

present day even though they might not have come up to the standards in other subjects? I would like the Government to do some original thinking in the matter and accept the suggestion that has always been placed before them, namely, the pre-technological students must be a 'MUST' for selection into the engineering courses.

Just one more thing I wish to say. The provision for housing is just Rs. 77 lakhs. It is pointed out that pruning has become inevitable because of the emergency that we are passing through. I understand that the loan amount has almost been confined to such lucky people as have already secured one or two instalments of their loans. I am afraid there are a number of people who had put in their applications prior to the commencement of the emergency. Their claims also should be considered. This cutting down of the provision under 'Housing' has been made due to the urge to conserve cement and steel for our Defence purposes. In this aim to conserve cement and steel, we are one with the Government and we will do everything possible to conserve cement and steel. In our district most of the houses that are constructed do not require cement or steel. We still continue the 'Madras terracing' as it is called with joists, bricks, and lime mortar. We continue to build houses in this way. So, if the supply of cement or steel should bother the Government, they can take a 'no-cement' undertaking from those who apply for loans to put up houses. If they go on with the Madras-type of housing with bricks and lime mortar, they should be given preference in the matter of loans.

Sir, the East Ramanathapuram district requires very special consideration at the hands of the Government. It is considered to be an economically very backward district and it is heartening to hear from the lips of the Minister for Public Works to-day that the face of East Ramanathapuram is being changed. What was considered to be an arid desert-sandy desert is now changed into a cocoanut grove because of the intensive cocoanut and cashewnut plantations. The face of the district has now changed and the people are very grateful to the Government for this. But a little more could still be done. Nature has not been entirely unkind to us. We have a lot of gypsum in our tracts. We are assured that a cement factory will be housed and located in the East Ramanathapuram district. Because nature has placed a little gypsum in that district and the other advantages are still there, I do hope that the cement factory would come up soon.

We have provided Rs. 5 crores for Medical and Public Health. Under Medical and Public Health, there is just a small provision of Rs. 15 lakhs for the district headquarters hospital at Ramanathapuram. The other day the Hon. the Minister for Public Health was surprised to know that there was no district headquarters hospital all these years in Ramanathapuram. The district headquarters hospital is to have only 100 beds, while the bed strength of even a taluk headquarters hospital is much higher than 100. I find even this year very many district headquarters

[Sri M. Rajah Iyer] [5th March 1963]

hospitals are to increase their bed strength by hundreds, but we are to have only 100 beds, and a few of even these have to be reserved for people who come up for medical examination. They have to be reserved for the police constables from Rajapalayam or any other place. They may be in the hospital till the Medical Officer examines them. It may take a long time for the medical officer to examine them. What we would very much like is that the existing hospital should be retained as a women and children hospital in addition to the new hospital that is springing up.

Just one more request I wish to prefer. Under cottage industries we are developing handloom. This is the Handloom Fortnight. The entire State is surcharged with handloom atmosphere. In this connection, I would like to make a submission to the Hon. the Minister for Industries. Everything must be done to encourage the purchase of handloom fabrics. Special concessions are necessary. The particular concession that we have given all these years to the teachers of local bodies has been withdrawn, while the Government teachers enjoy that concession. They can purchase handloom fabrics on credit purchase system. This facility which was enjoyed by the teachers of the local bodies has been deliberately withdrawn. I made a reference about it to the Hon. the Minister for Industries, and he has sent me a very courteous reply saying that after a very careful consideration, the Government had decided to withdraw this concession. By making the statement we are casting no reflection on the care with which the Government would have considered the whole thing. But I may urge that this sort of discrimination could be ended. I am glad that the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar was pointing out yesterday how the lacking of an amenity by one does not rankle so much in his mind as his seeing with his own eyes the enjoyment of the same by another. It is a pity that the Government were giving this concession to their own servants and denying it to others. If it is good enough for the Government teachers to have this concession, why do the Government say that it is not good enough for the teachers of the local bodies? In the Budget speech itself, the Government have made mention of large accumulated stock of handloom goods. We are anxious that the stock should be cleared. Here is an opportunity by which the Government can provide the incentive for the accumulated stock to disperse. Let Government encourage the teachers to buy these goods. I would very much be thankful to the Hon. Minister if there could be a reconsideration of the matter and the concession so withdrawn could be restored.

Thank you, Sir.

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் துணைத் தலைவரவர்களே, அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்தவிதமான புது வரியும் இல்லாமல் கயாரிக்கிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. போடக்கூடிய வரி

5th March 1963] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

கனையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கமே போட்டு விட்டதால், நமது மாநில அரசாங்கமாவது மக்களை ஓர் அளவுக்கு அதிகத் துன்பத்துக்கு, கஷ்டத்திற்கு ஆளக்கூடாது விட்டிருப்பது மக்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப்போது இருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையிலும்கூட கூடுமானவரையில் எந்தத் திட்டத்தையும் கைவிடாமல் எல்லா திட்டங்களையும் நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பாராட்டக்கூடியதுதான். அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் பொது நிர்வாகச் செலவையும் மற்றும் காவல்துறை செலவையும் கூடுமான வரை அளவோடு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார். அதுவும் பாராட்டத்தக்கதுதான். இன்னும் சீரான முறையில் எந்தெந்த துறையில் சிக்கனத்தைக் கையாள்முடியுமோ அதைக் கையாள் வேண்டும். இப்போது கையாண்டு இருப்பது போதாது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் நிர்வாகம் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

நேற்று சில அங்கத்தினர்கள் நிர்வாகத்துறையில் இருக்கிற கோளாறு பற்றி குறை சொன்னார்கள். Inefficiency பற்றி குறை சொன்னார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் கண்டுபிடித்து அவற்றைக் களைய அரசாங்கம் ஏதாவதும் திட்டவட்டமாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

பொதுவாக மாவட்ட அளவில் நிர்வாகத்துறை நாளாளுக்கு நான் அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. அவ்விதம் பெருகி வரும் நிர்வாகப் பொறுப்பை மாவட்ட ஆட்சியாளர் (Collector) அவர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எல்லா விதமான பொறுப்புகளையும் கலெக்டருக்குக் கொண்டு வருவது, எந்த ஒரு பொறுப்பையும் சரிவர நிறைவேற்ற உதந்தது ஆகாமல் என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். கலெக்டர் மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு மேல் வெளியூருக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டுவரத்தான் நேரம் சரியாக இருக்கிறது. வெளியூருக்குச் செல்லும் நேரத்திலும் சரி, தலைமையிடத்தில் இருக்கும் போதும் சரி, கூட்டங்களைக் கூட்டி, தலைமை வகித்து, அதற்கு ஆவன செய்வது தான் கிட்டத்தட்ட இப்போது எல்லா கலெக்டர்களின் பெரும் வேலையாய் இருக்கிறது. ஆகவே நிர்வாகத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த அவருக்கு அவகாசம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கலெக்டர்களுக்கு உதவியாக பல P.A. - க்களையும், D.R.O. போன்ற முக்கியமான அலுவலர்களையும் நியமிக்கிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்த போதிலும்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [5th March 1963]

முழுப் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படாததால், இறுதிப் பொறுப்பு (Ultimate responsibility) கலெக்டர் அவர்களிடமே விடப்பட்டிருப்பதால், உதவிக்காகப் போடப்பட்டுள்ள P.A., D.R.O. போன்ற அலுவலர்கள் தாங்களாகச் செய்யவேண்டியதைக் கூட கலெக்டர் அவர்களுக்கே விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. அப்படி இருந்தால், இம்மாதிரி அலுவலர்களை மேலும் நியமிப்பதால், எந்த விதத்திலும் மாவட்ட நிர்வாகத்துக்கு உதவுவதாக இருக்குமென்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி D.R.O. க்களைப் போன்ற அலுவலர்களை நியமிக்கும் போது அவரவர்களுக்கு இன்னின்ன வேலை என்று தனியாகக் குறிப்பிட்டு, கடைசி வரையில் அந்த வேலைக்கு அவர்கள் தான் பொறுப்பு என்று வரையறுத்துவிட்டால், கலெக்டர் களுக்குக் கொஞ்சம் வேலை குறையும். அவர்களுக்குரிய வேலையை அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே மாதிரியாக மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் அலுவலர்களை நியமிக்கும்போது, அவரவர்களுக்கு இன்னின்ன வேலை என்று வரையறுத்து, பொறுப்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால், மேன் மேலும் நியமிக்கப்படுகின்ற அலுவலர்கள் Intermediaries ஆக இருந்து விடுவார்கள். அப்படி Intermediaries அதிகமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டு போவதால், நிர்வாகச் செலவு தான் அதிகமாகிறதே தவிர, எதிர்பார்க்கிற பலன் மக்களுக்கும் அரசாங்கத் திற்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

3-40
P.m.

அடுத்ததாக, கிராமப்புறத்திலுள்ள மக்கள் நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவையைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியைக் கிராம மக்கள் பெருக்கவேண்டும் அதுதான் கிராம மக்கள் நாட்டுக்குச் செய்யக்கூடிய சேவை என்பதாகக்கூட அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அந்த கிராம மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஊக்கமும், ஆக்கமும் கொடுக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் எல்லோருக்கும் தெரியும், விவசாயத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நெருக்கடியான நிலையிலும், அரசாங்கம் பல புது வரிகளை விவசாயிகள் மீது சுமத்தியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி வரிகளைச் சுமத்தியிருக்கும்போது, முக்கியமாக நாம் ஒன்றைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டதாகக் கருதுகிறேன். Floor Price for the Agricultural Products நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. Floor Price நிர்ணயித்திருந்தால், அந்தக் கணக்குப்படி போட்டு, இன்ன விலைக்கு அவர்கள் விவசாயம் செய்வார்களானால் கட்டுபடியாகும் என்று தெரிவித்தால், பிறகு எவ்வளவு வரி போட்டாலும் யாரும் அட்சேபணை சொல்லுவதற்கில்லை. இப்போது விவசாயிகளுக்கு விவசாயச் செலவு அதிகமாகிறது என்று அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும், வேண்டுமானால் அரசாங்கம் இன்னொன்று செய்யலாம்.

5th March 1963] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

மாதிரிப் பண்ணை வைத்துக்கொண்டு, அந்த மாதிரிப் பண்ணையில் ஒரு விவசாயப் பொருளை, நெல், கடலை, பருத்தி போன்ற விவசாயப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்று விவசாயம் செய்து பார்த்து, கணக்கிட்டு, அந்தக் கணக்குப்படியாகிலும் தீர்மானம் செய்து Floor Price-ஐ Minimum Price-ஐ விவசாயப் பொருள்களுக்கு நிர்ணயம் செய்தால், விவசாயிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும், அப்படி இல்லாமல், விவசாயப் பொருள்களின் விலை குறைந்துகொண்டு போகும்போது, விவசாயிகளுக்கு வரியை அதிகமாகப் போட்டுக் கொண்டு போவது அவ்வளவாக விவசாயத்துக்கு ஊக்கமளிக்குமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக ஆண்டு தோறும் உர விநியோகத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்து வருகிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதாகும். விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முக்கியமாக வேண்டியது உரம். அதுவும் ரசாயன உரம். அது எவ்வளவு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டாலும், காலத்தோடு கொடுக்கப்படாவிட்டால், அது எவ்விதத்திலும் கொடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு நல்ல விதமாகப் பயன்படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது மாதாமாதம் உர விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. உரம் மாவட்டத்துக்கு எவ்வளவுக்கு வருகிறதோ, அன்றைக்கே அதை அப்படியே கலெக்டர் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் முதலாக விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப் போட்டு விடுகின்றார்கள். அப்படிப் போடுவதால், யார் யார் வாங்கி வைக்க முடிகிறதோ, அவர்கள்தான் வாங்கிச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, முக்கியமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய அளவுக்கு உரம் போய்ச் சேருவதில்லை. இதை அரசாங்கம் சிந்தித்து, அந்தந்த வட்டாரத்துக்கு, யாருக்கு எப்போது தேவையோ, அவர்கள் பயிரிடும் பயிருக்கு எப்போது தேவையோ, அந்த நேரத்தில் விநியோகம் செய்கின்ற முறையை வைத்துக்கொள்ளும் ஏற்பாட்டைச் செய்தால், இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஆதரவு அளிக்கும், ஊக்கமளிக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுவது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் உரையில், நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதுவரையிலும் எந்த மாவட்டத்திலாவது எந்த ஒரு பாங்காவது கிரடிட் சொசைடியாவது இந்தமாதிரிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பது எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. பல முறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுப் பதிவாளர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் அப்படி சென்ட்ரல் பாங்குகள் அதற்கு ஆக்கமளிப்பதில்லை. இது வரையில் அப்படிக் கொடுத்ததாக எங்கள் மாவட்டத்தில் அறிந்தவ

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [5th March 1963]

னில்லை. வேறு எந்த மாவட்டத்திலாவது எந்த சென்ட்ரல் பாங்கிலாவது நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்களா? எதன் பேரில் கொடுத்தார்கள்? என்பதை . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நிச்சயமாக இல்லையென்று தெரியுமா?

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : எனக்குத் தெரிந்தவரையில், தென்னாற்காடு மாவட்ட சென்ட்ரல் பாங்கில் கொடுத்தாகத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்ததாகத் தெளிவுபடுத்தினார்களானால் மிகவும் நன்றியுடையவனாக ஆவேன். சொரையிக்கு சென்ட்ரல் பாங்குகள் வழியாக சாங்குன் செய்வதில்லை. மற்றும் விவசாயத்தில் மைனர் இர்ரிக்கேஷனுக்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மக்களுக்கு ஆயில் இன்ஜின்கள், மோட்டார்கள் விநியோகம் செய்ய லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் குழாய்க் கிணறுகள் மேலும் மேலும் ஏற்படுத்துவதற்கு இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்காதது கண்டு வியப்பாக இருக்கிறது. மேலும் வேறு திட்டங்களிலாவது சேர்த்து தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் குழாய்க் கிணறுகள் பயன்படும் முறையில் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப்பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். நான் அதிகமாக அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்பவில்லையென்றாலும், இப்போது கல்விக்குச் செய்யப்படும் செலவு நல்ல முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்பதை அடிக்கடி ஆராயவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்துக்கு அடுத்த ஆண்டுக்கு 135 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் பலராலும் வரவேற்கப்படக்கூடியதுதான். நல்ல முறையில் பல இடங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது என்றாலும் சில இடங்களில் குறைபாடுகளுடன் செயல்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஏழை மக்களுக்கு அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பயன்படுவதாக இருப்பதால், அதை வரவேற்கிறோம். இருப்பினும் இப்போது அந்த ஆசிரியர்களுக்கோ அல்லது நிர்வாகிகளுக்கோ மதிய உணவுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணம் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து காலத்தில் போய்ச் சேருவது கிடையாது. மூன்று மாதம், ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறைதான் அந்தப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேருவதாக அறிகிறேன். அப்படிச் சேர்ந்தால் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் அது எந்தவிதத்தில் நியாயமான முறையில் செலவாகும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்கக்கூடிய பருதிகளில் ஒரு சில நாட்களுக்குத்தான் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு அளிக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கு மதிய உணவு இல்லாமல் பள்ளியை நடத்திக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய தொகை வந்தபிறகுதான் மதிய உணவைத் துவங்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதைக் கவனித்து உடனடியாக தாமதம் இல்லாமல் மன்

[5th March 1963] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

கட்டியே அரசாங்கம் பணத்தைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த 135 லட்சம் மட்டுமல்ல, எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதாக அது அமையாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, பள்ளிகள் அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே வருகிற இந்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த அந்த ஊர் மக்கள் விரும்புவது சகஜம் தான். இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் மற்றொன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். பள்ளியை ஏற்படுத்தும்போது, அந்த ஊரில் எவ்வளவு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே 480 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், பல பள்ளிக்கூடங்களில் நாலிரண்டு ஆறு படிவங்கள் வரையில் 30, 40 பிள்ளைகள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்தி அந்தப் பிள்ளைகளுக்குச் சரியாக ஆசிரியர்களை நியமிக்க முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களும் இருந்து விடுகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் சரியான கல்வி போதிக்கப்படுமா என்று அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். எந்த ஒரு ஊரிலும் பல பள்ளிகள் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக மாணவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் பள்ளிகளை மட்டும் ஏற்படுத்திக் கொண்டே போனால், பணம் செலவானாலும் சரியானபடி போதிக்க ஆசிரியர்கள் கிடைக்காது. இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பல பள்ளிகள் இருந்தும் அதிகமாகக் கல்லூரிகள் கிடையாது. முக்கியமாக நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறேன். மாவட்டத் தலைநகரங்களில் கல்லூரி இல்லாத தலைநகரம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூர் தான்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : யுனிவர்கிட்யே இருக்கிறதே.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைநகரத்தில் ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக வேண்டிய நிலம் மற்றவைகளைக் கொடுப்பதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிலாவது, இந்த பட்ஜெட்டிலே இல்லாவிட்டாலும் துவக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. இன்னும் மேலும் மேலும் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியில் நமது மாநிலத்தில்

2-50
p.m.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [5th March 1963]

தொழில்கள் பெருகிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். அதே நேரத்தில் குடிசைத் தொழிலுக்கும் அரசாங்கம் உதவி செய்து கொண்டுவருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்களுக்குச் செலவு செய்யும்போது, பணம் சரியாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல ஊர்களிலும் சர்க்கார் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்து அவை அதே நிலையில் இருக்கின்றன. ஒன்றிப்பட்டு தொழில் வல்லுநர்களிடத்தில் அவை சிக்கிக்கொண்டு மக்களுக்கு அதிகப் பிரயோஜனப்படாத நிலையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். தோல் பதனிடும் தொழில், பொம்மை செய்தல் இவைகள் எல்லாம் மக்களுக்குப் பயன்படாத இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதாக அறிகிறேன். இந்த மாதிரித் தொழிலில் அரசாங்கம் பணம் செலவு செய்யும்போது மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறிக்கு ரூ. 138 லட்சம் அடுத்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை மிகமிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். கைத்தறிக்கு வேண்டிய நூலும் நியாயமான விலையில் தரமான நூலாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் தறிகளுக்கு மட்டும் இந்தச் சலுகை அளித்து வருவதை அமைச்சர் அவர்களும் நானும் அறிவேன். தரமான நூல் கிடைக்க வழி இன்னும் செய்யப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அறிவார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் கூட்டுறவில் இல்லாத நேசவாளிகளுக்கு ஏதாகிலும் சலுகை கிடைக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்தாலும், நாளாவரையில் எதுவும் செய்ததாக, நன்மை அவர்கள் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. கடந்த ஆண்டு ஹெண்ட்லூம் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி தனிப்பட்ட நேசவாளிகளுக்கும் மாஸ்டர் வீவர்களுக்கும் உதவவேண்டுமென்று திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: ரிசர்வ் பாங்கில் ரிஜக்ட் செய்துவிட்டார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: அவர்களுடைய ஆட்சேபணைக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தக்க ஆதாரம் காட்டி சமாதானம் சொல்லவேண்டாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ரிசர்வ் பாங்கு Credit வந்தால்தான் இந்த Institution-ஐ நடத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த Handloom Co-operation போன்றவை 10 லட்சம் 15 லட்சத்தில் நடத்த முடியாது. சற்றேரக்குறைய 50 லட்சம், 60 லட்சம் Credit Facilities வந்தால்தான் நடத்த முடியும். Reserve Bank Credit வந்தால்தான் நடத்த முடியும்.

5th March 1963]

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: Reserve Bank Permission வேண்டும் என்றால், அதை எப்படியும் வற்புறுத்தி வாங்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், பெரும்பாலான மக்கள் சார்ந்திருக்கின்ற இந்தத் தொழிலுக்கு நன்மை எதுவும் ஏற்படாது.

அடுத்து, சென்ற ஆண்டில் ரூபாய் 1,02,800, 16 Spindles யூனிட்டெக்காகச் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று கணக்கு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் ரூ. 12,900 தான் மதிப்பீட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? அது நல்லபடி வேலை செய்ததா அல்லது கைவிடப்பட்டதா என்று அமைச்சர் விளக்குவார் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பல துறைகளில் இன்ஜினீயரிங், Forestry, Medical, இந்தத் துறைகளிலே இருக்கும் பெரிய அலுவலர்களை அகில இந்திய அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் சிபார்சு செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த இரண்டு மூன்று துறைகளுக்கு மட்டும்தான் அல்லது கல்வித் துறை போன்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கல்வித்துறை போன்ற துறைகளுக்குச் சிபார்சு செய்யப்படவில்லை என்றால், இந்தத் துறைகளுக்கு மட்டும் ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதற்குக் காரணம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கல்வித்துறைக்குச் சிபார்சு செய்யவில்லை என்றால், வரவேற்கத்தக்கதுதான். கல்வித் துறையில் இந்த அடிப்படையில் செய்தால் நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்கும்போது, மற்ற இரண்டு மூன்று துறைகளுக்கு மட்டும் அகில இந்திய அடிப்படையில் எதற்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது நமது நிதியமைச்சரின் இரண்டாவது வரவு செலவுத் திட்டம். முதலிலே பேசிய கனம் நண்பர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இன்று நம்முடைய நாடு ஈனத்தனமான சீனக்காரர்களுடைய ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. யூத்ர நடவடிக்கைகளிலும், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும் தீவிரமாக நாம் ஈடுபட்டிருக்கிற இந்தச் சமயத்திலும் கூட, புது வரியே போட்டாமல் ஒரு பட்ஜெட் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இது உண்மையிலேயே அச்சரீயத்திலும் அச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது. அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும், திறமையும் படைத்த ஒரு அமைச்சராலேதான் இப்படி ஒரு சிறந்த நிதி நிலை அறிக்கையை—பட்ஜெட்டை தீட்ட முடியும் என்று நினைக்கிற போது உண்மையிலேயே நாம் அமைச்சரையும் அமைச்சரவையையும் பெரிதும் பாராட்டவும் வாழ்த்தவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்] [5th March 1963]

கல்விக் கொள்கையில்கூட மிக நிதானமாக, பலமுறை சிந்தித்துச் செயல்படுவதில் பெயர் போனவராக அமைச்சர் இருக்கிறார் என்ற செய்தி பொதுமக்களுக்கு மிகமிக மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் நிரந்தரமான ஏற்பாடு நிலவப்போகிறது என்ற சூழ்நிலை உருவாகப்போகிறது என்பதைக் குறித்து மக்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிக்காலம் முன்புபோல் 11 ஆண்டுகளாக்கப் படுவதாகத் தெரிகிறது. பெண்களுக்குத் தனியாக பள்ளிகள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முனைந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தொடர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியைகளே பெண் ஆசிரியர்களே நிரந்தர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் பரவலாக அரசாங்கத்திடம் இருந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். Higher Elementary Grade Training தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பயிற்சியை உடனடியாக எடுத்து விட்டால், மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். இதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். நம்முடைய மானாவர்களின் அறிவுத்திறமை, கல்வித்திறன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவாக இருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்த Higher Elementary Grade ஆசிரியர்கள் கீழ்நிலை வகுப்புக்களை நடத்துவதுதான். அவர்கள்மேலே குறியைச் சொல்லிப் பயன் இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் எட்டாவது III Form E.S.L.C. வகுப்புக்கள் வரை படித்தவர்கள், அவர்களிடம் நம்முடைய குழந்தைகளுடைய கல்விப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இது உண்மையில் துரதிர்ஷ்டவசம்தான். உண்மையில் கீழ்நிலைப் பள்ளிகளில்தான் உயர்ந்த பட்டம், நல்ல அனுபவம், ஆற்றல் அறிவு படைத்த ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டும். அங்கே அவர்கள் என்ன கற்றுக் கொடுக்கிறார்களோ அதுதான் மேல்நிலைப் படிப்பு வரையிலும் உற்ற துணையாக இருக்கும். ஆகையினால்தான் அந்த Higher Elementary Grade பயிற்சியையும், Junior Basic பயிற்சியையும் கூட உடனடியாக எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள அசைப்படுகிறேன். வேண்டுமானால், இந்த Higher Elementary Grade பயிற்சியைப் பெண்களுக்கு மாதிரியும் இல்லாமல் சில ஆண்டுகள் வைத்துவிட்டு, ஆண்களுக்குக் கூடாது என்று விலக்கிவிடுவதுதான் மிக நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-00
p.m.

அடுத்தபடியாக, ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர் அவையும் தமிழ் மொழியும் என்பதைப்பற்றி பெருவாரியான தப்பு அபிப்பிராயங்கள் உலாவி வருகின்றன. அரசியலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு சிலர் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் தங்களுடைய பெயரை எப்படியாவது பொது மக்களிடம் நிலை நாட்டி உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு செய்கின்ற சூழ்ச்சிதான் என்று நான் நினைக்கிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆழ்ந்த தமிழ் பற்று கொண்டவர். நன்றாகத்

[வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்] [5th March 1963]

தமிழ் கற்றவர். உயர்நிலைப் பள்ளியில் பெருந்தமிழ் புலவர் அனந்தராம அய்யர் போன்றவர்களிடமும், கல்லூரியில் தமிழ் பெரும் புலவர் டாக்டர் சாமிநாத அய்யர் போன்ற பெரியார்களிடமும் தமிழ்ப் படித்தவர்கள். ஆதலாலே, தமிழில் நல்ல ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர் நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள். அத்தகைய அமைச்சர் அவர்கள் தமிழைப்பற்றியும் கல்விக் கொள்கையைப்பற்றியும் சொல்லுகிறார் என்றால், அதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். சிலபேர் வேண்டும் என்றே அரசியல் காரணத்திற்காக, வெறி கொண்டு, அவர்களும் கெட்ட ஆமல்லாமல் தமிழையும் தமிழ் மக்களையும் கெடுப்பதற்கு யோசிக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்த மொழிக்கும் அந்த மக்களுக்கும் யமனாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றித் திட்டவாட்டமாக வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் பயிற்சி மொழிப் பிரச்சனை என்று தலைப்பில் அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 'தமிழுக்கு நான் எதிரி அல்ல. ஒரு சிலர் பறைசாற்றிக்கொண்டுவதுபோல் நான் செய்து கொள்ளுவது கிடையாதே தவிர, எனக்கும் மிக்க தமிழ் ஆர்வம் உண்டு. தமிழ் மொழியால் ஆகாதது ஒன்றும் இல்லை என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. மற்றவர்கள், குறிப்பாக தாங்கள் தீவிர மொழிப் பற்று கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுபவர்கள் தயங்கிய காலத்திலேயே நான் எல்லா வகையான மேடைகளிலும் தமிழிலேயே பேசியிருக்கிறேன்', என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் கல்லூரிகளிலே தமிழ் மொழிதான் பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா என்ற வினாவுக்கு அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற காரணம் மிகச் சிறந்த காரணம். 'தமிழ் மொழி தாய்மொழியாக இல்லாத சிறுபான்மையோர்களுக்காகவும், ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அடிக்கடி மாறி வாழ வேண்டியவர்களுக்காகவும் தகுந்த பயிற்சி மொழி அமைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இவர்கள் சிறுபான்மையோராக இருக்கலாம். ஆனால், இவர்களது வசதிகளையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது. சிறுபான்மையோர் பிரதிநிதிகள் அங்கிலம் சில இடங்களில் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறார்கள்.'

'நாம் ஜனநாயக நாட்டில் வாழ்கிறோம். இத்தனை ஆண்டுகளாகத் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருந்து வந்தம்கூட ஆங்கிலத்தின்மூலம் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும்படி ஒரு சிலர் கோரினால் அதை மறுப்பது முறையல்ல' என்று கூறப்படும் இந்தக் காரணம் பொருத்தமான காரணம். முன்பெல்லாம் நாடு ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. இப்போது இந்த உலகத்தோடு வாழ்வது மட்டுமல்லாமல் வெளி உலகத்திற்கும் வேறு உலகங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்வதில்கூட முயற்சி செய்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், பல நாட்டி மக்கள், பல ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் நம்மோடு வாழ்கிறார்கள். அலுவலகங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரத்

[வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்] [5th March 1963]

தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கல்வி கற்க வேண்டும். அப்படியின்றி “நீங்களும் நிச்சயமாக எங்கள் தாய் மொழி—தமிழ் மூலத்தான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று வற்புறுத்துவது ஜனநாயகம் ஆகாது. அதைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்னொன்றையும் அமைச்சர் அவர்கள் ‘கல்லூரியை நடத்துகிறவர்கள் தமிழில் நடத்த ஆதரவு இருக்கிறது, கண்டிப்பாக தமிழ்தான் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும்’ என்று சொன்னால், நிச்சயம் அப்படியே உத்திரவிடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இதையெல்லாம் ஒரு சிலர் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை. புரிந்துகொண்டாலும்கூட தாங்கள்தான் ஏதோ தமிழுக்காக வாழ் வதாகவும், தமிழே தங்கள் உயிராகவும் போலித்தனமாகச் சொல் லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் தாய் மொழியாகிய தமிழுக்கு அரும்பாடுபட்டு அதன் முன்னேற் றத்திற்கும், தமிழ் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் உழைத்து வரு கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைகிறோம். அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். கல்வித் துறையைப்பற்றி நேற்று, முன்னாள் முதலமைச்சர் மதிப்பு மிக்க கணம் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல துறைகளில் உள்ள குறைகளைக் கூறினார்கள். கல்வித் துறையையும் பற்றிக் குறை கூறினார்கள். நாம் ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது இந்தப் பாரதப் பெருநாட்டில் இருக்கின்ற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் எல்லாத் துறைகளிலும் நம்முடைய தமிழ்நாடு வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது என்று பெருமைப்படலாம் என்றாலும், கல்வித் துறையும், மின்சாரத் துறையும் ஈடு இணையற்ற முறையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் விளங்கிவருகிறது என் பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம்முடைய கல்வித் துறை யைப் பார்த்துத்தான் மற்ற மாநிலங்கள் செயலாற்றுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நமது கல்வித் துறையை, முறையை நாடே புகழ்கிறது, ஏன் உலகமே புகழ்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள், ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில், ராமலிங்க அடிகள் வாழ்ந்து ஐக்கியமாகி இருக்கிற வடலூரில், 3½ மணி நேரம் மாணவர்கள் ஆசிரியரைப் போட்டுப் பூட்டிவிட்டார்கள் என்று, நான் நினைக்கிறேன், ராமலிங்க அடிகளைப் போல ஆசிரியரும் ஜோதியில் கலந்துவிட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் நினைத்தார்கள் போலும் (சிரிப்பு). ராமலிங்க அடிகளும், திரு. ராமசாமி ரெட்டி யார் அவர்களும் இருக்கிற அங்கேதான் இந்த அற்புதங்களைக் காண முடியும் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு). அதனால் கல்வித் துறையைப்பற்றியோ, மின் துறையைப் பற்றியோ குறை சொல்ல முடியாது. இந்த இரண்டு துறைகளும் உலகமே புகழ்கின்ற அளவுக்குத் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இவை நிச்சயமாகப் பாராட்டப்படக்கூடியன. ஒரே ஒரு குறிப்பை மட்டும் கல்வித் துறை பற்றி அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் சில மாதங்களாக மதுரை,

5th March 1963] [வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்]

தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் முதல்தர மொழி ஆசிரியர்கள் இடம் காலியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும்கூட அந்த இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் முதல்தர மொழி ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாம்தர மொழி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை சீக்கிரமாக களையப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகராண்மைக் கழக நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நகராண்மைக் கழக நிர்வாகம் பற்றித் தயவுசெய்து அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாநகராட்சி நிர்வாகம் செயல்படுவதில் முன்னேற்றப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறதா அல்லது பின்னே இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக கவனிக்கவேண்டு மென்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதில், தெருவிலுள்ள குப்பைக் கூளங்களை நீக்கித் தூய்மைப் படுத்துவதில் மிகமிக மோசமான நிலையிலிருக்கிறது. குப்பை லாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு இடத்திலிருந்து குப்பையை வாரி அவைக் கொண்டுபோய் கொட்டுவதற்குள் தெருவு பூராவும் பறந்து, கொட்ட வேண்டிய இடம் வருவதற்குள் லாரிகளை காலி யாய் வருகின்ற நிலையிலே இப்போது குப்பை லாரிகள் இயங்கு கின்றன. ஆகவே தெருவு முழுவதும் இந்த விதத்தில் குப்பையே காட்சியளிக்கிறது.

நான் ஒரு செய்தி சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்; ஒரு இடத்தில் 1½ ஆண்டுகளாக குப்பையே வாருவது கிடையாது. (ஒரு அங்கத்தினர் : அது எந்த இடம்?) அது எந்த இடமென்றால் அலையாற்றிலுள்ள பக்தவத்சலம் நகரில் தான். (சிரிப்பு). நான் இதை நகராண்மைக் கழக ஆணையாளரிடம் தெரிவித்தபோது, அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். அப்படி இருக்காதே என்றார். நான் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் வந்து பாருங்கள் என்றேன். சொல்லி ஒரு மாதமாகிறது. இன்னும் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது.

மேலும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னை மாநகரில், காலராவும், வைகரியும் சிரஞ்சீவித் தன்மை பெற்று விட்டன. காலராவும், அம்மையும் இல்லாத நாளே இல்லை. தரும மிகு சென்னை என்று இராமலிங்க அடிகள் பாடினார். அப்படி நாம் பொருளை வாரி வழங்கிக்கொண்டிருந்தோம். அத்தகைய தமிழ் நாட்டின் தலைநகரான சென்னை இப்போது வருகிறவர்கள் போகிறவர்களுக்கெல்லாம் காலராவையும் அம்மையையும் வாரி வழங்கிவருகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுகிறேன். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் நான் திண்டுக்கல்லுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, ரயில் நிலையத்தில் இருவர் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தேன். ஒருவர், மற்றவரைப் பார்த்து “ஏன் நீங்கள் சென்னைக்கு வரவில்லை” என்று கேட்க, அவர் “காலரா அதிகமாக இருக்கிறது, காலரா தனிந்த பிறகுதான் போகவேண்டுமென்று” கூறிக் கொண்டிருந்தார். இப்போது காலரா

[வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்] [5th March 1963]

4-10
p.m.

தணிந்தது. ஆனால் பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து அம்மை நோய் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. அடையாற்றில் அருணாசலபுரம் பகுதியில் சுமார் 10 நாட்களில் வைசுரி கண்ட 40, 45 பேரை தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு I.D. Hospital அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அம்மையில் 4, 5 பேர் இறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தடுப்பு முறை சரியாக இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். சென்னை நகராண்மைக் கழக நிர்வாகத்தின்கீழ் 200 Sanitary Inspector-கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் போதவில்லை என்று மேலும் Health Inspector-கள் 150 பேரை வரவழைத்தார்கள். ஆக, மொத்தம் 350 பேர் நோய் தடுப்பு வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். நான் Health Board-ல் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் அவர்களைக் கேட்டேன். இவ்வளவு பேர் வேலை செய்தும் ஏன் நோய் பரவுவதை உடனடியாகத் தடுக்க முடியவில்லை என்று அவர்களைக் கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், “எங்கள்மீது குற்றமில்லை. ஐந்து பேர் கொண்ட Batch-ஆக வெளியில் போகிறோம். ஐந்து பேருக்கும் சேர்த்து ஒரு மருந்துப் பெட்டிதான், ஒரு ஊசிதான் இருக்கிறது. ஆகவே ஒருவர் ஊசி போடும்போது, மற்றவர்கள் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு நிற்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது; அப்படியானால் எப்படி நோயைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்” என்றார்கள். மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகள் (District Health Officers) Director of Public Health பொது சுகாதார டைரக்டர் கட்டுப்பாட்டின்கீழ், Control-ல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் Corporation Health Officer, Director of Public Health-ன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வைக்கப்படவில்லை. சென்னை நகரின் பொது சுகாதாரம் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறதே என்று Director of Public Health-ஐக் கேட்டால், “நான் என்ன செய்வது கார்ப்பொரேஷன் சுகாதார நிலை என்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லை; என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே” என்கிறார். ஆகவே கார்ப்பொரேஷன் சுகாதாரத் துறையை உடனே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். Public Works-ஐ எடுத்து நடத்துவதைப் போல, Public Health ஐயும் உடனே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால்தான் சென்னை நகரம் தூய்மையாக இருக்கின்ற நிலை ஏற்படும். முன் காலராவால் சுமார் 400 பேர் பாதிக்கப்பட்டதில், 40 பேருக்கு மேல் இறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியில் கிட்டத்தட்ட 300, 400 பேர் அம்மை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியைக்கூட (Infectious Diseases Hospital) அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த ஆஸ்பத்திரியும் சீர்படும் இல்லாவிட்டால் இன்னும் மோசமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநிலத்திற்குத் தலைநகரமாக இருக்கின்ற சென்னை நகரம் தூய்மையாக வைக்கப்படவில்லை என்று நமக்கெல்லாம் அவமானத்தைத் தருகின்றது. அதோடு கூட Corporation Health Department க்கும் Conservancy

5th March 1963] [வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்]

க்கும் Department க்கும் கொஞ்சம்கூட Co-ordination சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இதுதான் இன்றைய சுகாதார அவல நிலைக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது என்று நான் நினைக்கின்றேன். Conservancy Department ஐக் கேட்டால், எங்களுக்கு தெரியாது, இந்த வேலை Health Department ஐச் சேர்ந்தது என்கிறார்கள். Health Department ஐக் கேட்டால், Conservancy Department-ஐச் சேர்ந்தது என்கிறார்கள். இந்த முறையில் இரண்டு நெக்கெட்ட நிலையில் இருக்கிறது.

அடையாறு மிகத் தூய்மையான இடம்; தல்ல காற்றுள்ள இடம்; அமைச்சர்கள் வாழ்கின்ற இடம்கூட. அந்தப் பகுதியில் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகக் Filaria போன்ற வியாதி அதிகமாகப் பரவியிருக்கிறது. நான் எழுதியதன் பலனாக, ஒரு ஆயிரம் பேரை பரிசோதனை செய்து பார்த்தார்கள். அப்படிப் பார்த்ததில், அந்தப் பகுதி Filaria வியாதியால், யானைக்கால் வியாதியால் பிடிக்கப்பட்ட பகுதியாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதையெல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும். தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியையும் Public Health Department ஐயும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் சென்னை சுகாதாரம் சீர்பட வழியாகும்.

இறுதியாக, மின் துறையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். நமது நிதியமைச்சர் அவர்களின் பட்ஜெட் உரையில் மின் துறையைப் பற்றி ஊக்கம் ஊட்டக்கூடிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. Indo-Norwegian கூட்டு உதவித் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்தோடு பல மாநிலங்களில் செயல்பட்டுவருகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வந்தத் திட்டம் இது நாள்வரை விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது சென்னை மாநிலத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியாகும். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் படகுத் தளம் கட்டுதல், விசைப் படகு கட்டுதல், குளிர் பதன அறைகள் கட்டுதல் இவைகளைச் செய்ய உதவி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறியிருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இப்போது ஜப்பானியர்கள் வந்து நமது கடலில் 10, 12 மைலுக்குப் பக்கத்திலிருந்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். கோடி கோடியாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அந்த மீன் செல்வத்தை, மீன் வளத்தைத் திரட்ட நம்மால் இதுவரை முடியவில்லை. ஆனால் இப்போது இந்த இந்தோ நார்வேஜியன் கூட்டு உதவித் திட்டத்தால் அதைச் செயல்படுத்த முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

மீன் துறை சம்பந்தமாக இன்னொரு திட்டம் அதில் செயல்பட விரும்புபது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். செயற்கை பட்டு நூல் உற்பத்தி அது. நைலான் நூல் இப்போது அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வலைபின்னி மீன் பிடித்தால்தான் ஏராளமான மீன் பிடிக்க முடிகிறது. முன்பெல்லாம் விசைப் படகில் செல்கிறவர்களுக்கு இது கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது கட்டுமரக்காரர்களும் பயன்படுத்துகிறார்கள். நமக்கு இது

[வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்] [5th March 1963]

வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. இப்போது இந்தியாவிலே செயற்கைப்பட்டு தூல் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மகிழ்சிக் குரிய செய்தியாகும். அதில் மீன் வளமும் அதிகமாகத் திரட்டப் படுமென்று நினைக்கும்போது மகிழ்சியடைகிறேன். ஆகவே இது எல்லாவகையிலும் பாராட்டக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டம் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டாங்கம் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-வது ஆண்டு வரவுசெலவுப் பட்டியலினை மிகமிகப் பாராட்டி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். முக்கியமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் செய்கிற சேவை மிகவும் சிறப்பாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்தந்தத் துறை அதிகாரிகளை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர்கள் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் அதிகாரிகள் செவ்வனே செய்து முடித்தால்தான் நமக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் பெருமை உண்டு. அந்த அளவுக்கு சேவை செய்த அதிகாரிகளுக்குக் கடந்த ஆண்டு செய்த சேவைக்குப் பாராட்டுதலும் அடுத்த ஆண்டு செய்யவேண்டியவைகளுக்கு ஊக்கமூட்டவும் துரிதப்படுத்தவும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். முக்கியமாக கல்வித் துறை இருக்கிறது. வட சென்னையில் ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பலவற்றை, ஒன்பது உயர்நிலைக் கல்விச்சாலைகளைத் திறந்து இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அங்குள்ள பெண்களுக்கு உரிய கல்விச் சாலைகளைத் திறந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. வட சென்னையில் எம்.எல்.ஏ. தொகுதியை எடுத்தால், ஐந்து எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உள்ள ஒரு பாகத்தில் ஒரே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி தான் பெண்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் இந்த நான்கு ஆண்டுகளாகப் பார்க்கும்போது, ஒன்பது உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெண்களுக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் தொழில் துறைக் கல்வி முக்கியமாக வேண்டுமென்று சொல்லியதில் கடந்த ஆண்டு அதையும் அமைத்துத்தந்திருக்கிறார்கள். தூறு பெண்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு நுட்பக் கைத்தொழில் கல்விப் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 100 போதாது, அது 300-ஆக வளர அக்கல்விப்பயிற்சியைத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதேதோ நெருக்கடிகள் நம் நாட்டில் எதிர் நோக்கியிருந்தாலும் கூட, இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, மத்திய அரசாங்கம் வரி அதிகமாக விதித்திருந்தாலும், மாநில அரசாங்கம் வரி போடுமென்று மற்ற கட்சிக்காரர்கள் நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால் வரியே இல்லாமல், மத்திய அரசாங்கம் போட்டதே போதும், நாம் வரி விதிக்காமலே திட்டத்தையும் குறைக்காமல் செவ்வனே நடத்த வேண்டுமென்று புரட்சிகரமான பட்ஜெட்டைச் செய்திருப்பது கண்டு மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதைப் பற்றிப்போது, கண்டிப்பாகக் கல்வித் துறையில் இந்த வடசென்னைக்கு ஒன்பது உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் ஒரு நுட்பக்கைத்தொழில்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டாங்கம்]

பள்ளியும் இருந்தாலும், ஒரு கல்லூரி இல்லாமல் குறையாக இருக்கிறதென்று பல ஆண்டுகளாக நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இடம் கட்டுவதற்கு அங்கே தயாராக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஆண்டு கல்வி மந்திரி அவர்கள் வட சென்னைக்குப் பெண்களுக்கு ஒரு கல்லூரி அவசியம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட சென்னையில் உள்ள தொழிலாளிகளுடைய பெண்கள் தினம் எட்டு அறு எடுத்துக்கொண்டு எத்திராஜ் கல்லூரிக்கோ, குளின் மேரி கல்லூரிக்கோ செல்ல முடியாமல் இருக்கிறார்கள். படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தாலும் கூட பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக மேற்கொண்டு படிக்க சக்தியற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றால், பழைய பாஸ்டெக்னிக் இருந்த இடத்தில் பிராட்டேவையில் உள்ள கட்டிடத்தை பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிலாளர் குழந்தைகள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் இலவசக் கல்வித் திட்டம் வந்த பிறகும் ஸ்பெஷல் கட்டணம் கூட கட்டுவதற்கு சக்தியற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுகூட முடியாவிட்டால் சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்றால் நடத்துகிறவர்கள் மாணேஜ்மெண்டார் அதைக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறது. அதுவும் இல்லாமல் பார்க்கிறபோது, ஒவ்வொரு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளத்தில் மூன்றில் இரண்டுபாகம் அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்படும் ஒரு பாகம் நிர்வாகஸ்தர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தாலும்கூட மக்களால் வசூலிக்கப்பட்டு அளிக்கவேண்டுமென்றால், மக்களால் வசூலிக்கப்படுவது எந்தெந்தத் துறையில் வசூலிக்க வேண்டுமோ அந்தந்தத் துறையில் அரசாங்கத்துக்கு வசூல் செய்து கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால், இந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம். அந்த ஊதியத்தை முழுவதாக எப்படி செகண்டரி கிரேடு படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கிறோமோ, அதே விதமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கிற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் அரசாங்கம் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் வாழும் பகுதியில் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1960-ல் ஒரு கட்டிடத்திற்கு பட்ஜெட் அனுப்பினால் அது 1962-ல் பூர்த்தி செய்து வருகிறது. அப்போது நவம்பரில் கட்டவேண்டுமென்று உத்திரவு வந்தால், மார்ச் முடிவதற்குள் கட்டிடம் அமைத்தாகவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நான்கு மாதத்திற்குள் இன்றைய நிலையில் கல் கிடைக்குமா, சிமிண்ட் கிடைக்குமா என்று பார்க்கும்போது, மிகமிகக் கடினமாக இருக்கிறது. அப்படி அந்தக் காலத்துக்குள் கட்டாவிட்டால் உத்திரவு ரத்தாகிவிடுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. முக்கியமாக ஏப்ரல் மாதம், மே மாதத்திற்குள்ளாகப் பள்ளிகள் மூடியிருக்கிற காலம். மறுபடியும்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டரங்கம்] [5th March 1963]

பள்ளி திறக்கப்படுவதற்குள் கட்டலாம் என்ற சலுகை இருந்தால், கண்டிப்பாகக் கட்டி முடிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். நவம்பர் டிசம்பருக்குள்ளாக ஆர்டர் வந்து இரண்டு மாதத்தில் கட்டவேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மானியம் அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்படுகிற காரணத்தால் பாக்கி பொது மக்களால் அளிக்கப்படுகிற காரணத்தால், ஹாஸ்டல் பள்ளிகள் உயர்நிலைப்பள்ளிகள், குழந்தைகள் பராமரிப்பு சாலைகள் இவை போன்றவைகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்குச் சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் பல தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஆயிரம் ரூ. 60 என்று எப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதுபோன்று இதற்கும் சலுகை கொடுத்து மானியத்தை வேண்டுமானால் குறைத்துக் கொடுத்தால்கூட பரவாயில்லை; அப்போது பல கட்டிடங்கள் அரசாங்க உத்தியோக பிரகாரம் கட்டிக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

விலைவாசிகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் வரி விதிக்கிறது என்று அங்கு பேசி முடிகிறதோ இல்லையோ நாடு பூராவும் உடனே விலைவாசி ஏறிவிடுகின்ற நிலை இருப்பதைப் பார்க்கும் போது, அது யார் செய்கிற குற்றம் என்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் யோசித்து அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிந்திக்கவேண்டும். மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாக நம்முடைய மாகாணம் நிர்வாகம் செய்கிறது. கிரகன் ஆயிலை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு வரி வாசிட்ட மறுநாள் காலையில் பத்திரிகை பார்ப்பதற்குள் விலை ஏறிவிடுகிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் அவர்களுக்கு எந்தெந்த காலத்தில் அதை ஏற்றவேண்டுமென்று உத்தரவை உடனடியாகப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உபாத்தியாயினிகள் அதிகமாக இல்லாமல் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமாக வடசென்னையில் உபாத்தியாயினிகளுக்கான ஆசிரியைகள் பள்ளி இல்லை. அதை வைக்க வேண்டுமென்றால், பல சத்திரங்கள் வடசென்னையில் இருக்கின்றன. குறைந்த வாடகைக்கு அவை கிடைக்கும். பல மனையாகவும் மக்கள் கொடுப்பதற்கு முன் நிற்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது செகண்டரி கிரேடு டீச்சர் பயிற்சிப்பள்ளி முக்கியமாக வடசென்னையில் இந்த ஆண்டு குறிப்பாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூலி நதி காரணமாக எவ்வுக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் வைகுரி போன்ற தொத்து நோய்கள் வருவதாகக் கூறினார்கள். கூலம் ஆற்றில் ஏதாவது தண்ணீர் வந்துவிட்டால், ஒரே நூற்றமாக வீசுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் அதை அகலமாக வெட்டி ஆழமாக்கி படகுகளை விட்டால், போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்ய முடியும். பஸ் நெருக்கடி இருக்கும்போது இதைச் செய்வதால் போக்குவரத்தைச் சுலபமாக்குவது மட்டுமல்லாமல், வியாதி பரவுவதைப் போக்கவும் அது பயன்படும். ஆனால் நமக்கு பட்டுஜட்டிலே பணம் கிடையாது. எந்த விதமாக இந்தத்

[5th March 1963] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டரங்கம்]

திட்டத்தைத் தீட்டுவது என்று பார்த்தால், பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். பஸ் போகிற ரோடுகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிற முதலாளிகள் எவ்வளவோ பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு அறிக்கை விட்டேன். அவர்கள் இந்தக் கூலம் நதிப் போக்கு வரத்தை எடுத்து நடத்தினால் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லவேண்டும். இதனால் போக்கு வரத்துக்கும் அதிகமான வசதி ஏற்படும். அவர்கள் வைத்திருக்கிற பணத்தை வைத்து ஒதுக்காரியத்தைச் சாதிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக குப்பை ஒரு மிகவும் உயர்ந்தது. காந்திஜி அவர்கள் சொல்லுவது உண்டு. ஒரு மனிதன் ஒரு வருஷத்தில் இரண்டு வண்டி குப்பையாவது சேர்க்க முடியும். அதுதான் சிறந்த செல்வம். அதைச் சேமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார். அந்த அவுக்கு ஒவ்வொருவரும் குப்பையை ஒரு பள்ளத்தில் கொட்டி வைப்பார்கள். இந்த ஒரு நிலை இன்னும் கிராம மக்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக 30 லட்சம் ஜனங்கள் உள்ள சென்னையில், ஒவ்வொருவருடைய குப்பையையும் சேர்த்தால், ஒரு வண்டிக்கு இரண்டு ரூபாய் போட்டாலும் எத்தனை லட்சம் பணம் சேகரிக்கலாம்? இதே போல் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதால், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்னையில் உள்ள குப்பைகளை எல்லாம் பள்ளங்களிலே போட்டு விட்டு அதன் மேலே விடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அப்படிச் சட்டப்படுகின்ற விடுகள் ஆறுமாதத்தில் வெடித்து விடுகிறது. பணம் பாழ் ஆகிறது. எருவுக்கு எருவையும் பாழ்படுத்துகிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இவ்வளவு உபயோகமாக இருக்கும் பொருளையும் நாசப்படுத்துகிறோம். இரண்டாவதாக கட்டிடத்திற்கு உறுதி அற்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது எத்தனையோ ஆறுகளில் மண் எடுத்து அந்தப் பள்ளங்களை நிறப்ப வேண்டுமே தவிர, குறிப்பிட்ட இடத்தில் தான் இந்த எருவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்றும் குப்பையைக் கொட்டவேண்டும் என்றும் நகரன்மை கழகத்திற்கு ஒரு சட்டம் போட்டுதான் ஆகவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இதன் மூலம் பயன்படச் செய்யவேண்டும். சட்டத்தை நாம் இயற்றித்தான் தீரவேண்டும். அவ்வாறு நாம் செய்தால் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். செங்கல்பட்டு ஜில்லா வரண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவிற்கு பயன் படுத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஊர்க்காவல் படையில் முக்கியமாக ஜாக்கிரதையாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்று பேசினார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். முக்கியமாக பெண்களை நிரம்பச் சேர்க்கவேண்டும். இந்த தேசத்தைப் பாதுகாக்க அவர்கள் முன்னால் நிற்பார்கள். உண்மையாக உறுதியாக உழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஒரு நெருக்கடி வந்தால், ஆண்கள் புத்த முனைக்குச் சென்றால், உள்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்] [5th March 1963]

நாட்டைப் பாதுகாக்கத் தயாராக இருக்கிற நிலையில் பெண்களை இந்தப் பயிற்சி முகாமில் ஆங்காங்கே நிரப்ப சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

4-30
p.m. * திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் புதியவரிகள், ஒவ்வொரு சாமான் மேலும் விதிக்காமல்; இவ்வளவு பண்ணியிருப்பதைப் பார்க்க மிக மிக சந்தோஷமாக இருக்கிறது. மக்களுக்கும் இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. நல்லபடி பேசிக்கொள்கிறார்கள். நல்ல காலம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டுச் சர்க்கார் வரி விதிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் நிறைய வரிபோட்டிருக்கிறது. சிகரெட்டுக்குப் போட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இருந்தாலும் கிருஸ்தியிலுக்கு வரி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது 1-4-1963-ல்தான் அமுலுக்கு வருகிறது. இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. அதற்குள் இங்கே விலையை ஏற்றி விட்டார்கள். ஒரு பாட்டில் விலை இப்பொழுது எட்டபது ஆகிறது. முன்னால் நான்கு அணுவாக விற்பனை, ஒரு புட்டி எண்ணை இப்பொழுது எட்டபதுவாக விற்பனை ஆகிறது. ஆகையால் இதை யெல்லாம் கொஞ்சம் கவனித்துத் தடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. கல்வித் துறையில் நமது மாகாண அரசாங்கம் நிறைய பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். எனது சகோதரி அவர்கள் பேசிய மாதிரி, அதை நல்ல முறையில் கவனித்து நடத்தவேண்டும். பிள்ளைகள் முன்பைவிட இப்பொழுது அதிகமாகக் கல்வியில் தேர்ச்சி அடையவில்லை. அதை நாம் கவனித்து நல்ல முறையில் செய்வோமானால், ஒதுக்கி இருக்கும் படியான பணத்திற்கு மதிப்பு உண்டு.

இன்னொன்று இப்பொழுது நூறு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் 100-க்கு 3 ரூபாய் கட்டாய சேமிப்புப் பணமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் விதித்து இருக்கிறதே. அது மிகவும் அதிகம் என்று நினைக்கிறேன். நூறி லிருந்து ஐந்து வரைக்கும் உள்ளவர்களை, மத்தியதர வகுப்பினர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம். நூறுக்கு மூன்று ரூபாயாக அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமானால், 500 ரூபாய்க்கு ரூ. 15 ஆகிறது. ஆகையினால் அதை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு விதிக்கவேண்டும் என்று நான் சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றபடி வட சென்னையில், போல வறுமையால் இந்த ஆரிக் கையில் பேசினேன்; பெண்களுக்குக் கல்லூரி இல்லை. அவசியம் அங்கே ஒன்று திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருகிற ஆண்டிலேயாவது திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5th March 1963] [திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி]

மற்றொன்று; இந்த Medical College-ல் படிக்கச் சேருவதற்கு நல்ல மார்க்குகள் எடுத்திருந்தாலும், பெண்களுக்கு அதிகப்படியாக இடம் கொடுப்பதில்லை. அதையும் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறைவாக மார்க்கு எடுத்திருந்தாலும், ஆண்களுக்குக் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகையினால் அதை நாம் கவனித்து, பெண்களுக்கு அவர்கள் நல்ல மார்க்கு வாங்கி இருந்தால் மிகவும் குறைவாக இருந்தால் வேண்டியது இல்லை, நியாயமான முறையில் மார்க்கு எடுத்திருந்தால், அவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெண்கள் எல்லாம் ரொம்ப சிரமப்படுகிறார்கள். எவ்வளவோ நல்லபடி படித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சிபார்சு இருந்தால்தான் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு Medical College திறந்தால் கூட நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அம் மாதிரிச் செய்தால் ரொம்ப உதவியாக இருக்கும். பெண்களுக்கு இன்றைக்கு டாக்டர் வேலைக்குப் படிக்க வேண்டும் என்று அவா இருக்கிறது. உண்மையாக அவர்கள் அந்தத் தொழிலிற்கு வந்தால், நல்லபடி சிகிச்சை செய்வார்கள், தோயாளிகளும் குணம் அடைவார்கள். ஆண்களைவிட பெருந்தன்மையாக நடந்தும் நல்ல முறையில் பேசியும் வருவதால் அந்த நல்ல வார்த்தையிலேயே நோய் நன்றாகிவிடும். ஆகையினால் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு Medical College திறந்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இப்போது சென்னையில் மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டது என்றால் உடனடியாக விறகு விலையும் ஏறிவிடுகிறது. இப்போதே ஏற்றிவிட்டார்கள். ஒரு எடை இரண்டு ரூபாயாக இருந்தது இப்போது இரண்டரை ரூபாயாக ஏறி விட்டது. எல்லா பொருட்களும் அதே மாதிரித்தான் விலை ஏறி இருக்கிறது. பஸ்ஸுக்கு பெட்ரோல் வரி ஏற்றிவிட்டதால் உடனே பஸ் சொந்தகாரர்கள் பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றிவிடுவார்கள். இப்போது கல்யாண நாட்கள் வருகின்றன. அரிசி, பருப்பு சாமான்களெல்லாம் லாரியில்தான் கொண்டு வரவேண்டும். அவர்களும் லாரி கட்டணத்தை ஏற்றிவிடுவார்கள். இப்படியெல்லாம் ஏறாமல் இருக்கும்படி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது சர்க்கார் எந்தப் பொருளின் மீதும் வரிபோடவில்லை என்றாலும், இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூலம் ஆற்றைப்பற்றிச் சென்ற தடவையே பேசினேன். வட சென்னையைப் பற்றி திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். வட சென்னையைப் போலவேதான் தென்சென்னையும் இருக்கிறது. சிந்தாதிரிப்பேட்டை அருகில் கூலம் ஆறு துர்நாற்றத்தை வீசுகிறது. நாற்றம் இருப்பதால் அதிகப்படியாக கொசு உபத்திரவம் ஏற்படுகிறது. ஜூன், கொள்ளை நோய்கள் பரவுகின்றன. அதனால் தான் எனக்கு முன்பாகப் பேசிய திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் அம்மையார் சொன்னதுபோல, அதை மாற்ற சமுத்திரத்திலிருந்து தண்ணீரைக்

[திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி] [5th March 1963]

கொண்டுவிந்து விட்டால், நாற்றம் அடிக்காமல் இருக்கும். கொள்ளைநோய் பரவாமல் இருக்கும். அந்த ஆறு காய்ந்து விட்டால், அந்தப் பகுதியிலேயே மக்கள் இருக்க முடியாது. ஆற்றோரத்தில் இன்று சில மக்கள் வாடகைக்கு குடியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் அதை நல்ல முறையில் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தங்கக்கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி எனது சகோதரர் திரு. நல்ல சாமி அவர்கள் மிகவும் மோசமாகப் பேசினிட்டார். அதை நினைக்கும்போது, மனம் மிகவும் புண்படுகின்றது. அவர் ஊர்ப் பக்கத்தில் தாய்மார்கள் வெறும் மஞ்சளைக் கயிற்றில் போட்டுக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். எப்படிக்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ எனக்குப் புரியவில்லை. அது எவ்வளவு நாளைக்கு அப்படியே இருக்கும்? குளிக்கும்போது அவிழ்த்து மாட்டி வைத்து விடுவதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வைர, தங்க மாலையா கழற்சி மாட்டி வைக்க? இந்த மாலைகளுக்கெல்லாம் உயர்ந்தது தாலி, புனிதமானது தாலி, அப்பேர்ப்பட்ட தாலியை மஞ்சள் போட்டு கட்டிக்கொள்ளலாம் என்றால், பத்து நாட்களுக்குத்தான் மஞ்சள் இருக்கும், அதன் பிறகு தண்ணீர் பட்டு தைத்து போகும். இதெல்லாம் நமது சகோதரர் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தவர், தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்தவர், தமிழ்ப் பண்பாடுடையவர், அவருக்கு எப்படித் தெரியாமல் போய்ற்றோ. பொதுவாக, எதிர்க்கட்சிக்காரர் அல்லது இல்லாறிய மதத்தினர், கிரிஸ்துவ மதத்தினர் சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : எங்கள் சமூகத்திலும் தானி புனிதமானதுதான்.

4-40
p.m.

திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி : அவர்களுடைய மதத்தில் இருக்கும்படியான கொள்கையை அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். நாம் அப்படியில்லை. நாம் நம்முடைய மதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கொள்கைகளை விட்டு விடுகிறோம். 14 கார்ட் தங்கத்தில் தான் நகைகள் செய்து அணியவேண்டும் என்கிறார்கள், அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தப் புனிதமான மாங்கல்யத்திற்காவது விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது பாரத-நாட்டை மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் ஆண்டவனை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் புனிதமான நாடாக ஆக்கினார். அவர் ஹரிச்சந்திரன் கதையை மனதில் வைத்து அதன்படி நடந்து நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கினார். ஹரிச்சந்திரன், சந்திராபதி பண்பாட்டில் வந்த நாம், மஞ்சள் கயிற்றில் மஞ்சளைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சந்திரமதியின் குழந்தை இறந்து விட்டது. மயானத்தில் வைக்கும்போது பணம் கேட்கிறான் வெட்டியான். அப்போது அவன் சொல்லுகிறான் 'நான் மிகவும் எழை, நான் எதைக் கொடுப்பேன்' என்று கேட்கிறான். கழற்சியில் மாங்கல்யம் ஜ்வலிக்கிறது, அதைக் கொடு என்று கேட்கிறான். தாலியைக் கணவனைத் தவிர, வேறு யாரும் பார்க்கக் கூடாதே; இவன் கண்ணில் எப்படி பட்டது என்று மனம் நொந்தான். பிறகு தன்

[5th March 1963] [திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி]

னுடைய கணவன்தான் வெட்டியானாக இருக்கிறார் என்று தெரிந்தது. பிறகு சாந்தம் அடைந்தார். அவ்வளவு புனிதத் தன்மை வாய்ந்தது இந்த மாங்கல்யம், ஆகையால் மாங்கல்யத் திற்காவது தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. வி. ராமசாமி : கனம் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்தச் சபையிலே நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைப் பல அங்கத்தினர்கள் வரவேற்றுப் பேசியுள்ளார்கள். நானும் அந்த அறிக்கையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். நமது மாநில சர்க்கார் இந்த நெருக்கடி கட்டத்திலும் கூட புது வரி ஒன்றும் போடாமல், பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது என்று அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். புது வரியில்லாமல் தயாரித்திருப்பதற்குப் பெருமைப்பட வேண்டியது தான். ஆனால் சில நண்பர்கள், 'என்னவோ போட வேண்டியதை எல்லாம் மாமியார் போட்டுவிட்டாள். மருமகன் போடாவிட்டால் என்ன?' என்று மேலே இருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் போடக் கூடிய வரியையெல்லாம் போட்டாகி விட்டது; மருமகளாகிய நமது மாநில சர்க்கார் போடாவிட்டால் என்ன என்ற முறையில் ஏளனமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது நான் சில கணக்குகளைக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன், அப்படி ஏளனம் செய்பவர்களுக்கு. இப்போது நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிற வரி எவ்வளவு என்று பார்க்கிற போது, மொத்தம் 270 கோடி ரூபாயாகும். இந்த 270 கோடி ரூபாய் 40 கோடி மக்களாகிய நமக்கு எம்மாதிரம் என்பதைப் பகிர்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதை எண்ணிப் பார்த்து, இன்று நாடு இருக்கிற நெருக்கடியான நிலைவரத்தையும் மனதில் கொண்டு பேசவேண்டும். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நமது காங்கிரசு கொள்கையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அதை முதலில் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். நாடு என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது; போடப்பட்டிருக்கும் வரி எவ்வளவு, நாம் சுமக்கக் கூடிய வரியா, அல்லது சுமக்க முடியாத வரியா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் மிகச் சாமான்ய அளவு தான் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நான் ஏன் அப்படி அபிப்பிராயப்படுகிறேன் என்பதற்கு கணக்கைச் சொல்லுகிறேன். அப்போது நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். இது சொற்பமானது என்று. அதற்கு இந்தக் கணக்கை உங்களுக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன். 44 கோடி மக்கள் இங்கே இருக்கிறோம் என்பது நம்முடைய சர்க்கார் கணக்கு. அதன் பிரகாரம் இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற வரி 270 கோடி ரூபாய். இந்த 44 கோடி ஜனத்தொகையிலே கூன், குருடு, எண்ணப்போன்ற நொண்டி, முடம், வயது வந்தவர்கள், பிழைக்க வழியில்லாதவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து 14 கோடியை நீக்கிவிட்டாலும், 30 கோடி மக்கள் நன்றாக வாழக்கூடிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். ஓடியாம

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 6th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Namakkal Taluk Police

* 40 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the alleged kicking of a pregnant woman by some policemen on her loins on 21st August 1962 when she was witnessing a drama performance in Kosavampatti, Namakkal taluk; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) A representation was received by the Inspector-General of Police from Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A.

(b) Enquiry reveals that the allegation is not true.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அய்யாறு போலீசார் ரால் அடிபட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தச் செய்தி உண்மை இல்லை என்று இலாகா மூலம் தெரிய வந்தால், வேறு வகையில் அதனை விசாரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? அந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தது என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வேங்கட்டராமன் : இதைப் பற்றி விசாரணை நடத்தித்தான் சொல்லியிருப்பது சரியல்ல என்று தீர்மானமாகி யிருக்கிறது. பத்திரிகையில் பல செய்திகள் பொறுப்பற்ற முறையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை வைத்து நாம் முடிவு கட்டக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Effigy

* 41 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report published in an English daily of the City, dated 3rd December 1962, wherein it is reported that the effigy of Sri C. Raja-gopalachari was buried; and

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [5th March 1963]

சம்பாதிக்கக்கூடிய திறன் படைத்தவர்கள் சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிற மக்களுக்கு இந்த 270 கோடி ரூபாய் வரி என்றால், இது அதிகமா? கட்டியதைத் தூக்கினால் பெரிதாக இருக்கும். அதைப் பொடி யாக்கிவிட்டால், அது என்ன பளுவாயிருக்குமா? என்ன வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள்? என்ன பிழைப்பைக் கெடுத்து விட்டார்கள்? இதை நினைத்துப் பார்க்கவே இந்தக் கணக்கைச் சொல்லுகிறேன். அதாவது ஒரு தலைக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு 30 கோடி பேருக்கு 270 கோடியைப் பகிர்ந்தால் ஒருவருக்கு வருஷத்துக்கு 9 ரூபாய் கணக்காகிறது. பன்னிரண்டு முக்கால் ஒன்பது. அதாவது ஒரு மாதத்திற்கு 75 ரூபாயை ஆகிறது. அப்படியானால் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை ரூபாயை ஆகிறது? இரண்டரை ரூபாயை ஆகிறது. இது ஏமாற்று வித்தையல்ல. கண்கட்டி மாயமல்ல. சிந்தனை செய்து பார்த்து உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அந்த நிலையில் சர்க்கார் போட்டிருக்கிற வரி 2½ பைசா ஒரு தலைக்கு வருகிறது. நன்றாக உழைக்கக் கூடிய ஒருவனுக்கு இது ஒரு வரியாகுமா? இந்த தேசத்தில் பிறந்தவன் வாழவேண்டுமென்று எண்ணிப் போட்டிருக்கிற வரி 2½ பைசாதான்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: இன்னும் ஒரு மணிக்கு எவ்வளவு என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே இருக்காது.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: ஆமாம். இன்னும் நிமிஷத்திற்கு பார்த்தால் கொடுக்கவேண்டியதே இல்லை. இன்றைக்கு நமக்கு வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். அதே சமயத்தில் நம்முடைய தேசம் பறிபோகாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டும். எதிரி நம்மிடத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனை விரட்ட வேண்டும். நாமும் முன்னேற வேண்டும். அதற்குத்தான் வரியே தவிர, சர்க்கார். அதைக் கொண்டு வட்டிக்குவிட்டு பணம் சம்பாதிக்க அல்ல. மக்களுக்கு இம்மாதிரியான அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச்சொல்ல சட்டசபை உறுப்பினர்கள், மேல்சபை உறுப்பினர்கள், அரசாங்கத்தில் பங்குகொள்ளும் ஒவ்வொருவருடைய கடமையுமாகும். அப்போதுதான் மக்கள் உணர்ந்து அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பு கொள்ளாமல் இருப்பார்கள். வரி போடாமல் வேறு வழிகளில் அரசாங்கம் நடப்பதற்குத் திட்டம் சொல்லி, அதை அரசாங்கம் கேட்காவிட்டால், அப்போது அரசாங்கத்தின் மீது கோபித்துக்கொள்ளலாம். அதில் நியாயமிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு சினிமா பார்க்கப்போகிறார்கள். தரை டிக்கெட்டு, பெஞ்சு டிக்கெட்டு கிடைக்காவிட்டால் சேர் டிக்கெட் இருந்தாலும் அதைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். சினிமாவில் உட்கார்ந்துகொண்டு பீடியையும் சிகரெட்டையும் வாங்கி உறிஞ்சிவிட்டுப்போகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் அவன் செலவை நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் இங்கு சர்க்கார் மூலமாக 2½ பைசா ஒரு நாளைக்கு வரியாகக் கொடு என்று சொன்னால், வருகிறார்கள். காசைப் புகையாக ஊதித் தள்ளுகிறார்கள். அதை நினைப்பதில்லை. முன்பெல்லாம் எப்படி பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்தோம்; இப்போது எவ்வளவு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது

5th March 1963 [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

என்பதையெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. இதைக் கூறாமல் எதையாவது கூறி மக்களைத் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் கைதட்டலைக் கண்டு மகிழ்கிறார்கள். எப்படி தேசம் முன்னேறும்? நாம் இப்போது நமக்கு சுகபோகம் பெரிதா, மானம் பெரிதா என்று பார்க்கவேண்டும். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காப்பது முக்கியம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்துவிட்டால், வேறு ஒன்றும் நமக்கு வேண்டியதில்லை. ஆகையால் நாம் இந்த நாட்டுக்காக எதையும் தியாகம் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டைக் காப்பதோடு மட்டுமல்ல. நாட்டை முன்னேற்ற இன்னும் சில தியாகங்களை நாம் செய்யவேண்டும். இந்த வரி போட்டது மட்டுமல்ல, இன்னும் என்னுடை எண்ணத்தைச் சொல்கிறேன். இன்று நாடு கடின திசையில் போவதற்கும் ஏழை மக்கள் குன்றிக்குறைவதற்கும் நோய்கள் அதிகரிப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கிற பல வஸ்துக்களுக்கு இன்னும் அதிக வரி போடவேண்டும். பீடி முதலியவைகளுக்கும் ஏராளமான வரி போடவேண்டும். அது உடம்புக்கு நல்லதல்ல. பெரிய மனிதர்கள் குடித்தால், அவர்கள் டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? பஸ் ஸ்டான்டில் பார்க்கிறோம். துண்டு பீடியைப் பொறுக்கிக் குடிக்கிறார்கள் சிறுவர்கள். பச்சளம் குழந்தைகள் அப்படிச் செய்கிறார்கள். ஏன்? பெரியவர்கள் செய்வதைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிவிட்டார்கள். அதைப் போக்க முயலவேண்டும். ஆகவே இவைகளைத் தடுக்கவேண்டியது அரசினருடைய கடமையாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லி இவைகளுக்கு அதிக வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தின்னும் சர்க்காருக்கு வரி கிடைக்கக்கூடிய அநேக வழிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மீது எல்லாம் வரிபோடவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. இன்னும் அதிகமான வரி, சுலபமான முறையில் பெறமுடியும் என்பதற்குச் சில வழிகளை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். வேறு வழிகளும் இருக்கின்றன என்பதற்குச் சொல்லுகிறேன். சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இப்போது தேசத்திற்குப் பணம் தேவை. அதற்கு வழி வகை தெரியாமல் இருந்தாலும் கூட, அதை எடுத்துக்காட்டுவது நம்முடைய கடமை ஆகும். உதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். கிஷ்டி அதிகமாகக் கேட்டாலும், வரி அதிகமாகத் தோன்றும். ஆனால் புகையிலை வரி இருக்கிறதே, அது வரியாகத் தோன்றுகிறதா? அதை வாங்குகிறவன் கொடுக்கிறான். அந்த அளவுக்கு விலையை ஏற்றி வாங்குகிறான் விவசாயிகளிடம். இந்தக் கணக்கை இந்தச் சபையில் முன்பே கூறி இருக்கிறேன். மறுபடியும் அதை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு ஏக்கர் புகையிலை வைத்தால், 1,600 ராத்தல் குறைந்தது கிடைக்கிறது. அதற்கு ஒரு ராத்தலுக்கு எட்டாணா. இப்போது எட்டரை அணா கிடைக்கிறது. எட்டாணா போட்டாலும் கூட, 1,600 ராத்தல் ஒரு ஏக்கருக்கு என்று வைத்துப் பார்த்தால், ரூ. 800 ஒரு ஏக்கருக்கு வரி கிடைக்கிறது. ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கரில் புகையிலை நடட்டால் அதிலே 800 ரூபாய் சர்க்காருக்கு

[திரு. கே. வி. ராமசாமி]

5th March 1963

வருமானம் கிடைக்கிறது. அப்படி ஒரு கிராமத்திலே 300 விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் பயிர் செய்தால், எப்படி ஆகிறது என்ற கணக்கை இங்கே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு 300 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டால், இரண்டு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் ரூபாய் ஒரு கிராமத்திற்குக் கிடைக்கிறது. ஒரு கிராமத்திற்கு இவ்வளவு பணம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், ஒரு தாலுகாவிற்கு 500 கிராமம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, மொத்தம் 12 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது ஒரு தாலுகாவிலே. ஒரு கிராமத்திலே, ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு விவசாயி பயிர் செய்தால், ஒரு தாலுகாவிலே மட்டும் 12 கோடி ரூபாய் வரி கிடைக்கிறது. இந்த சமயத்திலே இந்த கிருஸ்னயிலுக்கு வரி போட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து கொஞ்சம் வருத்தப்பட வேண்டியதுதான். ஏழை முதற் கொண்டு கொளுத்தி வைக்கும் தீபம் இது. இப்பொழுது கொஞ்சம் ஸ்டவ் வைத்துக்கொண்டு புகை இல்லாமல் பற்ற வைக்கலாம் என்று இந்த ஸ்டவ் வைத்து அதிலே குடும்பத்தை நடத்தும் நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், விறகு கிடைக்காத காரணத்தாலும், இந்த வழக்கத்திற்கு அநேகம் பேர் வந்துவிட்டார்கள். ஆனால் கனடாவில் ஒரு பாட்டில் எட்டாறு விற்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்களைக் கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுத்து, அந்தக் தொகைக்கு மேல் 10 மடங்கு அபராதம் போட்டு தண்டிக்க வேண்டும். இது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். இந்த முறையில் கிருஸ்னயில் விலையைக் குறைத்தால் ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அவர்களும் இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டுவார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். இது ஏழைகளை ரொம்பவும் பாதிக்கிறது. ஆகவே இதையும் செய்தாக வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்தை இன்னும் முன்னேற்றம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். விவசாயத்திலே அதிகத் தொடர்பு உள்ளவர்களுக்குத்தான் அதிலே எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். கூலி ஆட்கள் கிடைப்பது இல்லை; கூலி வேலை தொடுத்தாலும் சரியாகச் செல்வதில்லை. இந்த முறையில் இருக்கிறார்கள். உலகத்திலே இல்லாத நோய் எல்லாம் விவசாயிகள் இடம் தான் வந்து சொல்லக் கொடுக்கிறது. அடுத்த படியாக, கரண்டை திடீர் திடீர் என்று நிறுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படி நிறுத்தும்போது எத்தனை மோட்டார்கள் பாதிக்கப் படுகின்றன? என்னுடைய மோட்டார் மூன்று நடவை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நடவையும் ரூ. 150, ரூ. 200 கொடுத்து ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர் காய்ந்துபோய் விடுகிற போகிறது. இதை எல்லாம் புள்வி விவரத்தோடு சொல்லுவது கஷ்டம். தலைவர் மணி அடித்துவிட்டார்கள். தலைவர் உத்தரவை மீறி நடக்கும் முறை என்னிடம் இல்லை. இத்தனை வரி கொடுக்கும் விவசாயி

5th March 1963] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பலதடவை சொல்லி ஆகிவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு முன்னேற்றம் என்றால் அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வழிகள், வசதிகள் சரியாக இருக்க வேண்டும். நகரப்புரத்தில் ஒரு ரோடு போட இருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுக்கு நிறைய மண் ரோடாவது போட்டுக் கொடுக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு எல்லா ஆதாரும் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். திடீரென்று விலை ஏறு கிறது, திடீரென்று இறங்குகிறது. கைக்குக் காசு இல்லாமல் இருக்கிறபோது தான் விலை இறங்குகிறது. இந்த நிலைமையில் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்றும் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரையோரத்தில் பூசனிச் செடிகள் பயிர் செய்தால், ஏழைகள் லிஸ்டப்பார்கள். காய்கறிகள் தரித்திரம் இல்லாமல் மார்க்கெட்டுக்கு வந்து சேரவும் முடியும். இதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பெட்ரோ லுக்கும் விலை ஏறிப் போய்விட்டது. இது பரவாய் இல்லை; ஏனென்றால் பணக்காரர்கள் தான் வாங்குகிறார்கள்.

கொசு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். Madras க்கு வந்தால் எப்பொழுது திரும்பிப் போகலாம் என்று தான் நினைக்கிறோம். எங்கள் Hostel ல் கொசுத் தொல்லை தாங்கமுடியவில்லை. மற்ற இடங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்த விஷயத்தில் Health Department தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைத் தவிர மேல்சபை அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்கு ஒரு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே சந்தைக் கடை மாதிரி நமது தாய்மார்கள் சாப்பாடு கொண்டு வந்து போடும் கூச்சலைச் சகிக்க முடியவில்லை. அவ்வளவு சப்தம் வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த டவுன் பஸ்களிலே ஏறி இறங்குகிற போது கண்டக்டர்கள் போதிய அவகாசம் கொடுக்காமல் விஸ் என்று ஊதிவிடுகிறார்கள். கண்டக்டர் விஸில் கொடுத்தவுடனே பஸ் புறப்பட்டு விடுகிறது. என்னைப் போன்ற நொண்டி முடவர்கள் எப்படி திடீரென்று ஏறி இறங்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவால், வேலையிழந்துள்ள பொற்கொல்லர்களுக்கு வேறு வேலை வாய்ப்புக்களைத் தேடித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படித்தவர்கள் எம்.எ., பி.எ. படித்தவர்கள் ஏராளமான பேர் வருடக் கணக்காக வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு மணி அடித்த பிறகும் கூட பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5-00
P.M.

[5th March 1963]

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 125. *Report of the Special Officer for Urban Taxation, Board of Revenue, Madras.*

* Laid on the table of the House on 4th March 1963.

5th March 1963]

APPENDIX

[Vide Answer to Unstarred Question No. 1, on page 260]

(a), (b) & (c).—The particulars are given in the statement below:—

Name of the district.	Number of accidents in which motor vehicles were involved during 1961-62.	Number of cases in which prosecutions were launched.	Number of cases in which prosecutions were not launched.
(1)	(2)	(3)	(4)
Chingleput	709	420	289
South Arcot	343	205	138
Thanjavur	186	47	139
Tiruchirappalli	477	287	190
Madurai Urban	339	175	164
Madurai North	226	112	114
Ramanathapuram	103	61	42
Kanyakumari	95	51	44
Coimbatore	953	558	395
Salem	125	104	21
The Nilgiris	68	28	40
North Arcot	314	206	76
	(under investigation)		32
Madras City	3,082	1,935	1,147

* These cases were not charged because investigation disclosed that they were either accidents or due to the fault of the pedestrians or there was no adequate evidence against the accused driver to show that he was culpable.

[6th March 1963]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes.

(b) The organisers of the meeting referred to by the Hon'ble Member originally proposed to burn the effigy of Sri C. Rajagopalachari. As they were informed by the Police that this was an offence under Section 74 of the City Police Act, they appear to have decided, at the meeting itself, to bury the effigy. The Government had no previous knowledge of this. However, suitable action has subsequently been taken to ensure that such obnoxious acts do not recur. The Government also hope that the various political parties will co-operate in this matter, and ensure that such unseemly acts are avoided, especially during the present emergency.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களுடைய போக்கும் பேச்சும் நாட்டு மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படும் வகையில் சென்றுகொண்டிருப்பதன் காரணமாக, இதுபோன்ற அசம்பாவிதம் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் அவருடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஆபத்து ஏற்படுமோ என்ற வதந்திகளும் நிலவி வருகின்றன. ஆகையால் அரசாங்கம் அவருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் அவரைச் சிறையில் அடைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அரசியலில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. கருத்து வேறுபாடு இருக்கிற நேரத்தில், அந்தக் கருத்துக்கள் தவறு என்றுதான் நாம் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமே தவிர, இந்த மாதிரி அசம்பாவிதமாக படம்போடுவது, கொளுத்துவது போன்றவை சரியல்ல. யாரையும் சிறையில் அடைக்காமலே பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான வசதியும் இருக்கிறது சர்க்காருக்கு. ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களைச் சிறையில் அடைத்துத்தான் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know whether there is much difference between the burning and burying of an effigy and whether steps should not have been taken also to prevent the burying of the effigy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: As I said in the answer, Government had no previous information. They seem to have decided on the spur of the moment at the meeting and they seem to have done it immediately. We have pointed out to the organisers of the meeting that whether it is burning or burying of the effigy, it is totally wrong, and that no further action of the type should be taken by any political party.

திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொடும்பாவி கொளுத்தக்கூடாது என்று சொன்னால் புதைத்து விட்டார்கள் என்றும் அது குறித்து முன் எச்சரிக்கையாக

[6th March 1963]

சர்க்காருக்குத் தெரியவில்லை என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட தலைவரை அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்து இப்போது மாறுபட்ட கருத்து கொண்ட காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட தலைவருக்கு இழுக்கு செய்வதை நிரந்தரமாகத் தடை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதைத்தான் செய்திருக்கிறோம். இது மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று நாங்கள் எல்லோருக்கும் அறிவித்திருக்கிறோம். போலீசுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

Brick kiln

* 42 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a large-scale brick kiln under the public or co-operative sector in South Arcot district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No.

(b) Does not arise.

Loans to cultivators

* 43 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to simplify the procedure for the grant of loans to cultivators; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) There is no proposal to simplify the procedure in respect of the loans granted to cultivators except in respect of the loans granted under the scheme for the development of Cashew and Fruit Production.

(b) With a view to simplifying the procedure in respect of loans granted under the scheme for the development of Cashew and Fruit Production and avoiding the delay caused in the issue of solvency certificates by the Revenue Department, orders have been issued recently empowering the Block Development Officers or Panchayat Union Commissioners to issue solvency certificates to the loanees under the Scheme for the development of cashew and fruit production.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Are the Government aware that poor peasants are asked to produce registered documents of partition and other documents in order to get loans even though the Karnam or the village munsif certifies to the effect that there

[6th March 1963]

has been partition and that the lands belong only to the person applying for the loan? On account of this the grant of loans is delayed from one year to eighteen months.

THE HON. SRI P. KAKKAN : In some cases the Government are aware of it. But we expect the people who desire to get loans to produce the certificates.

Nagapattinam Port

* 44 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Nagapattinam Port authorities do not allow passenger steamers bound from Malaya to call at Nagapattinam Port; and

(b) if so, the action proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No. There was only a temporary suspension of passenger traffic at the Nagapattinam Port due to the construction of a pier into the sea. The port has since been opened to passenger traffic from the 10th October 1962.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF TOWNSHIP FOR THE VALPARAI PANCHAYAT AREA IN THE COIMBATORE DISTRICT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I beg to move the following Resolution :—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Valparai Panchayat comprising the Anamalai Hills revenue village in the Coimbatore District which is an industrial colony, be declared to be a township.”

Sir, the Valparai Panchayat comprising the entire Anamalai Hills revenue village in the Coimbatore District has an area of 157 square miles. Its population is about 80,000 and the average income is about Rs. 4 lakhs. Though the area satisfies the conditions for the constitution of a municipality, the features of the area do not warrant the constitution of such a municipality. The vastness and the special features of the area require administration by a special authority. It is, therefore, proposed to constitute a township for the Valparai Panchayat treating the area as an industrial colony under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958. It is proposed to notify the township with effect from the 14th April 1963, that is, the Tamil New Year's Day. Notifications regarding the constitution of the township will be placed on the table of the Legislative Council shortly.

[6th March 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Valparai Panchayat comprising the Anamalai Hills revenue village in the Coimbatore District which is an industrial colony, be declared to be a township.”

The Resolution was put and carried.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1963-64—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we shall continue the discussion on the Budget for 1963-64. Dr. A. Chidambaramanathan will now speak.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 1963-64 ஆண்டுக்கு உரிய வரவு செலவுத் திட்டம் நம்முன் வைக்கப் பட்டிருப்பதிலே ஆளும் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் 2.74 கோடி ரூபாய் ஆண்டு இறுதியில் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் கூடுதலாக நாம் சென்ற ஆண்டில் விதித் திருக்கிற மோட்டார் வாகன வரியும், மின்சார வரிகளும் அதிகமாக இந்த ஆண்டு முதல் பலன் தரும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்ற காரணத்தாலேயும், இந்த ஆண்டில் வரி விதிக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்ற நீர் வரி காரணமாகவும், அடுத்த ஆண்டில் விதிப்பதற்கு உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நகர் நிலவரி மசோதா (Urban Land Tax Bill) வழியாகவும் நினைக்கப்படும் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இதை மையிலேயே கடைசியில் கணக்கு பார்க்கிறபோது உபரி இருக்கும் தவிர துண்டு விழாது என்பது என்னுடைய அடித்தமான். இதைக் கை. பழைய வரிச் சமைகளும், இந்தப் பொருளாகும் இதற்கு முன்னால் சுமத்திய சமைகள் போதாது என்று இப்பொழுது சுமத்தி இருக்கிற சமைகளும் தாங்காமல் மக்கள் தினரிக் கெட்டும், திகைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறபோது, புது வரி இந்த ஆண்டில் விதிக்கப்படவில்லை என்பது என்போன்றவர்களுக்கு முழு ரூபாய் அளிக்காது. இந்த அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு புது வரிப் பெட்டியில் என்பது ஓரளவு அமைதி தந்தாலும் இன்னொரு பக்கம் அது முழு திருப்தி அளிக்காது என்று சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன்.

1961-ம் ஆண்டு மார்ச் 10-ம் தேதி இதே மன்றத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றி பேசியபோது, நான் சொல்லிய சில செய்திகள் விற்பனை வரித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கலாம். அப்பொழுது எடுத்துக் காட்டினேன்; 1958-59-ல் நாம் ஒரு கோடியே 35 லட்சம் ரூபாய் உபரியாகப் பொது விற்பனை வரி காரணமாக வசூலித்திருக்கிறோம் என்று. 1959-60-ல் ஒரு கோடியே இருபத்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் உபரியாக. எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் வசூலாகி உள்ளது. 1960-61-ல் இரண்டு கோடியே 14 லட்சம் ரூபாய் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் பொது விற்பனை வரி காரணமாக வசூலாகி இருக்கிறது. 1961-62-ல் கணக்கு முடிந்த இந்த ஆண்டில், விபரம் கிடைக்கப்பெற்று இருக்கிறோம்; ஒரு கோடியே 79 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக, நாம் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் வசூலாகி இருக்கிறது. அன்று நான் பேசிய

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [6th March 1963]

போது குறிப்பிட்டேன் இவ்வாறு. 1962-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதி நான் சொல்லியது இது நம்முடைய நடவடிக்கைகளிலிருந்து எடுத்து மொழிவதற்குத் தலைவர் அவர்களின் இசைவு கோருகிறேன். “1961-62-ல் விற்பனை வரியிலிருந்து அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் அதிகமாக ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி வசூலிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது” என்று நான் கூறினேன். அது இப்பொழுது உண்மையாகி இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறேன். நான் சொன்னேன் ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய் பொது விற்பனை வரி மூலமாக உபரியாக வசூலிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன் என்று. கணக்கு முடிந்து தணிக்கைக்குப் பிற்பாடு கிடைத்திருக்கும் விவரப்படி ஒரு கோடி 79 லட்சம் ரூபாய் எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் வசூலாகியிருக்கிறது. அதையொட்டித்தான் நம்முன் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த ஆளும் கட்சித் தலைவரும், இச் சட்டமன்ற முதல்வருமாகிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்; முதல் முறையாக நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் வருகிற ஆண்டில் பொது விற்பனை வரி காரணமாக அதிகமாகப் பணம் வசூலாகும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்; நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவு 19 கோடியே 21 லட்சம், ஆனால் அதில் முயற்சிகள் வலிவாக எடுத்துக் கொண்டால், 20 கோடி ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று. நான் கருதுகிறேன், தலைவர் அவர்களே, கடும் முயற்சி இல்லாமலே 21 கோடி ரூபாய் பொது விற்பனை வரி மூலம் வசூலிக்கப்பட்டுவிடும் என்று. தணிக்கை இடப்பட்ட கணக்கு வெளியிடப்படுகிறபோது மீண்டும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருப்பேனானால் மெய்ப்பித்துக் காட்டுவேன். இனியும் 1963-64-ல் துண்டு விழும் என்று எதிர்பார்ப்பது இம்மாதிரி கூடுதலாக வசூலாகக்கூடிய ஒரு கோடியே 79 லட்சம் ரூபாய் காரணமாகவும், மத்திய அரசாங்க விற்பனை வரியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய தொகை காரணமாகவும் துண்டாகக் கடைசியில் நிற்காது என்று அழுத்தமான நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதனால்தான் வரி போடவில்லை.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: எல்லாவற்றையும் போட்டு விட்டோம் முன்னாலேயே. இந்த நீர் வரி (Water Tax) வந்து விட்டது. நில வரி (Urban Tax) வாப்போகிறது. இந்த ஆண்டுக்கு வரி போடவில்லை என்று சொல்ல முடியாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மொழிப் பிரச்சனை போலவே, நான் வரி போடவில்லை என்று சொல்லுகிறபோது நீங்கள் நான் போட்டதாக நினைத்தால், போட்டதாகவே வைத்துக்கொள்ளலாம்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: இரண்டு கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதாகக் காட்டி இருப்பது பெயர் அளவில் தான். (After all, it is a notional deficit) அதைத்தான்

6th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

நான் விளக்கிக் கொண்டு இருந்தேன். இந்த அரசாங்கத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெறவேண்டிய சில தொகைகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் 1957-ஆவது ஆண்டு முதல் ஒரு குறிப்பிட்ட கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு (Low-paid employees) சம்பள விகிதப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்த காரணமாக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நிதி கேட்டுப் பெற்று வந்தோம். 1957-58-ல் ஒரு கோடி 47 லட்சம். 1958-59-ல் 1 கோடி 65 லட்சம். 1959-60-ல் இரண்டு கோடி 24 லட்சம் கிடைத்தது. 1960-61-க்கும் 1961-62-க்கும் நமக்கு 2 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் வீதம் கிடைக்க வேண்டிய சுமார் 4½ கோடி ரூபாயும் கிடைத்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்? அந்த வகையில் மீண்டும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நிதிக் குழு (Finance Commission) Ad-hoc grant என்று—தனி மானியம் என—சிறப்பு மானியம் என மூன்று கோடி 1962-63 முதல் கொடுக்கிறது. இது 1963-64-க்குக் கிடைக்க இருக்கிறது என்பதை உணர்வேன். துண்டாக நிற்கிற 1.50 கோடியை மீண்டும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வற்புறுத்திப் பெறுவதற்கு வழிவகைகள் உண்டா, வாய்ப்பு உண்டு பிடிக்க முடியுமா என்று பார்க்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய வரவு செலவு இனங்களிலும் பொதுவாக பற்றாக் குறையைப் பற்றியும், ஆண்டு இறுதி இருப்பைப்பற்றியும், சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். 1961-62-ல் நாம் திட்டமிட்டது இரண்டு கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக் குறை என்று. திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி 6 கோடியே 37 லட்சம். உண்மை கணக்கு தணிக்கையாகி வந்திருப்பதைப் பார்த்தால், 9 கோடியே 61 லட்சம் துண்டு விழுகிறது. மதிப்பீட்டை விட மும்மடங்கு பற்றாக்குறை கடைசியில் ஏற்படுகிறது. டிசம்பர்-ஜனவரியில் திருத்திய மதிப்பீடு சமர்ப்பித்து, அடுத்த மார்ச்சு மாதத்தில் கணக்கு முடிந்து பார்க்கிறபோது, அது மும்மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறதைக் காண்கிறோம். ஆகையினால் செலவினங்களை ஒழுங்காகக் கட்டுப்படுத்தி இருந்தால், தலை தடுமாற்றமாகச் செலவு செய்யாமலிருந்தால் இவ்வளவு பெரிய பற்றாக்குறை, எதிர் பாராத அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, ‘New Services’ என்ற தலைப்பிலே, ‘புதுப் பணிகள்’ என்ற தலைப்பிலே ஆண்டு தோறும் நாம் திட்டமிட்டதற்கு மேல் அதிகமாகச் செலவு செய்தால் புதுப் பணி என்று சொல்லி ஆண்டு தோறும் சட்டசபை முன் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று பொதுக் கணக்குக் குழு (Public Accounts Committee) 1950-ல் சொல்லியது. அதையொட்டி ஆண்டு தோறும் ‘New Services’ என்ற தலைப்பில் இவற்றைக் கொண்டு வருவது இல்லை. இருந்தாலும் திட்டமிட்டதற்கு மேலே

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [6th March 1963]

இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கிறது என்பதை ஆண்டு தோறும் கணக்கில் தரவேண்டும் என்று Public Accounts Committee சிபார்சு செய்தது. அதை ஒட்டித்தான் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற வரவு செலவு நினைவுக் குறிப்பில் (Budget Memorandum)-ல் துணைச் சேர்க்கை IX காணப்படுகிறது. அந்த அறிக்கைப்படி பார்த்தால், சில இனங்களில் 150 சதவீதம் 200 சதவீதம் திட்டமிட்டதற்கு மேல் செலவாகி இருக்கிறது. இதைக் கண்டிப்பாகக் கட்டுப் படுத்த முயல் வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி முன்பே ஒரு முறை சொன்ன போது அப்பொழுது நிதியமைச்சராக இருந்த கனம் சி. சுப்பிர மணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'அதை நானும் கட்டுப் படுத்தத்தான் முயலுகிறேன். இது பெரும் தலைவலியாகத்தான் இருக்கிறது' என்று சொன்னார். இந்தத் தலைவலியைத் தீர்ப்ப தற்கு எந்த வழி காண வேண்டுமோ அதைக் காண வேண்டு மென்று வற்புறுத்துகிறேன். திட்டத்தில் மதிப்பீடுகள் போட்ட பொழுது, நீர்ப்பாசனத்திற்காக, பரம்பிக்குளம், பெரியார் திட்டத்தில் ஆளியாற்று, மண்ணைத் தோண்டுவதற்காக 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. முதல் மதிப்பீட்டில், கடைசியில் செல வானது 7 லட்சம்; திட்டமதிப்பீடு (Estimate) 3 லட்சம், முடிந்தது ஏழு லட்சத்தில். இது 200 சதவிகிதத்திற்குமேல் இல்லையா? இதைப்போல் பல இனங்கள் இருக்கின்றன. இம் மாதிரி நெருக்கடி இல்லாத காலத்தில் மித மிஞ்சி 200 சத விகிதம், எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கு மேல், திட்டமிடப்பட்ட தற்கு மேல், செலவு செய்யப்படுகின்ற அதற்குத் துல்லிய திட்டம் என்று ஏன் பெயர் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. இதுகாறும் நான் சுட்டிக் காட்டியதெல்லாம், வரவு-செலவு இனத்தில் நாம் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

3-20 இனி அரசாங்கம் எந்த வகையில் பாராட்டப்படத்தக்க
பய. தாக இருக்கிறது என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு சொல்லுவேன். கைத் தொழில் நிலையங்கள் அமைக்க முன் வருகிறவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் லைசென்ஸ்களைத் தாராளமாக வழங்க வழிவகை செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அல்லாமலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய மின் வசதிகளும், நீர் நில வசதிகளும் செய்துதந்திருப் பது பாராட்டுக்குரியது. பாலிடெக்னிக்குகள் பல அமைத்து, பல வழிகளில் தொழில் துட்பக்காரருக்கு நல்ல பயிற்சி தர வசதி கள் செய்து கொடுத்திருக்கின்ற அனைத்தையும் நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

கல்வி தொடர்பாக நமது மாநிலத்தில் 28 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் சிறந்த அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வா வேற்கத்தக்கது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ரூபாய் 10 லட்சத்து 63 ஆயிரம் என்றும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ரூபாய் 10 லட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் மான்யம்

[6th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

வழங்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறையை வளர்க்கவும், அதைப் பலப் படுத்தவும் அரசாங்கம் இன்னும் மான்யங்கள் வழங்க வேண்டு மென்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். தமிழ் வளர்ச்சி காரணமாகவும், கலை வளர்ச்சி காரணமாகவும் அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்த முற்பட்டால், அவற்றைச் செயற்படுத்த தயாராய் இருக்கிறீர்களா என்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அறிக்கை விட்டுக் கேட்டறிய வேண்டு மென்பதை நான் அமைச்சரவர்களிடம் முன் ஒரு முறை நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன்; இப்போது அவர்களுக்கு அதை நினைவுப் படுத்தி, முறையாகவும் மேடையின் கண்ணும் வற் புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இனி, நமது மாநிலத்தில் தொடக்கக் கல்வி காரணமாகச் சிறந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டு தற்குரிய செய்தி. எந்தக் கல்வி அமைச்சரும், இயக்குநரும் பெருமைப்படக்கூடிய செய்தியாகும். 6 முதல் 11 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு சேர்ப் பதில், 1962-63-ல் என்ன திட்டமிட்டோம் என்றால் 4 கோடியே 4 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பேர் சேர்க்கப்பட வேண்டும், இந்த மார்ச்சு முடிவதற்குள் என்பது. ஆனால் டிசம்பர் 1962-க்குள்ளாக இந்த இலக்கினைக் கடந்து, 5 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பேர் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது மிக்க பெருமிதத்துக்கும், பெருமைக்கும் உரியது. இது குறித்து நான் கல்வியமைச்சரையும், கல்வி இயக்குநரையும் மனமாரப் போற்றுகிறேன்.

இனி, நமது மாநிலத்தில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி இன்னும் நன்றாக வளர்க்கப்பட வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் மதுரையில் அமைக்க நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் உடனடி யாக இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையிற் போல் Post-graduate Research Institute அமைத்திருப் பதாலும், பல்வேறு தொழிற் கல்லூரிகள் இருப்பதாலும் ஒரு சிறந்த கேந்திரமாக இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்கள். இப்போது கல்விக்குரிய பணத்தைக் குறைக்காமல் இருக்கிறோம் என்று கூறாமல், அதற்கு அதிகமாகத்தர முன் வந்து பல்கலைக் கழக மானியக்குழு (University Grants Commission) இடத்தில் வாதாட வேண்டிய வகையில் விண்ணப்பித்து வாதாடி, அதற்கென்று நிதி திரட்டினால், மதுரையில் உள்ள பெருஞ் செல்வர் களும் கல்விப் பணியில் ஆர்வமுடையவர்களும் ஆகிய திரு. கரு முத்து தியாகராஜ செட்டியார் போன்ற வள்ளல்கள் அதற்கு உதவ முன் வருவார்கள் என்பது என்னுடைய அழுத்தமான நம்பிக்கை. தொழிற்துறையிலும், தொடக்க நிலைக் கல்வியிலும் தனியா ருடைய உதவியைப் பெற நாம் முன் வருகிறபோது, ஏன் பல்கலைக் கழகப் படிப்பு விஷயமாகத் தனியார்களுடைய உதவியைப் பெறு வதற்குத் தயங்க வேண்டுமென்பது எனக்குப் புரிவதில்லை. அந்த

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [6th March 1963]

வழியில் நாம் தட்டிக் கேட்போமேயானால், கை யேந்தினால் நிறையக் கிடைக்கப்பெற்று அடுத்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாகவே மதுரையில் இன்னொரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்பட்டு, பல்கலைக் கழகக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வழி செய்தவர்களாவோம் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

அடுத்து, இப்போது இடை நிலைப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் (Secondary Grade Trained Teachers) எட்டாவது வகுப்புப் பாடம் எடுக்கக்கூடாது என்றும், L.T. ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றும் சிலர் கருத்து தெரிவித்திருப்பதாகவும், ஒருவேளை அரசாங்கம் அப்படிச் செய்தாலும் செய்துவிடுமென்ற அச்சம் இருப்பதாகவும், சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள் காதில் விழுகின்றன. அவை உண்மையானால், எட்டாவது வகுப்புக்குப் பாடம் எடுக்க B.A., L.T., ஆசிரியர்களை நியமிப்பதாக இருந்தால், முன்னர் வேலையில் இருந்த (Secondary Grade Trained Teachers) பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாப்புச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுடைய ஊதிய படி நிலை Pay Commission Report-ஐப் பிறகும் உயராமல் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அவர்கள் சம்பளம், படி நிலையை உயர்த்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதனோடு அமைகிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the Budget. There are one or two points on which I should like to say a few words. We are all having a sense of relief that this State has not levied any fresh taxes. People are not to that extent affected. In a democratic set-up of Government whatever measures are undertaken by the Government, they have to have the sanction and blessing of the public and the acceptance of those proposals.

We know, Sir, that there is an emergency, and we, men, women and children are all prepared to meet the emergency in any form that may be required of us. A large amount of money is required for defence effort and the public came up with magnificent response to the appeal made by the Hon. the Prime Minister, when the Chinese invaded India.

But now there is this new Gold Order. There is lot of public resistance to this gold order. When the public appeal came from the Hon. Prime Minister, the members of the public men, women and children came in large numbers and gave whatever little gold they had. Even the poorest among them gave in response to the appeal of the Prime Minister. They gave the gold even unasked. If that position had been exploited further, I am sure—I am now not talking about the hoarded gold which is supposed to be lying with many people—the common people, men, women and children would have given all the gold they possessed. But anyway there is now the gold order and there is a lot of resistance to it.

[6th March 1963] [Srimathi S. Manjubhashini]

Sir, many hon. Members in this Council talked about the 'Thali' and the quantum of gold which should be used for it, and the purity of the gold, namely, 22 ct. or 14 ct. or whatever it is. If publicity has been done along the line I had suggested a minute ago, our women would have come forward with their 'Thalis' even if necessity arose. But when there is a measure introduced which has not got the blessing of the public, naturally there is a lot of resistance to it.

Now, Sir, there are no 'Thalis' in Northern India. When they are married, women just wear something on their feet and have this 'Kunkum' on their foreheads. There are certain other communities who wear other jewels when they are married. But it is not so in South India. As was mentioned by a member of the Muslim community even the muslims wear 'Thali' during the time of the marriage. And here I may mention that even Christians do it. I hope many of the hon. Members would have attended the marriage of our Hon. Chairman's son last week, at the St. George's Cathedral. In the marriage scroll which was distributed to every one of us it was said: 'With this Thali and this ring we are wedded'. Though the 'Thalis' did not exist in the marriage ceremonies, the Christian Missionaries have understood the sentiments of the people and have, therefore, come forward to introduce this 'Thali' with the ring. There are many people, therefore, who plead for the 22 ct. gold for 'Thali'. So far as this 'Thali' is concerned, it may not be out of place to mention that even in England where gold ornaments are made of 14 ct. or 9 ct. gold, the special wedding rings are made only of 22 ct. gold. Why? Because, the sanctity of marriage is recognized even in a country where there is lot of divorce. There is something sacred about marriage. I do not say that Thali should only be made out of 22 carat gold. But if there is resistance among the people to a particular measure, the Government should take notice of it and at least try to explain to the people why it is that they are doing it. Surely we in India whether men, women or child have always accepted the troubles and tribulations we have had to face. It is not as if we had started a resistance movement about anything. We would appeal to the Finance Minister in the Centre to say, "This is what we want gold for". Then I am sure we will give all the gold wherever it is. This is what I would like to mention on behalf of the women here in South India. It is asked, "What is there; after all it is just a sentiment". Sir, one may say that it is just a sentiment. One hon. Member said the other day that it was just a sentiment and people wore yellow thread with a piece of turmeric attached to it. It is sentiment that applies even to national feelings. Some people think that it is sentimental. That is natural. There are other parties who think that it is sentiment to be international. What is sentiment after all? The love that one bears for one's country can also be classified as sentiment.

3-80
p.m.

[Srimathi S. Manjubhashini] [6th March 1963]

Coming to Education, we are very proud, Sir, of the achievements of our Education Minister. He has not curtailed any programme so far as education is concerned and Madras and Bombay are always quoted as examples for the proper implementation of whatever programme that has been chalked out. Members belonging to the teaching profession have stressed the fact that more teachers should be trained. I wholeheartedly agree with them. But I would like to go one step further and tell them, when teachers for training are selected, select good material. Let them be teachers in the proper sense and not teachers who go to the schools from the 1st to the 31st and get their pay on the 1st. If we are going to select such people as teachers, I am very sorry as to the type of students we are to turn out later. I would even go to the extent of saying, Sir, that these teachers should now and then be given a special test to see whether they have come up to the standard and whether they are still sub-standard. Because I have in a limited way, some experience of handling teachers and I know how they have handled the students in their respective classes.

Sir, one word about education. A lot of facilities are given for school children by way of fees, books, etc. We were the people who fought for this and still we are fighting for this. But, Sir, I would like to stress one part of it here. Everything given free is not appreciated. If anything is given free to one, one does not value it. If one works for it, definitely it has very much more value than getting free. I quote this example, because in England, I believe, in all schools many things are given free to children, and the children have no incentive to study seriously. They just come in because they get all the facilities and a very few of them are really serious about their education. That may not be the case with our country. But parents should be made to feel the responsibility that they are getting some special advantage from the Government in getting education to their children, and, as such, they should be made to contribute some little thing to the schools. It is only then they would value the facilities. There is another thing, Sir. Every parent who sends his child to school, he or she, wants the child to go up to the college. That is not possible. That is not fair either to the parent or to the child. Because the teacher who teaches that child knows its aptitudes. Therefore, the teacher's advice should be taken as to what type of training that boy or girl is fit for, and that training only should be given to the child.

Touching on Health, Sir, I am afraid I may offend my hon. friend a little bit. But there is lot to be said about the conditions in this City and in other urban areas. There is a special Malaria Eradication Programme which is being implemented. Volunteers are sent from house to house to ask, "Do you have fever. Has something happened in your house?" There are many open drain water channels in the City and other urban areas, and the drain with all the night-soil in it is turned out in the open, and there

[6th March 1963] [Srimathi S. Manjubhashini]

is stinking in the area. Madras was considered to be the cleanest city in the whole of India. But I am afraid now things have deteriorated to such an extent that we can no longer call it a clean city. Because, whether when one goes along this main road or that main road, there is such a lot of foul smell emanating from all these drain water channels. As such, naturally there is a lot of epidemic. Already there are instances of whooping cough and smallpox, and as summer advances, we do not know what other epidemics will come up. On the one hand, there are a large number of school-going children, and on the other there is this infection spreading from the canals, which only bring in a lot of sickness and ill-health. It is no use spending money on medicines. But we must try and see that we eradicate some of these things before we spend money on medicines.

Talking on medicines, Sir, in the Poonamallee High Road, some years back there was a School of Indian Medicine, then a College of Indian Medicine and then later on an Indigenous College of Medicine. I do not exactly remember the name. Everything has now gone. There is a Kilpauk Medical College and next to it inside the Spur Tank, sandwiched between many policemen's quarters, there is a small hospital for Indian Medicine, namely the Siddha, Ayurveda and Unani. The conditions in that hospital, they are not to blame, are terrible. Sir, I understand that the Kilpauk Medical College is going to be shifted to some other place, in which case I would definitely request the Government to shift the Indigenous Medical College back to its original place. Nowadays, science has advanced. I may perhaps be offending the susceptibilities of the Leader of the Opposition, because he is an allopathic doctor.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, may I assure the hon. lady Member that I am allergic to all this?

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: At one time, it was thought in Ayurveda a lot of a mercury would be given, the patient would die, and that he would get this complication and that complication, etc. It is more the modern drugs that are causing havoc on the health of our people, because the doctors without going deep into the question, just by reading the pamphlet which somebody has circulated from America or Germany or England, dose the people with all the modern drugs. I am not a doctor myself and I do not know what is what. But the best thing I do is that I do not take any medicine.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: You are safe.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: Yes, I am safe. One takes the medicine and then to correct the after effects of it, one has to take a lot of tonic and what not. I have come to the conclusion now, Sir, that any Ayurvedic medicine is not so harmful as mycins and terramycins. I would request the Government to consider more seriously about this. I am not joking about this Indian

[Srimathi S. Manjubhashini] [6th March 1963]

3-40
p.m.

medicine. There are lot of wonderful cures that these people have effected. I have seen with my own eyes the cures effected by Indian medicine. There are hospitals where miraculous cures, even for polio patients, have been effected. Recently the Prime Minister of India inaugurated a Research Centre in Ceylon for the development of Indian medicine, Ayurvedic medicine. I would request the Government to see that more encouragement is given to the indigenous system of medicine. I believe there are wonderful text-books regarding these medicines and they are all in the Sanskrit language. Some people may be allergic to the Sanskrit language. In whatever language it is, it is knowledge and that knowledge can be translated into the most modern languages. I understand that in those books the medical terms are in special words which most of the Ayurvedic doctors themselves do not understand. So, I would suggest to the Government to get such of those people who know the language and see that these books, very valuable and precious books, are translated and made known to students who are studying this particular line of medicine, and see that this great system does not die, because after a few years you will find that people would not know one herb from another. They may bring a "thulasi" and call it something else. There was a Herbarium also in the Indian Medical School. We do not know what happened to it. So, I would request the Government to give special consideration to these forms of medicine. Especially now we have cut all the imports and some of the medicines that are prepared locally have been found fault with, for not being of the proper standard.

During the Second World War in England though they had to spend all the money, special care was taken about the health of the children. The health of the children was considered even above the necessities of war. So, they took every child into consideration and saw that everything was given to make it a healthy child. As regards health, welfare and education of children, there are very many training programmes, and I am glad to state here that the State has not cut down any of them in spite of the fact that we have to cut our coat according to the cloth.

One word about the welfare workers. They it was who have woken the masses in India and made them realise their responsibilities. I am not talking about the politicians or the political workers. They give trouble wherever they go, to whichever party they may belong. I am referring to the workers who have no political bias attached to the work. We may be politicians, I do admit. I am a very staunch member of a particular party. But when I go to work, I do not go with the spirit that I belong to that particular party but with a social bias. The State and the Government should recognise the work done by the welfare worker. That is what has brought the response even in this Emergency in the magnificent way it has done.

[6th March 1963] [Srimathi S. Manjubhashini]

Then, one word about the handlooms. I have spoken to the Minister already about it. There is a glut in the handloom market. Everybody realises that the articles should be sold. I would appeal to the Minister for Industries to use his influence in this matter. There are a lot of institutions all over the country to which the Government are giving grants. Most of these institutions are not able to buy the quantity of cloth required for their members. When you go to a handloom shop, you are asked to buy for Rs. 50 and no more. If you want to buy cloth for Rs. 2,000 or Rs. 3,000 for an institution for its annual requirement, you have to give so many names for Rs. 50 each in order to get the rebate. If you want to buy for Rs. 2,000 and you say that you want it for the Seva Samajam Boys, they will not give you rebate. I have already represented the matter to the Minister for Industries. Government should do something in the matter because they give grant to all these institutions. In some way let it go back to the Government. You have to give one name as Manjubhashini, another as Balasubramanyam and another as Anbazhagan. You have to give fictitious names. That means we are asked to tell lies when we go to buy cloth.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I may assure the hon. Member that when they give the names of children, they are not giving fictitious names. There is no harm in just typing out the names of the children for whom it is bought. The intention is that the concession should not be abused. Other wholesale dealers should not buy it, then sell it, and make profit out of it.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I accept the suggestion of the Hon. Minister. But when we go in the name of an institution or we get a chit from somebody responsible, we should be allowed to buy it. Giving 100 or 200 names means a lot of time wasted both by the people selling the cloth and by the people who buy the cloth.

When CARE milk is distributed to institutions, you do not want the names of beneficiaries. It is given in bulk, whether it is milk for Ananda, Suguna or somebody else. I understand there is a lot of difficulty in the matter of handloom. I request the Minister to give serious consideration to the matter.

I thank you, Sir, for giving me this opportunity to say these few words.

* திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, 1963-64 வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மகிழ்ச்சியோடு போற்றி வர வேற்கிறேன். இந்த வருடம் வருமானம் 124 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய் என்றும், செலவு 127 கோடியே 19 லட்சம் ரூபாய் என்றும், துண்டு விழுவது 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் என்றும் அமைச்சரவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. துண்டு சிழும்படியான தொகைக்கு புது வரிகள் போடாமல், வரும் வரிகளிலிருந்தே சரிக் கட்ட முடியும் என்ற நிலையை அனுசரித்து புது வரிகள் போடாமல் விட்டிருப்பது குறித்தும் நாம் சந்தோஷப் படவேண்டியது.

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்] [6th March 1963]

தான். இருந்தாலும்கூட நாட்டிலே இப்போது பலர் பல விதமாகப் பேசுகிறார்கள். நான்கூட இன்றையதினம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசக்கூடாது என்று தான் இருந்தேன். என்னுடைய உடல் நிலையும் சரியில்லை. இருந்த போதிலும் கூட, நான் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் இன்றைய தினம் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லையென்றால், என் கடமையைச் செய்ய தவறி விட்டவனாவேன் என்கின்ற நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் அறிந்து, இன்றைய தினம் நான் பேச முற்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக மத்திய அரசாங்கம் இன்றைய தினம் சுற்றேறக் குறைய 275 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு புது வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்திலே வரி போடாததற்கு காரணம், மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கும்படியான நிதியமைச்சரும், நமது சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும்படியான நிதியமைச்சரும், மற்ற மாகாணங்களிலிருக்கும் நிதியமைச்சர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சதி செய்து இம் மாதிரியான ஒரு வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதாகப் பேசுகிறார்கள். இது சதி அல்ல. விதியின் நிலை; மக்களுடைய நிலை. தேசத்திலிருக்கும்படியான நெருக்கடியை உத்தேசித்து இப்போது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கொஞ்சம் மதியை வைத்துப் பார்த்தால் நமக்குப் புலப்படும்.

3-50 p.m. இப்போது பொதுவாகப் பார்க்கலாம். காட்டு 5 நயாபைசாவுக்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தது. அதற்கு வரி போட்டிருப்பதால் இந்த ஏப்ரல் மாதம் முதல் அது ஒரு நயாபைசா அதிகமாக்கி விற்றப்போகிறார்கள். அதாவது 6 நயாபைசாவிற்கு அதைப் பார்த்த உடனே பலர் ஏழைகளை அது அதிகமாகப் பாதித்து விட்டது என்று பேசுகிறார்கள். வரி, வரி என்று வரிந்து தள்ளுகிறார்கள், இப்படிச் செய்யலாமா என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழைகள் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை காட்டுகள் எழுதுவார்கள், எழுத முடியும் என்பதை நான் சவால் செய்து கேட்கிறேன். குடிசையில் இருப்பவனைப்போய் கேட்டுப்பாருங்கள். எத்தனை மாதத்திற்கு ஒருமுறை கடிதம் எழுதுகிறார்கள் என்று கேட்டால், ஒரு மாதத்திற்கு ஒருமுறைகூட எழுதுவதில்லை. மூன்று மாதத்திற்கு, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை தான் எழுதுவார்கள். ஆகையால் காட்டு விலை உயர்ந்துவிட்டதே என்று கூக்குரல் போடுவது கொஞ்சமும் நியாயமில்லை. ஒரு நயாபைசா கொடுப்பதில் மக்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மண்ணெண்ணை. ஒரு பாட்டில் தற்போது 25 நயாபைசாவாக விற்கிறது. அதற்கு வரி ஒரு பாட்டிலுக்கு மஞ்சள் எண்ணைக்கு 7 நயாபைசாவும், வெள்ளை எண்ணைக்கு 10 நயாபைசாவும் வரி போட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், எந்தக் குடிசையில் உள்ளவர்கள் ஸ்டல் வைத்துக் கொண்டு அடுப்பு எரிக்கிறார்கள் என்று, ஏழைகளை பாதிக்கின்றது என்பது உண்மைக்கு மாறுபட்ட விஷயம்.

6th March 1963]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்னை அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டின் மீது பேசுகிறார்களா, சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் பட்ஜெட்டில் பேசுகிறார்களா?

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: அதை ஏன் அவர்கள் கூறவேண்டும்? ஏன் சதி செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள்? நான் மதியை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். எண்ணெய் வரியை உயர்த்துவதால் யாருக்கு கஷ்டம்? தி. நகரில், மைலாப்பூரில், மற்ற இது போன்ற இடங்களில் இருக்கிறவர்களைப் பாதிக்கலாம். காடை விளக்கு எரிப்பவர்களை பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். மாதத்திற்கு ஒரு பாட்டில் எண்ணைதான் அவர்களுக்கு ஆகும். அதற்கு 10 நயாபைசா அதிகமானால் மக்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மென்: இது எல்லாம் சென்ட்ரல் டாக்ஸேஷன் ஏன் அதைப்பற்றி இங்கு பேசவேண்டும்?

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, ஒத்துக்கொள்கிறேன். வரி என்பது இந்த மாகாணத்துக்கும் சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பதால், பேசுவதில் தவறு இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இதைப் பேசாமல் இருந்திருப்பார்களானால், நானும் பேசாமல் இருந்திருப்பேன். இல்லாததால் தான் மதியைப் பற்றியும் விதியைப் பற்றியும் சொல்கிறேன். சதி செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவதால்தான் மதியை உபயோகிக்கச் சொல்லுகிறேன். ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன், தலைவர் அவர்களே. இங்கிலாந்து நாட்டு பிரதமர் அட்லி அவர்கள்தான் நம்முடைய தேசத்திற்குச் சுதந்திரம் கொடுத்தவர். இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் சென்னைக்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது மாஜி மெம்பராக இங்கிருந்த ரஜாகான் அவர்களும் நானும் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் அப்போது ஒரு கேள்வி கேட்டோம். தொழில் கட்சி அதிகாரத்தில் நீங்கள் பதவியில் இருந்தீர்கள். இப்போது சர்ச்சில் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி அதிகாரத்தில் வந்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் தொழிற் கட்சி வருகிறது. இப்படி மாறிமாறி வருகிறதே என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர், “இப்போது சர்ச்சில் கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் எதைச் சொன்னோமோ அதை இப்போது சர்ச்சில் கட்சி அரசாங்கத்தில் செய்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் செய்ததை நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அதைப்போல காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்வதை இவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் நல்லது. இப்போது இருக்கிற திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை விட்டுவிட்டால், பொதுமக்கள் ஒருவேளை இவர்களை ஆதரித்தாலும் ஆதரிக்கலாம். காங்கிரஸ் மக்களுக்கு உரியதைச் செய்கிறார்கள். ஆகையால் மற்றக் கட்சிக் காரர்கள் கட்சிக்காக எதையும் பேசுவது பிரயோசனம் இல்லை. இது சம்பந்தமாக ஒரு கதை ஞாபகத்தில் வருகிறது. ஒரு மாமியார் இருந்தாள். அந்த அம்மாவுக்கு ஒரு மருமகன். ஒரு நாள் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்து அம்மா பிச்சை என்று அங்கு வந்து கேட்டான். மருமகன் சொன்னான், பிச்சை கொடுக்கவேண்டியது.

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்] [6th March 1963]

நியாயம்தான், ஆனால் மாமியார் இல்லை, பின்புறம் போயிருக்கிறார்கள். பிறகு வா! இப்போது பிச்சை இல்லை! என்றான். போகச் சொன்னான். மாமியார் பின்னால் இருந்து பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். உடனே பிச்சைக்காரனைக் கூப்பிட்டான். மருமகள் என்ன சொன்னாள் என்று அவனைக் கேட்டான். அவன் மருமகள் சொன்னதைச் சொன்னான். மாமியார், “அவள் எப்படி பிச்சை இல்லை என்று சொல்லலாம். இந்த வீட்டுக்கு அதிகாரியா அவள்? இதோ நான் சொல்கிறேன், உனக்குப் பிச்சை இல்லை, போய்வா” என்று சொன்னான். அதுமாதிரி இருக்கிறது. அப்போது ராஜகோபாலாச்சாரி காலத்தில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருந்தது? அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டோம். மருமகள் போல நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வரி போட்டால் மாமியார் மாதிரி பின்புறம், அங்கிருந்து கொண்டு நாங்கள் எதிர்க்கப் போகிறோம், கூட்டங்கள் போடப் போகிறோம் என்று சொன்னால், அதை ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு மோசமாக பொதுமக்கள் இல்லை. உறுப்பினர்கள் கூட இல்லை என்று தைரியமாக நான் சொல்வேன். ஏனெனில் மதிப்பிற்குரிய லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கனம் கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடத்தில் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் கூட இப்போது போட்டிருக்கிற வரியில் சில திருத்தங்கள் செய்யலாம். ஆனால் வரி போட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: இப்போது 40 சதவிகிதம் தயாராக வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: சந்தோஷம். இன்னும் 60 சதவிகிதம் ஏறியாகவேண்டும் வந்தாகவேண்டும். நாற்பதிலிருந்து ஒன்று எண்ணும்படி எண்ணிக்கைக்கு ஒன்றுக்குப் போய்விட்டாலும் போய்விடும். ஆகையால் அதை நாம் நம்பமுடியாது. மேலே போகுமோ கீழே போகுமோ, யாராலும் அதைச் சொல்ல முடியாது. நண்பர் ரொம்ப நல்லவர். ஒரே பிடிவாதம். ஒரே மாதிரி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிற்காலத்தில் நாம் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படும்.

பெட்ரோலுக்கு வரி போட்டிருக்கிறது. பெட்ரோலுக்கு வரி போடலாமா என்று பேசுகிறார்கள். பெட்ரோல் எதற்கு உபயோகப்படுத்துவது? காருக்கு. எவ்வளவுபேர் மோட்டார் வைத்திருக்கிறோம்? கனம் ஸ்காமனாபாமி முதலியார் அவர்கள் கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் போன்றவர்கள் வைத்திருக்கலாம். இங்கு உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு எத்தனை பேருக்கு கார் இருக்கும்? ஆகையால் குடிசையில் இருக்கிறவர்களுக்கு மோட்டார் கார் உண்டா? புரியாததனமாக, அறியாததனமாக தெரியாததனமாகப் பேசுகிறார்கள். பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட வரியைப்பற்றி ஆராயாது வரிந்து தள்ளுகிறார்கள். ஆளும் கட்சி எதற்குப் போடுகிறார்கள்? இவர்களுக்கு ஆசையா? இந்த மாதிரி சட்டசபையில் அங்கத்தினராக வாஷெண்டுமென்று தியாகம் செய்தோம். ஜவஹர்லால் நேரு கூட இந்திய பிரதமராக

6th March 1963] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

இப்படி வருவார் என்று நினைத்தாரா? கனம் காமராஜ் இங்கு முதலமைச்சராக வருவதற்காகவா தியாகம் செய்தார்? ஆகையால் நாட்டுக்கு உரியவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நாடி நல்லது செய்யுங்கள் என்று மக்கள் எங்கள் கையில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். எப்படி நாட்டை ஆளமுடியும்? எப்படி நாட்டைக்காப்பாற்ற முடியும்? நெருக்கடியை உத்தேசித்து ஏதோ சில நல்ல காரியத்தை செய்கிறோம். கொள்ளை அடிக்க முடியுமா? வேறு ஏதாவது செய்ய முடியுமா? பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தால் ஏதாவது செய்வார்கள்! ஆகையால் உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து இவற்றையெல்லாம் தாராளமாக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஏதோ தேர்தல் வருகிறது, இதைக் கொண்டு ஏதாவது பேசலாம், செய்யலாம் என்று இருக்கக்கூடாது. எல்லோரும் இதில் ஈடுபட்டு இவற்றை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சின்ன விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு அமர்ந்துவிடுகிறேன். உ ஒரு பவுண்டுக்கு விலை ரூ. 4.35 ஆக இருக்கிறது. இந்த வரிக்குப் பிறகு ரூ. 4.55 க்கு ஒரு பவுண்டு கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி வருகிறபோது எத்தனை கப் டிக்கு இந்த 20 நயா பைசா உயர்கிறது? ஒரு பவுண்டுக்கு எத்தனை கப் போடலாம்? 150 கப் போடலாம்.

மின்ட்ரீ சேர்மன்: டிக்கு யார் வரி போட்டது? இப்போது இங்கே அதை ஏன் பேசுகிறீர்கள்? The hon. Member will please resume his seat.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: 150 கப்புக்கு ஒரு பவுண்டு உ போட முடியும். ஆகையினால் வரி போட்டது நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிகமாகக் கூடுதலாக வியாபாரிகள் விற்கப்படாதவாறு அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு பரிபூரணமாக ஆதரவு தெரிவித்து வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. ஜோகி கவுடர்: தலைவர் அவர்களே, 1963-64 பட்ஜெட்டை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன்.

4-00
p.m.

நீலகிரியில் உருளைக்கிழங்கு சாகுபடி அதிக மோசம் அடைந்திருப்பதால், உருளைக் கிழங்கு விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு கவரன்மெண்டிலிருந்து கடன் வாங்கியிருக்கும் தொகையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்க சின்கோனா டிபார்ட்மெண்ட்டை விவசாய இலாகாவுடன் சேர்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு மேற்பார்வை சிலவு குறைந்து இருக்கும். ஆகையால் இது இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தால் நலமெனக் கருதுகிறேன்.

குந்தா எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்ட்டாரால் பூமி இழந்தோர் கனில் இன்னும் சிலருக்கு பூமி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனித்து பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. ஜோகி கவுடர்] [6th March 1963]

நிலகிரியில் பருவநிலை மாறிவிட்டதாலும், விலைபொருள்கள் ஒவ்வொன்றும் கெட்டு விட்டதாலும், நியாய விலைக் கடைகள் மீண்டும் அதிகமாக நடத்த அரசாங்கம் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஊட்டியில் நடக்கும் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்கும்போது, முதல் சலுகை நிலகிரி மக்களுக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலகிரியில் சட்டசபைக் கூட்டம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று நிலகிரி மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொண்டு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

திரு. கே. கமலக்கண்ணன் : மதிப்புக்குரிய உபதலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிலகிரி அறிக்கையை நான் முழு மனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். அனுபவமும், அற்றலும், திறமையும் வாய்ந்த நமது மாநில அமைச்சரவை இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அவசர நிலை காரணமாக பல புது பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டும், அதே சமயத்தில் அங்கே நிகழக் கூடிய ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிக்கும் வகையில் பல திட்டங்கள் வகுத்து அதற்கும் பெரும் அளவுக்குப் பணம் ஒதுக்கிடும், நம் நாட்டின் விவசாயம், தொழில் உற்பத்தி, மின்சாரம், இன்ஸூம் பலிட்டங்களுக்கும் எந்த வகையிலும் குறுகாமல் நடத்த வசதி செய்து இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். உறைந்து கிடக்கின்ற இடயத்தின் பக்கம் கோடைக்காலம் நெருங்கி வருகின்ற இந்தக் காலத்தில் சமயம் பார்த்து மேலும் ஆக்கிரமிக்கக்கூடிய அண்டை நாட்டு சீனர்களுடைய போக்கைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். முன் வேதனை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், நாம் எல்லோரும் வீர உணர்ச்சியோடு, போர் முனைக்கு தேசியச் சேவைக்குப் போக ஒற்றுமையோடு எந்த வித்தியாசமும் பாராமல் உழைக்க உறுதி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் நாம் சுதந்திரத்துடன் இருக்க, நாட்டைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவில் எந்த யுத்தமும் நடக்காத காரணத்தால் கஷ்ட நஷ்டங்கள் என்ன, ஆபத்துக்கள் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் மக்களை நாம் காண்கிறோம். முதல் மகா யுத்தத்திலும் இரண்டாவது மகா யுத்தத்திலும் மேலை நாட்டிலும் மற்ற உலக மக்களும் எவ்வளவு பயங்கர அளவில் கொடூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய அனுபவங்களைச் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீராமியில் சென்ற மகாயுத்தத்தில் பெண்கள் 80 சதவிகிதம் விதவைகளாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு செய்தி கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக நம்முடைய நாட்டில் இப்பேர்ப்பட்ட யுத்தங்கள் இதுவரையில் பாதிக்காத அளவில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மகிழ்ச்சியோடு காண்கிறோம். அது நம் நாட்டினுடைய ஒரு

[6th March 1963] [திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

சிறப்பு. நாம் ஆன்மார்க்கமாக வழி வழியாக வந்த காரணத்தால், ஆண்டவன் நம்மைக் காப்பற்றுகிறார் என்று தான் நினைக்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்துக் காலங்களில் நாம் ஒவ்வொருவரும் அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியைக் கவனிக்க வேண்டும். மேலை நாட்டிலிருந்து வந்த ஆங்கிலேயர்கள், இரண்டாவது மகா யுத்தத்தின் போது, தங்களுக்குப் பல வசதிகள் இருந்தாலும் கூட மாதம் ரூ. 3,000, 4,000 சம்பளம் வாங்கின வெள்ளையர்கள், நம்முடைய சென்னையில் கூட, சைகிலித்தான் போய் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய பல வசதிகளையும், அந்த இரண்டாவது யுத்தத்தின் போர் வீரர்களுக்காகத் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், நம்முடைய மக்கள் கூட அப்பேர்ப்பட்ட தியாகங்களில் இறங்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய அன்றாட சாப்பாட்டில் ஒரு வேளையைப் போர் வீரர்களுக்காகத் தியாகம் செய்தாலும் கூட மிக நன்மை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதிர்ஷ்டவசமாக இப்பேர்ப்பட்ட நெருக்கடியில் கூட நம்முடைய மாகாண அரசாங்கம் புதிய வரி ஒன்றும் விதிக்காமல் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. உள்நாட்டு ஒழுங்கையும் சமாதானத்தையும் நிலை நாட்ட வேண்டும் என்று ஆயுதப்படையும், ரிசர்வ் போலீசும், ஊர்க்காவல் படையும், கல்லூரிகளில் இளைஞர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சி, தேசிய மாணவர் படை எழுப்புதல் போன்ற இந்தத்திட்டங்களுக்காக 1962-63-ஆவது ஆண்டில் 6 கோடி 98 லட்சம் செலவு செய்து, இந்த ஆண்டில், 1963-64-ல் 8 கோடி 11 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை நாம் பார்த்துச் சந்தோஷப்படுகிறோம். இந்தத் திட்டங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான்கருதுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ள 291 கோடி ரூபாயில் விவசாயம், தொழில் வளர்ச்சி, ரீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள், கல்வி, மின்சாரம் போன்ற துறைகளுக்கென 195 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். இது போதாது; இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கினாலும் கூட, இப்பேர்ப்பட்ட சமயத்தில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நம்முடைய தேசிய வருமானத்தில் 50 சதவிகிதம் விவசாயத்தின் மூலம் கிடைப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற நாலு ஆண்டுகளாக அமெரிக்க விவசாயிகள் ஆண்டுதோறும் நம் நாட்டில் விவசாயப் பணிகளைப் பார்க்க வருகிறார்கள். அங்கே ஒரு குடும்பத்தில் நாலுபேர் இருந்துகொண்டு, Machines உதவி கொண்டு 300, 400 ஏக்கர்கள் விவசாயம் செய்து உணவுப் பொருள்களை ஒரு பட்டணத்திற்கே ஆகவேண்டிய பெருமளவுக்கு உற்பத்தி செய்கின்றார்கள் என்று நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

அப்படி ஒரு சிறந்த முறையில் அவர்கள் விவசாயம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் ஒரு ஏக்கருக்கு 800 பவுண்டுக்கு மேல் விளையவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களை விட எவ்வளவோ ஆண்டுகளாக நாம் கலாச்சாரத்திலும், விவசாயத் தொழிலிலும் பண்பட்டவர்கள் என்று நாம் உலகத்தில் கருதப்படுகிறோம்.

4-10
p.m.

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [6th March 1963]

இருந்தாலும் கூட இந்தக் காரியத்தைச் சற்று கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறோம். இப்போது நாம் நடைமுறையில் கொண்டிருக்கும் புதிய திட்டத்தின் காரணமாக, விஞ்ஞான முறைகளின் காரணமாக, ஒரு ஏக்கரில் 1,500 பவுண்டு விளைவுக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முனைந்திருக்கிறோம். அது கூடபோதாது அமெரிக்காவில் விளைவது போன்று ஒரு ஏக்கருக்கு 3,00 பவுண்டு விளைவுச்செய்ய அவர்கள் கையாளும் விஞ்ஞான முறை என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து அந்த வழியை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம மக்கள் தங்கள் சுய தேவையைக் கூடுமான வரையில் தாங்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பெரும் பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்துறையில் பெருமளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு 1 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாயும், இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க 1 கோடியே 29 லட்சம் ரூபாயும், பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களுக்கு 30 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் இடிந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களைப் புதுப்பிக்கவும், இன்னும் புதிய பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டவும் 30 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூட இந்த விஷயம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கட்டிடச் செலவுக்கு ஓரளவு இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கினால் அது மிக்க நன்மையாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, மீன் வள அபிவிருத்தி பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராம மக்களுக்கு மீன் மிக அவசியமான உணவுப் பொருள் என்னும் நிலையில், கிராமங்களில் உள்ள பொதுக் குளங்கள், குட்டைகள், கிணறுகள், ஏரிகள் ஆகியவற்றில் மீன் வளர்க்க இலவசமாக வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கினால் அது மிக்க நன்மை அளிக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கிராம மக்களுக்கு இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் நியாய வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். கிராம மக்களுடைய குறை என்னவென்றால், அவர்கள் அரசாங்கக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக கடனுக்கு விண்ணப்பம் போடும் போது, கடன் தொகை அவர்கள் கோருகிற தேதியில் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் பலர் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் கண்காணித்து, இந்தக் குறையை நீக்கினால் நன்மையாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட அவசர காலத்தில், சீனர்கள் இந்தியா மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிற காலத்தில், வியாபாரிகள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு Black-market

[6th March 1963] [திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

செய்யும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி நிலையை முதல் மகாயுத்தத்தின்போதும், இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின்போதும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். இந்த அவல நிலை அதிகரிக்காமல் இருக்க நியாய விலைக்கடைகளைக் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி அவற்றைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பொறுப்பில் விட்டு, நியாய விலைக்கு நல்ல பொருள்கள் கிராம மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டிட சம்பந்தமான செங்கல், சிமெண்டு, இரும்புச் சாமான்கள் கிடைக்காத அளவில் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, முடிக்கப்படாமல் அந்த நிலையிலேயே விடப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல், அப்படி விட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமாவது முடிந்த அளவில் 'First priority' கொடுத்து, வேண்டிய சாமான்கள் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுத்தால், மிக நன்மையாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

சமீபத்தில் இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நான் தினச் செய்தியில் கண்டேன். கிருஷ்ண கோதாவரி நதிகளின் தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டு வரும் திட்டத்தை, ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டுவீட்டார்கள் என்று படித்தேன். இது நல்ல சந்தர்ப்பம். இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்தி, சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தில் அரசாங்கம் முன் வந்து வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற எந்தக் காலத்திலும் வரண்டிருக்கிற ஜில்லாக்களுக்கு இந்தத் தண்ணீர் பயன்படக் கூடிய அளவில், உடனடியாக கோதாவரி-கிருஷ்ண தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் மிக நன்மையாக இருக்குமென்ற என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது சென்னையில் போக்குவரத்து வண்டிகள் அதிகமாகி விட்டதால், பல விபத்துக்கள் ஏற்படுவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். Heart of the City -ல் சென்னை நகரத்துக்கு மத்தியில் Mufassal பஸ் ஸ்டாண்டு வைத்திருப்பதால் மக்களுக்குத் தொல்லை யாக இருக்கிறது. இந்த பஸ் ஸ்டாண்டைச் சென்னையின் எல்லை யோரத்தில் அமைப்பதோடு, மூன்று பஸ் ஸ்டாண்டுகளாக, சென்னைக்குத் தெற்கே, மேற்கே, வடக்கே ஏற்படுத்தினால், நெருக்கடியை ஓரளவுக்குச் சமாளிக்க முடியும். மக்களுக்கும் ஓரளவுக்கு இந்தத் தொந்தரவு நீங்கும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

திரு. எம். எஸ். மஹராஜ பிள்ளை : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டு பட்ஜெட்டை நாமெல்லோரும் வரவேற்று, ஆதரிக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்த போதிலும் கூட, மத்திய சர்க்காரின் பட்ஜெட்டைப் பற்றி நாம் இங்கு பேசக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருந்தாலும் கூட, Sound box குரல் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு தெரிவிக்கிற நிலையில் இருக்கிறேன்.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

6th March 1963] [திரு. எம். எஸ். மஹராஜ பிள்ளை]

ஆசைப்படுகிறேன். பென்ஷன் ஸ்கீம் மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது புதிதாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். வரவேற்கக் கூடியதே. நகர மன்றத்தில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் இந்த பென்ஷன் ஸ்கீமில் வருகிறார்கள். ஆனால் அதே முறையில் நகராட்சியில் வேலைபார்க்கும் குமாஸ்தாக்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ பென்ஷன் ஸ்கீமோ மற்ற வைத்திய வசதியோ இல்லை. ஒரே அறிகாரத்தின் கீழ் வேலை பார்க்கும் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அரசாங்கத்தினுடைய நன்மைகளைப் பெற வாய்ப்பும் மற்றவர்களுக்கு அது பயன்படாத நிலைமையும் இருந்துவருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இதைப் பரிசீலித்து நகராட்சியில் வேலை பார்க்கும் ஒவ்வொரு சிப்பந்தியும் அரசாங்கத்தின் நன்மைகளைப்பெறவும் பென்ஷன் ஸ்கீமில் இடம் பெறவும் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நமக்கு இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சென்ற 20, 25 ஆண்டுகளாக பல துறைகளில், அநேகமாக ஏதாவது ஒரு துறையில் அனுபவம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்ற நிலைமையில், எல்லா நிர்வாகத் துறைகளிலும் மிகுந்த அனுபவம் வாய்ந்தவராக, நமக்கு முன்னாலே இந்த நிதி அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர் முழு அனுபவத்துடன் சமர்ப்பித்திருக்கும் ஒரு அறிக்கையின் மீது அபிப்பிராயம் சொல்லுவது என்பது கொஞ்சம் கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய தொழிலமைச்சர் ஒரு பாராவில் சொல்லி இருக்கிறார். “சாதாரணமாக இந்த Administration Establishment charges என்று ஒரு Item-லே, பழக்கமாக அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து என்ன தோன்றுகிறது என்று சொன்னால், ஏதாவது சொன்னால் புதிதாக என்ன சொல்லுகிறீர்கள், எங்களுக்குத் தெரியாதா என்று தொனிக்கின்ற மாதிரி இருக்கிறது. ஆகையினால் ரொம்ப அனுபவம் இருக்கக்கூடிய ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின்மேல் அபிப்பிராயம் சொல்லுவது என்றால் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. எங்களுக்கு அனுபவம் குறைவுதான். வெளியே பேசப்படுகின்ற விஷயங்கள் எங்களுக்குத்தான் முழுவதும் தெரியவருகின்ற படியால், அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே சொல்லித்தானாவேண்டும். சொல்லுகிறேன் என்றால் ஒரு நல்ல நோக்கத்துடன்தான் சொல்லுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இரண்டு கோடியே 74 லட்சம் துண்டு விழுந்தது. Sales Tax-ஐக் காமதேனு மாதிரி என்று சொல்லுவார்கள். நமது முன்ன நிதியமைச்சர் கோபால் ரெட்டி அவர்கள் இதைக் காமதேனு

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

[திரு. எம். எஸ். மஹராஜ பிள்ளை] [6th March 1963]

நாடு இன்று இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் எல்லா அரசாங்கமும் நாட்டைக் காப்பாற்ற மக்களுக்கு வரி போட்டுத்தான் ஆக வேண்டுமென்பது உண்மைதான். ஆனாலும் ஒரு சில வரிகள், மத்திய சர்க்காரின் வரிகள் மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். குறிப்பாக இந்த சேமிப்பு வரி, ஏழை எளியவர்களை, மத்தியதர வகுப்பை அதிகமாகப் பாதிக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள், ஒரு சில விடுகள் வைத்திருப்பவர்கள், குறைந்த சம்பளம் உள்ளவர்கள், 10 சதவிகிதம் என்றும், தீர்வையில் 50 சதவிகிதம் என்றும் சேமிப்பில் பணம் செலுத்த வேண்டுமென்றால், அது அவர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இந்த சேமிப்பு திட்டமானது அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு நாம் அதைப்பற்றி சர்ச்சை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாவிட்டாலும் மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, விவசாயிகள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இப்போது நெல் விலையின் இறக்கத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோட்டை ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் நெல் விலை இப்போது இறங்கியிருக்கிறது. 5 ரூபாய் இறங்கியிருந்தால், அது வாங்குகிறவர்களுக்கும், விற்பவர்களுக்கும் பாதிக்காத நிலை இருந்திருக்கும். 15 ரூபாய் இறங்கியிருப்பது பெரிதும் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவோ நாளுக்கு நாள் கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்துக்கு 240, 250 ரூபாய் வரை செலவாகிறது. வருமானத்தைக் கணக்கிட்டால் சுமார் 500 ரூபாய்க்குள் தான் அந்த நிலத்திலிருந்து வருமானம் எதிர் பார்க்கமுடிகிறது, 16 அணா விளைச்சல் என்று வைத்தாலும் கூட. ஆகவே இதிலிருந்து அவர்கள் செலவு, மற்றதை எடுத்துக் கொண்டு, சேமிப்புக்கும் பணம் ஒதுக்க முயல்வது என்றால் அது பெரிதும் கஷ்டமென்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய நிலங்களுக்கு இப்போது நாம் தீர்வைகளை, இந்த பட்ஜெட்டில் அல்லாத முறையில், கூட்டியிருந்தாலும் கூட, நகரசபை எல்லையில் உள்ள நிலங்களுக்கும், பஞ்சாயத்து எல்லையில் உள்ள நிலங்களுக்கும் 50 சதவிகிதம் மேலும் விதிக்கலாம் என்ற முறை இருந்து வருகிறது. செஸ் விதிப்பது நமக்குப் புதிது அல்ல. நகரசபை எல்லையில் உள்ள நிலங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் தீர்வையில் வரி விதிக்கலாம் என்பது முன்பே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதை இப்போது பஞ்சாயத்து எல்லையில் உள்ள நிலங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வரி விதிப்பு ஒரே விதமாக இல்லாமல், அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் அவர்களுடைய பற்றாக்குறைக்கு ஏற்றாற்போல் கூடுதல் வித்தியாசத்தில், இந்த செஸ்ஸை விதித்து வருகிறார்கள். சில இடங்களில் கூடுதலாகப் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் ஒரே அளவில் செஸ் விதிக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்தால், ஒரு சங்கடமும் இல்லாமல் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th March 1963]

என்றுதான் குறிப்பிடுவார்கள். நான் ஒரு வியாபாரி என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Sales Tax நாளாவட்டத்தில் நல்ல வளர்ச்சிதான் அடைந்து வந்திருக்கிறது. அதைச் சரியான முறையில் அமுல் செய்தால், இன்னும் அதிகம் வரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல துறைகளிலே அங்கே நடக்கின்ற விஷயத்தால், Sales Tax-ஐ மறந்தே வியாபாரம் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். வியாபாரம் என்ற முறையில் அதைச் செய்யாமல் முடியவில்லை. மறைத்துத்தான் ஆகவேண்டியதாக இருக்கிறது. எல்லோரும் நிரூபணம் இருந்து ஒருவன் மட்டும் யோக்கியமாக இருந்தால், அந்த ஊரில் இருக்கமுடியாது. அந்த வியாபாரம் பண்ணித்தான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழிலில் இருக்கிறவர்கள் நாங்கள். சர்க்காரை நடத்துகின்ற அதிகாரிகள் முன்பைவிட இப்பொழுது திறமையுடன்தான் நடத்துகிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் திறமையாக நடத்தினால், எங்களுக்கும் கொஞ்சம் யோக்கியமாக இருக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும், உங்களுக்கும் வரி அதிகமாக வரும். அதனால் இந்த முறையில், நான் நினைக்கின்ற இந்த Item-லே மாத்திரம் கொஞ்சம் கண்காணிப்பாக இருந்தால் ரொம்ப ரூபாய் வரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு மேலே நான் சொல்லுவது நல்லதாக இருக்காது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் மிகுந்த அன்போடு எனக்கு ரொம்ப அனுபவம் இருப்பதாகச் சொன்னார். என்ன இருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் அனுபவம் கிடையாது. என்னைவிட கொஞ்சம் அதிகம் அனுபவம் இந்த விஷயத்தில், கனம் அங்கத்தினருக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையினால் இதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல், குறிப்பாக அவருடைய யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் சில போய்சனைகளைப் பொதுவாகச் சொன்னால் நல்லதாக இருக்காது. என்னுடைய யோக்கியதையை இப்பொழுதே நீங்கள் குறைவாக நினைத்துவிடுவீர்கள். அதனால் அமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தால் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, நம்முடைய மாகாணத்திலே தொழில் அமைச்சருடைய மிகுந்த பிரயாசையாலே வழக்கத்திற்கு மாறாக பண உதவி செய்து, Industrial Finance Corporation மூலமாக, தனியார் துறையில் ஏராளமாகப் பண உதவிசெய்து, ஊக்கம் கொடுத்து இந்த மாகாணத்தில் பலதொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே ரொம்ப பணம் கொடுத்துவிட்டார்கள், இங்கே கொடுத்துவிட்டார்கள் அங்கே கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது. கிட்டத்திற்கு டிமலாகக்கூட கடன் கொடுத்து ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கின்றபோது எந்த இடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அந்த ஸ்தாபனத்தில் போட்டிருக்கிற பணம்

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

6th March 1963] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

நன்றாக இருக்கிறது நம் காதில் விழவேண்டும். சாதாரணமாக Share இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு Share விலை 10 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிலே ஏராளமான மூலதனங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்றால், அது நல்லபடி நடக்கிறது என்றால் share விலை ஏற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பணம் போட்டத்திற்கு நல்ல பெயர் இருக்கும். எங்களிடம் ரூபாய் வாங்கி இருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களிடம் Share விலை குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்ல இடம் இருக்கக்கூடாது. 'எங்களைப்பற்றிப் பேச இடம் இருக்கக்கூடாது' என்று கண்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் காதில் விழுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். நானாக ஒன்றும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. அந்தத் தொழிலில் தொடர்பு உள்ளவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இதிலே 40 லட்சம் போச்சு, அதிலே போச்சு என்று மார்க்கெட்டிலே பேசிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இருப்பதாலேதான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்லுவதை நல்லெண்ணத்தில் கவனிக்கவேண்டுமே தவிர, குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அங்கே மந்திரிகளைப் பற்றிக் குற்றம் யாராவது சொன்னால் நான் விடுவதில்லை. அதிலே கொஞ்சம் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக கல்வி விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். இது ஆரம்பக் கல்வி விஷயம். சமீபத்திலே நானும் கனம் ராஜா அய்யர் அவர்களும் ஒரு பள்ளி விழாவுக்குப் போய் இருந்தோம். அந்த இடத்தில் 400 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். அதிலே 4, 5 பிள்ளைகள்தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்று ஆண்டு அறிக்கையில் படித்தார்கள் அதற்கு நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நம் பக்கம் வந்திருக்கிறபோது இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த School Fees Concession-ஐ என்னைப் போன்றவர்கள் கூட வாங்கி விடுகிறார்கள். சாதாரண உபாத்தியாயர்கள், மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், வருமானத்தை ஒளிக்க முடியாமல் இருக்கிறவர்கள், அவர்களிடம்தான் சம்பளம் வாங்குவது. மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் இந்த Concession-ஐ வாங்கிவிடுகிறார்கள். கணக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். எல்லோரும் கள்ளக் கணக்கே கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் இல்லை என்று பண்ணி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அப்படியே செய்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். 400 பிள்ளைகள் இருக்கிற இடத்தில், 5, 6 பேர்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதிலிருந்து வருமானம் ஒன்றும் நாம் பெறப்போவதில்லை. இதைக் கல்வி அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக Training School சம்பந்தமாக Technical Education இருக்கிற இடத்தில் கமிட்டி போட்டு நடத்து

[6th March 1963

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*126. Notification issued with G.O. Ms. No. 745 Industries, Labour and Co-operation, dated 6th February 1963, regarding amendment to the Madras Money-lenders Rules, 1959.

127. Notification issued with G.O. P. No. 4628, Revenue, dated 17th December 1962, relating to the reduction in the rate of tax to two per cent on articles made of baked clay and stoneware, etc., for the period commencing on 1st April 1959 and ending with the 31st March 1962.

128. Notification issued with G.O. No. 190, Revenue, dated 11th January 1963 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A 1941 of 1959, dated 28th March 1959.

* Laid on the table of the House on 5th March 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 7th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sri Meenakshi Amman temple, Madurai.

45 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether marriages are permitted to be performed within the premises of Sri Meenakshi Amman temple, Madurai, if so, the rituals permitted in this connection;

(b) whether there is any breach or violation very recently by any party or parties; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. Marriages are being permitted to be performed within the premises of Sri Meenakshiamman temple, Madurai, after collecting a fee of Rs. 5 per marriage. The bride and bridegroom will stand in the Artha Mantapam of Sri Amman Shrine. The Tirumangalyam will be placed by the Bhattar at the feet of the goddess and the Archanai Performed. After Deeparathanai to the goddess, the Tirumangalyam is taken by the Bhattar and handed over to the bridegroom for being tied. After exchange of garlands between the bride and bridegroom, the couple make a pradakshanam in the sannadhi. After the above rituals, the parties to the marriage and other guests participating in the marriage sit in any convenient place in the premises of the temple for distribution of sandal and betelnuts, etc.

(b) No.

(c) Does not arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : May I know, Sir, whether records are maintained in the temple for these marriages celebrated there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Records are maintained for the collection of the fees of Rs. 5.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

[திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்] [6th March 1963]

காவது படிப்பு வேண்டுமென்றால், சரஸ்வதி அருள் என்கிறார்கள். பணத்தின் கிட்டே போகலாம், வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்றால், லக்ஷ்மி கடாஷம் என்கிறார்கள். இப்படி தாய்மார்களை முன்வைத்துத்தான் நடந்துவந்திருக்கிறோம். எங்கள் அருணாசல புராணத்திலும் 'சக்தியே, சிவமே' என்று தாய்மாரை முன் சொல்லி, பின்னால்தான் நடமாடப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் தாய்மார்கள்தான் முதல் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியிலும் கஷ்டப்படுவது தாய்மார்கள்தான். நாமெல்லாம் களைபிடுங்கி வைத்து விடுகின்றோம். தாய்மார்கள்தான் வெய்யலில் காய்ந்து நடுகிறார்கள். வெய்யலில் அவர்கள் முதுகு கிழிந்துவிடுமோ என்று எண்ணக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் மனது வைத்தால்தான் முன்னேற்றமடையமுடியும். 'தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம்' என்று தான் நம்முடைய முன்னோர்களும் தாய்மாரை முன்வைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடு முன்னேற்றமடைய தாய்மார்கள் ஊர்க்காவல்படையில் இருக்க வேண்டும். தாய்மார்கள் இருந்தால், உண்மையைச் சொல்லி விடுவார்கள். இந்த ஆள் தப்புச் செய்கிறார் என்று பயமில்லாமல் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆண்களாகிய நாம் நாலு பேருக்கு பயந்து உண்மையை மறைக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் நான்கு பேருக்கு பயந்து மறைக்க மாட்டார்கள். இந்த மாதிரி குற்றம் நடக்கிறது என்று நமக்கு எடுத்துக்காட்டுவார்கள். அப்போது நாம் குற்றத்தை நீக்கி, தவறு செய்கிறவனைத் திருத்தி காரியங்களைச் செவ்வனே செய்ய முடியும். ஆகவே அவர்கள் ஊர்க்காவல் படையில் பங்கெடுத்து நாடு முன்னேற்றமடைய வாய்ப்புத்தரவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோதாது, இன்னும் அதிகமாக இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஒரு சிலருக்கு மட்டும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துவிட்டால், அது மற்ற அரிசன மக்களுக்குப் பொருமையை உண்டுபண்ணும். 4, 5 வீடுகளை அவர்களில் சிலருக்கு கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, பொருமையை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கும், சிலருக்கு முன்னால் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள், நமக்கும் பின்னால் கட்டிக் கொடுப்பார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன், இந்த இனத்துக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை குறைவாக இருக்கிறது; அதை இன்னும் அதிகப்படுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்தாற்போல், நான் சொல்ல விரும்புவது, மத்திய அரசாங்கம் அதனுடைய ஊழியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதை 55-லிருந்து 58 ஆக உயர்த்தி இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தில் I.A.S., I.P.S., Health Department, Engineering Department, Teachers இவற்றிலுள்ள Technical அலுவலர்கள் மட்டும் 58 வயது வரையில் வேலையிலிருக்கலாம் என்றிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த மாதிரி இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஓய்வு

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR 1963-64

6th March 1963] [திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்]

பெறும் வயது 58 என்று நிர்ணயித்து, மத்திய அரசாங்கத்தில் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால், இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் அவர்கள் ரிடையர் ஆவதால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய Provident Fund தொகையாகிய 15,000 ரூபாய், 20 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு உள்ள பெருந் தொகையை இப்போது கொடுக்க வேண்டியிருக்காது. இரண்டாவது அரை பென்ஷன் சம்பளம் மிச்சமாகிறது. அரசாங்கத்துக்குத் தெரியாததை நான் சொல்ல வில்லை கீழே உள்ள ஊழியர்கள், மேலே இருப்பவர்கள் 55 வயதில் ஓய்வு பெற்றால், நாம் முன்னுக்கு வர முடியும் என்று நினைக்கலாம். அவர்களுக்கு மன ஆறுதல் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பின்னால் தங்களுக்கும் ஓய்வு வயது 58 ஆக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் நினைத்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும், என்பது என்னுடைய ஆசை. ஆகவே எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஓய்வு வயது 58 என்று ஆக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மத்திய அரசாங்கம் மண்ணெண்ணை மீது புதிதாகப் போட்டிருக்கும் வரியால், நம்முடைய மாகாணத்தில் புட்டி ஒன்றுக்கு இரண்டரை சென்னையில் விலை ஏறியிருக்கிறது. சென்னை பூராவும் மண்ணெண்ணை அடுப்புத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். 45 ரூபாய் கொடுத்து நான்குட வாங்கிவிட்டேன். இன்றைக்கு பத்திரிக்கையைப் பார்த்தால், சென்னையில் மண்ணெண்ணை விலை ஏறியிருக்கிறது; பம்பாயில் போனமாதம் விற்ப விலையிலேயே விற்கிறார்கள் என்று தகவல் போடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் மண்ணெண்ணை விளக்குதான் எரிகிறது. இந்த விலை உயர்வானது கிராம மக்களை, ஏழைகளை மிகவும் பாதிக்கிறது. ஆதலால் அமைச்சரவர்கள் இதை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நேற்று திரு. O. P. ராமசாமி ரெட்டியார் தெரிவித்ததுபோல :

“இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்”

எடுத்துச் சொல்லுகிறவர்கள் இல்லை என்றால், கெடுக்கக்கூடியவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் தானே கெட்டு விடுவான் என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கியம். ஆகவே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இந்த மண்ணெண்ணைக்குப் போட்டிருக்கும் வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழைமக்களுக்கு அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதால், அதைச் செய்ய நமது அமைச்சர் உடனடியாக முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[7th March 1963]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Do they perform saphthapathi in the temple, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think there is saphthapathi unless the pradakshinam is construed to be saphthapathi.

திரு க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய திருமுணிகள் மற்ற கோவில்களிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவா? அல்லது சிலவற்றில் நடத்தலாம், சிலவற்றில் நடத்தக்கூடாது என்ற விதியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எந்தக் கோயிலிலும் நடத்தக் கூடாது என்று விதி எதுவும் இல்லை. சில கோவில்களில் நடத்தப் படுகின்றது. அவற்றில் பாம்பரை பாம்பரையாக நடைபெற்று வருகின்றது. எல்லாக் கோவில்களிலும் இவை நடைபெற வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று கோவில் நிர்வாகிகளை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

Midday meals

46 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how and when payment is made to the respective elementary schools towards the Government's contribution for midday meals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The grant is in advance for each quarter for four quarters in a year—ending with 31st March, 30th June, 30th September and 31st December. The Chairman of the Executive Committee of the Midday Meal Committee will have to present claims to the Deputy Inspector of Schools concerned for the quarterly advance grant giving the number of working days in the quarter, the number of pupils selected for provision of school meals and his estimate of the Government grant due for the purpose. The grant is paid by the Panchayat Union Commissioner from out of the Panchayat Union (Education) Fund on receipt of the bills passed by the Deputy Inspectors of Schools and District Educational Officers. Such payments by the Panchayat Union are compensated by a specific school meals grant to the panchayat unions from the State Funds.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, the Hon. Minister said that grants were usually paid in advance. But in practice, they are paid only after three or six months to the headmasters of the schools or the Chairmen of the Committees. So, will the Government at least enquire into this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, that was the complaint of the hon. Member. But the instructions are that it must be paid in advance. If the hon. Member would refer to me any specific instance, I shall look into it.

7th March 1963]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகையானது ஒவ்வொருவருக்கும் போதுமானதாக இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அரசாங்கம் கொடுக்கிற தொகை போதவே போதாது.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத் தினர் ஒருவர் கூறியதுபோல, காலதாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க முதலில் பஞ்சாயத்து கொடுத்துவிட்டு பிறகு அதை சர்க்கார் மானியம் தந்து ஈடுசெய்யும் வழியில் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப் படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் இப்போது நடைபெறுகிற முறை. பொதுவாக எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். அவற்றை முன்னதாகவே கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சனை.

SRI M. RAJAH IYER: Do the rules require that the public contribution should first be received and deposited in the bank to the satisfaction of the educational authorities before the Government make any grant towards this scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no idea about it, Sir.

Girls' Training School

47 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any Girls' Training School at Kunrakudi, Madurai district;

(b) whether any grant has been given by the Government to this school; and

(c) if so, the amount thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Yes.

(c) 1959-60	...	...	...	...	3,572
1960-61	...	...	...	...	5,967
1961-62	...	...	...	...	10,501

Departments of Ophthalmology and E.N.T.

48 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the departments of Ophthalmology and E.N.T. have been organized in the Thanjavur Medical College at Madurai and Kilpauk Medical College; and

CALLING ATTENTION TO UNFILLED POSTS OF
FIRST GRADE TAMIL PANDITS IN HIGH SCHOOLS
IN MADURAI DISTRICT

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th March 1963]

நிலைப் பள்ளிகளில் 23 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் நியமிக்கப் படவேண்டும். இந்த 25 பதவிகளில், இரண்டு பதவிகளுக்கு ஏற்கெனவே முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை நியமித்தாகிவிட்டது. எஞ்சிய 23 பதவிகளில், இப்போது இரண்டாம் நிலைப் பதவிகளில் பணியாற்றி வரும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதி பெற்றிருந்தால், அவர்களை அந்தப் பதவிகளில் நியமிக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள இரண்டாம் நிலை ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுத்து இந்தப் பதவிகளுக்கு நியமிப்பதற்காகக் கலெக்டர் மாநிலக் கல்வி இயக்குனரை கலந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR
THE YEAR 1963-64—cont.

3-10
p.m.

MR. CHAIRMAN: We will now continue the general discussion on the Budget for the year 1963-64. The hon. Member Sri L. S. Karayalar will now speak.

* SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, Sir, I rise to join the chorus of tributes that have been paid to the Hon. the Finance Minister for presenting the Budget for the next year. Budgets used to be presented before with the idea of fulfilment of Plans and that has also been stated in the Budget speech of the Hon. Minister. But today the Budget bears the imprint more of the defence of this country than of the fulfilment of Plans, even though they have been given their due share. Today, more than ever, we feel the impact of the emergency. For, it is only last evening we read that the Afrasian proposals so ably formulated by the Hon. the Prime Minister of Ceylon, Srimathi Sirimavo Bandaranayaka at Colombo and carried most fittingly in New Delhi by that eminent Prime Minister, were about to be rejected or have been rejected, and tension has been created in the emergency that already exists in this country. It is with this background, in the background of defence and to a lesser extent, lesser only in comparison to the defence, of the economic development of this country that we have got to look at these Budget proposals that have been presented to us.

Sir, our Hon. Prime Minister who had been responsible not only for encouraging democracy in our country, but also for establishing and bringing into fruition democracy in various countries in the eastern sector of this globe has suffered what I should call a disappointment about the Chinese aggression. Time was—I think it was in 1955—when Chou-En-lai was chaperoned to Bandung, himself an unknown figure, into the international political field, suspected, derided, certainly not respected in any quarter. At that time I was in another country, far away from here and wherever and whenever I spoke in that country the audience, intelligent, alert, steeped in democracy, never failed to ask me: "Is not your Prime Minister Communist or at least turning pro-Communist?" He never was. At any rate, that was

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

7th March 1963] [Sri L. S. Karayalar]

the impression that was created. And why did he do all these? All these had been done just to bring in China into the international field as a great power because it was also an Asian country like India. He wanted to bring China also into the counsels of the world so that she could also help in the solution of international problems. But trust has been belied. And today when the Chinese aggressor pounced upon our country, we were not prepared. Unpreparedness was the greatest sin with which we suffered, not that we did not want to prepare but because our independence and our national democracy had been founded and worked out by pacifists. The Great Mahatma and all his lieutenants belived in pacifism. And, therefore, we thought words and still more words would be heard by people of other countries. But in this we have been disappointed and today we are in an emergency which we should face. It is in this light that we should see this Budget. If the Colombo proposals are rejected and we see they are being rejected, the emergency will take an ugly shape and tomorrow we may not know what may happen to this country. Thanks to the people of this country, we have stood as a man, every man, woman and child in this country, and contributed gloriously, magnificently to the defence of the country. The terrific response of the people to the Prime Minister's appeal is something that nobody could have anticipated not even the best national Congressman.

Now coming to the Budget, Mr. Chairman, Sir, I am not talking about the Central Budget at the moment. I may have to refer to it later, for these Budgets are so much dovetailed, one into another that it is impossible to talk about the State Budget alone without making any reference however slightly to the Central Budget. Here in our Budget we have no taxes. Well and good. The Hon. the Finance Minister had been congratulated that there were no taxes in his Budget. But only last week we had passed in this House one or two taxation measures. But it is not the taxes that we are worried about now. The taxes have got to be there. Otherwise, the money will not be forthcoming for our developmental activities and defence measures.

Sir, I shall rush through the various items given in the Budget in a few minutes because I have gone through it carefully. Department after department has been given enough money. As far as the Police Department is concerned, it has got to be kept in good trim, not that the Policemen are not in good trim. They are. But I should like them to be more efficient, I should like them to be more alert and in a sense they must also be prepared to defend this country whenever such a call should be made upon them. They are to train the Home Guards for which also we have passed the necessary legislation in this House only recently. In this connection, I would like to make a passing reference to the categorization of the Police Inspectors. There are two categories among the Police Inspectors, category I and category II. Inspectors belonging to category I alone are eligible for promotion as

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th March 1963]

கிராமங்கள். Private School எல்லாம் ஒரு வியாபாரம் போல் இருக்கிறது. 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் Admission -க்காகக் கேட்கிறார்கள். இது ஒரு Traffic மாதிரி இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய மடார்திபதிகள்கூட செய்கின்றார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

கடைசியில், நமது சென்னையில் இருக்கிற Transport Service -ஐப் பற்றி மொத்தம் 660 பஸ்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு பஸ் விஷயமாக சில தோழர்களோடு தொடர்பு உண்டு. சாதாரணமாக Income-tax Department-ல் எல்லா செலவும் போக இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் ரூ. 8,000 கணக்கு போட்டு இன்கம்டாக்ஸ் வசூல் செய்கின்றார்கள். கணக்கை நம்பினாலும் சரி, நம்பாவிட்டாலும் சரி Flat rate - ஆகப் போட்டு விடுகிறார்கள். நமது நகர் Bus Transport -க்கு ஜாஸ்தி வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவேண்டும். இதைவிட இரண்டு மடங்கு வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதிலே கொஞ்சம் கண்காணிப்பு வைத்து வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் நிர்வாகத்தில் எல்லா மாகாணங்களையும் விட நாம் சிறந்த முறையில் நடத்துகிறோம் என்று பெயர் வாங்கி இருந்தாலும், இன்னும் சிறந்த முறையில், இன்னும் சிக்கனமாக நடத்த முடியும், நமக்கு ஊக்கம் இருக்கிறது, அறிவு இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: கனம் தலைவரவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அமைச்சரவர்கள் அன்பு அறிவு, ஆற்றல் முன்றையும் செலுத்தி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து சபையில் நன்றாக சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இது எல்லா வகையிலும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி கோலக் கூடிய ஒரு அறிக்கையாகும். இப்போது இந்த அறிக்கை எப்படி இவ்வளவு புனிதமாக அமைந்தது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மனிதனிடத்தில் படிப்பு இருக்கலாம்; ஆனால் பணம் இருக்காது. பணம் இருக்கலாம், படிப்பிருக்காது. பணமும், படிப்பும் ஒரு மனிதனிடம் சேர்ந்திருக்குமேயானால், அதைத்தான் சொல்லுவார்கள் லட்சுமி யும், சாஸ்வதியும் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்று. 100-க்கு ஒருவர், இருவரிடத்தில்தான் அப்படி ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்; 90 பேரிடம் சேர்ந்திருக்காது. அப்படி நாம் பார்க்கின்றபோது, எந்த மாகாணத்திலாவது, நிதியும், கல்வியும், நிதி இலாக்காப் பொறுப்பும், கல்வி இலாக்கா பொறுப்பும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே அமைச்சரிடத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரு மாகாணத்திலும் இல்லை. (Hear, Hear) நம்முடைய மாகாணத்தில் கல்வியும், சாஸ்வதியும் ஒன்று சேர்ந்து பொருத்தமாக நம்முடைய

[6th March 1963] [திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்]

அமைச்சரிடத்தில் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை புனிதமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாக தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. புது வரி ஒன்றும் போடாமல் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பழியை எல்லாம் மேலிடத்தில் சுமத்திவிட்டு, நாம் பழி இல்லாமல் போய்விடலாம் என்று எல்லா மாநில நிதியமைச்சர்களும் முடிவு செய்து விட்டார்கள் போலத் தோன்றுகிறது. எல்லா நிதியமைச்சர்களும் ஒரு நாள் டில்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே கூடி நம் பேரில் பழி வேண்டாம், மத்திய அரசாங்கத்தின் பேரிலே பழியைச் சுமத்திவிடலாம், என்று ஒரு மரத்தை வெட்டி, மற்றொரு மரத்தின் மீது சாத்திவிட்டு வந்து விட்டார்கள். அதனால் இந்த அறிக்கையில் வரி போடுவதற்கு வழியில்லாமல், விட்டு விட்டார்கள் நமது நிதியமைச்சர் என்று இந்த சபையில் சொல்ல முன் வந்தேன். அதைப்போல, இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை என்பது இல்லாமலிருந்தால்தான் அது அறிக்கை யாகும். நான்கு கணக்குப் புத்தகம் வைத்துக்கொண்டு, செலவை அதிகமாகக் காண்பித்து, இருப்பு இல்லாமல் கணக்குக் கொடுத்தால் வருமான வரி அதிகாரி ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார். இருப்பு இல்லாமல் செலவை அதிகமாகக் காண்பித்திருக்கிறார்; இருப்பு எங்கே போயிற்று என்று கேட்பார். அதே மாதிரி நிதி நிலை அறிக்கையில் இருப்பு இல்லாமல் விட்டிருப்பது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. அதைச் சரிப்படுத்திக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

இரண்டாவதாக, இந்த ஊர்க்காவல் படையில் மாதர்களை அதிகமாக பங்கெடுத்துக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அதிகமான தாய்மார்கள் அந்தப் படையில் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் நாடு முன்னேற முடியும். சேர, சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் பார்த்தால், தாய்மார்கள் வற்புறுத்தி ஒவ்வொரு வீட்டுக்கு ஒரு ஆள் அனுப்பியதாக வரலாற்று ஏடுகளில் காண்கிறோம். அது போல் தாய்மார்கள் வற்புறுத்தி, ஊர்க்காவல் படை இப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து பிள்ளைகளை அனுப்பிவைக்க, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தாய்மார்கள் பெயரை வைத்துத்தான் எல்லா காரியமும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அது மிகையாகாது. தாய்மார், பெண்பால் பெயர் இல்லாமல் இருக்கலாம் என்று போனால், இதற்கு பெயர் என்னவென்றால் பூமா தேவி என்கிறார்கள். சரி, பூமியில் வேண்டாம், மேலே போகலாம் என்றால் ஆகாஷ்வானி என்கிறார்கள். பூமியிலும் இருக்க முடியவில்லை, ஆகாயத்திலும் இருக்க முடியவில்லை, தண்ணீரிடம் போகலாம் என்றால், கங்கா தேவி என்கிறார்கள். எல்லாம் பெண் பெயர். எந்த மனிதனும்

[7th March 1963]

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) For the Thanjavur Medical College at Madurai, the departments of Ophthalmology and E.N.T. have already been started with the minimum staff required. These departments will begin to function at the R.M. Hospital, Thanjavur, from June 1963. For the Kilpauk Medical College, Madras, they will be started from June 1963 at the Government Royapetta Hospital, Madras.

(b) These departments are necessary only from the III-Year Course. As the students of the Kilpauk Medical College, Madras, are entering the III-Year course only from June 1963, they have to function from that date.

SRI S. K.SAMBANDHAN : Will the Government see that the appointment of these heads of departments is expedited at least for the academic year when the subjects are introduced?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Certainly, Sir, when it has to be started in June this year, the heads for those particular departments will definitely be posted.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மதுரையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது எப்போது தஞ்சைக்கு வருகிறது?

கனம் திருமதி ஜோதிவேங்கடாசலம் : சார், ஒரு செக்ஷன்தான் மதுரையில் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் கம்பவுட் ஆகி முடிந்தவுடன் மதுரையில் இருப்பதும் அங்கு வந்துவிடும்.

Polio cases

49 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of polio cases treated in the State during 1958-59, 1959-60 and 1960-61 under different age groups; and

(b) the number of cases recovered?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) The particulars are available only for the calendar year. A statement * containing the particulars is placed on the table of the House.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, இந்த பட்டியலிலிருந்து இளம்பிள்ளை வாதநோய் நாளாக்குநாள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருவதாகத் தெரிகிறது. இந்த நோயை வருமுன் காப்பதற்கும் வந்தபின் தீர்ப்பதற்கும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கனம் திருமதி ஜோதிவேங்கடாசலம் : சார், இந்த வியாதி முக்கியமாக ஒரு வயதிலிருந்து ஐந்து வயது வரையுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் ஆறு வயதிலிருந்து 10 வயதிற்குள்பட்ட குழந்தை

7th March 1963]

களுக்கும் வருகிறது. போலியோ வாக்கினைஷன் சில குழந்தைகளுக்கு கம்பல்சரியாகப் போடுகிறார்கள். ஸ்மால் பாக்ஸ், காலரா, போன்றவைகளுக்குப் போடுவதுபோல அதற்கும் தடுப்பு ஊசி போடுகிறார்கள். வந்தபிறகும், அதற்கு தகுந்தபடி விசேசை கொடுக்கப்படுகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO UNFILLED POSTS OF FIRST GRADE TAMIL PANDITS IN HIGH SCHOOLS IN MADURAI DISTRICT.

MR. CHAIRMAN : We will now take up the call attention motion given notice of by the hon. Member Vidwan T. Muthukannappan.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற 42-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கீழ்க்கண்ட செய்தியை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல மாதங்களாக மதுரை மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதல் நிலை தமிழாசிரியர் இடங்கள் காலியாகவே இருப்பதும் சில காலி இடங்களில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பணிபுரிந்தாலும் இரண்டாந்தரத் தமிழாசிரியர்களுக்கு உரிய சம்பளமே கொடுக்கப்படுவதும் இதன் காரணமாக மாணவர்களின் பயிற்சித் தரம் பாதிக்கப்படுவதுமல்லாமல் ஆசிரியர்களும் உரிய சம்பளம் பெறாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதும் குறித்து அவசரப்பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 1962வரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள மொழியாசிரியர்களுக்கு உயர்நிலை வகுப்புக் களில் வாரம் ஒன்றுக்கு 17 மணி நேர வேலை இருந்தால்தான் அவர்களை முதல் நிலை மொழியாசிரியர்களாக நியமிக்கலாம் என்றிருந்தது. இந்த வரையறையை நீக்கி, எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் உயர்நிலை வகுப்புக்களில் போதிப்பதற்கென்று குறைந்த பட்சம் ஒரு முதல் நிலைத் தமிழாசிரியரையாவது நியமிக்க அரசாங்கம் அனுமதியளித்துள்ளது. அந்த மொழியாசிரியர் குறைந்த அளவு இத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்கிற நிபந்தனை அவர்களுக்கு இல்லை. இதனால் புதிய உத்தரவுகளின்படி எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தப் பதவிகள் 1962-க்கு முன்பு அமலிலிருந்த திட்டத்தின்கீழ் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கிடையாது. புதிய உத்தரவுகளின்படி மதுரை கலெக்டரின் அதிகாரத்திலுள்ள 25 புதிய போர்டு உயர்

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Sri L. S. Karayalar]

[7th March 1963]

Deputy Superintendents of Police and those belonging to category II are not promoted. I would like to mention here that there is no difference between category I and category II. Probably Inspectors in category I deal with law and order and crime while those in category II deal with traffic, licence, etc. It is something like a division of the class in a school, IV-A or IV-B. It is nothing more and nothing less. Therefore, I do not know why Inspectors from category II are not to be promoted as Deputy Superintendents of Police. Recently there had been some promotions—I think about four or five or ten—and all of them had been taken from category I. I think that Inspectors in category II should also be made eligible for promotion as Deputy Superintendents of Police.

Then, Sir, there is mention made in the Budget about production. We have been producing and producing still more. But if you will look at other countries particularly the U.S.A., with only 6 per cent of the World population they are able to produce about a third of the world's total production. Unless we are able to come up to that stage of efficiency in production, it will be impossible to feed our existing people and the increasing number that are born. We have family planning. We are doing it very well indeed. We are doing it so well that we have lost some of our seats—in the Lok Sabha. It is so progressive, so perfect that from 41 we will be reduced to 38 seats in the Lok Sabha. Sir, all these Central schemes might be good. But then we should not so implement the schemes as to run down our strength. Self-preservation is much more important than implementation of the Central schemes.

Sir, as regards irrigation also, we have been doing very well indeed. Large number of irrigation schemes have been put on the map of the country. In this connection, I would like to plead for one irrigation scheme in a locality which is arid and which had not sufficient water for a number of years. I refer to Sankaran-koil taluk in Tirunelveli district. I have been pressing upon the Government for a number of years to implement the Giryar scheme. The scheme had been investigated and the Government had spent on investigation alone more than Rs. 60 lakhs. The scheme was said to be not feasible in those days when the Britisher was in this country and when they calculated the net investment and profit from schemes. That is not the pattern of schemes now. I know of a scheme in which the Government get 0.04 per cent return and still it was put through. Therefore, I plead that this Giryar scheme should be taken up as early as possible and if necessary and feasible implemented during the Third Plan period itself. We are glad to note that we are to get drinking water from Andhra. Mr. Sanjeeva Reddi, former Minister in this State is well disposed towards neighbouring States. He said that whatever might happen to the State of Andhra Pradesh, he would give drinking water to the City of Madras. Some 50,000 C.T.M. of water we will be getting from Andhra. How the water has to be brought

3-20
p.m.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

7th March 1963]

[Sri L. S. Karayalar]

to the City is for the experts to discuss, and then carry out the plan. In this connection, I would like to refer to the neighbouring State of Kerala. You and I know, Mr. Chairman, the people of Kerala, rather intimately. They are kind and good people. They have got a Government which has to carry out large number of schemes even though that Government have proposed a few taxation measures. It does not matter whether we agree with them or not. They are also good to the neighbouring State of Tamil Nad. After all, Kerala and Tamil Nad have been one. In Kerala and Tamil Nad there is not much difference in language. We find a lot of Keralites in top positions in Madras and a lot of Tamilians in Kerala may very well be utilised. The Giryar scheme is one of the schemes from which we can draw water from Kerala. There are several schemes by the execution of which water could be drawn from Kerala for the use of the arid deserts of the districts of Ramanathapuram, Madurai and Tirunelveli.

I find an increased allocation for co-operation and fisheries. We have got a Minister, young, virile and active. But he does not eat fish, even though he is the Minister for Fisheries. (Interruption.) I do not know whether it is an advantage or not. I am sure, these departments are progressing well under his charge. He is one of those Ministers whose activity and whose daily work are so great because I always find him at the desk early in the morning and also late in the evening. I am sure, this department would prosper under his fostering care.

The pace of industrialisation is going on. I am not going to refer to it in detail in my short speech. But I come to power. We got the lion's share of the Third Five-Year Plan even as we had the lion's share under the Second Five-Year Plan for power development. Madras has progressed in power development far ahead and other States are rather envious of us. It is true we have got the Mettur Tunnel scheme, the Kundah Hydro-electric scheme, the Anamalais scheme, the Neyveli Thermal Station scheme and we are also getting the Hogenakal scheme, and on top of all these—to crown all these achievements—we are getting the Atomic Power Station in Kalpakkam near Mahabalipuram. What an array of glittering achievements; Any Minister in any Government can be proud of these wonderful achievements. I do not find the Electricity Minister here—I mean, the former Minister and not the present one—who has done so much wonderful work in the last five years. His name will, I am sure, be written in the history of development of electric power in this State in letters of gold. He had indeed done electric work. (Cheers.)

As regards Education which being handled by the Finance Minister, I should say that he is carrying on with less of controversy than his predecessor. I should say that the controversy is almost dying out as far as educational policy is concerned. Sir, Ministers in the same Cabinet change. But the policy also changes. I was a bit puzzled and I was not able to understand it. But still

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Sri L. S. Karayalar] [7th March 1963]

when there is a change for the better, we have to welcome it with open arms. Now this is the change for the better. I would appeal to the Education Minister to stop all these experiments. We have been experimenting for quite a long time. Small children have been made the guinea pigs for the last fifteen years. Soon after Independence when education started under the stewardship of Mr. T. S. Avinashilingam Chettiar, I was also associated with him quite a bit. Since then we have been experimenting and experimenting with elementary education and a secondary education. Thanks to the present Education Minister, we find hundreds of secondary schools now. Time was when if a child wanted to go to a secondary school, it would have to walk a long way, as if it was a pilgrimage; Now we have got a large number of secondary schools. And with the increase of secondary schools for our girls, I should think we should be doing very well indeed. But this experimentation should stop. I am glad that this educational policy is coming up for discussion in the other House. I am sure we will be given an opportunity, Mr. Chairman, to discuss the Educational Policy, if possible. I would plead for an opportunity being given to this House to discuss the Educational Policy.

Then, Sir, I come to public health and medicine. Of course, we are progressing very well. We want more medical colleges. The energetic Minister for Public Health and Medicine should press for more medical colleges. I know it involves huge, massive, titanic expenditure to have a medical college. To establish a medical college we want a few crores of rupees. But we should be able to find money for it—after all, a few crores. Sir, what was the Budget of the composite State of Madras in 1937-38? It was only Rs. 16 crores. Then the State was from Ganjam to Tirunelveli and included the portions of the present Kerala State also. Now the State is a truncated one. Andhra State has gone and Malabar and South Kanara also have gone. Even though the State of Madras has become truncated, yet its revenues have increased to more than Rs. 125 crores and there is a budget estimate of Rs. 127 crores for expenditure. Therefore, finding a crore or so of rupees for a medical college should not be difficult.

No, Sir, a few words about the Central Finance. Taxes have been levied particularly on Kerosene, paper and soap. It has been conceded both in this House and outside that these taxes have been justified. Not that I am against these taxes but I would ask the Finance Minister of India to reconsider these taxes. A huge tax is being levied on ordinary, everyday useful articles like kerosene and soap. Whether soap is considered to be a luxury or not, in my opinion, nothing should be a luxury in this country. There should not be poor people in this country. We say there are poor people in the country. Even a motor-car should not be a luxury. A refrigerator should not be a luxury. Nothing should be considered a luxury and there should be no poor people. Therefore, there should be no people to say 'I am helping the poor man'. But

7th March 1963]

[Sri L. S. Karayalar]

this tax on kerosene during the emergency may be necessary. Still it has got to be reconsidered. The Government should reconsider the question of taxing kerosene, tea, coffee, soap and paper. Sir, taxes have been levied on cigarettes because there are a number of costly cigarettes. There are cheap cigarettes also like Charminar. The moment the taxes are sought to be levied, the prices have shot up by three times. Some time back we levied a tax on buses and a solemn assurance was then given on the floor of the House by the Leader of the House—who is not present at the moment here—that he would see that bus fares did not increase beyond the taxation that had been levied; that is the fare plus the tax that had been levied. When the bus operators of the Tanjore district increased the bus fares by three times the tax, the Collector issued a notice to them saying that they had no power to increase the fares and that they should have asked for the permission of the Collector in the matter. Pat came the reply from the bus operators that it was none of the business of the Collector to interfere with them. They said that they were within the limits set by the rules and they could levy the increased fares. The result is the people have to pay three times the tax.

Then Sir, there is the tax on cigarettes. The tax is Rs. 8.50 nP. on thousand cigarettes of high quality, and it is only day before yesterday that we saw in the papers an advertisement of the Imperial Tobacco Company raising the prices of cigarettes by 25 per cent. The tax is only Rs. 8.50 nP. per thousand but the increase in the price of cigarette is 25 per cent. I do not object to the levy of this tax but, could not something be done by Government to see that prices are not increased? There is no price fixation Act in this country as in other countries. On account of the taxation the prices may increase. But increase is many times more than the tax that is levied. I would not claim that the people are anti-social elements. But they should be prevented from increasing their prices beyond a certain limit. Simultaneously with the announcement of taxation, the Government should see that the increase in the price of the articles taxed is not very much more. For example, if the tax is 8.5 per cent, the price of the article should not go beyond 10 per cent. There should be a reasonable limit to the increase in prices.

Sir, much has been talked about gold bonds and the Gold Control Rules. Certain things have failed. We have got to admit that the prize bonds have failed. The gold bonds have failed. We have yet to see the result of the Gold Control Rules. There is no use of hiding our heads in the sand and saying that everything is successful and every measure is successful. It is all wishful thinking. Facts have got to be faced. If things are not successful, it is better to retract and go back. As it is, much has been talked about the Gold Control Rules and the gold business. It is said that smuggling has decreased. I do not know whether they have got figures about smuggling before and after Gold Control Rules came into force. Now how do they say that smuggling has decreased? Not

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadlav] [7th March 1963]

Pressure Boiler Plant in Tiruchirappalli as well as the establishment of certain Defence Industries at Avadi are remarkable. One more Estate is to come up in the State. Worksheds for small artisans are also going to come up.

I am glad Technical Education is receiving the attention of the Government. I am glad that a Government Polytechnic for Women had been established in September where a hundred women are undergoing training in secretarial course, in dress-making, draughtsmanship and engineering. It is a three-year study, and they are now housed in the old jail in Broadway. What a place to house a polytechnic! Anyway, it is good that it has been started and that the Government propose to house this institution in a better building. I hope that along with it they will also provide a Hostel for these girls. Twenty-five per cent of the girls are getting stipends. I think the stipend should be given to all the girls. They come from all over the State and I am sure that they will prove superior to the boys coming out of the polytechnics.

Alongside of this I wish that there should be some Junior Polytechnics for girls. There are something like 20 polytechnics—Junior polytechnics—in the State and I hope three of them at least will be for the girls.

3-30
p.m.

It is also good that a scheme for granting interest-free loans to all students studying in the Engineering Colleges and Polytechnics in the State has been instituted and a tentative provision of Rs. 5 lakhs for 1963-64 is made for this scheme.

Sir, besides the very successful running of the various small scale industries in existence new schemes are also to be started during the next year. One hundred additional units are to be taken up in the coming year, and three new industrial estates are to be located in Nagercoil, Kumbakonam and Sivaganga, respectively as well as a 600 acre industrial estate at Ambattur.

Agriculture also has had considerable expansion. We have these seed farms. Fertilizers and equipment are being made available to the ryots and the output has considerably increased by the provision of these facilities. Therefore, I am sure the production next year will be greater than it has been so far.

Regarding the forest wealth, Sir, our coverage of forests should be about 33 per cent. We have only a coverage of about 17 per cent. I am, therefore, glad to note that we are going to have further afforestation with sandalwood, teakwood and other trees. But on the vandalism that is going on with our forest wealth, I feel some stricter measures of surveillance and guidance should be taken and the wanton destruction of these trees for firewood and other purposes should be stopped.

Sir, our Hon. Minister for Education has to be congratulated on the great expansion of the education programme in our State. This year there is an increased provision of Rs 27.58 crores for

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

7th March 1963] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadlav]

education. Three lakhs of pupils will enter the primary stage of education. Last year we proposed to take in only two lakhs of children but we had actually 3½ lakhs of children in our primary schools. Almost double the number had come into our schools. And what is more, I am happy to note that the number of girls is equal to the number of boys that have been admitted into these schools. I am not a feminist but I do feel that women's education is very important. Starting from the lower stages, they must go on to the higher stages also, to the high school stage. The provision of libraries under the Third Five-Year Plan is envisaged and 27,000 elementary schools including basic schools will be benefited by this. This is a welcome measure. There is also a provision, it is very gratifying to note, for putting up quarters in rural areas, nearly 750 quarters, for the women teachers. I hope there would be more provision for the construction of girls' hostels in the city and in the rural areas as well because there is great shortage of hostel accommodation. The provision for opening 300 new adult literacy schools is also a commendable one.

It is the midday meal programme which is attracting so many pupils to the schools. This year I understand, over Rs. 1 crore has been set aside for this programme and the CARE programme had also been doubled. It is the Madras State which set the pace for this midday meals programme for the whole country. We were the fore-runners in this programme. It is best administered in this State and services as an example to every other State in India. The programme is going right through the country. As the CARE people themselves have said, there is no place like Madras in which it is administered so well, so efficiently and so thoroughly reaching every child and in every area.

Sir, I turn now to the Madras School of Social work, a professional technical institution. We have been running this school for the past ten years. This has been in existence from the year 1952 and it is the only institution of its kind in South India and it has been the pace setter for the other institutions—eight such schools have now sprung up—in the Southern region. Besides sending out fully qualified two-year trained social workers to occupy administrative posts in Factories and welfare institutions and medical social workers, the school has been conducting short-term in-service training courses such as the Tribal welfare course which it conducted last year in collaboration with the Home Ministry and the Servants of India Society and the In-service training courses on correctional administration that it has been conducting for the Upper Strata Personnel of the approved schools, Probation, Jail and Police Departments under the Third Five-Year Plan.

This school has already sent out more than 250 graduates. The school has the goodwill of both the Government and non-officials. The Government were pleased to increase the emoluments of the Faculty and fix a higher grade for them in G.O. Ms. No. 131, Education department, dated 19th January 1962. They have also fixed

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Sri L. S. Karayalar] [7th March 1963]

that I am against these Gold Rules. But this 14 and 22 carat business seems to be somewhat puzzling. There is no 14 carat gold available anywhere in the market at all. For people who want to get married, the tying of thali is the most important sacramental rite that has got to be gone through. I think in marriage two things have got to be gone through the tying of thali and the saptapadi. Saptapadi can be gone through without any gold. But, for tying of thali gold is a paramount necessity. But you do not have either 22 carat gold or 14 carat gold. It passes my comprehension how you are going to conduct any marriage at all till you have got 14 carat gold. But we are in a period of emergency. There is no use of talking about these taxes except by way of party politics. Taxes are necessary, a huge amount is necessary for defence. In the good old days when Bulabhai Desai and Jinnah used to be in the Central Legislative Assembly, Sri Basil Blacket and Sir Jeremy Raisman used to ask for Rs. 60 crores for defence. Now what is the money that we are spending. It is Rs. 800 crores. We should spend more. Unless we are able to protect our democracy, there is no use of having democracy. I appeal for genuine nationalism among our people. If this Republic founded by Mahatma Gandhi and nurtured by Panditji is not to be turned into a mere polyglot boarding house, where fourteen languages are spoken and the people speaking these fourteen languages are going to scramble for gains, I think we had better admit democracy has failed in our country. Nor could I support divided loyalty in this country. A man has got to be loyal to this country. Such of the people as have loyalty to this country and to some other country should give up their loyalty to the other country and unite themselves to this country. Whatever might be the justification, hardships, toil and trouble that we have got to undergo in this period of emergency, we have got to bear it gladly with rectitude and fortitude. Troubles there are. There may be difficulties in the payment of some of the taxes. For example, sales tax was referred to in this House. We are expecting Rs. 20 crores in the next year. It may be even Rs. 30 or Rs. 40 crores. I know the loopholes and how sales-tax is collected, how the poor merchants are harassed while the richer fellows get their way better out by payment of money to such of those people for whom money should be paid, when no tax need be paid to the fullest extent.

This country has got to prepare itself for defence. The preparation has got to be in the social, industrial and military sectors. We cannot afford to leave this democracy of ours inefficient. If we leave this democracy of ours inefficient, we may not be worth the democracy that is ours. Our national character is in the balance. The nation is on trial. There is no use of talking about taxes at this moment except to support everything that Governments ask for and the people should be willing to give whatever the Prime Minister and the Finance Minister of India ask for and whatever our Finance Minister asks, even though he does not ask very much from us just now. But our prime duty is to safeguard our national honour and

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Sri L. S. Karayalar] [7th March 1963]

interest. Otherwise, we shall make ourselves an object of scorn and derision if we try to stand up for the rights of others. Self-Government cannot permanently exist among people incapable of self-defence. That is why I support taxation in its entirety both at the Centre and here, though not in the budget, the taxation introduced last week. In preparing this country and in defending our democracy we will be leaving to our children a nation that has stood the onrush of the winds that blew when the Chinese aggressor most unexpectedly attacked this country. In this hour of trial, I believe this is the deciding decade of the century whether India will lose her freedom or retain it. So I support all the measures that have been brought forward by the Government. Thank you, Mr. Chairman.

* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, let me take this opportunity to congratulate the Government and especially the Finance Minister for presenting a No-tax Budget for this State in spite of the fact that we are now in the National Emergency period. In spite of the fact that the National Emergency has left its mark also on the State Budget, both on the Expenditure and Revenue sides, and though it is estimated that there will be revenue deficit of Rs. 2.74 lakhs of rupees, no large-scale tax has been imposed by the State Government. But, the Central Budget is a very crushing budget, and I am afraid that it has spared no one when even commodities like kerosene, tea, coffee and post-cards and oils are taxed. The recent Defence efforts in this State have been most commendable. Men, women and children have responded magnificently in contribution and above all, in service. Social service organisations have mobilised for defence effort within five days of the emergency and have been responsible for sending very large items of amenities and other things to the troops in the NEEFA and other areas as well as volunteers in the defence sector.

In the Industrial Sector, the Government have made rapid progress and the Hon. the Industries Minister has to be congratulated on this. The large-scale tests conducted on the production of iron and steel with Neyveli Lignite and Salem Iron Ore have yielded successful results and on the basis of these results, the Government of India have decided to proceed with the implementation of its scheme of establishing half a million ton Steel Plant on Neyveli Lignite and Salem Iron Ore. The Steel Rolling Mills to be established in the private sector, the expansion of the State Geological Department, and the surveys conducted by the department have contributed to the growth of industry. It has been a saga and also the encouragement to private sector is outstanding. The Alloy Steel Plant in Salem District, the Fertiliser Factory in Ennore, the Dharangadara and Mettur Chemicals, one in Cuddalore and another in Coimbatore, besides the Sugar Mills, Paper Mills and the Cement Factory in the private sector are noteworthy. In the Government Sector the Teleprinter Factory in the Industrial Estate, Guindy, the Raw Film Factory in the Nilgiris and the High

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1963]

a ceiling grant payable for the school in future which is to be limited to Rs. 25,000 per annum or 3/4th of the net deficit incurred by the Management in running the institution, whichever is lower. But this order does not help the school very much, unless the very many 'unapproved expenses' are approved as a special case, because of the special nature of the training programme, and taken into account in assessing grants. I hope the Government would take a liberal view and do their very best for the school. It is called a school, Sir. But I may say it is a college, a specialised college and we very much regret that the University has not given us affiliation because they desire that we should run also a B.A. degree course alongside with this course. It is not possible. All the other schools in the country have this University recognition. Besides, Sir, if we are to have recognition of the University, it means we are to have large areas and very many buildings. It will involve a good amount of money. And it is not possible to find so much money in these days. But I may point out that some big colleges, like the Ethiraj College and many others are located in areas of three or four acres, not in ten or fifteen acre areas. We have been trying to get land given to us by the Government for setting up the school and for putting up our own buildings. But the Government was kind enough to say they will give us some land but on payment. (Laughter.)

Now, Sir, turning to the handicapped, there are only paltry sums available for the work connected with them, I mean the blind, deaf, dumb, mentally backward and physically handicapped. There is something like a provision of Rs. 5 lakhs in the Budget for this and even that I think has not been spent. We are asked to prepare plans and schemes for these boys. I particularly refer to the Bala Vilar, the home for mentally backward children which is the only one of its kind in the whole of South India and of which I happen to be the Secretary and the Hon. Minister for Health is its Chairman. We have sent up schemes after schemes both to the Central Government and the State Government and they were all turned back for one reason or other and now perhaps with the great and big excuse of emergency. I feel, Sir, that the first thing to be cut by the Government in the name of emergency is the provision for social services. But there is no need to cut the provision made for these handicapped. Their needs and services should not be touched on any account. Therefore, I do hope that there would be greater consideration given to that and greater finances and facilities will be given to them and to this particular work. You know, Sir, the largest number of blind in the world are in India and of that blind population 50 per cent are children.

I should, Sir, congratulate the Hon. the Lady Minister for Health on being able to get during this year some reasonable allotment for Public Health and for Hospitals. I am also glad to see today that the Government have appointed a Woman Director of Public Health. We have a lady Minister for Public Health, a lady Director of Medical Services and a lady Director of Public Health.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

7th March 1963]

MR. CHAIRMAN : The Superintendent of the Mental Hospital is also a lady. (Laughter.)

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : But, Sir, she is not the head of a department. She is only the head of an institution. And that is not very extra-ordinary (An hon. Member : Make men mad so that they go out). Sir, I think if the hon. Member will only look into the figures, he will find—if I am not mistaken—there are more mad women there in the mental hospital than men. Distress broken homes and other such causes have brought these women there. Now that hospital is so overcrowded. It is the only hospital for mental patients now. I know the Government envisage opening a new Mental Hospital in Madurai with a bed-strength of 300. I do hope that this new hospital will come into existence very soon as the one at Madras is very much overcrowded. Then there are social workers in this hospital. It is very important to have them there to attend to amelioration work and other work. But the present number of workers is very small indeed. I do hope there will be an increase in their number.

It is very good to note that the bed-strength in the hospitals throughout the State will be raised to 2,500 and there will be an increase of 109 in the various city hospitals. As far as the children are concerned, there is not one children's hospital. Of course, there are large wings attached to the Kasturba Hospital and the Women and Children Hospital. But I think there should be a full-fledged Children's Hospital. As regards T.B. hospitals there are 11 T.B. hospitals and sanatoria in the entire State and about the same number or a little more are under the private sector with a total bed-strength of 1,051 in the private sector and 1199 in the Government sector. I am glad to know that there is to be an increase in the bed-strength of the Tuberculosis hospital, Tambaram, Nagercoil, and the Otteri hospital in this City. Sir, the total population of patients attacked with T.B. is six lakhs of which 2 per cent are in the Madras City itself. The bed-strength in the leprosoriums is also increased.

I want to draw the attention of the Government to another matter of public health. There are a large number of suicides that are taking place in our State. In our State, I should think the number is over 2,000 for the last year. I now give the figures for the City of Madras. The total number of suicides in the Madras City for 1962 is 155. Of this, 62 are due to taking in bug poison, 29 drowning in wells or tanks, 11 by burning with kerosene, 39 by hanging and 14 due to other causes. These, I understand, are due to poverty, indebtedness, protracted ailments, incurable diseases, frustration of love affairs and domestic troubles. It is a very alarming figure. The cases of suicide by taking in bug poison are much more than others. Bug poison is taken in most easily by young boys and girls. In our juvenile courts there are cases of children coming up for taking in bug poison. I do feel that there should be some restriction on the sale of bug poison or a certificate from a medical

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1963]

practitioner should be necessary to obtain bug poison. Because this bug poison is killing a large number of people, if not also on the verge of killing many people. But then the bug poison was pumped out of them and they were saved.

Sir, the family planning work has been a very extensive and fine programme and throughout the State we have family planning centres. I think nearly 48,000 people in the City and over 50,000 people in the districts have taken the treatment in the family planning centres.

I am glad to note that for the population of 2.53 lakhs of tribal people the Government are going to spend a lot of money on education, rehabilitation and also on construction of community halls and for other amenities.

Turning to Social Welfare, Sir, social welfare is now dealt with by the Women's Welfare Department. The State Social Welfare Board which was also attending to social welfare of the State has now been combined with the Women's Welfare Department and they have been attending to the welfare activities of the State. This is now a Government department. But it is welfare work for women and children alone. I wish there was a Directorate of Social Welfare and that the social welfare work comes under the department of a Minister. The Minister will be not only the Minister for the Welfare of the Women and Children but for all. There is the welfare work for men, boys and others. The department has been doing excellent work. It is very much to be regretted that a very meagre sum of Rs. 51 lakhs was provided in the Third Five-Year Plan for Social Welfare. For Women's hostel the allotment is slightly increased. As for girls' hostel, there is hardly any allotment. For the Service Homes also there is hardly any allotment.

As far as the voluntary agencies go, it is most depressing to note that there is very poor allotment. The Women's Welfare Department was started in 1941 when Madras was threatened by the Japanese invasion. It was started to train women in cheries and slums in First Aid, Home Nursing, Fire Fighting, use of stirrup pumps and Air-raid precautions. Also along with these, some vocational and literacy training was given. Throughout the State there were thousands of women who were trained in this work. After the hostilities ceased, these people were turned into other vocations. The organisation was now renamed the Volunteer Women's Corps and later on the Women's Cure Corps and Women's Welfare Department.

Sir, I am glad to say that we have had now, as you know, a very large Women's Voluntary Force. The papers say "Madras, the pace setter in many a national endeavour, has pulled off another 'first'". Madras will have 3.6 lakhs women volunteers. In 12,000 odd villages in our State, a programme for training about 30 women in each village for the force is getting under way. In fact, 3,500

7th March 1963] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

women have taken training in the last few weeks. The training is given in a five-day course which covers first aid, home nursing and small savings. Women of the age group of 18 to 40 are enrolled in this force and at the end of the camp training, they will take a pledge to save the country. In the 375 community development blocks in the State, Women's Welfare Committees are formed with a woman member of the panchayat as chairman.

I am very glad to see that the Home Guard Bill has been passed and that the Home Guards will be coming in. There will also be a women's wing in the Home Guard. I want to tell the gentlemen members that they are making a good lot of fuss about the uniform for women. Uniform can be a saree and one need not have trousers. What is there in a uniform? Appearing in uniform is a kind of discipline and a way of dress. I am sure the Home Guards in their uniform will be nice with sarees with black border. When the Home Guard Bill was discussed here, I wanted to come in the nursing uniform (saree) but was not in the City at that time. Even at the age of 54 uniform is quite good in its own way.

Sir, as I was saying earlier, the Welfare Department has to deal with many other departments, like the Education Department, Finance Department, Harijan Welfare Department, etc. Why cannot it be put under one department? A voluntary agency seeking aid from Government has to go to so many departments to get grants. After the Education Department has dealt with the paper, it has to go to the Women's Welfare Department and then to the Finance Department. Sir, I have been connected with the welfare work for the last 27 years now. But I find it more and more increasingly difficult for getting grants, and when the grant actually comes, it comes at the end of the year. There must be some easing in this process.

Sir, we have the All-India Women's Food Council. It has been doing very useful work. It is doing propaganda on wheat foods and cereal foods. It is running the Annapoorna Cafeterias where we are giving cheap wholesome food for the man in the street. Most of the members must have walked into the Cafeteria at least once. We are giving things at the same prices which prevailed some ten years ago. But a small grant of Rs. 322.50 nP. per mensem comes to us from the Government of Madras towards propaganda work. This sum covers the expenses on account of the clerk, petrol for the use of the van and a few other things. But, Sir, it has taken 11 months for me to get this grant and that. At the end of the year a number of questions are raised before making the grant. We are asked to do propaganda from one end of the State to the other. I do feel that it is very difficult and a waste of time and stationery to be asking for the grant till the end of the year. I am only giving this as an instance of the delay in the department in making the grant. The grant has to be dealt with by the Agriculture, Public Health and Finance Departments. I do feel that something should be done to simplify this very difficult process.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1963]

Then, Sir, I come to Approved Schools. There are two Senior Approved Schools for boys, two Junior Approved Schools for boys and one Senior and Junior Approved School for girls run by the Government in the Madras State. There are 15 private Junior Approved Schools recognised and aided by the Government. Sir, the number of juveniles apprehended by the City police during the period 1st April 1962 to 18th February 1963, is 3,181. The number apprehended by the Railway police is 661. The number of juveniles apprehended for destitution is 2,348 by the City Police and 605 by the Railway police. The number apprehended for delinquency by the City police is 833 and 56 by the Railway police. I now give the break-up figures for this 833. The number of prohibition offences is 252. The number of boys and girls that are employed as tools in the sale of prohibited liquor is something amazing. Where they get the liquor from is also amazing. The people are always ready to pay any price for getting this drink. Then, Sir, the number of theft cases is 358, the number of cheating cases is 5, hurt 7, cotton betting 1, section 65 of the City Police Act 69, escape from lawful custody 1, petty cases 140. The total comes to 833. This does not mean that the figures for juvenile delinquency have come down. The figures of the early years are larger. The reason for the fall in number is that the accommodation in the Government Reception Homes is most inadequate. The reception home is intended to take in not more than 200 boys at a time but the number on several occasions has been 400 and more. There are boys there kept in remand pending disposal of their cases in the juvenile courts. Out of these the majority are destitutes. They are only children coming to the City from outside to see Mr. Ramachandran or for some other purpose. Many boys come to us from all over the State. They come just because of the attraction of the cinema world. But they are destitute children. Many of them are poor and poverty-stricken. They are rounded up by the Police and drawn to the Juvenile Court. They are admitted to the Remand Homes. When their parents are located, they cannot go. They have to go to the Juvenile Court. In the case of many destitute children who come from the mofussil, they are retained in Reception Homes for over weeks. This is unnecessary waste of Government money. These destitute children cost the Government for their upkeep—Rs. 30 each per month. They should not be taken to the Juvenile Court. There should be a Police Squad who should dispose of the case without bringing the children to the Court and attaching to them the stigma of Court. The Child Welfare Council or the Juvenile Police could do this. I have been saying this for many years and I hope something will be done in the matter. I have said before that children that go to Bala Mandir are poor, little children, who are found in the streets, destitutes or deserted in the Hospitals. For them to be taken care of by the Government they have to be certified to be up 18 years, and then they are sent. I hope the Government would do something in the matter.

I am glad that the Government are opening more Boys' Clubs because it is a check against juvenile delinquency.

7th March 1963] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

The Police Force in Madras are to be commended for their wonderful work in connection with the General Elections. It is good to see that 65 per cent of the Police Force have been provided with quarters. I do hope that the remaining persons will also be provided with quarters. Also the welfare work that has been done for the Policemen's families is commendable. They are also earning from this work, especially tailoring and mat weaving. It is also gratifying to note that a Degree Course in Criminology and Forensic Science under the Faculty of Medicine has been introduced in the Madras Medical College.

Then, I would like to say a few words about the Traffic Police. There is a Police Force of 497 personnel for managing the traffic in Madras and there are ten traffic stations. There are four Reserve Inspectors, 3 Inspectors, 21 Sub-Inspectors, 10 Reserve Sub-Inspectors, 70, Head Constables and 389 Constables, the work being done in two or three shifts. As per the traffic survey taken in April 1961, the Gemini Round about cleared about 48,000 vehicles during the eight hour period from 8 a.m. to 8 p.m., including all types of vehicles (cycles included). The distribution of the flow (Mount Road—North to South and Mount Road—South to North) was 30,552 vehicles. The distribution of the flow from Cathedral Road East to West and Cathedral Road West to East was 8,135 vehicles. The distribution of the flow from Nungambakkam High Road West to East and Nungambakkam High Road East to West was 9,388 vehicles. The complexity of the traffic mixture in Madras City necessitates segregation of the fast traffic and cycle traffic and restriction in the movement of other varieties of slow traffic.

The Police Force is most inadequate. In several places there are no Traffic Police. In my own house I would like to say that I have put up what is called a First Aid Station because there is some kind of accident, sometimes fatal accident. The Transport buses ply at any speed. They come very fast. During the night after 8 o'clock all the buses that come along Poonamallee High Road ply at a very fast rate. They ply at a speed of 60 to 70 miles per hour. Something should be done to check this. The hon. the Leader of the Opposition also said that we did not know whether we would return home safe due to the fast plying of buses.

Then, coming to Annapoorna, there is one in the Mental Hospital for the mental patients. There is another in the Port Trust and another in the Presidency College and another one in Mount Road for the general public. These Cafeterias were compelled, years after they were started, to pay sales tax for past years—even prior to 1959—when the new Act was passed, and that too at percentage rates, in some cases on wrong basis also, so much so that we have had to close down some Cafeterias. But I do think that it should not be case in this particular work. I have just been distributing a booklet which the Hon. the Minister for Agriculture and the hon. Members of this House have read. This is about wheat propaganda by the mobile extension van where we are doing

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1963]

propaganda for popularisation of wheat. Apart from the City we are covering the entire State, every village, every nook and corner, in our mobile van. We give lectures and books are distributed. As a result, the demand is so great for wheat that we are not able to meet it. This is one work that has been done in collaboration with the wheat Association, Guild of Service and the All-India Women's Food Council. But in other States, Government have given very substantial grant to this programme. I hope that it would be done here also. I would also like to invite the Hon. Minister and the hon. Members to come and see the results of the work that we have been doing.

Lastly, I would like to say one or two words about Tourism. I am glad the Hon. the Minister for Tourism is present. The total number of tourists who visited India during 1961 is 139,804 and the total foreign exchange earned is Rs. 18.49 crores. That is what the foreign tourists bring to us. But we in Madras do not seem to do much for tourism. Rest-Houses have been built in the various tourist areas and the sight-seeing areas. I am glad that the selection of a site for a Low-income Group Rest-House at Chidambaram is under consideration. The Central Tourist Bureau have built Rest Houses at Tiruchirappalli and Mahabalipuram, Madurai and a canteen also. But the hotels in Madras are very few and far between. The vegetarian hotels are of high quality. The western style hotels are very few and they can be counted in one's fingers. I do not know how good they are. People go about throughout the State. In the South, more than in the North there is beautiful scenery and architecture. Therefore, something more should be done by way of allotment for tourism and also by giving good booklets and information and by providing better hostels, better transport and other facilities. I hope more attention will be paid to tourism.

4-10 p.m. Talking about the 'City Beautiful', it is almost disappearing and deteriorating. The condition of roads is becoming bad. Surfacing goes bad within two or three months. When you go to Adyar, Mount Road or Santhome are some such place, the smell emanating from various places is obnoxious. The streets are smelly whether it is rainy season or dry season. About lighting, we cannot say much now, because of the emergency. The lighting of Madras except Mount Road and some other places, is very poor and very bad indeed.

Lastly, Sir, I come to accommodation in this House. I think the hon. the Leader of the Opposition and myself have been members of this House for the past sixteen years. When we were nominated first, I think we were 43 members then and we continue to sit and sit in this very same House. And, Sir, this is the distinguished visitors gallery (pointing to the gallery on the left) and I do not know what distinguishing feature there is in the gallery there.

MR. CHAIRMAN: The visitors make it distinguished.

7th March 1963]

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: All the same it is very difficult when people have to go out and give room to others as you see. The accommodation is very inadequate and something should be done. And this lobby, Sir, what lobby is it? In the ladies' room we are so crowded and sometimes even gentlemen walk into the ladies' room (Laughter). I do feel that you should give us a good lounge room and some sort of a room where the gentlemen could also walk in and do their work or whatever it is. The crockery from the restaurants also need great improvement. Well, Sir, when I say all this, I know many members of this House share my views about the improvements needed for this House. I do hope that something will be done in this regard.

Sir, our congratulations are due to the Hon. the Chief Minister, and our Hon. Ministers for the great achievements and the wise policy and administration of the State. This is a model state, one with the least number of Ministers. Madras has many achievements to its credit. This is the finest administered State in the whole country, first in everything, economical, useful and laying the path for others in every walk of life.

Thank you, Sir. You have adorned the Chair with great lustre. We are grateful to you for your courtesy and consideration shown to all the sections of the House.

I thank you, Sir (Cheers).

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1963-64 ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டை எந்தவிதமான வரியும் போடாமல் இங்கு சமர்ப்பித்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதோடு சில முக்கியமான குறிப்புக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் வசிக்கிற கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் தொழில் வளம் நிரம்பவும் குன்றியிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பிரதேசத்தில் நடுத்தர மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்வதற்காக கூட்டுறவு முறையில் சில ஆலைகளையும், நமது இந்திய அரசாங்கத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் பெங்களுர் இந்துஸ்தான் மெஷின் டீல்ஸ் கம்பெனி போன்ற சில கம்பெனிகளை அரசாங்கம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அமைக்க வேண்டுமென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த ஜில்லாவில் இது போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு இட வசதி குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு எளிதாக இருக்கின்றது. தொழில் வளம் குறைந்திருப்பதால், அங்குள்ள நடுத்தர மக்களுக்கு அது வசதியாக இருக்கும். நமது இன்றைய தற்கால நிலையில் பொற்கொல்லர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் பஞ்சத்திலும் சில பொற்கொல்லர்கள் அதில் சேர்ந்து அவர்களுடைய தற்போதைய தொழிலை மாற்றிக்கொள்வதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்ற கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்னும் சிறு தொழில் என்று சொல்லக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை மாதர்

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [7th March 1963]

நல இலாகாவின் செய்துவாக்கடிய அந்தக் குடிசைத் தொழில், களையும் ஆங்காங்குள்ள பொற்கொல்லர் குடும்பப் பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்து அதில் ஈடுபடச் செய்தால் தற்கால பஞ்ச நிலைமையிலிருந்து அந்தப் பொற்கொல்லர்கள் குடும்பம் காப்பாற்றப்படும் என்பதையும் மத்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள நாகர்கோவில் டவுனுக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், அங்குள்ள முக்கியமான பாலம் ஒன்றிருக்கிறது. ஒழுக்கன்ச்சேரி பாலம் என்று பெயர் அந்தப் பாலம் இப்போது இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் படு மோசமாக இருக்கிறது. லாரிகளோ, கார்களோ செல்லும்போதும் மக்கள் நடக்கும்போதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்காக பட்டுஜெட்டில் அதற்கான துகையைச் சேர்ந்திருந்தும் அதை இன்னும் கட்டாமல் அதற்கு மராமத்து இலாகாவும் எதுவும் முன்வராமல் இருப்பதால் அதனால் ஆபத்து ஏற்படுமென்ற அச்சமிருப்பதால் அதை மேலும் தாமதம் செய்யாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று எல்லா அரசாங்கமும் ஒத்துழைத்து வருகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்சாயத்து மூலமாகவும் யூனியன் மூலமாகவும் பலவிதமான சௌகரியங்களை விவசாயத்திற்குச் செய்து வருகிறார்கள். கூட்டுறவின் மூலமாக பல வகையில் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதனால் முன்னிலும் விட விவசாயம் நல்லமுறையில் பெருகுவதற்கும் இடமிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் முக்கியமாக பொய்கை ரிசர்வாயர் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு முன்னோடியாக சுங்காவி ஓடை என்ற ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அதை, சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து பொய்கை அணை திட்டத்தையும் நிறைவேற்றினால், உணவு உற்பத்தி இன்னும் 10 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகம் உற்பத்தி அங்கு ஏற்படுமென்று சொல்லி அதையும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா துரிதமான பஸ்கள் ஸ்டேட் புராவுக்கும் பல இடங்களுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் மக்களுக்குப் போக்கு வரத்துக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில வசதி குறைவுகளும் இருப்பதை நமது சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி, திருச்சி போகும் பிரயாணிகளுக்கு ஸ்டாண்டில் வந்து தங்குவதற்கும் போவதற்கும் ஒரு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. மதுரையில் எல்லா பஸ்களும் சந்தித்துப் போகின்றன. கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தூத்துக்குடி, செங்கோட்டை, தஞ்சாவூர் போகிற பஸ்கள் எல்லாம் அங்கு வந்து சந்தித்துப் போகின்றன. அந்த இடத்தில் பிரயாணிகள் டிக்கெட் வாங்குவதற்கும் ஒதுங்குவதற்கும் இடம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டமடைந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் மதுரையில் நல்லமுறையில் அதற்கு ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

சென்னைக்கு வருகிற வழியில் பஸ்கள் நிறுத்தப்படும்போது அங்குள்ள ஸ்டாண்டுகளில் இறங்குவதற்கோ ஒதுங்குவதற்கோ இடம் இல்லை. அதற்கான வசதிகளைச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நமது கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழ் நாட்டோடு இணைந்த பிறகு அங்குள்ள சில தமிழ் ஹையர், மலையாளம் ஹையர் படித்த ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை பற்றி இதற்கு முன்னதாக பல ஆசிரியர்கள் சங்கங்களும் நானும் கல்வி மத்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து அதைச் சீக்கிரமாக செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு ஒரு முடிவு எதுவும் செய்யாமல் இருப்பது மாணவர்களுடைய கல்வித் தரத்தைக் குறைப்பதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பிரச்சனை தீரவிட்டால், மாணவர்களுக்கு பண்போடு படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இல்லை. ஆகையால் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பாகுபாட்டை உடனடியாக நீக்கி அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராஜுவேட் மச்சர்களுக்கும் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதையும் கூடியவரையில் தீர்க்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

முன்னிலை இப்போது நம்முடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பல துறைகளில் வளர்ந்து வருகிறது. ஐந்தொழிலாளர்கள், தங்கம், பொன், வெள்ளி தொழிலாளர்களைத் தவிர மற்ற நான்கு வகைத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் பல சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் வார்ப்பட தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்குப் பயன்படும் செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், வெள்ளியம் முதலிய பொருள்கள் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூடியவரையில் அந்த இலாகா அதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்து அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படாத வகையில் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதரும்படி சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னதாக பொற்கொல்லர்கள் விஷயமாக ஒரு நீண்ட விளக்கம் கொடுத்தேன். அதையே நான் மீண்டும் இங்கு தெரிவிப்பது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் கூடியவரையில் பொற்கொல்லர்கள் நிவாரணத்திற்குக் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்பாடு செய்தும், வேலை இழந்தவர்களுக்கு தனியார் தொழிற்சாலைகளிலும் சர்க்கார் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை ஏற்படுத்தி உதவி அவர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியும் வணக்கமும் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக இந்த வரவு-செலவுத்

4-20
p.m.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [7th March 1963]

திட்டத்தில் புதிதாக வரி போடவில்லையென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போடவேண்டிய வரியெல்லாம் முன்னேயே போட்டிருக்கிறார்கள். பிரதி வருஷமும் வரிபோட்டுக் கொண்டேயிருந்தால், வரிபோடுகிற மந்திரி என்று ஊரில் சொல்வார்கள் என்று இப்போது மாற்றிக்கொண்டார்கள். முன்பு இருந்த திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் அப்படித்தான் போடாமலே இருந்துவிட்டு இவர் போடுமாபடி செய்துவிட்டார். இப்போது நிலத்திற்கும் நீருக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றால் ஒரு தோராயம்தான். நிச்சயம் என்பதல்ல. தோராயத்தில் குறைவாகவும் அதிகமாகவும் பண்ணிக்கொள்ளலாம். வரவைக் குறைவாகக் காட்டினால்தான் நல்லது என்பது சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம்.

போதுவாக நமது நிர்வாகத்தின் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதிக லாபம் காட்டினால் ஏன் வரி போடுகிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள், ஆகையினால் கொஞ்சம் பாக்கியிலேயே கணக்கைக் காட்டுவது நல்லது என்பதுதான். அதைப் பற்றிப் பரவாய் இல்லை.

இப்பொழுது இரண்டு விதமான சிலவுகள் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சண்டை-சமாதானம். இதற்கு முன்பு சமாதானச் செலவு மாத்திரம்தான். அந்த ஒன்றுக்கே ஆள்பாடு முடியாமல், கடன் வாங்கி சூட்டிச்சுவராகப் போய் இருக்கிறது நாடு. இப்பொழுது இரண்டு என்றால் விளங்கவே விளங்காது. எனக்கே ரொம்ப கவலையாக இருக்கிறது. நமது முன்னாள் ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள், இந்தச் சண்டை வந்தவுடனேயே அபிப்பிராயம் கூறியதை நான் ஒரு நாள் பேப்பரிலே பார்த்தேன். “வழி தவறி நடந்துவிட்டோம், அதைப்பற்றி யாரும் சர்ச்சை பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியதில்லை, மேற்கொண்டு காரியத்தைக் கவனியுங்கள்” என்று சொல்லி இருந்தார். எவ்வளவு வருத்தத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள் அவை? தேசத்தையே தன் குடும்பமாகப் பாவித்துத்தானே சொன்னார். அந்தக் கவலையில் ரொம்ப பேர் போய்விட்டார்களே! இம்மாதில முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் நேற்று இச் சபையில் சொன்னாரே, “இரண்டு மாதம்தானே இருக்கிறது; சுதந்திரம் போய்விடப்போகிறது” என்று.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : போய்விடும் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : முதலிலே போய்விடும் என்றுதான் சொன்னார். கடைசியிலே கொஞ்சம் மாற்றிக் கொண்டார்; எடுத்து வேண்டுமானால் பார்க்கலாம். ஆகையினால் பழைய மந்திரிகளே, பெரியவர்களே, ஆண்டு அனுபவித்தவர்களே சொல்லுகிறார்கள் என்றால், என்னைப்போன்று நேற்று வந்தவர்கள் சொல்லக்கூடாது என்றால் எப்படி சும்மா இருக்க முடியும்? இவைகள் எல்லாம் நீங்கள் செய்த விளை; செய்த விளைக்குப் பலனை அனுபவித்துத்தானாக வேண்டும்.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [7th March 1963]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், விவசாயத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான், யுத்தகாலத்திலும் சமாதான காலத்திலும் போதுமான அளவுக்கு சேமிப்பு வைக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டது. நடைமுறையில் எப்படியிருக்கிறது? விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமே போய்விட்டது. 1962-63-ல் நெல் விற்சார்களே, அப்பொழுதே போய்விட்டது. இரண்டாவது போகம் பயிர் செய்யாதே என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு போகம்தான் செய்தார்கள். பம்பு செட் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு பகுதி சாகுபடி செய்துவிட்டு மீதியை அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள்; காரணம் இவர்களுக்குக் கரண்ட சிலவு அதிகமாகிவிட்டது. நீங்கள் உற்பத்தியை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டேதான் இருக்கிறீர்கள். எதை விருத்தி பண்ணவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களோ அதன்மேலேதான் மேலும் மேலும் வரியைப் போடுகிறீர்கள். விவசாயிகளுக்கு நில வரி, தண்ணீர் வரி, பஞ்சாயத்து வரி, இன்னும் போதாக் குறைக்கு பம்பு செட் வைத்திருந்தால் அதற்கும் கரண்ட வரி, இப்பொழுது அதிகமாய்விட்டது. இப்பொழுது அந்த கரண்டம் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. மேட்டரிலே தண்ணீரும் கிடையாது. இப்படியாகப் பல சங்கடங்கள் இருக்கிறபோது விவசாயம் எப்படி விருத்தியாகப் போகிறது. இப்பொழுது விவசாயம் பண்ணுவதால் ரூபாய்க்கு அரை ரூபாய் கிடையாது. பெரிய பிராசுதார்கள், ஜமீன்தார்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். என் லிடம் அவ்வளவு அதிகமாக நிலம் இல்லை. வேலிக் கணக்கில் நிறைய வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். என்கிட்டே சாதாரணமான அளவுதான். அதற்கே இந்த பாடுபட வேண்டியதாக இருந்தால் சும்மா இருந்துவிடவேண்டும் என்றுதான் சொன்னுகிறது. என் அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

இந்த கிராமத் தொண்டர்கள் படையை மட்டும் வைத்து விட்டால், பிரயோஜனம் இல்லை. அதை எப்படி உபயோகப் படுத்துவது என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். ஏர் பிடிக்காத வர்கள், கலப்பை எடுக்காதவர்கள் இல்லாமல், வயலில் இறங்கி வேலை செய்கிறவனாக இருக்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய் கூலி என்றால் நான் கொஞ்சம், நீ கொஞ்சம் என்று கவர்ன்மென்டும் நிலச் சொந்தக்காரரும் கொடுத்தால், கிராமத்தில் விவசாயம் அபிவிருத்தியாகும். அந்த மாதிரி பத்து ஆளுக்குக் கொடுங்கள் ரூ. 1-8-0 என்றால் நீ ¾ ரூபாய் நான் ¾ ரூபாய் என்று இருக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமானால், தொண்டர் படையை வைத்து வெறும் பிரசாரம் செய்தாலாகாது. ஏர் உழுகிறவன்கிட்டே அப்படி இப்படி என்று விவகாரம் பேசினால் வெளியே போ என்று சொல்லுவான். நாங்கள் பணத்தையும் கொடுத்துவிட்டி. வேண்டிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. வேல்காரர்களை வேலை வாங்கும் காலமா இல்லை இப்பொழுது. இங்கே

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [7th March 1963]

ஆட்சிகளில்கூட மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் கீழே இருக்கிறவர்களிடம் எவ்வளவு கஷ்டத்துடன் வேலை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது உங்களுக்கே தெரியும்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: வேலைவாங்குவதற்காக என்றும் வேலை செய்வதற்காக என்றும் இப்படி தனிப்பட்ட இரண்டு சமூகங்கள் இருக்கிறதா?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: இவைகள் யாவும் வெறும் பேச்சு அளவுதான். பேச்சுக்கு அழகாகவும், சொல்லுக்குச் சிங்காரமாகவும்தான் இருக்கும். வேலைக்காரர்கள் இரண்டு நாளைக்கு வரவிட்டால், அவர்கள் விட்டுக்குப் போய், சும்மாவா என்று கூப்பிட்டு அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பேச்சு எல்லாம், இந்த சோஷலிஸம், அது இது எல்லாம் பேசுவது சும்மா ஒட்டு வாங்குவதற்காகத்தான்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டம் என்று ஒரு தலைப்பு இருக்கிறது. இந்த டிபார்ட்மெண்ட்டைப்பற்றி என்னதான் சொல்லுவது என்று புரியவில்லை. நானும் மூன்று வருஷமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலே செவிலிமேடு என்ற இடத்தில் மதகு உடைந்துவிட்டது. ஒன்றும் செய்யவில்லை. பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு District Development Council என்று ஒன்று இருக்கிறதே. செங்கற்பட்டு ஜில்லா கவுன்ஸில் கூட்டத்திலும் இதைப் பேசிப் பார்த்தேன். என்ன அது? ஜமாபந்திதான். கலெக்டர் கிராமத்திலேபோய் ஜமாபந்தி பண்ணினால் அங்கே போய் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளுவது வழக்கம். கிராம விவசாயிகள் நாங்கள் மெம்பராக வந்துவிட்டோம். அங்கே அவர்கள் இருக்கிற இடத்திற்குப்போய் குறைகளைச் சொல்லுகிறோம். அதற்குப் பெயர் District Development Council அங்கேயும் ஒன்றும் இல்லை. எவ்வளவோ பேசிப்பார்த்தாய் விட்டது. இவ்வளவு தூரம் வந்து இங்கே சட்ட மன்றத்தில் சொன்னாலும் இங்கேயும் அதே நிலைமை தான் இருக்கிறது. இந்த மூன்று வருஷமாகத்தான் நானும் சொல்லிவருகிறேன். வெள்ளைக்காரன் கால சட்டசபைக்கும், இந்தக் கால சட்ட சபைக்கும் எப்படி இருக்கிறது என்றால், ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. என் அனுபவத்தில் சொல்லுகிறேன். அந்தக் காலத்திலே சட்ட சபையிலே சொன்னால், கீழே எல்லாம் சொல்லி சிரமப்பட்டுவிட்டு, நடக்காமல் போனதால் இங்கே வந்து சொல்லுகிறார்கள் என்று உடனடியாக ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது சர்க்காருடைய மனப்பான்மையாக இருந்தது. இப்பொழுது ஒன்றும் இல்லை. அப்பொழுது கேள்விகளுக்கு Interpellations போட்டால் ரொம்ப அபூர்வமாகப் போடுவது. கேள்விக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு அந்தக் காயத்தை உடனடியாகச் செய்வதற்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளிடம் போய் துரிதப்படுத்துவார்கள். இப்பொழுது புத்தகத்தில் இருக்கிறதே தவிர விவகாரத்தில் ஒன்றும் இல்லை. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். புத்தகத்தில் எறுகிறது காரியத்தில் ஒன்றும் இல்லை.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

நிர்வாகத்தில் இருக்கிறதைச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. மேலே இருக்கிறவர்கள் தங்களால் கூடியவரையில் செய்துவிட்டு கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற இளைஞர்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை, வேலையைப் பற்றியோ promotion-ஐப் பற்றியோ கவலை இல்லை. ஷோக் கிலேதான் இருக்கிறார்கள். வேலை கற்றுக்கொண்டு திறமையாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமே இல்லை. பழைய ஆட்கள் கொஞ்சம் இருப்பதால் ஏதோ நடக்கிறது; இல்லாவிட்டால் நிர்வாகம் close; படு மோசமாகப் போய்விடும். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி பண்ணவேண்டுமென்றால், அதற்கு மின்சாரம் அவசியம். மின்சாரத்தை இந்த மாதிரி இடங்களில் Fan-களை ஒடவிடுவதன்மூலம் விண்டிக்காமல், இதைக் குறைத்துக் கொண்டு, விவசாயத்துக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே Fan களை ஒடவிட்டுவிட்டு, விவசாயம் செய்கிற இடத்தில் fuse-ஐப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். காரணம் இல்லை; அதனால் விவசாயத்துக்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று நிலைமை அப்படியிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் மற்ற தற்கெல்லாம் மின்சாரத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, கட்டாயம் மின்சாரத்தை விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்பதில் பழைய கூட்டுறவு, புதிய கூட்டுறவு என்று இரண்டு இருக்கிறது. பழைய கால கூட்டுறவு தத்துவம் வேறு; இப்போது இருக்கிற தத்துவம் வேறு. பழைய காலத்தில் அப்போதிருந்த தலைவர்களாகிய ரத்தினசபாபதி முதலியார், ராமலிங்க செட்டியார் போன்றவர்கள் ஜனங்களுக்கு இதைச் செய்யுங்கள், அதைச் செய்யுங்கள் நல்லது என்று சொல்ல அதை அதிகாரியிடம் Register பண்ணிக் கொடுக்கச் செய்வார். இப்போது சர்க்கார் எல்லாம் முடிவு பண்ணி வைத்துக்கொண்டு, ஜனங்களை இதைச் செய் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுவதை நீங்கள் Register பண்ண வேண்டும். அதுதான் கூட்டுறவு அப்போதிருந்தது கூட்டுறவு. இப்போதிருப்பது சர்க்கார் சொல்லுவதை ஜனங்கள் செய்யவேண்டும். சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு அதிகாரம் பண்ணுகிறார்கள். ஹானரரியாக வேலை செய்ய அப்போதிருந்தவர்கள் கடமைக்கு வந்தார்கள். இப்போது உரிமைக்காக இருக்கிறார்கள். Package என்ன திட்டமென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அதை எனக்கு விளக்க வேண்டும்.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களில் போய்ப் பார்த்தால், ஆட்கள் நிறைய வேலை செய்கிறார்கள். உனக்கு என்ன வேலை என்றால், Social work என்கிறார். Social work என்றால் என்ன என்றால், அப்பறம் Propaganda என்கிறார். அவருக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம். இதே மாதிரி 3, 4 பேர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படி Party-ஐப் பலப்படுத்துவதற்கு Social work, அந்த Work

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [7th March 1963]

என்று போட்டு, இந்த மாதிரி ஆட்களுக்கு எல்லாம் பணம் செலவாகிறது. 5¼ கோடி ரூபாய் Social work-க்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவும் Propaganda-வுக்குத்தான். இந்த Social worker-களை appoint பண்ணக்கூடிய அதிகாரம் யாரிடம் இருக்கிறது என்றால், நம்மிடம். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால் இஷ்டம்போல் ஆணை வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் திட்டக் கமிஷன் இருக்கிறதே, அது தனி சர்க்காராக நடக்கிறது. இந்திய சர்க்கார் கூட அதற்குத் கட்டுப்பாட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் போடுகின்ற திட்டத்தை நாம் செய்கிற லேயோட்களாக இருக்கிறோம். மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது அதைப் பார்த்தால்.

நம்முடைய சபையின் கூட்டத்தை மாலை 3 மணிக்கு என்று வைத்திருப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி வைத்திருப்பதால், இங்கே வந்து இளைஞர்களும் தூங்குகிறார்கள். நம்மைப்போன்ற வயதானவர்களும் தூங்குகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சபையின் கூட்டத்தை காலை 10 மணிக்கு என்று வைப்புகள், இல்லாவிட்டால் மாலை 6 மணிக்கு என்று வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தங்கத் கட்டுப்பாடு பற்றி நமது சபையிலும், கீழ் சட்ட சபையிலும் பெரும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். நமது அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது சமாதானம் சொல்லி தாலிக்கு மட்டுமாவது 22 காரட்டு தங்கம் வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் இவர்கள் சும்மா இருப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் சண்டை போடுவார்கள். இவ்வாழ்க்கை எப்படி இருக்கணும் என்பது எனக்குத் தெரியும். என்னைப் பொறுத்தவரைத் தாலியைப் பற்றிக் கவலைவில்லை. இவ்வாழ்க்கை பண்பு பயன், அன்பு அறம் தான் என்பது என் முடிவு. இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்: உதவித் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் சபைக்களித்த 1963-64-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவு அறிக்கையை வரவேற்று, சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாடு இன்று இருக்குப்படியான நெருக்கடியான நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் ஒருவித வரியையும் விதிக்காமல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்திருப்பது நமக்குக் கெல்லாம் மிகச் சந்தோஷத்தை அளிக்கிறது. அதே சமயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் சில வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட வேண்டிய கட்டம் நேரிட்தால் போட்டிருக்கிறார்கள். இரு சபைகளிலும் பேசியிருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருட்களின்மீது மத்திய அரசாங்கம் கூட்டியிருக்கும் வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். மண்ணெண்ணை, மற்றும் காருக்கு வேண்டிய பெட்ரோல், டீசல் போன்ற பொருள்களின்மீது அதிகரிக்கப்பட்டுள்ள வரியைக் குறைத்தால், மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று இரு சபைகளிலும் அங்கத்தினர்கள் ஏகோபித்துக் கேட்டுக் கொண்

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்]

டிருக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணை ஆண்டி முதல் அரசன் வரை உபயோகிக்கின்ற பொருளாகும். அதனால் மண்ணெண்ணை மீதுள்ள வரியைக் குறைத்தால் நலமாக இருக்குமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பெட்ரோல், டீசல்மீது அதிகரிக்கப்பட்டுள்ள வரியைப் பற்றிப் பேசும் போது, ஏழையா கார் வைத்திருக்கிறான் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது பஸ்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் டீசலைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்து பணக்காரன் மட்டும் உபயோகிப்பது அல்ல. பஸ்ஸில் போவது ஏழைகள்தான். டீசல் மீது வரி ஏறியிருப்பதால், அதன் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. எனவே பஸ், லாரிச் சொந்தக்காரர்கள் பஸ், லாரி கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கட்டணமும் ஏறுவதால், பாமர மக்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகையால் நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்முடைய மக்களின் குறையை எடுத்துச் சொல்லி, மண்ணெண்ணை, பெட்ரோல், டீசல் மீது போடப்பட்டுள்ள வரியைக் குறைத்தால் ஏழை மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, இப்போது நாம் நம்முடைய நாட்டைப் பாதுகாக்க ராணுவத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறோம். அதுவும் சினுக்காரன் நம் நாட்டை ஆக்கிரமித்துள்ளபோது, நம்முடைய ராணுவத்தைப் பலப்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். அதற்குப் பணம் தேவை. மதிப்பிற்குரிய நமது மாஜி முதலமைச்சர் ஸ்ரீமான் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார், நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம், செய்ய வேண்டிய வேலையைச் சரியாக செய்திருக்கிறோமா, என்று குறை கூறிப் பேசினார். அப்படிப் பேசும்போது, நாம் ஒன்றை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டும். இப்போது எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவில் வெல்லிங்டனில் ஒரு நாளைக்கு ஓராயிரம் பேரை ராணுவத்துக்குச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளத்துக்கும், மற்றச் செலவுக்கும் சர்க்கார் எங்கே போவார்கள் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதேபோல அவங்காட்டில் உள்ள வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள்தான் வேலை செய்தார்கள். இப்போது நான்கைந்து மாதங்களாக அந்தத் தொழிற்சாலை மூன்று ஷிப்டு வேலை செய்து, அதில் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளிக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100. இதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டும். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி நமது நாட்டைக் காப்பாற்ற பல விதத்தில் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார், அவருடைய பேச்சால் உலகமே சமாதானத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது நம்முடைய பிரதம மந்திரியை, வாயால் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார், வாயால் உலகத்தையே ஆளப் பார்க்கிறார் என்று சிலர் குறை கூறுவது எவ்வளவு தவறு என்று நமக்குத் தெரிகிறது. அதுவும் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில், மந்திரி பொறுப்பு, இன்னும் பெரிய பொறுப்புக்களை எல்லாம்

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்] [7th March 1963]

வகித்தவர், அரசாங்கம் வரி போட்டது தவறு என்று பேசுகிறார் என்றால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நாட்டில் என்ன நடக்கிறது, எவ்வளவு காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பாராமல், கிணற்றில் உட்கார்ந்துகொண்டு தவளை மாதிரி கத்தக் கூடாது. **Military Recruitment** ஆரம்பித்த பிறகு, ராணுவத்திலும் மற்றத் துறைகளிலும் அரசாங்கம் என்ன செய் திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வேண்டுமானால், எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு வந்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில் செலவு இனங்களில் சில விஷயங்களில் அரசாங்கம் சிக்கனத்தைக் கையாண்டால் நல்ல விடமாக இருக்கு மென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில இலாக்காக் களில் வேண்டாத காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் **Cinchona Department** இருக்கிறது. சில வருஷங் களுக்கு முன்பு வரையில் 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் **Plantation** இருந்தது. இப்போது **Quinine-க்கு demand** இல்லாத தால், **Plantation- இரண்டாயிரம் ஏக்கராகக் குறைந்து விட்டது.** 8 ஆயிரம் ஏக்கர் **Plantation-ஐ எடுத்துவிட்டார்கள்.** இப்போது அந்த இலாக்கா டைரக்டர்கள் வேறு விதமான தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். **Extraction of Oils** என்று போட்டு **Geranium Plant** வைத்துச் செய்கிறார்கள். மற்றும் சில 'Herb'-களை வைத்து மருந்து செய்கிறார்கள். இந்த இரண்டையும் **Forest அல்லது Agriculture** டிபார்ட்மெண்ட்டில் கொடுத்து விட்டால் செலவு மிச்சமாகும். இப்போது ஒரு டைரக்டர், **P.A.** ஆபீஸ் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்க இடம்கூட நீலகிரியில் இல்லாததால் **Forest Department** உடன் சேர்த்துவிட்டால் நமக்கு பெருந்தொகை மிச்சமாகும். இதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த சபையிலும் பேசியிருக்கிறேன். உருளைக்கிழங்குக்கு வியாதி வந்திருக்கிறது. உருளைக்கிழங்கு, ம. இரண்டுக்கும் வியாதி வந்திருப்பதால், அங்கு ஜனங்களுடைய குறை மிகவும் பரிதாப மாக இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு மதிப்பிற்குரிய **Information and Publicity** மினிஸ்டர் வந்தபோது எங்கள் ஜில்லாவைப் பஞ்சமுள்ள ஜில்லாவாகக் கருதினாலும், நன்றாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள் மக்கள். பொதுக்கூட்டம் எங்கள் ஜில்லாவில், ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் நடந்தால் கூட்டம் கூடாது. பிப்ரவரி மாதத்தில் மந்திரி வருகிறார்கள் என்று சொன்னவுடனேயே எதிர்பாராத கூட்டம் வந்துவிட்டது. சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களிலிருந்தும் தங்கள் கஷ்டங்களைச் சொல்வதற்காக கூட்டமாக வந்துவிட்டார்கள். ஒருவேளை சாப்பாட்டிற்குக்கூட இல்லாமல் நீலகிரி ஜில்லாவில் பலர் இருந் திருக்கிறார்கள். நேற்றுக்கூட நமது நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு சொன்னோம். சர்க்கார் என்ன செய்வது என்று கேட்டார் கள். எல்லோரும் அங்கு விவசாயிகள்தான். உருளைக்கிழங்கு

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்] [7th March 1963]

விவசாயம் செய்கிறார்கள். பத்து மூட்டை விதை போட்டவர் களுக்கு ஒரு மூட்டைகூட திரும்ப வரவில்லை. அதே சமயத்தில் அதன் விலை ரூ. 60, 70 என்று விற்கிறது. அதைச் சேர்த்து விற்பதற்குக் கிடங்குகள் கிடையாது. விலை கொடுக்கவும் ஆள் கிடையாது. ம-க்கு வரி வந்திருக்கிறது. ம-யிலும் டிசீஸ் வந்துவிட்டதால், ம-பிளாண்டுக்கும் ஆபத்தாக இருக்கிறது. உருளைக்கிழங்கும் டிசீசால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு 'பேக் போன்' மாதிரி இருப்பது இவை. இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. இப்போது கச்சாபிலிம் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்ததால் ஒரு சில மக்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் மேலும் ஆரம்பித்தால் பரவாயில்லை. தொழில் ஆரம் பிக்காவிட்டால், நீலகிரி ஜில்லா மக்களின் நிலைமை என்னவாகும்? மந்திரிகள், அதிகாரிகள் எல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும். முக்கியமாக இரண்டொரு தொழில் ஆரம்பித்தால், எந்த நேரத்திலும் ஒரு பயமுழில்லாமல் இருக்கமுடியும். பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. கச்சா பிலிம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் இப் போது. குந்தா புராஜெக்ட் நடந்தது. இப்போது கோயம்புத் தூர் ஜில்லாவில்தான் அதுபோன்ற வேலைகள் நடக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் உத்தேசித்திருக்கிற தொழிற்சாலைகளை ஆரம் பித்தால், மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். எம்ஜிஎன்சி என்று ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்தாலும், அதைச் சற்று மாற்றிக் கொண்டு எம்ஜிஎன்சியை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டில்லாமல், மக்களையும் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் காடு வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். நீலகிரி ஜில்லாவில் இப்போது விறகுக்காக எல்லாவற்றையும் வெட்டிக் காலி செய்துவிட்டார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் நான் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவரவர்கள் காட்டிற்குச் சென்றுதான் விறகு பொறுக்கிக்கொண்டு வருவார்கள். இப்போது அங்கெல்லாம் ஸ்டவ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விறகு கிடைக்கவில்லை என்றால், அங்குள்ள காட்டின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். காடு உற்பத்தியைச் செய்யவேண்டு மென்று நாங்களும் வரவேற்கிறோம். அதேசமயத்தில் அங்கு பிளாண்டேஷன் ஆரம்பிக்கும்போது கடலூரில் மேட்ச் பாக்ஸ் செய்வதற்கான மாங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று இருந்தது. 'சாஃப்ட் வுட்' பயிர் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அது வெற்றியளிக்கவில்லை. காடும் பாழாக்கப்பட்டது. செய்வன திருந்தச் செய்யவேண்டுமென்பது போல முன்பே 'எக்சாபின்' செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் விறகு விலை அதிக மாகிக்கொண்டே போகும். கூட்டுறவு சொசைடிக்கு ஒரு சலுகை இந்த விறகு விற்பதில் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 'கூப்' ஆக்ஷனில் எடுக்க தனி மனிதர்கள் வருகிறார்கள்.

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்] [7th March 1963]

எலக்ட்ரிக் போஸ்டுகளுக்கு அந்த மரங்கள் அதிக உபயோகமாக இருக்கிறது. கண்ட்ராக்டர்கள் அந்த மரங்களை நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைடி ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் போய் கஷ்டப்படாமல் ஒரு சலுகை கொடுத்தால், இந்த ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்குக் கூட நல்ல முறையில் கொடுக்க முடியும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு லாரி ரூ. 150-க்கு விற்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைடியில் 'கூப்' ஆக்ஷன் விடும்போது, சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டீரிஸ்ட் ஹோமைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டு டீரிஸ்டுகள் தங்க இடமில்லை யென்று சொன்னார்கள். அந்த அம்மையாருக்கும் இந்த சபைக்கும் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிங்கிள், டபிள் ரூம் என்று வைத்துக்கொண்டு சீசன் காலத்தில் ரூ. 6, 8 கூட சார்ஜ் செய்கிறார்கள். சாதாரண தனிப்பட்டவர்கள் அவற்றைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குன்னூரில் பெங்களூர் டீரிஸ்ட் மாதிரி இருக்கிறது. 5,000 அடி உயரத்திலுள்ளது. அதில் டீரிஸ்ட் ஹோம் கட்டினால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-50
p.m.

(Mr. Chairman in the Chair.)

கடைசியாக, அரிஜன் வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி நேற்று ஒரே ஒருவர்தான் பேசினார்கள். இப்போது அதற்கு 3 கோடி 90 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 1972-ம் வருஷத்தோடு அந்தச் சலுகை தீர்ந்துவிடுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதுதான் சர்க்கார் கடமை. மனை கட்டுவதற்காக அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வருகிறார்கள். வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் வேலைகூட எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னிவிட இப்போது கம்மி யாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலகிரி ஜில்லாவில் ஜனங்கள் வெளியே போய் இரவில் இரண்டு மணி நேரம் இருந்தால் எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறதென்பது தெரியும். 10 கம்பளிகள் போத்திக்கொண்டாலும் தாங்க முடியவில்லை, குளிர் என்கிறார்கள். அரிஜனங்கள் வெளியில் இருந்தால் எவ்வளவு கஷ்டமடைவார்கள் என்று யோசிக்க வேண்டும். அதனால் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். மலை ஜாதியினருக்கும் சேர்த்து வசதி செய்துதான் வேண்டும். கூடலூர் தாலுகாவில் வசிக்கக்கூடிய உரியர், குறும்பர் இவர்களைப் பார்த்தால் மனிதர்களாக நாம் நினைக்கவே முடியாது. அவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார்தான் வசதி செய்யவேண்டும். மலை ஜாதியினருக்கும் குறும்பர்களுக்கும் வட ஆற்காடு ஜில்லா மலை ஜாதியினருக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளைக் கொடுத்து உதவினால் நன்றாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதி அளித்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

7th March 1963]

திரு. பி. வெங்கடாசலத் தேவர் : மதிப்பிற்குரிய Chairman அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1963-64-வது ஆண்டுக் கான வரவு-சிலவுத் திட்டம் சமர்ப்பித்திருப்பதை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருஷம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எந்தவிதப் புதிய வரிகளும் இல்லாததைப்பற்றி எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதோடல்லாமல், திட்ட வேலைகளிலே எதையும் குறைக்காமல் எல்லா வேலைகளும் நடைபெறப் போகிறது என்பதையும் அறிந்து மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கின்ற வரிகளைப்பற்றிச் சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். இதை ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்குச் சாதகமாகவும், கட்சியை வளர்ப்பதற்காகவும், தாங்கள் பதவிக்கு வர வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் மக்களிடம் தப்பாகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

இப்பொழுது நம் நாட்டின்மீது சீன ஆக்கிரமித்திருக்கின்றது. நாம் வலிய வம்புக்குப் போகவில்லை. இந்த நிலைமையில் சீன ஆக்கிரமித்திருந்தால், அதை நாம் எப்படி விட்டுவிட முடியும்? வந்த சண்டையை விடக்கூடாது, வலுச் சண்டைக்குப் போகக் கூடாது என்ற முறையில், வந்த சண்டையை முறியடித்து நாட்டைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். நமது பாதுகாப்பு வேலைகளுக்கு வரி போடாமல் எப்படித்தான் செலவு செய்ய முடியும் என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காரியத்திற்கு வரியாகவும், பணமாகவும், தங்கமாகவும் கொடுப்பதோடல்லாமல், நம்முடைய நாட்டையும் நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றவும் எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் தங்களுடைய உயிரையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நம்முடைய மானத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். 'பெற்ற தாயும் பிறந்த நாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்ததுவே' என்ற பாரதியார் வாக்குப்படி, நம்முடைய தாய்நாட்டைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பாற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமை. இந்த நிலையிலே எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நமது அரசாங்கம் வரி போடாமல் செலவு செய்வதற்கு ஒரு வழி சொன்னாலாவது நன்றாக இருக்கும். எந்த யோசனையும் சொல்லாமல் வரி போடுகிறார்கள், இது அநியாயம் என்று பாமா மக்களிடம் இஷ்டப்படி போய் பிரசாரம் செய்வது ரொம்ப வருந்தவேண்டிய விஷயம், மற்றும் குறிப்பாக இந்த அவசர காலத்தில் அவ்வாறு செய்வது.

5-00
p.m.

அரசாங்க வரவு செலவு திட்டத்தில் ஆரம்பக் கல்விக்கு ஏராளமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு செலவிடப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்பக் கல்வி விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் கல்விக் குழு கொடுத்திருக்கிற அறிக்கைப்படி 69 குழந்தைகள்வரை ஒரு ஆசிரியர்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எழுபதுக்கு மேல் ஆனால்தான் இரண்டாவது ஆசிரியரை வேலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இது கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியம். இந்தத் திட்டத்தை ஐந்தாவது வகுப்புக்குமேல் வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும், ஏனென்றால் அந்தக் குழந்

[திரு. பி. வெங்கடாசலத் தேவர்] [7th March 1963]

5-00
p.m. தைகள் கொஞ்சம் அறிவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும். ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்றாவது வகுப்பிலேயே 69 குழந்தைகளை வைத்து நடத்துவது என்றால் ரொம்பவும் கஷ்டம். அந்தப் பிள்ளைகளைச் சரிவர வைத்து காவந்து பண்ணுவதே முடியாத காரியம். இதைக் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டும். ஒரு கட்டிடத்திற்கு எப்படி அஸ்திவாரம் முக்கியமானதோ அதைப்போல் ஆரம்பக் கல்வி முக்கியமானது. மாணவர்கள் முதல் ஐந்து வகுப்பில் தடை இல்லாமல் தேர்வு பெற்று வந்தால்தான் மேலே படிப்பதற்கு உற்சாகம் ஏற்படும். வாய்ப்பும் இருக்கும். 69 பிள்ளைகளை ஒரு வகுப்பில் வைத்து நடத்தினால், பாடம் கற்பிக்க வசதி இல்லாமல் ஒரே வகுப்பில் இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் தங்க ஏற்பட்டு மாணவனுடைய காலம் பாழாகும் என்பது நிச்சயம்.

ஆரம்பக் கல்வியினுடைய பொறுப்பைப் பெருமளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் அரசாங்கம் ஒப்படைத்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் பள்ளிகள் நிர்வாகத்தை அவ்வளவு திறமையாகக் கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறது; இருந்தாலும் ஏனென்றால் தனியார் துறை பள்ளிகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், கல்வி விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, இவர்கள் போன்றவர்கள் கல்வி தணிக்கையாளர்களைப்போல் பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்ப்பதற்கு ஒரு பொறுப்பு கொடுத்தால், கல்வி வளர்ச்சி நல்ல முறையில் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் உதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே எட்டாவது வகுப்புவரையில் உள்ள ஒரு பள்ளியில், எட்டாவது வகுப்பில் 32 பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அதிலே ஒரு மாணவன்கூட பரீட்சையில் தேறவில்லை. இந்த மாதிரியான நிலைமை ரொம்ப இடங்களிலே ஏற்படுகிறது. கல்வித் தணிக்கையாளர்களைப்போல் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்குப் பொறுப்பு கொடுத்தால்தான் இன்னும் சிறந்த முறையில் ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிகள் இயங்கும்.

அண்ணல் காந்திஜியின் கனவு நினைவாகும் வகையில், இப்பொழுது தேசம் பூராவும் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிலவி நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தப் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை இவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கமும், அமைச்சர்களும், Additional Development Commissioner அவர்களும் அரும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். பல முக்கியமான அதிகாரிகளும் இதில் ஒத்துழைப்பு கொடுத்து ஒரு நல்ல பலன் காண வழி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு சில அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றாலே அலட்சிய மனப்பான்மையோடு நடத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். அநேகமாக எல்லா வகையான பொதுக் காரியங்களுக்கும் பஞ்சாயத்து தீர்மானம், பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானம் District Development Council தீர்மானம் அவசியம் வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துகிறது. அப்படி இருந்தும் ஒரு சில அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து

7th March 1963] [திரு. பி. வெங்கடாசலத் தேவர்]

யூனியன் தீர்மானங்களை அலட்சியமாக, பொறுப்பற்ற தன்மையில்ல்தான் நடத்துகிறார்கள். உதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்பட்டவுடனே, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குட்பட்ட எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிகளின் File களையும், அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் 9.5 யூனியன் ல் ஆரம்பப் பள்ளிகளின் பைல்களை அந்த யூனியனுக்கு அனுப்பவில்லை. யூனியன் சேர்மன் எழுதிக் கேட்டிருந்தும், வரவில்லை. 1962 யூனியன் தீர்மானத்தின் மூலம் கேட்டிருந்தும், தீர்மானத்திற்காவது மதிப்புக் கொடுத்து, இன்ன காரணத்தால் பைல்களை அனுப்ப முடியவில்லை என்ற பதில்கூட எழுதப்படாமல் வருஷக் கணக்கில் இருக்கின்றது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாயிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் உள்ள வடிகால்களிலும், வாய்க்கால்களிலும் பாசிக் குத்தகை, மீன் குத்தகை பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தது என்று பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இருந்தாலும்கூட, சில வடிகால்களில் இந்தக் குத்தகையை Revenue இலாக்காவே ஏலம் விட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்திடமிருந்து தீர்மானம் போயும் சில அதிகாரிகள் அதைக் கவனிக்காமல் அலட்சியப் படுத்தியிருக்கின்றனர். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பஞ்சாயத்தில் 1961-62-ல் ஒரு வடிகாலில் பாசிக் குத்தகையை ஏலம் போட்டு பஞ்சாயத்து குத்தகைத் தொகையை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1962-63-ல் அதே குத்தகையை ரெவின்யூ இலாக்கா ஏலம் விட்டார்கள். ஏலம் விட்டு வந்த வருமானம் பஞ்சாயத்துக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே பஞ்சாயத்துகளுக்கு அந்த பாசிக் குத்தகைகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலத்தின் வருமானத்தை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். ஓராயிரம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட புறம்போக்கு நிலம் ஒரு பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் இருந்தால், அதன் வருமானத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்காவது கொடுக்கும்படி அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

சிமெண்டு பற்றாக்குறைபற்றி நமது கவுன்சிலின் முதல் கூட்டத்திலேயே எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். சிமெண்டைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக விநியோகம் செய்தால் ரீரியாகச் செய்ய முடியும் என்றுகூட நானே யோசனை சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு இப்போது ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டெபுடி தாசில்தார்களுக்கு சிமெண்டு விநியோகம் செய்கிற அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு டெபுடி தாசில்தாருக்கு இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்கள்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிமெண்டை விநியோகிப்பவர்கள் அதை உபயோகப் படுத்துகிறார்களா, இல்லையா என்று பார்க்க அவர்களால் முடியவில்லை. அதைக் கவனிக்க அவர்களிடம் இருக்கிற அலுவலர்கள்

[திரு. பி. வெங்கடாசலத் தேவர்] [7th March 1963]

போதாது. இரண்டு யூனியன் ஏரியாவில் சுற்ற வேண்டியிருப்பதால், அவர்களால் முடிவதில்லை. டெபுடி தாசில்தாரைக் கேட்டால் application-களை வரிசைப்படி ரிஜிஸ்தர் செய்து வைத்திருக்கிறோம்; அந்த வரிசைப்படிதான் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்கிறார்கள். சிமெண்டு தேவைப்படாமல் இருப்பவர்கள் கூட Application-ஐப் போட்டால், அவர்களுக்கும் சிமெண்டு கொடுக்கப்படும். அவர்கள் Black Market-ல் விற்க வசதி ஏற்படும். சென்ற கவுன்சில் கூட்டத்தில் பேசிய அங்கத்தினர் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 14, ரூ. 15 என்று விற்கிறார்கள் என்று இச்சபையில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற தவறு நடவராமல் தடுக்க சிமெண்டு விநியோகத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகளைக் கலந்து, சிமெண்டு வாங்கியவர்கள் சிமெண்டை உபயோகப்படுத்தினார்களா என்று பார்த்து விநியோகிக்க முடியும். ஜில்லாவுக்குள்ள Quota-வை யூனியன் வாரியாகப் பிரித்துக் கொடுத்தால், எல்லோருக்கும் சமமாகக் கிடைக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் சில அரசாங்க அலுவலர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களை நியமிப்பதிலும், மாற்றுவதிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலைக் கலப்பதே கிடையாது. இதைப்பற்றிக் கூட விவாதம் பண்ணும்போது மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வந்த பஞ்சாயத்து நிதி ஆய்வுக் குழுவைச் சேர்ந்த (Study Team) ஆந்திர ராஜ்யம், மைசூர் ராஜ்யம் இவற்றைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், முன்னாள் ரயில்வே அமைச்சர் திரு. சந்தானம் தலைமையில் வந்தார்கள். இதைக் கேட்டுவிட்டு, இம் மாதிரி அலுவலர்களை நியமிப்பதும், மாற்றுவதும் யூனியன் கவுன்சிலுக்குத் தெரியாதா என்று வியப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி அரசாங்க அலுவலர்களை யூனியனுக்கு நியமிப்பதிலும், மாற்றுவதிலும், யூனியனுக்குத் தெரிந்து செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக கடற்கரை ஓர ரோடு Coastal Road " அமைப்பதுபற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். Coastal Road அமைக்கும் வேலை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட வேலையாகும். வடகிழக்கு எல்லையில் நாம் ரோடு போடாததால், அனுபவித்த கஷ்டம் நமக்கு இன்னும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் Coastal Road மிகவும் அவசியமாகிறது. இதை மனநில் கொண்டு இந்த ஆண்டிலேயே அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : There are two or three names left over in the list which I will call to-morrow. The House will now adjourn and meet again at 8 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

7th March 1963]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

*129. Notifications issued with G.O. Ms. No. 5562, Revenue, dated 30th December 1961, regarding amendments to the Indian Stamp Rules, 1925.

*130. Notification issued with G.O. Ms. No. 3617, Food and Agriculture, dated 26th November 1962, regarding establishment of regulated markets at Sendurai, Andimadam and Kulitalai in Tiruchirappalli district.

* Laid on the table of the House on 6th March 1963.

APPENDIX.

(Vide Answer to Starred Question No. 49 on page 334.)

Number of Polio cases treated under the different age groups during the years 1958 to 1961 and the number of cases recovered.

Age group.	1958			1959			1960			1961		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
1 to 5 years	..	145	60	440	211	693	547	631	374	..	..	..
6 to 10 years	..	73	28	194	93	216	184	177	146	..	..	..
11 to 15 years	..	42	26	63	32	51	46	68	61	..	..	..
16 to 20 years	..	42	25	38	12	41	32	22	12	..	..	..
21 to 30 years	..	38	20	27	8	29	14	8	3	..	..	..
31 to 40 years	..	18	8	23	..	29	16	6	2	..	..	..
41 to 50 years	..	23	..	20	..	23	..	1	..	..	..	..
over 50 years	..	7	..	4	..	2	..	..	..	..	..	..
Total	..	388	167	809	356	1,084	839	913	598	..	..	..

[7th March 1963]

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 8th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Training Schools

* 50 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the sanctioned strength for higher and secondary Grade Training Schools in Tiruchirappalli District during 1961-62 and 1962-63; and

(b) the number of applications received for admission in these schools during the above period?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

	Elementary or Junior Basic Grade.	Secondary or Senior Basic Grade.
(a) 1961-62	948	662
1962-63	945	585
(b) 1961-62	6,138	5,904
1962-63	5,590	4,355

திரு எம். சுப்பையா செட்டியார்: எல்லாப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறது.

திரு எம். சுப்பையா செட்டியார்: அந்த மாதிரி மானியம் கொடுக்கும் சில பள்ளிகளில் அட்மிஷனுக்கு சிலர் பணம் வாங்குவது பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு எம். பக்தவத்சலம்: சாதாரணமாக வெளியில் சொல்லப்படுவது காதில் விழுகிறது. குறிப்பாகத் தகவல் இல்லை. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு எம். சுப்பையா செட்டியார்: அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும் போது, நடவடிக்கை எடுக்கலாமே?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தகவல் என்றால் தெருவில் போகிறவர்கள் பேச்சையெல்லாம் கேட்டுவிடமுடியுமா? அங்கத் தினர்களைப் போன்றவர்கள் வந்து சொன்னால், அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[8th March 1963]

திரு க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பள்ளி நிர்வாகத் தலைவராக இருப்பவர் “நான் அப்படித்தான் பணம் வசூலிக்கிறேன்” என்று பொதுக்கூட்டமொன்றில் பேசியது பத்திரிகைகளிலும் வந்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா?

கனம் திரு எம். பக்தவத்சலம் : தலைவர் யார் என்று தெரியாது, என்ன பேசினார் என்பதும் தெரியாது. எந்தப் பத்திரிகையில் வந்தது என்பதும் தெரியாது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it not a fact, Sir, that the managements should send the lists of applicants selected to the District Educational Officer for approval?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should think so, Sir.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, now that such suggestions have been made, will the Government seriously think of entrusting the responsibility of selecting the pupils even to these private training schools to the official committee that selects pupils for the Government training schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this was examined some time ago and it was found that it might be open to the objection why we should insist on the private schools that they should have these selections through the official committee, appointed by the Government.

SRI M. RAJAH IYER : We could allow a quota of seats for the managements as is done in the case of professional colleges, and the bulk of the selection could still be done by the Official Committee.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like specific complaints and specific allegations about such practices in these schools so that I could go into the whole thing and take necessary steps in the matter.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, why the sanctioned strength in 1961-62 had gone down in all these schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think it has gone down very much. It is only a few in number. Perhaps some people might have joined but subsequently left the school.

D.M.K. Prisoners

* 51 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that D.M.K. prisoners are lodged with ordinary criminals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

8th March 1963]

Re-employment

* 52 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to grant extension of service to the Dean of the Madras Medical College; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) : The present Dean of the Madras Medical College and Government General Hospital, Madras is a retired and re-employed officer. The Government have sanctioned his re-employment for a further period of one year from 18th July 1962, in view of the difficulty in finding a suitable officer for the post.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it a fact, Sir, then that there are no qualified hands down below the rank of the Dean, working in the Madras Medical College?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is not qualification alone that matters, Sir. Experience also counts. And again the Dean of the Madras Medical College and hospital should not do private practice. All these things have to be taken into consideration and no doctors are willing to offer themselves for appointment to this post. Under the circumstances, the present Dean continues.

* 53 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** I am not putting the question, Sir.

Artificial Limbfitting Centre

* 54 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up any artificial limbfitting centre in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) : The Government have established an Artificial Limb and Orthopaedic Splint-making Centre in the Government General Hospital, Madras. Some of the personnel required for running the Centre have been deputed for training in the Artificial Limb Centre, Poona and in the All-India Institute of Physical Medicine and Rehabilitation, Bombay, and are now undergoing the training.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[8th March 1963]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO PREVALENCE OF SMALL-POX IN AN EPIDEMIC FORM IN THE CITY OF MADRAS AND ITS SURROUNDINGS.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I should like to call the attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of small-pox in an epidemic form in the City of Madras and its surroundings and the necessity to take urgent steps to arrest the spreading of the disease.

Sir, it is reported in the papers . . .

MR. CHAIRMAN : There can be no speech on the motion.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

The incidence of small-pox in Madras City showed an increase during December 1962 when 136 attacks and 22 deaths were recorded in the City as against 27 attacks and 4 deaths during November 1962. The incidence continued during January and February 1963 also. The number of attacks and deaths from 5th January 1963 to 2nd March 1963 is 311 and 65 respectively. The epidemic still continues in the City though on a considerably lesser scale. The Director of Public Health has issued periodical instructions to the Health Officer of the Corporation of Madras reviewing the situation of small-pox in the City and suggesting measures necessary for the effective control of the infection.

The Health Officer of the Corporation of Madras has reported that the infection is mostly prevalent in slum areas. The Health staff of the City Corporation have been alerted and every possible step is being taken to arrest the further spread of the disease. The Health Officer of the Corporation of Madras has arranged for the immediate disinfection of the infected houses, materials, etc. and re-vaccination of contacts and prompt removal of small-pox cases. Sub-Assistant Health Officers, Divisional Sanitary Inspectors, Medical Officers of Dispensaries and Child Welfare Centres, Medical Inspectors of the Corporation have been directed to carry on intensive re-vaccination of all contacts and other population in the affected and surrounding areas. Vaccination of persons in institutions, colleges, schools, homes, offices, factories, etc., has also been arranged.

On receipt of reports of cases, arrangements for immediate isolation have been made. Public Health staff have been instructed to make house-to-house visits including huts to detect hidden cases of small-pox and remove them to the Infectious Diseases Hospital, Tondiarpet, for isolation and treatment. Mass re-vaccination is being conducted in slums and hutting grounds.

CALLING ATTENTION TO PREVALENCE OF SMALL-POX IN AN EPIDEMIC FORM IN THE CITY OF MADRAS AND ITS SURROUNDINGS.

8th March 1963] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

The Health Department of the Corporation of Madras have appointed additional staff for the prompt treatment of cases in the Infectious Diseases Hospital and for the performance of vaccinations and re-vaccinations in the affected areas in the City. Vaccinations are being carried on vigorously and a large number of people have been given protection. As many as 54,997 primary vaccinations and 2,68,199 re-vaccinations were conducted during the year 1962 and a total of 13,706 primary vaccinations and 82,674 re-vaccinations have been conducted from 1st January 1963 up to 2nd March 1963.

Every effort is being made to bring the disease under control.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64.

3-10
p.m.

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the budget for 1963-64. Sri K. Anbazhagan will now speak.

திரு க. அன்பழகன் : சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு, நிதியமைச்சர் அவர்களாலே அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கான வாய்ப்பை அளித்தமைக்காக உளமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கை பொதுமக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க வேண்டிய அறிக்கையாகும் என்ற எண்ணத்தோடு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கண்டிப்பவர்களைப் பற்றி எண்ணச் சற்று ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை . பொதுமான பலன் அளிக்கக்கூடியதாய் பொது மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடியதாய் இல்லை என்ற குறைபாட்டினை எடுத்துச் சொல்பவர்கள், அரசாங்கம் மக்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்று குறை கூறுபவர்கள்—அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பதற்காகவே அவ்வாறு கூறுகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 125 கோடியளவிற்குத் தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவைப் பெருக்கி இருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். 125 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவு பெருக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிற 3½ கோடி மக்களின் வாழ்க்கையின் வரவு-செலவில், அவர்கள் பெறவேண்டிய அளவுக்கு நல்ல நிலையினை இன்னும் பெறவில்லை என்பதனை நாடாளுகிற அமைச்சர்கள், நிதியமைச்சர் என்ற எண்ணத்தில் மட்டுமல்லாமல் நாட்டுமக்களுக்கு எப்படியும் வாழ்வு அளித்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கருதிப்பார்த்தால், உணரமுடியும். இதில் மக்களுக்கு உள்ள குறைகளையும் உணரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். குறை என்று சொன்னால் வரவு-செலவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரத்தில் இருக்கிற குறைகள் மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், மக்கள் எதிர்பார்ப்பது எல்லாம் நிறைவேறாமல் இருப்பதினால் உள்ள குறைகள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

தங்கள் வாழ்க்கையில், வறுமை நீங்க வேண்டும் வாட்டம் போக வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மறைய வேண்டும், வருமானம் பெருக வேண்டும் என்று இப்படிப் பல்வேறு விருப்பங்களை, ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவைகளை ஒரு அரசாங்கம் நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருக்குமானால், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தரப்படும் புள்ளி விவரங்களைத் தவிர வாழ்க்கைத் தரம் இவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, ஆகவே இதனை வரவேற்றோம் என்று வரவேற்பார்கள். அன்றாடச் செலவினம் இவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது. செலவு குறைந்து வருமானம் பெருகி இருக்கிற காரணத்தால் மக்கள் இல்லங்களில் நிம்மதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களோ, ஏழை வீட்டில் மண் எண்ணை விளக்கு எதற்கு என்று கேட்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நினைப்பு தவறு எழைகளுக்குத்தான் மண்ணெண்ணை விளக்கு தேவைப்படுகிறது. இவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால், ஏழைகள் வீட்டில் எரிகிற காடா விளக்கு, பசு நெய்யால் எரிகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டுள்ளார்களோ என்றுகூட நான் நினைக்கிறேன். சிலருடைய பேச்சிலிருந்து அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இன்றைக்குத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் உண்மையான ஜனநாயக ஆட்சியில் மக்கள் எதிர்பார்ப்பது இந்த ஆண்டு புதிய வரிகளைப் போட்டார்களா, இல்லையா என்பதுகூட அல்ல. அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது, தங்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தேவையான வழி முறைகள் இதில் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் நான் என்ன புதிய வரியைப் போட்டு இருக்கிறேன் என்று கண்டிக்கக் கூடும். ஆனால் ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற வரிகள்—இந்த ஆண்டு போட்டவை அல்ல—இதற்கு முன்னால் போட்டிருக்கிற வரிகள்கூட வளருகிற வரிகளாகும். மத்திய சர்க்காரைப் போல் பெரிய அளவில் இல்லை என்று சொன்னாலும், அவைகள் ஓரளவுக்கு ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளருகிற வரிகளாகவே இருக்கின்ற காரணத்தால், ஏற்படுகிற புதிய செலவுகளை ஓரளவுக்கு ஈடுகட்டிக் கொண்டுதான் வருகின்றன. நிலவரி வேண்டுமானால் பெரிய அளவுக்கு வளராமல் இருந்து வரக் கூடும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட வரிகூட, இந்த ஆண்டு முதலாக, புதிதாக வசூலிக்கப்படும். நிலவரியின் கூடுதல் நீர்வரி காரணமாகவும் நகர்ப்புற நிலங்களுக்குப் போடப்படும் வரிகள் காரணமாகவும், இந்த இனத்தில் வருவாய் பெருகத்தான் போகிறது. ஆனால் இதைவிடத் தெளிவாக இங்கே அரசாங்கத்தினால் தரப்பட்டிருக்கிற நிதி நிலைக் குறிப்பில் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாகன வரி, 1961-62-ல் 703 லட்சம். 1962-63-ல் 742 லட்சம். இன்றைய தினம் எதிர்பார்க்கப்படுகிற தொகை 1,150 லட்சம். பொது விற்பனை வரி, 1961-62-ல் 1,579 லட்சம். 1962-63-ல் 1,759 லட்சம். 1963-64-ல் இங்கே புள்ளி விவரத்தின்படி எதிர்பார்க்கப்படுவது 1,921 லட்சமாகும். மத்திய விற்பனை வரியில் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு 270 லட்சத்திலிருந்து 330 லட்சமாக உயருகிறது. மோட்டார் எண்ணை வரி 276 லட்சத்திலிருந்து 325 லட்சமாக உயருகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

கேளிக்கை வரி, 229 லட்சத்திலிருந்து 284 லட்சமாக உயருகிறது. இவை அதிகரிக்கப்பட்ட வரிகள் அல்ல என்று கருதலாம். ஆனாலும் வளர்ந்துள்ளன என்பது தெளிவு.

அரசாங்கம் வரி வாங்காமல் செயல்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பவனல்ல நான். அவ்வாறு யாரும் எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. எதிர்பார்க்கவும் கூடாது. ஆனால் உயருகிற வரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதாவது வளருகிற வரிகளை ஏற்கனவே வந்திருப்பதால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தால் இன்றைய தினம் புதிய வரிவிதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே மக்களை பாதிக்கிற வரிகளில் ஏதாவது ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விட்டு, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்ன வரியைக் குறைத்திருக்கிறேன், இதற்குப் போட்டிருந்த விற்பனை வரியை விலக்கி இருக்கிறேன் என்று கூறி இருந்தால், நான் இப்படி குறை கூறுவதற்குப் பதிலாக, இந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகவே நான் ஏதும் பேசாமலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மாலை போடுகிறேன் என்று போட்டுவிட்டு அமர்ந்திருப்பேன். ஆனால் விலக்கப்பட்ட வரி எதுவுமில்லை. ஏறுகிற வரியும், தடுக்கப் படவில்லை. இவையெல்லாம் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின் சார்பில் செய்யப்படுகிற இதே சமயத்தில் இந்த நாட்டு மக்கள், மத்திய அரசினரின் வரியால் பெரிதும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற பெரும் பொறுப்பை நான் உணராதவனல்ல. நாட்டைப் பாதுகாக்கிற கடமைக்காக இதுவரையில் 250 கோடி, 300 கோடி என்று பாதுகாப்புத் துறைக்கு செலவிட்டோம். இப்போது 800 கோடி ரூபாய் அளவு செலவழிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அந்த நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறபோது செலவிடக் கூடாது என்றோ, தேவையில்லை என்றோ சட்டமன்ற உறுப்பினரான நான் கூறுவது முறையல்ல, அரியமல்ல, நேர்மையுமல்ல. ஆனால் அவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி முறைகளை அப்படியே வரவேற்க முடியாது. மத்திய அரசினரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வரிகள், வகை தொகை இல்லாமல், முறையில்லாமல் விதிக்கப்பட்டு எண்ணிப் பார்த்தார்களா என்று காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களே கூடக் கேட்கும் அளவுக்கு, நாட்டு மக்களைப் பாதித்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நெருக்கடி நிலைக்காக இந்த வரிகளைப் போட்டு விட்டாலும் இதன் விளைவுகளை ஒரு கணங்கூட எண்ணிப் பார்க்க மறந்துவிட்டார் என்றுதான் தோன்றுகிறது. நம் மாநில அமைச்சர் ஒரு வேளை மத்திய அரசில் நிதியமைச்சராக இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட வரிகளை ஒரு நாளும் அவர் போட்டிருக்க மாட்டார், போட மனம் வந்திருக்காது என்றே நான் நம்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்த காரணத்தால் ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றி ஓரளவாவது அவருக்குத் தெரியும். இப்போது மத்திய அரசில் இருக்கும் நிதி அமைச்சர், பொதுமக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. தன்னுடைய கருத்துத்தான் முக்கியம்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

என்று பேசுகிறார், செயல்படுகிறார். நான் இதைப்பற்றிப் பேசும் போது, மத்திய சர்க்காரின் நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது நான் பேசுவதாக அருள்கூர்ந்து எண்ண வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் இங்கே உள்ள மக்கள் படும் கஷ்டத்தை, துன்ப உணர்வைச் சொல்லியாக வேண்டியது அவசியமாகிறது. மண்ணெண்ணை விலையை வரி காரணமாக உயர்த்துகிறார்கள் என்றால் யார் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லியாக வேண்டும். இன்னும் விலை உயர்த்துகிறார்கள் என்றால், தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய பொறுப்பு, தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திடம்தான் இருக்கிறது. மக்கள் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்திடம்தான் கேட்க முடியும். அவர்கள்தான் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முன்னர் 32 நயா பைசா விலையில் விற்ற மண்ணெண்ணை இன்றைய தினம் 45 நயா பைசாவுக்கு தீர்மானிக்கப்பட்ட விலையினில் விற்கிறது. சில இடங்களில் 50 நயா பைசாவுக்குக் கூட விற்கப்படுகிறது. இது ஏழைகளைப் பாதிக்காமல் வேறு யாரை பாதிக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருத முடியும். மிகப் பெரிய செல்வர்களும் வசதி படைத்தவர்களும் இன்று மின்சாரத்தைக் கொண்டே சமையலை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட வசதி யுள்ளவர்கள் மண்ணெண்ணை விலை ஏறுகிற காரணத்தால், கொஞ்சமும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். விலையேற்றம் பாதிப்பது என்பது எப்பொழுதுமே கையிலே மீதப் பணம் இல்லாதவர்களைத் தான்; பணம் உள்ளவர்களை அல்ல. அதே போல் இன்றைய தினம் மண்ணெண்ணையைப் பயன்படுத்தி சமையல் செய்யப் பலர் முன்வந்துள்ளனர் என்றாலும், அதற்குக் காரணம் அதற்கு முன்னர் விறகு விலை மிகவும் அதிகமாக ஏறியதுடன் விறகே கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை பிறந்ததுடன் $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்று விற்ற விறகு $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்று விற்பதைக் கண்டு பயந்து மண்ணெண்ணைப் பக்கம் மக்கள் திரும்பினார்கள். இப்போது மண்ணெண்ணை விலையைக் கண்டு பயந்து விறகு பக்கம் திரும்ப வேண்டும். இது இன்று நடுத்தர குடும்பத்தில்கூட ஏற்பட்டுள்ள நிலையாகும். அதைப்போல அடுத்த மாதத்திலிருந்து பல்வேறு பொருள்கள் விலையேறுமென்பதைத் திட்டவாட்டமாக வணிகத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். யாராவது ஒருவர் இப்படியெல்லாம் விலையேறுவதால் ஏழைக்கு என்ன நஷ்டம் என்று கேட்டால் மக்களுடைய இயல்பான வாழ்க்கை முறைகளை அறியாதவர் என்றுதான் அவரைக் கூறவேண்டும். பெரும்பாலான ஏழை மக்கள் சோப்பு உபயோகிக்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள் பல்வேறுவிதமான அழகுச் சாதனங்களில் ஒன்றிரண்டாவது வாங்குகிறார்கள். இவர்கள் வாங்கும் பொருளுக்கு அதிக அளவு விலை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் அவர்களுடைய மனதில் பெரிய வரிப்பளுவைச் சுமக்கின்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. பண்டங்களைக் கையில் வாங்கும்போது இதற்கா இவ்வளவு வரி செலுத்துகிறோம் என்று

3-20
p.m.

8th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

கவலையுடன் எண்ணுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் போடுகிற வரி ஏழைகளைப் பாதிக்கிறபொழுது மாநில அரசாங்கம் மகிழ்ச்சி யடைய முடியாது.

அடுத்து, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்ட திட்டக் குழு ஆராய்ச்சி நடத்துகிறது. அடுத்த ஆண்டு இவர்களுடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒழுங்காக அமையுமா அமையாதா, எவ்வளவு வரி போடவேண்டும், அதைப் போட்டார்களா, போடவில்லையா என்று 1963-64-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்து ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் புது வரி போட்டு விடுவார்களேயானால் மேலும் கட்டாய சேமிப்பு முறையில் நிதி திரட்டுவார்களேயானால் 1963-64-ல் மாநிலத்தின் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியுமென்று திட்டக்குழு ஆலோசனை தெரிவித்திருக்கிறது. நம்முடைய உரிமைகளில் மத்திய அரசாங்கம் முழு அளவுக்கு ஆதிக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய விருப்பப்படி மாகாண சர்க்காரின் திட்டமிருக்கிறதா என்பதை அடிக்கடி கண்காணிக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் எங்கள் உரிமையில் தலையிட நாங்கள் இடம்தரமாட்டோம் என்று சொல்லக் கூடும். ஆனால் மத்திய அரசுக்கு அந்த அளவுக்கு மாநில அரசில் பெரியதொரு பிடிப்பும் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் ஆதிக்கமும் இருந்துவருகிறது. இவைகளை மத்திய சர்க்கார் சார்பில் அமைந் திருக்கிற திட்டக்குழு மேற்கொண்டு நடத்திவருகிறது.

அவர்களுடைய மனப்பான்மை அப்படியிருப்பதை இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் அவர்கள் நடத்திவரும் செயல்கள் எடுத்துக் காட்டும். மாகாண சர்க்கார் பெற்றிருந்த வரிகள் பலவற்றை இன்று மத்திய சர்க்கார் வரிகளாக மாற்றிவருகிறார்கள். அதுமட்டு மல்லாமல் அதற்குப் பின் இவ்வளவுதான் பங்குத்தொகை கொடுப் போம் என்கிறார்கள். மாகாண சர்க்காருடைய உரிமையைப் பறித்துக்கொண்டு, நாங்கள் பிரித்துத் தருகிறோம் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் அது ஏற்க முடியாததாகும். மத்திய சர்க்கார் வசூலித்து அதில் இவ்வளவு பங்குத் தொகை மாகாணங்களுக்கு என்று தருகிறார்கள் என்றால், வசூலிக்கிறவர்கள் மாகாண சர்க்கார் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் மத்திய சர்க்காருடைய வரிமுறைப் படி எண்ணும்போது மாகாண சர்க்காருடைய பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் அது ஏற்றதாகாது.

மேலும், குறிப்பாக மத்திய அரசினர் நிர்வாகத் துறையில் இன்னின்ன துறைகளை அகில இந்திய முறையில் ஆக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். பொறியியல் (இன்ஜினியரிங்), காட்டிலாகா மருத்துவ சுகாதார இலாகா ஆகிய இந்தத் துறை அதிகாரிகள் இதுவரை, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் எப்படி மத்திய சர்க்காரின் அலுவல் தகுதியுடையவர்களாக உருவாக்கப்பட்டார்களோ அதே வகையில் இந்தத் துறை அதிகாரிகளும் மத்திய

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

சர்க்காரின் நேரடிப் பணியில் இல்லாவிட்டாலும் கூட மத்திய சர்க்காரின் தொடர்புத் தகுதியுள்ள அதிகாரிகளாக ஆக்கப்பட இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள திறமைமிக்க அதிகாரிகளுக்கு உயர்வளிக்கப் பயன்படாதென்றே கருதுகிறேன். இந்தப் பிடிப்பு இங்கு இடம் பெறுமானால் அதிகாரிகளைக் கூட மாநிலத்தினுடைய அதிகாரிகள் என்று உரிமையோடு சொல்லமுடியாது. இந்தப் போக்கு தடுக்கப்படவேண்டும். இதைத் தடுக்க மாநில அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதிப்பிற்குரிய மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் திட்டப்படி பாராளுமன்றத்தில் சுகாதாரத்திற்குத் தேவையான ஒரு சட்டம் கொண்டுவர அனுமதி கோரி இங்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார்கள். அப்போது நான் இங்கு கேட்டுக்கொண்டது, இப்படி ஒவ்வொரு சட்டமாகப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றும் நிலைமை ஏற்பட்டால் நம்முடைய அவைக்குள்ள உரிமைகளும் கடமைகளும் குறைந்துவிடுவதுடன், அதனால் மாநில மருத்துவத்துறை வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுமாதலின் அவ்வாறு அனுமதிப்பது முறையுமல்ல, அவசியமுமல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில், பாராளுமன்றத்தில் பொதுநோக்கத்துக்காக சட்டம் செய்தபோதிலும் ஏதாவது திருத்தங்கள் வேண்டுமானால் நாமே செய்துகொள்ளலாம் என்றும் சட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏற்றவகையில் ஏற்றப்பகுதியேனும் இல்லாவிட்டால் அதற்கான திருத்தங்களை நாம் நிறைவேற்றலாம் என்றும் இந்த அவையிலே தெரிவித்தார்கள். அப்படியேதேனும் குறைகள் இருக்குமானால் நம்முடைய சென்னை மாநிலம் இப்படிப்பட்ட துறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதால் அந்த மத்திய சட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கேற்ற வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்யலாமென்பதை எண்ணி நான் மயங்கினேன். ஆனால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி 252-வது விதி முதல் பகுதியை அடிப்படையாக வைத்து இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடுத்த பிரிவில் தெரிவித்திருப்பது மாற்றுகிற உரிமை மாநில சட்டமன்றங்களுக்கில்லை என்பதாகும். அவர்களே விரும்பினால்தான் பாராளுமன்றத்தில் திருத்த முன்வரலாம். அந்த விதி இது

'252 (2) Any Act so passed by Parliament may be amended or repealed by an Act of Parliament passed or adopted in like manner but shall not, as respects any State to which it applies, be amended or repealed by an Act of the Legislature of that State'.

இந்தக் கருத்து மிகத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாற்றங்கள் வேண்டுமானாலும் மத்திய சர்க்கார் சார்பில் பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தை மாற்ற நமக்கு உரிமை இல்லை. மத்திய சர்க்கார் அமைச்சருக்கு அதுபற்றி இங்குள்ள அமைச்சர்கள் எழுதவேண்டும். இவர் அவருக்கு எழுதி அவர் தீர்மானம் செய்து பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்

8th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

பட்டால் தவிர மாநில அதிகாரத்துக்குரிய சுகாதார இலாகா சட்டமென்றாலும் மாற்றிக்கொள்கிற உரிமைகூட நமக்கில்லை. ஒரு பகுதியைக் கூட மாற்றிக்கொள்வதற்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னால், அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படக்கூடிய முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கும் அதற்கு நாம் இணங்குவதற்கும் என்ன அவசியமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். மாகாண அரசாங்கத்துக்கும் மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் பகையுணர்ச்சி உண்டுபண்ணும் அடிப்படையில் நான் கேட்கவில்லை. மாகாண அரசாங்கத்தின் உரிமைகள் அழிந்துபோகும் வகையில், இன்றைய முறையில் பாராளுமன்றம் சட்டம் செய்து கொள்ளலாமென்று அனுமதி கொடுக்கும் உரிமை நமக்கிருந்தாலும் அதற்குப் பின்னர் அது பற்றி நாம் செயல்பட உரிமை இழந்து விடுகிறோம். மத்திய சர்க்காருக்கு நமது உரிமைகளைத் தத்தம் செய்துவிட்ட சட்டமாக அது ஆகிவிடுகிறது. அதனைத் திருத்துவதற்குச் சென்னையில் சட்டசபையிலோ, மேல் சபையிலோ விவாதம் எழுப்பமுடியாது.

இப்படியே மாநில அரசாங்கத்தினுடைய உரிமைகள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் போடுகிற வரிகள், மாநில அரசாங்க அமைச்சர்கள் வெளியில் மக்களுக்கு பதில் சொல்லமுடியாத அளவுக்குப் பாதித்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நிதி நிலை அறிக்கை மூலமாக compulsory யாக கட்டாயமாக, சாதாரண வருவாய் பெறுகிற வர்களிடமிருந்து சேமிப்பு நிதி திரட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மாத வருமானத்தில் 3 சதவிகிதம் பாதுகாப்பு நிதிக்காக கட்டாயமாகச் சேமிப்பு தொகையாகக் கட்டியாக வேண்டும். இந்த நிலைமை 125 ரூபாய் வருமானமுள்ளவர்களுக்குக் கூட வருகிறது என்று சொன்னால் இதைவிட வருந்தத்தக்க நிலைமை வேறு இருக்கமுடியாது. வசதியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடப்படுவதும், தாங்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து கிடைத்த வரைக்கும் தேடிக்கொள்வதும் ஒன்று தாங்க முடியாதவர்களை இந்தத் தொல்லையைத் தாங்கித் தீரவேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்துவது மற்றொன்று. மத்திய சர்க்கார் வரிபோடுவதில் ஒரு வழிமுறை இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வரித் திட்டத்தையும் கட்டாய சேமிப்பையும் கொண்டுவருவதற்கு முன்னர் தேவையான பொருள்களைப் பல்வேறு துறைகளிலிருந்து பெறுவதற்கு மாநில நிதியமைச்சர்களை அழைத்து கலந்து பேசினிட்டு அவர்களுடைய வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மாநில அரசினரை மதிப்பது உண்மையாக இருந்தால் மாநிலத்தில்

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். அங்கத்தினர் சென்னை அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களா? அல்லது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களென்பதைத் தலைவர் அவர்களிடையே கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will proceed

[8th March 1963]

திரு. க. அன்பழகன்: மத்திய அரசினர் தம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தால், மாநில அரசுக்குக் குறைவேற்படாமல் இருக்கவேண்டுமெனில், மாநில அரசாங்கம் எந்தெந்தத் துறையில் வரிவிதிக்கக் கூடுமோ, அவைகளை விட்டு மற்ற துறைகளிலேயே வரிவிதித்திருக்க வேண்டும்.

அப்படி மாநில அரசாங்கங்கள் அவற்றின் வருவாய்க்கு என கொண்டுள்ள சில முயற்சிகளுக்குக் கூட மத்திய அரசின் நிதி முயற்சியால் குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது. மத்திய சர்க்கார் போட்டுள்ள வரியினால் இன்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலும் மாநில அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவோடும் National Savings Certificates தேசிய சேமிப்புத் சான்றுகள் விற்று வரப்படுகிறது. அதேபோல பாதுகாப்புக்கு என வேறு விதத்திலும் நிதி கேட்கிறார்கள். இது Post-office அஞ்சலகம் மூலமாகவும் பாங்குகள் மூலமும் கட்டப் பட்டு வருகிறது. அப்படி எல்லாம் சேமிக்குமாறு கேட்கிற பொழுது குறைந்த வருமான முள்ளவர்களாலும் விரும்பி தரப்படுகிறது. அந்த நிதியும் கூட கட்டமுடியாத அளவுக்கு இன்றைய புது சேமிப்பு இருக்கிறது. நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இதில் மத்திய சர்க்கார் புது வரிகளும், சேமிப்புத் திட்டமும் போடுவதற்கு முன்னரே பொது மக்களிடம் சேமிப்பு நிதி திட்டக் கூடிய திட்டம் இருக்கிற நிலைமையில், மாநில அரசாங்க நிதி அமைச்சர்களை எல்லாம் கலந்து, இது பொது மக்களைப் பாதிக்காதா, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குப் பாதகமாக இருக்காதா என்பதை யெல்லாம் கேட்டு அறிந்து இருக்க வேண்டும்.

மற்றொன்று மத்திய சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நிதி வசூல் செய்கின்ற பொழுது அல்லது கட்டாய சேமிப்பு நிதி கேட்கிற பொழுது ஒரு அளவுக்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களிடம் தான் மத்திய சர்க்கார் கேட்கும் முறை இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் வருமானவரி, கட்டும் அளவு வருமானம் உள்ளவர்களிடத்தில் மட்டும் இதற்கு மேல் இவ்வளவு நிதி செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்களானால் அதில் ஓரளவுக்கு நியாயம் இருக்க முடியும். ஆனால் இன்கம்டாக்ஸ் கட்ட வேண்டிய இடத்திற்கே வரமுடியாத ஏழை மக்களிடமிருந்தும், சிறு சிறு தொழிலில் உள்ளவர்களிடமிருந்தும், அரசாங்க அலுவலர்களிடமிருந்தும், இன்றைய தினம் கட்டாய சேமிப்பு நிதி கட்டவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால் அதில் ஏற்படுகிற குறை பல்வேறு வகைப்பட்டதாகும். அதை அவர்கள் செலுத்துகிற பொழுது மன வருத்தத்தோடு தான் செலுத்துவார்கள். அது அவர்கள் கவலையை அதிகமாக்கி உற்சாகத்தைக் குறைக்கும். இரண்டாவது அதை வசூலிப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கையும் செலவும் பெருமளவில் இருக்கும். மேலும் இதைத் திரட்டுவதற்கு மாநில அரசாங்கமெல்லாம் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுகிற பொழுது, அந்த முயற்சிக்கு ஏற்படுகிற செலவினத்தை கணக்குப் பார்த்தாலும், இதை வசூலிக்க எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சி, ஏற்கப்படுகிற செலவு, மக்கள் படுகிற துன்பம் ஆகிய

[8th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

வற்றைச் சேர்த்து பார்க்கிற பொழுதும் இது ஒரு குறையாகவே தெரியும். 125 ரூபாய் அளவுக்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களிடமிருந்து 3 சதவிகிதம் இந்த நிதி செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்பது எவ்வளவு கடுமையானது என்பது அந்த அளவுக்கு சிறந்த பயன் அளிக்காது என்பதும் நிச்சயமாகத் தெரியும். இதை மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இன்றைக்குக் கூட எடுத்துக் கூறி கைவிடுமாறு வற்புறுத்தலாம். அதை கைவிடும்படிச் செய்யலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தக் கட்டமை மாநில நிதி அமைச்சருக்கு இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது எவ்வளவு தான் இந்த நாட்டுமக்களை சீர்திருத்துவதற்கு அரசாங்கத்துக்கு உரிமை இருந்தாலும், கொடுமைப் படுத்துவதற்கு ஒரு அரசாங்கத்துக்கு உரிமை இருக்க முடியாது. இப்பொழுது நாட்டுமக்கள் தங்கத் தைப் பயன் படுத்துவதை குறைக்க வேண்டும் என்னும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தை நான் மனமார ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தங்கம் பயன்படுத்தப்படுகிற அளவு முறையும் குறைந்து கொண்டே வந்தால் தான் தங்கச் சேமிப்பு அதிகமாகும் என்ற அடிப்படையில் தங்கக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் செய்திருந்தாலும் வெளியில் தங்கம் புழங்க முடியாத நிலையை உண்டாக்கி, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் வேலையிழந்து தவிக்கும் பெரிய பாதகத்தை இன்று மத்திய அரசாங்கம் உண்டாக்கி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் ஏறத்தாழ அவர்கள் தருகிற எண்ணிக் கையின்படி பத்துப் பன்னிரண்டு இலட்சம் ஆவர். இதனாலே பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பொன் தொழிலாளர்களை மட்டும் கணக்குப்பார்த்தால் நான்கு இலட்சம் பேர் அளவு இருக்கிறார்கள். இந்தத் தடை ஏற்பாடு வருகிறபொழுது இதனால் யார் யாருக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலாளிகளின் புள்ளிவிவரத்தை முன்னரே எடுத்து இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு வேறு என்ன வேலை வாய்ப்புத் தரமுடியும் என்பதை யாவது கருதி பார்த்துச் செயலாற்றி இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தப்பரிதாப நிலையை இந்த அரசாங்கம் கவனித்ததா? ஆனால் முதலாளிகளை வெகு அக்கரையாக கவனித்து இருக்கிறது. முதலாளிகளுடைய மிகப் பெரிய செல்வம் ஒரு வேளை அழிந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று அக்கரைகாட்டி முதலாளிகள் அவர்கள் விற்பனைக்கு வைத்திருந்த நகைகளை, கடைகளில் அவர்கள் செய்து வைத்த பொருள்களை—22 காரெட்டில் செய்யப்பட்ட நகைகளை விற்பதற்கு அனுமதித்தது கடைசி நாள் இரவு 12 மணி வரை மட்டுமல்ல, இரவு இரண்டு மணி வரையில் அவர்கள் விற்பார்கள். அதிலே கடைசி 2, 3 நாட்களிலே 2, 3 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை ஆயிருக்கிறது. 22 காரெட் தங்கத்தை வாங்க அதுதான் கடைசி சந்தர்ப்பம் என்ற காரணத்தால், குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களும் இனி தங்கம் கிடைக்காது என்று எப்படியோ முயன்று, நகைக் கடைக்கு ஓடிச் சென்று நகை வாங்கி இருக்க

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

கிரார்கள். அந்த இரண்டு மாத காலத்தில் இந்த வணிகர்கள் தங்க நகைகளை விற்பது மட்டும் 10 கோடி, 12 கோடி அளவு தமிழ் நாட்டு அளவில் இருக்க முடியும். விற்பனை வரி கணக்கில் எவ்வளவு வந்தது என்று தெரியாது. அந்தக் கணக்கும் பெரிய ரூமெந்திரமாகவே இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி விற்கப்பட்ட பிறகு, நகைகளுக்குக் கணக்குக் காட்டியபிறகு, தொழிலாளி களுக்கு அந்த முதலாளிகள் 14 காரெட்டில் வேலை செய்வதற்கு அனுமதி தருவார்களா? கடைசி நேரம் வரையில் எவ்வளவு பணத்தைத் திரட்டி வைத்துக் கொள்ள முடியுமோ வைத்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு பின்னர் 14 காரெட் பவுன் நகை செய்ய முதலாளிகள் முற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் 14 காரட் தங்கம் தொழிலுக்கு வேண்டும் என்று மத்திய அமைச்சரிடத்தில் கேட்டால் அரசாங்கம் தராது என்று திட்ட வட்டமாக, அழுத்தம் திருத்தமாக, கூறுவார் என்றே நினைக்கின்றேன் நான். இந்தத் தொழிலாளிகளைப் பற்றி ஏதோ பெயர் அளவுக்கு மட்டும் தான் கவலைப் படுகிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட பதிலைத்தான் அளித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சட்டம் எதற்காக வந்தது என்று கேட்டால், வெளி நாட்டிலே இருந்து தங்கம் மறைமுகமாக இந்தியாவுக்கு வருகிறது என்றும், அப்படி தங்கம் ஆண்டுதோறும் 60 கோடி ரூபாய்க்கு வருகிற காரணத்தால் பத்து ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 600 கோடி ரூபாய் அளவு வந்து இருக்கிறது என்றும், அப்படி வந்திருப்பதால் வெளி நாட்டு செலாவணி பாதிக்கப் படுகிறது என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த வெளி நாட்டுச் செலாவணி எப்படி பாழாகிறது என்று கேட்டாலோ வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாகும் பண்டங்கள் மதிப்பைக் குறைத்துக் காட்டி—அதில் மீதமாகும் அளவுக்குத் தங்கத்தை கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு மிக்க அமைச்சர் வெளியிட்டு இருக்கிறார். இதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற பொழுது நான் வேதனைப் படுகிறேன். வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி ஆகிற பண்டத்தின் மதிப்பை அளவிட்டு இவற்றை ஒரு அரசாங்கம் கண்காணித்து வரமுடியாத காரணத்தாலும், நாட்டிற்குள் வந்து கொண்டிருக்கிற தங்கக் கள்ளக் கடத்தலை நிறுத்த முடியாத காரணத்தாலும், தங்க நகை செய்யும் தொழில் இருப்பவர்கள் மீது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் தங்கத்தை நாட்டு மக்களிடத்தில் புழக்கம் இல்லாமல் செய்வது என்ற அடிப்படையில் வந்த சட்டத்தால் இன்றையதினம் பொன் தொழிலாளர்கள் இந்தியா முழுவதும் திண்டாடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் பெரும் திண்டாட்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை இதுவரை தேடித்தரப் படவில்லை. சென்னை நகரத்தில் மட்டும் ஏறத்தாழ 3,000 பேர் மாற்று வேலைக்கு விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்றும், மிக குறைந்த அளவுக்கு, 12 அல்லது 15 பேருக்கு வேலை கொடுத்து இருப்பதாகவும் நான் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு அரசாங்கம் மாற்று வேலை தருவதற்கு இசைந்தும் இந்த நிலைமை என்றால், பொறுப்புள்ளவர்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

களுக்கே இதுதான் முடிந்தது என்றால், அவர்கள் பிரச்னை எப்படித் தீரும்? அவர்களிலே பலர் பல நாட்களாகப் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். கூலி வேலைக்கும் வழி இல்லை. தமிழ் நாடு முழுவதும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் எப்படி கண்ணாரும் கம்பலையுமாகத் தெருத் தெருவாகப் பிழைப்பின்றி அலைந்தார்களோ, அந்த நிலைமைக்கு இன்று பொற்கொல்லர்கள் ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பொற்கொல்லர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது மக்களிடம் எங்கள் சார்பில் பிச்சை எடுப்பதற்கு நீங்கள் வருகிறீர்களா, விடு விடாகச் சென்று அரிசி வாங்கலாம் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வேதனை ஏற்பட்டு இருக்கிற பொழுது மத்திய மந்திரியிடம் நமது அமைச்சர் தெரிவித்து அவருடைய கருத்தை ஓரளவுக்காவது மாற்றச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். 22 காரெட் நகை நீங்கி 14 காரெட் தங்கம் வருகிறது என்பதால் நான் வாதாடவில்லை. அத்தொழில் செய்த ஏழைக்காகவே வாதாடுகிறேன். 14 காரெட் நகை செய்து அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துக் காட்ட அவற்றை அமைச்சர் பார்த்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்ததாக நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 14 காரெட் நகையைப் பார்த்தால் நகைப்பு ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆனால் எனக்கு வருத்தம் தான் ஏற்படுகிறது. நான் பொள்ளாச்சி நகருக்கு சென்றிருந்தபொழுது ஒரு தொழிலாளி சொன்னார், 14 காரெட் நகையை செய்து நாங்கள் சபையில் வைத்தோம். கிராமத்திலிருந்து வந்த சிலர் அதை வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். அடுத்து நாலு நாளைக்குள் அது வெளுத்துப் போனதால் இது எங்களுக்குத் திருப்தியாக இல்லை என்று திருப்பிக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டார்கள். மக்கள் விரும்பாத நகையை எப்படிச் செய்வது என்று எண்ணும் முதலாளிகள் எங்களுக்கு எப்படி வேலை கொடுப்பார்கள் என்று முறையிட்டார். இதிலுள்ள உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். 14 காரெட்டில் புதிய நகை செய்வதில் எனக்குத் தடையில்லை. ஆனால் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்குப் பொதுமக்கள் வாங்கினால் தான் முடியும். அல்லது 14 காரெட் தங்க நகைகளை இடைக்காலத்தில், அரசாங்கம் செய்து சேர்த்துக் கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கம் கூட்டுறவு தொழிற்சாலை அமைக்க 2, 3 மாதம் ஆகும் என்று அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்தை நான் அறிவேன். உடனடியாக வேலை தருவதற்கும், இப்போதே 14 காரெட் தங்கம் அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கும் முன்வரவேண்டும். அவர்கள் மனைவிமார்களுக்கு ஒருதையல் இயந்திரம் வழங்குகிற அளவுக்கு மத்திய அரசு முன் வந்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் அவர்களுக்கு நன்றிகூடத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனி அந்த பொற்கொல்லர்களின் மனைவிமார்கள் புதிதாகத் தையல் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு, அரசாங்கம் தருகிற தையல் இயந்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு தெருத் தெருவாகச் சுற்றி எப்படியோ பிழைத்துக்கொள்வார்கள் என்று அரசாங்கத்தோடு நானும் எதிர்ப்பார்க்கிறேன்! ஆனாலும் கொண்டுவந்த சட்டத்தின் நோக்கமாவது நிறைவேற்றிற்று? ஏறத்தாழ இந்த

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th March 1963]

நாட்டில் 1,780 கோடிக்கு தங்கம் முடங்கி இருக்கிறது என்றும் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற தங்கம் 4,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வளவு தொகைக்கு மறைக்கப்பட்ட தங்கமும் நாட்டு மக்களிடம் புழங்கும் தங்கமும் இருந்தாலும் இதுவரை அரசாங்கம் தங்கப் பத்திர (Bond) விற்பனையால் பெற்றது ஏறத்தாழ 7 கோடி ரூபாய்க்குத் தான். இது மத்திய அரசாங்கத்திடம் மக்களுக்கு இருக்கும் பற்று தலற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது அல்லது தங்கள் குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் வழிவகையை அமைச்சர் அவர்கள் அறியவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது அல்லது இந்த வகையில் மாநில அரசாங்கத்திற்கே உடன்பாடு இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது? என்பது விளங்கவில்லை. ஆனால் நான் இதைக் கண்டிப்பதற்காகக் கூறுவதாக நினைக்காமல் இதை அருள்கூர்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவ்வளவு கோடி பவுன் நாட்டில் இருக்கும்போது இந்த அளவுக்குத்தான் அரசாங்கத்தின் சேமிப்புக்கு மக்கள் பவுன் வழங்கி இருக்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாநில அமைச்சர் நம்முடைய வரவு-செலவு திட்டம் எவ்வளவு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்கு உரியதாக இருந்தாலும், அதை மட்டும் எண்ணிக் கொண்டில்லாமல், இன்றைய தினம் எவ்வளவு நிம்மதியாக மாநில வரவு-செலவு நடக்கிறது என்று கருதாமல், அன்றாட வரவு செலவு காரணமாக, மக்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பதை எண்ணிப்பார்த்து மத்திய சர்க்காரிடம் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைக் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநில சட்டமன்றத்தின் சார்பாகவும்கூட அமைச்சர் அவர்கள் இதை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கலாம்.

அரசாங்கத்தின் வேலை வரி போடுவது மட்டுமல்ல. தொழில் துறையை பொறுத்த வரையில் அரசாங்கத் துறையிலும் வருமானத்தைப் பெருக்குவதுதான் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும். தொழில் துறையிலே எவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது என்றால் 1961-62-ல் 185 லட்சம் ரூபாய், 1962-63-ல் 256 லட்சம், 1963-64-ல் 315 லட்சம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மோட்டார் நீர் வழி போக்குவரத்து திட்டத்தில் இவைகளால் எதிர்பார்க்கப்படுவது ஏறத்தாழ சென்ற ஆண்டில் 432 லட்சத்திலிருந்து இந்த ஆண்டு 463 லட்சமாகத்தான் இருக்கிறது. காட்டு வளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 252 லட்சத்திலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளில் 243 லட்சமாக காட்டு வளம் குறைந்திருக்கிறது. இப்படி கிடைக்க வேண்டிய வருமானம், பெற வேண்டிய பல்வேறு துறைகளில் வருமானம் சரியான அளவு பெருக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெருக்கப்படவில்லை என்றால் அரசாங்கம் என்ன வியாபாரம் நடத்தியா பெருக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக்கூடும். ஆனால் வரியைப் போட்டுத் தான் வருமானத்தை பெருக்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. விற்பனை வரி போட்டிருப்பதுடன் நிலங்கள் மீதும் நீரின் மீதும் வரி கடுமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைக்

8th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

குறைத்தால் அது நாட்டு மக்கள் விரும்பக் கூடியதாக இருக்கும். பிறகு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் குறையாகக் கருதமாட்டார்கள். ஆனால் தொழில் துறையில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சியைவிட, காட்டி இருக்கிற ஆர்வத்தை விட, மற்றவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற தொழில்களில் அதிக ஆர்வம் காட்டி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தொழில் வளருகிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவே விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்தத் தொழில்களில் ஏற்படவேண்டிய அளவுக்குப் பலன் ஏற்படவில்லை.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற பல புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது முழு அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றதா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. சிறந்த விதைகளை வழங்குவதற்காக, 1962-63-ல் 10.41 லட்சம் அதாவது 1041 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி 40,000 டன் நெல் விதைகளும், 6,400 டன் தினை விதைகளும் விநியோகிக்கப்படும். 1963-64-ல் 18 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 1962-63-ஐ காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு என்று எண்ணத்தக்க அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1963-64-ம் ஆண்டும், சென்ற ஆண்டு அளவு விதைகள்தான் விநியோகிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் எப்படி வளர்ச்சி ஏற்படும்? செலவு இனத்தில் மட்டும் 10 லட்சத்திலிருந்து 18 லட்சமாகப் பெருகும்போது அதற்குரிய பயன் ஏற்படவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்ப மாட்டார்களா? அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன காரணம் காட்டப் போகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has taken 35 minutes.

திரு. க. அன்பழகன்: இன்னும் 5 நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். இதர புதிய நீர்த்தேக்கப் பாசனத் திட்டங்களில் கோமுகி நதித் திட்டம், மஞ்சளாறு திட்டம் ஆகிய இரண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எண்பத்தேழு லட்சம் கோமுகி நதித் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மஞ்சளாறு நதித் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு தொகை செலவாகும் என்று குறிப்பிடாவிட்டாலும் 38 கோடி கன அடி கொள் அளவு உடைய நீர்த்தேக்கமாக கட்டப்படும் என்ற மதிப்பீடுதான் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற 5 திட்டங்களுக்குமாக சேர்ந்து குறிப்பாக 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்காகத் தனித்தனியாகப் பணம் இங்கே ஒதுக்கப்படவில்லை. பாசனத் திட்டத்திற்காக மொத்தம் 379 லட்சம் ரூபாய் 3-வது திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் எதுவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 1962-63-ல் 3,000 ரூபாய் அடையாளத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1963-64-ல் 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாறு எழுபத்தொன்பது லட்சம் ஒதுக்கப்பட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த ஆண்டு வரை 5 லட்சம்தான் செலவிட நேறுகிறது என்றால் மீதி இருக்கிற

388

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[திரு. க. அன்பழகன்]

[8th March 1963]

இரண்டு ஆண்டுகளில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி எல்லாம் குறைவின்றி நிறைவேற்றப்படுமா என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. மேற்கு நோக்கி ஒடும் ஆறுகளைத் திருப்ப 100-லட்சமும், பாசனத் திட்ட ஆராய்ச்சிக்கு 10 லட்சமும் திட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தும், அதில் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு பகுதியாகச் செலவு செய்யாத இனம் இருக்கிறது.

இரும்பு எஃகு ஆலை முன்னேடித் திட்டத்திற்கு என்று 100 லட்சம் வரை 3-வது திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கி இருந்தும் இந்த வகையில் இதுவரை வேலைத்துவக்கம் ஏற்படவில்லை. நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகள் அனைத்தும் சேலம் இரும்பு உருக்காலை வருவதைத்தான் பொறுத்திருக்கிறது. மேலும் இரும்பு உருக்கு Re-rolling mills-க்காக 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டும், அந்த ஆலை ஏற்பட வேண்டிய அவசியத்தை பற்றி, அரசாங்கமே இந்தத் திட்டம் வராத காரணத்தால் அபிவிருத்தி வேலைகள் யாவும் தாமதமாகின்றன என்றும் சீர்குலைந்து விடுகின்றன என்றும் கூறித் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக குறிப்பிட்டிருந்தும் இன்னும் வந்த படியில்லை.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

திரு. க. அன்பழகன்: இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். இப்படிப் பல்வேறு தொழில்களுக்கு அவசியமான 100 லட்சம் ரூபாயில் திட்டமிடப்பட்ட இந்த ரீரோலிங் ஆலையை ஆரம்பிக்க இதுவரையில் அதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் மட்டும்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதில் தாமதத்திற்கு என்ன காரணமென்றால் இன்னும் இதற்கு லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லை. லைசென்ஸ் பெற்றவுடன் இவ்வாலை சம்பந்தப்பட்ட பிற வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பில் கொடுத்திருப்பதை படித்து நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கே லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லையாம்! வேறு யாருக்காவது லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்றால் ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கே கிடைக்கவில்லை என்றால் அதுவும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய பல்வேறு பணிகளுக்குத் தேவையான ரீரோலிங் மில்ஸ் அமைக்க லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்றால் என்ன காரணம்? இந்தத் திட்டத்தின் பணிகள் நாட்டு மக்கள் விரும்புகிற அளவுக்கு இல்லை. இங்கே நான் இந்த திட்ட ஏடு முழுவதையும் படித்துக் குறைகளைச் சொல்ல நேரமில்லாவிட்டாலும் ஒன்றை இருக்கின்றனவே ஒழிய நாட்டில் நிறைவேற்றவில்லை. நிறைவேற்றுகின்ற ஆர்வம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதனைத் தகர்த்தெரிய வேண்டும். இந்த அபிவிருத்தி வேலைகள் அனைத்தும் கைவிடப்படாமல் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டிலேயே இத் தொழில் திட்டங்களை நிறைவேற்றி

8th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே. இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிற முறையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நெருக்கடியான ஒரு நேரத்தில் அன்னியன் நம்முடைய நிலத்தை அபகரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு நம்மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், இந்த மாகாணத்தைப் பொருத்தவரையில், புதிய வரிகள் எதுவும் விதிக்கப்படாமல் மக்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி பெறுமளவுக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எப்போதுமே குறைகூறிக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் காரணமாக, குறை கூறுவதை மேற்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது வருந்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. அன்னியன் நம்மீது கால் வைத்தவுடன் உயிரைக் கொடுப்போம், உடமையைக் கொடுப்போம் என்று பேசியவர்கள், நாட்டுத் தலைவர் நேருவின் கரத்தைப் பலப்படுத்துவோம் என்று பேசியவர்கள், இப்போது ரூ. 125 வருமானமுள்ளவர்கள் ஊதியத்தில் 3 சதவிகிதம் கட்டாய சேமிப்பாக அளித்து அதை 5 ஆண்டு தளுக்குப் பின்னர் வட்டியும் முதலுமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றிருப்பதைக் கண்டிக்கிற செய்கையை நாம் பார்க்கிறோம். சொல்ல வந்ததை விட்டு வேறு திசையில் சுற்றிச் சுற்றி வருவதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். உண்மையாகவே அவர்கள் அமைச்சர்கள் மீது குற்றம் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற வேண்டுமென்று பேசுகிறார்களேதவிர, வேறொன்றுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் முன்னேற்றம் காணவில்லை, நாட்டு மக்கள் அதனால் பயன்பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களைச் சுற்று கண்திறந்து பார்க்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1955-56-ம் ஆண்டு கல்விக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது, இப்போது 1963-64-ல் எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நன்றாகச் சிந்தனை செய்து நிதாவமாக யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றவகையில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதைச் சொல்வதற்கு முன் 1955-56-ல் கல்விக்கு 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் இவ்வாண்டு அமைச்சரால் கொடுக்கப்படுகிற திட்டத்தில் 27 கோடி 58 லட்சம் ரூபாய் கல்விக்குச் செலவிடுவதைப் பார்க்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையை பார்க்கும்போது மாணவர்கள் தொகையும், பள்ளிக்குவரவேண்டுமென்ற ஆர்வமும் எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்களில் 17 கோடி கல்விக்காக மட்டும் உயர்த்தியிருக்கிறோம். கல்விக்கண் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாராட்ட ஏன் மறுக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நல்லது என்று மனதில் தோன்றுகிற போது, அதை ஒரு வார்த்தை

2-50
p.m.

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[8th March 1963]

யால் பாராட்ட வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. அன்பழகன் அவர்கள் குறைகூறுவதற்காகவே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பார்கள். அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்கள் தேவையில்லை. ஆகையால் நல்ல காரியங்கள் செய்யும் போது வரவேற்று வாயார வாழ்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவர்கள் முன்னால் ஆண்டுகொண்டு வந்தார்களே, மதிய உணவுத்திட்டம் கொண்டு வந்தார்களா, அதற்கு ஒரு பைசாவாவது செலவு செய்தார்களா அல்லது ஆலோசனையாவது சொன்னார்களா? இதை யோசிக்கவேண்டும். ஒப்போது ஏழைப் பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். அதற்காக 37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இலவச உணவு அளிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டாமா? வரவேற்கவேண்டாமா? கிராமங்களில் மின்சாரம் எப்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, மின்சாரத்தை உபயோகிக்காத கிராம மக்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் போது, அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பேசாமல் பெரிய சூற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டதைப்போல் எதையோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்களேதவிர, உண்மையை மறைக்கிறார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் மனமாற வரவேற்கிறேன். சேரி அபிவிருத்திக்கு 60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல, பாராட்டுவது மட்டும் எங்கள் கடமை அல்ல. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த சேரிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது. கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போன்று ஆகிவிடும் என்று எண்ணுகிறேன். கொடுக்கப்பட்ட பணம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, இந்தத் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக சேரி அபிவிருத்திக்கு மானியமாகவும் கடனாகவும் கொடுக்கப்பட்ட பணம் நகர மன்றத்தில் சரியான வகையில் செலவிடப்படாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதியவர்கள், வயதுவந்தவர்கள், வாழ்க்கையில் மிகவும் நலிந்திருக்கிறவர்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டம் சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. கருணை மிக்க அமைச்சர்கள் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் வந்தவுடனே பெரும்பாலான மக்கள் அதனால் பயன்பெறுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அந்தத் திட்டத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு அந்தக் குறைகளைத் தீர்க்கத் தெரியவில்லை. ஒரு கிழவனோ கிழவியோ மனுப்போட்டால், அதைப் பரிசீலிக்க மூன்று மாதங்கள் அவர்கள் கலெக்டர் அபிசக்டு நடையாக நடந்து செல்வதைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. இது நல்லமுறையில் நடைபெற அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

8th March 1963]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

தொழிற்பேட்டைகள், சிறு சிறு கைத்தொழிற்சாலைகள் சென்னை, கோயம்புத்தூர், விருதுநகர் ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்பேட்டைகள் பெரும்பாலும் பெரிய முதலாளிகளுக்குப் போகாமல் சிறு கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும் வகையில் திட்டமிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரும் தொழிற்சாலைகளை நடத்தும் முறையில் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும் நிலைமை இருக்குமானால் நல்லது. சிறு கைத்தொழில் நடத்துகிறவர்களாகப் பார்த்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் முறையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் ஒரு கோடி ரூபாய் போதுமா போதாது என்பது பிரச்சனை அல்ல. உரிய நேரத்தில் கிடைக்க ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். சாதாரண மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கவேண்டுமென்றால், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., போன்றவர்களிடமிருந்து சிபார்சு பெற்றும் மத்திய சிபார்சிலும் கிடைக்கும் நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். மாணவர்கள் உண்மையிலேயே உதவித்தொகை பெற தகுதி உள்ளவர்கள் என்று தெரிந்தால், அதை அவர்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் தகுதிபார்த்து செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பொதுவாகவே நல்லமுறையில் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். தலைவர் அவர்கள் பெல்லில் கையை வைப்பதற்கு முன் முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை நகரம் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் போது, நன்றாக யோசித்துப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் உள்ள மக்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ பொறுப்பில்லாதவர்களிடத்தில் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை சொல்லும்போது மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் எதுவும் நினைக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கிளப்வாலா ஜாதா அவ்மையார் அவர்கள் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அம்மை, காலரா, எங்கு சென்றாலும் நாற்றம் இப்படியிருப்பதாகப் பேசினார்கள். இதற்கு எது காரணம் என்று பார்க்கும் போது, பொறுப்புணர்ச்சி குறைந்த காரணத்தால் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருப்பதால் அது ஏற்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். நிர்வாக அறிக்கையின் மீது விவாதம் அங்கு நடைபெற்றது. நான் அங்கு 10½ ஆண்டுகள் இருந்தேன், இப்போது தினசரி நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கிறபோது, போன காலத்தில் அங்கு பேசிய அங்கத்தினர்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர் அங்குள்ள ஒரு பைலைக் காணும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எண்ணெய், பால் பவுடர் காணாமற் போய்விடுகிறது. நிர்வாகத்திலுள்ள கட்சியைச் சேர்ந்த . . .

[8th March 1963]

திரு. க. அன்பழகன் : நிர்வாகத்திலல்ல, அதிகாரத்தில் உள்ளது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நிர்வாகம் அவர்கள் திறமையால்தான் நடக்கவேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒவ்வொன்றுக்கும் பேசவிடாமல் குறுக்கே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? அவரைப் பேசவிடுங்கள். குறுக்கே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அவர் எப்படிப் பேசமுடியும்?

4-00
p.m.

திரு. கே. ராமதாஸ் : முக்கியமாக திரு. அன்பழகன் அவர்கள் காதுகொடுத்துக் கேட்டால், என்னுடைய கொள்கைக்கு அவர்கள் ஒத்து வருவார்கள் என்பது என் எண்ணம். பைல்கள் காணவில்லை என்று சொன்னால், அந்த பைல்கள் கதி என்ன? 31 லட்சம் ரூபாய் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்ட அந்த பைல் ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு 41 லட்சமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு நகரசபைக்கு வருகிறது. ஒன்றரை ஆண்டு காலமாக இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை என்று நிர்வாகம் நடத்துகிறவர்கள்—பொறுப்புள்ளவர்கள் சொன்னால், அதை யோசிக்கவேண்டும். 11 லட்சம் அதிகமாகத் திட்டமிடப்பட்டு ஒரு காண்ட்ராக்டர் உயர வேண்டுமென்று, ஒரு காண்ட்ராக்டர் அதன் மூலம் பயன்பெற வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சிலர் கூடி வாணிபம் நடத்துகின்ற காரணத்தால் மக்கள் வரிப் பணத்தை பயன்படுத்தத் தெரியாமல் வீணைக்குகிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் அறிய முடிகிறது. பைலைக் காணவில்லை என்று சொன்னால், நிர்வாகம் எப்படியிருக்குமென்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பால் பவுடர் திருட்டுப்போகிறது என்றால், அந்த நிர்வாகம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும்? இந்த நிலைமை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமானால், இந்த நகரசபையை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். இன்னும் என்ன நடந்திருக்கின்றன? ஒரு பொறுப்புள்ள தலைவரே பேசியிருக்கிறார். நகரசபையைக் கைப்பற்றினோம். கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுத்தோம்; பெறவேண்டியதைப் பெற்றோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அதன் பொருள் என்ன? கொடுக்க வேண்டியது என்றால் லஞ்சம் கொடுத்தோம். பெற வேண்டியதைப் பெற்றோம் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லுகின்றார். இப்படி அங்கே ஊழல் மலிந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் நகரசபையில் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் தேர்தல் வேண்டாம். தள்ளி வைத்திருந்தாலும் உடனடியாக சென்னை நகர நிர்வாகத்தை அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்று மந்திரியைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் அவர்கள் மீது உள்ள பொறுமையின் காரணத்தால் சொல்லவில்லை. சென்ற வாரத்தில் ஆண்டு அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் கருத்துக்களை ஒன்றாகத் திரட்டிப் பத்திரிகைகளில் சிறு சிறு துணுக்குகளாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். கார்ட்டுன் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த cartoon மிக மோசமாக இருக்கின்றதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். பழம் பெரும் பத்திரிகை “சுதேசமித்திரன்”. அதில் அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்

8th March 1963]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

தைக் கழுதையாகச் சிருஷ்டித்து பணம் அது திரட்டிக்கொண்டு போகிற மாதிரி கார்ட்டுன் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதற் செல்லாம் பரிசாரம் ஏதாவது இருக்குமென்றால், தேர்தலே ஒரு ஆண்டு காலம் தள்ளிப் போடலாம். நெருக்கடி நேரத்தில் 2, 3 ஆண்டு காலம் தள்ளிப் போடலாம். சென்னை நகரத்தில் இருக்கின்ற இந்த மக்கள் இந்த நாற்றத்தில் வாழவேண்டும் என்ற நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்கு நகரசபை நிர்வாகம் மாற்றி அமைக்கப்படுமானால், சிறந்த அதிகாரிகளிடத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்து நகரசபையைக் கலைத்துவிடவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சராக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மக்கள் இதை நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நகரசபை நிர்வாகம் இப்படி இருக்கிறது.

மற்றும் ஒரே வார்த்தை, ஹரிஜன இலாகாவைப் பொருத்த வரையில், நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். சேரி அபிவிருத்தி என்று சொல்லுகிறபொழுது, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய அப்போது நிதி அமைச்சராக இருந்த டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் ஒரு சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை துவக்கி வைத்தார்கள். நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அது செயல்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. 1,500 மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி கடைசியாக நமக்கு நல்ல அதிர்ஷ்டவசமாக குடிதண்ணீர் பிரச்சனை வருகின்ற பொழுது கிருஷ்ண தண்ணீர் வருகின்றது என்ற ஆறுதலான செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் கஷ்டத்தைத் தீர்க்கிற வகையில், இந்த ஆண்டு அதைப்போக்குகின்ற பணியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் : வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி அதிகமாக நான் பேசுவதற்கு எனக்கு நேரம் இருக்காது என்று தெரிகிறது. இன்று பேசுகின்ற நான் ஏதோ தொழில்களிலோ அல்லது நிறுவனங்களில் எப்படி எப்படியோ தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், பேசுகின்ற நேரத்தில் நாம் எந்தக் கருத்தினை எடுத்துச் சொன்னாலும், அது முழுவதற்குமாக, நாட்டிலே உள்ள எல்லாக் கருத்தினைக் கொண்ட எல்லா தொழில் வளத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு பேசுவது என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அரசாங்கக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சொல்லுகிற கருத்துக்கள் நாட்டுக்குத் தேவைதானா என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் குறை கூறுபவர்கள்

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [8th March 1963]

எதிர்க்கட்சியை சார்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால், இங்கு இருக்கிற அத்தனை பேரும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றுதான் நான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் யாரும் குறை கூறாமல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ராமதாஸ் அவர்கள் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கவில்லை என்பதைப்பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டை எடுத்துச் சொன்னார். ஆகவே குற்றங்களை நான் சொல்லவில்லை என்று இல்லை. நாம் குறைகூறுவதற்காக இருக்கிறோம் என்றுதான் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மந்திரியின் திறமையைப்பற்றியும், அனுபவத்தைப்பற்றியும் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது. நான் பாராட்டிச் சொல்லித்தான் அவர் மகிழ வேண்டிய நிலையில் இல்லை. பாராட்டை எதிர்பார்த்தும் அவர் இல்லை. ஆட்சியிலே ஒருவர் வந்துவிட்டால் அதிகமாகப் பாராட்டை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் தேவை தேவை என்கிற நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிற நிலையில், அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலையில் எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்துவது முடியாது. அதனால் பதவியில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் பாராட்டைப் பெற்றுவிட முடியாது. இன்றைக்கு அழுகிற பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்பார்கள். கொஞ்ச அளிக்காமல் சொன்னால், ஓரளவுக்கு 100-க்கு 25 நமக்குக்கிடைக்காதா என்று ஆசைதான் சொல்லப்படுகிறதேதவிர இங்கே பேசுவதினால் அமைச்சர்கள் பதவிக்காலம் முடிந்துவிடும் என்றே, உடனே மற்றவர்களுக்கு அந்தப் பதவி கிடைத்துவிடும் என்ற ஆசையாலோ அல்ல என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசிய பல அங்கத்தினர்களைப்பற்றி எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்த பொழுது கலையைப்பற்றி யாரும் சிபார்சு செய்யவில்லை என்ற ஏமாற்றம் எனக்குத் தெரிகிறது. ஒருவரும் பேசமாட்டார்கள் போல் இருக்கிறது. ஆனாலும் நான் பேசித்தீர வேண்டும். ஆகவே தமிழகத்தில் உள்ள கலையைப்பற்றியும் கலை அமைப்பிலே இருக்கிற நாடக, சினிமாத்துறையைப்பற்றியும் அதே சமயத்தில் அதற்கு வருகிற தொல்லைகள் எங்கிருந்து எல்லாம் வருகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால்—நம் கனம் அங்கத்தினர் சேலம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எங்கே point of order கேட்பாரோ என்று பயமாக இருக்கிறது—வரி மூலம் தமிழ் நாடு சர்க்காரிடமிருந்தும் டெல்லி சர்க்காரிடமிருந்தும் வருகிறது. இந்த நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். யார் மூலமாக நாங்கள் சொல்லமுடியுமோ, யார் மூலமாகச் சொல்லி பயனடைய வேண்டுமோ அவர்களிடத்தில்தான் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். எண்ணப்போன்றவர்களுக்கு இந்த இடம்தான் உண்டு. இந்த நிலைமையில் நான் சொல்லுவது மிக மிக சரியானது அல்லாமல் இருப்பதாகக் கருதினாலும் சரி, இதைத்தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை என்று நீங்கள் கருதிக்கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் நடிகர்களுக்கு உதவிப் பணம் கொடுக்கப்படுவதைப் பாராட்டுகின்றேன். பாராட்டினாலும் கோபித்துக் கொள்ளுவார்கள். நான் அதில் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். 2, 3

8th March 1963] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

ஆண்டு காலம். அங்கே பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே நான் பாராட்டுகிறேன், நன்றி கூறுகிறேன். உதவிப்பணம் கொடுக்கிற முறை சரியல்ல. ஏனென்றால் 50, 60 வயது இருப்பவர்களுக்கு உதவிப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. 1 ஆண்டு, 2 ஆண்டு. 50, 55 ஆண்டு நிறைவேறிய ஒரு வயதான நடிக நடிகை பாடுபட முடியாத காரணத்தால், அநாதையாக இருக்கிற காரணத்தால் உதவிப் பணம் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. 2, 3 ஆண்டு கொடுத்த பிறகு நிறுத்தி விட்டால் அவர்களுக்கு அப்பொழுது எங்கே இருந்து பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. பலமுறை இதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். சர்க்கார் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதவி கொடுக்க ஆரம்பித்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பூராவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சினிமாவைப்பற்றி பேசும் போது எல்லோரும் தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு சில நடிகர்கள் வாய்ப்பாக வாழ்கிறார்களே தவிர எல்லா நடிக, நடிகைகளும் அல்ல என்பதை தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களை நான் மிக பணிவன்புடன் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கலைக்கு உண்மையிலேயே ஒரு அமைச்சர் தேவை என்று நான் கேட்கும்போது இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கு அந்தத்தகுதி இல்லை என்று பொருள் அல்ல என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்களிலேயே யாராவது ஒருவர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டால் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஏனென்றால் அதற்கென்று ஒரு இலாக்கா இருந்தால், அதன் குறைகளைச் சொல்லலாம். அவர்களும் அதில் அக்கறை செலுத்த முடியும். என்னுடைய சினிமா தொடர்பை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். ஏறத்தாழ 30,000 பேர் இதில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர்கள். சினிமா கொட்டகைகளில் 19 பேருக்கு மேல் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வது இல்லை. ஏனென்றால் பாக்டரி சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது என்று வைக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் சினிமாவைப்பற்றி சொல்லும்போதெல்லாம் ஏன் சினிமாவுக்கு மக்கள் போகிறார்கள் என்றுகூட கேட்கிறார்கள். எனக்கும் அது புரிவதில்லை. சினிமாவை ஒரு தொழிலாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் இதை உணர்ந்திருந்தால், இதன்மீது இவ்வளவு வரி போடமாட்டார்கள். முன்னால் ஒரு வரி போட்டிருந்தார்கள். அது Entertainment tax (தமாஷா வரி). அதை இரட்டிப்பு செய்ய பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரிபோடலாம். போட வேண்டும். வரிபோடாமல் எதையும் செய்ய முடியாதுதான். ஆனால் வரி போடும் போது ஒரு வரையறை கொடுத்திருக்க

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [8th March 1963]

கலாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன் இங்கே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு வரி, சட்டசபையில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு வரி என்பது நியாயமாகாது. இங்கே படம் பார்த்தால் cheap (சீப்) அங்கே பார்த்தால் அதிகம் என்றால், இங்கே தான் வருவார்கள். பிறகு விநியோகஸ்தர்கள் தோல்வியுறுவார்கள். நிச்சயமான தன்மை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. திருச்சியில் 75 சதவிகிதம் வரி. ரூபாய் 8,405 வருவானால் விநியோகஸ்தர்களுக்கு 4,919 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. இந்தக் கணக்கு எப்படியென்றால் படமுதலாளிக்கு 2,948 ரூபாய்தான். அப்போது இது அவ்வளவும் வரியாகப் போகிறது. இந்த வரிப்பணம் கொடுக்க வேண்டாம் என்றுதான் சில அம்மையார்களும் பெரியவர்களும் சொல்கிறார்கள் ஏன் சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள் என்று. இதுவும் வரிக்குத்தான் போகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 8,405 ரூபாய் கொட்டகைக்குள் வந்தால் அது அவ்வளவும் பட முதலாளிக்கே போவதாக நினைத்துக் கொண்டதன் விளைவாகத்தான் இந்த மாதிரியான கருத்துக்கள் மக்களிடம் பரப்பப் படுகின்றன. இது தமிழக சர்க்காரால் போடப் பட்டிருக்கிற வரி. இது மத்திய சர்க்காரால் போடப்படும் வரி. அதாவது ஒரு படம் எடுப்பதானால் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு காப்பிக்கு ரூபாய் 460 முன்பணம் கட்ட வேண்டும். 8 பிரதிகள் எடுக்கவேண்டுமானால் மொத்தமாக ரூபாய் 3,680 கட்டவேண்டும். முன்பணமாக. இப்போது புதிதாகப் போட்டிருக்கிற வரி 550 ரூபாய். அப்படிப் பார்க்கும் போது முன்னே 21,160 ரூபாய் 30 பிரிண்டுக்கு செலவு என்றால் சர்ச்சாஜுடன் இப்போது 42,504 ரூபாய் இன்றையதினம் படமுதலாளிகள் கட்டினால்தான் பிரதிகளை வெளியே எடுத்துச் செல்லமுடியும். இதுபோக பிலிமூக்கு (film) இறக்குமதி வரி மீட்டர் ஒன்றுக்கு 6.60 காசு இருந்தது. இப்போது ரூபாய் 12. அதற்கு சர்ச்சாஜ் ரூபாய் 1-10 காசு ஆக 13 ரூபாய் 10 காசு செலுத்தியாக வேண்டும்.

இந்த நெருக்கடி பல துறைகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தீருவதற்கு கலைஞர்களான நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று ஒரு சில பத்திரிகைகளிலாவது பார்த்திருப்பீர்கள். கொஞ்சம் அதிகமான சம்பளம் வாங்குகின்றவர்கள் அந்தக் குறைத்துக் கொண்டு நடுத்தர, கடைநிலையில் இருப்பவர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று நிறைவேற்றிக் கொள்ள முன் வந்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் சர்க்கார் இந்த வரி விதிகளை எப்படி அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த வரி விதிகங்கள் தேவையானது என்று நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய பிரச்சனை கலைத் துறைக்கு ஒரு அமைச்சர் தேவை என்று ஏன் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்லுகிறேன் தவறாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். பம்பாயிலிருந்து வரும் Film-fare பத்திரிகையில் சினிமா நடிகை நடிகர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு வந்திருந்தது. அதில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரபல ராஜா சாண்டோவைக் குறித்து ஒரு வரி கூட இல்லை. இந்த நிலைமை

8th March 1963] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

என் வருகிறது என்றால் கண்காணிப்பு இல்லை. இந்த அரசாட்சியில் இதற்கு தனி இலாக்கா இருந்து, இது கவனிக்கப்படுகிறது என்ற அச்சம் இல்லாத காரணத்தால் தான். போட்டிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற படங்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசுரிக் கப்படும் படங்கள் எந்த ரீதியில் இருக்க வேண்டும், எந்த வகையில் இருக்க வேண்டும் என்ற திட்டங்களும் அதற்காகத் தணிக்கை அதிகாரிகளும் இருந்தாலும் இப்படிச் சரியான வழியில் மேற் பார்வையிடுவதற்கு ஒரு தனி இலாக்கா தேவை என்று கருதப் படுவது தவறில்லை என்றே கருதுகிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய எண்ணத்தையும் நிதியமைச்சர் அறிக்கையையும் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் பேசும்போது குறிப்பிட்டதற்காக சிலருக்குக் கோபம் வந்தது. நான் கேட்கிறேன் நான் இதை எங்கே கேட்பது? இந்த வரியை யாருக்குப் போடுவது, எப்படி போடுவது என்று கேள்வி கேட்கும் போது நான் நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாயைக் கேட்க முடியாது, பார்க்க முடியாது. ஒரு தனி மனிதன் சொல்லுவதில் அவருக்கு அக்கறை இருக்கும் என்று எண்ண முடியாது. எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. ஆகையால் இங்கே இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் நம்முடைய பிரதிநிதிகள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். நமக்கு வழிகாட்டும் பொறுப்பை எற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதை அவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் சொல்வதைத் தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது என்று தயவு செய்து சிந்திக்க வேண்டும். நாங்கள் பிரச்சாரத்திற்காகச் சொல்வதென்றால், நான் இங்கே வந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று எல்லோருக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சாரத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால், இந்த மன்றத்தைவிட இன்னும் ஒரு பெரிய கூட்டத்திற்கு ஒரு 1,000 பேருக்கு வெளியே விஷயத்தைச் சொல்ல முடியும். ஆக அந்த வேலைக்காக அல்ல நான் இங்கே வருவது. சட்டபூர்வமாக ஜனநாயக முறைப்படி எதுவும் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பேசுகிறேனே தவிர குறை கூறி அது பத்திரிகையில் வந்தால் திருப்தி என்ற எண்ணத்தில் அல்ல.

நாங்கள் சொல்வது அனைத்துமே தவறாக இருக்கட்டும். ஆனால் அவைகள் யாவும் உண்மையிலேயே நம்பிக்கை கொண்ட உள்ளங் களிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. கலைத்துறை பற்றிச் சொல்லும் போது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளவேன் எங்களுடைய குறைகளையெல்லாம் Film Chamber of Commerce பிரதிநிதிகள் கூறும் போது தயவு செய்து கொஞ்சம் அக்கறையோடு கவனிக்கவேண்டும். எதோ வருகிறார்கள் என்றிருக்க வேண்டாம். உள்ளே இருக்கிற என்னைக் கொண்டும் வெளியே இருக்கிற அங்கத்தினர்களைக் கண்டும் திமுக, நடிகை நடிகர்களைப் பட்டும் சேர்ந்ததால் இந்த சினிமா தொழில், நாடகத் தொழில், எங்களில் சிலர் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக அந்தத் தொழிலையே தப்பக் கண்ணோடு பார்க்க வேண்டாம். தொழிலில் குறை இருந்தால், அதைச் சட்ட பூர்வமாகத் திருத்த நடவடிக்கை எடுங்கள். ஆனால்

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

[8th March 1963]

அதே நேரத்தில் சட்ட பூர்வமாக பாதுகாப்பும் தாருங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சமூகத்தில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துக்காட்ட கலையைப் பயன் படுத்துகிறோமா என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து 4 பேர் 4 விதமாகப் பேசுவதைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் அதாரபூர்வமாகச் சிந்தித்து நல்ல எண்ணத் தோடு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு இந்த வரி விகிதங்களைச் சரியான முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு நீங்கள் எந்த அளவில் எந்த முறையில் நன்மை பயக்கும்படியான முறையில் சொல்ல முடியுமோ அப்படிச் சொல்லி அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

4 20
p.m.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, as years go by since the dawn of Independence, the Budget Session has come to be looked upon by the people as one of the most important events in their lives, shaping them according to the wisdom of the powers that be and subjecting them to the vicissitudes of the fleeting moods of the Finance Ministers concerned. Unlike in countries like United Kingdom and most of the European countries, India has got two sources of taxation—one the Centre and the other, the State—so that, it is not possible for anybody to speak on an occasion like this without some reference to the source of taxation which, after all, affects the same person. As a citizen of India, I am subjected to all these taxation proposals. That does not mean I am objecting to them or that I am taking exception to any one of them. It is my belief that you cannot differentiate between the effect of one taxation and the effect of another taxation, as it affects the same individual who is the citizen of India. From that point of view, let me express my thankfulness to the Hon. the Finance Minister of the State for having given us the Budget which does not propose any taxation measure. I think it is a piece of wisdom on which he ought to be felicitated. There is only one other occasion, which I remember within the last 16 years when a Budget was presented without any fresh taxation proposal. Now, it seems to me that—somehow or other during this Budget discussion—I have been attending it more or less and spending as much time as I could possibly do—a different sort of tension has appeared in this house, which I deeply regret. All of us are interested in the welfare of the country, and it must be our objective to see that welfare is properly looked after, particularly on an occasion like this, when the emergency has suddenly dawned on us. About this I shall speak a little later. But before doing so, may I refer to a few points which struck me as somewhat extraordinary, which I hope and trust, will not be repeated.

Recently, a very influential person, in fact, one who is holding a leading position in the political party which is in power, let loose a suggestion that the States in the southern region might either wholly or partially be tagged with the other State.

[8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I must thank and congratulate the Hon. the Finance Minister on having so promptly given his opinion and so effectively saved us from unnecessary criticism in every quarter. I have been here, Sir, as a Member of the Legislature in those days when unfortunately, the discussions took a very serious and acrimonious turn and we see the discussions today are nothing compared with the discussion which we had when the states reorganisation proposals were made. I know people can lay their hands on their hearts and see for themselves what emotions were excited. I ventured to state then and I do hold to the opinion more strongly now that the partition of the States on the linguistic basis was a Himalayan blunder. There is no doubt about it. This is not an achievement of which we can be proud, and the effects of which are being seen every day. But, on the other hand, once it has been settled, I do not want a settled fact to be unsettled. A great deal of commotion has arisen in all States owing to this factor and we have just now tried to settle into an orderly frame of organised administration, and it would be a great mistake on the part of anybody to try to interfere with this. We shall be subjected to suspicions. We shall be distrusted by our friends in other parts—perhaps by some of them and not by all. I think it is very unwise that a suggestion of this nature should have been thrown out. I hope it has been effectively scotched and no further reference will be made to it.

Sir, I have been perusing the Budget and I may say, on the whole, what was possible perhaps has been done. The difficulty that most of us whether in the Centre or in some of the States, or with their representatives who are sitting on this side or that side, is that we forget the saying that 'Rome was not built in a day'. It is because of this unfortunate impression that within our own lifetime everything should be done, sometimes a great deal of trouble has arisen.

Sir, reference has been made to the health of the State. May I before going into this subject, congratulate the Hon. the Minister for Health on the recent appointment that she has made to the post of Director of Public Health? I do not know, if my hon. friend Dr. A. Sreenivasan is anywhere within hearing distance. I hope he will be greatly relieved to know that an experienced lady doctor has been appointed as the Director of Public Health. So, the deal is complete now. The Director of Public Health is a lady, the Director of Medical Services is a lady, the Hon. the Minister for Health here is a lady and at the centre the Minister for Health is a lady (laughter), a thing about which, I am sure, our esteemed colleague Mrs. Clubwala will be the first to rejoice. I say that this throws an extraordinary responsibility on them to see that they conduct themselves in a manner that we mere men, are put to shame (laughter), and I am sure the Hon. Minister will take this up in the challenging spirit in which I have offered it.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

Sir, it was reported in the papers and I am very glad indeed to have seen that announcement that the Chief Minister of Andhra Pradesh has agreed to share some of the Krishna waters for the drinking purpose of the population in this city. I welcome that distinction. More than anything else, the first thing that we have to see in water supply is that every part of the city gets water. So far as Madras is concerned, with its increase in population, it has become more and more difficult to get the water supply in different parts of the City. There is only one thing that I wish to state about it. The Report of the Health Survey and Planning Committee—I am sorry it is so bulky that it is safely consigned to the Secretariat archives—gives expression to the future that the only method of getting water supply is by methods suggested now. May I read just one sentence from this report which will make it very clear? The sentence reads “In order to overcome the commonly experienced difficulty of finding adequate sources of water close at hand, we suggest that the possibility of tapping perennial rivers throwing out large quantities of unused water into the sea should be explored. This should in our view be possible without affecting the riparian rights of any other state.” It is only when you consider the riparian rights, all these troubles will arise. The Gulhati Commission Report or any other report will not solve that problem. It is an emotional reflex. It is no use of waiting for these riparian rights to be settled, and I am very glad without going into all that we have been able to get this right for water supply. But I wish to caution one thing. It has been suggested and even a cartoon has appeared in some papers that the Chief Minister is digging a trench to allow the water flow. I hope and trust that it is merely an imagination. Nothing can do us greater wrong than to have open channels from the Krishna to the City of Madras for three reasons. First of all, the water will percolate and much of it will be lost. Secondly, in a hot climate like ours, evaporation of water will be something incredible which people do not realise. Almost 30 to 40 per cent of the water will evaporate. Thirdly, and that is the most dangerous thing which the Hon. the Minister for Health should take note of, the diseases owing to contamination on this long front of 200 miles or so will be such as to make us doubt whether this has been a Gift or not. I would, therefore, humbly suggest that, whatever may be the cost, whatever may be the time-factor recommended in this report, this water should be taken in conduits, probably six to twelve feet in diameter. Four or five of them may be used for bringing the water, and the water may be put into a big tank here and then again let out. It is through these conduits that the villages *en route* should be supplied with the water so that we may get protected water supply. All through the route when it comes to Madras probably we can use the well-known methods. I hope it will not be a repetition of the Maloney's mixture of old, but certain well-known methods that scientists have suggested. I hope and trust that whatever be the difficulties and whatever be the expenditure,

4-30
p.m.

8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

this would be taken on hand, and even if it takes some time, it does not matter. Let me tell you, as you are doubtless aware, Sir, that the water-supply to Liverpool comes from Wales through conduit pipes and incidentally satisfies all the places *en route*.

A great deal has been said about the prevalence of infectious diseases—small-pox and cholera—in the City of Madras and all over the State. I can say, with some degree of knowledge, that the reports about the incidence of cholera are far from accurate, and may be it is not the fault of those who are making these reports. Many cases are not brought to light. I have known cases of smallpox and cholera. Six years ago in the World Health Organization a resolution was passed that as malaria had been eradicated, small-pox could be and should be eradicated. Immediately certain of the members of the W.H.O., knowing the miserable condition in which we are, offered to give us several millions of those doses of small-pox vaccine. Now I make a suggestion. The City of Madras is infected. I am not speaking of the health of the City mostly because this is the focal points from which infection spreads to many places and therefore it is that I emphasize the fact that the eradication of smallpox in the City of Madras and in the surrounding areas will go a long way in eradicating it. There is no use of tinkering with this problem. Getting a hundred people or 200 people and asking them to vaccinate is not enough. The whole mobile organization should be concentrated on vaccination of the people on a mass scale for a period of ten or fifteen days or whatever it may be. All the doctors, except for the very emergent work that they have to do, whether honorary, paid, or private practitioners, all the nurses, all the vaccinators, and all those who can be taught the simple efficient method of vaccination should for a period of 15 days be concentrated on this work and it is no use entrusting it merely to the Corporation vaccinators.

Sir, side by side with water-supply and the eradication of diseases, I may say that a purely protected water-supply will never give rise to cholera. Then, the food materials that are placed at the disposal of the people are not protected. We have seen an unseemly number of cases of food poisoning here and elsewhere. This is due to the conditions under which food is being prepared. I have no doubt about it and I have seen some of these places. At 3 o'clock in the morning they have to get up, grind the flour for the favourite South Indian dish. If in that dish lizards, scorpions and various things get in, there is nothing to be surprised at. This is how it is prepared. When these people are indiscriminately given permits to sell the food stuff, the result is obvious.

There is one thing that I would like to suggest. In places where water-supply is to be given or has been given, there must simultaneously be planned surveys for an underground drainage. You may probably put up later but the plan should be there so that whenever there is a possibility, you may be in a position to

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

see that this underground drainage, is also given. If water supply is given without drainage there will be more of mosquitoes, more of flies and more of other things.

A great deal has been said about adulteration of drugs. I am sorry to say that adulteration of drugs is not yet on the decrease in spite of the fact that we have some well-known complaints. The trouble about it is that the drug industry is thought of as an industry by the Centre. The report which I have referred to give great details of how this adulteration takes place. The drug industry is not an industry to be given to a person who has money but no principles so that he can run this industry as he likes. That is the first thing to be taken note of. Secondly, many incidents have occurred where the distilled water that is given for certain injections is not pure. I have suggested to those who came into contact with me that if any drug requires a solvent to be given as injection, it should be the responsibility of the drug industry to get this distilled water and to sell it along with the particular medicine that is given. My hon. Friend the Lady Member is not here. She condemned all these newfangled drugs. As one who has survived very serious illness, I cannot agree with her. I should like to say that these have their places. It does not mean that the other systems of medicine should not be encouraged. It is a great mistake to suppose that we are for or against them. What we are against is adulteration in education just as we are against adulteration in food. I am glad the Government here as well as at the Centre have recognised that principle.

So far as the Government servants are concerned, I agree that they must have some sort of medical relief. But the way in which it was hustled by the previous Government is a thing about which I have taken serious exception. To-day you may go and see in the hospitals. It is the Government officials and the N.G.O.'s who are practically occupying the best of attention because the doctors dare not do anything else. The General Hospital is meant for the poor and not for the well-to-do. There must be an attempt to see that the poor get proper treatment. I have always stated that like the Employees' State Insurance Hospital, there must be a separate hospital where these people could be looked after and a specialist of the General Hospital can always go there.

I now come to another important subject in which I have always been greatly interested and I hope will be pardoned if I say a few words. Education is undoubtedly the root of all success in any country. I am glad to note that so far as education is concerned, the Hon. the Finance Minister has stated that "in readjusting the priorities in the Plan, we have taken care to maintain the present tempo of development in respect of schemes relating to education." As a matter of fact, by 1962-63, compulsory primary education has been extended to cover all areas in the State and in the current year alone 4 lakhs of additional pupils of the age group 6-11 have already been enrolled and for the next year, it is anticipated that 3 lakhs will be admitted in elementary

8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

schools. It seems to me that so far as this State is concerned, it has certainly taken measures to improve education and to broad-base education for all the requirements. Under the circumstances, I was pained to read a note which apparently the Education Minister of the Centre must have given. He stated in the Lok Sabha on the 20th February of this year that the State Governments had been asked to explore the possibility of levying an educational cess. Why this gratuitous advice to the State Governments? Are they not able to look after themselves? I will come to that a little later. He also stated that the Centre had given clear directives to the State Governments that there should be no rephasing of primary education programmes and that every possible effort should be made to keep up the tempo which was created during the first two years of the Plan. May I ask the Education Minister whether it was after this directive that he thought of putting up the Education Demand to the extent to which he has? My chief objection to these cheap methods of popularity is this. The Central Ministers should not think that they are V.I.P.'s and that State Ministers are V.U.P.'s. State Ministers are quite as capable as the Central Ministers and in fact, in my opinion they are more capable than the Central Ministers. That brings to the mind a feeling that the oversight of the State Minister is to be filled up by the Central Minister. I have strongly objected time and again to this sort of attitude being adopted. We are willing to have advice from the Prime Minister who is the only person that can give us advice. If every Central Minister wants to admonish the State Minister and give his own opinion about what ought to be done in the State, I venture to suggest that the Constitution is being flagrantly violated. Not only that. I should like to state another thing that has come to our notice. Recently, it has been stated in Parliament—it is a convenient thing to state in Parliament because in a divided House with so many estrangements between State and State any Minister in the Centre can say what he likes—that so far as University Education is concerned, it should be made a concurrent subject. I should like to tell you this. Those of you who will care to go through the Constitution will find that it is a State subject at present. The Education Minister at the Centre proposes to make it a concurrent subject and for this purpose he has selected five good men and true of Parliament to go through the whole thing and give their considered opinion. I do not know who these good men and true are but I am sure the Hon. the Education Minister should have satisfied himself before appointing the Committee as to the wisdom of asking the Committee to go through this question. I should like to tell the Education Minister that when this subject came up before the Inter-University Board on the 8th or 9th February last, by a resolution introduced by a Vice-Chancellor who is a Vice-Chancellor of the Central University, violent opposition was expressed from all quarters, that this was not a proper thing to do, that the States could be trusted to look after the Universities much better than by a centralised agency. I need not remind the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

Hon. Members of the House what the object of including this in the Concurrent List is. Even when primary education is only in the State list, the Education Minister at the Centre thinks of giving directives to the States. If it is in the Concurrent List, I think it had better be completely given up by the State and handed over to the Centre. But you might ask: 'Would it not be better if there is a single agency to control the Universities?' I would, in answer, only point out that there are at present four Central Universities guided, controlled and financed hundred per cent by the Hon. the Education Minister at the Centre. Shall I narrate to you the history of these Universities? Do you want me to go into the history of the Banaras University and the cauldrons into which it has gone? Shall I tell you about the Aligarh University for which more than one Commission had to be appointed? Or shall I go into the history of Viswa Barathi? Sir, being myself in the unfortunate position of the Vice-Chancellor, I should like to draw a veil and just say that it would be to the greatest detriment of Universities if they are to be put in the Concurrent List. I have no doubt about it. Whatever our difficulties, whatever our difference—and I for one have had the unfortunate experience of having had differences previously and hon. Members of this House know that too well—I would prefer any day that these Universities must be the responsibility of the State Governments so that the State which is interested in the Universities must through the Legislative Assembly and the Legislative Council give them such advice as they feel necessary.

Sir, another very strange thing has also been brought to the notice of everybody. On a former occasion when I had to speak about this, I said that it was not right that we should unhesitatingly go into the All-India Services for several things. At the present moment the All-India Services are the Indian Administrative Service, the Indian Police Service and the Indian Foreign Service. They now want to include three more in this, Engineering, Medical Service and Forest Service. I have no objection to their making the Forest service a Central service. They can wander there. (Laughter) So far as Medical and Engineering are concerned there may be some object in having a skeleton staff of All-India Health Services because problems relating to health are not confined to one State or another. This border does not exist so far as the health problems are concerned. I am not very much convinced that an independent All-India Engineering Service is necessary. I have spoken about it already. Our Engineers in the provincial service are quite as capable of putting up these luxury palaces for the Central Government as anybody else. Still if they want to have central palaces created and they want the All-India Service of Engineers, I do not mind. They may not interfere with our regular mode of life. I strongly urge upon the Hon. the Minister for Education to see that there is no ground given for an Indian Educational Service. We have had an education service in the past and from experience I can say that it has not been a complete success, and to-day it will be a more complete

[8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

failure than a complete success. All sorts of considerations will come in, communal, religious, linguistic, territorial and other patriotisms and these will affect all those who are to select the personnel for the service. We have sufficient problems of our own. Let us not also get these problems into our midst. I, therefore, hope that the Hon. the Minister for Education and our Hon. the Chief Minister and his Colleagues will see to it that this further inroad into State autonomy is not there.

I come now to a subject which has been agitating the minds of many people, the question of the languages. Recently questions were asked in Parliament and I regret to say by some of our own representatives who naturally wished to out-herod Herod as long as they are in Parliament, whether the three-language formula has been adopted, why examinations are not held in a particular language and in reply it has been stated that at the Zonal Council meetings all these things would be discussed. I have not the privilege of knowing the mind of the Hon. the Education Minister. But I would like to tell him this. While the three language formula has been adopted in whatever limited manner they think, in all non-Hindi speaking places, I have unfortunately the information that so far as the predominantly Hindi speaking areas are concerned such as Bihar, Uttar Pradesh and Rajasthan, there is no such thing as the three language formula in those States. They have not even appointed teachers. They may plead that teachers are not available. Whatever it may be, the position to-day is that the three language formula is dead as door nail so far as the Hindi speaking provinces are concerned.

Sir, I am one of those who feel that the only method of encouraging Hindi is by making it obligatory on all those who enter the Central services in whatever category and laying a condition that within two or three years after entering the service, they must pass a test in Hindi prescribed by the Central Government. That is the only way in which real integration can take place. If you dream of integration throwing out the net all through, you will never attain it. Anyway, Sir, that is a point that the Government have to decide. I cannot say more about it.

So far as education is concerned, I feel that at present it may not be well for me to speak about it in detail because the Hon. Minister has got a Legislature Committee to consider this question and he has promised to publish a White Paper and bring it to the notice of the House when a full-dress debate can be had. But I should on this occasion like to express publicly our gratitude to the Hon. the Prime Minister who has not only sent a circular to all States to retain English as an associate language but has also given a definite indication that the Bill to make English an associate language for an indefinite period beyond 1965 will be introduced not later than 15th of April and will be passed into law. That is the measure of wisdom that our Prime Minister has got. There are people who may not agree with me. They

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

know not what they say. Therefore, we hope and pray that wisdom will dawn on them at least after the Prime Minister's attitude has been clarified.

4.50
P.M.

Now, Sir, there are certain matters pertaining to education which are within the purview of the Hon. the Education Minister, the Hon. the Health Minister, the Hon. the Industries Minister who probably has gone to Delhi. I want to make this clear that so far as these factors are concerned, the prime necessity is not merely to produce quantity but also to maintain quality. It would be of no use producing a large number of doctors half-baked or engineers half-baked or any other sort of half-baked technical personnel. I am very glad indeed to note that the Hon. Minister proposes to open a medical college. I hope and trust that she will see to it that a post-graduate college is also opened so that the teachers may be trained in those colleges. Fifty years and more it is since I left my college. I am only say that whatever may have been the defects in those days, there had been a certain amount of compactness in the college which enabled us to know who is who and who are our teachers. To-day perhaps the students may not know the teachers and certainly the teachers do not know the pupils in professional courses. This is unfortunate. Therefore, I plead that while in every way the intentions of the Government particularly in this emergency will have to be fulfilled, there must be consideration given to any recommendation to see that the teacher programme is also maintained.

Sir, so far as industries are concerned, within the last few years, on account of our own efforts and on account of the interest that our Government have shown, there are certain industries. These are not public industries. They are what are called private industries. I know there are some people who are greatly susceptible to the term private industries. I appreciate their feelings. On the other hand, Sir, if Madras State is a little on the map of industrialisation, it is mostly due to the private sector. I was greatly heartened to read the speech of the Leader of the House wherein he says, 'In promoting the establishment of new industries and thus providing increased opportunities for employment, we have eschewed dogma in regard to the relative roles of public and private sectors, and tried to pursue a policy of active encouragement of private enterprise in all fields where it could make an effective contribution'. I respectfully congratulate the Government on this statement which, I think, was long over-due. We have been all the time during these 15 years shouting two slogans, namely 'Dare not ask any questions, dare not even suggest alternatives'. That has been our position. Even to-day that is our position in many respects. As you would have seen in the debates of the Lok Sabha, whenever it suits us, we call the Father of the Nation to our aid. It is a very good thing indeed. But at other times most of us like myself may not remember him at all. I hope that all those who are following in his footsteps remember him for all occasions. Sir, there is one point that I have to say, that is, in

[8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

these enterprises there is a difficulty that has come in the way of certain of these private enterprises which have started with a large amount of borrowed capital. These enterprises will either have to close down or be in serious difficulties. I am not talking of the dividends. I am not talking of the profits. Let there be no profits. Let there be no dividends. It is the rule of the private sector to see that profits are not announced for a number of years till the industry grows, and then only any dividends are declared. But here owing to the policy which is being pursued, the question arises as to what is to become of the newly started enterprises like the Aluminium factory with a capital of Rs. 11 crores and which has not gone into production, but still will be subject to taxation. For this factory, I understand the Government have given a crore or a crore and a half rupees. What is the position of this enterprise, I cannot see. Let it not be considered by some of our friends on both sides that this is all a capitalist venture. Let us not have anything to do with the admiring way in which they are going to state a fact that all capitalism is destroyed. But I suppose that by that time another ideology will go over the country.

Now, Sir, a great deal has been said about the taxation policy of the Government. I am sorry that even if a suggestion is made, it is taken as an affront. That is not the way in which democracy can flourish. We must have freedom of speech. We must have the legitimate method of ventilating ourselves so that it may not be a suppressed emotion. One of the chief things in psychological therapy is that one must allow the person to speak out. It is no harm. At any rate, I am not going to say anything about this taxation policy except to say that we must wholeheartedly accept it for two reasons. There is no doubt that there is an emergency, and as far as I can see, the emergency is not an ordinary emergency. The latest statements published by our erstwhile friend and colleague—Hindi-Chini Bhai Bhai', make it abundantly clear that what is being planned is something far more serious than any of us thought was possible. I venture to feel—I hope I am entirely wrong—that the next world war will be in Asia, and that unfortunate India may have to be one of the centres for this global war to take place. Events are showing themselves. May I hope that I am thoroughly mistaken? But whatever it may be whatever may have been the past it is no use (?) our trying to see what the past has been. We must strengthen ourselves for the future. Therefore, I feel that every measure of taxation must be taken in the hope that it will be utilised in the proper manner and for the proper purposes. I am not prepared to say more than that. At the same time, those who are affected naturally ask, 'What is the measure of retrenchment that the Government are going to adopt? How has the Finance Minister thought of retrenching and controlling the unessential expenditure?' Sir, I was in Government service in the pre-Independence days and, unfortunately, therefore I had experience of a different method of tackling this problem. The Finance Minister of those days,

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

and I respectfully suggest it to the Hon. the Finance Minister here, would not pass a single item from whatever department it might come. For any increase in the category of clerks, the proposal had to go to the Finance Department, and if the Finance Department felt that it could not agree, the Finance Minister would not agree even if tea is served between the two. The proposal would not be sanctioned. I want the Finance Ministers of the State and the Centre to take that sense of responsibility in administering the funds of the State. They are the only persons who are competent to know what is what and to distribute in an equitable manner the resources of the country and to see that they are not wasted.

Sir, we are now thinking of foreign exchange. How comes it, Sir, that when we inherited this Independence or when we got this Independence, the foreign exchange was of the order of 1,500 crores, and to-day we have dwindled to the position of not even 100 crores or thereabouts? They may say that they have done so many things. Let me tell them that we had over Rs. 3,000 crores of foreign loans and that foreign aid and foreign loans were flowing into our country and so we have exceeded Rs. 4,500 crores in these fifteen years. That does not matter. If this is done so that the productivity of the country has improved, it is well and good. But let us realise that while we are increasing our productivity in our country, other countries are not sitting idle. I have seen a good bit of the activities in other Countries. My doubt in respect of the steel projects and other mills is that whether we will be in a position to export and earn foreign exchange on it with the limitations that we have to place on the prices. I put this proposition to those in authority, because I am not able to answer the point.

5-00
p.m.

So far as retrenchments is concerned, as far back as 3rd July 1957 I stated in this House that there was a top-heavy administration in certain departments in the Centre. I shall not name the departments. I shall just say that in a particular department, besides the Ministers who are three or four, their Personal Assistants and their house hold staff, three Secretaries, six Joint Secretaries, Personal Assistant and Steno-typist for each of these Secretaries and Joint Secretaries, 15 Deputy Secretaries, 31 Under-Secretaries and 60 Section Officers are required. Each of them gets a salary of not less than Rs. 1,000. One has only to go to Delhi and see this. It has become a completely officialised Centre with thousands of people in the lower categories and hundreds in the higher ones. I do not want anybody to be retrenched. But in this Emergency it is possible to so adjust their activities that they can be shifted to various other departments and economy may be effected by not increasing the staff.

Sir, many people have referred to the composition of the Madras Ministry. My colleague Mrs. Clubwala Jadhav paid them the usual, illimitable compliments which are well deserved. I

8th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

am not disputing it. With nine Ministers this Madras State has been able to function. I won't say that there are not gaps. Perhaps my Friend will get a little annoyed if I say that. But I am not accustomed in my place to offer felicitations and bouquets as the hon. Lady Member is so richly gifted to offer. But I do say this. Comparing the work of this State with that of other States, I think we can well claim to be the best managed State with the minimum of Ministerial establishment. This may not mean that I am against a flock of Ministers. But with each Minister a whole series of subsidiary establishment like Secretaries, Joint Secretaries, Deputy Secretaries, steno-typists, etc., comes in. That is where the difficulty comes. In whatever manner possible I ask whether there is retrenchment called for. I am glad that the Hon. the Finance Minister of the Centre has in yesterday's speech in the Rajya Sabha stated that he is going to take note of it and see that the officials are given other work, or employment. I venture to think that some of the Ministers also will be given other employment. (Laughter)

There is another thing that I want to say. We have been seeing after the Emergency Ministers from the Centre coming to the State on innumerable occasions. If they come paying their own expenses, nobody bothers about it, but it is at State expense that they come a dozen times within three or four months for all sorts of functions for which they can send messages which can be read on the All-India Radio. I do feel that it is possible to effect economy in this direction. May I also say I hope I will not be mistaken—that Ministers of the Centre must confine themselves to the particular portfolios and must not comment on or interfere with the policies of the State Government? The Hon. the Prime Minister gave a general hint when a certain amount of difference of opinion arose between Central Ministers, that he hoped that this would not happen again. Is it not all the more necessary and quite in decorum for any Minister of the Centre, whatever his anxiety may have been, whatever his policy may have been, to see to it that he does not on public occasions refer to any differences in policy between the State Government and his own policy? He can talk in private to the Hon. Minister and convince him and do whatever he likes. I have no hesitation in saying that it may be all right. But I do feel that on public platforms this sort of differences must not be expounded in the interests of sound administration and good relations between the State and the Centre.

Lastly, I come with a great deal of hesitation to what is known as the Gold Control Order. I think no order of this kind has produced more violent reaction in the country, more violent speeches on either side of the House, than this Gold Control Order. I have no objection to all the gold being controlled. This has been necessitated because of the deficiencies of administration. People smuggle gold. Yes, but where is the smuggled gold? Why is it that people have got so much smuggled gold? When I refer to Bombay. I hope Mrs. Clubwala Jadhav would not be offended.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [8th March 1963]

I saw it in the papers. That is why I referred to it. Now, there is something radically wrong in the state of ours to-day. We have gained independence: we have lost our moral stature. What is it that we should do? I do not mind any order of the Government if it produced Rs. 30 or Rs. 50 crores. Let them have it. But, at the same time, I do feel that the Government must be very reticent in prescribing what sort of gold ornaments should be worn. It is said that only 14 carat gold should be used. Why not 9 carat gold? I have seen it sold in many European countries. Why not no gold at all? Why not say, "We are not going to give any gold this year"? That will produce a greater amount of calm than this fantastic idea that 14 carat gold may adorn the lady. Our ladies are more sensitive than we men unfortunately are, we have seen it ourselves in this House. Therefore, I would respectfully say that this Gold Control Order should have been introduced in different times. If you say that there will be no gold for one year, it may be all right. So far as goldsmiths are concerned, they are not going to be much better off by 14 carat gold or by 9 carat gold. Suddenly you cannot reform. The analogy of Suthes has nothing to do with it. That was done by a different Government. I doubt whether they will do it under present conditions. These analogies have nothing to do with the particular likes and dislikes of the women folk. Psychologists will tell you that the most dangerous thing is try find what a woman likes. I can say this from my 50 years of experience in the medical profession. Let not, therefore, this Gold Control Order be taken as if it were one of those wonderful things that ought to be done. I find suddenly many people who had never thought about it are more eloquent than the Finance Minister himself—I do not know for what reason. I wish them joy.

Finally, Mr. Chairman, I want to say this. We are all in a very difficult position. There is no doubt that the country is passing through a very critical phase. Therefore, I do feel that every attempt should be made to bring together the different sections. Irrespective of a little gain here or there, irrespective of success in a bye-election here or there, irrespective of gaining a little more publicity by expounding a thing, whether it be for or against the Government, let us remember that there is a more healthy and more vital aspect of public relationship that ought to prevail. What I saw in the month of October I do not see in the month of March. What has happened to us? We are, after all, of a passing generation. Let the younger people realise that the safety, honour and independence of the country depend upon them. Let us close up our ranks. Let us not fritter away our energies. I make this appeal as much to those who are in power as to those who are outside.

Thank you, Sir.

(Deputy Chairman in the Chair.)

8th March 1963]

5-10
p.m.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுவதற்கு எனக்கு அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இவ்வாண்டு தயாரிப்பதில் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் முதல் தரமான ராஜதந்திரத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் சிணக்காரர்கள் நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்ததைத் தொடர்ந்து நாட்டு பாதுகாப்பு சக்திகளைப் பலப்படுத்துவது அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையில் நிறைய தாங்கமுடியாத வகையில் வரிகள் வரக்கூடுமென்று யாவரும் எதிர்பார்த்துத்தான் இருந்தார்கள். அப்படி வரக்கூடிய பெருவாரியான வரிகளுக்கு மக்களுடைய எதிர்ப்பு கடலைப் பொங்கி எழு வதைப்போல் எழுமென்று எதிர்பார்த்தோம். இந்த நிலையைச் சரிவர நிதானித்துக்கொண்டு நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போது ஒரு புது வரியும் அறிக்கையில் இல்லாமலே அரசாங்கத்தின் மீது வரக்கூடிய சகல கண்டனங்களையும் திசைமாற்றி டில்லி அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிவிட்டார்கள். இந்த மன்றத்தில் பேசமுற்பட்ட பல பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்களும் கூட பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசும்போது தங்கள் வரம்புக்கும் அப்பாற்பட்டதாகத் தெரிந்த வர்கள்கூட மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டைப் பற்றி அதிகமாகவும் மாகாண அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குறைவாகவும் பேசக்கூடிய காட்சியை நான் கண்டேன். அந்த நிலைமையில் அமைத்தார்கள் தந்திரமுள்ள நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள். இந்த ஆண்டு வந்த மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட்டை அலசி ஆராயும்போது அதற்கு முன்பு வந்த தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவைப்பற்றி சிந்திக்கும்போது, நான் கவனித்தது என்ன வென்றால் நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் முன்பு தற்காப்பு மந்திரியாக இருந்த வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் அவர்கள் சென்ற திசையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் மக்களுடைய கருத்துக்களை அனுசரித்துச் செயல்படவேண்டும். மாறாக நடப்பவர்கள் மக்களைத் தங்களுடைய கருத்துக்களுக்கு ஆட்டிவைக்க முடியுமென்ற கருத்தால் அல்லது ஆட்சிப்பொறுப்பின் அதிகாரம் கிடைத்த ஒரு போதை யில் எண்ணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன கதி நேரும் என்று நான் விளக்காமலேயே தெரியும். இவ்வாண்டு அறிக்கை நமது மாகாணத்தைப் பொருத்தவரையில் நான் படித்தபோது, அதிலுள்ள ஒரு பராவைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். எலக்ட்ரிசிட்டியைப் பொருத்து காணப் பட்டும் அந்தப் பராவில் மேட்டூரில் இவ்வாண்டு கோடை காலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சார நிலையம் தடைபடுத்தப் பட்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிர்ச்சி கொடுக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாகும் சாதாரணமாக கோடை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [8th March 1963]

காலம் வந்தால்தான் மின்சாரக் குறைபாடு உச்சத்திற்கு வருகிறது. அந்த நிலையில் கோடை காலத்தில் மேட்டூர் உற்பத்தி நிலையம் தடைப்படுத்தப்படுவது என்றால் எப்படித்தான் அந்த சமயத்தை நாம் சமாளிக்கப்போகிறோம் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. இந்த நிலையில் நாட்டின் தற்காப்புக்காக ஆங்காங்கு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. தொழில் அதிபர்கள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முற்படும் போது கட்டுப்பாடு உத்தரவு மின்சாரத்தின் மீது வருகிறது. அந்த நிலையில் உற்பத்தி பெருகுவதைவிட குறையக்கூடிய நிலை தான் வருகிறது. பருவகால மழையின் காரணமாக இந்த உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டது என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் வரக்கூடிய கோடைக் காலத்தில் மேட்டூர் டன்னல் திட்டத்தை அமுலாக்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. வரக்கூடிய மே மாதத்தில் நெய்வேலியில் மூன்றாவது மின்சார உற்பத்தி நிலையம் துவக்கப்படலாம் என்று அறிகிறேன். அந்த நிலையம் துவக்கப்படும் பட்சத்தில் அதற்குப் பிறகு மேட்டூர் டன்னல் திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுமானால் வரவேற்கத் தக்கது. மேட்டூரில் ஏற்படும் குறைவுகளை நெய்வேலி திட்டம் சரிகட்ட முடியும். அந்த முறையில் எப்படியிருந்தாலும் மேட்டூரில் தடை போடுவதை மிகவும் நிதானத்துடன் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் பார்லிமெண்டுக்கும், மாகாண சட்டமன்றத்திற்கும் உபதேர்தல்கள் நடத்தும்படி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. சீனக்காரனுடைய ஆபத்து நாட்டுக்கு இப்பொழுது குறைந்துவிட்டது என்று மத்திய அரசாங்கம் நினைக்கிறது என்றுதான் இந்த உத்தரவைக் கண்டு முடிவு கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தேர்தல் நடத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்றால் நான் சொல்லாமலே அடுத்து தொடரக்கூடியது முனிசிபல் தேர்தலும் நடத்துவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பது தான். சென்ற மாதத்தில் இந்தப் பிரச்சனையின் மீது நான் இங்கு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, முனிசிபாலிதிகளுக்கு உபதேர்தல் நடத்துவது விரும்பத்தக்கதல்ல என்றும் தேர்தல் நடத்தாமலே அந்த ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னேன். இன்றைக்கு அந்த அபிப்பிராயம் பொருத்தமாக இல்லை. இன்றைய நிலைமை அதற்கு நேர் மாற்றமாக இருக்கிறது. ஆகையால் என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால் தேர்தல் நடத்தக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது என்று அரசாங்கம் நினைத்து உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதால் நாம் ஒத்திவைத்த முனிசிபல் பொதுத் தேர்தல் யாவும் விரைவில் நடத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தினது கருத்தை மாகாண அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ, அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால்,

8th March 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

முனிசிபல் பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகவில்லை என்று மாகாண சர்க்கார் நினைத்தால் அந்தத் தேர்தலை நடத்தாவிட்டாலும் உபதேர்தல்கள் முனிசிபாலிதிகளிலுள்ள காலி ஸ்தானங்களுக்காவது உடனடியாக நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டின் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின்படி பள்ளிகளில் மத போதனை போதிக்க வகையில்லாமல் இருக்கிறது. ஆனாலும் பள்ளிகளிலே உள்ள புத்தகங்களில் வேதங்களிலே, புராணங்களிலே சிறுசிறு பகுதிகள் பாடங்களாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை உண்மையிலேயே நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டமானது செயல்படுத்தப்படும் முறையில் குறுகலான நோக்கத்துடன் இல்லாமல் பாரந்த மனப்பான்மையுடன் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. இனிமேல் வகுப்புக் குளுக்கு நிர்ணயிக்கப்படும் பள்ளிப் புத்தகங்களில் நமது இஸ்லாமிய மதத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்ட திருக்குரானிலிருந்து சிறுசிறு பகுதிகள் முகம்மது நபிநாயகம் ரசூல் (சல்) அவர்களுடைய உபதேசத்திலிருந்து சிறுசிறு பகுதிகளும், பைபிளிலிருந்து சிறுசிறு பகுதிகளும் சேர்த்து புத்தகங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக்கட்டுப்பாடு வந்ததன் காரணமாக பொற்கொல்லர்களும், செயற்கை வைரம் செய்யும் தொழிலாளர்களும் தேனில் விழுந்து தத்தளிக்கும் ஈ போல தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் பாதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு வேறு எந்த மாகாணங்களிலும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நகர ரீதியிலே எடுத்தால் திருச்சியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டார்களோ அந்த அளவு இந்தியாவிலே எந்த நகரத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். செயற்கை வைரங்கள் திருச்சியிலே பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இந்த நாட்டின் இந்திய தேசத்தின் எல்லா ஊர்களுக்கும் அனுப்பி விற்பனை செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக அந்த ஏழைகள் எல்லோருமே வேலையில்லாத நிலையிலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி நகரைக் கடை தெருவிலே கடைவீதியிலே சென்று பார்த்தால் ஜகஜ்ஜோதியாக காட்சி அளித்துக்கொண்டு இருந்த அந்தக் கடை வீதி இன்றைக்கு பிணம் விழுந்த வீடுபோல் காட்சி அளிப்பது பரிதாபமாக இருக்கிறது. இந்த ஏழைகளுக்குப் பரிசீலனை தேட வேண்டிய பொறுப்பு நமது அரசாங்கத்தைச் சார்ந்து என்பதை அரசாங்கத்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் வகை செய்வதற்கு ஆங்காங்கு நாலு நகரங்களிலே 14 கார்ட்டு தொழிற்சாலைகள் அரசாங்கப் பொறுப்பிலே ஏற்படுத்துவதாக அரசாங்கம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [8th March 1963]

பிரகடனம் பிறப்பித்திருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு திட்டமாகும். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் பிரகடனப் படுத்தி ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக பத்திரிகைகளிலே அறிக்கை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்றாடம் ஜீவனம் நடத்த முடியாது திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு எப்பொழுதுதான் இந்தத் திட்டம் வருவது? ஒரு பழமொழி தமிழில் சொல்லுவார்கள். ஐயர் வரும் வரை அமாவாசை காத்திருக்குமா என்று. அதுபோல 14 கார்டு தொழிற்சாலை துவக்கும் வரை பசி இவர்களை விட்டு வைக்குமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எது செய்தாலும் இந்தச் சூழ்நிலையை அனுசரித்து உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை. இயற்கை கோபத்திற்கு பலியாகி புயலாலும், நெருப்பு விபத்துகளாலும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களுக்கு உடன் நிவாரணம் என்ற அடிப்படையில் ரூ. 40 ஒரு குடும்பத்திற்கு அரசாங்கம் கொடுத்து உதவுவது உண்டு. இந்த இயற்கைக் கோபத்திற்கு ஆளானவர்கள் ஆக இல்லாவிட்டாலும் நமது கனம் மொரார்ஜி தேசாயின் கோபத்திற்கு ஆளாகியவர்கள் என்று கருதி, இவர்களுக்கு அரசாங்கம் அந்த முறையிலே உடன் நிவாரணம் ஒரு குடும்பத்துக்கு ரூ. 40 ஆவது கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் மறுபடி வேலை ஏற்றுக் கொண்டு சம்பாதிக்க சம்பாதிக்க முற்படும் வரைக்கும் மாதா மாதம் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ரூ. 30 அரசாங்கம் கொடுத்து உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டும். அவர்கள் வேலையில் அமர்ந்து விட்ட பிறகு அதைத் திருப்பிப் பிடித்து கொள்ளலாம். இந்தப் பிரச்சனையின் மீது அரசாங்கம் சிறிது அக்கரையோடு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்ஜெட் அறிக்கையிலே சேரி அபிவிருத்திக்காக என்று ரூ. 60 இலட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதாக நான் பார்த்தேன். இந்த நாட்டிலே சேரிகள் இருப்பது இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சாபக்கேடு என்பது என் அபிப்பிராயம். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ இந்தச் சேரிகள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாட்டுக்கு விமோசனம் ஏற்படும். 60 லட்சம் ரூபாய் வருஷத்துக்கு என்ற அளவிலே நாம் சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்து முடித்தோமானால், நான் கூறிக் கொள்ளுவேன் 100 வருஷம் சென்றாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சேரிகள் அழியாது. ஆக இது அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அதிகரித்தது என்றால் 60 இலட்சத்தி லிருந்து ஒரு கோடி என்ற அர்த்தத்தில் நான் சொல்லவில்லை. 60 இலட்சத்தை 6 கோடிக்குக் குறையாமல் பத்து பங்காவது அதிகப் படுத்தி இந்தத் திட்டத்திற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாண்டு அறிக்கை தயாரித்து முடிந்து விட்டது. எவ்வளவு பெரிய மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு வகையில்லை என்பதையும் நான் அறிகின்றேன். ஆனால் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். 195 கோடி

8th March 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே 6 கோடி அதிகமில்லை. அடுத்த ஆண்டு அறிக்கையிலாவது அந்த முறையிலே இந்தத் திட்டத்திற்கு பெரும் தொகை ஒதுக்க அவர் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முதியவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய திட்டம் வகுத்து செயல்பட்டு வருவதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த முறை செயல்படுவதிலே சில அதிருப்திகள் காணக் கிடக்கின்றன. உண்மையிலே 65 வயதுக்கு மேற்பட்டு, 70, 71 வயது உள்ளவர்கள் விண்ணப்பம்கூட நிராகரிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். ஓட்டர் லிஸ்டைப் பார்க்கிறார்கள். அதில் வயது குறைவாக இருக்கின்றது. தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். இது நியாயம். ஓட்டர் லிஸ்டில் பெயர் இல்லை என்றால், அதற்கு மறு பரிசீலனை செய்யாமலே கூடுதலான வயது உள்ளவர்களுக்கும் அவர்கள் வயது குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லி நிராகரிக்கப் படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி நிராகரிக்கப்படக்கூடிய விண்ணப்பங்களுக்கு ஒரு enquiry செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வயதை நிரூபிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஒன்று அவர்கள் தங்கள் birth certificate வாங்கி produce செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படலாம். அது முடியவில்லை என்றால் அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்படக்கூடிய டாக்டர்களிடத்தில் அவர்களுடைய வயதை நிர்ணயித்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அவர்கள் சமர்ப்பித்து அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க அரசாங்கம் வழி வகை செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 131. Notification issued with G.O. Ms No. 105, Home, dated 8th January 1963, regarding collection of tax at concessional rate in respect of lorry bearing registration No. MDJ. 1358 belonging to the St. Mary's High School and Orphanage, Vellore.

* 132. Notification issued with G.O. Ms. 2818, Local Administration, dated 29th December 1962 for the exercise of the powers of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards under the Rules, notifications and orders issued under the Madras District Municipalities Act, 1920, by the Chief Electoral Officer, Madras.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [9th March 1963]

மாநில மில்காரர்கள் இதை அதே விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டுபோய் அறைத்து விற்கும்போது அவர்களுக்கு இந்த விதமான கட்டுப்பாடு இல்லாமல், குறைத்து விற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் அவர்கள் குறைந்த விலையிலேயே விற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கோளாவில் உள்ள மில்காரர்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் நஞ்சாலூர் ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, திருச்சி கோயம்பத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களில் உள்ள மில்காரரும் பாதிக்கப்பட்டு ஓடாமல் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

3-20 திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : Two more minutes, Sir.
P.M. 2 நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has already taken fifteen minutes, while he was given only ten minutes.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். சுகாதாரத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமக்கு சுதந்திரம் வந்து 15, 16 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இருந்தாலும் எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் பெரிய பஞ்சாயத்து கிராமங்களிலும் இருக்கக்கூடிய சாக்கடைத் தண்ணீர் இவைகளை ஆறுகளிலும் குளங்களிலும்தான் இன்றும் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்தி வேறு வழி செய்யும் முயற்சியில் எந்தக் காரியமும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இதை குடிதண்ணீருக்கு உபயோகப்படுத்தும் ஆறுகளில் கொண்டுபோய் விடுவது எவ்வளவு ஆபத்து என்று உணர்ந்து இதைத் தடுப்பதற்கான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். எப்படியாவது குடிக்கிற தண்ணீர் உள்ள ஆறுகளில் இதைக் கொண்டுபோய் விடாமல் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் அம்மை நோய் நமது மாநிலத்தில் அதிகமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தடுப்பு ஊசி போடுவதில் என்ன கோளாறு. எனக்கு ஒன்றும் வைத்தியம் தெரியாது. நான் ஒன்றும் வைத்தியன் அல்ல. இருந்தாலும் தடுப்பு ஊசி போட்டுக் கொண்டவர்களில் பல வித இம்சைகள் ஏற்பட்டு அதனால் இறந்து போகக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால் அந்த மருந்து போடுகிற முறைகளில் உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : அம்மை நோய்க்கா ஊசிபோடுகிறார்கள்?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : குத்தினால் அது ஊசிதானே. எங்கள் பக்கம் இதையும் ஊசி போடுவது என்றே சொல்லுகிறோம்.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 9th March 1963]

அடுத்து, இந்த Defence fund' collection விஷயமாக நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் R.C.A. 11-832/63, dated 15-1-63-ல் வெளியான circular-ல் உள்ள சில முக்கிய வாசகத்தையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

R.C.A. 11-832/63, dated the 15th January 1963, of Collector Circular regarding National Defence Fund—Collections from ryots on acreage basis—Instructions issued

'During the conference of the Revenue Officers held on 3rd January 1963 it was observed that contributions for the National Defence Fund might be raised from the ryots in the district with reference to the land owned by them. . . .

(1) Wet lands Rs. 3 to 10 per acre according to the productivity of the land and the irrigation facilities.

(2) Dry lands Rs. 0.50 to Re. 1 per acre.

(3) Second Crop : One bag of paddy per acre or its equivalent money value in respect of permitted area announced at the Ryots' Conference and two bags of paddy per acre or its equivalent money value in respect of lands for which permission is subsequently granted as exceptional cases (N.B. T. J. Lands should be reckoned as wet lands for this purpose).

The extent on which commercial crops like plantains, turmeric, limes, etc., are raised may be treated on a separate footing in regard to the levy of contributions. A flat rate of Rs. 15 per acre may be collected on such lands

The Village Munsif may be made responsible for the collection of contributions as fixed in the lists handed over to them.

If any of the donors insist on the issue of official receipts for the amounts contributed a list of such donors with amounts paid by them should be sent to the Tahsildar or the Revenue Divisional Officer for the issue of receipts

Recalcitrant ryots who do not pay contributions at the request of the village officers should be tackled by the supervising officers during their visits and if they are not amenable they should be told firmly that they failed the Government in the hour of need. Where ryots do not respond adequately even after the persuasion of the Tahsildar, such cases may be tackled by the Revenue Divisional Officer. In villages where the President of Panchayat Samithi would influence, their help should also be taken in securing good contributions. If the Revenue Divisional Officer also fails in his attempt he may furnish the names of such ryots to the Collector with full address

They are once again informed that the target fixed for the Division should be achieved before the end of January 1963

ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

[Mr. Chairman] [9th March 1963]

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Chairman is ex-officio a member.

Under rule 156 (4) of the Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

(2) ELECTION OF MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have also to inform the House that the following six candidates have been validly nominated for election to the House Committee for the financial year 1963-64 :—

1. Sri K. Ramadass.
2. Sri J. Ponnusamy Villavarayar.
3. Sri R. Venkatachalam.
4. Sri M. Rajah Iyer.
5. Sri V. M. Surendra Ram.
6. Srimathi Saraswathi Pandurangam.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under Rule 173 (1) of the Council Rules, I nominate the following two members to be the members of the said Committee :—

1. Sri K. Rajaram.
2. Sri S. K. Sambandhan.

The Deputy Chairman of the Council shall be ex-officio the Chairman of the Committee.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64—cont.

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Budget for the year 1963-64. I fix a time-limit of ten minutes for each hon. Member.

* திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64 வருஷத்திய சென்னை சர்க்கார் பட்ஜெட் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல தங்கள் அனுமதியைக் கோர விரும்புகிறேன். இந்த நடப்பு வருஷத்தில் கிட்டத்தட்ட 125 கோடி ரூபாய் வருவாய் என்றும் 127 கோடி செலவு என்றும் காணப்பட்டது. 274 லட்சம் ரூபாய் துண்டுவிடிமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒப்போது சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டில் பதுவரிகள் இல்லையென்ற பாவனையில் நமக்கு இந்த நிதிநிலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில்தான் நிலத்திற்குத் தீர்வையும்

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64

9th March 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

சாகுபடி செய்யும்படியான நிலத்திற்குத் தண்ணீர் வரியும் நகர்ப் பறங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு வரிபோடும் சட்டமும் கொண்டு வந்தார்கள். நிதி அறிக்கையில் ஆடம்பரப் பொருள்களில் எல்லா மாநிலங்களையுமொட்டி வரி கூடுதல் செய்யப்போகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் புதுவரி கள் என்று சொல்லாமல் பழைய வரிகள் என்று நாம் எப்படி ஒப்புக்கொள்ளமுடியும்? நிதி அறிக்கையிலேயே இந்த புதிய வரிகள் மூலமாகக் கிட்டத்தட்ட 9 கோடி ரூபாய் நாங்கள் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம் என்று 32-வது பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது புதுவரியின் மூலமாக வருவாய் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின் வருவாய் உயரூவதற்காக சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸை ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர, மத்திய அரசாங்கத்தின் சமீபத்தில் வெளியான பட்ஜெட்டில் நேர்முக வரிகளும் மறைமுக வரிகளும் அளவுக்கு மிஞ்சி போட்டிருக்கிறார்கள். அன்றாட வாழ்க்கையில் மக்களை எவ்வளவு பாதிக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறார்களா என்பதை நாம் பலமுறை சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. எக்ஸைஸ் வரி 1956-57-ல் 200 கோடி இருந்ததை 700 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதி 1,600 கோடிக்கு வரிபோடும் வகையில் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கம் ஒன்று, மாநில அரசாங்கம் ஒன்று, ஸ்தல ஸ்தாபனம் ஒன்று இந்த மூன்றும் சேர்ந்து மக்களை எவ்வளவு பிழிந்து எடுக்கிறது. மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாதிரி வரிகளை வருஷா வருஷம் அதிகப் படுத்திக்கொண்டே போனால், மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்ன ஆவது? மூன்று வாரிகளிலும் போடும் வரியைக் கூட்டிப்பார்த்தால், மக்களுக்கு மிஞ்சக்கூடியது எவ்வளவு? அதை வைத்துக் கொண்டு மத்திய தர வசூலினர் எப்படி ஜீவனம் செய்வது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்த்து எதைக் குறைக்க வேண்டுமோ அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். மக்கள் வயிற்றைக்கட்டி வாயைக்கட்டி வசூலிக்கும் வரிப்பணத்தையாவது அரசாங்கம் நல்லமுறையில் செலவு செய்தால் நமக்கு ஆறுதல் ஏற்படலாம். நாம் அன்றாட பேப்பரில் பார்க்கிறோம். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் பார்க்கிறோம். மூன்று அங்கங்கள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வரி வசூலிப்பதைப் போலவே பல இனங்களில் செலவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதைச் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும். இன்றுவந்த மெயில் பேப்பரில் மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்கள் எல்லோரும் சிக்கனமாக வாழ்ந்து இந்த அவசர காலத்தில் அரசாங்கத்திற்கு

[8th March 1963

* 133. Notification issued with G.O. Ms. 1175, Rural Development and Local Administration, dated 19th May 1962 regarding amendments to Madras Panchayats (Election of Presidents and Vice-Presidents) Rules, 1961.

* 134. Madras State Administration Report, 1961.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 9th March 1963

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Educational Conference

* 55 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a copy of the resolutions passed at the 52nd Madras State Educational Conference held on 17th May 1962 was received by the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) ஆம். (இ) விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Government Erskine Hospital, Madurai

* 56 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Porchezian of Srivilliputhur, a D.M.K. prisoner, died in the Government Erskine Hospital, Madurai on 23rd August 1962; and

(b) if so, under what circumstances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Porchezian, a remand prisoner who was released on bail on the forenoon of 23rd August 1962 died on the same night in the Erskine Hospital, Madurai.

(b) He died of enteric with haemorrhage.

Employees' State Insurance Scheme

57 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Committee went into the working of the Employees' State Insurance Scheme for workers at Coimbatore;

(b) if so, whether any report has been submitted; and

(c) the action taken or proposed to be taken thereon?

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [9th March 1963]

உதவவேண்டுமென்று மந்திரிகளும் அரசாங்கமும் எதிர் பார்க்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த மெயில் பேப்பரில் மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளுக்கு மட்டும் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மின் சாரம், தண்ணீர் முதலியன மட்டும் 1,60,000 ரூபாய் வருஷத்திற்குச் செலவாவதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் ஃபர்னிச்சர் முதலியனவற்றிற்கு 13 லட்சம் சொச்சம் செலவாவதைக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். மக்களிடமிருந்து சிக்கனத்தின் மூலமும் செலவைக் குறைப்பதன் மூலமும் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் இருக்கவேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கும்போது, அதற்கு வழிகாட்டவேண்டியது அரசாங்கமும் மந்திரிகளும் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3-10
p.m.

விற்பனை வரித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரிச்சட்டமானது அமூல் படுத்தும் போது நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் முரணாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விற்பனை வரி அதிகாரியும் அதிகுள்ள ரூல்களைத் தங்களுக்கே விளங்காத வகையில் வியாக்யானம் செய்து உண்மையான கணக்கு வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இம்சை தருகிறார்கள். அப்பீல் செய்து இதைத் தடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு பலமுறை இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கமும் ஒரே பிடிவாதமாக காமதேனுபோன்ற விற்பனை வரிகொடுக்கும் மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. விற்பனை வரியில் விவசாயிகள் விற்கும் சரக்குகளுக்கு வரி இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சரக்குகளை ஏற்றிவரும் லாரிகளை வழிமறித்து யாரிடமிருந்து சரக்கு வருகிறது, யாருக்குப்போகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் லாரி வவுச்சர்களைக் கேட்டுப்பெற்று அதற்கு வரிபோட்டு வசூலிக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறது. அதைக் கவனித்து அவ்வாறு நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸுக்கு 'சி' பாரம் கொடுத்தால் 1 சதவிகிதம் இல்லாவிட்டால் 7 சதவிகிதம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் வியாபாரிகள். அவர்களில் அனேகர் படிக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 'சி' பாரம் புர்த்தி செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகளுக்கே சரியாக விளங்காத வகையில் தினம் தினம் புதுப்புது ரூல்கள் வந்தகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களே தினம் ஒவ்வொரு அர்த்தம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 7 சதவிகிதம் வரியைப் போட்டு அரசாங்கம் வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்வது நியாயமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரி கூடுதலாக விற்குக் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறோம். ஒரு சதவிகிதத்திற்கு பதில் 7 சதவிகிதம் அரசாங்கம் வசூலிப்பதை என்ன பெயரிட்டு அழைப்பது என்று சொல்லத் தேவையில்லை. அதைத் தவிர அளவுக்கு மிஞ்சிய வரி போட்டு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலையை ஏறச்செய்வது நியாயமில்லை. ஏழைகள் முதல்

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

9th March 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

பணக்காரர்கள் வரை உபயோகிக்கும் கிரசின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு பாட்டில் கம்பெனியின் விலை 8 முதல் 9 நயாபைசாதான். இன்று அது விற்கக்கூடிய விலை 35 முதல் 37 நயாபைசா, வரியை 300 முதல் 350 சதவிகிதம் விதிப்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பாத்து, ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாது உபயோகிக்கும் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க வழிசெய்யவேண்டும். மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிமீழி எண்ணெய் ஜாஸ்தி உபயோகிக்காமல் அதற்குப் பதில் தாவர எண்ணெயை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாவர எண்ணெய் விலை சகாயமாக இருந்தால், கண்டிப்பாக அதை உபயோகப்படுத்தவேண்டியதுதான். கிரசினுக்கு மேல் 4 பங்கு விலையில் தாவர எண்ணெய் விற்கிறது. சிமீழி எண்ணெய்க்கே வழியில்லாத மக்கள் 1-க்கு 4 பங்கு கொடுத்து வாங்கி அதை எப்படி உபயோகிக்க முடியும்? உணவுக்காக உபயோகிக்கும் பொருள்களை விளக்கெரிக்க உபயோகிக்கவேண்டுமென்று மத்திய நிதியமைச்சர் சொல்கிறார். சென்ற வருஷம் ஏழைகள் உபயோகிக்கும் மஞ்சள் சிமீழியெண்ணெய்க்கு வரிபோடவில்லை. வெள்ளை எண்ணெய்க்குத்தான் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர் எல்லோருக்கும் தெரியும். நாமும் எல்லோரும் வெள்ளை எண்ணெயைத்தான் உபயோகிக்கிறோமே தவிர மஞ்சள் எண்ணெயை உபயோகிப்பதில்லை. இதைத் தெரிந்துகொள்ள மத்திய அமைச்சருக்குப் பல காலம் ஆயிற்று. இப்போதுள்ள சிரமத்தை எடுத்துச் சொன்னால் சிமீழி எண்ணெயை விட 1-க்கு 4 பங்கு கொடுத்து தாவர எண்ணெயாகிய கடலை எண்ணெய், தேங்காயெண்ணெய் போன்ற எண்ணெய்களை வாங்கி விளக்கு எரிக்கச் சொல்கிறார். மந்திரி என்ன நிதானத்தில் சொன்னார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாதிரி வரிகளைப் போட்டு மக்கள் வாங்கமுடியாத அளவுக்குச் சாமான்களின் விலை ஒரு புறம் ஏறிக் கொண்டே இருப்பதுடன் இல்லாமல், அதிகாரிகளும் நிறைய வரியை வசூலிக்க இடமிருப்பதால், இதன் விளைவாக இலஞ்சம் முதலிய ஊழல்கள் ஏற்பட வசதி ஏற்படுகிறது. இதை உணர்ந்து அரசாங்கம் வரியைக் குறைத்து மக்களுக்கு அனுகூலம் செய்ய வேண்டும். இந்த வருஷம் கிட்டத் தட்ட ரூபாய்க்கு 25 நயாபைசா வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிக்கும். நமக்கு வேண்டும் என்ற கிராமான்களை வாங்கும்போது, இதைக் கண்டிப்பாக உணருவோம்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாடு பற்றி மற்ற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் நிறையப் பேசி இருக்கிறார்கள். எனவே நான் ஒரு சில வார்த்தை மட்டும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். தங்க நகைகளை ஆடம்பரத்திற்காக மட்டும் யாரும் அணிவதில்லை. ஆபத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் அதை அணிகிறார்கள். அதற்குக்கூட இன்று ஆபத்து வந்து விட்டது. அதை

QUESTIONS AND ANSWERS

[9th March 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) It has been reported that a study group organized by the South Indian Textile Research Association, Coimbatore went into the working of the Employees' State Insurance Scheme.

(b) No report has been submitted by the study group to the Government. The Government have, however, obtained a copy of the report prepared by it.

(c) The Government have examined the report in consultation with the Director of Medical Services, Regional Director, Employees' State Insurance Corporation and the Commissioner of Labour, Madras. The recommendations of the study group are already being implemented wherever practicable.

Rice Mills

* 58 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to buy or take over the rice mills in Thanjavur district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தஞ்சாவூரில் நெல் நிறைய இருந்தும் அங்கு இருக்கிற மில்கள் ஓடாமல் இருப்பதற்கான காரணங்களை விசாரித்து அவற்றை ஓட்டுவதற்கு வழி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சொந்த மில்காரர்கள்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அதைத்தான் அரசாங்கம் விசாரித்து ஓட்டுவதற்கு வழி செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அதைப்பற்றிக் குறிப்பாகச் சொன்னால், அரசாங்கத்தால் என்ன செய்யமுடியுமென்பது யோசிக்கப்படும்.

Population of Fishermen

* 59 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether any statistics regarding populations of fishermen in the State, districtwise has been prepared and maintained by the Fisheries Department; and

QUESTIONS AND ANSWERS

9th March 1963]

(b) if so, to place a copy* on the table of the House?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : (அ) & (இ) இம்மாநிலத்திலுள்ள மீனவர்கள் ஜனத்தொகை 1957-58-ல் எடுக்கப்பட்டது. மாவட்ட வாரியாக அவர்களுடைய ஜனத்தொகை 1957-58-ம் ஆண்டிற்கான மீனவளத் துறை நிர்வாக அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 1957-58-ல் இம் மாநிலத்தில் இருந்த மீனவர்கள் ஜனத்தொகையைக் காட்டும் ஓர் அறிக்கை சட்ட சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வித்வான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, மொத்தத்தில் 2 லட்சத்து 77 ஆயிரம் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் இந்து மதத்தவர் எத்தனை பேர், மற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்று சொல்லமுடியுமா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் சொல்லமுடியும்.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சார், மீனவர்கள் என்று எப்படிக் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மீன் பிடிக்கக்கூடிய தொழிலைச் சார்ந்தவர்கள் மீனவர்கள் என்று கணக்கெடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மீன் வகையில் ஏதாவது இப்படி வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : பல வகை மீன்கள் இருக்கின்றன.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1963-64 :—

1. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
2. The Hon. Sri R. Venkataraman.
3. Sri K. Rajaram.
4. Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav.
5. Sri S. T. Adityan.
6. Sri A. Chidambara Mudaliar.
7. Sri T. Joghee Gowder.
8. Dr. A. Chidambaranathan.
9. Sri A. K. Thangavel Mudaliar.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [9th March 1963]

நம்பி வாழ்ந்த லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலை இழந்து நடுத்தெருவில் நின்று என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நல்ல காரியம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர்களுக்குத் திரும்பவும் தங்கம் கிடைக்க வழி செய்வதைத் தவிர வேறு நல்ல வழி எதுவும் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இந்த விதமாக அரசாங்கம் மக்களுடைய உரிமைகளையும் உடமைகளையும் பறிக்கும் சட்டம் போட்டால் மக்கள் எந்த வகையில் இந்த நாட்டில் வாழ முடியும்? இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதைத் தவிர்த்து விவசாயத்துறையில் ஒரு வார்த்தை. விவசாயிகளுக்கும் நம் விவசாய இலாகா இருக்கிறதே, இந்த இரண்டு பேருக்கும் தொடர்பே இல்லை. விவசாய இலாகாவினால் பல காரியங்கள் நடக்கின்றன.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் விவசாயிகளுக்கும் விவசாய இலாகாவுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கூறி முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கப் பார்க்கிறார்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நான் ஒன்றும் முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்க முயலவில்லை. நிச்சயம் மறைக்க முடியாதென்றும் தெரியும். மந்திரி அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று, எந்த விவசாயியையாவது கூப்பிட்டு, இந்த விவசாய இலாகாவினால் தனக்கு நேரடியான பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டும். அப்போது மந்திரி அவர்களே இதை உணர முடியும். விவசாய இலாக்காவினால் பயிரிடப்படும் நிலங்களுக்கு மட்டும் போனால் போதாது. நேரடியாக கிராமங்களுக்குப்போய் பார்த்தால் இது புரியும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மென் அவர்களே, நான் ஒரு விவசாயியின் மகன். எனக்கு நன்கு உழத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினருக்கு உழத்தெரியுமோ என்னவோ தெரியாது. எனக்கு விவசாயத்தில் அனுபவம் இல்லை என்று சொல்வதற்காக வருந்துகிறேன். நான் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவன் விவசாயத்தில்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நான் மந்திரி அவர்களை மறுபடியும் மறுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நானும் விவசாயக் குடும்பத்திலிருந்து தான் வந்திருக்கிறேன். நாங்களும் விவசாயம் தான் செய்கிறோம். இந்த நாட்டில் முக்கால்வாசிப் பேர் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். நான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேனே தவிர, மந்திரி அவர்கள் ஆத்திரப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஒரு உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1962-ல் தஞ்சாவூரில் மகசூல் குறைந்திருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நிலைமையில் சென்ற வருஷம் குருவை சாகுபடி விடாத மழை அடாத மழை பெய்து நெல்லும்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 9th March 1963]

கெட்டுப் போய் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அடுத்து சம்பா மகசூலில் பிந்திய நடவு காரணமாகவும், காலாகாலத்தல் மழை இல்லாத காரணத்தாலும், 30 முதல் 40 சதவிகிதம் வரை மகசூல் குறைந்து மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நெல்லு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பல இடங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Indian Express நிருபர் தஞ்சை ஜில்லாவில் கிராமங்கள் பூராவுமாகச் சென்று இதைப்பற்றி எழுதி இருக்கிறார். ஆனால் அரசாங்கம் திரும்பத் திரும்ப மறுத்து வருகிறது. இது வருந்தே அரசாங்கத்திற்கு மக்களிடம் இருக்கும் தொடர்பை ஒரு வழியாக உணரலாம்.

மேலும் இப்போது நமது கூட்டுறவு மந்திரி அவர்கள் நெல் ஆலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார். தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள நெல் மில்கள் அநேகமாய் எல்லாம் மூடிக்கிடக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள நெல்லை மற்ற மாநிலக்காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போய் அங்கே அதை அறைத்து குறைந்த விலையில் விற்க வழி ஏற்படுகிறது. தஞ்சாவூரில் அறைத்தால் இவர்களுக்கு வாகனங்கள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பாக்கி இருக்கிற அரிசியையும் வாகனில் ஏற்றிக் கொண்டு போனால், அரிசி கெட்டுப் போய் விடும். ஆகையால் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள நெல் மில்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இந்த வருஷத்தில் நமது அரசாங்கம் 100-க்கு 10 சதவிகிதம் அரிசி கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள்—இந்த விஷயத்திலே சட்டமில்லை என்று சொல்கிறார்கள்—இந்தக் காரணத்தைக் காட்டி 10 சதவிகிதம் நெல் எடுக்கும்போது இன்று எவ்வளவுதான் நெல் விலை குறைந்து விற்றாலும் அரசாங்கக் கொள்முதல் அடைவிட 2 ரூபாய் குறைந்தே இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் வந்து இங்குள்ள நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு போய் தொந்திரவு இல்லாமல் கூடுதல் விலைக்கு விற்க வசதி ஏற்படுகிறது. இங்கே இருப்பவர்கள் 10 சதவிகிதம் போக மீதி இருக்கிற 90 சதவிகிதத்தில் அதையும் சேர்த்து விலையை ஏற்றி விற்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லது புரியவில்லை. கட்டுப்பாடு ஒன்றுமில்லை. எப்படி விவசாயிகளுக்கு விலை குறைகிறது என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நெல் மூட்டை 15 முதல் 16 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. தஞ்சாவூரில் இதை வாங்கிக்கொண்டு போய்—கிட்டத்தட்ட கேரளத்தார்கள்தான் இதை வாங்கி அனுப்புகிறார்கள். அங்கேதான் நமக்கு மார்கட். இப்போது நமது மாநிலத்தில் அறைக்கும் மில்களிலிருந்து 100-க்கு 10 பங்கு குறைந்த விலையில் அதாவது கொள்முதல் விலையைவிட 2 ரூபாய் குறைத்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை பாக்கியுள்ள 90 சதவிகிதத்தில் உள்ள அரிசியில் ஏற்றித் தானே விற்கமுடியும். பாலக்காடு, திருச்சூர் முதலிய அடுத்த

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [9th March 1963]

இதை நான் குறை கூறுவதாக. இல்லை. National Defence-க்கு விரோதமாகப் பேசுவது என்ற எண்ணமில்லை. இந்த மாதிரி ஒரு வற்புறுத்தல் ஏற்படுகிறது என்று தெரிவிப்பதாகச் சொன்னேன். இன்னும் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. வி. ராமையா: எந்தப் பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறது?

திரு. கே. ராஜாராம்: நம் நாட்டில் பஞ்சாயத்து சபிதி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: R.C.A. 11832/63 dated 15th January 1963 by Collector.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எந்த கலெக்டர்?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அதை சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். Most probably if may be from North Arcot.

AN HON. Member: 'Most probably'. என்று சொல்லக் கூடாது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நம் State-க்குள் தான் இருக்கிறது.

It is a printed matter and it is also circulated. I am prepared to hand over the weekly to the Hon. Minister with the permission of the Hon. Chairman The hon. Member handed over the weekly to the Hon. Minister).

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has already very much exceeded the time-limit?

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: One more minute, Sir.

தலைவர் அவர்களே, இதையொட்டி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டு அமர ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது எங்களைப் போன்ற வியாபாரிகள், இன்னும் அரசாங்கத்தினுடைய தொடர்பு உள்ளவர்களும் இந்த அரசாங்கம் இப்பொழுது வசூல் செய்யக் கூடியதை நாங்கள் கேட்டபொழுதெல்லாம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதை மனம் நோகாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்தெந்த டிபார் மெண்ட்காரர்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நீங்கள் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்காரர்களுக்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, எங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறார்கள். இதை வசூல் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லவே யில்லை. கண்டிப்பாக வசூல் பண்ணவேண்டியதுதான். பணம் மட்டுமல்ல, உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் கொடுக்க வேண்டியதுதான் எங்கள் கடமை. ஆனால் இதில் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் இருப்பதால்—ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் நிற்பனை வரி அதிகாரி, சுகாதார அதிகாரி, அடுக்காற் போல் முனிசிபாலிடி, இன்னும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள், ஒவ்வொரு

9th March 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

அதிகாரியும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு—நீங்கள் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்காரர்களுக்குக் கொடுத்தீர்களே, எங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகள் தயவை நாடக்கூடியவர்கள் வேறு வழியில்லாமல் எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் சொல்லுகிறேன். இந்த வசூல் ஆட்சேபகரமில்லை. ஆனால் இந்த வற்புறுத்தல் வேண்டாம் என்று சொல்லி, தலைவர் அவர்களுக்கு மவமார நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri S. T. Adityan will now speak. I request him to stick to the time-limit of the minutes.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக எதிர்க் கட்சித்தலைவர் பேசியதற்குப் பின்னால் மற்றவர்கள் பேசுவது வழக்கமில்லை. நேற்று ஒரு ஏற்பாட்டின்படி தலைவர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களது சொள்கரியத்தை உத்தேசித்துச் செய்தார்கள். வேறு சிலர் அதன் பின்னால் பேசினார்கள் என்ற நிலைமைப்படி எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: It has never been a rigid practice here for the hon. the Leader of the Opposition to speak last. We give him the privilege to choose the day and time.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன்: அவர்கள் பேசின வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு பேசுவது, புதிதாக வியாக்கியானம் சொல்லுவது பொருத்தமில்லாத விஷயம். ஆகையினால் ஏதோ விட்டுப்போன இரண்டொன்றைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்கனவே இந்த சபையில் அனேக அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டியபடி, 2, 3 விஷயங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஒன்று இது யுத்தகால் பட்ஜெட் என்பது. இரண்டாவது அனேகமாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு வரிகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் போடப்பட்டிருப்பதினால் அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லாத விதத்தில் இந்த சபையில் சர்ச்சை எழுந்திருக்கிறது. மூன்றாவதாக இது புது வரி ஒன்றும் இல்லாத பட்ஜெட் என்று சொன்னபோதிலும்கூட, புது வரிகள் ஏற்கனவே வேறு சட்டங்கள் மூலமாகப் போடப்பட்டுவிட்டதனால், அந்தச் சட்டங்களையும் சேர்த்து இந்த பட்ஜெட்டோடு இணைத்துப் பேசவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் பேசின அனேக அங்கத்தினர்கள் பற்பல விதமாக ஆராய்ச்சி செய்து விட்ட பின்னால் ஒரே விஷயத்தை மாத்திரம் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அனேக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வரி தொழிலின் பேரில் விழுகிறது. அதை மாற்றி பணக்காரர்கள் மேல் விழுந்தால் அது நல்லது என்று சுட்டிக்காண்பித்தார்கள். இந்தப் பணக்காரர்கள் என்று வித்தியாசம் பிரித்துப் பேசுகின்ற விதத்திலே, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். பணக்காரன் பேரிலே வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லி ஏழையின் பேரில் அந்த வரி விழுகிறது. நேற்று அதற்கு வெகுவான உதாரணம் ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தார்கள்.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன்] [9th March 1963]

பணக்காரர்கள் அல்லது சினிமா தொழில் அதிபர்கள் மீது அவர்கள் போடுகிற வரி அது சினிமா கலையின்பேரில் விடுகிறது. கடைசி பக்ஷத்தில் அந்த வரியை யார் கட்டுகிறது? ஏழை, எளிய வன் சினிமாவுக்குப் போகவில்லையா? அவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள் கடைசிபக்ஷத்தில். ஆகவே பணக்காரர்கள் பேரிலே போடுகிறோம் வரி என்று சொல்லிக்கொண்டு அதை ஏழைகளின் பேரிலே போடுகிற பொழுது கடைசி பக்ஷத்திலே அதைக் கொடுக்கிறவன் ஏழைஎளியவனாக இருப்பதாலே, அது ஏழையின் பேரில் தான் விடுகிறது. பணக்காரர்களைத் துண்டு பிரித்து அவர்கள் பேரிலே வரி போட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் பணக்காரர்கள் என்ற நிலைமையிலே தொழில் அதிபர்கள் பேரில் போடுவது ஏழையின் பேரிலே கடைசியாக விடுகிறது. இப்போதைய மத்திய அரசாங்க வரி ஒன்று இதற்கான எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. அதாவது இந்த Development Rebate இருக்கிறதே அதில் கைவைத்து விட்டார்கள். புதிய தொழில் ஆரம்பிக்கும் பொழுது அதற்கு ஏற்கனவே இருந்த சலுகைகளுக்கு ஒரு கஷ்டம் வந்து விட்டது முதல் விஷயம். இரண்டாவதாக வருமானத்திலே ஏற்கனவே கம்பெனிகளுக்கு 100-க்கு 50—என்ன வசூல் செய்தாலும் சரி, என்ன சம்பாதித்தாலும் சரி 100-க்கு 50—சர்க்காரிலே ஏற்கனவே கொடுத்துவிடவேண்டியதுபோக, இந்தத் தடவை எப்படி அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் இத்தனை வரியையும் கொடுத்த அப்புறம், இன்கம்டாக்ஸ் முதலியவைகள் அளித்த பின்னால் 'Dividend' ஆனது 6 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இருக்கும் பக்ஷத்தில் இதற்கு மேல் ஒரு வரி இருக்கிறது. இந்த வரிகள் கடைசி பக்ஷத்தில் யார் மேல் விடுகிறது? அதாவது ஒரு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தையல் இயந்திர உற்பத்தியை எடுத்துக் கொள்ளலாம். நிறைய வருமானம் வருகிறது. சரி ஏதோ சில பேருக்குச் சொற்ப வருமானம் வருகிறது. கடைசி பாட்சத்தில் செலவைக் கூட்டிப் பார்க்கிறபொழுது, தையல் இயந்திரம் வாங்குபவர்கள் பேரில் விடுகிறது. இது தான் நிலைமை. ஏழையின் பேரில் வரி போடுகிறபொழுது சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டியது முக்கியமான விஷயம். இது ஏழைகளை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும்? இதனாலே ஏழைகள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள்? ஒருபக்கம் ஏழை எவ்வளவு தூரம் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்க முடியுமோ அத்தனையும் வாங்கவேண்டியதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஏழைக்கு இடைஞ்சலாக இந்த வரி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் இன்று நேற்று திடீரென்று விழுந்த வரி மாத்திரம் ஜனங்கள் மீது சும்மா ஏறிவிடவில்லை. ஏற்கனவே சோஷலிஸம் என்ற அடிப்படையில் வரி, வரி என்று வரி அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது இந்த நாட்டில். அதற்கு வரி, இதற்கு வரி, என்று பல விதமான வரிகள் அதிகரிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் இந்த வரியையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபொழுது ஜாஸ்தியாகத் தெரிகிறது. மொத்தக் கணக்காக வருகின்றபொழுது 3-ல் ஒருபங்கு கூட வரி இல்லையே, வெளிநாடுகளில் மொத்த சம்பாத்தியத்தில் 3-ல் ஒரு பங்கு வரி யாய்ப் போகிறது. இங்கு அவ்வளவு இல்லையே, 8-ல், 6-ல் ஒரு

3-30
p.m.

9th March 1963] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன்]

பங்கு வரி என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். எல்லோருடைய மொத்த வருமானத்தைக் கணக்கெடுத்து வரி கொடுப்பவர்கள், வரி கொடுக்காதவர்கள் என்று கணக்குப் பார்த்தால்—அது இருக்கட்டும். ஆனால் வரி கொடுப்பவர்கள் கணக்கைப் பார்க்கும்போது வெளிநாடுகளைவிட அவர்களுக்கு இங்கேதான் அதிகம் வரி. அதாவது அமெரிக்காவிலிருந்து இது சம்பந்தமாக வந்திருந்த கல்தார் என்பவர் சொன்னார். எல்லா வரியையும் பார்க்கிறபோது மத்திய அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கிற வரி, மாகாண சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிற வரி, முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுக்கிற வரி இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது 100-க்கு 50-க்கு மேல் போகிறது. இதனால் வியாபாரிகளைக் கள்ளத்தனம் செய் என்று சொல்லத்தான் அமைகிறது. 100-க்கு 50 வரையிலுமாவது சந்தோஷமாகக் கொடுத்து விடுவான். மேலும் போனால் கள்ளத்தனம் செய்கிறான். இன்னும் கம்பெனிகளுக்கு வரிகள் போட்டால், உற்பத்தி குறைய ஆரம்பிக்கும் என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உற்பத்தியைக் குறைப்பதனால் சர்க்காருக்கும் மக்களுக்கும் லாபமில்லை. வரி போடுவதில் அதிகமாக வரும்படி வருவதாகத் தெரிந்தாலும் கம்பெனியின் உற்பத்தி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து மொத்தத்தில் எதற்காக நாம் வரி போட்டோமோ அது பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடும். வரி வசூலிப்பதற்குக் கஷ்டமாகவும் வரி கொடுப்பதற்கு வசதியில்லாமலும் போய்விடும். வரிகளை முதலில் கம்பெனிகளே கொடுத்துவிடுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். மறுபடியும் கம்பெனியார்கள் சர்க்கார் காலில் போய் விடுகிறார்கள், வரி கொடுக்க முடியவில்லையே என்று. அதற்குப் பிறகு சர்க்கார் அவர்களைப் பார்த்து, பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்திக்கொள், விலையை உயர்த்திக் கொள் என்று சொல்கிறார்கள். சர்க்கின் மாதிரி மேற்கொண்டு மேற்கொண்டு கம்பெனிகளுக்குப் போடுகிற வரி தொழில்துறையில் சார்ந்து கடைசியில் ஏழைகளிடம்தான் வருகிறது. மொத்தத்தில் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது, வரி பளு அதிகமாகப் போகிறது என்று ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

3-40
p.m.

* திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, 1963-64 வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு மிக்க நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலுள்ள வரி விதிப்பும் எல்லோரும் வரவேற்கிற முறையில்தான் இருக்கிறது. ஏனெனில் அதிக வரியில்லாவிட்டாலும் இன்றிருக்கிற நிலையில் ஏற்றதாகவாவது போட்டிருக்கிறது. தற்போது இருக்கிற நிலையில் அது முக்கியமான விஷயமாகவே கருதப்படுகிறது. இன்று நமது தேசிய வருமானத்தைப் பார்த்தால், 14,200 கோடி ரூபாயில் நமக்குத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானம் அகில இந்திய ரீதியில் சற்றேறக்குறைய 250 ரூபாய் 1960-61-ல் இருக்கிறது. ஆனால் நமது தமிழ் மாநிலம் பெருமைப்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [9th March 1963]

பட்டக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால் கிராஸ் இன்கம் 1,278 கோடி. இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற வரியானது 120 கோடி ரூபாய்க்கு போடப்பட்டிருப்பதாகவும் 40 ரூபாய் வீதம் போடப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இன்றிருக்கிற நிலையில் நம் வருமானம் எவ்வளவு ஏறியிருக்கிறது என்பதையும் ஒவ்வொருவரும் அறிகிறார்கள். ஆனால் இதைச் சேர்ந்த நாடுகளில் வருமானம் ஏறுவதால் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரமும் ஏறுகிறது. வருமானம் ஏற அவர்கள் வழி காணவேண்டுமென்பதுதான் பெரும் நாடுகளிலும் அயல் நாடுகளில் கருதப்படுகிற முக்கியமான கருத்தாக இருக்கிறது. நமது நிதி மந்திரி சகல விஷயங்களையும் அறிந்தவர்கள். நன்றாகப் பழக்கம் உள்ளவர்கள். தகுந்தபடி அவர்கள் இன்று நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஊர்க்காவல் படையில் இப்போது இரண்டு ரூபாய் எட்டண கொடுப்பதாகவும் 15 தினங்கள் மட்டும் பிராக்டிஸ் அதாவது அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றிரண்டு ரூபாய் அதிகமானாலும் 15 தினங்கள் பயிற்சி அளிப்பதை நாம் இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல விதத்தில் கூட்டி தகுந்தவிதத்தில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். உதாரணமாக நல்ல குளங்கள், கடல் இருக்கிற இடங்களில் அவர்களுக்கு நீச்சல் பயிற்சி அளிப்பது பற்றி முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முதலுதவி டிரெயினிங், ஷூட்டிங் போன்ற பயிற்சி அளிப்பது இதில் சேர்க்கப்படவேண்டும். ஷூட்டிங் அளிப்பது இருப்பதாக அறிகிறேன். போக்குவரத்து பயிற்சி போன்ற நல்ல பயிற்சிகள் அளித்து அவர்களை நிரந்தரமாக நியமித்துவிட்டால், நாட்டுக்குப் பின்னால் பயனுள்ள காரியங்கள் செய்ய உதவுவார்கள். மேலும் மீன் இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவான வேண்டுகோள் என்னவெனில் வங்காள விரிகுடாக் கடலில் கார்பைட் போன்ற கடற்கற்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவற்றை எந்த விதமான லைசன்சும் இல்லாமல் எடுத்து நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கார்பைட் பாக்கிரிக்கு அனுப்புகிறார்கள். சிலிக்கா மணல், சிங்க் மணல், உருக்கு மணல் போன்றவைகளும் மீன் பிடிக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய பாறைகளும் இருக்கின்றன. இதோடு முக்கியமாக முத்துக்கள், ஞாத்துக் குடியில் இருக்கிற முத்துக்களை அடியில் பதிந்திருக்கிற படிவங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். இதைப் பாதுகாக்காவிட்டால், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற என்னைப் போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—ஒருவிதமான பாசி படர்ந்து அது கெட்டுவிடும். அதுதான் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்கு முக்கியமான காரணம். மேலும் இந்த மீன் இலாகாவுக்கு 58 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பாப்லோ போட்டுகள் செய்வதாக இருக்கிறது. இந்த போட்டுகளை நல்ல டெக்னீஷியன்களை வைத்து ஏற்ற இடங்களுக்குத் தகுந்தவாறு அமைத்தால் மிகவும் உபயோககரமாகவும் நல்ல வருமானம் அளிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கும்.

விவசாயத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாய நிலத்தில் ஜிப்சம் (gypsum) என்பதைத் தோண்டி எடுத்து அந்த இடத்தை அப்படியே போட்டுவிட்டு

[9th March 1963] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

சிமிந்தி பாக்கிரிகளுக்கு எடுத்துப்போய்விடுகிறார்கள். அந்த நிலம் மேற்கொண்டு விவசாயத்திற்கு பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்போது நிலத்தை ஆர்ஜிதம் பண்ணியிருக்கிறோம். ஆர்ஜிதத்திற்குக் கூடிய சீக்கிரம் நாம் முடிவு கண்டால் அந்த நிலங்களுக்குக் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கலாம். அல்லது வேறு இடத்திலும் நாம் கொடுக்கலாம். அல்லது ஒரு ஆண்டு காலத்தில் அந்த நிலத்தில் நாம் விவசாயம் செய்யவோ அல்லது உற்பத்தி செய்யவோ ஒரு முடிவுக்கு அவர்களுக்கு விடலாம். மேலும் தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி அனேகர் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி மேலும் பேச அவசியமில்லாவிட்டாலும் நாட்டின் தங்கத்தை விட தாய்நாடுதான் பெரிது என்பதை ஒவ்வொரு தன்மானமுள்ளவர்களும் உணருகிறார்கள். பெரியவர்களும் உணருகிறார்கள். ஆனால் பொற்கொல்லர்கள் விஷயத்தில் மட்டும்தான் இப்போது ரெப்ரசென்டேஷனில் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கான காரணங்களும் சொல்லப்படுகிறது.

அரசாங்கம் கருணை கூர்ந்து இதையும் கவனத்தில் வைத்து அவர்களுக்குக் கூடிய விரைவில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஏற்பாடு பண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் கல்வி விஷயத்தில் கனம் மெம்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் 5 அல்லது 10 பேர்தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை, எப்படியோ அவர்கள் இனாமாகப் படிக்கிறார்கள். இதை நாம் கூடிய விரைவில் போக்க வேண்டும். இதைச் செய்தால் இந்த விதமான செலவினங்கள் மேலும் குறையும். இரண்டாவது பின் தங்கியவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகை, சோஷலிசம், என்ற கொள்கையைச் சொல்லும் நாம் எந்த அளவிலும் பாருபாடு பார்க்கக்கூடாது. எல்லா சமூகத்திலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சமூகத்தில்தான் இருக்கிறார்கள், மற்ற சமூகத்தில் இல்லை என்று சொல்வதைவிட ஏழை என்ற ஒரே Economic Baris -ல் எடுத்து பாருபாடு இன்றி அளித்தால் இன்னும் நம் மேல் இருக்கும் குறைகள் நீங்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இப்போது மின்சாரத் திட்டத்தில் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறதாக எனக்குத் தெரிகிறது. என்னைவிட கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும் தூத்துக்குடியைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு Line கள் ஒன்று பெரியாற்றிலிருந்து மற்றொன்று பாபநாசத்திலிருந்து வருகின்றன. இந்த இரண்டு லைன்களையும் ஒன்றாக இணைத்தால், நமது வருங்காலத் துறைமுக அபிவிருத்திக்கு மிகவும் வாய்ப்பாக இருக்கும். இரண்டாவது, பாபநாசத்தில் எப்போதும் தண்ணீர் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. மற்ற அனைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் குறைந்தாலும், பாபநாசத்தில் தண்ணீர் இருக்கிற வகையால் மேலும் அதில் ஒரு generator -ஐப் போட்டால் அது இன்னும் வரும் காலத்தில் தூத்துக்குடித் துறைமுக அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [9th March 1963]

போக்குவரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நடத்தும் போக்குவரத்தில்தான் குறை என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் இந்த நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஒரு permit க்கு 50,000 ரூபாய்க்கு விலை பேசுகிறார்கள். ஏனென்றால் நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக பஸ் ரூட் கொடுப்பதில்லை. அதாவது Collector அவர்களும் R.T.O. அவர்களும் recommend பண்ணியும் நமது Transport Commissioner அவர்கள் திரும்ப நிராகரித்து விட்டார்கள். ஆகையால்தான் நெல்லை மாவட்டத்தில் விசேஷமாக தூத்துக்குடியில் நல்ல வாய்ப்பு இருப்பதால், ஒரு பஸ்ரூட் பெர்மிட்டுக்கு 50,000 ரூ. விலை பேசுகிறார்கள், பேச எத்தனிக்கிறார்கள். அல்லது மாற்றவும் எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆகையால் திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டத்தில் பஸ்களை அதிகமாக விடலாம். எந்த விதமான பேரத்திற்கும் இடமில்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எங்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரி அமைத்ததற்காக எங்கள் மாவட்டத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனக்கு இங்கே பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Sri K. R. Ramasamy will now speak. The hon Member will please make a short speech and finish at 4 O'clock.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஆத்திரப்பட்டு மாநகராட்சி மன்றத்தின் மேல் சில அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கோபத்தைக் காட்டிக் கொண்டார்கள். உண்மையாகவே இன்றைய தினம் நாட்டிலே வரிக் கொடுமையால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்குகிறார்கள். நேருவின் கையைப் பலப்படுத்துவோம் என்று சொன்னவர்கள் இப்போது என்னென்னவோ சொல்லுகிறார்கள் என்று பேசுவதிலே இறங்கி இருக்கிறார்கள். உண்மையாக நான் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ, அதன் பிரகாரம் நாட்டுப் பாதுகாப்பிலிருந்து நாங்கள் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் தவறினாலும், மாற்றுக் கட்சியாகிய நாங்கள் என்றுமே தவற மாட்டோம். சீனாக்காரன் இந்த நாட்டை விட்டுப் போகும் வரையில் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அதை விடுத்து, கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து பெறவேண்டியதைப் பெற்றோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த வகையில் உண்மையிலேயே நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய எண்ணங்களுக்கு ஏற்றவர் அவர். அவர் தி.மு.க.-வுக்கு சென்னை மாநகராட்சி மேயர் பதவியைக் கொடுத்து பெற வேண்டிய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒத்துழைப்பு என்றால் நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான ஒத்துழைப்பு. கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் கொடுத்ததுமில்லை, பெற்றதுமில்லை.

9th March 1963]

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி: இருக்கலாம். இருந்தாலும் நீங்களாக அந்த யேசானையைச் சொன்னீர்கள். மேயர் பதவியை தி.மு.க. வினரே வகிக்கலாம் என்று சொன்ன யேசானையைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே நாம் இப்படி சர்ச்சையில் இறங்குவது முறையல்ல. நம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 81 லட்சம் பற்றிய File மாநகராட்சி மன்றத்தில் இருந்தது. அது இரண்டு வருஷம் காணாமல் போயிருந்து 41 லட்சமாகத் திருத்தி திரும்ப வந்தது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே மாநகராட்சி மன்றத்தில் குறைகள் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நிறைய குறைகள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் பல குறைகள் இருந்தன. அந்தக் குறைகளை யெல்லாம் நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவர் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வந்த கார்ட்டுனைக்கூட எடுத்துச் சொன்னார். இவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், பைரவர்கள் வீடு கட்ட இருந்த பணம் எப்படியோ போயிற்று என்று மாநகராட்சி மன்றத்தில் உள்ள எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்த சர்ச்சையில் இறங்கத் தேவையில்லை. அந்த பைல் எங்கேயும் காணாமல் போய்விடவில்லை. 31 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 2 வருஷம் கழித்து மவுண்ட்ரோடு பூராவும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று சொன்னதால் 41 லட்சமாக மாற்ற வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆக பைல் எங்கேயும் காணாமல் போய்விடவில்லை. மொத்தம் 3 பைல்கள். அவைகள் அப்படியே இருக்கின்றன. ரூ. 1,500 சம்பளம் வாங்குகிற அதிகாரி ஒருவர் மீது நாம் வீண் பழியைச் சமர்த்தக்கூடாது.

திரு. கே. இராமதாஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். அந்த பைல் எத்தனை ஆண்டுகாலமாக Council -க்கு வந்து அது Council-ல் பாசாகாமல் இருந்தது?

திரு. க. அன்பழகன்: Council க்கு பைல் வரவில்லை என்றால், பைல் காணாமற் போய்விட்டது என்று அர்த்தமா?

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி: ஆகவே நான் நிதியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தயவுசெய்து இதற்கு என்று ஒரு தனியான குழு ஒன்றை ஏற்படுத்துங்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக அதற்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யக்காத்திருக்கிறோம். அதற்கு யாரைக் கூப்பிட்டு வரவேண்டுமோ அவர்களை யெல்லாம் கூப்பிட்டு வருகிறேன். இது எப்படி நடந்தது, என்ன காரணம் என்று விசாரணை செய்வோம். அதில் தவறு இருந்தால், எங்கள் மீது மாநகராட்சி மன்றத்தின்மீது குற்றம் சாட்டியவர்கள் மன்னிப்புப் பெறவேண்டும். இல்லாவிட்டால் குற்றம் இருந்தால் நான் மன்னிப்புப் பெறுகிறேன் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அதிகம் பேச வேண்டும் என்று வந்தேன். ஆனால் இப்போது பேசவிரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் திரு. இராஜ கோபாலாச்சாரியார் அவர்களைச் சிறையில் அடைக்க வேண்டும் என்று கூட, பேசினார். மற்ற பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுவதைப் போல இந்த மாமன்றத்தில் நம் பேச்சுக்கள் அமையக்

[திரு. கே. ஆர். இராமசாமி] [9th March 1963]

கூடாது. இந்த மன்றத்தில் என்ன பேச வேண்டும் என்ற நிலைமையை ஆராய வேண்டும். திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் இன்றைய தினம் வேறுபட்டு தன் எண்ணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். அவர் பெரிய பதவியை வகித்தவர். சுயராஜ்யம் வாங்க ரொம்பவும் பாடுபட்டவர். அவர் தியாகத்தின் மூலம் நாம் எந்த மூலையில் இருக்கிறோமோ, எந்தக் கோடியில் இருக்கிறோம் என்று கூட தெரியாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருப்பவரைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கூடாது என்று கூறி எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த நிலைவருக்கு நன்றி கூறி இதோடு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவரவர்களே, கடைசியாகப் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சிறந்த கலைஞர். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆத்திரம் வந்தது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பற்றி வேறு ஒரு உறுப்பினர் நேற்று பேசினார்கள். அதைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும் போது கொஞ்சம் ஆத்திரம் ஏற்பட்டது. அல்லது ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். காட்டினார்கள். எனினும் 6 நாட்களாக இந்த மன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதம் குறித்து, விவாதத்தின் தரம் குறித்து, நாம் எல்லோரும் பெருமைப் படலாம். ஆறு நாட்களாக வரவு-செலவுத் திட்டம் இங்கே நல்ல முறையில் விவாதிக்கப்பட்டது. அதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். இந்த மன்றத்திலே சென்ற பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இரு உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை "சுடர்விளக்கு" என்றே செல்லுவேன். இரு அங்கத்தினர்களும் இப்பொழுது என் எதிரே இருப்பதினால் எனக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாகக் கூட இருக்கிறது, அதைக் குறிப்பிடும் போது எனக்கு நேர் எதிரே வீற்று இருக்கின்ற அங்கத்தினரை முதலில் குறிப்பிடாமல் கொஞ்சம் தூரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அங்கத்தினரைக் குறிப்பிடுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சுடர் ஒளி என்று சொன்னேன். பூமிதி ஜாதவ் அவர்கள் பேசும்போது மிக அழகாக, விஸ்தாரமாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே, எல்லோரையும் வசீகரிக்கக்கூடிய வகையிலே பேசினார்கள். முக்கியமாக அரசாங்கத்தின் எல்லா அலுவல்களையும் கொஞ்சம் தாராளமாகவே பாராட்டி என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்றும், அந்தப் பாராட்டுதல் மூலமாகவே எங்க ளிடம் மேலும் பெற வேண்டியதைப் பெறவும், ரொம்ப அழகாக பல கோரிக்கைகளையும் தேவைகளையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் நான் திருப்பி குறிப்பிடவில்லை என்றால், நான் அவைகளைக் கவனிக்கவில்லை என்று அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இவ்வளவு பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், கேட்பதை எல்லாம் கொடுத்த விடுகிறேன் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் கவனம் செலுத்துவோம். அவர்கள் சமூகத்துறையிலே மிகுந்த

9th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆர்வத்துடன் பாடு படுகிறார்கள், பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதை உணராமல் சில பேருக்குப் பொறுமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் எப்படிப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ளாமல், அடிக்கடி இவரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சிலருக்குப் பொறுமை ஏற்படுகிறது. அந்தப் பொறுமைக்கு நியாயமில்லை. அவர்கள் நன்றாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப்பற்றி மேலும் என்னென்ன வகையிலே கவனம் செலுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி நான் கவனம் செலுத்துவேன் என்று மட்டும் சொல்லி அதை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இவ்வாறே 16 ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தை அலங்கரித்து வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவே அலங்கரித்து வருகின்றார். அவர்களும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கு இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த மதிப்பை அளித்துக் கொண்டு வருகிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் பேசிய சிலவற்றைப்பற்றியும் நான் பின்னாலே குறிப்பிடுகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சாதாரணமாக என்ன செலவு, என்ன வரவு, செலவுக்கும், வரவுக்கும் எந்தெந்த வகையிலே வழி தேடுவது என்று பார்த்து ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதும், மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதும், வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் வரவு-செலவைச் சரிக்கட்டுவதும், அப்படி சரிக்கட்ட முடியவில்லை என்றால், வரிகளைப் போட்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதும், வரிகள் போட்டால் அதற்கு என்ன அவசியம் என்பதை எடுத்து விளக்க வேண்டிய கடமையும், பொறுப்பும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த முறை வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பித்திருக்கிற ஒரு நிலைமை—கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும்—ஐது விபரீதமான ஒரு நிலைமை, நெருக்கடியான நிலைமை. இந்தநிலை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எச்சரித்ததுபோல் சீக்கிரத்தில் மோசமான நிலைமையாகலாம், ஆகக்கூடும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். ஆகா விட்டால்—கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை உள்ள நாம்—நன்றி செலுத்துவோம். அப்படி நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் சினர்களுக்குத் தெரிவிக்கட்டும். இப்பொழுது நாம் ரொம்ப மோசமான நிலைமை வரக்கூடும் என்று எதிர் பார்த்தால்தான் நல்லது. மோசமான நிலைமை வரவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. மோசமான நிலைமை சீக்கிரத்தில் ஏற்படக்கூடும் என்று நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக நம்மை இப்பொழுதே தயார்பாடுத்திக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எதிரிகள் நயவஞ்சகர்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கிரென்சு எவ்வாறு நம்முடைய நாட்டின்மீது அதிக அளவிலே படை யெடுத்துத் தாக்கினார்களோ அதே மாதிரி திடீரென்று நாங்கள்

4-00
p.m.

[திரு. எம் பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

சுடுவதை நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொன்னாலும்கூட நயவஞ்சகர்களை நம்பியிருக்கக்கூடாது என்று மேலும் மேலும் புலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே சமாதானமாக இந்த நாட்டை விட்டுப் போக வேண்டுமென்று அவர்களுக்குப் பிரியம் இல்லை. ஏதோ ஏமாற்றலாம் என்று வருகிறார்கள் என்றுகூட இப்பொழுது வர வர நமக்கு அதிகமாகப் புலப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆக நிலைமை மோசமாக ஆகலாம். ஆனால் எல்லோரும் ஒரே முகமாக இந்த நாட்டை எப்படியும் பாதுகாத்தாக வேண்டும், அன்னியரை விரட்டியாக வேண்டும். எந்த விதத்திலும், உதவுகிறோம், உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற முறையிலேதான் எல்லோரும் ஒரே மனமாக நம்மோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நெருக்கடி நிலையை எப்படி சமாளிப்பது, பாதுகாப்பை எப்படி பலப்படுத்துவது, அந்தப் பொறுப்பை எவ்வாறு நாம் வகிப்பது என்பதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே நாம் சமர்ப்பித்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டம் மட்டுமில்லை. இதைத் தனியாகவே நாம் கருத முடியாது. எப்படி இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம்கூட இடமில்லை என்றாலும் மத்திய வரிகளைப்பற்றிப் பேசினார்களோ, அவை மத்திய வரிகள் என்றாலும் நம்மைத்தான் பாதிக்கும். இந்த மாகாண மக்களை பாதிக்கும். நல்லது செய்தாலும் நம்மைதான் வந்து சேரும், தனியாக மத்திய அரசாங்கம் என்று ஒன்றுமில்லை, அப்படி பாதுகாப்புக்கு ஆபத்து என்றால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கும் உண்டு. அந்த வகையில்தான் மத்திய வரிகளைப் பற்றி எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதேமாதிரி நம் மாகாண வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நாம் இங்கே சமர்ப்பித்த முன்னினம் டெல்லியில் மத்திய வரவு-செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே புதிய வரி இனங்கள் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய பட்ஜெட் அதனாலே over shadowed என்று சொல்ல முடியாது. இது ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் பல அங்கத்தினர்கள் மத்திய பட்ஜெட், மத்திய வரிகள் என்று எல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களும் அதைத்தடுக்கவில்லை. அதையும் சேர்த்துத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் வந்துக் கொள்ளுகிறேன். கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் ஒரே மனமாக இருக்கிறோம், நாட்டைப் பாதுகாப்பதிலே என்று ஒரே மனமாக இருக்கிறோம் என்று பேசுவது முதல் வேலை. பேச வேண்டியதுதான். பேசுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. எப்படிப் பாதுகாப்பது என்று பேசுவது மாத்திரம் போதாது. எப்படிப் பாதுகாப்பு செய்வது? எவ்வளவு தியாகம் வேண்டுமானாலும் செய்தாக வேண்டும். ஏன் இங்கே இருந்து நம் சைன்யங்கள் அங்கே போய் உயிரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? யாருக்காகக் கொடுத்தார்கள்? தங்களுக்காகக் கொடுத்தார்களா?

[9th March 1963] [திரு. எம் பக்தவத்சலம்]

நம்முடைய சந்தததிகள், நாமெல்லாம் சௌகரியமாக வாழ்வதற்காகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் நாம் அதிகம் செய்ய வேண்டாமா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும். தியாகம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம் என்றால், எப்படித் தியாகம் செய்வது? புதிய வரிகள் இந்த மாநிலத்தில் நாங்கள் போட்டாலும், மத்திய ஆட்சியில் போட்டாலும் அந்த வரி வேண்டாம் என்று சொல்லுவதாகுமா? அந்தச் செலவுக்கு வேறு ஒரு யோசனை சொல்லுகிறோம், அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த வரியை எடுத்துவிட்டு வேறு ஒரு வரி போடலாம், வேறு வருமானத்துக்கு வழி செய்கிறோம். வரி போடாமல் வேறு ஒரு யோசனை சொல்லுகிறோம். அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் அதைக் கவனிப்போம். இவ்வளவு பாதுகாப்புக்கூட வேண்டியது இல்லை. நாங்கள் மந்திரம் போட்டு அத்தனை எதிகரினையும் வெளியேற்றுகிறோம் என்று சொன்னால் அதைக் கவனித்துப் பார்க்கலாம். அந்த மந்திர சங்கதியில் சில பேர் நம்புகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. சில பேர் நம்பலாம். அல்லது பாதுகாப்புக்கு இவ்வளவு செலவு இல்லாமல் இந்த நடவடிக்கைகளை இன்னும் சுலபமாக பழைய அம்பு, வேல் கொண்டு சீனர்களை விரட்டி அடித்துவிட முடியும் என்றால் செய்யலாம். ஆனால் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தவேண்டும் என்பதில் உடனடியாகப் பலப்படுத்துவதில், பலப்படுத்தி அன்னியர்களை, எதிரிகளை விரட்டி அடிக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் உறுதியுடன் இருக்கிறார்கள்; உதவி பெறுகிறார்கள். உலகத்திலே ஒன்று, இரண்டு நாடுகளைத் தவிர மற்ற நாடுகளெல்லாம் நம்முடைய விஷயத்தில் மிக அனுதாபத்துடன் இருக்கின்றன. உதவி அளித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு நாம் வெளியேற்றினோமே, வற்புறுத்தி வெளியேற்றினோமே, ஒரு சிக்கலான நிலையையிலே, ஒரு பயங்கரமான நிலைமையிலே அவர்கள் சென்ற இரண்டாவது மகா யுத்தத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் “நீங்கள் வெளியேறுங்கள்” என்று வெளியேற்றினோமே, அவர்களை, அன்பு நெறியைக் கடைப்பிடித்து வெளியேற்றினோம். ஆகவே அவர்கள் தான் நமக்கு உதவி அளிப்பதில் முதன்மையாக நிற்கிறார்கள். வேண்டியதைக் கொடுக்கிறோம்; நீங்கள் வளர்ந்த பின்னால் அவற்றைக் கொடுங்கள்; பணம்கூடக் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். அமெரிக்காக்கள்கூட பின்னால் கணக்கு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் அதையே நாம் நம்பியிருக்க முடியாது. நாம் இங்கு பாதுகாப்பைப் பல வகையில் பலப்படுத்த வேண்டும். நவீன முறையில் நடைபெறுகிற யுத்தத்தில் வெளி நாடுகள் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்சு மற்ற இடங்களிலிருந்தும் கொடுக்கிறார்கள் என்றாலும், அதற்குமேல் அதை நாம் எதிர்பாராமல் நாமே உற்பத்தி செய்ய முற்படவேண்டும். இப்போது பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. சென்னை நகரத்தில் பாதுகாப்புப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

முன்பு அமெரிக்காவிலிருந்து 'top ranking experts' என்று சொல்லக் கூடிய நிபுணர்களை அனுப்பினார்கள். ஆயுத தளவாடங்கள் உற்பத்தி செய்ய அட்வான்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் டில்லிக்கு வந்தவர்கள் சென்னையில் வந்து நடைபெறுகிற உற்பத்தி வேலைகளைப் பற்றி யோசனை சொல்வதற்காக இங்கு வந்தார்கள். அந்தக் குழுத் தலைவர் என்னிடம், 'தமிழ் நாட்டில் பார்த்த வரை எங்களுக்கு ரொம்ப திருப்தி, ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, நல்ல முறையில் வேலைகள் நடக்கின்றன' என்று சொன்னார்கள். தொழில் அதிபர்களும் மிகுந்த அக்கரையோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 24 மணி நேரமானாலும் நாங்கள் வேலை செய்கிறோம், வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அற்புதமான உற்சாகத்தையும் உணர்ச்சியையும் அவர்களிடம் பார்க்கிறோம். அதனால் ஓரளவு அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அது போதவே போதாது. இன்னும் சில மாதங்களில் பெரிய அளவில் எதிரிகள் நம் நாட்டின் மீது தாக்குவார்கள் என்றால் நாம் இப்போதிருந்தே தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும். வசதி செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நம்மைப் பொருத்தவரையில் ஓரளவுக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்திருக்கிறோம். மற்றொரு பக்கத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் குறைக்கக்கூடாது என்று நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் குறைக்கவில்லை. கட்டிடங்களைக் கட்டுவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதிலும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை 58% மூன்றாவது ஆண்டு முடிவதற்குள் நாம் முடித்துவிட வேண்டுமென்று லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றி வருகிறோம். மத்திய ஆட்சியிலும் திட்டங்களைக் குறைக்கக்கூடாது என்று அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டத்திற்குப் பணம் வேண்டும். அது இல்லாமல் பாதுகாப்புக்கும் பணம் வேண்டும். அதைத் தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு இந்த மன்றத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபொழுது நான் சொன்னேன். அதில் கணக்குப் பார்த்ததில் நமக்கு 35 கோடி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரை பழைய வரிகள் இருக்கின்றன. மேலும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரக் கூடியவையெல்லாம்போக, அவர்கள் திட்டக்குழுவில் 43 கோடி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இங்கே கணக்குப் போட்டதில் 35 கோடி போதுமென்று சொன்னோம். அந்த 35 கோடிக்குத்தான் நாம் வரி போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தான் இதுவரையில் போட்டிருக்கிறோம். கணம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் நிலவரி, நீர்வரி, நகர்ப்புற நிலவரியெல்லாம் சேர்த்து சொன்னார்கள். இவை புதிதாகப் போடவில்லை. இப்போதுதான் சட்டம் வந்திருக்கிறது. சென்ற ஜூனில் வந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இந்த வரி எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம்.

4 10
p.m.

9th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இதையெல்லாம் போட்டுக் கணக்குப் பார்த்துத்தான் திட்டத்திற்கு 35 கோடி வேண்டுமென்று தீர்மானித்தோம். அதைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து சட்டம் செய்யலாம், அவசரப்பட்டுச் சட்டம் செய்ய வேண்டாமென்றுதான் இத்தனை நாள் இருந்தோம். மார்ச் மாதம் முதல் தேதி இந்த மன்றம் நில, நீர் வரிச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. இன்னம்கூட நகரத்திலுள்ள மனைகளுக்குப் போடுகிற வரி இன்னும் பொறுக்குக் குழுவில் இருக்கிறது. அதை நன்றாக ஆராயவேண்டும். பத்திரிகைகள் ஆக்கமுறையில் ஆலோசனைகள் தந்திருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்பது என் எண்ணம். எந்த விதத்தில் மாற்றுவது? வரி கொடுக்கிறவர்களுக்கு பாரம் இருக்கக்கூடாது. நமக்கும் வருமானம் வந்தாக வேண்டுமென்றுதான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் போட்டு அபிப்பிராயம் சொல்கிறவர்களையெல்லாம் ஏப்ரல் 15, 16 தேதிகளில் சொல்லலாம் என்றும் அதற்குப் பிறகு சட்டம் செய்யலாமென்றும் வைத்திருக்கிறோம். அதற்கெல்லாம் சேர்த்துத்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு நமக்கு 35 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொன்னோம். திட்டக் குழுவில் சொன்னது 43 கோடி. நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் சொன்ன 35 கோடி தான் ஆகிறது. நம்முடைய லட்சியப்படி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆனால் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கும்போது நம்முடைய பொறுப்பு இதற்கு மேல் கூடி பாதுகாப்பு வகையில் எதிர்பாராத செலவுகள் வருகின்றன. அதற்கும் நாம் வகை கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கல்வித் துறையில் செலவைக் குறைக்கவில்லை. இரண்டு கோடி அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ராணுவப் பயிற்சி, என்.சி.சி., அது இல்லாமல் ஹோம் கார்ட்ஸ் இருக்கிறது. நம்முடைய போலீஸ் படையினர் எல்லையில் தொண்டு புரிகிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் செலவை ஏற்றுக்கொள்கிறது. இருந்தாலும் போதாதென்று போலீசாரைத் தேர்த்தெடுத்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குச் செலவாகிறது. பாதுகாப்புத் தொழில்களை ஒட்டி சில ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும். அதற்குத் திட்டம் வேண்டியிருக்கிறது. டீசல் இன்சின் பேக்டரி, டீல் பாக்டரி, இவைகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் செலவாகிறது. இவையெல்லாம் திட்டத்திற்கு மேற்பட்ட செலவு. திட்டத்துக்குப் புறம்பாகக்கூட அவசியமான சிலவற்றை நிறைவேற்றி வருகிறோம். மத்திய அரசாங்கமும் திட்டத்துக்குப் புறம்பான வகையில் உதவி அளித்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பஞ்சப்படி உயர்வுக்கு மத்திய அரசாங்கம் முன்னே நஷ்டஈடு கொடுத்தார்களே இப்போது மட்டும் கொடுக்கவில்லையே என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இப்போது மூன்றாவது ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் சிபாரிசுப்படி 3 கோடி ரூபாய் அட்-ஹாக் கிரான்ட் ஆக அளிக்கிறார்கள். பஞ்சப்படி அதிகமாகக் கொடுப்பதற்காக கொடுக்கிறார்கள். இப்போது திட்டத்திற்குப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

புறம்பாக unplanned திட்டம் என்று சில நிறைவேற்றுகிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில்கூட நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி எதிர் பாராத செலவு, அதிகமான செலவு, விசேஷமான செலவு ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்பட்டபோதிலும் நாங்கள் அதற்காக வரி போடவேண்டியதில்லை. போடாமலே சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். வரியே இல்லாத பட்ஜெட்டை யாராவது சுதந்திராக கட்சியில் தயாரித்துக்கொடுத்தால் நான் அதைப் பார்த்துப் படித்துக் கொள்வேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: சந்தர்ப்பம் இருந்தால், அதையும் தயாரிக்க முடியும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எந்த நாடும் வரியே இல்லாத பட்ஜெட் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. புதுவரி இல்லை என்றால் மற்றவர்கள் இல்லையா என்று வரியே இல்லாத பட்ஜெட் தயாரித்த மாதிரி பேசுகிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: வரியே இல்லாத பட்ஜெட் பார் செய்ய முடியும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சுதந்திராக கட்சி போக்கே தனிதான். அதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது பேசுவதற்கு என்னால் முடியாது. சுதந்திராக கட்சியில் அவர்களுடைய பாணியை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சுதந்திராக கட்சிப் பிரதி நிதியிடமிருந்து வேறுவகையான விமர்சனத்தை நாம் எதிர் பார்க்கமுடியாது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மக்கள் சுமக்கக்கூடிய அளவுக்கு வரி போடுங்கள் என்றுதான் சுதந்திராக கட்சிக் காரர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர வரியே கூடாது என்று சொல்ல வில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எவ்வளவு தூரம் சுமக்க முடியும் என்பதுதான் இப்போது பிரச்சனை. இப்போது வரிபோட அவசியமில்லாததால் போடவில்லை. போடுவதற்கு வழியில்லாத தால் போடவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள், இவர்கள் எங்கே வரி போடுவது, எல்லா வரிகளையும் மத்திய அரசாங்கம் போட்டு விட்டார்களே என்று நான் ஏதோ தயங்குகிறமாதிரி நினைத்துக் கொண்டு சொன்னார்கள். எனக்கு ஒன்றும் தயக்கமில்லை. கவலையு மில்லை, மக்களைப் பற்றிய கவலையைத் தவிர. வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து அங்கீகாரம் பெறுவதிலும் கவலையிலலை. ஆனால் விமர்சனத்தை வரவேற்கிறேன். குறைகளைச் சொல்வதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்போது அதிக செலவான போதிலும் திட்டம் நிறைவேற்றுவதைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய விவகாரத்தைக் கூட பூராவும் கொடுக்க முடியவில்லை. 4 கோடி ரூபாய் குறை கிறது. அதை நாங்கள் பொருட்படுத்தாமல் 100-க்கு 53 வீதம்

9th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை இழந்து விட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. பின்னால் கணக்குப் பார்த்தால் எல்லாம் சரியாக வந்து விடும். இந்தத் திட்டத்தில் 450 கோடி கொடுப்பதில் இந்த ஆண்டு 50 கோடி குறைத்துக் கொள்ளுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்னால் எல்லாம் சரிப்பட்டு விடும். அப்படி இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தைக் குறைக்காமல் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நிறைவேற்றுவது எப்படி என்றால் அவர்கள் விற்பனைவரி, Inter-state Sales Tax போடுகிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த வரி நமக்கு வருகிறது. போடுவது மத்திய அரசாங்கம், வருவது நமக்கு. கொடுக்கிறவர்கள் வேறு மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள். அதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நாமும் தானே கொடுக்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நாம் கொடுப்பது அங்கே போகிறது. அங்கே கொடுப்பது இங்கே வரும். எங்கே அதிக மான வியாபாரம் என்றால் பம்பாய், வங்காளம் போன்ற ராஜ்யங் களில்தான். நம்மைவிட அங்கேதான் அதிகம் ஆகையால் அந்த Inter State Sales Tax-ஐ அதிகப்படுத்தலாம் என்று நாங்கள் கூட சொன்னோம். அவர்கள் அப்படி வருவதில் தால் நமக்கு வருகிறது. அது ஓரளவுக்கு நம்முடைய (Deficit) பற்றாக்குறையை நீக்கிவிடும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு சில யோசனைகளை அவர்கள் கையாளுகிறார்கள். ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டில் இருக்கிற Deficit -ஐ நாம் சமாளித்து விடலாம் என்றுதான் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் Deficit ஏது, Surplus தானே என்று கூட சொல்வார்கள். Surplus என்றால் Surplus என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது அவரவர்களுடைய இஷ்டம், அதை நாம் எப்படி ஆட்சேபிப்பது? Deficit Budget கொடுத்தேன் என்றால் இதில் மாயாஜாலம் இல்லை. கணக்கு இருக்கிறது. இப்போது ஏதாவது புதிய வரி போடுவதாக இருந் தாலும், கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் முன் பெல்லாம் சொல்வதுபோல Deficit ஆகக் காட்டி Surplus ஆக காட்டப் போகிறேன் எனலாம். வரி போடுவதற்கு சாக்கு என்று சொல்லலாம். இப்போது நான் புதிய வரியே போடவில்லையே, எதற்காக நான் பொய்க்கணக்கு கொடுத்து பட்ஜெட் ஜாலம் காட்டி Deficit காண்பிக்கவேண்டும்? Deficit இருக்கிறது. அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். நமக்கு மத்திய சர்க் காரிலிருந்து வரும்.

கனம் அங்கத்தினர் க. அன்பழகன் குறிப்பிட்டது எல்லாம் வரிகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தில் போட்டுவிட்டார்கள், அவர்கள் சொல்லுகிறப்படிதான் நாம் செய்கிறோம். எல்லாம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

அவர்கள் கையிலே கொடுத்துவிட்டோம். நம் கையிலே ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எந்த Federal State-லும் State and Central இருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் சரி வரிகள் இரண்டு விதமாக இருக்கும். இரண்டு விதமாக இருந்தாலும் State-க்கு இந்த இந்த வரிகள் நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இன்ன இன்ன வரிகள் நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றும் விடுவதில்லை. State-க்குச் சில வரிகள், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சில வரிகள். ஆனால் அதிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு ஒரு share கொடுக்கிறார்கள். அதோடு Ad hoc grant (மான்யம்) கொடுக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இது எந்த நாட்டிலும் உள்ளது. அது சரியாக வருகிறதா இல்லையா என்று 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை Constitution படி Finance Commission போட்டு பரிசீலனை செய்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் செல்கிறார்கள் கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். முதல் Finance Commission -ல் நமக்கு 50 சதவிகிதம்தான் வந்தது. வரிகளில் அதற்கப்பறம் இரண்டாவது Finance Commission -ல் 60 சதவிகிதம் ஆகியது. 3-வது Commission -ல் 66-2/3 சதவிகிதம் ஆகியது. அப்படியெல்லாம் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள்தான் 3 கோடி ரூபாய் Ad hoc grant கொடுக்கச் சொன்னார்கள். Income-tax பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். Income-tax என்று பார்த்தால் நம்மை விட பம்பாய், வங்காளம், குஜராத் ஆகிய ராஜ்யங்களிலிருந்து அதிகமான Income-tax வருகிறது. எப்படி அது பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், கடைசியாக இப்போது இருக்கிற நடைமுறையில் Third Finance Commission படி Collection-ல் 20 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 80 பங்கு ஜனத்தொகைப் படி கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் நமக்கு அதிகமாக வருகிறது. நாமே Income-tax போடுவதாக இருந்தால், இவ்வளவு வராது. Excise வரியும் அப்படித்தான். நாம் போடுவது என்றால் இவ்வளவு வராது. அங்க அந்த மாநிலத்திற்கு உள்ளதை அப்படியே கொடுக்க வேண்டும் என்றால் பம்பாய்க்கும் வங்காளத்துக்கும் தான் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் வசூலித்து நமக்குத் தருவதால், அதிகம் வருகிறது என்ற முறையில் கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். அதேபோல் மாகாணத்தில் நாம் வசூல் செய்து அதில் மத்திய அரசுக்கு Share தருகிற நிலைமை இருந்தால் அது ஏற்றம் உடையதாக இருக்காதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாம் ஏன் தாவேண்டும். Income-tax இருந்தால் நாம் ஏன் தாவேண்டும். மன்னே எல்லாம் சிற்றரசர்கள் கப்பம் கட்டுவார்கள். அது மாதிரி நாம் ஏன் கட்ட வேண்டும். அவர்கள் போடுவதை அவர்களே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது நமக்கு அனுகூலத்தைத் தரும்.

திரு. க. அன்பழகன் : Income-tax evasion குறையாதா?

9th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வரி போடுவதைப் பற்றி அதிக வரி என்று சொன்னார்கள். கனம் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் ரொம்பவும் உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். வரி என்றாலே சுதந்திர கட்சிக்கு allergy; வியாபாரிகளுக்கும் allergy

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நாங்கள் வரியே போடாதீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. தாங்கக்கூடிய அளவுக்குத் தான் போடவேண்டும் என்கிறோம். வியாபாரிகளும் வரி கொடுப்பவர்கள்தான். ஒவ்வொரு சமயம் எந்தெந்த வரி எவ்வளவு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு வரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வரி இல்லாமல் மக்களுக்கு நாம் வசதிகளைச் செய்ய முடியாது. வரி இல்லாமல் நாம்கூட அதிகாரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு போகலாம். அதற்காகவா சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டோம். மக்களெல்லாம் இன்புற்று வாழவேண்டுமென்று பாடுபட்டோம். அதற்காக ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்றால், கனம் அங்கத்தினரின் கட்சியான சுதந்திர கட்சியின் பாராட்டுதலைப் பெற்று வரியே வேண்டாமென்று நாம் ஆட்சி நடத்தலாம். அப்படிப்பட்ட ஆட்சி நடத்த நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஜனங்களுக்கு சௌகர்யம் செய்யவேண்டுமென்றால் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்றால் வரி உயரும். எந்த நாட்டிலில்லை? நான் கணக்குப் பார்த்தேன். இங்கிலாந்தில் U.K. -ல் 1914-ல் முதல் யுத்தம் வருவதற்கு முன்பு National income -ல் 100-க்கு 10 வீதம்தான் வரி போட்டார்கள். ரொம்ப நாளைக்கு முன்னே இல்லை, 1914-ல் இப்போது அவர்கள் போடுவது 30 சதவிகிதம். அமெரிக்காவில் State and Centre எல்லாம் சேர்த்து National income-ல் 31 சதவிகிதம் ஆகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் வேறு நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரம் வேறு. ஆனாலும் நமக்கும் அவர்களுக்கும் National income இருக்கிறது. அமெரிக்காவின் National income லிருந்து 31 சதவிகிதம் வரியாக வாங்கப்படுகிறது. பெரிய நெருக்கடி நிலைமை ஒன்றும் இல்லை. கொடுக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் 30 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். நம் வரி என்ன? மத்திய ஆட்சி இந்த பட்ஜெட்டில் போட்ட வரியும் சேர்த்து நம் மாநிலத்தில் போடும் வரியும் சேர்த்துப் பார்த்தால் எல்லாம் 13 சதவிகிதத்திற்கு தான் வருகிறது, நம் National income-ல் நமக்கு National income எவ்வளவு என்று கணக்கு இருக்கிறது. போன வருஷம் எவ்வளவு இந்த வருஷம் எவ்வளவு என்று கணக்கு இருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் 2.2 தான் இருக்கிறது. அந்த National income படி நம் மாநிலத்தில் போடப்படுகிற வரி, மத்திய ஆட்சியில் போடப் படுகிற வரி எல்லாம் சேர்த்து பார்த்தால் 13 சதவிகிதம்தான். இங்கிலாந்தில் 30 சதவிகிதம், அமெரிக்காவில் 31 சதவிகிதம். மற்ற நாடுகளில் 25, 29, 19 18 28 என்று எல்லாம் கூட இருக்கின்றன. ஆனால் 13 சதவிகிதத்திற்கு கீழே எங்கேயும் இல்லை. நம் நாட்டிலேதான் பார்க்கிறோம். நான்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

Central and State tax களை கணக்கு போட்டு சொல்கிறேன். எப்படி 13 சதவிகிதம் ஆயிற்று. புதிய வரிகள். Emergency -ல் போட்டிருக்கிறோம். அதைக் கழித்துப் பார்த்தால் 11½ சதவிகிதம். அதுவரைக்கும் போட்டது அவ்வளவுதான். Emergency -ல் நாட்டைப் பாதுகாக்க என்று 1½ சதவிகிதம் கொடுக்கக்கூடாதா? அதைக்கூட, கொடுக்கக்கூடாது என்றால் என்ன தான் பாதுகாப்பு? என்ன தியாகம்? அதைத்தான் கவனிக்க வேண்டும். அதற்காக தாங்க முடியாதவர்கள் மீது வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டேன். இது அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் அல்ல. தாங்கக் கூடியவர்களைத்தான் கேட்கிறோம். எத்தனை பேர் பணக்காரர்கள்? பணக்காரர்களை விரல் விட்டு எண்ணலாமே. பணக்காரர்களுக்கு மாத்திரம் போட்டால் அது எவ்வளவு மூலைக்கு? பணக்காரர்கள் என்றால் தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடலாம். போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாம் நெம்பாலும் ஏழைகள்தானே, நடுத்தர வகுப்புகள்தானே. இவர்களும் கொடுக்காவிட்டால் அப்புறம் வரி ஏது? அப்புறம் எதை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி செலுத்துவது? நாட்டை எப்படிப் பாதுகாப்பது? எப்படி அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது? ஆகவே இப்பொழுது போட்டிருக்கிற வரி எல்லோரும் தாங்கக் கூடியதாகத்தான் போட்டிருக்கிறோம்.

மத்திய ஆட்சியில் கிரோஸினுக்குக்கூட வரி என்று சொன்னார்கள். இந்த கிரோஸினில் 30 கோடி, 40 கோடி அன்னிய செலவாணி ஆகிறது. நம் நாட்டில் உற்பத்தியாவது இல்லை. இங்கு உற்பத்தியானாலும் பரவாயில்லை. அன்னிய நாட்டுச் செலவாணியைக் குறைக்க வேண்டும். இந்த யுத்தத்தை நாம் எப்படிச் சமாளிப்பது? ஓரளவுக்கு நாம் அன்னிய நாட்டுச் செலவாணியைக் குறைக்கவில்லை என்றால், நாம் எப்படி சமாளிப்பது? அதற்காகத்தான் போட்டேன் என்று சொல்லுகிறார் மத்திய நிதி மந்திரி. அப்படிப் போட்டால் என்ன அர்த்தம்? Consumption-ஐக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வரி என்றால் கஷ்டம்தான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். போடுகிறவர்களுக்கும் கஷ்டம். சங்கடமாகக்கூட இருக்கிறது. வேறு வழியில்லாமல் போடுகிறோம். அரசாங்கத்துக்கு மாத்திரம் இது இனிக்கவில்லை. கொடுக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதோ அதே மாதிரி அதைப் போடுகிற அரசாங்கத்துக்கும் இருக்கிறது. இதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் வேறு வகையில்தான் என்பதால் போடுகிறோம். இது தாங்கக்கூடியவர்கள் மீதிருப்பதால் சகித்துக்கொண்டுதான் கொடுக்க வேண்டும். It must not be killing the goose that lays the golden eggs. அந்த கொள்கையைத்தான் நாங்கள் அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். தவிர்க்கக்கூடாத வகையில் எப்படி சரிக்கட்டுவது? எவ்வளவு செலவு ஆகிறது?

4-30
p.m.

9th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பாதுகாப்பு நிதி வசூல் பற்றிச் சொன்னார்கள். கண்டிப்பு கூடாது என்று சொல்கிறோம். திருப்பி, திருப்பி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். சென்ற யுத்தத்தில் கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்தார்கள். அப்பொழுதுகூட ஏன் வசூல் செய்தார்கள் என்றால் அப்பொழுது பெரும்பான்மை காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். இந்த யுத்தத்தில் நாங்கள் சேரவில்லை, அக்கரை இல்லை என்று சொல்லி விட்டோம். அப்பொழுது ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவிலே மக்கள் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாக உலகத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தோடு அதிகாரிகள் அப்படி வசூல் செய்தார்கள். அதிகாரிகள் ஓரளவுக்கு வசூல் செய்தால், அவர்கள் நல்ல பெயர் எடுக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது வேறு அடிப்படை. இப்பொழுது நிர்ப்பந்தமாக வசூலிக்கவேகூடாது. அதிகாரிகள் அப்படி வசூலிக்கவில்லை. அவர்கள் வசூல், கணக்கு அளிப்பதற்காக இல்லை. வசூலித்த பணத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கு வருகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். கண்காணிப்பு வைத்துக் கொள்ளுவதற்கும், அதை வாங்கி, பாங்கி, டிரெஷரியில் கட்டுவதற்கும், யாரும் தவறுதலாக பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவாறு பார்க்கவும்தான் அதிகாரிகளே தவிர வசூலிப்பதற்காக இல்லை. கட்டாயப்படுத்தியதாக இல்லை. அதைத் திருப்பித் திருப்பி நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் 1, 2 அதிகாரிகள் உற்சாகம் மிகுதியினால் நாங்கள் வசூலிக்கிறோம் என்று வசூலிக் கலாம். அவர்களுக்கு நாட்டு பாதுகாப்பில் அக்கரை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலிருந்து சீனர்கள் போக வேண்டும் என்ற அக்கரை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உணர்ச்சி, உற்சாகம் இருக்குமா, இல்லையா. அதற்கு யார் தடை போடுவது? அதிகாரிகள் வற்புறுத்தி வசூலிக்க வேண்டாம் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். ஆனால் கூடியவரையில் நடக்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஏதோ 1, 2 இடங்களில் நான் கூர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்தேன். ஒருவேளை தட்டுகிட்டுபோய் நம்முடைய அதிகாரிகள் பாராவது உற்சாக மிகுதியாலே சர்க்குலர் ஏதாவது அனுப்பி ஞர்களோ என்று நினைத்துக்கொண்டேன். நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மனதில் முடிவு செய்து கொண்டேன். எப்படி இவர்கள் செய்கிறார்கள். அக்கிரமமாக இருக்கிறதே, இப்படியா சர்க்குலர் விடுகிறது, நமக்குத் தெரியாமல் சர்க்குலர் விட்டு விட்டார்களா என்று நான் உண்மையிலே வருத்தப் பட்டேன். படித்துக் கொண்டே போனார். நம்முடைய நடைபயிலே அது ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் அந்த ஆங்கிலத்தில் ஒரு நடை இருக்கிறது. நாம் படித்திருக்கிற Style . எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. ஏதோ அச்சிலிருந்து படிக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். கொஞ்சம் ஆறுதல் வந்தது. அது “சராஜ்யா” பத்திரிகை. அதில்தான் வந்திருக்கிறது. அதில் பார்த்தேன். இதிலே சில வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இது நம்ப Dictionary -ல் கிடையாது. நம்ப Administration

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

Dictionary-ல் இல்லாத வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். இவ்வளவு போட்டவர்கள் "எந்த கலெக்டர்" என்று போடுவதானே? யூகத்தைச் சொல்லுகிறார். அது முறையல்ல. வட ஆற்காடு என்று. அது அவதூறு. வட ஆற்காடு என்று சொன்னது அவதூறு. வட ஆற்காடு கலெக்டர் அப்படி ஒன்றும் செய்திருக்கமாட்டார். இதிலே படித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

"Where ryots do not respond adequately even after the persuasion of the Tahsildar, such cases may be tackled by the R.D.O. In villages where president of the panchayat samiti would influence their help also should be taken in securing good contributions".

"பஞ்சாயத்து சமிதி" என்று இங்கு ஒன்றுமே கிடையாது. தமிழ் நாட்டில், நாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்கிறோம். பஞ்சாயத்து சமிதி என்று சொல்லுவது வேறு. நாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுகிறோம். தமிழில் சொல்லுவதுகூட பஞ்சாயத்து சமிதி என்று சொல்லுவது கிடையாது. பஞ்சாயத்து சமிதி என்று ஒருக்காலும் நம் தமிழ் நாடு ஆட்சியில் இந்த சர்க்குலர் கொடுத்து இருக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரிகிறது. "எந்த கலெக்டர்" என்று கொடுப்பதுதானே.

AN. HON. MEMBER: பஞ்சாயத்து சமிதி என்று மகாராஷ்டிரத்தில் இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர் வட ஆற்காடு என்று என்கம் சொன்னார். நான் எந்த மாநிலத்தையும் சொல்லவில்லை. அதை நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. ஆகையினால் அது மாதிரி ஒன்றுமில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய முக்கிய நோக்கம் எல்லாம் அரசாங்கம் விசாரித்து, இந்த மாதிரி நடக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் முன்னே சொன்னேன். அப்படி அரசாங்கத்துக்கு விசாரிப்பதற்கு வசதி நிறைய இருக்கிறது. இதைப் பூராவாக விசாரித்து உண்மையாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சில விஷயம் கோர்டிலே அட்மிஷனே என்று இதிலே தெரிகிறது. இதை விசாரிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? இதைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதே நம்முடைய மாநிலத்தில் இதை விசாரிப்பது?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Tahsildar should be tackled என்று இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நம் மாநிலத்தில் போடுவதில்லை.

[9th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படி ஒன்றும் தீர்ப்பந்தமாக எடுத்துப்பது இல்லை. நான் சொல்ல வந்தது அப்படி எல்லாம் எடுத்துப்பது கிடையாது. நம்முடைய பாதுகாப்பு தேவைக்கு இது எந்த முயற்சிக்கு? எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது? இப்பொழுது வரி போட்டு இருக்கிறார்களே பாதுகாப்புக்கு 600 கோடி. இதுகூட போதாது. பாதுகாப்பைச் சரியாக நடத்த வேண்டுமென்றால் இதுகூட போதாது. நாம் இது வரைக்கும் பாதுகாப்புக்குச் செலவு செய்வது அநாவசியம் என்பதால்தான் இந்த நிலையில் வந்திருக்கிறோம். ஆகையினால் இப்பொழுது நாம் இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மறந்துக்கொண்ட பாடத்தை மறந்து விட்டால் என்ன செய்வது? பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டு பரீட்சை எழுதியதோடு மறந்து விட்டால், பரீட்சை எழுதிவிட்டால் மறந்துவிட்டால் என்று சில மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்தப் பாடம் நாட்டைப் பற்றிய பாடம். சாதாரணமாக ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். ரொம்ப லைடிகள் ஒருவர் தேங்காய்த் தோட்டத்தில் திருட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கவலைப்பட்டார்கள். கவலை என்னதுக்கு தீர்த்தத்தை மந்திரம் சொல்லி புரோட்சிட்டத்தால் திருட மாட்டான் என்று சொன்னார். அந்த மாதிரி நாம் ரொம்ப நல்ல வர்கள். எல்லோரும் நல்லவர்கள். நமக்கு யாரும் எதிரி இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இப்போ சீனா ஆக் கிராபித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்ட பிறகு நாம் மறந்து விடலாம். எப்படியோ பாதுகாப்புக்கு என்னவேண்டுமானாலும் கொடுப்போம். உயிரைக் கொடுப்போம் என்றால் பணத்தை கொடுக்க வேண்டாமா?

உயிரைக் கொடுப்பதற்குத் தயங்கவில்லை என்றால் வரி அதிகமாகப் போட்டுவிட்டார்கள், கிரசின் ஹில் இல்லை, கோல்டு இல்லை என்று குறைப்பட்டால் என்ன அர்த்தம்? தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்தது. தங்கத்தில் ஸ்க்விர் அதிகமாக ஆகிறது. அன்னிய நாட்டுச் செலவாணியை அது பாதிக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு வேறு என்ன வழியிருக்கிறது? நமக்குப் பிறகு யாரால் இருக்கலாம் பணக்காரர்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கலாம். பாதுகாப்பை யோட்டித்தானே எல்லாம். இப்போது மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் நேற்று வந்தது. பார்த்தேன். அவர்கள் அனுதாபத்துடன் தான் இருக்கிறார்கள். அவட்சியாமாக இல்லை. பொற்கொல்லர்களுக் கெல்லாம் வேலை கொடுக்கும் விஷயத்தில் கடன் கொடுப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 14 கார்ட்டில் எல்லா நகைகளையும் செய்வதாக இருந்தால் அதைச் செய்யலாம் என்று விளக்கியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களிடத்தில் அனுதாபம் இல்லையா என்ன? அவர்கள் இந்தத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறவர்கள். வேறு தொழிலுக்குப் போகமுடியாதவர்கள். ஆனால் இப்போது வேறு தொழிலுக்குப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சிற்கு இதுபற்றி உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். First preference முதல் சலுகை அவர்களுக்குக் கொடுக்க

450

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1963-64

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

வேண்டுமென்று உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறோம். வேறு வேலைக்குத் தகுதியானவர்களுக்கு சில பேருக்கு வேலைகூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். தகுதியானவர்களா என்றும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலை எவ்வளவு அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்படவேண்டுமோ எவ்வளவு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்துவருகிறோம்.

4-40
p.m. திரு. க. அன்பழகன் : அவைச்சார் அவர்கள் போற்றோல்லர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படுகிறதென்று தெரிவித்தார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் அதிக அளவில் குறிப்பிட்ட தொழிற் சாலைகளில் வேலை கொடுக்கும்படி மாவட்டக் கலெக்டர்கள் மூலம் இவர்கள் பட்டியலில்லாமல் இருக்கச் சென்னை நகரத்தில் சிலர் அளித்ததைப் போன்று அரிசி முதலியவை தருவதற்கு அவைச்சார் அவர்கள் உத்தரவு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தகுதியான வேலை கொடுப்பது கஷ்டம். அவர்களுக்கு எந்த வேலை கொடுத்தாலும் சரியில்லை. அவர்கள் நைசான வேலைகளைச் செய்பவர்கள். அவர்களைச் சேர்த்து இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோவாப்பரேடிவ் வைத்து இதே வேலையைக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நிவாரணம் கொடுக்கும் விஷயம் அந்தந்தப் பிராந்தியத்திற்கேற்றவாறு கவனிக்கப்படும்.

வரி அதிகமாகப் போட்டால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மத்திய வகுப்பினர் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருக்கலாம். ஆனால் கூடியவரைக்கும் அதிகமாக பாரத்தைச் சுமத்தாமல் பகிர்ந்து எப்படிக்கொடுக்க முடியுமோ அப்படித்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப் போடும்போது அவை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்கிறேன். நல்ல முறையில் அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஏதாவது சிக்கனம் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜைக் குறைத்தோம். இரண்டு ஜில்லா ஜட்ஜுகள் இரண்டு வேலைக்காக இருந்தார்கள். State Transport Tribunal, Tribunal for disciplinary proceedings என்று பல ஆண்டுகளாக இருந்தவை அவை. இரண்டையும் சேர்த்து ஒருவரிடம் கொடுத்தால் என்னவென்று இப்போது செய்திருக்கிறது. இவை பெரிய உத்தியோகமானதால் அப்படிச் செய்ய முடிந்தது. சிறிய உத்தியோகத்தைக் குறைத்தால், வேலை அதிகமாகிவிடும் அவர்களுக்கு. அவையெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. வரி போடவில்லை என்றால், அது திருப்தியளிக்குமா என்று டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் எவ்வளவு திருப்திப் படுத்தமுடியுமோ அவ்வளவுதான் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகத் திருப்திப் படுத்த நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கவனிக்கவேண்டும்.

9th March 1963]

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : முழு திருப்தியளிக்கவில்லை. ஓரளவு திருப்தி அளிக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்தேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எப்போதும் முழு திருப்தியே கூடாது. கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆகையால் அனாவசியமாக ஒன்றும் இல்லை. திரு. அன்பழகன் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்றார். எந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும் கேட்கக்கூட வேண்டியதில்லை, பார்த்தாலே தெரியவில்லையா? பத்து இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவிழாக்களில் கூட்டங்களில் பார்த்தால் அப்போது மக்கள் எப்படியிருந்தார்கள், இப்போது எப்படியிருக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நமக்கு தெரியாவிட்டாலும்கூட கிராமமக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதோடு நாம் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. நாம் இன்னும் வளர வேண்டும், உயர வேண்டுமென்று தான் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு விஷயத்தைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக அவர்கள் வைத்திய இலாகாவைப் பற்றியும் சுகாதாரத்தைப் பற்றியும் எப்போம் நமக்கு சீரிய யோசனைகள் சொல்வதுண்டு. அதே முறையில் இப்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் விநியோக விஷயம் இருக்கிறது. குடிநீரை எப்படிக் கொண்டுவருவது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 400 மைல் வர வேண்டும். திருஷ்ண நதியிலிருந்து வருவதற்கு 400 மைல் ஆகிறது. 200 மைலில் கட்டப்பா-கர்நூல் கெனல் வருகிறது. அது இன்னும் முடிவாக வில்லை. காவேரியைப் பற்றி சொன்னார்கள். காவேரியைப் பற்றி யோசிக்கும்போது அது அதிகச் செலவாகிறது. தோராயமாகத்தான் கணக்கு போடப்பட்டது. டோட்டலில் நஷ்டமல்ல. அது கிராவிடேஷன் அல்ல. இதற்கு 40 கோடி ரூபாயில் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டால், அதற்கு 25 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இது பம்பிங். அது கிராவிடேஷன். அதுதான் வித்தியாசம். ஏற்கனவே 200 மைல் கே. சி. நெனல் இருக்கிறது. அதை யொட்டித்தான் வரவேண்டும். அவர்களே லைன் பண்ணுவதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே லைன் பண்ணிவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பெண்ணாறிலிருந்து பூண்டிக்கு வர வேண்டும். தண்ணீர் எவாப்பரேஷன் ஆகாமல் தடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக போஸ்ட்-கிராஜுவேட் மெடிகல் காலேஜில் அதற்குத் தனியாக கோடம்பாக்கம் புளூர் கிராமத்தில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் சில ஸ்பெஷல் கோர்ஸ் எல்லாம் சேர்த்து மெடிகலில் போஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸ் சேர்த்து சீக்கிரம் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாநிலத்தில் முன்பு டயார்க்கி ஆட்சியிருந்தது. கல்வியைப் பொருத்தவரையில் நீண்ட காலமாக பழைய டயார்க்கி இருந்த காலத்தில்,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

டிரான்ஸ்பேர்டு சப்ஜெக்ட், ரிசர்வ் சப்ஜெக்ட் என்றிருந்தது. அப்போதே கல்வியை டிரான்ஸ்பேர்டு சப்ஜெக்டாக வைத்திருந்தார்கள். அப்படி யிருந்த காலத்தில் டிரான்ஸ்ட் ரிசர்வ் என்றும் வைத்திருந்தார்கள். அதிகமாக வெள்ளைக்கார்கள் இருந்த இடத்தில் ரிசர்வ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக ஹோம், லைபரேரி, லா இவையெல்லாம் இருந்தன. 1920-வருந்தாதான் டிரான்ஸ்பேர்டு ஆரம்பித்தது. மான்டேகு செம்ஸ்பேர்டு ரிபோர்ட் வந்தது. அப்போதே டிரான்ஸ்பேர்டு சப்ஜெக்டாக இருந்தது. அப்போதுதான் கல்வி மந்திரி அதைக் கவனித்து வந்தார்கள். இப்போதுள்ள கான்ஸ்டிடியூஷனில் கல்வி ஸ்டேட் சப்ஜெக்டாகப் போய்விட்டது. இப்போதுபோய் அதை கன்கரண்ட் என்று போட அவசியமில்லை. போடுவது முறையுமல்ல என்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம். நம்மைக் கேட்காமல் போட முடியாது. அரசாங்கம் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கன்கரண்ட் ஆக எதற்குப் போடவேண்டும்? கல்வித் துறையிலே துண்டு துண்டாக தனித்தனியாக மாநிலங்கள் இஷ்டப்படி செய்வது முறையல்ல.

சென்ற கல்வி அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில்கூட நான் குறிப்பிட்டேன். வேறு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அதில் சொல்லி வந்தார்கள். நான் சொன்னேன் Co-ordination வேண்டுமென்றால் State Education Ministers Conference, Central Board of Education, Inter University Board என்று இவைகளை அவ்வப்போது கலந்து ஆலோசித்து கூடிய வரை ஒரு Uniform Policy -ஐ உருவாக்கலாம். ஒவ்வொரு detail-க்கும் போகக் கூடாது. பொதுவாக out line -ஐ மட்டும் சொல்லலாம் என்று சொன்னேன். அதே மாதிரி All-India Services, I.E.S. இருந்தது. அது ஒன்றும் திருப்தி கரமாக இல்லை. அது எடுபட்டுவிட்டது. அப்போது Engineering Service இருந்தது. இப்போதும் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். நாங்கள், ஒப்புக் கொள்ளாமல் புதிதாக All-India Service-ல் எதையும் சேர்க்க முடியாது. நாங்கள் ஒப்புக் கொண்டதை தான் அவர்கள் சேர்க்க முடியும். இப்போது Engineering, Public Health, Forests இவைகளை All-India Service-ல் வைக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். எங்களுக்கும் சரி என்று பட்டது. அதற்கு தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளம் மைசூர் எல்லாம் கூட பேசும்போது சரி நடத்துங்கள் என்று உட்பட்டோம். Agriculture-ஐச் சொன்னார்கள். முடியாது என்றோம். அதே போல Education என்றால் இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்வதாய் இல்லை. அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதே மாதிரி Higher Education. அதிலும் தலையிட வேண்டுமென்றால் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம். அதிலே கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் கருத்தை முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக Inter University Board-ல் discussion செய்கிற போது மாநில மத்திய அமைச்சர்கள் கலந்து பேசலாம். Concurrent list-ல் இருந்தால்கூட நான் வற்புறுத்துவேன். மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கல்வித் துறையில் தலையீடு கூடாது. பொதுவாக யோசனை சொல்லலாம் கலந்து பேசலாம் என்றுதான் சொன்னேன்.

4-50
P.M.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

அடுத்து மும்மொழிக் கொள்கை three Language Formula அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்து இருக்கிறது. அதன்படி சில திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். அதை அதிகம் நாம் மாற்றுவது என்றால் இந்த மாநிலத்தின் நிலைமையை கவனித்துத்தான் மாற்ற வேண்டும். அவசரப்பட்டு மாற்ற ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். 3 மொழிகள் கற்க வேண்டியது அவசியம் என்று உணருகிறேன். தமிழ் முதலானது. ஆங்கிலம் 2-வது. 3-வது இந்தி. இந்தி படிப்பது நல்லது. சௌகர்யமானது. இதை நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல. நிர்ப்பந்தப் படுத்தினால் அதற்கு வேறு reaction இப்போதே நிர்ப்பந்தநிலைமால் 50,000 பேர் இந்தி படிக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. இதிலும் சில பேர் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். வெளி நாடுகளில் உள்ளவர்கள் எல்லாம்கூட இதைப் படிக்கிறார்கள். ஆகவே இது முக்கியம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இல்லையென்றால் அந்த இன்பத்தின் பொக்கிஷத்தை எவ்வாறு அனுபவிக்க முடியும். அதைக்கூட வற்புறுத்தக் கூடாது. ஆனால் இரண்டும் போட்டி ரூப்பதால் இந்திக்காரர்களுக்குத் திருப்தி இல்லை. சமஸ்கிருதக் காரர்களுக்கும் திருப்தி இல்லை. ஏனென்றால் இரண்டையும் போட்டி போட வைத்து விட்டீர்கள். ஒன்றுக் கொன்று போட்டி யாக வைத்து விட்டீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் இதை முடிவாக யோசனை செய்யவில்லை. இந்தியே போட்டுவிட்டோம். முடிவாக யோசனை செய்வதில்லை. இந்தியே போட்டுவிட்டோம். பரிட்சையில் இவ்வளவு மார்க்கு வாங்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் வேண்டாம். பரிட்சை வேண்டும் என்பவர்களுக்கு பரிட்சை வைக்கலாம். இதற்கு Hindi Panditகள் மாநாடு போட்டு அவர்களை Dictation செய்கிறார்கள். எத்தனை Dictation? கீழே இருந்து மேலே இருந்து Dictation. Hindi Pandit-கள் பயப்படவேண்டிய நிலை. வகுப்பு கட்டாயம் உண்டு. அதோடு விட்டு விடலாம். படிக்க வில்லை என்றால் நாம் வற்புறுத்தக்கூடாது. பரிட்சைக்கு போகிறோம் என்று சொல்கிறவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் மார்க்கு வைத்து பரிட்சை வைக்கலாம். பரிட்சைக்கு வேண்டியவர்கள் வரலாம். சமஸ்கிருதத்தை இந்தியோடு பிணைக்காமல் வேறு optional ஆக வைக்கலாம் இல்லை என்றால் எல்லா பாடங்களுக்கும் படிக்க வேண்டும். தமிழ் ஆங்கிலம் இந்தி படிக்க வேண்டும். அல்லது 4-வது சமஸ்கிருதம் அல்லது தெலுங்கு அல்லது வேறு ஒரு பாடத்திற்கு பதிலாக சமஸ்கிருதத்தை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய thinking கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் கல்வித்துறையில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள். அவர்கள் வற்புறுத்துவது எப்போதுமே Quality and quantity கட்டாயம் வேண்டும். ஆனால் Quality என்று சொல்லி Model School 10 ஸ்கூல் வைத்துக்கொண்டு மற்றதையெல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று வைக்க முடியாது. எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். உயர்ந்த படிப்பு படிக்கவேண்டும். இப்போது படிப்பது குறைந்தபட்ச படிப்பு. பள்ளிக்கூடங்கள் 1,500 இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு விஞ்ஞானம் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஆசிரியர்கள் தேவை. இதற்கு Laboratory-கள் தேவை. இவைகளைக் கூடிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

விரைவில் கவனிப்போம். குறைகளைத் திருத்தி நல்ல முறையில் படிப்பு நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் செய்து வருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் சில தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் தலையிடு குறுக்கீடு என்று நினைக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அவர்களுடைய கற்பனை.

திரு. க. அன்பழகன் : லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று நீங்களே அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாங்கள் கேட்டு அவர்கள் மறுக்கவில்லை. இப்போது Re-rolling Mills இருக்கிறது. அதற்கு நாம் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கு பதிலாக Continuous Casting Mills வைக்கலாம் என்கிறார்கள். இதெல்லாம் Technical issues எனக்கும் இங்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இது தெரியாது. இதை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். சும்மா Inauguration மட்டும் செய்துவிட்டால் போதாது. Expert களை உள்நாட்டிலும் கேட்கவேண்டும், வெளிநாட்டிலும் Expert-களைக் கூட கேட்கவேண்டும். இப்போது ஒருவரைப் பிடித்துக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர் என்னசொல்லுகிறார் என்றால் Re-rolling-க்கு பதிலாக Continuous Casting Mill வைக்கலாம் என்கிறார். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துநானே எதையும் செய்ய முடியும்.

இப்போது விற்பனை வரி பற்றி தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்கிறார்கள். நான் அதிகாரிகளைப் பார்க்கிற போதெல்லாம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருப்பது harassment கூடாது என்பது தான். விற்பனை வரி கொடுப்பவர்களான வியாபாரிகளுக்கு உட்கார இடம், நாற்காலி, மேஜை, சோபா எல்லாம் கொடுக்க அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும், harassment தளிக்கப்படவேண்டும். நான் அவ்வப்போது அதை வற்புறுத்துகிறேன். கூடியவரை அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மதிப்புக் குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் விற்பனை வரியால் ரூ. 30 கோடி ரூபாய் வரும் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிய வில்லை. அவர்கள் அனுபவம் உள்ளவர்கள். கூடிய வரையில் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன். இதை ஒப்பிட்டு சொல்லவில்லை. நம் மாநில விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரை அதிக Evasion இல்லை, அதற்குக் காரணம் harassment இல்லை. நல்ல முறையில் நடத்தச்சொல்லி இருக்கிறோம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : Harassment என்றால் உட்கார வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. வரிப் பணம் நிறைய வாங்கினாலே அது போதும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இன்னொரு விஷயம் Compulsory Savings. சர்க்காரில் உத்தியோகம் செய்பவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கேட்டேன். இப்

[9th March 1963]

போதும் Provident Fund கட்டுகிறார்கள், நாமும் Contribute பண்ணுகிறோம். நீங்கள் Provident Fund கட்டுகிறீர்கள். இந்த நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி ஒரு 5 சதவிகிதம் அதிகமாக கொடுக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். நான் ரொம்பவும் தயக்கத்தோடு தான் கேட்டேன். ஆனால் அவர்கள் தயங்காமல் சரி என்றார்கள். நாங்களும் அப்புறம் பேசியதில் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏற்கனவே 6 சதவிகிதம் P.F. கட்டுகிறார்கள். இந்த 100 ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு 3 சதவிகிதம் Compulsory Savings கொடுக்கலாமா என்று கேட்டோம். அதற்கு ஆட்சேபணை உண்டா என்று கேட்டோம். அதோடு அவர்களை கூப்பிட்டு, போலீஸ் கான்ஸ்டபிளை கூட கேட்டோம். நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் உங்களுக்கு என்ன அபிப்பிராயம் என்று கேட்டோம். கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் Save பண்ணினால் நல்லது என்று சொன்னோம். தொழிலாளர்களை கேட்டோம். அவர்கள் தொழில் போனஸில் ஒரு பங்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அதற்கு ஒரு சட்டம் செய்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நெருக்கடி நிலையில் நாம் செய்யவேண்டிய கடமை என்ன? நாம் ஓரளவு சிக்கனத்தை கையாளவேண்டும். வாங்குவதைக் குறைக்க வேண்டும். நெருக்கடி நிலைமை ஆனதால் இப்பொழுது உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். பல தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நெருக்கடி நிலைமை அதிகமாக போனால் எப்படி சரிக்கட்டுவது? நாம் பொருள்களை வாங்குவதைக் குறைத்தாக வேண்டும். சேமித்தால் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து வட்டியோடு கொடுக்கிறார்கள். ஒன்றும் எடுத்துப்போகவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : Compulsory Saving Scheme மாநில சர்க்காருடைய முயற்சியினால் தொழிலாளிகளோ அல்லது அரசாங்க அலுவலாளர்களோ, குறைந்த சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் 3 சதவிகிதம் நிதி சேர்க்க இசைந்திருப்பதை பற்றி மகிழ்ச்சி. ஆனால் அந்த 3 சதவிகிதத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய எட்டத்தின் காரணமாக மற்றொரு 3 சதவிகிதம் அவர்கள் கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே, அதில் இந்த நிதி செலுத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த மத்திய சர்க்கார் நிதி செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏற்கனவே Provident fund கொடுக்கிறவர்கள் இந்த Compulsory Savings திட்டத்தின் காரணமாக அதிகம் செலுத்த வேண்டி இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஒரு நஷ்டமும் ஏற்படாதவாறு அதைக் கவனிக்கிறோம். நான் சொல்ல வந்தது வியாபாரிகள், மற்ற தொழில் நடத்துகிறவர்கள், விவசாயிகள் இவர்களைப் பற்றி—விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டம் இருக்கலாம்—என் செலவைக் குறைத்துக் கொண்டால், அது 5 அண்டு கழித்து வட்டியோடு வரும், ஒவ்வொருவருக்குப் Post-Office Savings Certificate கொடுத்து விடுவார்கள். அது வட்டியோடு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1963]

வரும். செலவைக் குறைப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. ஓரளவுக்கு அது இப்பொழுது நம்முடைய திட்டச் செலவுகளுக்கு மூலதனமாகப் பயன்படுகிறது. அந்த வகையில் Compulsory Savings என்பதை நாம் குறை கூறக்கூடாது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்த Compulsory Savings பாதகமாக வருவதால் அதை நாம் கவனிக்கலாம்.

மேலும் முதுமைக்கால பென்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பென்ஷன் எவ்வளவு தாராளமாக கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் Complaint வருகிறது. தகுதி இல்லாதவர்கள் வாங்க முடிகிறது. தகுதி உள்ளவர்கள் வாங்க முடியவில்லை என்று வருகிறது. வயது நிர்ணயிப்பதற்கு கஷ்டம் இருந்தால் அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தாற் போல், கனம் அங்கத்தினர் டி. பி. ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் Teacher-Pupil ratio அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து ஆலோசித்து செலவைக் குறைக்க வேண்டும். கல்வி விஸ்தரிப்பதைக் குறைக்கக் கூடாது. Teacher-Pupil ratio அதிகமாக உள்ளது. இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் குறைத்தால் நல்லது. மற்ற மாநிலத்தில் குறைத் திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இராம நாதபுரம் பிரதிநிதி அவர்கள் கூறினார்கள். இது நல்லது தான் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு அனுபவ சாத்தியத்தோடு சொன்னார்கள். இருக்கிற நிலையோடு சொன்னார்கள். அதோடு இப்பொழுது ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகிடையாது. இப்பொழுது பெண் ஆசிரியர்களுக்கு பிளாக்கில் 2 வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்டும்போது ஆசிரியர்களுக்கும் வீடு சேர்த்து கட்டவேண்டும். இதற்காக திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1-00 P.M. சமீபத்தில் CARE Administrator தமிழ் நாட்டைப் பார்த்து ரெரம்ப திருப்திகரமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காக 1 கோடி ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹைஸ்கூலில் எல்லாம் குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து மிகுந்த திருப்தி பட்டார்கள். அங்கங்கே ஓரிடத்தில் குறை இருக்கலாம். நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று பார்க்கிறோம். பஞ்சாயத்து ஒத்துழைப்பும் இருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து செய்கிறோம்.

இதற்கு மேலும் உங்களுடைய காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இதற்கு மேலும் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களைப் பற்றி, நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், அதைக் கவனிக்கமாட்டோம் என்று யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அது குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கவனித்து என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

9th March 1963]

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 25th March 1963.

5-03
p.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 135. Notification issued with G.O. Ms. No. 298, Food and Agriculture, dated 29th January 1963, regarding amendments to the Madras Khadi and Village Industries Board Rules, 1960.

* 136 First Report (Third Assembly) of the Committee on Estimates of the Madras Legislative Assembly—Report on the action taken by the Government on the recommendations of the committee contained in the Report on State Transport (Nationalised).

* 137. Second Report (Third Assembly) of the Committee on Estimates of the Madras Legislative Assembly—Report on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Small Scale Industries.

138. Draft Muthuchhippi Parkal Fishing Rules, 1963.

129. 34th Annual Administration Report 1960-61, of the Madras State Electricity Board.

* Laid on the table of the House on 8th March 1963.

[9th March 1963]

APPENDIX

(வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்களது *59-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலை 419-ம் பக்கம் பார்க்கவும்.)

கடலில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களின் ஜனத்தொகை.

மாவட்டம்.	மீனவர்களின் ஜனத்தொகை.
(1)	(2)
செங்கற்பட்டு	19,155
சென்னை	28,880
தென் ஆர்க்காடு	15,308
தஞ்சாவூர்	45,267
ராமநாதபுரம்	30,304
திருநெல்வேலி	30,531
கன்யாகுமரி	67,208
மொத்தம்	2,36,653

உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களின் ஜனத்தொகை.

மாவட்டம்.	மீனவர்களின் ஜனத்தொகை.
(1)	(2)
செங்கற்பட்டு	3,612
சென்னை	2,833
தென் ஆர்க்காடு	2,188
தஞ்சாவூர்	17,184
ராமநாதபுரம்	393
திருநெல்வேலி	4,110
கன்யாகுமரி	821
வட ஆர்க்காடு	3,054
சேலம்	1,304
கோயம்புத்தூர்	1,287
திருச்சிராப்பள்ளி	2,392
மதுரை	1,103
நீலகிரி	287
மொத்தம்	40,567

கடலில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்கள் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்கள் ஆகியோரின் மொத்த ஜனத்தொகை 277,220.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

28th February, 1st, 2nd, and 4th to 9th March 1963.

Volume L (Nos. 1 to 9).

	PAGES.
A	
ABDUL WAHAB, SRI K. S.— Bill—Home Guard Bill, 1963	173, 174, 176
Budget for 1963-64, general discussion on	411-415
ACCIDENTS— Question re number of—caused by motor vehicles in 1961-62	260
ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963— See Bills.	
ADITYAN, SRI S. T.— Budget for 1963-64, general discussion on	429-431
ANBAZHAGAN, SRI K.— Bills— Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963	26-27 189-191
Home Guard Bill, 1963	169-172 179
Budget for 1963-64, general discussion on	375-389
ARTIFICIAL LIMBFITTING CENTRE— Question re setting up of	373
ATOMIC POWER STATION— Question re establishment in Madras State	257
B	
BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.— Bills— Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963.	10-17 23, 181-184, 186, 188-189 193, 195-200
Home Guard Bill, 1963	166-168
Budget for 1963-64, general discussion on	242-250

B—cont.

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—cont.

Bills—cont.

Condolence Resolution <i>re</i> death of Rajendra Prasad, Dr., former President of India	49-50
BHAKTAVATSALAM, the Hon. Sri M.—	
Bill—Home Guard Bill, 1963	160
Budget for 1963-64, general discussion on	174-181
Unfilled posts of first grade Tamil pandits in high schools in Madurai district, statement <i>re</i>	220, 224 436-457
Unfilled posts of first grade Tamil pandits in high schools in Madurai district, statement <i>re</i>	335-336
BHOODAN YAGNA ACT, 1958—	
Regulations issued by State Bhoodan Yagna Board, Madurai, laid on the table	36
BILLS—	
Additional Assessment and Additional Water-Cess Bill, 1963—	
Considered and passed	8-35
Message from the Assembly <i>re</i>	181-203
Report of Select Committee on—laid on the table	7-8 37
Home Guard Bill, 1963—	
Considered and passed	160-181
Message from the Assembly <i>re</i>	158
Message from the Governor <i>re</i>	158
BRICK KILN—	
Question <i>re</i> starting of a—in South Arcot district	299
BRICKS—	
Question <i>re</i> prices of—in Madras City	211-213
BUDGET FOR 1963-64—	
General discussion on	219-254 260-294 301-329 336-368 375-415 420-457
Presentation of	50-56
BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—	
<i>See</i> Committees.	
BUSINESS OF THE HOUSE—	
Announcement <i>re</i> modification of programme	260

C

CEMENT—

Shortage of—available to Co-operative Housing Projects, Minister's attention called to 158-159

CHAIRMAN, Mr.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision	8
Business of the House, modification of programme	260

C—cont.

CHAIRMAN, Mr.—cont.

Announcement *re*—cont.

Message from the Assembly <i>re</i> —	
Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963.	7-8
Home Guard Bill, 1963	158
Message from the Governor <i>re</i> —	
Home Guard Bill, 1963	158
Condolence Resolution <i>re</i> death of Rajendra Prasad, Dr., former President of India	47-48, 50
Expression of sorrow <i>re</i> death of Subba Raj, Sri A. S. and Palani Pillai, Sri P.	1
House Committee, election of members to	219, 420
Privileges Committee, election of members to	219
	419-420
<i>See</i> Rulings and observations of the Chair.	
CHIDAMBARANATHAN, Dr. A.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	301-306
CHIEF ELECTORAL OFFICER, MADRAS—	
Exercise of powers of Inspector of Municipal Councils and Local Boards, by—under District Municipalities Act, 1920, notification laid on the Table	415
CLUBWALA JADHAV, SRIMATHI MARY C.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	343-353
COLLEGES—	
Question <i>re</i> —	
Dean, Madras Medical College, re-employment of	373
Post-Graduate students of College of Engineering, Guindy, payment of stipends to	257
Thanjavur Medical College at Madurai and Kilpauk Medical College, organization of departments of Ophthalmology and E.N.T. in	333-334
COMMITTEES—	
Business Advisory Committee, decision of	8
Estimates Committee, First report on State Transport (Nationalised) laid on the table	457
Estimates Committee—, Second Report on Small Scale Industries—, laid on the table	457
House Committee, election of members to	219, 420
Privileges Committee, election of members to	219-219 419-420
CONDOLENCE RESOLUTION <i>re</i> —	
Death of Rajendra Prasad, Dr., former President of India	47-50
CO-OPERATIVE SOCIETIES—	
Question <i>re</i> —	
Conversion of unlimited into limited	6-7
Number of—and stores working before the Second Plan and number started during Second Plan	6
Number of—defunct in State as on 1st September 1961	156-157
COTTON CONTROL ORDER, 1962—	
Issue of,—, notification laid on the table	36

C—cont.

COURTS—

Question <i>re</i> Panchayat Courts formed after Panchayats Act, 1958, number of	214-215
--	---------

D

DEAN, MADRAS MEDICAL COLLEGE—

Question <i>re</i> re-employment of	
---	--

DEVARAJA MUDALIAR, SRI T. V.—

Budget for 1963-64, general discussion on	326-329
---	---------

DISTILLED WATER CAPSULES—

Question <i>re</i> seizing of	4-5
---------------------------------------	-----

E

EDUCATION—

Question <i>re</i> 52nd State Educational Conference, resolutions passed at	417
---	-----

EFFIGY—

Question <i>re</i> burial of—of Rajagopalachari, Sri C.	297-299
---	---------

ELECTIONS—

Question <i>re</i> postponement of Municipal and Corporation	157-158
--	---------

ELECTRICITY—

Question <i>re</i> —	
Approach of Andhra Government to Madras Government for power supply	213
Thermal power station in private sector near Madras, proposal by industrialists	258

ELECTRICITY BOARD, STATE—

Review of activities during the first half of 1962-63, laid on the table	203
34th Annual Administration Report, 1960-61 of —, laid on the table	457

EMPLOYEES' STATE INSURANCE SCHEME—

Question <i>re</i> working of — at Coimbatore	417-418
---	---------

EMPLOYMENT OF CHILDREN RULES, 1939—

Amendment to —, notification laid on the table	36
--	----

ENGINEERING COLLEGE, GUINDY—

See Colleges.

ENTERIC FEVER (PREVENTION AND CONTROL) RULES, 1962—

Issue of —, notification laid on the table	37
--	----

ESTATES—

Amendment to rules relating to appointment of Managers of —, notification laid on the table	37
---	----

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Amendments to rules framed under —, notification laid on the table	203
--	-----

E—cont.

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—cont.

Date of coming into force of certain provisions in 'Thethupatti' in Tirupathur taluk of Sivaganga Zamindari Estate in Ramanathapuram district, notification laid on the table	254
Date of coming into force of certain sections in Virapandiapulikkulam under-tenure estate in Tirunelveli district, notification laid on the table	56
Issue of rules under sections 5 (2), 7 (v) and 7 (d) of —, notification laid on the table	203

EXAMINATIONS—

Question <i>re</i> —	
S.S.L.C. Public Examination, March 1961 and March 1962, number of candidates appearing for	217-218

EXPRESSION OF SORROW *re* —

Death of Subba Raj, Sri A. S. and Palani Pillai Sri P., members, Madras Legislative Assembly	1
--	---

F

FISHERMEN—

Question <i>re</i> population of —, statistics maintained by Fisheries Department	418-419
---	---------

G

GAJAPATHY NAYAGAR, SRI A.—

Budget for 1963-64, general discussion on	250-252
---	---------

GENERAL SALES TAX RULES, 1959—

Amendments to —, notification laid on the table	36, 56, 330
---	-------------

H

HOME GUARD BILL, 1963—

See Bills.

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question <i>re</i> —	
Government Erskine Hospital, Madurai, death of Porchezian of Srivilliputhur, D.M.K. prisoner, in	417
Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in Hospital, prevention of dogs being taken inside the hospital	5

HOUSE COMMITTEE—

See Committees.

I

INDIAN STAMP RULES, 1925—

Amendments to —, notification laid on the table	369
---	-----

J

JAYARAMA REDDIAR, SRI S.—

Budget for 1963-64, general discussion on	323-326
---	---------

PAGES

J—cont.

JOGHEE GOWDER, SRI T.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	315-316
JOTHI VENCATACHELLUM, the Hon. Srimathi—	
Prevalence of smallpox in an epidemic form in the City of Madras and its surroundings, statement re	374-375

K

KAKKAN, THE HON. SRI P.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	424
KAMALAKANNAN, SRI K.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	316-319
KARAYALAR, SRI L. S.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	336-343
KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD RULES, 1960—	
Amendment to —, notification laid on the table	457

L

LAKSHIMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	398-410
LOANS—	
Question re simplification of procedure for grant of — to cultivators	299-300

M

MADRAS RECORD OFFICE—	
Review of activities for the first half of 1962-63 of —, laid on the table	254
MADURA MILLS, LIMITED—	
Question re subscription by Government to share capital or	211
MAHARAJA PILLAI, SRI M. S.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	319-323
MANJUBHASHINI, SRIMATHI S.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	306-311
MAP OF MADRAS STATE—	
Question re publication of constituency-wise	218
MATCH FACTORY, PERAMBUR—	
Question re closure of Handmade	258-259
MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—	
Prevalence of smallpox in epidemic form in Madras City and its surroundings, calling attention to	374-375
Shortage of cement available to co-operative housing projects, calling attention to	158-159
Unfilled posts of First Grade Tamil Pandits in High Schools in Madurai district, calling attention to	335-336

M—cont.

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH DEPARTMENTS—	
Reports on the activities of — for half-year ended 30th September 1960, laid on the table	36
MEDICAL COLLEGES—	
See Colleges.	
MESSAGES FROM ASSEMBLY AND GOVERNOR—	
See Bills.	
MIDDAY MEALS—	
Question re grants to elementary schools for	332-333
MONEY-LENDERS RULES, 1959—	
Amendment to —, notification laid on the table	330
MOTOR VEHICLES ACT—	
Question re violation of — by lorry owners by maintaining depots outside city limits	4
MOTOR VEHICLES TAX—	
Collection of — at concessive rate in respect of lorry No. MDJ. 1358, notification laid on the table	415
Collection of tax at reduced rate on lorry MDJ. 1623, notification laid on the table	35
Extension of grace time for payment of tax for fourth-quarter of 1962-63 in respect of stage carriages and public carriers, notification laid on the table	35
MUTHUCHIPPI PARKAL FISHING (DRAFT) RULES, 1963—	
Laid on the table	457
MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—	
Bill—Home Guard Bill, 1963	162-164
Budget for 1963-64, general discussion on	275-282
Unfilled posts of First Grade Tamil Pandits in High Schools in Madurai district, calling Minister's attention to	335
N	
NALLASWAMI, SRI B. K.—	
Budget for 1963-64, general discussion on	226-231
NATIONAL INTEGRATION—	
Question re —	
Banning of books of general nature containing passages prejudicial to	154
Signature from members of panchayats and panchayat unions for support to	154
NYLON THREAD—	
Question re allotment to State and distribution of — to districts	155-156
O	
OFFICIAL LANGUAGE—	
Introduction of Tamil in certain offices of the Public Health, Animal Husbandry, Education, Jail and Women's Welfare departments from 1st January 1963, notification laid on the table	35
Introduction of Tamil in Government offices up to district level, notification laid on the table	254
C. 10-2	

P—cont.

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Sales-tax—

Exemption of purchase of groundnut or kernel actually used for oil production from— (G.O. Ps. No. 4593, Revenue, dated 14th December 1962)	36
Reduction in rate on articles made of baked clay, stoneware, etc. —(G.O. P. No. 4628, Revenue, dated 17th December 1962) ..	330
Special officer for urban taxation, Madras, report of	294
State Administration Report, 1961 —	416
State Electricity Board, 34th Annual Administration Report, 1960-61.	457
Workmen's Compensation Act, 1923, amendments to Schedule II— [G.O. Ms. No. 6028, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 7th December 1962]	36

POLICE—

Question re alleged kicking of a pregnant woman by policeman on her loins in Kosavanpatti, representation re	297
--	-----

POLIO CASES—

Question re number of— treated from 1958 to 1961	334-335
--	---------

PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, SRI J.—

Budget for 1963-64, general discussion on	431-434
---	---------

PORTS—

Question re Nagapattinam port, opening of—to passenger traffic.	300
---	-----

PRISONERS—

Question re lodging of D.M.K.— with ordinary criminals	372
--	-----

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees.

PROPERTY-TAX—

Question re fixation of maximum percentage to be collected by municipalities	7
--	---

PUBLIC SERVICE COMMISSION—

Review of activities of— for the first-half of 1962-63, laid on the table	254
---	-----

PUBLIC SERVICES—

Question re heads of department and gazetted officers re-employed from 1960-61 to date, number of	1-3
---	-----

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—

Question re—

Artificial Limb-fitting Centre, setting up of	373
Fifty-second State Educational Conference, resolutions passed at	417
Fishermen population, statistics maintained by Fisheries department	418-419
Polio cases treated from 1958 to 1961, number of	334-335
Power supply, approach of Andhra Government to Madras Government for	213

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—cont.

Question re—cont.

Vivekananda Rock, Kanyakumari, dispute over erection of a cross on	259-260
--	---------

PONNUSAMY VILLAVARAYAR, SRI J.—

Question re—

Madura Mills, Limited, subscription to share capital by Government	211
Nylon thread, allotment to State and distribution of—to districts	155-156
Pablo boats, provision of anchorage facilities for—in Tuticorin Port	157
Tuticorin Spinning Mills, Limited, subscription to share capital by Government	213-214

RAJAH IYER, SRI M.—

Question re—

Secondary School-Leaving Certificate Public Examination, March 1961 and March 1962, number of candidates appearing for.	217-218
---	---------

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Question re—

Atomic power station, establishment in Madras State	257
Brick-kiln, starting of a—in South Arcot district	299
Bus routes, maximum distance for variation of—	153-154
Co-operative societies defunct in State as on 1st September 1961, number of	156-157
Dean, Madras Medical College, re-employment of	373
Heads of departments and gazetted officers re-employed from 1960-61 to date, number of	1-3
Midday meals, grant to elementary schools for	332-333
Nagapattinam port, opening of—to passenger traffic	300
Panchayat courts formed after Panchayats Act, 1958, number of	214-215
Property tax, fixation of maximum percentage to be collected by Municipalities	7
Rice mills in Thanjavur district, taking over of—by Government.	418
Taxis, number of—in Madras City as on 1st June 1962, and licensed from 1st April 1961 to June 1962	154-155
Thanjavur Medical College at Madurai and Kilpauk Medical College, organization of departments of Ophthalmology and E.N.T. in	333-334
Thermal Power Station in private sector near Madras, proposal by industrialists	258

SREENIVASAN, DR. A.—

Question re—

Accidents caused by motor vehicles in 1961-62, number of ..	260
Alleged kicking of a pregnant woman by policemen on her loins in Kosavanpatti, representation re	297

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

SREENIVASAN, DR. A.—cont.

Question *re*—cont.

Bricks, prices of—in Madras City	211-213
Constituencywise map of Madras State, publication of	218
Death of Porchezian of Srivilliputhur in Erskine Hospital, Madurai	417
D.M.K. Prisoners, lodging of—with ordinary criminals	372
Effigy of Rajagopalachari, Sri, C., burial of	297-299
Elections to Municipal Councils and Madras Corporation councils postponement of	157-158
Employees State Insurance Scheme, working of—at Coimbatore	417-418
Girls' Training School at Kunrakudi, grant to	333
Handmade Match Factory at Perambur, closure of	258-259
Motor Vehicles Act, maintenance of depots outside City limits by lorry owners	4
National integration, banning of books of general nature containing passages prejudicial to	154
National integration, signature from members of Panchayats and Panchayat Union for support to	154
Post-graduate students in College of Engineering, Guindy, payment of stipends to	257
Power Supply, approach of Andhra Government to Madras Government for	213
Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital, prevention of dogs being taken inside the Hospital	5
Sri Meenakshi Amman temple, Madurai, performance of marriages within the premises of	331-332
State Civil Service Officers, criteria for promotion and number promoted to I.A.S. during 1960-61 and 1961-62	3-4
Vivekananda Rock, Kanyakumari, dispute over erection of a Cross on	259-260

SRINIVASAVARADAN, Sri T. P.—

Question *re*—

Compensation grant for loss of fee-income, rate of	215-217
Loans to cultivators, simplification of procedure for grant of	299-300

SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—

Question *re*—

Co-operative Societies and Stores, number working before the Second Plan and number started during Second Plan	6
--	---

QUESTION AND ANSWERS—cont.

SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—cont.

Question *re*—cont.

Distilled water capsules, freezing of	4-5
Higher and Secondary Grade training Schools in Tiruchirappalli district, sanctioned strength during 1961-62 and 1962-63.	371-373

THANGAVEL MUDALIAR, Sri A. K.—

Question *re*—

Co-operative Societies, conversion of unlimited into limited—	6-7
---	-----

R

RAJAH IYER, Sri M.—

Bill—Home Guard Bill, 1963	160-162
Budget for 1963-64, general discussion on	179
Budget for 1963-64, general discussion on	260-268

RAJENDRA PRASAD, Dr.—

Condolence resolution <i>re</i> death of—former President of India	47-50
--	-------

RAMACHANDRAN, Sri M. G.—

Budget for 1963-64, general discussion on	393-398
---	---------

RAMADASS, Sri K.—

Bill—, Home Guard Bill, 1963	168-169
Budget for 1963-64, general discussion on	389-393

RAMAIAH, THE HON. SRI V.—

Bill—Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963.	8-10
Shortage of cement available to Co-operative Housing projects, statement <i>re</i>	31-35, 179
Shortage of cement available to Co-operative Housing projects, statement <i>re</i>	159

RAMAKRISHNA ACHARI, Sri K.—

Budget for 1963-64, general discussion on	353-355
---	---------

RAMASAMY REDDIAR, Sri O. P.—

Budget for 1963-64, general discussion on	231-242
---	---------

RAMASAMY, Sri K. R.—

Budget for 1963-64, general discussion on	434-436
---	---------

RAMASWAMY, Sri K. V.—

Budget for 1963-64, general discussion on	289-293
---	---------

REGULATED MARKETS—

Establishment of—at Sendurai, Andimadam and Kulitalai, notification laid on the table	369
---	-----

RESOLUTION *Re*—

Constitution of township for Valparai Panchayat area in Coimbatore District	300-301
---	---------

RICE MILLS—

Question <i>re</i> taking over of—in Thanjavur district by Government,	418
--	-----

R—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Bills—

Amendment to delete a clause was ruled out of order on the ground that it was a negative one 195

Budget—

General discussion on—With reference to the observation of a Member, the Chairman said "It has never been a rigid practice here for the hon. the Leader of the Opposition to speak last. We give him the privilege to choose the day and time." .. 429

SALES TAX—

Exemption of purchase of groundnuts or Kernel actually used for producing oil from 1962, notification laid on the table .. 36

Reduction in rate of—on articles made of baked clay, stoneware, etc., notification laid on the table 330

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Bills—

Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 194, 185

Home Guard Bill, 1963 172-173

Budget for 1963-64, general discussion on 268-275

SARASWATHI PANDURANGAM, SRIMATHI—

Budget for 1963-64, general discussion on 282-236

SCHOOLS—

Question re—

Compensation grant for loss of fee income, rate of 215-217

Girls' Training School at Kunrakudi, grant to 333

Grant to Elementary Schools for midday meals 332-333

Higher and Secondary Grade Training Schools in Tiruchirappalli district, sanctioned strength during 1961-62 and 1962-63 .. 371-372

Unfilled posts of First Grade Tamil Pandits in High—in Madurai District, Minister's attention called to 335-336

S.S.L.C. Examination—

See Examinations

SESHACHARIAR, SRI M.—

Bill—

Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 23-24

SIVANANDAM, DR. T. V.—

Shortage of cement available to Co-operative Housing projects, calling Minister's attention to— 158-159

SMALL-POX—

Prevalence of—in epidemic form in the City of Madras and its surroundings, Minister's attention called to 374-375

S—cont.

SPECIAL OFFICER FOR URBAN TAXATION, MADRAS—

Report of—, laid on the table 294

SRINIVASAVARADAN, SRI T. P.—

Budget for 1963-64, general discussion on 220-226

Prevalence of small-pox in an epidemic form in the City of Madras and its surroundings, calling Minister's attention to 374

STATE ADMINISTRATION REPORT, 1961—

Laid on the table 416

STATE CIVIL SERVICE OFFICERS—

Question re—

Criteria for promotion and number promoted to I.A.S. during 1960-61 and 1961-62 3-4

SUBBA RAJ, SRI A. S.—

Expression of sorrow re death of 1

SUBBIAH CHETTIAR, SRI M.—

Bills—

Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 17-20

Home Guard Bill, 1963 165-166

Budget for 1963-64, general discussion on 420-429

442, 443

445, 448

SUBRAMANYAM, SRI A.—

Budget for 1963-64, general discussion on 311-315

SURENDRA RAM, SRI V. M.—

Budget for 1963-64, general discussion on 360-364

T

TAXIS—

Question re—

Number of—in Madras City as on 1st June 1962 and licensed from 1st April 1961 to 1st June 1962 154-155

TEMPLES—

Question re—

Sri Meenakshi Amman temple, Madurai, performance of marriages within the premises of 331-332

THANGAVEL MUDALIAR, SRI A. K.—

Bills—

Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 20-22

186

Home Guard Bill, 1963 164-165

175-176

Budget for 1963-64, general discussion on 355-360

TIRUPURASUNDARI AMMAL, SRIMATHI T. L.—

Budget for 1963-64, general discussion on 286-289

T—cont.

TOWNSHIP—

Resolution re constitution of — for Valparai Panchayat area in
Coimbatore district 300-301

TRANSPORT—

Question re Bus routes, maximum distance for variation of .. 153-154

TRIBUNAL FOR DISCIPLINARY PROCEEDINGS—

Review of activities of—for the first half of 1962-63, laid on the table 254

TUTICORIN SPINNING MILLS, LIMITED—

Question re—subscription to share capital by Government .. 213-214

VALPARAI PANCHAYAT—

Resolution re constitution of township for—area in Coimbatore
District 300-301

VENKATACHALA THEVAR, SRI P.—

Budget for 1963-64, general discussion on 365-368

VENKATARAMAN, SRI R.—

Bills
Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 24-25
House Guard Bill, 1963 .. 178, 179
Budget for 1963-64, general discussion on .. 252-254

VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—

Bill—Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963 .. 27-31
201-202
Budget for 1963-64 .. 220, 245
General discussion on .. 249

Presentation of .. 50-56
Condolence resolution re death of Rajendra Prasad, former President
of India .. 48-49
House Committee, election of members to .. 219
Privileges Committee, election of members to .. 218
Resolution re constitution of township for Valparai Panchayat
area in Coimbatore district .. 300-301

VIVEKANANDA ROCK, KANYAKUMARI—

Question re dispute over certain erection of cross on .. 259-260

W

WORKMEN'S COMPENSATION ACT, 1923—

Amendments to Schedule II, notification laid on the table ..

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

தவணைத்தாள்.

சே. எண் :

ப. எண் :

வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)	வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)
7.4.92			